

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ / ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ
ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
<http://www.primedu.uoa.gr>

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ / ΤΜΗΜΑ
ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ
<http://www.nured.uowm.gr>

ΔΙΑΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ- ΔΙΑΤΜΗΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
«ΡΗΤΟΡΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ»

Διδρυματικό Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών

«Ρητορική, Επιστήμες του Ανθρώπου και Εκπαίδευση»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

«Κομμουνισμός/Λενινισμός – Φασισμός – Εθνικοσοσιαλισμός: Συγκλίσεις και αποκλίσεις των ιδεολογιών τους μέσα από τον δημόσιο πολιτικό λόγο των κύριων εκπροσώπων τους (Βλ. Λένιν, Μπ. Μουσολίνι, Αδ. Χίτλερ)»

Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια: Βολιώτη Αικατερίνη - Α.Μ.: 218003

Επιβλέπων Καθηγητής: Μπίκος Γεώργιος, Δρ. Πολιτικών Επιστημών

Συνεπιβλέποντες Καθηγητές:

1. Οικονομοπούλου Βασιλική, Δρ., ΕΔΙΠ ΠΤΔΕ / ΕΚΠΑ
2. Κουμασίδης Ιορδάνης, Διδάσκων ΕΚΠΑ-ΕΑΠ

Αθήνα, Μάιος 2023

Υπεύθυνη δήλωση μη λογοκλοπής

Η Αικατερίνη Βολιώτη, γνωρίζοντας τις συνέπειες της λογοκλοπής, δηλώνω υπεύθυνα ότι η παρούσα εργασία με τίτλο «Κομμουνισμός/Λενινισμός – Φασισμός – Εθνικοσοσιαλισμός: Τα κοινά σημεία των ιδεολογιών τους μέσα από τον δημόσιο πολιτικό λόγο των κύριων εκπροσώπων τους (Βλ. Λένιν, Μπ. Μουσολίνι, Αδ. Χίτλερ)» αποτελεί προϊόν αυστηρά προσωπικής εργασίας και όλες οι πηγές που έχω χρησιμοποιήσει έχουν δηλωθεί κατάλληλα στις βιβλιογραφικές παραπομπές και αναφορές. Τα σημεία όπου έχω χρησιμοποιήσει ιδέες, κείμενο και πηγές άλλων συγγραφέων, αναφέρονται ευδιάκριτα στο κείμενο με την κατάλληλη παραπομπή και η σχετική αναφορά περιλαμβάνεται στο τμήμα των βιβλιογραφικών αναφορών με πλήρη περιγραφή.

Οι απόψεις και θέσεις που περιέχονται σε αυτήν την εργασία εκφράζουν τη συγγραφέα και δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι αντιπροσωπεύουν τις επίσημες θέσεις του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Η ΔΗΛΟΥΣΑ
Αικατερίνη Βολιώτη

Περίληψη

Ο 20ος αιώνας υπήρξε ο αιώνας του ολοκληρωτισμού, που αναδείχθηκε ως σύστημα συγκεντρωτικής διακυβέρνησης στην Ευρώπη του Μεσοπολέμου. Τα πρώτα σύγχρονα ολοκληρωτικά κράτη ήταν η Ιταλία του Μουσολίνι, η Σοβιετική Ένωση του Λένιν και ακολούθως του Στάλιν, καθώς και η Ναζιστική Γερμανία του Αδόλφου Χίτλερ. Πρώτος χρησιμοποίησε τον όρο *totalitario* ο Μπενίτο Μουσολίνι, ένας ιδιαίτερα χαρισματικός και δημοφιλής ηγέτης της Ιταλίας των αρχών του 20ου αιώνα. Το νέο φασιστικό κράτος της Ιταλίας περιγράφονταν από τον ίδιο ως ολοκληρωτικό, γιατί όλα ήταν μέσα στο κράτος, κανένας έξω από το κράτος, κανένας ενάντια στο κράτος.

Η ολοκληρωτική διακυβέρνηση ήταν μονοκομματική και καταπιεστική, ωστόσο σύντομα αναδείχθηκαν και άλλες μορφές ολοκληρωτισμού. Για να αντιληφθεί κανείς τους τρόπους που προκρίθηκε και κυρίαρχε στις αρχές του 20ου αιώνα ως ένας ισχυρός κανόνας που επιχείρησε να ελέγξει και κατευθύνει όλες τις πτυχές της ατομικής ζωής μέσω του καταναγκασμού και της καταστολής, πρέπει να μελετήσει στην ιστορική συγκυρία και τα πρόσωπα που πρωτοστάτησαν στην άνοδό του.

Η μελέτη θα εξετάσει τις τρεις βασικές εκφάνσεις του ολοκληρωτισμού μέσα από τους κύριους εκφραστές του, αναλύοντας τον τρόπο που αναδείχθηκαν, όμως κυρίως τον τρόπο που δημιούργησαν τις ιδεολογίες τους, ερευνώντας ταυτόχρονα και κυρίως τον πολιτικό τους λόγο, όπως αυτός προσαρμόστηκε σταδιακά και οικοδόμησε μία νέα τάξη πραγμάτων.

Οι τρεις χώρες, Φασιστική Ιταλία, Ναζιστική Γερμανία και Κομμουνιστική Σοβιετική Ένωση, αναδείχθηκαν ως πρότυπα του ολοκληρωτισμού, μέσα από τις τρεις διαφορετικές, όμως με πολλά κοινά, ιδεολογίες, στο διάστημα του Μεσοπολέμου και κατέληξαν γρήγορα στο μεγαλύτερο πολεμικό ολοκαύτωμα της ανθρώπινης ιστορίας, το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Τα ολοκληρωτικά καθεστώτα παρουσιάζονται παράλληλα με τους κύριους εκφραστές τους, με σκοπό να αποδειχθεί η σχέση που έχουν οι ιδεολογίες, αλλά και οι διαφορές, καθώς και οι λόγοι που οι ηγέτες τους κατάφεραν να συμπαρασύρουν στις επιδιώξεις τους, εκατομμύρια οπαδούς τους, οδηγώντας τους στη μεγαλύτερη πολεμική σύρραξη.

Παράλληλα, αναλύονται με τη μέθοδο ανάλυσης περιεχομένου συνολικά εξήντα πολιτικοί λόγοι, είκοσι λόγοι από τον κάθε εκπρόσωπο, προσαρμοσμένοι σε κλειδές παρατήρησης. Εντοπίζεται και η συχνότητα αναφορών κάθε θεματικής κατηγορίας σε κάθε πολιτικό λόγο και συνολικά ανά εκπρόσωπο.

Λέξεις Κλειδιά

Πολιτικός λόγος – Επικοινωνιακό ακροατήριο – Ανάλυση περιεχομένου – Κλείδες παρατήρησης - Φασισμός – Μουσολίνι – Ναζισμός – Χίτλερ – Κομμουνισμός – Λένιν

Abstract

The 20th century was the century of totalitarianism, emerging as a system of centralized government in interwar Europe. The first modern totalitarian states were Mussolini's Italy, Lenin's and then Stalin's Soviet Union, and Adolf Hitler's Nazi Germany. The term "totalitario" was first used by Benito Mussolini, a highly charismatic and popular Italian leader of the early 20th century. The new fascist state of Italy was described by him as totalitarian, because everything established into the state, no one outside the state, no one against the state.

Totalitarian rule was one-party and repressive, but other forms of totalitarianism soon emerged. To understand the ways in which it emerged and prevailed in the early 20th century as a powerful rule that attempted to control and direct all aspects of individual life through coercion and repression, must study the historical juncture and the persons who spearheaded its rise.

The study will examine the three main manifestations of totalitarianism through its main exponents, analyzing the way they emerged, but mainly the way they created their ideologies, while researching and mainly their political discourse, as it gradually adapted and built a new world order.

The three countries, Fascist Italy, Nazi Germany and the Communist Soviet Union, emerged as models of totalitarianism through the three different, but with much in common, ideologies during the interwar period and quickly culminated in the greatest war holocaust in human history, the Second World War.

Totalitarian regimes are presented alongside their main exponents, in order to demonstrate the relationship between ideologies, but also the differences, as well as the reasons why their leaders managed to lure millions of their followers into their pursuits, leading them to the greatest war.

At the same time, a total of sixty political speeches, twenty speeches from each representative, adapted to observation keys, are analyzed using the content analysis method. The frequency of references of each thematic category in each political discourse and in total per representative is also identified.

Keywords

Political Discourse – Communicative Audience – Content Analysis – Observational Keys – Fascism – Mussolini – Nazism – Hitler – Communism – Lenin

Πίνακας περιεχομένων

Περίληψη	3
Abstract	5
Πίνακας περιεχομένων.....	7
Κεφάλαιο 1: Εισαγωγή	11
Κεφάλαιο 2: Ο Κομμουνισμός, ο Μαρξισμός και ο Λένιν	14
2.1 Ο Karl Marx.....	14
2.2 Ο Μαρξισμός	14
Η σκέψη του Καρλ Μαρξ.....	15
Διαφορές μαρξισμού με τον σοσιαλισμό	15
2.3 Ο Λένιν και ο δημόσιος λόγος του	16
Πρώιμα χρόνια	16
Σύσταση επαναστατικού κόμματος του Βλαντιμίρ Λένιν	17
Η άποψη του Λένιν για τη θρησκεία.....	22
Προκλήσεις της Επανάστασης του 1905 και του Α' Παγκοσμίου Πολέμου	22
Ηγεσία στη Ρωσική επανάσταση του Βλαντιμίρ Λένιν	26
Απόφαση για κατάληψη της εξουσίας	28
Η σωτηρία της Επανάστασης και η Ειρήνη στη Ρωσία	31
Σχηματισμός της Τρίτης Διεθνούς	33
Ασθένεια και θάνατος	35
2.4 Κομμουνισμός – Λενινισμός	35
2.5 Σύνοψη της ιδεολογίας του Μαρξισμού – Λενινισμού	37
Κεφάλαιο 3: Φασισμός και Μουσολίνι.....	38
3.1 Ο Μπενίτο Μουσολίνι	38
Πρώιμα χρόνια	38
Άνοδος στην εξουσία του Μουσολίνι	40
Δικτατορία.....	41

Ρόλος του Μουσολίνι στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο	44
3.2 Ο Φασισμός ως δημιούργημα του Μουσολίνι.....	46
3.3 Το δόγμα του Φασισμού	48
Πνευματική άποψη της ζωής.....	48
Απόρριψη του ατομικισμού και η σημασία του Κράτους.....	49
Το Φασιστικό Κράτος ως Πνευματική Δύναμη.....	51
Πολιτικό και κοινωνικό δόγμα.....	52
Απόρριψη του ειρηνισμού.....	53
Απόρριψη του Μαρξισμού	54
Απόρριψη της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας ως Απάτης	54
Απόρριψη της ισότητας.....	55
Ο Φασισμός ως Πραγματική Δημοκρατία	55
Απόρριψη του Οικονομικού Φιλελευθερισμού.....	55
Το Φασιστικό Ολοκληρωτικό όραμα για το μέλλον.....	56
Η Απόλυτη πρωταρχία του Κράτους	56
Ο Φασισμός αναφέρεται στην Κυβέρνηση	57
Η Θρησκεία στο φασιστικό κράτος	58
3.4 Σύνοψη των βασικών παραδοχών του Φασισμού	59
3.5 Η εποχή των φασιστών δικτατόρων	61
Κοινά χαρακτηριστικά των φασιστικών κινημάτων	63
Αντιπολίτευση στον μαρξισμό	64
Κεφάλαιο 4: Εθνικοσοσιαλισμός και Χίτλερ.....	66
4.1 Ο Αδόλφος Χίτλερ.....	66
Πρώιμα χρόνια	66
Άνοδος στην εξουσία του Αδόλφου Χίτλερ.....	67
Η ζωή και οι συνήθειες του Χίτλερ.....	71
Δικτατορία του Χίτλερ 1933–39	71

Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος.....	73
4.2 Εθνικοσοσιαλισμός (Nationalsozialismus – Ναζισμός).....	76
Οι ρίζες του ναζισμού	76
Αντικομμουνισμός και αντισημιτισμός.....	78
Ολοκληρωτισμός και επεκτατισμός.....	79
Η οικονομική πολιτική και η ανάκαμψη.....	79
Αστυνομοκρατούμενη κοινωνία και επίβλεψη	80
Δικαίωμα στην αυτοδιάθεση των γερμανικών φυλών	81
Ο Ναζισμός και η Θρησκεία	81
Το τέλος του Ναζισμού και του Αδόλφου Χίτλερ.....	81
4.3 Σύνοψη της θεωρίας του Εθνοσοσιαλισμού (Ναζισμού)	82
Κεφάλαιο 5: Ανάλυση του πολιτικού λόγου των Λένιν, Μουσολίνι, Χίτλερ	
(ερευνητικό μέρος)	83
5.1. Για τις Κλείδες Παρατήρησης και το περιεχόμενό τους.....	83
5.2. Για την επιλογή των θεματικών κατηγοριών των Κλειδών Παρατήρησης.....	84
5.3. Καταγραφή συχνότητας των θεματικών αναφορών στις Κλείδες Παρατήρησης.....	86
Κεφάλαιο 6: Συμπεράσματα.....	88
6.1 Συγκλίσεις των τριών ιδεολογιών	88
6.1.1.Θεμελίωση στο σοσιαλισμό	88
6.1.2 Απέχθεια στο φιλελευθερισμό	Error! Bookmark not defined.
6.1.3. Ο λαϊκισμός των ηγετών.....	91
6.1.4. Ολοκληρωτισμός (totalitarianism)	92
6.2 Φασισμός και Εθνοσοσιαλισμός.....	94
6.3 Εθνικισμός και Μαρξισμός – Λενινισμός	95
6.4 Σύνοψη	96
Βιβλιογραφικές αναφορές.....	98
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α - Κλείδες Παρατήρησης Λένιν.....	104
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β Κλείδες Παρατήρησης Μουσολίνι.....	328

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ Κλειδες Παρατήρησης Χίτλερ	441
---	------------

Κεφάλαιο 1: Εισαγωγή

Η μελέτη που θα ακολουθήσει στοχεύει στη διερεύνηση των ομοιοτήτων και των διαφορών των ολοκληρωτικών καθεστώτων που άκμασαν στις αρχές του 20ού αιώνα. Μέχρι σήμερα, αποτελεί μία γενναία προσπάθεια να συγκρίνει κανείς τα τρία βασικά καθεστώτα, Φασισμό, Ναζισμό και Κομμουνισμό και τους κύριους εκφραστές τους, κυρίως αν επιχειρήσει να εντοπίσει τις πολλές ομοιότητές τους. Συχνά, υπάρχουν συγκρίσεις μεταξύ των δύο από τα τρία ιδεολογικά ρεύματα, ενώ δεν εντοπίζονται συχνά στη διεθνή βιβλιογραφία συγκρίσεις, για τις ομοιότητες κυρίως, των τριών ολοκληρωτικών καθεστώτων.

Τα τρία κύρια στοιχεία που ενίσχυσαν το ενδιαφέρον ενασχόλησης με αυτό το θέμα είναι: (1) Η πρακτική του ολοκληρωτισμού που διαφαίνεται έντονα και στις τρεις ιδεολογίες αλλά και στις πρακτικές των εκπροσώπων τους. (2) Η χρήση βίας από όλους. (3) Η κοντινή χρονική απόσταση μεταξύ τους που αποδεικνύει τον αμοιβαίο επηρεασμό.

Το θέμα επιλέχθηκε με σκοπό να δια φωτίσει μέσα από τη μελέτη των προσωπικοτήτων που εκπροσωπούσαν τις τρεις ιδεολογίες, της ιστορικής συγκυρίας και του πολιτικού λόγου τους, **κυρίως τις συγκλίσεις**, αφού άλλωστε οι αποκλίσεις είναι γνωστές και κρίσιμης σημασίας για το διαχωρισμό τους. Αυτό ακριβώς αποτελεί και το **κεντρικό ερευνητικό ερώτημα** που επιχειρεί να απαντήσει η παρούσα μελέτη, δηλαδή **τις ομοιότητες** και πώς αυτές προκύπτουν ή μέσα από την ανάδειξη τριών πολύ διαφορετικών προσωπικοτήτων, που προκρίθηκαν μέσα από διαφορετικές καταστάσεις και πολιτικές συγκυρίες, σε διαφορετικές κοινωνίες και με διαφορετικά επιχειρήματα ή σε ένα βαθμό κοινά. Εξετάζοντας συνδυαστικά τους σημαντικότερους εκπροσώπους των τριών ιδεολογιών, η μελέτη εστιάζει στον τρόπο που αναδείχθηκαν και κατέλαβαν την εξουσία, αλλά και στον πολιτικό τους λόγο που σταδιακά εξελίχθηκε ή τροποποιήθηκε για να εγκαθιδρύσει την ιδεολογία στη διακυβέρνηση του κράτους. Άλλωστε, ο πολιτικός λόγος των ηγετών του Φασισμού, του Ναζισμού και του Κομμουνισμού, ήταν αυτός που παρέσυρε τα πλήθη να τους ακολουθήσουν μέχρι τη λήξη του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, ενώ στην περίπτωση του Κομμουνισμού, ο συνεχιστής του έργου του Λένιν, κατάφερε να επιβάλλει μία σκληρή δικτατορία που διήρκεσε πολλές δεκαετίες.

Αμέσως μετά το παρόν πρώτο κεφάλαιο, στο δεύτερο κεφάλαιο της παρούσας μελέτης εξετάζεται ο Κομμουνισμός, και η σκέψη του Καρλ Μαρξ καθώς διαχωρίστηκε από το σοσιαλισμό στα κρίσιμα σημεία της θεωρίας του, που αφορούσαν την απάτριδα και αταξική

κοινωνία χωρίς ιδιοκτησία, ενώ ο σοσιαλισμός δεν ήταν ασύμβατη έννοια με τη δημοκρατία. Σε μία θεωρητικά νοούμενη σοσιαλιστική κοινωνία, η βίαιη κατάληψη του κράτους και των μέσων παραγωγής από το προλεταριάτο, ήταν απαραίτητη καθώς επίσης και μία **προσωρινή δικτατορία**. Με βάση την κομμουνιστική ιδεολογία εξετάζεται ,ακολούθως, η σύσταση του επαναστατικού κόμματος του Λένιν και οι απόψεις του για τη θρησκεία, για την ηγεσία και τη διοίκηση του κράτους. Στο δεύτερο κεφάλαιο εξετάζεται η Επανάσταση του Λένιν και ο σχηματισμός της Τρίτης Διεθνούς, οι κοινές θέσεις του κομμουνισμού με το λενινισμό και το τέλος του ηγέτη του.

Στο τρίτο κεφάλαιο μελετάται η ιδιαίτερη προσωπικότητα του Μουσολίνι, ο οποίος δημιούργησε σταδιακά το φασισμό. Ο χαρισματικός και ιδιαίτερα δημοφιλής, Μπενίτο Μουσολίνι, κατέχοντας την εξουσία για είκοσι χρόνια, κατάφερε να οικοδομήσει μία δική του θεωρία και να θεμελιώσει στην πραγματικότητα το πρώτο υπαρκτό ολοκληρωτικό κράτος στην Ευρώπη, δημιουργώντας ακόμη και την ορολογία του ολοκληρωτισμού. Εξετάζονται ακόμη ιδιαίτερες πτυχές της προσωπικότητας και του τρόπου με τον οποίο ο Μουσολίνι κατέλαβε την εξουσία και δημιούργησε το δόγμα του φασισμού, απορρίπτοντας τον ατομικισμό, τον μαρξισμό, τον ειρηνισμό, τη δημοκρατία και τη ισότητα, αλλά κυρίως την ιδεολογία του φιλελευθερισμού. Τέλος, στο τρίτο κεφάλαιο παρουσιάζονται και άλλες θέσεις του Μουσολίνι που αφορούσαν τη θρησκεία και την απόλυτη πρωταρχία του κράτους, που βεβαίως απέρριπτε τις θεωρίες του μαρξισμού περί της απάτριδας κοινωνίας.

Στο τέταρτο κεφάλαιο αναλύεται η προσωπικότητα του Χίτλερ και η ανάδειξή του στην ηγεσία της Γερμανίας, που τη μετέτρεψε σε Ναζιστική και την οδήγησε στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Θεμέλιος λίθος της ιδεολογίας του Χίτλερ υπήρξε ο αντισημιτισμός και ο αντικομμουνισμός, θέματα που εξετάζονται σε συνδυασμό και με άλλες πτυχές του ναζισμού όπως η οικονομική πολιτική, η θρησκεία, η αστυνομοκρατούμενη κοινωνία και η αυτοδιάθεση των γερμανικών φύλων. Το κεφάλαιο ολοκληρώνεται με την παρουσίαση του τέλους του ίδιου του Χίτλερ και του Ναζισμού, ως αποτέλεσμα μίας συντονισμένης προσπάθειας από τις δυνάμεις του Άξονα.

Στο τελευταίο (πέμπτο) κεφάλαιο, μία σειρά από συμπεράσματα παρουσιάζουν τα σημεία σύγκλισης των προαναφερόμενων ιδεολογιών και των πολιτικών εκπροσώπων τους. Μέσα από τις επιμέρους πτυχές των ομοιοτήτων αποδεικνύεται, καταρχάς, η κοινή τους θεμελίωση και ο τρόπος με τον οποίο οι τρεις ηγέτες κατάφεραν να προσελκύσουν και να διατηρήσουν την υποστήριξη των λαών τους, επιτυγχάνοντας να τους οδηγήσουν σε ένα συγκεντρωτικό ολοκληρωτικό καθεστώς, με μόνους κατόχους της εξουσίας τους ίδιους. Στο τελευταίο μέρος

των συμπερασμάτων εξετάζονται ανά δύο, οι ιδεολογίες και κυρίως οι ομοιότητες του φασισμού και εθνοσοσιαλισμού, καθώς και του εθνικισμού με το Μαρξισμό – Λενινισμό. Εν κατακλείδι, συνοψίζονται όλα τα συμπεράσματα που απαντούν στο κεντρικό ερευνητικό ερώτημα περί των συγκλίσεων και αποκλίσεων μεταξύ των τριών ιδεολογιών.

Κεφάλαιο 2: Ο Κομμουνισμός, ο Μαρξισμός και ο Λένιν

2.1 Ο Karl Marx

Ο Καρλ Μαρξ (Karl Heinrich Marx) γεννήθηκε στις 5 Μαΐου 1818, στο Τρίερ, μία επαρχία Ρήνου στην Πρωσία της Γερμανίας. Πέθανε στις 14 Μαρτίου 1883, στο Λονδίνο της Μεγάλης Βρετανίας. Υπήρξε πολιτικός φιλόσοφος, οικονομικός θεωρητικός και επαναστάτης. Σπούδασε ανθρωπιστικές επιστήμες στο Πανεπιστήμιο της Βόννης (1835), νομικά και φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου (1836–41), όπου εκτέθηκε στα έργα του Hegel. Δουλεύοντας ως συγγραφέας στην Κολωνία και στο Παρίσι (1842–45), δραστηριοποιήθηκε στην αριστερή πολιτική. Στο Παρίσι γνώρισε τον Φρίντριχ Ένγκελς, ο οποίος θα γινόταν ο ισόβιος συνεργάτης του. Διωγμένος από τη Γαλλία το 1845, μετακόμισε στις Βρυξέλλες, όπου ωρίμασε ο πολιτικός του προσανατολισμός και έγινε γνωστός ως πρόσωπο, μαζί με τον Ένγκελς μέσα από τα κοινά γραπτά τους. Ο Μαρξ προσκλήθηκε να συμμετάσχει σε μια μυστική αριστερή ομάδα στο Λονδίνο, για την οποία ο ίδιος και ο Ένγκελς έγραψαν το Κομμουνιστικό Μανιφέστο (1848). Την ίδια χρονιά, οργάνωσε το πρώτο Δημοκρατικό Συνέδριο της Ρηνανίας στη Γερμανία και εναντιώθηκε στο βασιλιά της Πρωσίας, όταν ο τελευταίος διέλυσε την Πρωσική Συνέλευση. Εξόριστος, μετακόμισε στο Λονδίνο το 1849, όπου πέρασε το υπόλοιπο της ζωής του. Εργάστηκε με μερική απασχόληση ως Ευρωπαίος ανταποκριτής για τη New York Tribune (1851–62) ενώ έγραφε την αξιολογική κριτική του για τον καπιταλισμό, *Das Kapital* (3^{ος} τόμος, 1867–94). Ο Μαρξ ήταν ηγετική φυσιογνωμία της Πρώτης Διεθνούς από το 1864 μέχρι την αποστασία του Μιχαήλ Μπακούνιν το 1872.

2.2 Ο Μαρξισμός

Ο μαρξισμός προήλθε από τη σκέψη του Μαρξ και από κάποιες σημαντικές συνεισφορές που έκανε σ' αυτήν ο φίλος και συνεργάτης του, Φρίντριχ Ένγκελς. Ο Μαρξ και ο Ένγκελς συνέγραψαν το Κομμουνιστικό Μανιφέστο (1848), ένα φυλλάδιο που περιγράφει τη θεωρία τους για τον ιστορικό υλισμό και προβλέπει την τελική ανατροπή του καπιταλισμού από το βιομηχανικό προλεταριάτο. Ο Ένγκελς επιμελήθηκε τον δεύτερο και τον τρίτο τόμο της ανάλυσης και της κριτικής του Μαρξ στον καπιταλισμό, *Das Kapital*, που δημοσιεύτηκαν και οι δύο μετά τον θάνατο του Μαρξ. Αποτελεί μία ιδεολογία και κοινωνικοοικονομική θεωρία που αναπτύχθηκαν από τον Καρλ Μαρξ και τον Φρίντριχ Ένγκελς. Ο κομμουνισμός υποστηρίζει ότι **όλοι οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα να απολαμβάνουν τους καρπούς της εργασίας τους, αλλά εμποδίζονται να το κάνουν από το καπιταλιστικό οικονομικό σύστημα, που χωρίζει την κοινωνία σε δύο τάξεις: μη ιδιοκτήτες εργάτες και μη εργάτες**

ιδιοκτήτες. Ο Μαρξ αποκάλεσε την προκύπτουσα κατάσταση «αλλοτρίωση» και είπε ότι **όταν οι εργάτες ανακτήσουν τους καρπούς της εργασίας τους, η αποξένωση θα ξεπερνηθεί και οι ταξικές διαιρέσεις θα έπαυαν.** Η μαρξιστική θεωρία της ιστορίας θέτει την **ταξική πάλη ως την κινητήρια δύναμη της ιστορίας και βλέπει τον καπιταλισμό ως το πιο πρόσφατο και πιο κρίσιμο ιστορικό στάδιο — το πιο κρίσιμο, διότι σε αυτό το στάδιο το προλεταριάτο θα αναδυθεί επιτέλους ενωμένο.** Η αποτυχία των Ευρωπαϊκών Επαναστάσεων του 1848 και η αυξανόμενη ανάγκη για επεξεργασία της μαρξιστικής θεωρίας, της οποίας ο προσανατολισμός είναι περισσότερο αναλυτικός παρά πρακτικός, οδήγησε σε θεωρητικές «παραλλαγές», όπως ο λενινισμός και ο μαοϊσμός.

Η σκέψη του Καρλ Μαρξ

Το γραπτό έργο του Μαρξ δεν μπορεί να αναχθεί σε μια φιλοσοφία αφού το σύνολο του έργου του είναι μια ριζική κριτική της φιλοσοφίας. Δεν είναι, ωστόσο, μια απλή άρνηση αυτών των φιλοσοφιών. Ο Μαρξ δήλωσε ότι η φιλοσοφία πρέπει να γίνει πραγματικότητα. Δεν θα μπορούσε κανείς πλέον να αρκείται στην ερμηνεία του κόσμου. Πρέπει να ασχοληθεί κανείς με τη μεταμόρφωσή του, πράγμα που σήμαινε να μεταμορφώσει τόσο τον ίδιο τον κόσμο όσο και την ανθρώπινη συνείδησή του. Αυτό, με τη σειρά του, απαιτούσε μια κριτική της εμπειρίας μαζί με μια κριτική των ιδεών. Στην πραγματικότητα, ο Μαρξ πίστευε ότι όλη η γνώση περιλαμβάνει μια κριτική των ιδεών.

Ωστόσο, δεν ήταν εμπειριστής. Άλλωστε, το έργο του βρίθει από έννοιες (ιδιοποίηση, αλλοτρίωση, πράξη, δημιουργική εργασία, αξία κ.λπ.) που είχε κληρονομήσει από παλαιότερους φιλοσόφους και οικονομολόγους, συμπεριλαμβανομένων των Hegel, Johann Fichte, Immanuel Kant, Adam Smith, David Ricardo και John Stuart Mill. Αυτό που χαρακτηρίζει μοναδικά τη σκέψη του Μαρξ είναι ότι, αντί να κάνει αφηρημένες επιβεβαιώσεις για μια συνολική κατηγορία ζητημάτων, όπως η ανθρώπινη φύση, η γνώση και η ύλη, εξετάζει κάθε ζήτημα από αυτά στη δυναμική του σχέση με άλλες έννοιες και, κυρίως, το αναλύει εντάσσοντάς το στο ιστορικό, κοινωνικό, πολιτικό και οικονομικό συγκείμενό του.

Διαφορές του μαρξισμού από το σοσιαλισμό

Στο σοσιαλισμό τα μέσα παραγωγής ανήκουν ή ελέγχονται από το κράτος προς όφελος όλων, μια ρύθμιση που είναι συμβατή με τη δημοκρατία και μια ειρηνική μετάβαση από τον καπιταλισμό. Ο μαρξισμός δικαιολογεί και προβλέπει την εμφάνιση μιας **απάτριδας και αταξικής κοινωνίας χωρίς ιδιωτική ιδιοκτησία.** Ο κομμουνισμός βασίζεται στις ιδέες της κοινής ιδιοκτησίας και στην απουσία κοινωνικών τάξεων, χρημάτων και κράτους. Σε αυτή την

αόριστα σοσιαλιστική κοινωνία, ωστόσο, θα πρέπει να προηγηθεί η βίαιη κατάληψη του κράτους και των μέσων παραγωγής από το προλεταριάτο, που θα κυβερνούσε σε μια **προσωρινή δικτατορία** (Anderson, 1995).

2.3 Ο Λένιν και ο δημόσιος λόγος του

Ο Βλαντιμίρ Λένιν είχε αρχικό όνομα Βλαντιμίρ Ίλιτς Ουλιάνοφ (Vladimir Ilch Ulyanov) και γεννήθηκε στις 10 Απριλίου 1870 στο Simbirsk της Ρωσίας, το οποίο μετονομάστηκε σε Ulyanovsk προς τιμήν του. Υιοθέτησε το ψευδώνυμο Λένιν το 1901 κατά τη διάρκεια της παράνομης κομματικής του εργασίας μετά την εξορία στη Σιβηρία. Πέθανε στις 21 Ιανουαρίου 1924, στο Γκόρκι του Λένινσκιε, κοντά στη Μόσχα.

Πρώιμα χρόνια

Ήταν το τρίτο από τα έξι παιδιά που γεννήθηκαν σε μια ευτυχισμένη οικογένεια με υψηλά μορφωμένους και καλλιεργημένους γονείς. Η μητέρα του ήταν κόρη γιατρού, ενώ ο πατέρας του, αν και γιος δουλοπάροικου, έγινε δάσκαλος και ανέβηκε στη θέση του επιθεωρητή των σχολείων. Ο Λένιν, διανοητικά προικισμένος, σωματικά δυνατός και μεγαλωμένος σε ένα ζεστό, στοργικό σπίτι, από νωρίς επέδειξε ένα αδηφάγο πάθος για μάθηση. Αποφοίτησε από το λύκειο πρώτος στην κατηγορία του. Διακρίθηκε στα λατινικά και στα ελληνικά και φαινόταν προορισμένος για τη ζωή ενός κλασικού λόγιου.

Όταν ήταν 16 ετών, τίποτα στον Λένιν δεν προμήνυε έναν μελλοντικό επαναστάτη, ακόμη λιγότερο έναν επαγγελματία επαναστάτη, εκτός ίσως από τη στροφή του στον αθεϊσμό. Όμως, παρά τις άνετες συνθήκες της ανατροφής τους και τα πέντε παιδιά των Ουλιάνοφ όταν έφτασαν στην ωριμότητα, εντάχθηκαν στο επαναστατικό κίνημα. Αυτό δεν ήταν ένα ασυνήθιστο φαινόμενο στην τσαρική Ρωσία, όπου ακόμη και πολλοί διανοούμενοι στερούνταν στοιχειωδών ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων.

Ως έφηβος ο Λένιν βίωσε δύο τραυματικές εμπειρίες, που αναμφισβήτητα επηρέασαν τη μετέπειτα απόφασή του να πάρει το δρόμο της επανάστασης. Αρχικά, ο πατέρας του απειλήθηκε λίγο πριν από τον πρόωρο θάνατό του με πρόωρη συνταξιοδότηση από μια αντιδραστική κυβέρνηση που φοβόταν την εξάπλωση της δημόσιας εκπαίδευσης. Κατόπιν, το 1887, ο αγαπημένος του μεγαλύτερος αδελφός, Aleksandr, φοιτητής στο Πανεπιστήμιο της Αγίας Πετρούπολης που αργότερα μετονομάστηκε σε Κρατικό Πανεπιστήμιο του Λένινγκραντ, κρεμάστηκε για συνωμοσία με μια επαναστατική τρομοκρατική ομάδα που σχεδίαζε να δολοφονήσει τον αυτοκράτορα Αλέξανδρο Γ'. Ξαφνικά, σε ηλικία 17 ετών, ο Λένιν

έγινε ο άνδρας αρχηγός της οικογένειας, η οποία πλέον στιγματίστηκε γιατί είχε αναθρέψει έναν «κρατικό εγκληματία».

Το εισόδημα από τη σύνταξη και την κληρονομιά της μητέρας του κράτησε την οικογένεια σε άνετες συνθήκες, αν και δεν μπόρεσε να αποτρέψει τη συχνή φυλάκιση ή εξορία των παιδιών της. Επιπλέον, ο διευθυντής γυμνασίου του Λένιν και πατέρας του Aleksandr Kerensky, ο οποίος αργότερα επρόκειτο να ηγηθεί της Προσωρινής κυβέρνησης που καθαιρέθηκε από τους Μπολσεβίκους του Λένιν τον Νοέμβριο του 1917, δεν γύρισε την πλάτη του στην οικογένεια του «εγκληματία». Έγραψε με θάρρος μια αναφορά χαρακτήρα που βοήθησε την εισαγωγή του Λένιν σε ένα πανεπιστήμιο.

Το φθινόπωρο του 1887 ο Λένιν εγγράφηκε τελικά στη νομική σχολή του αυτοκρατορικού Πανεπιστημίου Καζάν. Όμως, μόλις σε τρεις μήνες αποβλήθηκε από τη σχολή, γιατί κατηγορήθηκε για συμμετοχή σε παράνομη φοιτητική συνέλευση, ενώ ακολούθησε η σύλληψη και εξορία του στο κτήμα του παππού του, στο χωριό Kokushkino. Εκεί η μεγαλύτερη αδελφή του Άννα, είχε ήδη λάβει εντολή από την αστυνομία να διαμένει. Το φθινόπωρο του 1888, οι αρχές του επέτρεψαν να επιστρέψει στο Καζάν αλλά του αρνήθηκαν την συνέχιση των σπουδών του στο πανεπιστήμιο. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου της αναγκαστικής αδράνειας, συνάντησε εξόριστους επαναστάτες της παλαιότερης γενιάς (όπως τον Πλεχάνοφ και τον Άξελροντ που ήταν θεμελιωτές του ρωσικού μαρξισμού) και διάβασε με μανία την επαναστατική πολιτική λογοτεχνία, ειδικά το Das Kapital του Μαρξ. Έγινε μαρξιστής τον Ιανουάριο του 1889.

Σύσταση επαναστατικού κόμματος του Βλαντιμίρ Λένιν

Τον Μάιο του 1889 η οικογένεια Ουλιάνοφ μετακόμισε στη Σαμάρρα. Μετά από πολλές αιτήσεις του Λένιν και μετά από κατ' οίκον διδασκαλία, του δόθηκε η άδεια να δώσει εξετάσεις στη Νομική. Το Νοέμβριο του 1891 πέρασε τις εξετάσεις του, αποφοιτώντας πρώτος σε όλα τα μαθήματα και έλαβε πτυχίο πρώτης τάξεως. Αφού τελικά η αστυνομία παραιτήθηκε από τις πολιτικές της αντιρρήσεις, ο Λένιν έγινε δεκτός στο δικηγορικό σύλλογο και άσκησε τη δικηγορία στη Σαμάρρα μεταξύ του 1892 – 93. Οι πελάτες του ήταν κυρίως φτωχοί αγρότες και τεχνίτες (Service, 1995). Από την εμπειρία του στη δικηγορία, απέκτησε μια έντονη απέχθεια για την ταξική προκατάληψη του νομικού συστήματος και μια διά βίου αποστροφή για τους δικηγόρους, ακόμη και εκείνους που ισχυρίζονταν ότι ήταν σοσιαλδημοκράτες.

Ο νόμος αποδείχθηκε εξαιρετικά χρήσιμο κάλυμμα για έναν επαναστάτη ακτιβιστή. Μετακόμισε στην Αγία Πετρούπολη τον Αύγουστο του 1893 και ενώ εργαζόταν ως δημόσιος

υπερασπιστής, συνδέθηκε με επαναστατικούς μαρξιστικούς κύκλους. Το 1895 οι σύντροφοί του τον έστειλαν στο εξωτερικό για να έρθει σε επαφή με Ρώσους εξόριστους στη δυτική Ευρώπη, ιδιαίτερα με τον πιο επιβλητικό μαρξιστή στοχαστή της Ρωσίας, Γκεόργκι Πλεχάνοφ.

Μετά την επιστροφή του στη Ρωσία το 1895, ο Λένιν και άλλοι μαρξιστές, συμπεριλαμβανομένων του Λ. Μάρτοφ, ο οποίος ήταν ο μελλοντικός ηγέτης των Μενσεβίκων, κατάφερε να ενώσει τις μαρξιστικές ομάδες της πρωτεύουσας σε μια οργάνωση γνωστή ως 'Ένωση για τον Αγώνα για την Απελευθέρωση της Εργατικής Τάξης'.

Η Ένωση εξέδιδε φυλλάδια και προκηρύξεις για λογαριασμό των εργαζομένων, υποστήριξε τις εργατικές απεργίες και διείσδυσε στις τάξεις της εργατικής εκπαίδευσης για να τους μεταδώσει τα βασικά στοιχεία του μαρξισμού. Τον Δεκέμβριο του 1895 συνελήφθησαν οι ηγέτες της Ένωσης. Ο Λένιν φυλακίστηκε για 15 μήνες και στη συνέχεια στάλθηκε εξόριστος στο Σουσένσκογιε, στη Σιβηρία, για θητεία τριών ετών. Τον συνόδευσε στην εξορία η αρραβωνιαστικιά του, Nadezhda Krupskaya, μέλος της Ένωσης, την οποία είχε γνωρίσει στην πρωτεύουσα. Παντρεύτηκαν στη Σιβηρία και εκείνη έγινε η γραμματέας και σύντροφος του Λένιν. Στην εξορία διεξήγαγαν μυστική κομματική αλληλογραφία και συνεργάστηκαν σε μια ρωσική μετάφραση του Sidney και της Beatrice Webb για τη Βιομηχανική Δημοκρατία.

Με την ολοκλήρωση της εξορίας στη Σιβηρία τον Ιανουάριο του 1900, ο Λένιν εγκατέλειψε τη χώρα και παντρεύτηκε, αργότερα, την Krupskaya στο Μόναχο. Το πρώτο του σημαντικό καθήκον στο εξωτερικό ήταν να συμμετάσχει με τον Πλεχάνοφ, τον Μάρτοφ και τρεις άλλους εκδότες στην έκδοση της εφημερίδας Η Iskra («Η Σπίθα»), ελπίζοντας ότι θα ενοποιούσε τις ρωσικές μαρξιστικές ομάδες που ήταν διάσπαρτες σε όλη τη Ρωσία και τη Δυτική Ευρώπη σε ένα συνεκτικό σοσιαλδημοκρατικό κόμμα.

Μέχρι τη στιγμή που ο Λένιν άρχισε να εργάζεται στην Iskra, τα γραπτά του είχαν ως επίκεντρο τρία προβλήματα: πρώτον, είχε γράψει μια σειρά από φυλλάδια που είχαν στόχο να κλονίσουν την παραδοσιακή λατρεία των εργατών προς τον τσάρο δείχνοντάς τους ότι η σκληρή ζωή τους προκλήθηκε, εν μέρει, από την υποστήριξη που παρείχε ο τσαρισμός στους καπιταλιστές. Δεύτερον, επιτέθηκε σε εκείνους τους αυτοαποκαλούμενους μαρξιστές που παρότρυναν τους σοσιαλδημοκράτες και τους εργάτες να επικεντρωθούν σε ζητήματα μισθών και ωραρίων, αφήνοντας τον πολιτικό αγώνα για το παρόν στην αστική τάξη. τρίτο, και τελικά πιο σημαντικό, απευθύνθηκε στην αγροτική τάξη.

Το κύριο εμπόδιο στην αποδοχή του μαρξισμού από πολλούς Ρώσους διανοητές, ήταν η προσήλωσή τους στην ευρέως διαδεδομένη πεποίθηση των **λαϊκιστών**¹, ότι ο μαρξισμός δεν μπορούσε να εφαρμοστεί στην αγροτική Ρωσία, στην οποία η βιομηχανική εργατική τάξη ήταν σχεδόν ανύπαρκτη. Η Ρωσία, πίστευαν, είχε ανοσία στον καπιταλισμό, λόγω των συνθηκών της κοινής ιδιοκτησίας της αγροτικής γης από τις κοινότητες των χωριών. Αυτή η άποψη είχε δεχθεί για πρώτη φορά επίθεση από τον Πλεχάνοφ τη δεκαετία του 1880. Ο Πλεχάνοφ είχε υποστηρίξει ότι η Ρωσία είχε ήδη εισέλθει στο καπιταλιστικό στάδιο, αναζητώντας στοιχεία για την ταχεία ανάπτυξη της βιομηχανίας. Παρά τις αρνήσεις των λαϊκιστών, ισχυρίστηκε ότι ο άνθρωπος του μέλλοντος στη Ρωσία, ήταν πράγματι ο προλετάριος² και όχι ο αγρότης.

Προσπαθώντας να εφαρμόσει το μαρξιστικό σχήμα κοινωνικής ανάπτυξης στη Ρωσία, ο Plekhanov είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η επανάσταση στη Ρωσία θα έπρεπε να περάσει από δύο διακριτά στάδια:

πρώτον, μια **αστική επανάσταση** που θα εγκαθίδρυε ένα δημοκρατικό πολίτευμα και τον πλήρη καπιταλισμό και

δεύτερον, μια **προλεταριακή επανάσταση** αφού μετά τον ώριμο καπιταλισμό θα είχε δημιουργήσει ένα πολυάριθμο προλεταριάτο με υψηλό επίπεδο πολιτικής οργάνωσης, σοσιαλιστικής συνείδησης και κουλτούρας, επιτρέποντας να εισαχθεί ο πλήρης σοσιαλισμός.

Ήταν αυτό το σύνολο αρχών τις οποίες τήρησε ο Λένιν αφού διάβασε το έργο του Plekhanov στα τέλη της δεκαετίας του 1880. Όμως, σχεδόν αμέσως, ο Λένιν προχώρησε ένα βήμα πιο πέρα από τον πρώην μέντορά του, ειδικά όσον αφορά το αγροτικό ζήτημα. Σε μια επίθεση εναντίον των λαϊκιστών που δημοσιεύθηκε το 1894, ο Λένιν κατηγορήσε ότι, ***ακόμα κι αν πραγματοποιούσαν το πιο γλυκύτατο όνειρό τους και μοίραζαν όλη τη γη στις αγροτικές κομμούνες, το αποτέλεσμα δεν θα ήταν ο σοσιαλισμός αλλά μάλλον ο καπιταλισμός που γεννήθηκε από μια ελεύθερη αγορά γεωργικών προϊόντων.***

Ο «σοσιαλισμός» που προτάθηκε από τους λαϊκιστές θα ευνοούσε στην πράξη την ανάπτυξη του καπιταλισμού μικρής κλίμακας. Ως εκ τούτου, οι λαϊκιστές δεν ήταν σοσιαλιστές αλλά

¹ Ο Λαϊκισμός στην πολιτική στηρίζεται στην εσκεμμένη ανειλικρίνεια και τη διάδοση αναληθειών που δημαγωγούν το λαό, ενώ, συχνά, συνδέεται με την έννοια της προπαγάνδας (βλ. Κεφάλαιο 5).

² Ετυμολογικά prolet-arius = φτωχός, proles = παιδιά, απόγονος, ο λατινικός αυτός όρος προσδιόριζε στην αρχαιότητα τους φτωχούς ανθρώπους που δεν έχουν τίποτε άλλο να προσφέρουν στο κράτος παρά μόνο τα αρσενικά παιδιά τους για να γίνουν στρατιώτες. Αρχικά είχε υποτιμητική έννοια, μέχρι που ο Κάρολος Μαρξ τον χρησιμοποίησε ως έναν κοινωνιολογικό όρο για να αναφερθεί στην εργατική τάξη, που αποτελείται από μισθωτούς εργάτες, το εισόδημα των οποίων προέρχεται από την πώληση της εργατικής τους δύναμης. Το μέλος μιας τέτοιας τάξης ονομάζεται προλετάριος,

«*μικροαστοί δημοκράτες*». Ο Λένιν κατέληξε στο συμπέρασμα ότι έξω από το μαρξισμό, που είχε ως στόχο να καταργήσει τελικά το σύστημα της αγοράς καθώς και την ιδιωτική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής, δεν μπορούσε να υπάρξει σοσιαλισμός (βλ. στο Jones, 1990).

Ακόμη και όταν ήταν εξόριστος στη Σιβηρία, ο Λένιν είχε αρχίσει την έρευνά του για το ζήτημα των αγροτών, η οποία κορυφώθηκε στο σύγγραμμα ‘Ανάπτυξη του καπιταλισμού στη Ρωσία’ που δημοσιεύτηκε το 1899. Σε αυτό το έργο υποστήριξε ότι **ο καπιταλισμός κατέστρεφε γρήγορα την αγροτική κομμούνα**³. Η αγροτιά αποτελούσε για τους λαϊκιστές μια ομοιογενή κοινωνική τάξη, αλλά ο Λένιν υποστήριξε ότι η αγροτιά στην πραγματικότητα μετατρέπονταν γρήγορα σε μια εύπορη αγροτική αστική τάξη, μια μεσαία αγροτιά και ένα εξαθλιωμένο αγροτικό «προλεταριάτο και ημιπρολεταριάτο». Σε αυτή την τελευταία ομάδα, που αποτελούσε το ήμισυ του αγροτικού πληθυσμού, ο Λένιν βρήκε έναν σύμμαχο για το εξαιρετικά μικρό βιομηχανικό προλεταριάτο στη Ρωσία.

Η επιτυχία της Iskra στη στρατολόγηση Ρώσων διανοουμένων στον μαρξισμό, οδήγησε τον Λένιν και τους συντρόφους του να πιστέψουν ότι ήταν σωστή στιγμή να ιδρύσουν ένα **επαναστατικό μαρξιστικό κόμμα** που θα συγκολλούσε όλες τις ανόμοιες μαρξιστικές ομάδες στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Το Πρώτο Συνέδριο που πραγματοποιήθηκε το 1898 στο Minsk, δεν πέτυχε αυτό το στόχο, γιατί οι περισσότεροι από τους αντιπροσώπους συνελήφθησαν λίγο μετά το συνέδριο. Η οργανωτική επιτροπή του δεύτερου συνεδρίου, αποφάσισε να συγκαλέσει το συνέδριο στις Βρυξέλλες το 1903, όμως η αστυνομική πίεση οδήγησε στη μεταφορά του στο Λονδίνο.

Οι συνεδριάσεις του Συνεδρίου διήρκεσαν σχεδόν τρεις εβδομάδες, γιατί κανένα σημείο δεν φαινόταν πολύ ασήμαντο για συζήτηση. Τα κύρια ζητήματα, ωστόσο, έγιναν γρήγορα ξεκάθαρα:

- Η επιλεξιμότητα για ένταξη.
- Ο χαρακτήρας της κομματικής πειθαρχίας.
- Η σχέση μεταξύ του κόμματος και του προλεταριάτου.

Στο σύγγραμμα ‘*Τι πρέπει να γίνει;*’ (1902), ο Λένιν απέρριψε εντελώς την άποψη ότι το προλεταριάτο οδηγούνταν αυθόρμητα στον επαναστατικό σοσιαλισμό από τον καπιταλισμό και ότι ο ρόλος του κόμματος θα έπρεπε να περιορίζεται στη στήριξη και τον συντονισμό του

³ Commune - Κομμούνα (γαλλικά: κοινότητα) μίας κοινότητας ανθρώπων που μοιράζονται την κατοικία, έχουν ίδια ενδιαφέροντα, αξίες, πιστεύω και συχνά κατέχουν από κοινού την ιδιοκτησία, τα αγαθά και τους πόρους

αγώνα των διαφορετικών προλεταριάτων, που θα ενώνονταν σε εθνική και διεθνή κλίμακα. Ο καπιταλισμός, υποστήριξε, προδιέθετε τους εργάτες για την αποδοχή του σοσιαλισμού, αλλά δεν τους έκανε αυθόρμητα συνειδητούς σοσιαλιστές. Το προλεταριάτο με τις δικές του προσπάθειες στον καθημερινό αγώνα ενάντια στον καπιταλιστή θα μπορούσε να φτάσει στο σημείο να πετύχει **«συνδικαλιστική συνείδηση»**. Αλλά το προλεταριάτο δεν μπορούσε με τις δικές του προσπάθειες να καταλάβει ότι θα ήταν δυνατό να κερδίσει την πλήρη χειραφέτηση μόνο με την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση του Σοσιαλισμού, εκτός εάν το κόμμα του εμποτίσει τη σοσιαλιστική συνείδηση (Mayer, 1996).

Στο *‘Τι πρέπει να γίνει;’* και σε άλλα έργα του που αφορούσαν την οργάνωση του κόμματος, ο Λένιν διατύπωσε μια από τις πιο σημαντικές πολιτικές του καινοτομίες, τη θεωρία του για το κόμμα ως **«προτοπορία του προλεταριάτου»**. Αντιλαμβανόταν την εμπροσθοφυλακή ως ένα εξαιρετικά πειθαρχημένο, συγκεντρωτικό κόμμα που θα εργαζόταν ασταμάτητα για να γεμίσει το προλεταριάτο με σοσιαλιστική συνείδηση και να χρησιμεύσει ως **μέντορας, ηγέτης και οδηγός**, δείχνοντας συνεχώς στο προλεταριάτο **πού βρίσκονται τα αληθινά ταξικά του συμφέροντα**.

Στο Δεύτερο Συνέδριο η ομάδα Iskra διασπάστηκε και ο Λένιν βρέθηκε σε μειοψηφία απόψεων για αυτό ακριβώς το θέμα. Ωστόσο, συνέχισε να αναπτύσσει την άποψή του για το «κόμμα νέου τύπου», το οποίο έπρεπε να καθοδηγείται από τον «δημοκρατικό συγκεντρωτισμό» ή την «απόλυτη κομματική πειθαρχία». Σύμφωνα με τον Λένιν, το κόμμα έπρεπε να είναι ένα εξαιρετικά συγκεντρωτικό σώμα οργανωμένο γύρω από έναν μικρό, ιδεολογικά ομοιογενή, **σκληρό πυρήνα έμπειρων επαγγελματιών επαναστατών**, που θα εκλεγόταν στην κεντρική επιτροπή από το συνέδριο του κόμματος και θα ηγούνταν μιας διακλαδισμένης ιεραρχίας των κατώτερων κομματικών οργανώσεων, που θα απολάμβαναν την υποστήριξη και τη συμπάθεια του προλεταριάτου και όλων των ομάδων που αντιτίθενται στον τσαρισμό. **«Δώστε μας μια οργάνωση επαναστατών»**, αναφώνησε ο Λένιν, **«και θα αναποδογυρίσουμε τη Ρωσία!»**

Ο Λένιν δεν σταμάτησε την προσπάθεια να οικοδομήσει αυτό το είδος κόμματος τα επόμενα είκοσι χρόνια, παρά τις σφοδρές επιθέσεις στη θέση του από ορισμένους από τους στενότερους συντρόφους του των ημερών της Iskra, τον Plekhanov, Martov και Leon Trotsky. Τον κατηγορήσαν ότι το σχέδιο κομματικής οργάνωσης και πειθαρχίας του, τείνει προς τον «γιακωβινισμό» (Jacobinism), **την καταστολή της ελεύθερης εσωκομματικής συζήτησης, τη δικτατορία επί του προλεταριάτου, όχι του προλεταριάτου, και, τέλος, την εγκαθίδρυση μιας δικτατορίας ενός ανθρώπου** (Mayer, 1997).

Ο Λένιν αποτελούσε μειοψηφία στις πρώτες συνεδριάσεις του Δεύτερου Συνεδρίου που τότε ανακηρύχτηκε Ρωσικό Σοσιαλδημοκρατικό Εργατικό Κόμμα (RSDWP). Αλλά μια αποχώρηση από μια δυσανεκτή ομάδα Εβραίων Σοσιαλδημοκρατών, κυρίως από την οργάνωση Bund, επέτρεψε στο Λένιν μια ελαφρά πλειοψηφία. Κατά συνέπεια, η πλειοψηφική ομάδα του Λένιν ονομάστηκε Μπολσεβίκοι 'Bolsheviks' (πλειοψηφούντες – majoritarians) και η μειοψηφούσα ομάδα του Martov Μενσεβίκοι 'Mensheviks' (μειοψηφούντες – minoritarians). Οι δύο ομάδες πολέμησαν η μία την άλλη ασταμάτητα μέσα στο ίδιο κόμμα RSDWP και δήλωναν το ίδιο πρόγραμμα μέχρι το 1912, όταν ο Λένιν προκάλεσε τη διάσπαση στη Διάσκεψη του Μπολσεβίτικου Κόμματος της Πράγας.

Η άποψη του Λένιν για τη θρησκεία

Ο Λένιν, γράφοντας για το 'Σοσιαλισμό και τη Θρησκεία', συμφώνησε με το Μαρξ ότι η θρησκεία αξιοποιείται από τους κρατούντες ως όπιο για τους πολίτες. Έτσι, η θρησκεία λειτουργεί ως ένα είδος πνευματικού ποτού, στο οποίο οι σκλάβοι του κεφαλαίου πνίγουν την ανθρώπινη εικόνα τους, την απαίτησή τους για μια ζωή περισσότερο ή λιγότερο αντάξια του ανθρώπου. Οπότε, ήταν απολύτως λογικό οι καταπιεσμένοι να στρέφονται στη θρησκεία: *«Η ανικανότητα των εκμεταλλεόμενων τάξεων στον αγώνα τους ενάντια στους εκμεταλλευτές... αναπόφευκτα γεννά την πίστη για μια καλύτερη μετά θάνατον ζωή»*. (Σοσιαλισμός και Θρησκεία, 1905).

Προκλήσεις της Επανάστασης του 1905 και του Α' Παγκοσμίου Πολέμου

Οι διαφορές μεταξύ του Λένιν και των Μενσεβίκων έγιναν πιο έντονες στην Επανάσταση του 1905 και τα επακόλουθά της, όταν ο Λένιν κινήθηκε σε μια σαφώς πρωτότυπη άποψη για δύο ζητήματα: τις ταξικές ευθυγραμμίσεις στην επανάσταση και τον χαρακτήρα του μεταεπαναστατικού καθεστώτος (Nimtz, 2014).

Το ξέσπασμα της επανάστασης, τον Ιανουάριο του 1905, βρήκε τον Λένιν στην Ελβετία και δεν επέστρεψε στη Ρωσία παρά τον Νοέμβριο. Αμέσως ο Λένιν καθόρισε μια νέα στρατηγική. Και οι δύο πτέρυγες του RSDWP, οι Μπολσεβίκοι και οι Μενσεβίκοι, προσχώρησαν στην άποψη του Plekhanov για την επανάσταση σε δύο στάδια (Service, 1995):

πρώτον, μια αστική επανάσταση και

δεύτερον, μια προλεταριακή επανάσταση

Αλλά οι Μενσεβίκοι υποστήριζαν ότι **η αστική επανάσταση πρέπει να καθοδηγείται από την αστική τάξη**, με την οποία το προλεταριάτο πρέπει να συμμαχήσει για να κάνει τη

δημοκρατική επανάσταση. Αυτό θα έφερνε τη φιλελεύθερη αστική τάξη στην πλήρη εξουσία, οπότε το RSDWP θα λειτουργούσε ως κόμμα της αντιπολίτευσης. Ο Λένιν απέρριψε αυτή τη συμμαχία και το μεταεπαναστατικό καθεστώς. Μέχρι τότε είχε μιλήσει για την ανάγκη να κερδίσει το προλεταριάτο «ηγεμονία» στη δημοκρατική επανάσταση (Nimtz, 2014). Πλέον, δήλωνε κατηγορηματικά ότι το προλεταριάτο ήταν η κινητήρια δύναμη της επανάστασης και ότι ο **μόνος αξιόπιστος σύμμαχός του ήταν η αγροτιά**. Την **αστική τάξη που χαρακτήρισε απελπιστικά αντεπαναστατική και πολύ δειλή για να κάνει τη δική της επανάσταση**. Έτσι, σε αντίθεση με τους Μενσεβίκους, ο Λένιν στο εξής βασιζόταν σε μια συμμαχία που θα εγκαθίδρυε μια **«επαναστατική δικτατορία του προλεταριάτου και της αγροτιάς»**.

Μετά την ήττα της Επανάστασης του 1905, το ζήτημα μεταξύ Λένιν και Μενσεβίκων ήταν πιο ξεκάθαρο από ποτέ, παρά τις προσπάθειες για επανένωση. Όμως, αναγκασμένος ξανά σε εξορία από το 1907 έως το 1917, ο Λένιν βρήκε σοβαρές προκλήσεις για τις πολιτικές του όχι μόνο από τους Μενσεβίκους αλλά και μέσα στη δική του παράταξη. Ο συνδυασμός καταστολής και μέτριας μεταρρύθμισης που επέφερε το τσαρικό καθεστώς οδήγησε σε μείωση των μελών του κόμματος. Η απογοήτευση και η απελπισία για τις πιθανότητες μιας επιτυχημένης επανάστασης σάρωσαν τις συρρικνούμενες τάξεις των κομμάτων, που ταλανίζονταν από διαμάχες για την τακτική και τη φιλοσοφία. Οι προσπάθειες να ενωθούν οι φατρίες των Μπολσεβίκων και των Μενσεβίκων απέβησαν άκαρπες εξ αιτίας της αδιαλλαξίας του Λένιν. Όπως περιέγραψε ένας μενσεβίκος αντίπαλος τον Λένιν: *‘ Δεν υπάρχει άλλος άνθρωπος που να απορροφάται από την επανάσταση είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο, που να μην έχει άλλες σκέψεις εκτός από τη σκέψη της επανάστασης, και που ακόμα κι όταν κοιμάται, δεν ονειρεύεται τίποτα άλλο παρά την επανάσταση’*. Τοποθετώντας την επανάσταση πάνω από την κομματική ενότητα, ο Λένιν δεν θα δεχόταν κανένα συμβιβασμό για την ενότητα επειδή πίστευε ότι θα μπορούσε να καθυστερήσει την επανάσταση (Brie, 2019).

Αγωνιζόμενος απεγνωσμένα ο Λένιν να διατηρήσει τη συνοχή των Μπολσεβίκων ενάντια στις εσωτερικές διαφορές και την αυξανόμενη δύναμη των μενσεβίκων στο εσωτερικό, συγκάλεσε Συνέδριο του Μπολσεβίκικου Κόμματος στην Πράγα, το 1912, που διέλυσε το RSDWP για πάντα. Ο Λένιν διακήρυξε ότι οι Μπολσεβίκοι ήταν το RSDWP και ότι οι Μενσεβίκοι ήταν σχισματικοί. Στη συνέχεια, κάθε παράταξη διατήρησε τη χωριστή κεντρική επιτροπή, τον κομματικό μηχανισμό και τον Τύπο.

Το ξέσπασμα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου το 1914 στην αρχή καθυστέρησε το επαναστατικό κίνημα στη Ρωσία και στη συνέχεια, ως αποτέλεσμα της καταστροφής και των στερήσεων του πολέμου, το επιτάχυνε.

Όταν ξέσπασε ο πόλεμος, τον Αύγουστο του 1914, τα σοσιαλιστικά κόμματα σε όλη την Ευρώπη συσπειρώθηκαν πίσω από τις κυβερνήσεις τους παρά τα ψηφίσματα των προπολεμικών συνεδρίων της Δεύτερης Διεθνούς που τους υποχρεώαν να αντισταθούν ή ακόμα και να ανατρέψουν τις αντίστοιχες κυβερνήσεις τους εάν βύθιζαν τις χώρες τους σε έναν ιμπεριαλιστικό πόλεμο (Brie, 2019).

Αφού ο Λένιν συνήλθε από την αρχική του δυσπιστία σε αυτή την «προδοσία» της Διεθνούς, διακήρυξε μια πολιτική της οποίας το θράσος κατέπληξε τους Μπολσεβίκους συντρόφους του. **Κατήγγειλε τους φιλοπολεμικούς Σοσιαλιστές ως «σοσιαλ-σοβινιστές» που είχαν προδώσει τη διεθνή υπόθεση της εργατικής τάξης υποστηρίζοντας έναν πόλεμο που ήταν ιμπεριαλιστικός και από τις δύο πλευρές.** Κήρυξε τη Δεύτερη Διεθνή ως ‘νεκρή’ και έκανε έκκληση για τη δημιουργία μιας νέας, Τρίτης Διεθνούς που αποτελείται από γνήσια επαναστατικά σοσιαλιστικά κόμματα.

Πιο άμεσα, οι επαναστάτες σοσιαλιστές πρέπει να εργαστούν για να **«μετατρέψουν τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο σε εμφύλιο πόλεμο».** Ο πραγματικός εχθρός του εργάτη δεν ήταν ο εργάτης στο απέναντι όρυγμα αλλά ο καπιταλιστής στο σπίτι. Οι εργάτες και οι στρατιώτες θα πρέπει επομένως να στρέψουν τα όπλα τους στους κυβερνήτες τους και να καταστρέψουν το σύστημα που τους είχε βυθίσει σε ιμπεριαλιστική σφαγή (Lindsey, 1982).

Η πολιτική του Λένιν βρήκε λίγους υποστηρικτές στη Ρωσία ή αλλού τους πρώτους μήνες του πολέμου. Πράγματι, στην πρώτη έκρηξη πατριωτικής ζέσης, δεν ήταν λίγοι οι Μπολσεβίκοι που υποστήριζαν την πολεμική προσπάθεια. Ο Λένιν και οι στενότεροι σύντροφοί του έμειναν μια απομονωμένη ομάδα που κολυμπούσε ενάντια στο ρεύμα (Service, 1995).

Ο Λένιν πέτυχε να φτάσει στην ουδέτερη Ελβετία τον Σεπτέμβριο του 1914, ενώνοντας εκεί μια μικρή ομάδα αντιπολεμικών Μπολσεβίκων και Μενσεβίκων μεταναστών. Ο πόλεμος ουσιαστικά τους έκοψε κάθε επαφή με τη Ρωσία και με ομοϊδεάτες τους Σοσιαλιστές σε άλλες χώρες. Ωστόσο, το 1915 και το 1916, οι αντιπολεμικοί σοσιαλιστές σε διάφορες χώρες κατάφεραν να πραγματοποιήσουν δύο αντιπολεμικές διασκέψεις στο Zimmerwald και Kienthal της Ελβετίας. Ο Λένιν απέτυχε και στις δύο συναντήσεις να πείσει τους συντρόφους του να υιοθετήσουν το σύνθημά του: **«μετατρέψτε τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο σε εμφύλιο!».** Αντίθετα, υιοθέτησαν τον πιο μετριοπαθή τύπο: **«Μια άμεση ειρήνη χωρίς προσαρτήσεις ή αποζημιώσεις και το δικαίωμα των λαών στην αυτοδιάθεση»** (Markwick, 1990). Κατά συνέπεια, ο Λένιν βρήκε το κόμμα του μειοψηφία μέσα στην ομάδα των **αντιπολεμικών**

Σοσιαλιστών, οι οποίοι, με τη σειρά τους, αποτελούσαν μια μικρή μειοψηφία του διεθνούς σοσιαλιστικού κινήματος σε σύγκριση με τους φιλοπολεμικούς Σοσιαλιστές (Lindsey, 1982).

Απτόητος, ο Λένιν συνέχισε να διατυπώνει τις απόψεις του για τον πόλεμο, βέβαιος ότι τελικά θα κερδίσει αποφασιστική υποστήριξη. Στο σύγγραμμά του *‘Ο ιμπεριαλισμός, το ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού’* (1917), προσπάθησε να εξηγήσει (α) τις **πραγματικές αιτίες του πολέμου**, (β) **τους λόγους που οι Σοσιαλιστές είχαν εγκαταλείψει τον διεθνισμό για τον πατριωτισμό και υποστήριξαν τον πόλεμο** και (γ) **γιατί η επανάσταση από μόνη της θα μπορούσε να επιφέρει μια δίκαιη, δημοκρατική ειρήνη** (Lindsey, 1982).

Ο Λένιν υποστήριξε ότι ο πόλεμος ξέσπασε εξ αιτίας του αχόρταγου και επεκτατικού χαρακτήρα του ιμπεριαλισμού, ο ίδιος προϊόν του μονοπωλιακού χρηματοπιστωτικού καπιταλισμού. Στα τέλη του 19ου αιώνα, ελάχιστες τράπεζες είχαν φτάσει να κυριαρχούν στις προηγμένες χώρες, οι οποίες μέχρι το 1914, στις αντίστοιχες αυτοκρατορίες τους είχαν θέσει τον υπόλοιπο κόσμο υπό τον άμεσο ή έμμεσο έλεγχο τους. Συγκεντρώνοντας τεράστιες ποσότητες «πλεονάζοντος» κεφαλαίου, οι γιγάντιες τράπεζες διαπίστωσαν ότι μπορούσαν να αποκομίσουν υπερκέρδη από επενδύσεις σε αποικίες και ημι-αποικίες, και αυτό ενέτεινε τον αγώνα για αυτοκρατορία μεταξύ των μεγάλων δυνάμεων (Brie, 2019).

Μέχρι το 1914, δυσαρεστημένοι με τον τρόπο που μοιράστηκε ο κόσμος, αντίπαλοι συνασπισμοί ιμπεριαλιστών ξεκίνησαν τον πόλεμο για να επιφέρουν μια αναδιάρθρωση του κόσμου σε βάρος του άλλου συνασπισμού. Ο πόλεμος λοιπόν ήταν ιμπεριαλιστικός στην αρχή και τους στόχους του και άξιζε την καταδίκη των γνήσιων Σοσιαλιστών.

Οι ηγέτες του Σοσιαλιστικού Κόμματος και των συνδικάτων είχαν συσπειρωθεί για να υποστηρίξουν τις αντίστοιχες ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις τους επειδή αντιπροσώπευαν την «εργατική αριστοκρατία», τους καλύτερα αμειβόμενους εργάτες που έπαιρναν ένα μικρό μερίδιο από τα αποικιακά «υπερκέρδη» που τους πρόσφεραν οι ιμπεριαλιστές. «Δωροδοκημένη» από τους ιμπεριαλιστές, η «εργατική αριστοκρατία» πήρε το μέρος των μισθωτών της στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και πρόδωσε τους πιο εκμεταλλεζόμενους εργάτες στις καπιταλιστικές μητροπόλεις (οι οποίες γίνονταν αντιληπτές ως το «κέντρο» - «εστία/εξ») και τους υπερεκμεταλλεζόμενους στις αποικίες (οι οποίες γίνονταν αντιληπτές ως «η περιφέρεια»).

Οι ιμπεριαλιστές, υποστήριξε ο Λένιν, οδηγούμενοι από μια δυναμική προσάρτησης, δεν μπόρεσαν να συνάψουν μια δίκαιη και διαρκή ειρήνη (Markwick, 1990). Οι μελλοντικοί πόλεμοι ήταν αναπόφευκτοι όσο υπήρχε ο **ιμπεριαλισμός**. Ο ιμπεριαλισμός, ωστόσο, ήταν

αναπόφευκτος όσο υπήρχε ο καπιταλισμός και μόνο η ανατροπή του καπιταλισμού παντού θα μπορούσε να τερματίσει τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και να αποτρέψει τέτοιους πολέμους στο μέλλον. Ο *‘Ιμπεριαλισμός’* δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στη Ρωσία το 1917 και μέχρι σήμερα παρέχει το όργανο που χρησιμοποιούν παντού οι κομμουνιστές για να αξιολογήσουν τις κύριες τάσεις στον μη κομμουνιστικό κόσμο.

Ηγεσία στη Ρωσική επανάσταση του Βλαντιμίρ Λένιν

Μέχρι το 1917 ο Λένιν θεωρούσε ότι ο πόλεμος δε θα τελείωνε ποτέ και ότι η προοπτική της επανάστασης υποχωρούσε γρήγορα. Στα τέλη Φεβρουαρίου 1917, μια απεργία εργαζομένων για την έλλειψη ψωμιού ξεκίνησε ένα κύμα απεργιών και διαμαρτυριών στο δρόμο στην Πετρούπολη για αρκετές ημέρες που κατέστρεψε την αυταρχική δυναστεία των Ρομανόφ που κυβέρνησε τη χώρα για τρεις αιώνες (Lane, 2020).

Το Μάρτιο του 1917 οι πεινασμένοι, παγωμένοι και κουρασμένοι από τον πόλεμο εργάτες και στρατιώτες της Πετρούπολης κατάφεραν να καθαρίσουν τον Τσάρο. Ο Λένιν και οι πλησιέστεροι υπολοχαγοί του έσπευσαν στην πατρίδα τους αφού οι γερμανικές αρχές συμφώνησαν να επιτρέψουν τη διέλευσή τους από τη Γερμανία προς την ουδέτερη Σουηδία. Το Βερολίνο ήλπιζε ότι η επιστροφή των αντιπολεμικών Σοσιαλιστών στη Ρωσία θα υπονόμειε τη ρωσική πολεμική προσπάθεια.

Ο Λένιν έφτασε στην Πετρούπολη στις 16 Απριλίου 1917, ένα μήνα αφότου ο Τσάρος αναγκάστηκε να παραιτηθεί. Από την επανάσταση γεννήθηκε η Προσωρινή Κυβέρνηση, που σχηματίστηκε από μια ομάδα ηγετών των αστικών φιλελεύθερων κομμάτων. Η άνοδος αυτής της κυβέρνησης στην εξουσία κατέστη δυνατή μόνο με τη σύμφωνη γνώμη του Σοβιέτ⁴ της Πετρούπολης, ενός συμβουλίου εργατών βουλευτών που εκλέγονταν στα εργοστάσια της πρωτεύουσας. Παρόμοια σοβιέτ εργατικών βουλευτών εμφανίστηκαν σε όλες τις μεγάλες πόλεις και κωμοπόλεις σε όλη τη χώρα, όπως και τα σοβιέτ των βουλευτών των στρατιωτών και των βουλευτών των αγροτών. Αν και το Σοβιέτ της Πετρούπολης ήταν η μόνη πολιτική δύναμη που αναγνωρίστηκε από τους επαναστάτες εργάτες και στρατιώτες τον Μάρτιο του

⁴ Η ρωσική λέξη σοβιέτ (совѣт) σημαίνει συμβούλιο, ενώ απέκτησε την έννοια του συμβουλίου αντιπροσώπων και αποτέλεσαν τη βάση της πολιτικής οργάνωσης των εργατών στην Οκτωβριανή Επανάσταση. Εκλέγονταν είτε απ' ευθείας από τον λαό, είτε από αντιπροσώπους σοβιέτ μικρότερων περιοχών. Στη επανάσταση του 1917 σχηματίστηκαν σοβιέτ εργατών και στρατιωτών, που ανέλαβαν την εξουσία, σε μία προσπάθεια εφαρμογής άμεσης δημοκρατίας στο πρότυπο της Παρισινής Κομμούνας. Επεδίωκαν μια αληθινή, ανόθευτη δημοκρατία, με το δικαίωμα των ψηφοφόρων να ανακαλέσουν τον εκπρόσωπο τους οποιαδήποτε στιγμή και να τον αντικαταστήσουν με άλλον. Τα σοβιέτ κατεύθυναν όλες τις κοινωνικές δραστηριότητες του προλεταριάτου, ως μία τέχνη της διεύθυνσης των δραστηριοτήτων των μαζών βάσει της οργανωμένης αυτοκυβέρνησης, που εφαρμόστηκε για πρώτη φορά στη Ρωσία.

1917, οι ηγέτες του είχαν βιαστικά παραδώσει την πλήρη εξουσία στην Προσωρινή Κυβέρνηση. Το Σοβιέτ της Πετρούπολης διοικούνταν από την πλειοψηφία που αποτελούνταν από Μενσεβίκους και τη Σοσιαλιστική Επανάσταση ή αγροτικό κόμμα, ηγέτες που θεωρούσαν την Επανάσταση του Μαρτίου ως αστική. Ως εκ τούτου, πίστευαν ότι το νέο καθεστώς θα έπρεπε να έχει επικεφαλής τους ηγέτες των αστικών κομμάτων.

Κατά την επιστροφή του στη Ρωσία, ο Λένιν προέτρεψε τους συντρόφους του να συμμετάσχουν στην Προσωρινή κυβέρνηση και οι περισσότεροι από αυτούς αποδέχθηκαν την εξουσία. Ο Λένιν αποκάλυψε αυτή την κυβέρνηση, παρά τις δημοκρατικές της αξιώσεις, απόλυτα ιμπεριαλιστική και δεν άξιζε την υποστήριξη των Σοσιαλιστών. Ήταν ανίκανο να ικανοποιήσει τις πιο βαθιές επιθυμίες των εργατών, των στρατιωτών και των αγροτών για **άμεση ειρήνη και τμηματοποίηση και διαμοίραση των κτημάτων μεταξύ των αγροτών.**

Μόνο μια σοβιετική κυβέρνηση, δηλαδή άμεση διακυβέρνηση από εργάτες, στρατιώτες και αγρότες, θα μπορούσε να εκπληρώσει αυτές τις απαιτήσεις. Ως εκ τούτου, ύψωσε την κραυγή μάχης, **«Όλη η εξουσία στα Σοβιέτ!»** αν και οι Μπολσεβίκοι εξακολουθούσαν να αποτελούν μειοψηφία μέσα στα σοβιέτ και παρά την έκδηλη απροθυμία της πλειοψηφίας των Μενσεβίκων να ασκήσουν τέτοια εξουσία. Τότε συνέβη αυτό που ο Λένιν ονόμασε **περίοδο της «διπλής εξουσίας»**. Υπό την ηγεσία των «οπορτουνιστών» σοσιαλιστών, τα σοβιέτ, η πραγματική εξουσία, είχαν παραδώσει την εξουσία στην Προσωρινή Κυβέρνηση, την ονομαστική δύναμη στη γη. Ο Λένιν προέτρεψε τους Μπολσεβίκους να πείσουν τους εργάτες, τους αγρότες και τους στρατιώτες, που εξαπατήθηκαν προσωρινά από τους «οπορτουνιστές», να **ανακτήσουν την κρατική εξουσία για τα σοβιέτ** από την Προσωρινή Κυβέρνηση. **Αυτό θα αποτελούσε μια δεύτερη επανάσταση.** Αλλά, όσο η κυβέρνηση δεν κατέστειλε τα επαναστατικά κόμματα, αυτή η επανάσταση θα μπορούσε να επιτευχθεί ειρηνικά, αφού η Προσωρινή Κυβέρνηση υπήρχε μόνο εξ αιτίας της ανοχής των σοβιέτ.

Αρχικά, οι Μπολσεβίκοι σύντροφοι του Λένιν νόμιζαν ότι ήταν προσωρινά αποπροσανατολισμένος από την πολυπλοκότητα της κατάστασης. Οι μετριοπαθείς σοσιαλιστές τον θεωρούσαν τρελό. Χρειάστηκαν αρκετές εβδομάδες εντατικής πειθούς από τον Λένιν προτού κερδίσει την Κεντρική Επιτροπή του Μπολσεβίκικου Κόμματος κατά την άποψή του. Η Διάσκεψη του Κόμματος του Απριλίου ενέκρινε το πρόγραμμά του: το κόμμα πρέπει να αρνηθεί την υποστήριξη από την Προσωρινή Κυβέρνηση και να κερδίσει την πλειοψηφία στα σοβιέτ υπέρ της σοβιετικής εξουσίας. Μια σοβιετική κυβέρνηση, αφού δημιουργηθεί, θα πρέπει να αρχίσει άμεσες διαπραγματεύσεις για μια γενική ειρήνη σε όλα τα μέτωπα (Markwick, 1990). **Τα σοβιέτ θα πρέπει αμέσως να δημεύσουν τα κτήματα των**

γαιοκτημόνων χωρίς αποζημίωση, να εθνικοποιήσουν όλη τη γη και να τη μοιράσουν στους αγρότες. Και η κυβέρνηση θα πρέπει να καθιερώσει αυστηρούς ελέγχους στην ιδιωτική βιομηχανία προς όφελος της εργασίας.

Από τον Μάρτιο έως τον Σεπτέμβριο του 1917, οι Μπολσεβίκοι παρέμειναν μειοψηφία στα σοβιέτ. Μέχρι το φθινόπωρο, ωστόσο, η Προσωρινή Κυβέρνηση του Aleksandr Kerensky, είχε χάσει τη λαϊκή υποστήριξη. Η αυξανόμενη κούραση από τον πόλεμο και η κατάρρευση της οικονομίας εξάντλησε την υπομονή των εργατών, των αγροτών και των στρατιωτών, που απαιτούσαν άμεση και θεμελιώδη αλλαγή. Ο Λένιν κεφαλαιοποίησε την αυξανόμενη απογοήτευση του λαού με την ικανότητα και την προθυμία του Kerensky να ολοκληρώσει την επανάσταση. Ο Kerensky, με τη σειρά του, ισχυρίστηκε ότι μόνο μια ελεύθερα εκλεγμένη συντακτική συνέλευση θα είχε την εξουσία να αποφασίσει για το πολιτικό μέλλον της Ρωσίας. Όμως ήταν καλύτερο να αποκατασταθεί πρώτα η τάξη (Lane, 2020).

Εν τω μεταξύ, ο Λένιν και το κόμμα απαίτησαν ειρήνη, γη και ψωμί αμέσως, χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση. Η γραμμή των Μπολσεβίκων κέρδισε αυξανόμενη υποστήριξη μεταξύ των εργατών, των στρατιωτών και των αγροτών. Μέχρι τον Σεπτέμβριο ψήφισαν με μπολσεβίκικη πλειοψηφία στο Σοβιέτ της Πετρούπολης και στα σοβιέτ των μεγάλων πόλεων και κωμοπόλεων σε όλη τη χώρα.

Απόφαση για κατάληψη της εξουσίας

Ο Λένιν, ο οποίος είχε παρανομήσει τον Ιούλιο αφού είχε κατηγορηθεί ως «Γερμανός πράκτορας» από την κυβέρνηση του Κερένσκι, αποφάσισε ότι ήταν η κατάλληλη στιγμή να καταλάβει την εξουσία. Το κόμμα έπρεπε να αρχίσει αμέσως τις προετοιμασίες για μια ένοπλη εξέγερση για την καθαίρεση της Προσωρινής Κυβέρνησης και τη μεταφορά της κρατικής εξουσίας στα σοβιέτ, με επικεφαλής τώρα μια μπολσεβίκικη πλειοψηφία. Η απόφαση του Λένιν να εγκαθιδρύσει τη σοβιετική εξουσία προήλθε από την πεποίθησή του ότι η προλεταριακή επανάσταση πρέπει να συντρίψει τον υπάρχοντα κρατικό μηχανισμό και να εισαγάγει μια «**δικτατορία του προλεταριάτου**», ως μία άμεση διακυβέρνηση από τους ένοπλους εργάτες και αγρότες που τελικά θα μετατρέπονταν σε μία μη καταναγκαστική, αταξική, απάτριδη, κομμουνιστική κοινωνία (Mayer, 1997).

Εικόνα 1: Ο Λένιν στη Ρωσική Επανάσταση του 1917.

Εξέθεσε αυτή την άποψη με τον πιο έντονο τρόπο στο φυλλάδιό του *‘Κράτος και Επανάσταση’*, που γράφτηκε ενώ ακόμη κρύβονταν από την ασφάλεια. Το σύγγραμμα αυτό, αν και δεν ολοκληρώθηκε ποτέ και συχνά απορρίφθηκε ως **το πιο «ουτοπικό» έργο του Λένιν**, εντούτοις **χρησίμευσε ως το δογματικό εφαλτήριο του Λένιν στην εξουσία**. Σε αυτό το σύγγραμμα ο Λένιν έγραφε ότι μέχρι το 1917 όλοι οι επαναστάτες σοσιαλιστές ορθά πίστευαν, ότι μια κοινοβουλευτική δημοκρατία θα μπορούσε να υπηρετήσει ένα σοσιαλιστικό σύστημα όσο και ένα καπιταλιστικό. **Αλλά η Ρωσική Επανάσταση είχε αναδείξει κάτι νέο, το Σοβιέτ. Δημιουργημένα από εργάτες, στρατιώτες και αγρότες και χωρίς ιδιοκτησιακές τάξεις, τα σοβιέτ ξεπέρασαν απείρως τα πιο δημοκρατικά κοινοβούλια στη δημοκρατία, επειδή τα κοινοβούλια σε άλλες χώρες, ουσιαστικά απέκλειαν τους εργάτες και τους αγρότες** (Jones, 1990). Η επιλογή ενώπιον για τον Λένιν βρίσκονταν ανάμεσα σε μια σοβιετική δημοκρατία - μια δικτατορία της άυλης πλειοψηφίας ή μια κοινοβουλευτική δημοκρατία δηλαδή μια δικτατορία της ιδιοκτησιακής μειονότητας (Tariq Ali, 2017).

Ως εκ τούτου, ο Λένιν έθετε το σύνθημα, «Όλη η εξουσία στα Σοβιέτ!», παρόλο που είχε παραδεχτεί πρόθυμα την άνοιξη του 1917 ότι **η επαναστατική Ρωσία ήταν «η πιο ελεύθερη από όλες τις εμπόλεμες χώρες»**. Για τον Λένιν, ωστόσο, η Προσωρινή Κυβέρνηση ήταν απλώς μια «δικτατορία της αστικής τάξης» που κράτησε τη Ρωσία στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο (Mayer, 1997). Επιπλέον, είχε γίνει ανοιχτά αντεπαναστατική τον Ιούλιο όταν κατηγόρησε τους Μπολσεβίκους για ηγέτες της προδοσίας (Lane, 2020).

Από τα τέλη Σεπτεμβρίου, ο Λένιν, που εξακολουθούσε να είναι ένας φυγάς στη Φινλανδία, έστειλε μια σειρά από άρθρα και επιστολές στην Πετρούπολη προτρέποντας πυρετωδώς την Κεντρική Επιτροπή του Κόμματος να οργανώσει μια ένοπλη εξέγερση χωρίς καθυστέρηση. Για σχεδόν ένα μήνα οι έντονες προτροπές του Λένιν ήταν ανεπιτυχείς. Τον Απρίλιο του ίδιου έτους, ο Λένιν βρέθηκε ξανά στην κομματική μειοψηφία και τότε κατέφυγε σε ένα απελπισμένο τέχνασμα.

Τον Οκτώβριο μεταμφιεσμένος και με μεγάλο προσωπικό κίνδυνο, επισκέφθηκε την Πετρούπολη και παρακολούθησε μια μυστική συνεδρίαση της Κεντρικής Επιτροπής των Μπολσεβίκων που πραγματοποιήθηκε το βράδυ της 23ης Οκτωβρίου. Μετά από μια έντονη συζήτηση 10 ωρών κέρδισε τελικά την πλειοψηφία υπέρ της προετοιμασίας ένοπλης εξέγερσης. Ακολούθως ζητήθηκε η υποστήριξη στρατιωτών και ναυτικών και για την εκπαίδευση των Κόκκινων Φρουρών και η εργατική πολιτοφυλακή υπό την ηγεσία των Μπολσεβίκων, προχώρησαν ανοιχτά σε ένοπλη κατάληψη με το πρόσχημα της αυτοάμυνας του Σοβιέτ της Πετρούπολης.

Εικόνα 2: Ομιλία του Λένιν στο Πανρωσικό Συνέδριο τον Οκτώβριο του 1917

Με ενθουσιασμό ο Τρότσκι, σε συμφωνία με τον Λένιν, οδήγησε την προετοιμασία της ένοπλης εξέγερσης ως νεοεκλεγείς πρόεδρος του Σοβιέτ της Πετρούπολης. Ο Λένιν πίεσε την Κεντρική Επιτροπή να καθορίσει ημερομηνία για την εξέγερση. Το απόγευμα της 6ης Νοεμβρίου έγραψε επιστολή στα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής προτρέποντάς τους να προχωρήσουν το ίδιο βράδυ στη σύλληψη των μελών της Προσωρινής Κυβέρνησης γιατί η καθυστέρηση θα ήταν μοιραία. Το δεύτερο Πανρωσικό Συνέδριο των Σοβιέτ, που έχει

προγραμματιστεί να συγκληθεί το επόμενο απόγευμα, θα πρέπει να τεθεί προ τετελεσμένου γεγονότος.

Στις 7 και 8 Νοεμβρίου, οι Κόκκινοι Φρουροί υπό την ηγεσία των Μπολσεβίκων και οι επαναστάτες στρατιώτες και ναύτες, συναντώντας μικρή αντίσταση, καθαίρεσαν την Προσωρινή Κυβέρνηση και διακήρυξαν ότι η κρατική εξουσία είχε περάσει στα χέρια των Σοβιετικών. Εκείνη την εποχή οι Μπολσεβίκοι, με τους συμμάχους τους μεταξύ των Αριστερών αποτελούσαν την απόλυτη πλειοψηφία του Δεύτερου Πανρωσικού Συνεδρίου των Σοβιέτ. Οι αντιπρόσωποι με συντριπτική πλειοψηφία εξέλεξαν τον Λένιν ως πρόεδρο του Συμβουλίου των Λαϊκών Επιτρόπων, της νέας Σοβιετικής Κυβέρνησης, και ενέκριναν το ειρηνευτικό διάταγμα και το διάταγμα της γης.

Μέσα σε μια νύχτα, ο Λένιν είχε φύγει από το κρησφύγετό του ως φυγάς για να ηγηθεί της Επαναστατικής κυβέρνησης της μεγαλύτερης χώρας στον κόσμο. Από τη νεολαία του είχε περάσει τη ζωή του χτίζοντας ένα κόμμα, και, τελικά, κέρδισε στην ηλικία των 47 ετών την ηγεσία του. «*Κάνει το κεφάλι κάποιου να γυρίζει*», ομολόγησε (Read, 2005). Αλλά η εξουσία ούτε μέθυσε ούτε τρόμαξε τον Λένιν. Με νηφαλιότητα, οδήγησε τη σοβιετική κυβέρνηση προς την εδραίωση της εξουσίας της και τις διαπραγματεύσεις για ειρήνη (Markwick, 1990).

Η σωτηρία της Επανάστασης και η Ειρήνη στη Ρωσία

Ο Λένιν μαστιζόταν από ρήξεις στις τάξεις των μπολσεβίκων ηγετών. Ορισμένοι ακόμη υποστήριζαν την κοινοβουλευτική διακυβέρνηση και όχι τη σοβιετική. Έτσι τον Ιανουάριο του 1918 η Συντακτική Συνέλευση απέρριψε τον σοβιετισμό και ο Λένιν χωρίς δισταγμό τη διέλυσε. Οι Σύμμαχοι αρνήθηκαν να αναγνωρίσουν τη σοβιετική κυβέρνηση. κατά συνέπεια μπήκε μόνη της σε ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις με την Κεντρικές Δυνάμεις (Γερμανία, Αυστρο – Ουγγαρία και Τουρκία), στην πόλη Μπρεστ Λιτόφσκ. Οι όροι της Συνθήκης του Μπρεστ Λιτόφσκ που υπογράφηκε τον Μάρτιο του 1918 μπορεί να είναι ταπεινωτικοί, όμως ο Λένιν ένιωθε ότι η ειρήνη ήταν ο βαθύτερος πόθος των ανθρώπων, ενώ ο κατεστραμμένος στρατός της Ρωσίας δεν θα μπορούσε να αντισταθεί σε μία εισβολή (Markwick, 1990).

Η Συνθήκη ωστόσο ενίσχυσε την αποφασιστικότητα των αντεπεναστατικών δυνάμεων και τότε ο Λένιν αποφάσισε να σκληρύνει τη στάση του. Το 1918 αποφάσισε τη μη αποπληρωμή όλων των ξένων δανείων που είχαν λάβει οι τσαρικές και προσωρινές κυβερνήσεις και εθνικοποίησε ξένες περιουσίες στη Ρωσία χωρίς αποζημίωση. Από το 1918 έως το 1920 η Ρωσία διχάστηκε από έναν Εμφύλιο Πόλεμο, που επέφερε εκατομμύρια θανάτους και ανείπωτη καταστροφή. Ένα από τα πρώτα θύματα ήταν ο ίδιος ο Λένιν. Τον Αύγουστο του 1918 ένας δολοφόνος έριξε

δύο σφαίρες στο Λένιν καθώς έφευγε από ένα εργοστάσιο στο οποίο μόλις είχε εκφωνήσει μια ομιλία. Λόγω της ισχυρής κράσης του, ανέκαμψε γρήγορα (Tariq Ali, 2017).

Οι αντισοβιετικές δυνάμεις, ή Λευκοί, με επικεφαλής κυρίως πρώην τσαρικούς στρατηγούς και ναυάρχους, πολέμησαν απεγνωσμένα για να ανατρέψουν το καθεστώς των Κόκκινων. Επιπλέον, οι Λευκοί προμηθεύονταν αφειδώς από τους Συμμάχους υλικό, χρήματα και στρατεύματα υποστήριξης που εξασφάλιζαν τις βάσεις τους. Ωστόσο, οι Λευκοί απέτυχαν.

Η αιτία της αποτυχίας του προέρχονταν σε μεγάλο βαθμό από την εμπνευσμένη ηγεσία του Λένιν που η σοβιετική κυβέρνηση κατάφερε να επιβιώσει ενάντια σε τέτοιες στρατιωτικές πιθανότητες. Προκάλεσε τον σχηματισμό και καθοδήγησε τη στρατηγική του Εργατικού και Αγροτικού Κόκκινου Στρατού, με διοικητή τον Τρότσκι. Αν και η οικονομία είχε καταρρεύσει, κατάφερε να κινητοποιήσει επαρκείς πόρους για να συντηρήσει τον Κόκκινο Στρατό και τους βιομηχανικούς εργάτες. Αλλά πάνω από όλα ήταν η πολιτική του ηγεσία που έσωσε τους Σοβιετικούς. **Διακηρύσσοντας το δικαίωμα των λαών στην αυτοδιάθεση, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος της απόσχισης, κέρδισε την ενεργό συμπάθεια, ή τουλάχιστον την καλοπροαίρετη ουδετερότητα, των μη ρωσικών εθνικοτήτων εντός της Ρωσίας, επειδή οι Λευκοί δεν αναγνώρισαν αυτό το δικαίωμα. Πράγματι, η οξυδερκής, επιδέξια πολιτική του στο εθνικό ζήτημα έδωσε τη δυνατότητα στη Σοβιετική Ρωσία να αποφύγει την πλήρη αποσύνθεση και να παραμείνει ένα τεράστιο πολυεθνικό κράτος.** Κάνοντας τους βιομηχανικούς εργάτες τη νέα προνομιούχα τάξη, που ευνοείται στη διανομή των σιτηρεσίων, της στέγασης και της πολιτικής εξουσίας, διατήρησε την πίστη του προλεταριάτου (Pateman, 2022). **Η υποστήριξή του στην απαίτηση των αγροτών να πάρουν όλη τη γη από τους ευγενείς, την εκκλησία και το στέμμα χωρίς αποζημίωση κέρδισε τους αγρότες, χωρίς την υποστήριξη των οποίων η κυβέρνηση δεν θα μπορούσε να επιβιώσει.**

Λόγω της κατάρρευσης της οικονομίας, ωστόσο, ο Λένιν υιοθέτησε μια πολιτική απέναντι στον αγρότη που απειλούσε να καταστρέψει τη σοβιετική κυβέρνηση. Ελλείπει κεφαλαίων ή αγαθών για ανταλλαγή με σιτηρά που χρειαζόταν για τη διατροφή του Κόκκινου Στρατού και των πόλεων, ο Λένιν **καθιέρωσε ένα σύστημα επίταξης των πλεονασμάτων σιτηρών χωρίς αποζημίωση.** Πολλοί αγρότες αντιστάθηκαν. Στα εδάφη που κέρδισαν οι Λευκοί, έδωσα πίσω στους προηγούμενους ιδιοκτήτες τις εκτάσεις και τιμώρησαν άγρια τους αγρότες που είχαν τολμήσει να καταλάβουν τη γη. Παρά την απέχθεια των αγροτών για την επίταξη σιτηρών από το Σοβιετικό Στρατό, **οι αγρότες, όταν αναγκάστηκαν να επιλέξουν μεταξύ των Ερυθρών και των Λευκών, επέλεξαν τους Κόκκινους.**

Μετά την ήττα των Λευκών, οι αγρότες αρνήθηκαν να παραδώσουν το σιτάρι τους στην κυβέρνηση. Απειλούμενος από μαζική εξέγερση των αγροτών, ο Λένιν κάλεσε σε υποχώρηση. Τον Μάρτιο του 1921 η κυβέρνηση εισήγαγε τη **Νέα Οικονομική Πολιτική, η οποία τερμάτισε το σύστημα επίταξης σιτηρών και επέτρεψε στον αγρότη να πουλήσει τη σοδειά του σε μια ανοιχτή αγορά. Αυτό αποτελούσε μια μερική υποχώρηση στον καπιταλισμό.**

Από τη στιγμή που ο Λένιν ανέλαβε την εξουσία, οι σταθεροί του στόχοι στις διεθνείς σχέσεις ήταν διπλοί: **να αποτρέψει τη δημιουργία ενός ιμπεριαλιστικού ενιαίου μετώπου ενάντια στη Σοβιετική Ρωσία. αλλά, ακόμα πιο σημαντικό, να τονώσει τις προλεταριακές επαναστάσεις στο εξωτερικό.** Στον πρώτο του στόχο πέτυχε σε μεγάλο βαθμό. Το 1924, λίγο μετά τον θάνατό του, η Σοβιετική Ρωσία είχε κερδίσει την αναγνώριση όλων των μεγάλων παγκόσμιων δυνάμεων εκτός από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Αλλά η μεγαλύτερη ελπίδα του για το σχηματισμό μιας παγκόσμιας δημοκρατίας των σοβιέτ απέτυχε να υλοποιηθεί και η Σοβιετική Ρωσία έμεινε απομονωμένη και περικυκλωμένη από τις καπιταλιστικές χώρες.

Σχηματισμός της Τρίτης Διεθνούς

Για να σπάσει αυτή την περικύκλωση, είχε καλέσει τους επαναστάτες να σχηματίσουν κομμουνιστικά κόμματα που θα μιμηθούν το παράδειγμα της επανάστασης των Μπολσεβίκων σε όλες τις χώρες. Τον Μάρτιο του 1919 ίδρυσε την Τρίτη Διεθνή. Αυτή η Διεθνής αποδέχτηκε τη σύνδεση μόνο των μερών που αποδέχονταν τις αποφάσεις της ως δεσμευτικές, επέβαλαν σιδερένια πειθαρχία και ήρθαν σε καθαρή ρήξη με τη Δεύτερη Διεθνή. Εν ολίγοις, **ο Λένιν υποστήριξε τώρα το Ρωσικό Κομμουνιστικό Κόμμα, το μόνο κόμμα που είχε κάνει μια επιτυχημένη επανάσταση, ως πρότυπο για τα κομμουνιστικά κόμματα σε όλες τις χώρες.** Ένα αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής ήταν να προκαλέσει μια διάσπαση στο παγκόσμιο εργατικό κίνημα μεταξύ των οπαδών των δύο διεθνών.

Η Κομμουνιστική Διεθνής σημείωσε τη μεγαλύτερη επιτυχία της στον αποικιακό κόσμο. **Προσπίζοντας τα δικαιώματα των λαών στις αποικίες και τις ημι-αποικίες για αυτοδιάθεση και ανεξαρτησία, η Διεθνής κέρδισε σημαντική συμπάθεια για τον κομμουνισμό.** Η πολιτική του Λένιν σε αυτό το ζήτημα έχει επιρροή ακόμα και σήμερα στον κόσμο. Και προσφέρει ένα άλλο παράδειγμα της μοναδικής ικανότητας του Λένιν να βρίσκει συμμάχους εκεί όπου οι επαναστάτες δεν τους είχαν βρει πριν. Παίρνοντας το μέρος των εθνικοαπελευθερωτικών κινημάτων, ο Λένιν μπορούσε να ισχυριστεί ότι **η συντριπτική πλειονότητα παγκόσμιου πληθυσμού, που ζούσε τότε υπό ιμπεριαλιστική κυριαρχία,**

καθώς και το ευρωπαϊκό προλεταριάτο, **ήταν οι φυσικοί σύμμαχοι της επανάστασης των Μπολσεβίκων.**

Έτσι, η επαναστατική ιδιοφυΐα του Λένιν δεν περιοριζόταν στην ικανότητά του να διχάζει τους εχθρούς του. Πιο σημαντική ήταν η ικανότητά του να βρίσκει συμμάχους και φίλους για το αδηφάγο προλεταριάτο της Ρωσίας. Αρχικά, κέρδισε τους Ρώσους αγρότες στο πλευρό του προλεταριάτου και κατόπιν αν και δεν κέρδισε τους εργάτες για να κάνουν επιτυχημένες κομμουνιστικές επαναστάσεις στη Δύση, αυτοί ανάγκασαν τις κυβερνήσεις τους να περιορίσουν την ένοπλη επέμβαση ενάντια στην επανάσταση των Μπολσεβίκων. Τέλος, οι ασιατικές επαναστάσεις ενίσχυσαν στους Σοβιετικούς κομμουνιστές στην πεποίθηση ότι δεν ήταν μόνοι σε έναν εχθρικό κόσμο.

Μέχρι το 1921 η κυβέρνηση του Λένιν είχε συντρίψει όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης με το σκεπτικό ότι είχαν αντιταχθεί ή δεν είχαν υποστηρίξει επαρκώς τη σοβιετική υπόθεση στον Εμφύλιο Πόλεμο. Αφού επιτέλους είχε έρθει η ειρήνη, ο Λένιν πίστευε ότι η αντίθεσή τους ήταν πιο επικίνδυνη από ποτέ, αφού η αγροτιά και ακόμη και ένα μεγάλο τμήμα της εργατικής τάξης είχαν δυσαρεστηθεί με το σοβιετικό καθεστώς (Markwick, 1990). Για να καταστείλει τους αντιπάλους του μπολσεβικισμού, ο Λένιν απαίτησε τα πιο σκληρά μέτρα, ακόμη και τη θανατική ποινή. Επιπλέον, επέμεινε σε αυστηρό έλεγχο των διαφωνιών στο εσωτερικό του κόμματος. **Η επιμονή του Λένιν στην ανελέητη καταστροφή της αντιπολίτευσης στη μπολσεβίκικη δικτατορία οδήγησε πολλούς παρατηρητές στο συμπέρασμα ότι ο Λένιν, αν και προσωπικά ήταν αντίθετος στην μονομανία, εντούτοις άνοιξε άθελά του το δρόμο για την άνοδο της δικτατορίας του Ιωσήφ Στάλιν.**

Μέχρι το 1922 ο Λένιν είχε συνειδητοποιήσει καλά ότι ο εκφυλισμός του σοβιετικού συστήματος και του κόμματος ήταν ο μεγαλύτερος κίνδυνος για την υπόθεση του σοσιαλισμού στη Ρωσία. Βρήκε το κομματικό και σοβιετικό κρατικό μηχανισμό απελπιστικά μπλεγμένο στη γραφειοκρατία και την ανικανότητα. Ακόμη και η υπηρεσία με επικεφαλής τον Στάλιν που ήταν υπεύθυνη για τον εξορθολογισμό της διοίκησης ήταν, στην πραγματικότητα, λιγότερο αποτελεσματική από την υπόλοιπη κυβέρνηση. Τα Σοβιέτ των Αντιπροσώπων των Εργατών και των Αγροτών είχαν χάσει κάθε εξουσία, η οποία είχε εισρεύσει στο κέντρο. Το πιο ανησυχητικό ήταν ο μεγάλος ρωσικός σοβινισμός που εκδήλωσαν οι κορυφαίοι μπολσεβίκοι προς τις μη ρωσικές εθνικότητες στην αναδιοργάνωση του κράτους στο οποίο ο Στάλιν έπαιξε βασικό ρόλο. Επιπλέον, **τον Απρίλιο του 1922 ο Στάλιν κέρδισε το διορισμό ως γενικός γραμματέας του κόμματος**, στη θέση του οποίου συγκέντρωνε γρήγορα τεράστια δύναμη στα χέρια του. Η Σοβιετική Ρωσία στα τελευταία χρόνια του Λένιν δεν θα μπορούσε να είναι πιο

απομακρυσμένη από την έννοια του σοσιαλισμού. Ο Λένιν προσπάθησε να αντιστρέψει αυτές τις τάσεις, τις οποίες θεωρούσε ως αντίθετες με τον σοσιαλισμό, και να αντικαταστήσει τον Στάλιν.

Ασθένεια και θάνατος

Την άνοιξη του 1922 ο Λένιν αρρώστησε βαριά και τον Απρίλιο οι γιατροί του έβγαλαν από το λαιμό μία από τις σφαίρες που είχε δεχτεί από το όπλο του δολοφόνου τον Αύγουστο του 1918. Ανάρρωσε γρήγορα από την επέμβαση, αλλά ένα μήνα αργότερα αρρώστησε, έμεινε παράλυτος και δεν μπορούσε να μιλήσει. Τον Ιούνιο ανέκαμψε και εργάστηκε για **τον σχηματισμό της Ένωσης Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, το ομοσπονδιακό σύστημα αναδιοργάνωσης ενάντια στο ενιαίο σχήμα του Στάλιν**. Ωστόσο, τον Δεκέμβριο έμεινε ξανά παράλυτος. Αν και δεν ήταν πλέον ενεργός ηγέτης του κράτους και του κόμματος, συγκέντρωσε τη δύναμη που του απέμεινε για να υπαγορεύσει αρκετά προληπτικά άρθρα ως πολιτική «Διαθήκη» του, στον γραμματέα του, μεταξύ 23 Δεκεμβρίου 1922 και 4 Ιανουαρίου 1923, στο οποίο εξέφρασε μεγάλο φόβο για τη σταθερότητα του κόμματος υπό την ηγεσία ανόμοιων, ισχυρών προσωπικοτήτων όπως ο Στάλιν και Τρότσκι. Στις 10 Μαρτίου 1923, ένα άλλο εγκεφαλικό του στέρησε την ομιλία. Η πολιτική του δραστηριότητα έφτασε στο τέλος της. Υπέστη ένα ακόμη εγκεφαλικό επεισόδιο το πρωί της 21ης Ιανουαρίου 1924 και πέθανε εκείνο το βράδυ στο χωριό Γκόρκι (Fel'Shtinskii, 2004).

Ο τελευταίος χρόνος της πολιτικής ζωής του Λένιν, όταν πάλεψε για να εξαλείψει τις καταχρήσεις των σοσιαλιστικών ιδεωδών του και τη διαφθορά της εξουσίας, μπορεί κάλλιστα να ήταν το μεγαλύτερο έργο του. Πιθανώς η ιστορία της Σοβιετικής Ένωσης θα ήταν θεμελιωδώς διαφορετική αν είχε επιβιώσει ο Λένιν και δεν είχε έλθει στην εξουσία ο Στάλιν (Read, 2005).

Υπήρξε η μεταθανάτια πηγή του «Λενινισμού», του δόγματος που κωδικοποιήθηκε και συνδυάστηκε με τα έργα του Καρλ Μαρξ από τους διαδόχους του Λένιν για να σχηματίσει τον Μαρξισμό-Λενινισμό, ο οποίος έγινε η Κομμουνιστική κοσμοθεωρία.

2.4 Κομμουνισμός – Λενινισμός

Ο Λενινισμός βασίζεται στις αρχές του Λένιν, όμως το εάν οι λενινιστικές έννοιες αντιπροσώπευαν μια συμβολή ή μια παραφθορά της μαρξιστικής σκέψης έχει συζητηθεί πολύ. Ωστόσο, η επιρροή τους στη μετέπειτα ανάπτυξη του κομμουνισμού στη Σοβιετική Ένωση και σε άλλα μέρη του κόσμου, ήταν θεμελιώδους σημασίας.

Στο Κομμουνιστικό Μανιφέστο (1848), οι Καρλ Μαρξ και Φρίντριχ Ένγκελς όρισαν τους κομμουνιστές ως **«το πιο προηγμένο και αποφασιστικό τμήμα των κομμάτων της εργατικής τάξης κάθε χώρας, αυτό το τμήμα που σπρώχνει προς τα εμπρός όλα τα άλλα»**. Αυτή η αντίληψη ήταν θεμελιώδης για τη λενινιστική σκέψη. Ο Λένιν είδε το **Κομμουνιστικό Κόμμα** ως μια ιδιαίτερα αφοσιωμένη πνευματική ελίτ με τα εξής χαρακτηριστικά: (α) είχε μια επιστημονική κατανόηση της ιστορίας και της κοινωνίας υπό το πρίσμα των μαρξιστικών αρχών, (β) δεσμεύτηκε να τερματίσει τον καπιταλισμό και να θεσμοθετηθεί ο σοσιαλισμός στη θέση του, (γ) ήταν αποφασισμένοι να περάσουν αυτή τη μετάβαση αφού είχαν αποκτήσει πολιτική εξουσία, και (δ) δεσμεύτηκαν να αποκτήσουν αυτήν την εξουσία με κάθε δυνατό μέσο, συμπεριλαμβανομένης της βίας και της επανάστασης, εάν χρειαζόταν (Kuusinen. 1960).

Η έμφαση του Λένιν στη δράση μιας μικρής, βαθιά αφοσιωμένης ομάδας προήλθε τόσο από την ανάγκη για αποτελεσματικότητα και διακριτικότητα στο επαναστατικό κίνημα όσο και από μια αυταρχική τάση που υπήρχε σε όλη την πολιτική του σκέψη. Η αυταρχική πτυχή του λενινισμού εμφανίστηκε επίσης στην επιμονή του στην ανάγκη για μια **«προλεταριακή δικτατορία»** μετά την κατάληψη της εξουσίας, μια δικτατορία που στην πράξη ασκήθηκε όχι από τους εργάτες αλλά από τους ηγέτες του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Στη ρίζα του λενινιστικού αυταρχισμού βρισκόταν η δυσπιστία στον αυθορμητισμό, μια πεποίθηση ότι **τα ιστορικά γεγονότα, αν αφεθούν μόνα τους, δεν θα έφερναν το επιθυμητό αποτέλεσμα— δηλαδή τη δημιουργία μιας σοσιαλιστικής κοινωνίας**. Ο Λένιν δεν ήταν καθόλου πεπεισμένος, για παράδειγμα, ότι οι εργάτες θα αποκτούσαν αναπόφευκτα την κατάλληλη επαναστατική και ταξική συνείδηση της κομμουνιστικής ελίτ. Αντίθετα φοβόταν ότι θα ήταν ικανοποιημένοι με τα κέρδη στις συνθήκες διαβίωσης και εργασίας που προέκυψαν από τη συνδικαλιστική δραστηριότητα. Σε αυτό, ο λενινισμός διέφερε από τον παραδοσιακό μαρξισμό, ο οποίος προέβλεπε ότι οι υλικές συνθήκες θα επαρκούσαν να συνειδητοποιήσουν οι εργαζόμενοι την ανάγκη για επανάσταση. Για τον Λένιν, λοιπόν, η κομμουνιστική ελίτ —η «εργατική πρωτοπορία»— ήταν κάτι περισσότερο από ένας καταλυτικός παράγοντας που επιτάχυνε τα γεγονότα στην αναπόφευκτη πορεία τους. Ήταν απαραίτητο στοιχείο.

Ακριβώς όπως ο λενινισμός ήταν ρεαλιστής στην επιλογή των μέσων για την επίτευξη πολιτικής εξουσίας, ήταν επίσης **καιροσκοπικός** στις πολιτικές που υιοθέτησε και τους **συμβιβασμούς που έκανε για να διατηρήσει την εξουσία του**. Τέτοιο παράδειγμα είναι η Νέα Οικονομική Πολιτική (1921–28) του Λένιν, η οποία αποκατέστησε προσωρινά την οικονομία της αγοράς και ορισμένες ιδιωτικές επιχειρήσεις στη Σοβιετική Ένωση μετά τα καταστροφικά οικονομικά αποτελέσματα του Πολεμικού Κομμουνισμού (1918–21).

Στην πράξη, η ασυγκράτητη επιδίωξη της σοσιαλιστικής κοινωνίας από τον λενινισμό είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός **ολοκληρωτικού κράτος**⁵ στη Σοβιετική Ένωση. Αν οι συνθήκες της Ρωσίας στην οπισθοδρομική ανάπτυξή της δεν οδηγούσαν φυσικά στον σοσιαλισμό, τότε, αφού ήρθαν στην εξουσία, οι Μπολσεβίκοι θα νομοθετούσαν τον σοσιαλισμό και θα ασκούσαν δεσποτικό έλεγχο για να σπάσουν τη δημόσια αντίσταση. **Έτσι, κάθε πτυχή της πολιτικής, οικονομικής, πολιτιστικής και πνευματικής ζωής της Σοβιετικής Ένωσης άρχισε να ρυθμίζεται από το Κομμουνιστικό Κόμμα με αυστηρό και συντεταγμένο τρόπο που δε θα ανεχόταν καμία αντίθεση. Η οικοδόμηση της σοσιαλιστικής κοινωνίας προχώρησε κάτω από μια νέα απολυταρχία στελεχών και γραφειοκρατών του Κομμουνιστικού Κόμματος** (Kuusinen, 1960). Ο μαρξισμός και ο λενινισμός αρχικά περίμεναν ότι, με τον θρίαμβο του προλεταριάτου, το κράτος που ο Μαρξ είχε ορίσει ως το όργανο της τάξης ο κανόνας θα παρήκμαζε γιατί οι ταξικές συγκρούσεις θα έφταναν στο τέλος τους. Η κομμουνιστική κυριαρχία στη Σοβιετική Ένωση είχε ως αποτέλεσμα την απέραντα αυξημένη δύναμη του κρατικού μηχανισμού. **Ο τρόμος εφαρμόστηκε χωρίς δισταγμό, οι ανθρωπιστικές σκέψεις και τα ατομικά δικαιώματα αγνοήθηκαν και η ανάληψη του ταξικού χαρακτήρα όλης της πνευματικής και ηθικής ζωής οδήγησε σε μια σχετικοποίηση των προτύπων της αλήθειας, της ηθικής και της δικαιοσύνης. Ο λενινισμός δημιούργησε έτσι το πρώτο σύγχρονο ολοκληρωτικό κράτος.**

2.5 Σύνοψη της ιδεολογίας του Μαρξισμού – Λενινισμού

Οι αρχές του μαρξισμού, τις οποίες αγκάλιασε ο Λένιν, δεν παρείχαν συγκεκριμένες κατευθυντήριες γραμμές για τη μετάβαση. Ο Λένιν πίστευε ότι χρειαζόταν μια μικρή, πειθαρχημένη, επαγγελματική ομάδα επαναστατών για να ανατρέψει βίαια το καπιταλιστικό σύστημα και ότι μια «δικτατορία του προλεταριάτου» πρέπει να καθοδηγεί την κοινωνία μέχρι την ημέρα κατά την οποία θα εξαλειφθεί το κράτος. Ο λενινισμός στην πράξη σήμαινε τον έλεγχο όλων των πτυχών της ζωής από το Κομμουνιστικό Κόμμα και τη δημιουργία του πρώτου σύγχρονου ολοκληρωτικού κράτους (Kuusinen. 1960). Μετά το αίτημα της μετάβασης όλων των εξουσιών στα Σοβιέτ, δηλαδή σε απόλυτα συμμετοχική δημοκρατία, τελικά ο Λενινισμός έγινε μία δικτατορία, έως ότου η κοινωνία αποδεχθεί το ‘καλούπι’ που πρότεινε ο καθοδηγητής της, δηλαδή ο Λένιν.

⁵ Κράτος που η εξουσία συγκεντρώνεται σε ένα πρόσωπο (παρακάτω ανάλυση Κεφάλαιο 5).

Κεφάλαιο 3: Φασισμός και Μουσολίνι

3.1 Ο Μπενίτο Μουσολίνι

Ο Μπενίτο Μουσολίνι είχε πλήρες όνομα Benito Amilcare Andrea Mussolini, ήταν γνωστός με το όνομα Il Duce (ιταλικά: «The Leader») και γεννήθηκε στις 29 Ιουλίου 1883, στο Predappio της Ιταλίας, Υπήρξε πρωθυπουργός της Ιταλίας μεταξύ (1922–43) και ήταν ο πρώτος φασίστας δικτάτορας στην Ευρώπη του 20^{ού} αιώνα. Εκτελέστηκε στις 28 Απριλίου 1945, κοντά στο Dongo (Bosworth, 2016).

Πρώιμα χρόνια

Ο Μουσολίνι ήταν το πρώτο παιδί ενός σιδηρουργού. Ο ίδιος εξέφραζε περηφάνια για την ταπεινή του καταγωγή και συχνά μιλούσε για τον εαυτό του ως «άνθρωπο του λαού». Ο πατέρας του ήταν γιος υπολοχαγού της Εθνικής Φρουράς, σοσιαλιστής δημοσιογράφος και σιδηρουργός και η μητέρα του δασκάλα. Η οικογένεια ήταν φτωχή και ζούσαν σε ένα μικρό σπίτι, ενώ ο πατέρας του Μουσολίνι περνούσε μεγάλο μέρος του χρόνου του συζητώντας πολιτικά σε ταβέρνες και τα περισσότερα χρήματα που κέρδιζε τα διέθετε στην ερωμένη του. Έτσι τα τρία παιδιά του ζούσαν και τρέφονταν πεινιχρά.

Ανήσυχο παιδί, ο Μουσολίνι ήταν ανυπάκουος, απείθαρχος και επιθετικός. Ήταν νταής στο σχολείο και κυκλοθυμικός στο σπίτι. Επειδή οι δάσκαλοι στο σχολείο του χωριού δεν μπορούσαν να τον ελέγξουν, τον έστειλαν στη Φαέντζα, όπου μαχαίρωσε έναν συμμαθητή του και επιτέθηκε σε έναν άλλο. Αποβλήθηκε και στάλθηκε στο σχολείο Giosuè Carducci στη Φορλιμπόπολη, από το οποίο αποβλήθηκε επίσης αφού επιτέθηκε με μαχαίρι σε έναν άλλο μαθητή.

Ήταν όμως έξυπνος και πέρασε τις τελικές του εξετάσεις χωρίς δυσκολία. Απέκτησε δίπλωμα διδασκαλίας και για ένα διάστημα εργάστηκε ως δάσκαλος, αλλά σύντομα συνειδητοποίησε ότι ήταν εντελώς ακατάλληλος για μια τέτοια δουλειά. Σε ηλικία 19 ετών, ήταν κοντός, χλωμός με δυνατό σαγόκι και τεράστια, σκοτεινά, διαπεραστικά μάτια. Αποφάσισε να φύγει από την Ιταλία για την Ελβετία με ένα μετάλλιο του Καρλ Μαρξ στις άδειες τσέπες του. Εκεί έζησε αλλάζοντας διαρκώς εργασίες (Froddosio, 1996).

Ταυτόχρονα, όμως, κέρδιζε τη φήμη ενός νέου με παράξενο μαγνητισμό και αξιόλογα ρητορικά χαρίσματα. Διάβαζε συνεχώς και αδηφάγα τους φιλοσόφους και θεωρητικούς Immanuel Kant, Benedict de Spinoza, Peter Kropotkin, Friedrich Nietzsche, GWF Hegel, Karl Kautsky και Georges Sorel, διαλέγοντας τι του άρεσε και απορρίπτοντας τους υπόλοιπους. Δεν σχημάτισε

δική του συνεκτική πολιτική φιλοσοφία όμως εντυπωσίαζε τους συντρόφους του ως εν δυνάμει επαναστάτης με ασυνήθιστη προσωπικότητα και εντυπωσιακή παρουσία.

Κέρδισε τη φήμη του πολιτικού δημοσιογράφου και του δημόσιου ομιλητή. Παράλληλα παρήγαγε προπαγάνδα για ένα συνδικάτο, προτείνοντας απεργία και **υποστήριξε τη βία ως μέσο επιβολής αιτημάτων**. Επανειλημμένα, προσκαλούσε και άλλους σε μια «ημέρα εκδίκησης». Συνελήφθη και φυλακίστηκε αρκετές φορές. Όταν επέστρεψε στην Ιταλία το 1904, ακόμη και οι ρωμαϊκές εφημερίδες είχαν αρχίσει να αναφέρουν το όνομά του.

Για κάποιο χρονικό διάστημα μετά την επιστροφή του, λίγα ακούγονταν για αυτόν. Έγινε για άλλη μια φορά δάσκαλος, αυτή τη φορά στις Ενετικές Άλπεις, βόρεια του Ούντινε, όπου έζησε, μια ζωή «ηθικής φθοράς» όπως ο ίδιος δήλωσε. Αλλά σύντομα κουρασμένος από μια τόσο σπάταλη ζωή, επέστρεψε στη συνδικαλιστική δουλειά, στη δημοσιογραφία και στην ακραία πολιτική, που οδήγησε και πάλι σε συλλήψεις και φυλάκιση.

Το 1909 ερωτεύτηκε τη 16χρονη Rachele Guidi, τη μικρότερη από τις δύο κόρες της χήρας ερωμένης του πατέρα του. Εκείνη έζησε μαζί του σε ένα υγρό, στενό διαμέρισμα στο Φορλί και αργότερα τον παντρεύτηκε. Λίγο μετά το γάμο, ο Μουσολίνι φυλακίστηκε για πέμπτη φορά, όμως είχε πλέον αναγνωριστεί ως ένας από τους πιο προικισμένους και επικίνδυνους από τους νεότερους σοσιαλιστές της Ιταλίας (Froddosio, 1996).

Αφού έγραψε σε μια μεγάλη ποικιλία σοσιαλιστικών εφημερίδων, ίδρυσε μια δική του εφημερίδα, τη La Lotta di Classe («Η ταξική πάλη»). Ήταν τόσο επιτυχημένη αυτή η εφημερίδα που το 1912 διορίστηκε εκδότης της επίσημης σοσιαλιστικής εφημερίδας, Avanti! ("Εμπρός!"), του οποίου την κυκλοφορία σύντομα διπλασίασε. Τότε, ως αντιμιλιταριστής, αντιεθνικιστής και αντιιμπεριαλιστής εκδότης του, αντιτάχθηκε βροντερά στην εμπλοκή της Ιταλίας στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Σύντομα, όμως, άλλαξε γνώμη και άρχισε να γράφει άρθρα και να κάνει ομιλίες τόσο βίαια υπέρ του πολέμου όσο εκείνοι στους οποίους είχε προηγουμένως καταδικάσει. Παιραιτήθηκε από την Avanti! και διαγράφηκε από το Σοσιαλιστικό Κόμμα. Χρηματοδοτούμενος από τη γαλλική κυβέρνηση και τους Ιταλούς βιομήχανους, οι οποίοι ήταν υπέρ του πολέμου κατά της Αυστρίας, ανέλαβε τη σύνταξη του Il Popolo d' Italia («Ο λαός της Ιταλίας»), στο οποίο ανέφερε κατηγορηματικά τη νέα του φιλοσοφία: **«Από σήμερα είμαστε όλοι Ιταλοί και τίποτα άλλο παρά Ιταλοί. Τώρα που το ατσάλι συνάντησε το ατσάλι, μια κραυγή βγαίνει από τις καρδιές μας— Viva l'Italia! [Ζήτω η Ιταλία!]**» Ήταν η γέννηση του φασισμού. Ο Μουσολίνι πήγε να πολεμήσει στον πόλεμο.

Ανοδος στην εξουσία του Μουσολίνι

Τραυματισμένος ενώ υπηρετούσε με τους bersaglieri (ένα σώμα σκοπευτών), επέστρεψε στο σπίτι ως αντισοσιαλιστής. Ήδη από τον Φεβρουάριο του 1918, υποστήριξε την εμφάνιση ενός δικτάτορα —«έναν άνθρωπο που είναι αρκετά αδίστακτος και ενεργητικός για να κάνει μια καθαρή σάρωση»— για να αντιμετωπίσει την οικονομική και πολιτική κρίση που τότε μάστιζε την Ιταλία. Τρεις μήνες αργότερα, σε μια ευρέως αναφερόμενη ομιλία στη Μπολόνια, άφησε να εννοηθεί ότι ο ίδιος μπορεί να αποδειχτεί τέτοιος άνθρωπος. Την επόμενη χρονιά σχηματίστηκε στο Μιλάνο ο πυρήνας ενός κόμματος που προετοιμάστηκε να υποστηρίξει τη φιλόδοξη ιδέα του (Woolf, 1966). Σε ένα γραφείο στην Piazza San Sepolcro, περίπου 200 ρεπουμπλικάνοι, αναρχικοί, συνδικαλιστές, δυσανεστημένοι σοσιαλιστές, ανήσυχοι επαναστάτες και απολυμένοι στρατιώτες συναντήθηκαν για να συζητήσουν την ίδρυση μιας νέας δύναμης στην ιταλική πολιτική. Ο Μουσολίνι ονόμασε αυτή τη δύναμη το fasci di combattimento («τάγμα μαχητών»), ομάδες μαχητών δεμένες μεταξύ τους με δεσμούς τόσο στενούς όσο εκείνοι που εξασφάλιζαν τις όψεις των lictors δηλαδή τα σύμβολα της αρχαίας ρωμαϊκής εξουσίας. Έτσι δημιουργήθηκε ο φασισμός και επινοήθηκε το σύμβολό του (Falasca – Zamponi, 1992).

Σε συγκεντρώσεις—περιτριγυρισμένοι από υποστηρικτές φορώντας μαύρα πουκάμισα («Μελανοχίτωνες») ο Μουσολίνι μαγνήτισε τη φαντασία του πλήθους. Η σωματική του διάπλαση ήταν εντυπωσιακή και το στυλ ρητορικής του, στακάτο και επαναλαμβανόμενο, ήταν υπέροχο. Οι στάσεις του ήταν άκρως θεατρικές, οι απόψεις του ήταν αντιφατικές, τα γεγονότα ήταν σκοπίμως παραπλανητικά (fake news) και οι επιθέσεις του ήταν συχνά κακόβουλες και εσφαλμένες, αλλά τα λόγια του ήταν τόσο δραματικά, οι μεταφορές του τόσο εύστοχες και εντυπωσιακές, οι έντονες, επαναλαμβανόμενες χειρονομίες του τόσο εξαιρετικά αποτελεσματικές, που σπάνια απέτυχε να επιβάλει τη διάθεσή του (Pugliese, 2006).

Φασιστικές ομάδες, πολιτοφυλακές εμπνευσμένες από τον Μουσολίνι αλλά συχνά δημιουργημένες από τοπικούς ηγέτες, σάρωσαν την ύπαιθρο της κοιλάδας του Πάδου και τις πεδιάδες της Απουλίας, συγκέντρωσαν τους Σοσιαλιστές, έκαψαν γραφεία συνδικάτων και κομμάτων και τρομοκρατούσαν τον τοπικό πληθυσμό. Εκατοντάδες ριζοσπάστες ταπεινώθηκαν, ξυλοκοπήθηκαν ή δολοφονήθηκαν. Στα τέλη του 1920, διμοιρίες Blackshirt, συχνά με την άμεση βοήθεια των γαιοκτημόνων, άρχισαν να επιτίθενται στα τοπικά κυβερνητικά όργανα και να εμποδίζουν τις αριστερές διοικήσεις να αναλάβουν την εξουσία (Mussolini, 1998). Ο Μουσολίνι ενθάρρυνε τις ομάδες που σύντομα προσπάθησε να τις ελέγξει και οργάνωσε παρόμοιες επιδρομές μέσα και γύρω από το Μιλάνο. Μέχρι τα τέλη του 1921,

οι φασίστες έλεγχαν μεγάλα τμήματα της Ιταλίας και η αριστερά, εν μέρει λόγω των αποτυχιών της κατά τα μεταπολεμικά χρόνια, είχε καταρρεύσει (De Carpariis, 2000). Η κυβέρνηση, στην οποία κυριαρχούσαν οι Φιλελεύθεροι της μεσαίας τάξης, έκανε ελάχιστα για να καταπολεμήσει αυτή την ανομία, τόσο μέσω της αδύναμης πολιτικής βούλησης όσο και μέσω της επιθυμίας να δει την αριστερά κυρίως την εργατική τάξη να ηττείται. Καθώς το φασιστικό κίνημα έχτισε μια ευρεία βάση υποστήριξης γύρω από τις ισχυρές ιδέες του εθνικισμού και του αντιμπολσεβικισμού, ο Μουσολίνι άρχισε να σχεδιάζει να καταλάβει την εξουσία σε εθνικό επίπεδο (Duggan, 2014).

Το καλοκαίρι του 1922 παρουσιάστηκε η ευκαιρία του. Τα απομεινάρια του συνδικαλιστικού κινήματος κήρυξαν γενική απεργία. Ο Μουσολίνι δήλωσε ότι αν η κυβέρνηση δεν εμπόδιζε την απεργία, οι φασίστες θα το έκαναν. Οι φασίστες εθελοντές, μάλιστα, βοήθησαν να νικηθεί η απεργία και έτσι προωθήθηκε η φασιστική διεκδίκηση της εξουσίας. Σε μια συγκέντρωση 40.000 φασιστών στη Νάπολη στις 24 Οκτωβρίου, ο Μουσολίνι απείλησε: **«Ή θα μας δοθεί η κυβέρνηση ή θα την καταλάβουμε προχωρώντας προς τη Ρώμη»**. Απαντώντας στη ρητορική του, οι συγκεντρωμένοι φασίστες ανέλαβαν ενθουσιασμένοι την κραυγή, φωνάζοντας ομόφωνα «Ρομά! Ρομά! Ρομά!» Όλοι έδειχναν πρόθυμοι να συμπορευθούν (Duggan, 2014).

Αργότερα εκείνη την ημέρα, ο Μουσολίνι και άλλοι κορυφαίοι φασίστες αποφάσισαν ότι τέσσερις ημέρες αργότερα η φασιστική πολιτοφυλακή θα προχωρούσε στη Ρώμη σε συγκλίνουσες στήλες με επικεφαλής τέσσερα ηγετικά μέλη του κόμματος που αργότερα θα ονομάζονταν *Quadrumviri* (Mussolini, 1998).

Εξακολουθούσε να ελπίζει σε έναν πολιτικό συμβιβασμό και αρνήθηκε να παρουσιαστεί ενώπιον του Βασιλέως Βίκτωρ Εμμανουήλ Γ' που τον κάλεσε εγγράφως. Εν τω μεταξύ, σε όλη την Ιταλία οι φασίστες προετοιμάστηκαν για δράση και ξεκίνησε η πορεία στη Ρώμη. Η φασιστική προπαγάνδα ήταν αρκετή για να ρίξει την κυβέρνηση και ο βασιλιάς, προετοιμασμένος να δεχτεί τη φασιστική εναλλακτική έστειλε το τηλεγράφημα που περίμενε ο Μουσολίνι.

Δικτατορία

Ο Μουσολίνι ήταν περήφανος για το επίτευγμά του να γίνει στις 31 Οκτωβρίου 1922, ο νεότερος πρωθυπουργός στην ιταλική ιστορία. Είχε σίγουρα βοηθηθεί από έναν ευνοϊκό συνδυασμό περιστάσεων, τόσο πολιτικών όσο και οικονομικών. Αλλά η ξαφνική επιτυχία του οφείλεται εν πολλοίς στη δική του προσωπικότητα, στο εγγενές ένστικτο και στους έξυπνους

υπολογισμούς, στην οξυδέρκεια, τον οπορτουνισμό και τα μοναδικά του χαρίσματα ως ταραχοποιό στοιχείο. Ανυπομονώντας να αποδείξει ότι δεν ήταν απλώς ο ηγέτης του φασισμού, αλλά και ο επικεφαλής μιας ενωμένης Ιταλίας, παρουσίασε στον βασιλιά έναν κατάλογο υπουργών, η πλειονότητα των οποίων δεν ήταν μέλη του κόμματός του. Ξεκαθάρισε ωστόσο ότι **σκόπευε να κυβερνήσει αυταρχικά** (Montanari, 2015). **Απέκτησε πλήρεις δικτατορικές εξουσίες για ένα χρόνο και εκείνη τη χρονιά προώθησε έναν νόμο που επέτρεψε στους φασίστες να εδραιώσουν την πλειοψηφία στο κοινοβούλιο.** Οι εκλογές του 1924, αν και αναμφίβολα ήταν νοθευμένες, εξασφάλισαν την προσωπική του εξουσία.

Πολλοί Ιταλοί, ειδικά στη μεσαία τάξη, καλοδέχθηκαν την εξουσία του, κουρασμένοι από απεργίες και ταραχές, ήταν έτοιμοι να υποταχθούν στη δικτατορία, υπό την προϋπόθεση ότι η εθνική οικονομία θα σταθεροποιηθεί και η χώρα τους θα αποκαταστήσει στην αξιοπρέπειά της. Ο Μουσολίνι τους φαινόταν ο μοναδικός άνθρωπος ικανός να φέρει τάξη από το χάος (Duggan, 2014).

Ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος άφησε την ιταλική οικονομία σε χάος από υψηλές δημόσιες δαπάνες, υψηλούς φόρους, δημοσιονομικά ελλείμματα, πολεμικά χρέη, πληθωρισμό και ανεργία. Ο Μουσολίνι αναγνώρισε ότι πιθανότατα δεν θα μπορούσε να διατηρήσει την εξουσία για πολύ καιρό εάν το χάος συνεχιζόταν. Ο πολεμικός κομμουνισμός του Λένιν κατέστρεψε ό,τι είχε απομείνει από τη ρωσική οικονομία, οπότε ο Μουσολίνι δεν ήθελε να ακολουθήσει αυτόν τον δρόμο. Έτσι διόρισε τον Alberto De' Stefani, έναν άνθρωπο με οικονομικές απόψεις για την ελεύθερη αγορά, ως Υπουργό Οικονομικών του. Ο De' Stefani απλοποίησε τον φορολογικό κώδικα, μείωσε τους φόρους, περιόρισε τις δαπάνες, απελευθέρωσε τους εμπορικούς περιορισμούς και κατάργησε τους ελέγχους ενοικίων. Αυτές οι πολιτικές παρείχαν ένα ισχυρό ερέθισμα. Μεταξύ 1921 και 1925, η ιταλική οικονομία αναπτύχθηκε περισσότερο από 20 τοις εκατό. Η ανεργία μειώθηκε κατά 77% (Samuels, 2015).

Σύντομα είχε αποκατασταθεί ένα είδος τάξης και οι φασίστες εγκαινίασαν φιλόδοξα προγράμματα δημοσίων έργων. Το κόστος αυτής της παραγγελίας ήταν ωστόσο τεράστιο. **Το εύθραυστο δημοκρατικό σύστημα της Ιταλίας καταργήθηκε υπέρ ενός μονοκομματικού κράτους. Τα κόμματα της αντιπολίτευσης, τα συνδικάτα και ο ελεύθερος Τύπος τέθηκαν εκτός νόμου. Η ελευθερία του λόγου συνετρίβη. Ένα δίκτυο κατασκόπων και μυστικών αστυνομικών παρακολουθούσε τον πληθυσμό.** Αυτή η καταστολή έπληξε μετριοπαθείς Φιλελεύθερους και Καθολικούς καθώς και Σοσιαλιστές. Το 1924 οι στενοί συνεργάτες του Μουσολίνι απήγαγαν και δολοφόνησαν τον σοσιαλιστή βουλευτή Τζάκομο Ματεότι, ο οποίος είχε γίνει ένας από τους πιο αποτελεσματικούς επικριτές του φασισμού στο κοινοβούλιο. Η

κρίση του Matteotti συγκλόνισε τον Μουσολίνι, αλλά κατάφερε να διατηρήσει την εξουσία του (Mussolini, 1998).

Ο Μουσολίνι χαιρέτιστηκε ως ιδιοφυΐα και υπεράνθρωπος από δημόσια πρόσωπα σε όλο τον κόσμο, ακόμη και ο Μαχάτμα Γκάντι τον θεωρούσε ιδιοφυΐα. Τα επιτεύγματά του θεωρήθηκαν θαυματουργά. Είχε μεταμορφώσει και αναζωογονήσει τη διαιρεμένη και απογοητευμένη χώρα του, προγραμμάτισε και πραγματοποίησε κοινωνικές του μεταρρυθμίσεις τα δημόσια έργα χωρίς να χάσει την υποστήριξη των βιομηχάνων και των γαιοκτημόνων. Κατάφερε μάλιστα να συμβιβαστεί με τον παπισμό. Η πραγματικότητα, ωστόσο, ήταν πολύ λιγότερο ρόδινη από ό,τι την έκανε να φαίνεται η προπαγάνδα. Οι κοινωνικές διαιρέσεις παρέμειναν τεράστιες και λίγα έγιναν για να αντιμετωπιστούν τα βαθιά ριζωμένα δομικά προβλήματα του ιταλικού κράτους και της οικονομίας.

Η οικονομική έκρηξη ενίσχυσε την πολιτική θέση του Μουσολίνι και του έδωσε τη δυνατότητα να επιδιώξει αυτό που πραγματικά ήθελε: τον κυβερνητικό έλεγχο της οικονομίας (Baha, 2016). Το 1925, απέλυσε τον De' Stefani. Ο Μουσολίνι δημιούργησε τα καρτέλ για επιχειρήσεις, τράπεζες, εργατικά συνδικάτα, αγρότες και επαγγελματίες. Εισήγαγε τη στράτευση για μη στρατιωτική εργασία καθώς και για στρατιωτική θητεία. Ως αποτέλεσμα μυριάδων παρεμβάσεων, η βιομηχανική παραγωγή μειώθηκε, οι εισαγωγές μειώθηκαν, οι εξαγωγές μειώθηκαν και η ανεργία αυξήθηκε. Αντί να συμπεράνει ότι οι παρεμβάσεις του απέτυχαν, ο Μουσολίνι αποφάσισε ότι χρειαζόνταν ακόμη περισσότερες παρεμβάσεις (Powel, 2012).

Ο Μουσολίνι θα μπορούσε να παρέμενε ήρωας μέχρι το θάνατό του, αν η σκληρή ξενοφοβία και η αλαζονεία του, η παρανόηση των θεμελιωδών αναγκών της Ιταλίας και τα όνειρά του για αυτοκρατορία δεν τον οδήγησαν να αναζητήσει ξένες κατακτήσεις. Αρχικά εισέβαλε στην Αιθιοπία μετά από 10 μήνες προετοιμασιών, φημών, απειλών και δισταγμών, τον Οκτώβριο του 1935. Ακολούθησε μια βίαιη εκστρατεία αποικιακής κατάκτησης, στην οποία οι Ιταλοί έριξαν τόνους βομβών αερίου στον Αιθιοπικό λαό. Η Ευρώπη εξέφρασε τη φρίκη της, αλλά τίποτε άλλο. Η Κοινωνία των Εθνών επέβαλε κυρώσεις όχι αρκετά σημαντικές. Εάν η Λέγκα είχε επιβάλει κυρώσεις για το πετρέλαιο, είτε ο Μουσολίνι, θα έπρεπε να αποσυρθεί από την Αββησυνία (σημερινή Αιθιοπία) μέσα σε μια εβδομάδα (Robertson, 1988). Αλλά δεν αντιμετώπισε τέτοιο πρόβλημα, και τη νύχτα της 9ης Μαΐου 1936, ανακοίνωσε σε ένα τεράστιο πλήθος περίπου 400.000 ανθρώπων που στέκονταν γύρω από την Piazza Venezia στη Ρώμη, ότι «στο 14ο έτος της φασιστικής εποχής» είχε επιτευχθεί μεγάλο γεγονός: η Ιταλία είχε την

αυτοκρατορία της (Baha, 2018). Αυτή η στιγμή πιθανότατα σήμανε την **κορύφωση της δημόσιας υποστήριξης προς το καθεστώς** (Duggan, 2014).

Η Ιταλία είχε βρει επίσης έναν νέο σύμμαχο. Με στόχο τις δικές του αυτοκρατορικές φιλοδοξίες στην Αυστρία, ο Αδόλφος Χίτλερ είχε ενθαρρύνει ενεργά την αφρικανική περιπέτεια του Μουσολίνι και υπό την καθοδήγηση του Χίτλερ η Γερμανία ήταν η μόνη ισχυρή χώρα στη δυτική Ευρώπη που δεν είχε στραφεί εναντίον του Μουσολίνι. Ο δρόμος ήταν πλέον ανοιχτός για το Σύμφωνο για το Χάλυβα, έναν Άξονα Ρώμης – Βερολίνου και μια συμμαχία μεταξύ Χίτλερ και Μουσολίνι που έμελλε να καταστρέψει και τους δύο. Το 1938, ακολουθώντας το γερμανικό παράδειγμα, η κυβέρνηση του Μουσολίνι ψήφισε αντισημιτικούς νόμους στην Ιταλία που έκαναν διακρίσεις κατά των Εβραίων σε όλους τους τομείς της δημόσιας και ιδιωτικής ζωής και προετοίμασαν τον δρόμο για την απέλαση περίπου 20 τοις εκατό των Ιταλών Εβραίων στα γερμανικά στρατόπεδα θανάτου κατά τη διάρκεια του πολέμου (Montanari, 2015).

Ρόλος του Μουσολίνι στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο

Ενώ ο Μουσολίνι αντιλαμβανόταν ότι η ειρήνη ήταν απαραίτητη για την ευημερία της Ιταλίας, ότι ένας μακροχρόνιος πόλεμος θα μπορούσε να αποδειχθεί καταστροφικός και ότι δεν έπρεπε να *«βαδίζει στα τυφλά με τους Γερμανούς»*, κυριευόταν από ανησυχία επειδή φοβόταν ότι οι Γερμανοί *«μπορούσαν να κάνουν καλές δουλειές φτηνά»* και ότι με το να μην επέμβει στο πλευρό τους στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο θα έχανε το *«μέρος της λείας του»* (Mallett, 2003). Ο υπουργός Εξωτερικών και ο γαμπρός του, Κόμης Γκαλεάτσο Τσιάνο, κατέγραψε ότι κατά τη διάρκεια μιας μακράς, ατελούς συζήτησης στο Palazzo Venezia, ο Μουσολίνι αρχικά συμφώνησε ότι η Ιταλία δεν πρέπει να πάει σε πόλεμο, μετά είπε ότι η τιμή τον ανάγκασε να παρελάσει με τη Γερμανία: *«Μπαίνουμε στη μάχη ενάντια στις πλουτοκρατικές και αντιδραστικές δημοκρατίες της Δύσης που ανέκαθεν εμπόδιζαν την πορεία και συχνά υπονόμευαν την ίδια την ύπαρξη του ιταλικού λαού»* (Robertson, 1988).

Ο Μουσολίνι παρακολουθούσε την εξέλιξη του πολέμου του Χίτλερ με πικρία και ανησυχία, και ενθαρρύνονταν όλο και περισσότερο να λάβει μέρος με κάθε νέα γερμανική νίκη, ενώ συχνά εξέφραζε την ελπίδα ότι οι Γερμανοί θα επιβραδύνονταν από κάποιο αντίπαλο. Όταν η Γερμανία προχώρησε προς τα δυτικά, ωστόσο, και η Γαλλία φαινόταν στα πρόθυρα της κατάρρευσης, ο Μουσολίνι ένιωθε ότι δεν μπορούσε να καθυστερήσει άλλο (Robertson, 1988). Έτσι, στις 10 Ιουνίου 1940 έγινε η μοιραία κήρυξη του πολέμου: *«Είναι ταπεινωτικό να μένουμε με σταυρωμένα τα χέρια ενώ άλλοι γράφουν ιστορία. Λίγη σημασία έχει ποιος κερδίζει.*

Για να γίνει ένας λαός σπουδαίος είναι απαραίτητο να τον στείλεις στη μάχη ακόμα κι αν πρέπει να τον κλωσήσεις στα παντελόνια. Αυτό θα κάνω» (Mussolini, 2006).

Από την αρχή ο πόλεμος πήγε άσχημα για την Ιταλία και οι οπορτουνιστικές ελπίδες του Μουσολίνι για μια γρήγορη νίκη διαλύθηκαν σύντομα (Robertson, 1988). Η Γαλλία παραδόθηκε πριν υπάρξει η ευκαιρία για μια έστω και συμβολική ιταλική νίκη και ο Μουσολίνι προχώρησε σε συνάντηση με τον Χίτλερ, έχοντας δυστυχώς επίγνωση, όπως το έθεσε ο Τσιάνο, ότι η γνώμη του είχε «μόνο συμβουλευτική αξία». Πράγματι, από τότε ο Μουσολίνι ήταν υποχρεωμένος να αντιμετωπίσει το γεγονός ότι ήταν ο μικρότερος εταίρος στη συμμαχία του Άξονα (Mallett, 2003).

Οι Γερμανοί κράτησαν κρυφές τις λεπτομέρειες των περισσότερων στρατιωτικών τους σχεδίων, παρουσιάζοντας στους συμμάχους τους ένα τετελεσμένο γεγονός φοβούμενοι ότι η προηγούμενη αποκάλυψη θα καταστρέψει την έκπληξη. Και έτσι οι Γερμανοί έκαναν κινήσεις όπως η κατάληψη της Ρουμανίας και η μετέπειτα εισβολή στη Σοβιετική Ένωση χωρίς καμία προειδοποίηση προς τον Μουσολίνι.

Ήταν για να «ξεπληρώσει τον Χίτλερ με το δικό του νόμισμα», όπως παραδέχτηκε ανοιχτά ο Μουσολίνι, αποφάσισε να επιτεθεί στην Ελλάδα μέσω της Αλβανίας το 1940 χωρίς να ενημερώσει τους Γερμανούς. Το αποτέλεσμα ήταν μια εκτεταμένη και άδοξη ήττα και οι Γερμανοί αναγκάστηκαν άθελά τους να τον απαλλάξουν από τις συνέπειές της. Η εκστρατεία του 1941 για την υποστήριξη της γερμανικής εισβολής στη Σοβιετική Ένωση απέτυχε επίσης καταστροφικά και καταδίκασε χιλιάδες άρρωστα εξοπλισμένα ιταλικά στρατεύματα σε μια εφιαλτική χειμερινή υποχώρηση. Ο Χίτλερ έσπευσε να βοηθήσει τον σύμμαχό του για άλλη μια φορά στη Βόρεια Αφρική. Μετά την παράδοση των Ιταλών στη Βόρεια Αφρική το 1943, οι Γερμανοί άρχισαν να λαμβάνουν προφυλάξεις ενάντια σε μια πιθανή ιταλική κατάρρευση (Mallett, 2003). Ο Μουσολίνι είχε υπερβάλει κατάφωρα την έκταση της δημόσιας υποστήριξης για το καθεστώς του και για τον πόλεμο. Όταν οι Δυτικοί Σύμμαχοι εισέβαλαν με επιτυχία στη Σικελία τον Ιούλιο του 1943, ήταν προφανές ότι επέκειντο η κατάρρευση (Robertson, 1988).

Καθώς η γερμανική άμυνα στην Ιταλία κατέρρευσε και οι Σύμμαχοι προχώρησαν γρήγορα προς τα βόρεια, οι Ιταλοί κομμουνιστές της ηγεσίας των κομμάτων αποφάσισαν να εκτελέσουν τον Μουσολίνι. Απορρίπτοντας τη γνώμη διαφόρων συμβούλων, συμπεριλαμβανομένου του μεγαλύτερου από τους δύο επιζώντες γιους του —ο δεύτερος γιος του είχε σκοτωθεί στον πόλεμο— ο Μουσολίνι αρνήθηκε να εγκαταλείψει τη χώρα, και κινήθηκε προς την κοιλάδα της Valtellina, σκοπεύοντας ίσως να κάνει μια τελική στάση στα βουνά. Λίγοι άντρες βρέθηκαν να

τον ακολουθήσουν (Montanari, 2015). Προσπάθησε να διασχίσει τα σύνορα μεταμφιεσμένος ως Γερμανός στρατιώτης σε μια συνοδεία φορητών που υποχωρούσε προς το Ίνσμπρουκ, στην Αυστρία. Όμως τον αναγνώρισαν και μαζί με την ερωμένη του, Claretta Petacci, που επέμενε να μείνει μαζί του μέχρι το τέλος, πυροβολήθηκε και σκοτώθηκε στις 28 Απριλίου 1945. Τα σώματά τους κρεμάστηκαν, με το κεφάλι προς τα κάτω, στην Piazza Loreto στο Μιλάνο (Bosworth, 2016). Τεράστια χαρούμενα πλήθη γιόρτασαν την πτώση του δικτάτορα και το τέλος του πολέμου.

Το μεγαλύτερο μέρος του ιταλικού λαού χαιρέτισε τον θάνατο του Μουσολίνι χωρίς λύπη. Είχε ζήσει πέρα από την εποχή του και είχε παρασύρει τη χώρα του σε έναν καταστροφικό πόλεμο, τον οποίο ήταν απρόθυμος και ανέτοιμος να υπηρετήσει. Η δημοκρατία αποκαταστάθηκε στη χώρα μετά από 20 χρόνια δικτατορίας και ένα νεοφασιστικό κόμμα που συνέχιζε τα ιδανικά του Μουσολίνι κέρδισε μόνο το 2% των ψήφων στις εκλογές του 1948.

3.2 Ο Φασισμός ως δημιούργημα του Μουσολίνι

Ο Μπενίτο Μουσολίνι κατά τη διάρκεια της ζωής του πέρασε από τον Σοσιαλισμό στην ηγεσία του νέου πολιτικού κινήματος που ονομαζόταν «φασισμός». Ήταν ο πρώτος φασίστας ηγέτης της Ευρώπης και το όνομα του κόμματός του προέρχονταν από τη λατινική λέξη *fascis*, που αναφερόταν σε μια δέσμη από ράβδους φτελιάς ή σημύδας (συνήθως κατέληγε σε ένα τσεκούρι) που χρησιμοποιήθηκε ως σύμβολο ποινικής εξουσίας στην αρχαία Ρώμη, ως σύμβολο εξουσίας των δικαστών και συμβόλιζε την ‘ισχύ δια της ενώσεως’. Για αρκετά χρόνια, ο ίδιος και οι σύμμαχοί του εργάστηκαν εντός των ορίων του ιταλικού συντάγματος για να αποκτήσουν εξουσία, διαβρώνοντας τους δημοκρατικούς θεσμούς μέχρι που ήρθε η στιγμή να τους καταργήσουν. (Pugliese, 2006).

Εικόνα 3: Mussolini στο Palazzo Venezia στη Ρώμη. Πηγή: Guardian

Στην ομιλία που έδωσε ο Μουσολίνι στο ιταλικό κοινοβούλιο στις 3 Ιανουαρίου 1925, διεκδίκησε το δικαίωμά του στην ανώτατη εξουσία και ουσιαστικά έγινε ο δικτάτορας της Ιταλίας. Απευθύνθηκε μάλιστα στο κοινοβούλιο, δηλώνοντας «εγώ, και μόνο εγώ, αναλαμβάνω την πολιτική, ηθική και ιστορική ευθύνη για όλα όσα έχουν συμβεί». Επίσης, ο Μουσολίνι ήταν ένας φλογερός και χαρισματικός ομιλητής, γνωστός για τις θορυβώδεις, ξεσηκωτικές ομιλίες από το μπαλκόνι των κεντρικών γραφείων. Στην 20ετή διακυβέρνησή του η Ιταλία γνώρισε μία πραγματική ανάπτυξη, ενώ ο ίδιος γνωστός ως ισχυρός ρήτορας, αγαπούσε να απευθύνεται στα πλήθη των οπαδών του. Το έκανε πολλές φορές από το μπαλκόνι των κεντρικών γραφείων του στο Palazzo Venezia, μια δημόσια πλατεία στη Ρώμη όπου πλήθη Ιταλών συγκεντρώνονταν για να ακούσουν τον Il Duce να μιλάει (Baxa, 2016).

Ο Μουσολίνι ήθελε να αναδημιουργήσει τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία για να αυξήσει τη σημασία της Ιταλίας στον κόσμο. Υποσχέθηκε να τερματίσει τη διαφθορά και να αντικαταστήσει την αναταραχή με την τάξη (Baxa, 2018). Μίλησε επίσης για αναβίωση του ρωμαϊκού μεγαλείου, ενώ δεσμεύθηκε να μετατρέψει τη Μεσόγειο σε «ρωμαϊκή λίμνη» για άλλη μια φορά. Το βασικό σύνθημα διακήρυσσε ότι ο Μουσολίνι είχε πάντα δίκιο (ιταλικά: Il Duce ha sempre ragione). Ατελείωτη δημοσιότητα περιστρεφόταν γύρω από τον Μουσολίνι με τις εφημερίδες να λαμβάνουν οδηγίες για το τι ακριβώς να αναφέρουν γι' αυτόν.

Εικόνα 4: Ομιλία του Μουσολίνι σε ένα τεράστιο πλήθος στη Ρώμη 1941. Πηγή: Αρχείο Hulton

Αν και τα φασιστικά κόμματα και κινήματα διέφεραν σημαντικά μεταξύ τους, είχαν πολλά κοινά χαρακτηριστικά, όπως ο ακραίος милитарιστικός εθνικισμός, η περιφρόνηση της εκλογικής δημοκρατίας και του πολιτικού και πολιτιστικού φιλελευθερισμού, η πίστη στη φυσική κοινωνική ιεραρχία και η κυριαρχία των ελίτ και η επιθυμία να δημιουργήσουν

ένα **Volksgemeinschaft** (Γερμανικά: «**λαϊκή κοινότητα**»), στην οποία **τα ατομικά συμφέροντα θα υποτάσσονταν στο καλό του έθνους**. Στο τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, τα μεγάλα ευρωπαϊκά φασιστικά κόμματα διαλύθηκαν και σε ορισμένες χώρες (όπως η Ιταλία και η Δυτική Γερμανία) απαγορεύτηκαν επίσης. Αρχίζοντας από τα τέλη της δεκαετίας του 1940, ωστόσο, πολλά κόμματα και κινήματα με φασιστικό προσανατολισμό ιδρύθηκαν στην Ευρώπη καθώς και στη Λατινική Αμερική και τη Νότια Αφρική. Αν και ορισμένες ευρωπαϊκές «νεοφασιστικές» ομάδες προσέλκυαν μεγάλους οπαδούς, ειδικά στην Ιταλία και τη Γαλλία, καμία δεν είχε τόση επιρροή όσο τα μεγάλα φασιστικά κόμματα του Μεσοπολέμου (Mussolini, 2006).

Το 1932 ο Μουσολίνι έγραψε με τη βοήθεια του Τζιοβάνι Τζεντίλε και ένα λήμμα για την Ιταλική Εγκυκλοπαίδεια για τον ορισμό του φασισμού.

3.3 Το δόγμα του Φασισμού

Όπως όλες οι πολιτικές αντιλήψεις, ο φασισμός είναι δράση και σκέψη. **Δράση** στην οποία το δόγμα είναι έμφυτο, και **δόγμα** που προκύπτει από ένα δεδομένο σύστημα ιστορικών δυνάμεων στο οποίο έχει εισαχθεί, και εργάζεται πάνω σε αυτές εκ των έσω. Έχει, επομένως, μια μορφή που συσχετίζεται με ενδεχόμενα χρόνου και χώρου (Pugliese, 2006).

Για να γνωρίσει κανείς τον άνθρωπο πρέπει να είναι εξοικειωμένος με την πραγματικότητα και τους νόμους της. Δεν μπορεί να υπάρξει αντίληψη του Κράτους που να μην είναι βασικά μια αντίληψη της ζωής: φιλοσοφία ή διαίσθηση, σύστημα ιδεών που εξελίσσονται στο πλαίσιο της λογικής ή συγκεντρώνονται σε ένα όραμα ή μια πίστη, αλλά πάντα, τουλάχιστον δυνητικά, μια οργανική αντίληψη του κόσμου (Mussolini, 1998).

Πνευματική άποψη της ζωής

Πολλές από τις πρακτικές εκφράσεις του φασισμού όπως η κομματική οργάνωση, το σύστημα εκπαίδευσης και η πειθαρχία μπορούν να γίνουν κατανοητές μόνο όταν ληφθούν υπόψη σε σχέση με τη γενική του στάση απέναντι στη ζωή. Ο φασισμός δεν βλέπει στον κόσμο μόνο εκείνες τις επιφανειακές, υλικές πτυχές στις οποίες ο άνθρωπος εμφανίζεται ως άτομο, στέκεται μόνος του, εγωκεντρικός, υποκείμενος στο φυσικό νόμο, ο οποίος τον ωθεί ενστικτωδώς σε μια ζωή εγωιστικής στιγμιαίας απόλαυσης (Zuccotti, 2014). Δεν βλέπει μόνο το άτομο αλλά το έθνος και τη χώρα. άτομα και γενιές που συνδέονται με έναν **ηθικό νόμο**, με κοινές παραδόσεις και μια αποστολή που καταστέλλει το ένστικτο για ζωή κλειστό σε έναν σύντομο κύκλο ευχαρίστησης, οικοδομεί μια ανώτερη ζωή, **βασισμένη στο καθήκον**, μια ζωή απαλλαγμένη από τους περιορισμούς του χρόνου και του χώρου, στο οποίο το άτομο, με αυτοθυσία,

αποποίηση του συμφέροντος, από τον ίδιο το θάνατο, μπορεί να επιτύχει εκείνη την καθαρά πνευματική ύπαρξη στην οποία συνίσταται η αξία του ως ανθρώπου (Woolf, 1966).

Ο άνθρωπος μπορεί και πρέπει να δημιουργήσει το δικό του κόσμο. Ο φασισμός θέλει τον άνθρωπο να είναι ενεργός και να συμμετέχει στη δράση με όλες του τις δυνάμεις μεν, υπό τον Έναν που θα λειτουργεί ως ηγέτης του. Εκφράζει σεξιστικές απόψεις καθώς θέλει να έχει επίγνωση των δυσκολιών που τον ταλαιπωρούν, ώστε να είναι έτοιμος να τις αντιμετωπίσει ως ισχυρός άνδρας (πατριαρχικό μοντέλο κοινωνίας). Αντιλαμβάνεται τη ζωή ως έναν αγώνα κατά τον οποίο ο άνθρωπος πρέπει να κερδίσει για τον εαυτό του μια πραγματικά αξια θέση, πρώτα απ' όλα προσαρμόζοντας τον εαυτό του (σωματικά, ηθικά, διανοητικά) να γίνει το εργαλείο που απαιτείται για να το κερδίσει. Όσο για το άτομο, έτσι και για το έθνος, και έτσι για την ανθρωπότητα. Εξ ου και η υψηλή αξία του πολιτισμού σε όλες τις μορφές του (καλλιτεχνική, θρησκευτική, επιστημονική) και η εξαιρετική σημασία της εκπαίδευσης. Εξ ου και η ουσιαστική αξία της εργασίας, με την οποία ο άνθρωπος υποτάσσει τη φύση και δημιουργεί τον ανθρώπινο κόσμο (οικονομικό, πολιτικό, ηθικό και πνευματικό) (Zuccotti, 2014).

Αυτή η θετική αντίληψη της ζωής είναι προφανώς ηθική. Επενδύει ολόκληρο το πεδίο της πραγματικότητας καθώς και τις ανθρώπινες δραστηριότητες που το κυριαρχούν. Καμία ενέργεια δεν εξαιρείται από ηθική κρίση. Καμία δραστηριότητα δεν μπορεί να αφαιρεθεί από την αξία που προσδίδει ένας ηθικός σκοπός σε όλα τα πράγματα. Επομένως, η ζωή, όπως την αντιλαμβάνεται ο φασίστας, είναι σοβαρή, λιτή και θρησκευτική. Όλες οι εκφάνσεις του βρίσκονται σε έναν κόσμο που συντηρείται από ηθικές δυνάμεις και υπόκειται σε πνευματικές ευθύνες. Ο φασίστας περιφρονεί την «εύκολη» ζωή» (Mussolini, 2006).

Η φασιστική αντίληψη της ζωής είναι θρησκευτική, στην οποία ο άνθρωπος αντιμετωπίζεται στην έμφυτη σχέση του με έναν ανώτερο νόμο, προικισμένο με μια αντικειμενική βούληση που υπερβαίνει το άτομο και το ανεβάζει σε συνειδητή ιδιότητα μέλους μιας πνευματικής κοινωνίας. «Όσοι δεν αντιλαμβάνονται τίποτα πέρα από οπορτουριστικές εκτιμήσεις στη θρησκευτική πολιτική του φασιστικού καθεστώτος αδυνατούν να συνειδητοποιήσουν ότι ο φασισμός δεν είναι μόνο ένα σύστημα διακυβέρνησης αλλά επίσης και πάνω απ' όλα ένα σύστημα σκέψης».

Η απόρριψη του ατομικισμού και ο σημαίνων ρόλος του Κράτους

Ο φασισμός αντιτίθεται σε όλες τις ατομικιστικές αφαιρέσεις που βασίζονται στον υλισμό του 18ου αιώνα. Αντιτίθεται σε όλες τις γιακωβινιστικές ουτοπίες και καινοτομίες. Δεν πιστεύει

στη δυνατότητα της «ευτυχίας» στη γη όπως τη συλλαμβάνει η οικονομιστική βιβλιογραφία του 18ου αιώνα, και ως εκ τούτου απορρίπτει τη θεολογική αντίληψη ότι κάποια στιγμή η ανθρώπινη οικογένεια θα εξασφαλίσει μια οριστική διευθέτηση όλων των δυσκολιών της. Αυτή η αντίληψη έρχεται σε αντίθεση με την εμπειρία που διδάσκει ότι **η ζωή βρίσκεται σε συνεχή ροή και σε διαδικασία εξέλιξης** (De Caprariis, 2000). Στην πολιτική ο φασισμός στοχεύει στον ρεαλισμό. Στην πράξη επιθυμεί να ασχοληθεί μόνο με εκείνα τα προβλήματα που είναι το αυθόρμητο προϊόν των ιστορικών συνθηκών και που βρίσκουν ή προτείνουν τις δικές τους λύσεις. Μόνο με την είσοδο στη διαδικασία της πραγματικότητας και την κατοχή των δυνάμεων που δρουν μέσα σε αυτήν, μπορεί ο άνθρωπος να ενεργήσει στον άνθρωπο και στη φύση (Montanari, 2015).

Η αντι – ατομικιστική, η φασιστική αντίληψη της ζωής τονίζει τη σημασία του Κράτους και αποδέχεται το άτομο μόνο στο βαθμό που τα συμφέροντά του συμπίπτουν με εκείνα του Κράτους, που αντιπροσωπεύει τη συνείδηση και την καθολική βούληση του ανθρώπου ως ιστορική οντότητα. Αντιτίθεται στον κλασικό φιλελευθερισμό που αρνήθηκε το κράτος στο όνομα του ατόμου. Ο φασισμός επαναβεβαιώνει τα δικαιώματα του κράτους που εκφράζουν την πραγματική ουσία του ατόμου και αντιπροσωπεύει την ελευθερία ως τη **μόνη ελευθερία που αξίζει, την ελευθερία του κράτους και του ατόμου μέσα στο κράτος**. Η φασιστική αντίληψη του Κράτους αγκαλιάζει τα πάντα και έξω από αυτό δεν μπορεί να υπάρχουν ανθρώπινες ή πνευματικές αξίες, πολύ λιγότερο να έχουν αξία (Schieder, 2021).

Ο φασισμός, **είναι ολοκληρωτικός, καθώς επιχειρεί να οργανώσει και να ελέγξει όλες τις εκφάνσεις της ζωή του λαού** (Montanari, 2015).

Αντιτίθεται επίσης στον συνδικαλισμό ως ταξικό όπλο. Αλλά όταν μπαίνει στην τροχιά του κράτους, ο φασισμός αναγνωρίζει τις πραγματικές ανάγκες που οδήγησαν στον σοσιαλισμό και τον συνδικαλισμό, δίνοντάς τους τη δέουσα βαρύτητα στο συντεχνιακό ή εταιρικό σύστημα στο οποίο τα αποκλίνοντα συμφέροντα συντονίζονται και εναρμονίζονται στην ενότητα του κράτους.

Ομαδοποιημένα σύμφωνα με τα διάφορα ενδιαφέροντά τους, τα **άτομα σχηματίζουν τάξεις, σχηματίζουν συνδικάτα όταν οργανώνονται σύμφωνα με τις διάφορες οικονομικές τους δραστηριότητες**. Αλλά πρώτα και κύρια σχηματίζουν το Κράτος, που δεν είναι απλώς θέμα αριθμών (Schieder, 2021). Αντιτίθεται σε εκείνη τη μορφή δημοκρατίας που εξισώνει ένα έθνος με την πλειοψηφία, κατεβάζοντάς το στο επίπεδο του μεγαλύτερου αριθμού. Η πιο **αγνή μορφή δημοκρατίας εκφράζεται στη συνείδηση και τη βούληση της μάζας**, ολόκληρης της

ομάδας που διαμορφώνεται εθνοτικά από τις φυσικές και ιστορικές συνθήκες σε ένα έθνος, που προοδεύει, ως μια συνείδηση και μια βούληση, στην ίδια γραμμή ανάπτυξης και πνευματικής διαμόρφωσης. Όχι μια φυλή, ούτε μια γεωγραφικά καθορισμένη περιοχή, αλλά ένας λαός που διαιωνίζεται ιστορικά, ένα πλήθος ενοποιημένο από μια ιδέα και εμποτισμένο με τη θέληση για ζωή, τη θέληση για δύναμη, την αυτοσυνείδηση, την προσωπικότητα (De Caprariis, 2000).

Στο βαθμό που ενσωματώνεται σε ένα Κράτος, αυτή η ανώτερη προσωπικότητα γίνεται έθνος. Δεν είναι το έθνος που δημιουργεί το κράτος. Αυτή είναι μια απαρχαιωμένη νατουραλιστική αντίληψη που έδωσε τη βάση για τη δημοσιότητα του 19ου αιώνα υπέρ των εθνικών κυβερνήσεων. Μάλλον είναι το Κράτος που δημιουργεί το έθνος, προσδίδοντας βούληση και συνεπώς πραγματική ζωή σε έναν λαό που έχει επίγνωση της ηθικής του ενότητας (Mussolini, 2006).

Το δικαίωμα στην εθνική ανεξαρτησία δεν προκύπτει από κάποια ιδεαλιστική μορφή αυτοσυνείδησης. Όμως δεν προκύπτει ούτε από μια, λίγο έως πολύ, παθητική και ασυνείδητη *de facto* κατάσταση, αλλά από μια ενεργητική, συνειδητή, πολιτική βούληση που εκφράζεται στην πράξη και είναι έτοιμη να αποδείξει τα δικαιώματά της. Το κράτος είναι αυτό που, ως έκφραση μιας οικουμενικής ηθικής βούλησης, δημιουργεί το δικαίωμα στην εθνική ανεξαρτησία (Schieder, 2021).

Ένα έθνος, όπως εκφράζεται στο Κράτος, είναι μια ζωντανή, ηθική οντότητα μόνο στο μέτρο που είναι ενεργό. **Η αδράνεια είναι θάνατος.** Επομένως, το Κράτος δεν είναι μόνο η Αρχή που διέπει και προσδίδει νομική μορφή και πνευματική αξία στις ατομικές βουλήσεις, αλλά είναι επίσης η εξουσία που κάνει τη θέλησή του αισθητή και σεβαστή πέρα από τα σύνορά του, αποδεικνύοντας έτσι τον οικουμενικό χαρακτήρα των αποφάσεων που είναι απαραίτητες για εξασφάλιση την ανάπτυξή του (Montanari, 2015). Αυτό συνεπάγεται οργάνωση και επέκταση, πιθανή αν όχι πραγματική. Έτσι το Κράτος εξισώνεται με τη βούληση του ανθρώπου, του οποίου την ανάπτυξη δεν μπορεί να ελέγξει με εμπόδια και η οποία, επιτυγχάνοντας αυτοέκφραση, καταδεικνύει το άπειρό της (De Caprariis, 2000).

Το Φασιστικό Κράτος ως Πνευματική Δύναμη

Ο Φασισμός, ως ανώτερη και ισχυρότερη έκφραση της προσωπικότητας, είναι πνευματική δύναμη. Συνονίζει όλες τις εκδηλώσεις της ηθικής και πνευματικής ζωής του ανθρώπου. Επομένως, οι λειτουργίες του δεν μπορούν να περιοριστούν σε εκείνες της επιβολής της τάξης και της διατήρησης της ειρήνης, όπως το είχε το φιλελεύθερο δόγμα. Δεν είναι μια απλή μηχανική συσκευή για τον καθορισμό της σφαίρας εντός της οποίας το άτομο μπορεί να

ασκήσει δεόντως τα υποτιθέμενα δικαιώματά του. Ο φασισμός ως πνευματική κατάσταση, είναι ένα εσωτερικά αποδεκτό πρότυπο και κανόνας συμπεριφοράς, μια πειθαρχία ολόκληρου του ατόμου. Διαποτίζει τη θέληση και αντιπροσωπεύει μια αρχή που γίνεται το κεντρικό κίνητρο του ανθρώπου ως μέλους της πολιτισμένης κοινωνίας, βυθίζοντας βαθιά στην προσωπικότητά του. Κατοικεί στην καρδιά του ανθρώπου της δράσης και του στοχαστή, του καλλιτέχνη και του ανθρώπου της επιστήμης: είναι ψυχή της ψυχής (Griffin, 2001).

Ο φασισμός, με λίγα λόγια, δεν είναι μόνο νομοθέτης και θεμελιωτής θεσμών, αλλά παιδαγωγός και υποστηρικτής της πνευματικής ζωής. Στοχεύει στην αναμόρφωση όχι μόνο των μορφών ζωής αλλά και του περιεχομένου τους - του ανθρώπου, του χαρακτήρα του και της πίστης του. Για να επιτύχει αυτή την πρόταση, επιβάλλει την πειθαρχία και χρησιμοποιεί την εξουσία, εισχωρώντας στην ψυχή και κυβερνώντας με αδιαμφισβήτητη επιρροή. Ως εκ τούτου, έχει επιλέξει ως έμβλημά της τις ράβδους του Lictor, το σύμβολο της ενότητας, της δύναμης και της δικαιοσύνης (Montanari, 2015).

Πολιτικό και κοινωνικό δόγμα

Όταν τον Μάρτιο του 1919 στο Μιλάνο, μιλώντας μέσα από τις στήλες του Popolo d'Italia, ο Μουσολίνι απευθύνθηκε τους επιζώντες παρεμβατικούς να τον ακολουθούσαν από την ίδρυση του Fasci της επαναστατικής δράσης τον Ιανουάριο του 1915, δεν είχε υπόψη κανένα συγκεκριμένο δογματικό πρόγραμμα. Το μόνο δόγμα από το οποίο είχε πρακτική εμπειρία ήταν αυτό του σοσιαλισμού. Το δόγμα του εκείνη την περίοδο ήταν το δόγμα της δράσης (Mussolini, 2006).

Ο φασισμός δεν ήταν η τροφή ενός δόγματος που είχε προηγουμένως συνταχθεί σε ένα γραφείο. Γεννήθηκε από την ανάγκη της δράσης και ήταν δράση. Δεν ήταν κόμμα αλλά, τα δύο πρώτα χρόνια, κίνημα. Το όνομα που έδωσε ο Μουσολίνι στον οργανισμό καθόρισε τον χαρακτήρα του (Griffin, 2001).

Δεν είναι παράξενο που από την πρώτη κιόλας μέρα, στην Piazza San Sepolcro, προφέρθηκε η λέξη «συντεχνία» (corporazione), μια λέξη που, όπως εξελίχθηκε η Επανάσταση, έμελλε να εκφράσει ένα από τα βασικά νομοθετικά και κοινωνικά δημιουργήματα του καθεστώτος.

Πράγματι, ήταν εκείνα τα χρόνια που η φασιστική σκέψη οπλίστηκε, εξευγενίστηκε, και προχώρησε στην οργάνωσή της. Τα προβλήματα του ατόμου και του κράτους, τα προβλήματα εξουσίας και ελευθερίας, συζητήθηκαν πολιτικά, κοινωνικά και ειδικότερα εθνικά προβλήματα. Η σύγκρουση με φιλελεύθερα, δημοκρατικά, σοσιαλιστικά, μασονικά δόγματα συνεχίστηκε. Εντούτοις, η έλλειψη ενός τυπικού συστήματος χρησιμοποιήθηκε από τους

αντιπάλους ως επιχείρημα για να κηρύξουν το φασισμό ανίκανο να επεξεργαστεί ένα δόγμα (Mussolini, 2006).

Μετά το 1927, φασισμός ορίζεται πλέον ξεκάθαρα όχι μόνο ως καθεστώσ αλλά ως δόγμα. Αυτό σημαίνει ότι ο φασισμός, ασκώντας την κριτική του ικανότητα στον εαυτό του και στους άλλους, έχει μελετήσει από τη δική του ειδική σκοπιά και έχει κρίνει με τα δικά του κριτήρια όλα τα προβλήματα που επηρεάζουν τα υλικά και τα πνευματικά συμφέροντα που προκαλούν τώρα τόσο σοβαρή ανησυχία στα έθνη του κόσμου. Ήταν πλέον έτοιμος να τα αντιμετωπίσει τους αντιπάλους με τις δικές του πολιτικές (Schieder, 2021).

Απόρριψη του ειρηνισμού

Ο φασισμός δεν πιστεύει, γενικά, στη δυνατότητα ή τη χρησιμότητα της αέναης ειρήνης. Ως εκ τούτου, απορρίπτει τον ειρηνισμό ως μανδύα για ένα δειλό. Ο πόλεμος μόνο κλείνει όλες τις ανθρώπινες ενέργειες στη μέγιστη έντασή τους και θέτει τη σφραγίδα της ευγένειας σε εκείνους τους λαούς που έχουν το θάρρος να τον αντιμετωπίσουν. Όλες οι άλλες δοκιμασίες είναι υποκατάστατα που δεν βάζουν ποτέ έναν άνθρωπο πρόσωπο με πρόσωπο με τον εαυτό του πριν από την εναλλακτική της ζωής ή του θανάτου. Επομένως, **όλα τα δόγματα που θεωρούν την ειρήνη με κάθε κόστος είναι ασυμβίβαστα με το φασισμό.** Ο φασισμός μεταφέρει αυτή την αντιειρηνική στάση στη ζωή του ατόμου. "Δεν με νοιάζει καθόλου" (me ne frego) είναι το περήφανο σύνθημα των τμημάτων μάχης όχι απλά και μόνο ως μια άποψη φιλοσοφικού στωικισμού, αλλά συνοψίζοντας ένα δόγμα που δεν είναι απλώς πολιτικό, **είναι απόδειξη ενός μαχητικού πνεύματος που αποδέχεται όλους τους κινδύνους.** Σηματοδοτεί ένα νέο στυλ ιταλικής ζωής. Ο φασίστας αποδέχεται και αγαπά τη ζωή, απορρίπτει και περιφρονεί την αυτοκτονία ως δειλή. Ζωή, όπως την καταλαβαίνει εκείνος, σημαίνει καθήκον, ανύψωση, κατάκτηση (Falasca – Zamponi, 1992).

Η πληθυσμιακή πολιτική του καθεστώτος είναι συνέπεια αυτών των υποθέσεων. Ο φασίστας αγαπά τον γείτονά του, αλλά η λέξη γείτονας δεν αντιπροσωπεύει κάποια ασαφή και ακατάσχετη αντίληψη. Η αγάπη προς τον πλησίον δεν αποκλείει την απαραίτητη εκπαιδευτική αυστηρότητα. **Ως μέλος της κοινότητας των εθνών κοιτάζει τους άλλους λαούς κατευθείαν στα μάτια. Είναι σε εγρήγορση και σε επιφυλακή. Ακολουθεί τους άλλους σε όλες τους τις εκδηλώσεις και σημειώνει οποιεσδήποτε αλλαγές στα ενδιαφέροντά τους** (De Caprariis, 2000).

Απόρριψη του Μαρξισμού

Μια τέτοια αντίληψη της ζωής καθιστά τον φασισμό την αποφασιστική άρνηση του δόγματος που διέπει τον λεγόμενο επιστημονικό και μαρξιστικό σοσιαλισμό, το δόγμα του ιστορικού υλισμού που θα εξηγούσε την ιστορία της ανθρωπότητας με όρους της ταξικής πάλης και με αλλαγές στις διαδικασίες και τα όργανα παραγωγής, αποκλείοντας όλα τα άλλα (Schieder, 2021).

Ότι οι αντιξοότητες της οικονομικής ζωής, όπως οι ανακαλύψεις πρώτων υλών, νέες τεχνικές διαδικασίες και επιστημονικές εφευρέσεις, έχουν τη σημασία τους, κανείς δεν το αρνείται. Αλλά ότι αρκούν για να εξηγήσουν την ανθρώπινη ιστορία αποκλείοντας άλλους παράγοντες είναι παράλογο. Ο φασισμός πιστεύει τώρα και πάντα στην αγιότητα και τον ηρωισμό, δηλαδή σε πράξεις στις οποίες δεν υπάρχει κανένα οικονομικό κίνητρο. Έχοντας **αρνηθεί τον ιστορικό υλισμό**, που βλέπει στους ανθρώπους απλές μαριονέτες στην επιφάνεια της ιστορίας, να εμφανίζονται και να εξαφανίζονται στην κορυφή των κυμάτων ενώ στο βάθος κινούνται και εργάζονται οι πραγματικές κατευθυντήριες δυνάμεις, ο φασισμός αρνείται επίσης τον αμετάβλητο και ανεπανόρθωτο χαρακτήρα της ταξικής πάλης που είναι το φυσικό αποτέλεσμα αυτής της οικονομικής αντίληψης της ιστορίας. **Πάνω απ' όλα αρνείται ότι η ταξική πάλη είναι ο κυρίαρχος παράγοντας στους κοινωνικούς μετασχηματισμούς.** Ο φασισμός αρνείται την υλιστική αντίληψη της ευτυχίας ως δυνατότητας και την εγκαταλείπει στους οικονομολόγους των μέσων του 18ου αιώνα. Αυτό σημαίνει ότι ο φασισμός αρνείται την εξίσωση: ευημερία = ευτυχία, που βλέπει στους ανθρώπους απλά ζώα (Mussolini, 2006).

Απόρριψη της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας ως Απάτης

Μετά τον σοσιαλισμό, ο φασισμός εξασκεί τα όπλα του σε ολόκληρο το μπλοκ των δημοκρατικών ιδεολογιών και απορρίπτει τόσο τις εγκαταστάσεις τους όσο και τις πρακτικές τους εφαρμογές και τα εργαλεία τους. Ο φασισμός αρνείται ότι οι αριθμοί, ως τέτοιοι, μπορούν να είναι ο καθοριστικός παράγοντας στην ανθρώπινη κοινωνία. **Αρνείται το δικαίωμα των αριθμών να κυβερνούν μέσω περιοδικών διαβουλεύσεων· επιβεβαιώνει την ανεπανόρθωτη και γόνιμη και ευεργετική ανισότητα των ανδρών που δεν μπορούν να ισοπεδωθούν με καμία τέτοια μηχανική και εξωγενή συσκευή όπως η καθολική ψηφοφορία.** Τα δημοκρατικά καθεστάτα μπορούν να περιγραφούν ως εκείνα κάτω από τα οποία οι άνθρωποι, κατά καιρούς, παραπλανούνται με την πεποίθηση ότι ασκούν κυριαρχία, ενώ όλη την ώρα η πραγματική κυριαρχία βρίσκεται και ασκείται **από άλλες και μερικές φορές ανεύθυνες και μυστικές δυνάμεις.** Η δημοκρατία είναι ένα καθεστώς χωρίς βασιλιά

που έχει μολυνθεί από πολλούς βασιλιάδες που μερικές φορές είναι πιο αποκλειστικοί, τυραννικοί και καταστροφικοί από έναν, ακόμα κι αν είναι τύραννος. Αυτό εξηγεί γιατί ο φασισμός εγκατέλειψε αυτή τη στάση πριν από την Πορεία στη Ρώμη, πεπεισμένος ότι η μορφή διακυβέρνησης δεν είναι πλέον θέμα εξέχουσας σημασίας, αλλά ότι το καθένα αντιπροσωπεύει μια μορφή διακυβέρνησης που εκφράζει την πολιτική εξέλιξη, την ιστορία, τις παραδόσεις και την ψυχολογία μιας δεδομένης χώρας (Mallett, 2003).

Ο φασισμός έχει ξεπεράσει το δίλημμα: **μοναρχία εναντίον δημοκρατίας**, πάνω στο οποίο τα δημοκρατικά καθεστώτα έμειναν για πολύ καιρό, αποδίδοντας όλες τις ανεπάρκειες στο πρώτο και θεωρώντας το δεύτερο **ως καθεστώς τελειότητας**, ενώ η εμπειρία διδάσκει ότι ορισμένες δημοκρατίες είναι εγγενώς αντιδραστικές και απολυταρχικές ενώ ορισμένες μοναρχίες δέχονται τα πιο τολμηρά πολιτικά και κοινωνικά πειράματα (Schieder, 2021).

Απόρριψη της ισότητας

Απορρίπτοντας τη δημοκρατία, ο φασισμός απορρίπτει το παράλογο συμβατικό ψέμα της πολιτικής ισότητας, τη συνήθεια της συλλογικής ανευθυνότητας, τον μύθο της ευδαιμονίας και της αόριστης προόδου (Mallett, 2003).

Ο Φασισμός ως Πραγματική Δημοκρατία

Αν η δημοκρατία εννοηθεί ως ένα καθεστώς στο οποίο οι μάζες δεν οδηγούνται πίσω στο περιθώριο του κράτους, τότε ο φασισμός είναι μια οργανωμένη, συγκεντρωτική, αυταρχική δημοκρατία (Woolf, 1966).

Απόρριψη του Οικονομικού Φιλελευθερισμού

Ο φασισμός είναι οριστικά και απόλυτα αντίθετος στα δόγματα του φιλελευθερισμού, τόσο στον πολιτικό όσο και στον οικονομικό τομέα. Η σημασία του φιλελευθερισμού στον 19ο αιώνα δεν πρέπει να υπερβάλλεται για τους σημερινούς πολεμικούς σκοπούς, ούτε πρέπει να κάνουμε ένα από τα πολλά δόγματα που άκμασαν αυτόν τον αιώνα θρησκεία για την ανθρωπότητα για το παρόν και για όλους τους επόμενους χρόνους. Ο φιλελευθερισμός άκμασε πραγματικά μόνο για δεκαπέντε χρόνια. Ο φιλελεύθερος αιώνας, αφού συσσώρευσε αναρίθμητους Γόρδιους Δεσμούς, προσπάθησε να τους κόψει με το σπαθί του παγκόσμιου πολέμου. Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα ο φιλελευθερισμός έκλεισε τις πόρτες των ναών του, που έχουν εγκαταλειφθεί από τους λαούς που αισθάνονταν ότι ο αγνωστικισμός που δήλωνε στη σφαίρα της οικονομίας και η αδιαφορία που έχει αποδείξει στη σφαίρα της πολιτικής και της ηθικής, θα **οδηγούσε τον κόσμο σε καταστροφή στο μέλλον όπως έκαναν στο παρελθόν** (Schieder, 2021).

Αυτό εξηγεί γιατί όλα τα πολιτικά πειράματα της εποχής του Μουσολίνι ήταν αντιφιλελεύθερα.

Το Φασιστικό Ολοκληρωτικό όραμα για το μέλλον

Η φασιστική άρνηση του σοσιαλισμού, της δημοκρατίας, του φιλελευθερισμού, δεν πρέπει, ωστόσο, να ερμηνευθεί ότι υπονοεί την επιθυμία να οδηγήσει τον κόσμο προς τα πίσω σε θέσεις που κατείχαν πριν από το 1789, ένα έτος που συνήθως αναφέρεται ως αυτό που άνοιξε τον δημοφιλελεύθερο αιώνα. Η ιστορία δεν πηγαίνει προς τα πίσω. Αν ο 19ος αιώνας ήταν ο αιώνας του ατόμου (ο φιλελευθερισμός υπονοεί τον ατομικισμό), ο φασισμός πίστευε ότι ο 20^{ος} αιώνας είναι ο «συλλογικός» αιώνας, άρα και ο αιώνας του κράτους (Schieder, 2021).

Είναι πολύ λογικό για ένα νέο δόγμα να κάνει χρήση των ζωτικών στοιχείων άλλων δογμάτων. Κανένα δόγμα δεν γεννήθηκε ποτέ εντελώς νέο, φωτεινό και ανήκουστο. Κανένα δόγμα δεν μπορεί να υπερηφανεύεται για την απόλυτη πρωτοτυπία. Συνδέεται πάντα, μόνο ιστορικά, με αυτά που προηγήθηκαν και αυτά που θα την ακολουθήσουν. Όλα τα δόγματα στοχεύουν στο να κατευθύνουν τις δραστηριότητες των ανθρώπων προς έναν δεδομένο στόχο, αλλά αυτές οι δραστηριότητες με τη σειρά τους αντιδρούν στο δόγμα, τροποποιώντας και προσαρμόζοντάς το σε νέες ανάγκες ή ξεπερνώντας το (Griffin, 2001). Επομένως, ένα δόγμα πρέπει να είναι μια ζωτική πράξη και όχι μια λεκτική επίδειξη. Εξ ου και η πραγματιστική πίεση στον φασισμό, η θέληση για εξουσία, η θέλησή του για ζωή, η στάση του απέναντι στη βία και η αξία του (Woolf, 1966).

Η Απόλυτη πρωταρχία του Κράτους

Ο θεμέλιος λίθος του φασιστικού δόγματος είναι η αντίληψή του για το κράτος, την ουσία του, τις λειτουργίες του και τους στόχους του. Για το φασισμό το Κράτος είναι απόλυτο, τα άτομα και οι ομάδες σχετικές. Άτομα και ομάδες είναι αποδεκτά στο βαθμό που ανήκουν στο Κράτος. Αντί να κατευθύνει το παιχνίδι και να καθοδηγεί την υλική και ηθική πρόοδο της κοινότητας, το φιλελεύθερο κράτος περιορίζει τις δραστηριότητές του στην καταγραφή αποτελεσμάτων. Το Φασιστικό Κράτος επαγρυπνά και έχει τη δική του βούληση. Για το λόγο αυτό μπορεί να χαρακτηριστεί ως «ηθικό» (Woolf, 1966).

Στην πρώτη πενταετή συνέλευση του καθεστώτος, το 1929, ο Μουσολίνι είπε *«Το Φασιστικό Κράτος δεν είναι νυχτοφύλακας, ζητώντας μόνο την προσωπική ασφάλεια των πολιτών. Δεν είναι οργανωμένο αποκλειστικά με σκοπό την εξασφάλιση ενός ορισμένου βαθμού υλικής ευημερίας και σχετικά ειρηνικών συνθηκών ζωής, ένα διοικητικό συμβούλιο θα έκανε το ίδιο. Ούτε είναι αποκλειστικά πολιτικό, χωρισμένο από τις πρακτικές πραγματικότητες και κρατώντας τον εαυτό του μακριά από τις πολυσχιδείς δραστηριότητες των πολιτών και του έθνους. Το Κράτος, όπως*

το συλλαμβάνει και το υλοποιεί ο φασισμός, είναι μια πνευματική και ηθική οντότητα για την εξασφάλιση της πολιτικής, νομικής και οικονομικής οργάνωσης του έθνους, μια οργάνωση που στην προέλευση και την ανάπτυξή της είναι εκδήλωση του πνεύματος. [εδώ θυμίζει τις θέσεις του Χέγκελ] Το κράτος εγγυάται την **εσωτερική και εξωτερική ασφάλεια της χώρας**, αλλά και προστατεύει και μεταδίδει το πνεύμα του λαού, επεξεργασμένο στους αιώνες στη γλώσσα του, τα έθιμά του, την πίστη του. Το κράτος δεν είναι μόνο το παρόν, είναι επίσης το παρελθόν και πάνω από όλα το μέλλον. **Υπερβαίνοντας τη σύντομη περίοδο ζωής του ατόμου, το κράτος αντιπροσωπεύει την έμφυτη συνείδηση του έθνους.** Οι μορφές στις οποίες βρίσκει την έκφραση αλλάζουν, αλλά η ανάγκη για αυτό παραμένει. Το κράτος εκπαιδεύει τους πολίτες στον πολιτισμό, τους κάνει να συνειδητοποιήσουν την αποστολή τους, τους προτρέπει σε ενότητα. Η δικαιοσύνη του εναρμονίζει τα αποκλίνοντα συμφέροντά τους, μεταδίδει στις επόμενες γενιές τις κατακτήσεις του μυαλού στους τομείς της επιστήμης, της τέχνης, του δικαίου, της ανθρώπινης αλληλεγγύης. Οδηγεί τους ανθρώπους από την πρωτόγονη φυλετική ζωή σε εκείνη την υψηλότερη εκδήλωση της ανθρώπινης δύναμης, την αυτοκρατορική κυριαρχία.

Το Κράτος παραδίδει στις επόμενες γενιές τη μνήμη όσων έδωσαν τη ζωή τους για να εξασφαλίσουν την ασφάλειά του ή να υπακούσουν στους νόμους του. Θέτει ως παραδείγματα και καταγράφει για τις επόμενες εποχές τα ονόματα των καπεταναίων που διεύρυναν την επικράτειά του και των ιδιοφυών ανδρών που το έκαναν διάσημο. Κάθε φορά που ο σεβασμός για το κράτος μειώνεται και επικρατούν οι αποσυνθετικές και φυγόκεντρες τάσεις ατόμων και ομάδων, τα έθνη οδηγούνται προς τη φθορά» (Mussolini, 2006).

Από το 1929 η οικονομική και πολιτική ανάπτυξη τονίζει παντού αυτές τις αλήθειες. Η σημασία του κράτους αυξάνεται ραγδαία. Η κρίση μπορεί να διευθετηθεί μόνο με κρατική δράση και εντός της τροχιάς του κράτους. Το κράτος θα πρέπει να προσπαθήσει να αχρηστευθεί και να προετοιμαστεί να υποβάλει την παραίτησή του.

Ο Φασισμός αναφέρεται στην Κυβέρνηση

Το Φασιστικό Κράτος είναι όμως ένα μοναδικό και πρωτότυπο δημιούργημα. Ο φασισμός επιθυμεί το κράτος να είναι ισχυρό και οργανικό, βασισμένο σε πλατιές βάσεις λαϊκής υποστήριξης. Το Φασιστικό Κράτος διεκδικεί την κυβέρνηση στον οικονομικό τομέα, στον κοινωνικό, στον εκπαιδευτικό αναπτύσσοντας τις πολιτικές, οικονομικές και πνευματικές δυνάμεις του έθνους, οργανωμένες στους αντίστοιχους συλλόγους. Ένα κράτος που βασίζεται σε εκατομμύρια άτομα που αναγνωρίζουν την εξουσία του, αισθάνονται τη δράση του και είναι έτοιμοι να εξυπηρετήσουν τους σκοπούς του, δεν είναι το τυραννικό κράτος ενός μεσαιωνικού

άρχοντα. Δεν έχει τίποτα κοινό με τα δεσποτικά κράτη που υπήρχαν πριν ή μεταγενέστερα του 1789 (Mallett, 2003).

Το φασιστικό κράτος δεν επιθυμεί να συντρίψει το άτομο αλλά να πολλαπλασιάσει τις ενέργειές του, όπως σε ένα σύνταγμα ένας στρατιώτης δεν μειώνεται αλλά πολλαπλασιάζεται με τον αριθμό των συναδέλφων του. Το φασιστικό κράτος οργανώνει το έθνος, αλλά αφήνει στο άτομο επαρκή χώρο. Περιορίζει τις άχρηστες ή επιβλαβείς ελευθερίες, διατηρώντας παράλληλα εκείνες που είναι απαραίτητες. Σε τέτοια ζητήματα το άτομο δεν μπορεί να είναι ο δικαστής, αλλά μόνο το κράτος.

Η Θρησκεία στο φασιστικό κράτος

Το κράτος δεν είναι αδιάφορο για τα θρησκευτικά φαινόμενα γενικά ούτε διατηρεί μια στάση αδιαφορίας για το Ρωμαιοκαθολικισμό, τη θρησκεία των Ιταλών. Το κράτος δεν έχει θεολογία αλλά έχει ηθικό κώδικα. Το Φασιστικό Κράτος βλέπει στη θρησκεία μια από τις βαθύτερες πνευματικές εκδηλώσεις και γι' αυτό όχι μόνο σέβεται τη θρησκεία αλλά την υπερασπίζεται και την προστατεύει. Το φασιστικό κράτος δεν επιδιώκει μάταια, όπως ο Μπολσεβικισμός, να εξαφανίσει το Θεό από την ψυχή του ανθρώπου (Griffin, 2001).

Ο φασισμός σέβεται το Θεό των ασκητών, των αγίων και των ηρώων, και επίσης σέβεται τον Θεό όπως τον συνέλαβε η έξυπνη και πρωτόγονη καρδιά των ανθρώπων, ο Θεός στον οποίο απευθύνονται οι προσευχές τους.

Ένα αυτοκρατορικό έθνος, δηλαδή ένα έθνος που άμεσα ή έμμεσα είναι ηγέτης άλλων, μπορεί να υπάρξει χωρίς την ανάγκη να κατακτήσει ούτε ένα τετραγωνικό μίλι εδάφους. Ο φασισμός βλέπει στο ιμπεριαλιστικό πνεύμα, δηλαδή στην τάση των εθνών να επεκταθούν, μια εκδήλωση της ζωτικότητάς του. Στην αντίθετη τάση, που θα περιορίζε τα συμφέροντά τους στην πατρίδα, βλέπει ένα σύμπτωμα παρακμής. Οι λαοί που εγείρονται είναι ιμπεριαλιστές, ενώ η άρνηση του επεκτατισμού είναι χαρακτηριστικό των ετοιμοθάνατων (Baha, 2018).

Όμως ο ιμπεριαλισμός συνεπάγεται πειθαρχία, συντονισμό προσπαθειών, βαθιά αίσθηση καθήκοντος και πνεύμα αυτοθυσίας. Αυτό εξηγεί πολλές πτυχές της πρακτικής δραστηριότητας του καθεστώτος και την κατεύθυνση που πήραν πολλές από τις δυνάμεις του κράτους. Ποτέ άλλοτε οι λαοί δεν διψούσαν για εξουσία, κατεύθυνση, τάξη. Αν κάθε εποχή έχει το δόγμα της, τότε αναρίθμητες συμπτώσεις, αποδεικνύουν ότι το δόγμα της εποχής στις αρχές του 20^{ου} αιώνα ήταν το Φασιστικό. Αυτό φαίνεται από το γεγονός ότι είχε αφυπνίσει μια πίστη. Ο φασισμός αντιπροσώπευσε μια στιγμή στην ιστορία της ανθρώπινης σκέψης (Mussolini, 2006).

Με τις ευλογίες του Πάπα Πίου ΙΑ΄, που είχε την πεποίθηση ότι «ο Μουσολίνι είναι ένας θεόσταλτος άνθρωπος», ο Μουσολίνι που κυβέρνησε ως δικτάτορας, ελέγχοντας τη βιομηχανία, την εκπαίδευση και τον Τύπο. Ο Μουσολίνι δεν άρπαξε την εξουσία από τον λαό. Έγινε ο εκλεκτός της εκκλησίας και του λαού (Zuccotti, 2014).

3.4 Σύνοψη των βασικών παραδοχών του Φασισμού

Ο φασισμός, όσο περισσότερο εξετάζει και παρατηρεί το μέλλον και την ανάπτυξη της ανθρωπότητας εντελώς ξέχωρα από τις πολιτικές εκτιμήσεις της στιγμής, δεν πιστεύει ούτε στη δυνατότητα ούτε στη χρησιμότητα της αέναης ειρήνης. Αποκηρύσσει έτσι το δόγμα του Ειρηνισμού που γεννήθηκε από την παραίτηση από τον αγώνα ως μια πράξη δειλίας μπροστά στη θυσία. Ο πόλεμος μόνο φέρνει στην υψηλότερη ένταση όλη την ανθρώπινη ενέργεια και βάζει τη σφραγίδα της ευγένειας στους λαούς που έχουν το θάρρος να τον συναντήσουν. Όλες οι άλλες δοκιμασίες είναι υποκατάστατα, που ποτέ δεν βάζουν τους ανθρώπους στη θέση όπου πρέπει να πάρουν τη μεγάλη απόφαση, την εναλλακτική της ζωής ή του θανάτου (Mussolini, 2006).

Ο φασίστας δέχεται τη ζωή και την αγάπη, χωρίς να γνωρίζει τίποτα και περιφρονεί την αυτοκτονία: αντιλαμβάνεται τη ζωή ως καθήκον και αγώνα και κατάκτηση, αλλά πάνω απ' όλα για τους άλλους αυτούς που είναι κοντά και εκείνους που είναι πολύ μακρινοί, σύγχρονοι, και αυτοί που θα έρθουν μετά.

Ο φασισμός, ως το εντελώς αντίθετο του σοσιαλισμού και εκφράζοντας την υλιστική αντίληψη της ιστορίας του ανθρώπινου πολιτισμού, μπορεί να εξηγηθεί μέσω της σύγκρουσης συμφερόντων μεταξύ των διαφόρων κοινωνικών ομάδων και από την αλλαγή και την ανάπτυξη των μέσων και των οργάνων παραγωγής. Ο φασισμός, τώρα και πάντα, πιστεύει στην **αγιότητα** και στον **ηρωισμό**, δηλαδή σε ενέργειες που δεν επηρεάζονται από κανένα οικονομικό κίνητρο, άμεσο ή έμμεσο. Και αν απορριφθεί η οικονομική αντίληψη της ιστορίας, σύμφωνα με την οποία οι άνθρωποι δεν είναι παρά μαριονέτες, που μεταφέρονται πέρα δώθε από τα κύματα της τύχης, ενώ οι πραγματικές κατευθυντήριες δυνάμεις είναι εντελώς εκτός ελέγχου τους, προκύπτει ότι η ύπαρξη ενός αμετάβλητου ταξικού πολέμου αμφισβητείται επίσης. Όμως, πάνω απ' όλα, ο Φασισμός **αρνείται ότι ο ταξικός πόλεμος μπορεί να είναι η κυρίαρχη δύναμη στον μετασχηματισμό της κοινωνίας.**

Ο Φασισμός ακολουθώντας ως προς το θέμα αυτό, τις θέσεις του Σοσιαλισμού, **καταπολεμά ολόκληρο το περίπλοκο σύστημα της δημοκρατικής ιδεολογίας και το αποκηρύσσει, (κοινή θέση)** είτε στις θεωρητικές του προϋποθέσεις είτε στην πρακτική εφαρμογή του. Ο

φασισμός αρνείται ότι η πλειοψηφία, με το απλό γεγονός ότι είναι πλειοψηφία, μπορεί να κατευθύνει την ανθρώπινη κοινωνία. Αρνείται ότι μόνο οι αριθμοί μπορούν να κυβερνήσουν μέσω μιας περιοδικής διαβούλευσης, και **επιβεβαιώνει την αμετάβλητη, ωφέλιμη και γόνιμη ανισότητα της ανθρωπότητας, η οποία δεν μπορεί ποτέ να ισοπεδωθεί μόνιμα μέσω της απλής λειτουργίας μιας μηχανικής διαδικασίας όπως η καθολική ψηφοφορία.**

Ο φασισμός αρνείται, στη δημοκρατία, την παράλογη συμβατική αναλήθεια της πολιτικής ισότητας ντυμένη με το ένδυμα της συλλογικής ανευθυνότητας και τον μύθο της «ευτυχίας» και της αόριστης προόδου.

Αν και ο 19^{ος} αιώνας ήταν ο αιώνας του σοσιαλισμού, του φιλελευθερισμού και της δημοκρατίας, δεν σημαίνει απαραίτητα ότι ο 20ός αιώνας πρέπει να είναι επίσης αιώνας σοσιαλισμού, φιλελευθερισμού και δημοκρατίας: τα πολιτικά δόγματα περνούν, αλλά η ανθρωπότητα παραμένει, και μάλλον αναμένεται ότι αυτός θα είναι ένας αιώνας εξουσίας, ένας αιώνας φασισμού. Διότι, αν ο 19ος αιώνας ήταν αιώνας ατομικισμού, μπορεί να αναμένεται ότι αυτός θα είναι ο αιώνας της συλλογικότητας και επομένως ο αιώνας του κράτους.

Το θεμέλιο του φασισμού είναι η σύλληψη του κράτους, ο χαρακτήρας του, το **καθήκον** του και ο στόχος του. Ο φασισμός αντιλαμβάνεται το κράτος ως απόλυτο, σε σύγκριση με το οποίο όλα τα άτομα ή οι ομάδες είναι σχετικά, μόνο που πρέπει να συλληφθεί στη σχέση τους με το κράτος. Η σύλληψη του Φιλελεύθερου Κράτους δεν είναι αυτή της κατευθυντήριας δύναμης που καθοδηγεί το παιχνίδι και την ανάπτυξη, υλικών και πνευματικών, ενός συλλογικού σώματος, αλλά απλώς μια δύναμη που περιορίζεται στη λειτουργία της καταγραφής αποτελεσμάτων. Από την άλλη πλευρά, το φασιστικό κράτος έχει συνείδηση, θέληση και προσωπικότητα, όπως ακριβώς και ένα «πρόσωπο»-άνθρωπος. (βλ. την οργανιστική λειτουργία ως πρότυπο πολιτικής ανάλυσης στο Μεταξάς, 1979, σελ.275-279). Έτσι το Φασιστικό Κράτος μπορεί να χαρακτηριστεί ως ένα «ηθικό» κράτος.

Το Φασιστικό Κράτος οργανώνει το έθνος, αλλά αφήνει ένα επαρκές περιθώριο ελευθερίας στο άτομο. Το τελευταίο **στερείται κάθε άχρηστης και ενδεχομένως επιβλαβούς ελευθερίας,** αλλά διατηρεί ό,τι είναι ουσιαστικό. Η αποφασιστική δύναμη σε αυτό το ζήτημα δεν μπορεί να είναι το άτομο, αλλά μόνο το κράτος.

Για τον φασισμό, η **ανάπτυξη της αυτοκρατορίας, δηλαδή η επέκταση του έθνους, είναι μια ουσιαστική εκδήλωση ζωτικότητας και το αντίθετό του σημάδι παρακμής.** Οι λαοί που ανατέλλουν ή ξανασηκώνονται μετά από μια περίοδο παρακμής, είναι πάντα ιμπεριαλιστές, ενώ η απάρνηση είναι σημάδι φθοράς και θανάτου (Bacha, 2018). Ο φασισμός είναι το δόγμα

που προσαρμόστηκε καλύτερα για να αντιπροσωπεύει τις τάσεις και τις φιλοδοξίες ενός λαού, όπως ο λαός της Ιταλίας, που ανατέλλει ξανά μετά από πολλούς αιώνες ταπείνωσης και ξένης δουλείας. Αλλά η αυτοκρατορία απαιτεί πειθαρχία, συντονισμό όλων των δυνάμεων και **βαθιά αίσθηση καθήκοντος και θυσίας**: αυτό το γεγονός εξηγεί πολλές πτυχές της πρακτικής λειτουργίας του καθεστώτος, τον χαρακτήρα πολλών δυνάμεων στο κράτος, και τα αναγκαστικά αυστηρά μέτρα που πρέπει να ληφθούν εναντίον όσων θα αντιταχθούν σε αυτό το αυθόρμητο και αναπόφευκτο κίνημα της Ιταλίας τον 20ο αιώνα, και θα αντιτεθούν υπενθυμίζοντας την ξεπερασμένη ιδεολογία του 19ου αιώνα. Ο φασισμός έχει το θάρρος να αναλάβει ένα μεγάλο πείραμα κοινωνικού και πολιτικού μετασχηματισμού· γιατί ποτέ άλλοτε το έθνος δεν χρειαζόταν περισσότερο **εξουσία, κατεύθυνση και τάξη**: «Όλα μέσα στο κράτος, τίποτα έξω από το κράτος, τίποτα ενάντια στο κράτος». Αν κάθε εποχή έχει το δικό της χαρακτηριστικό δόγμα, υπάρχουν χίλια σημάδια που δείχνουν τον φασισμό ως το χαρακτηριστικό δόγμα της εποχής μας. Γιατί αν ένα δόγμα πρέπει να είναι ζωντανό, αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ο φασισμός έχει δημιουργήσει μια ζωντανή πίστη.

3.5 Η εποχή των φασιστών δικτατόρων

Φασιστικά κόμματα και κινήματα ήρθαν στην εξουσία σε πολλές χώρες μεταξύ 1922 και 1945, επηρεασμένα από τη ρητορική του Μουσολίνι:

1. το Εθνικό Φασιστικό Κόμμα (Partito Nazionale Fascista) στην Ιταλία, με επικεφαλής τον Μουσολίνι.
2. το Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei), ή Ναζιστικό Κόμμα με επικεφαλής τον Αδόλφο Χίτλερ που αντιπροσώπευε το κίνημά του για τον Εθνικοσοσιαλισμό.
3. το Πατρικό Μέτωπο (Vaterländische Front) στην Αυστρία, με επικεφαλής τον Engelbert Dollfuss και υποστηριζόμενο από τη Heimwehr (Δύναμη Εσωτερικής Άμυνας), μια μεγάλη δεξιά παραστρατιωτική οργάνωση.
4. η Εθνική Ένωση (União Nacional) στην Πορτογαλία, με επικεφαλής τον António de Oliveira Salazar (που έγινε φασιστικό μετά το 1936).
5. το Κόμμα Ελεύθερων Πιστών (Ελευθερόφρονων) στην Ελλάδα, με επικεφαλής τον Ιωάννη Μεταξά.
6. οι Ustaša («Εγερσία») στην Κροατία, με επικεφαλής τον Άντε Πάβελιτς.
7. η Εθνική Ένωση (Nasjonal Samling) στη Νορβηγία, η οποία βρισκόταν στην εξουσία μόνο για μια εβδομάδα, αν και ο ηγέτης της, Vidkun Quisling, αργότερα έγινε υπουργός υπό τη γερμανική κατοχή.

8. η στρατιωτική δικτατορία του ναυάρχου Tojo Hideki στην Ιαπωνία.
9. Το φασιστικό κίνημα της Ισπανίας, Falange (“Phalanx”), που ιδρύθηκε το 1933 από τον José Antonio Primo de Rivera, δεν ήρθε ποτέ στην εξουσία, αλλά πολλά από τα μέλη του απορροφήθηκαν από τη στρατιωτική δικτατορία του Francisco Franco, η οποία εμφάνιζε πολλά φασιστικά χαρακτηριστικά.
10. στην Πολωνία, η αντισημιτική Falanga, με επικεφαλής τον Boleslaw Piasecki, είχε επιρροή, αλλά δεν μπόρεσε να ανατρέψει το συντηρητικό καθεστώς του Józef Piłsudski.
11. το κίνημα Lapua του Vihtori Kosola στη Φινλανδία λίγο έλλειψε να πραγματοποιήσει πραξικόπημα το 1932, αλλά ελέγχθηκε από συντηρητικούς που υποστηρίζονταν από το στρατό.
12. το Κόμμα Σταυρού Βέλους (Nyilaskeresztes Párt) στην Ουγγαρία, με επικεφαλής τον Ferenc Szálasi, καταπνίγηκε από το συντηρητικό καθεστώς του Miklós Horthy μέχρι το 1944, όταν ο Szálasi έγινε μαριονέτα κυβερνήτης υπό τη γερμανική κατοχή.
13. στη Ρουμανία η Iron Guard (Garda de Fier)—ονομάζεται επίσης Σύνδεσμος Χριστιανικής Άμυνας, Λεγεώνα του Αρχαγγέλου Μιχαήλ και Όλοι για την Πατρίδα— με επικεφαλής τον Corneliu Codreanu, διαλύθηκε από το δικτατορικό καθεστώς του βασιλιά Carol II το 1938. Το 1939 ο Codreanu και αρκετοί από τους λεγεωνάριους του συνελήφθησαν και «πυροβολήθηκαν ενώ προσπαθούσαν να δραπετεύσουν». Το 1940, τα υπολείμματα της Σιδηράς Φρουράς επανεμφανίστηκαν για να μοιραστούν την εξουσία αλλά τελικά συντρίφθηκαν από τους Ρουμάνους συντηρητικούς τον Φεβρουάριο του 1941.
14. στη Γαλλία ο Σταυρός της Φωτιάς (Croix de Feu), που αργότερα μετονομάστηκε σε Γαλλικό Κοινωνικό Κόμμα (Parti Social Français), με επικεφαλής τον συνταγματάρχη François de La Rocque, ήταν το μεγαλύτερο και ταχύτερα αναπτυσσόμενο κόμμα στη γαλλική δεξιά μεταξύ 1936 και 1938. Το 1937 ήταν μεγαλύτερο από τα γαλλικά κομμουνιστικά και σοσιαλιστικά κόμματα μαζί (ένας μελετητής υπολόγισε τα μέλη του μεταξύ 700.000 και 1,2 εκατομμυρίων) και από Το 1939 περιλάμβανε περίπου 3.000 δημάρχους, περίπου 1.000 δημοτικούς συμβούλους και 12 κοινοβουλευτικούς βουλευτές. Υπήρξαν ωστόσο πολυάριθμα γαλλικά φασιστικά κινήματα, ενώ μετά τη γερμανική εισβολή το 1940, αρκετοί Γάλλοι φασίστες υπηρέτησαν στο καθεστώς Vichy του στρατάρχη Philippe Pétain.
15. η Βρετανική Ένωση Φασιστών, με επικεφαλής τον Oswald Mosley είχε περίπου 50.000 μέλη.

16. στο Βέλγιο το Ρεξιστικό Κόμμα, με επικεφαλής τον Léon Degrelle, κέρδισε περίπου το 10 τοις εκατό των εδρών στο κοινοβούλιο το 1936.

17. Ρωσικές φασιστικές οργανώσεις ιδρύθηκαν από εξόριστους στη Μαντζουρία, στις Ηνωμένες Πολιτείες κ.α.

Εκτός Ευρώπης, η λαϊκή υποστήριξη για το φασισμό ήταν μεγαλύτερη στη Νότια Αφρική και τη Μέση Ανατολή. Στις Ηνωμένες Πολιτείες η Κου Κλουξ Κλαν, μια λευκή οργάνωση υπεροχής που ιδρύθηκε στο τέλος του Εμφυλίου Πολέμου και αναβίωσε το 1915, εμφάνισε πολλά φασιστικά χαρακτηριστικά. Μία από τις παραφυάδες της, η Μαύρη Λεγεώνα, είχε περίπου 60.000 μέλη στις αρχές της δεκαετίας του 1930 και διέπραξε πολυάριθμες πράξεις εμπρησμού και βομβαρδισμών.

Κοινά χαρακτηριστικά των φασιστικών κινημάτων

Υπήρξε σημαντική διαφωνία μεταξύ ιστορικών και πολιτικών επιστημόνων σχετικά με τη φύση του φασισμού. Μερικοί μελετητές, για παράδειγμα, το θεωρούν ως ένα κοινωνικά ριζοσπαστικό κίνημα με **ιδεολογικούς δεσμούς με τους Ιακωβίνους της Γαλλικής Επανάστασης**, ενώ άλλοι το θεωρούν ως μια ακραία μορφή συντηρητισμού που εμπνέεται από μια αντίδραση του 19ου αιώνα ενάντια στα ιδανικά του Διαφωτισμού. **Κάποιοι βρίσκουν τον φασισμό βαθιά παράλογο, ενώ άλλοι εντυπωσιάζονται με τον ορθολογισμό με τον οποίο εξυπηρετούσε τα υλικά συμφέροντα των υποστηρικτών του.** Ομοίως, ορισμένοι προσπαθούν να εξηγήσουν τις φασιστικές δαιμονολογίες ως έκφραση του παράλογα εσφαλμένου θυμού και της απογοήτευσης, ενώ άλλοι τονίζουν τους ορθολογικούς τρόπους με τους οποίους αυτές οι δαιμονολογίες χρησιμοποιήθηκαν για τη διαιώνιση των επαγγελματικών ή ταξικών πλεονεκτημάτων. Τέλος, **ενώ ορισμένοι θεωρούν ότι ο φασισμός υποκινείται κυρίως από τις φιλοδοξίες του –από την επιθυμία για πολιτιστική «αναγέννηση» και τη δημιουργία ενός «νέου ανθρώπου»– άλλοι δίνουν μεγαλύτερη βαρύτητα στις «ανησυχίες» του φασισμού, κυρίως στον φόβο του για την κομμουνιστική επανάσταση και ακόμη των αριστεροκεντρικών εκλογικών νικών.**

Ένας λόγος για αυτές τις διαφωνίες είναι ότι τα δύο ιστορικά καθεστάτα που σήμερα θεωρούνται παραδειγματικά φασιστικά —η Ιταλία του Μουσολίνι και η ναζιστική Γερμανία— ήταν διαφορετικά από σημαντικές απόψεις. Στην Ιταλία, για παράδειγμα, ο αντισημιτισμός απορρίφθηκε επίσημα πριν από το 1934, και μόλις το 1938 ο Μουσολίνι θέσπισε μια σειρά από αντισημιτικά μέτρα προκειμένου να εδραιώσει τη νέα του στρατιωτική συμμαχία με τον Χίτλερ. Ένας άλλος λόγος είναι ο γνωστός **οπορτουνισμός των φασιστών, δηλαδή η**

προθυμία τους να κάνουν αλλαγές στις επίσημες θέσεις των κομμάτων προκειμένου να κερδίσουν τις εκλογές ή να εδραιώσουν την εξουσία.

Τέλος, οι ίδιοι οι μελετητές του φασισμού φέρνουν στις μελέτες τους διαφορετικές πολιτικές και πολιτιστικές συμπεριφορές, οι οποίες συχνά έχουν σχέση με τη σημασία που αποδίδουν σε μια ή την άλλη πτυχή της φασιστικής ιδεολογίας ή πρακτικής. Οι κοσμικοί φιλελεύθεροι, για παράδειγμα, έχουν τονίσει τις **θρησκευτικές ρίζες** του φασισμού. Ρωμαιοκαθολικοί και προτεστάντες μελετητές έχουν τονίσει την **κοσμική προέλευσή** του. Οι κοινωνικοί συντηρητικοί έχουν επισημάνει τις σοσιαλιστικές και **λαϊκιστικές πτυχές** του και οι κοινωνικοί ριζοσπάστες έχουν σημειώσει την **υπεράσπιση του καπιταλισμού και του ελιτισμού**. Για αυτούς και άλλους λόγους, δεν υπάρχει καθολικά αποδεκτός ορισμός του φασισμού. Παρόλα αυτά, είναι δυνατό να εντοπιστούν ορισμένα γενικά χαρακτηριστικά που έτειναν να έχουν κοινά τα φασιστικά κινήματα μεταξύ 1922 και 1945.

Αντιπολίτευση στο μαρξισμό

Οι φασίστες δεν έκρυβαν το μίσος τους για τους μαρξιστές όλων των μορφών, από ολοκληρωτικούς κομμουνιστές έως δημοκρατικούς σοσιαλιστές. Οι φασίστες υποσχέθηκαν να αντιμετωπίσουν τους μαρξιστές πιο «σταθερά» από ό,τι είχαν προηγουμένως, πιο δημοκρατικά δεξιά κόμματα. Ο Μουσολίνι έκανε για πρώτη φορά τη φήμη του ως φασίστα εξαπολύοντας ένοπλες ομάδες σε απεργούς εργάτες και αγρότες το 1920–21. Πολλοί πρώτοι Ναζί είχαν υπηρετήσει στο Freikorps, τις παραστρατιωτικές ομάδες που σχηματίστηκαν από πρώην στρατιώτες για να καταστείλουν τον αριστερό ακτιβισμό στη Γερμανία στο τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Η ναζιστική SA (Sturmabteilung [«Μεραρχία Επίθεσης»], ή Στρατιωτές Καταιγίδας) συγκρούονταν τακτικά με Γερμανούς αριστερούς στους δρόμους πριν από το 1933, και όταν ο Χίτλερ ανέλαβε την εξουσία έστειλε εκατοντάδες μαρξιστές σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και εκφόβιζε τις «κόκκινες» γειτονιές με επιδρομές της αστυνομίας και ξυλοδαρμούς (Arthurs, 2013).

Για τους Γάλλους φασίστες, ο μαρξισμός ήταν ο κύριος εχθρός. Το 1925, ο Valois, ηγέτης του Faisceau, δήλωσε ότι η κατευθυντήρια αρχή της οργάνωσής του ήταν «**η εξάλειψη του σοσιαλισμού και οτιδήποτε παρόμοιο με αυτόν**». Το 1926 ο Taittinger δήλωσε ότι ο πρωταρχικός στόχος της Πατριωτικής Νεολαίας του ήταν «**να νικήσει την πρόοδο του κομμουνισμού με κάθε μέσο**», προσθέτοντας ότι «**Υπερασπιζόμαστε την ιεραρχία των τάξεων... Όλοι γνωρίζουν ότι θα υπάρχουν πάντα διαφορετικά κοινωνικά επίπεδα, τα ισχυρά και τα αδύναμα, πλούσιοι και φτωχοί, κυβερνώντες και κυβερνώμενοι**». Το 1936

ηγέτης του Γαλλικού Λαϊκού Κόμματος, ο Doriot ανακοίνωσε ότι **«Η πολιτική μας είναι απλή. Θέλουμε μια ένωση του γαλλικού λαού ενάντια στον μαρξισμό»**. Ομοίως, ο La Rocque, επικεφαλής του Σταυρού της Φωτιάς του Γαλλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος, προειδοποίησε ότι ο κομμουνισμός ήταν **«ο κατ' εξοχήν κίνδυνος»** και ότι οι μηχανορραφίες της Μόσχας απειλούσαν τη Γαλλία με **«εξέγερση, ανατροπή, καταστροφή»**.

Το 1919–20 ο Heimwehr στην Αυστρία ενεργούσε όπως τα τα Freikorps στη Γερμανία: οι εθελοντικές πολιτοφυλακές του (Heimatschutz) μάχονταν με τους ξένους εχθρούς και το μαρξιστή εχθρό από μέσα. Πολλές από αυτές τις μονάδες οργανώθηκαν από μέλη των γαιοκτημόνων και της μεσαίας τάξης για να αντιμετωπίσουν τις απεργίες των εργατών στις βιομηχανικές περιοχές του Linz και του Steyer. Το 1927 βίαιες συγκρούσεις μεταξύ του Heimwehr και του Schutzbund, μιας σοσιαλιστικής αμυντικής οργάνωσης, είχαν ως αποτέλεσμα πολλούς θανάτους και τραυματισμούς μεταξύ των αριστερών (Arthurs, 2013). Το 1934 το Heimwehr εντάχθηκε στο Dollfuss's Fatherland Front και συνέβαλε καθοριστικά στην ώθηση προς τον φασισμό.

Πολλοί Φινλανδοί φασίστες ξεκίνησαν την πολιτική τους σταδιοδρομία μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο ως μέλη της **αντικομμουνιστικής παραστρατιωτικής ομάδας των Λευκών Φρουρών**. Στην Ισπανία, μεγάλο μέρος της πρώιμης βίας των Φάλαγγων στράφηκε εναντίον σοσιαλιστών φοιτητών στο Πανεπιστήμιο της Μαδρίτης. Κατά τη διάρκεια του Ισπανικού Εμφυλίου Πολέμου, Ισπανοί, Πορτογάλοι, Ιταλοί και Γερμανοί φασίστες ένωσαν τις δυνάμεις τους για να νικήσουν το Λαϊκό Μέτωπο, έναν συνασπισμό φιλελεύθερων, σοσιαλιστών, κομμουνιστών και αναρχικών που είχαν εκλεγεί δημοκρατικά το 1936.

Παρά τη βίαιη αντίθεση των φασιστών στον μαρξισμό, ορισμένοι παρατηρητές έχουν σημειώσει **σημαντικές ομοιότητες μεταξύ του φασισμού και του σοβιετικού κομμουνισμού** (Arthurs, 2013).

Και τα δύο ήταν μαζικά κινήματα, και τα δύο **εμφανίστηκαν τα χρόνια μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο σε συνθήκες πολιτικής αναταραχής και οικονομικής κατάρρευσης**, και τα δύο **επεδίωξαν να δημιουργήσουν ολοκληρωτικά συστήματα** μετά την άνοδό τους στην εξουσία (και συχνά έκρυβαν τις ολοκληρωτικές τους φιλοδοξίες εκ των προτέρων) και **χρησιμοποίησαν τον τρόπο και τη βία χωρίς ενδοιασμούς** όταν ήταν σκόπιμο να γίνει κάτι τέτοιο (Arthurs, 2013).

Άλλοι μελετητές έχουν προειδοποιήσει ότι δεν πρέπει να τονίζονται υπερβολικά αυτές τις ομοιότητες, σημειώνοντας ότι τα φασιστικά καθεστώτα, ιδίως η ναζιστική Γερμανία,

χρησιμοποιούσαν τον τρόπο για διαφορετικούς σκοπούς και εναντίον διαφορετικών ομάδων από ό,τι οι Σοβιετικοί και ότι οι φασίστες, σε αντίθεση με τους κομμουνιστές, υποστήριζαν γενικά τον καπιταλισμό και υπερασπίστηκαν τα συμφέροντα των οικονομικών ελίτ.

Κεφάλαιο 4: Εθνικοσοσιαλισμός και Χίτλερ

4.1 Ο Αδόλφος Χίτλερ

Αδόλφος Χίτλερ (Adolf Hitler), γνωστός με το όνομα Der Führer (γερμανικά: Ο Ηγέτης), γεννήθηκε στις 20 Απριλίου 1889, στο Braunau am Inn της Αυστρίας. Αναδείχθηκε σε ηγέτη του Ναζιστικού Κόμματος (από το 1920/21) και καγκελάριος (Kanzler) και Φύρερ (ηγέτης) της Γερμανίας (1933–45). Διετέλεσε καγκελάριος από τις 30 Ιανουαρίου 1933 και, μετά το θάνατο του Προέδρου Paul von Hindenburg, ανέλαβε τους δίδυμους τίτλους του Φύρερ και του Καγκελαρίου (2 Αυγούστου 1934). Πέθανε στις 30 Απριλίου 1945, στο Βερολίνο (Lepsius, 2006).

Πρώιμα χρόνια

Μετά τη συνταξιοδότηση του πατέρα του από το κρατικό τελωνείο, ο Αδόλφος Χίτλερ πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της παιδικής του ηλικίας στο Λιντς, την πρωτεύουσα της Άνω Αυστρίας. Παρέμεινε η αγαπημένη του πόλη σε όλη του τη ζωή και εξέφρασε την επιθυμία του να ταφεί εκεί. Ο Αλόις Χίτλερ πέθανε το 1903 αλλά άφησε μια επαρκή σύνταξη και αποταμιεύσεις για να συντηρήσει τη γυναίκα και τα παιδιά του. Αν και ο Χίτλερ φοβόταν και αντιπαθούσε τον πατέρα του, ήταν αφοσιωμένος γιος στη μητέρα του, η οποία πέθανε μετά από πολλά βιάσματα το 1907. Ήταν μέτριος μαθητής και δεν προχώρησε ποτέ πέρα από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Αφού άφησε το σχολείο, επισκέφτηκε τη Βιέννη, μετά επέστρεψε στο Λιντς, όπου ονειρευόταν να γίνει καλλιτέχνης. Αργότερα, χρησιμοποίησε το μικρό επίδομα που συνέχισε να αντλεί για να συντηρηθεί στη Βιέννη. Ήθελε να σπουδάσει τέχνη, αλλά δεν κατάφερε δύο φορές να εξασφαλίσει την είσοδό του στην Ακαδημία Καλών Τεχνών. Για μερικά χρόνια έζησε μια μοναχική και απομονωμένη ζωή, κερδίζοντας τα προς το ζην ζωγραφίζοντας καρτ ποστάλ και διαφημίσεις και περνώντας από τον έναν δημοτικό ξενώνα στον άλλο. Η ζωή του ήταν μοναχική, μυστικοπαθείς, με μποέμ τρόπο ζωής και εξέφραζε ένα μίσος για τον κοσμοπολίτικο και τον πολυεθνικό χαρακτήρα της Βιέννης (History, 2016).

Το 1913 ο Χίτλερ μετακόμισε στο Μόναχο. Πήρε μέρος σε εξετάσεις για στρατιωτική θητεία στην Αυστρία τον Φεβρουάριο του 1914, και χαρακτηρίστηκε ως ακατάλληλος λόγω ανεπαρκούς σωματικού σθένους. Όταν ξέσπασε ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος, ζήτησε από

τον βασιλιά της Βαυαρίας Λουδοβίκο Γ' να του επιτραπεί να υπηρετήσει και μια μέρα μετά την υποβολή αυτού του αιτήματος, του ειδοποιήθηκε ότι θα του επιτρεπόταν να ενταχθεί στο 16ο Εφεδρικό Σύνταγμα Πεζικού της Βαυαρίας. Μετά από περίπου οκτώ εβδομάδες εκπαίδευσης, τον Οκτώβριο του 1914 πήγε στο Βέλγιο, όπου συμμετείχε στην Πρώτη Μάχη του Υpres. Υπηρετήσε καθ' όλη τη διάρκεια του πολέμου και τραυματίστηκε τον Οκτώβριο του 1916. Νοσηλεύτηκε όταν έληξε η σύγκρουση. Κατά τη διάρκεια του πολέμου, ήταν συνεχώς στην πρώτη γραμμή ως δρομέας αρχηγείου. Η ανδρεία του στη δράση ανταμείφθηκε με τον Σιδερένιο Σταυρό Δεύτερης Τάξεως τον Δεκέμβριο του 1914 και τον Σιδερένιο Σταυρό Α' Τάξεως (ένα σπάνιο διάκοσμο για έναν δεκανέα), τον Αύγουστο του 1918. Για τον πόλεμο έδειχνε ενθουσιασμό και έβρισκε την πειθαρχία και τη συντροφικότητα ικανοποιητικές ανταμοιβές για τη συμμετοχή του στη μάχη (History, 2016).

Άνοδος στην εξουσία του Αδόλφου Χίτλερ

Φεύγοντας από το νοσοκομείο εν μέσω του κοινωνικού χάους που ακολούθησε την ήττα της Γερμανίας, ο Χίτλερ ανέλαβε πολιτική εργασία στο Μόναχο το καλοκαίρι του 1919. Ως πολιτικός πράκτορας του στρατού, εντάχθηκε στο μικρό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα στο Μόναχο. Το 1920 τέθηκε επικεφαλής της προπαγάνδας του κόμματος και άφησε τον στρατό για να αφοσιωθεί στη βελτίωση της θέσης του μέσα στο κόμμα, το οποίο εκείνη τη χρονιά μετονομάστηκε σε National-socialistische Deutsche Arbeiterpartei (ναζί). Οι συνθήκες ήταν ώριμες για την ανάπτυξη ενός τέτοιου κόμματος (Häberlen, 2013). Η δυσαρέσκεια για την απώλεια του πολέμου και τη σοβαρότητα των όρων ειρήνης πρόσθεσαν τα οικονομικά δεινά και προκάλεσαν εκτεταμένη δυσαρέσκεια. Αυτό ήταν ιδιαίτερα έντονο στη Βαυαρία, λόγω του παραδοσιακού της αυτονομισμού και της λαϊκής αντιπάθειας της περιοχής για τη δημοκρατική κυβέρνηση του Βερολίνου. Το Μάρτιο του 1920 ένα πραξικόπημα από λίγους αξιωματικούς του στρατού επιχείρησε μάταια να εγκαθιδρύσει μια δεξιά κυβέρνηση (Broszat, 1981).

Το Μόναχο ήταν τόπος συγκέντρωσης δυσαρεστημένων πρώην στρατιωτικών και μελών της Freikorps, που είχε οργανωθεί το 1918-1919 από μονάδες του γερμανικού στρατού που δεν ήταν πρόθυμες να επιστρέψουν στην πολιτική ζωή και για πολιτικούς συνωμότες κατά της δημοκρατίας. Πολλοί από αυτούς προσχώρησαν στο Ναζιστικό Κόμμα. Ο Ernst Röhm ήταν μέλος του επιτελείου της διοίκησης του στρατού της περιοχής, που είχε ενταχθεί στο Γερμανικό Εργατικό Κόμμα πριν από τον Χίτλερ και ο οποίος βοήθησε πολύ στην προώθηση της ανόδου του Χίτλερ μέσα στο κόμμα (Kjøstvedt, 2013). Ήταν αυτός που στρατολόγησε τις ομάδες του «ισχυρού βραχίονα» που χρησιμοποιούσε ο Χίτλερ για να προστατεύει τις κομματικές συνεδριάσεις, να επιτίθεται σε σοσιαλιστές και κομμουνιστές και να εκμεταλλεύεται τη βία για

την εντύπωση της δύναμης που έδινε. Το 1921 αυτές οι ομάδες οργανώθηκαν επίσημα υπό τον Röhm σε έναν ιδιωτικό κομματικό στρατό, τον SA (Sturmabteilung). Ο Röhm μπόρεσε επίσης να εξασφαλίσει προστασία από τη βαυαρική κυβέρνηση, η οποία εξαρτιόταν από την τοπική διοίκηση του στρατού για την τήρηση της τάξης και η οποία αποδεχόταν σιωπηρά ορισμένες από τις τρομοκρατικές του τακτικές (Häberlen, 2013).

Οι συνθήκες ήταν ευνοϊκές για την ανάπτυξη του μικρού κόμματος και ο Χίτλερ ήταν αρκετά οξυδερκής για να τις εκμεταλλευτεί πλήρως. Όταν μπήκε στο κόμμα, το βρήκε αναποτελεσματικό, προσηλωμένο σε ένα πρόγραμμα εθνικιστικών και σοσιαλιστικών ιδεών αλλά αβέβαιο για τους στόχους του και διχασμένο στην ηγεσία του. Αποδέχτηκε το πρόγραμμά του, αλλά το θεώρησε ως μέσο για έναν σκοπό. Η προπαγάνδα του και η προσωπική του φιλοδοξία προκάλεσε τριβές με τους άλλους αρχηγούς του κόμματος (Dobry, 2006). Ο Χίτλερ αντιμετώπισε τις προσπάθειές τους να τον περιορίσουν απειλώντας με παραίτηση, και επειδή το μέλλον του κόμματος εξαρτιόταν από τη δύναμή του να οργανώσει τη δημοσιότητα και να αποκτήσει κεφάλαια, οι αντίπαλοί του υποχώρησαν (Lepsius, 2006). **Τον Ιούλιο του 1921 έγινε αρχηγός τους με σχεδόν απεριόριστες εξουσίες.** Από την πρώτη ξεκίνησε να δημιουργήσει ένα μαζικό κίνημα, του οποίου ο μυστικισμός και η ισχύς θα ήταν επαρκής για να δεσμεύσουν τα μέλη του σε πίστη σε αυτόν. Ασχολήθηκε με αδυσώπητη προπαγάνδα μέσω της κομματικής εφημερίδας *Völkischer Beobachter* και μέσω συναντήσεων των οποίων το κοινό σύντομα αυξήθηκε από μια χούφτα σε χιλιάδες. Με τη χαρισματική προσωπικότητά του και τη δυναμική του ηγεσία, προσέελκυσε μια ομάδα αφοσιωμένων ναζιστών ηγετών, ανδρών όπως οι Johann Dietrich Eckart, Alfred Rosenberg, Rudolf Hess, Hermann Göring, και Julius Streicher (Weikart, 2009).

Το αποκορύφωμα αυτής της ταχείας ανάπτυξης του Ναζιστικού Κόμματος στη Βαυαρία ήρθε σε μια προσπάθεια να καταλάβει την εξουσία στο Μόναχο (Beer Hall) στο πραξικόπημα του Νοεμβρίου 1923, όταν ο Χίτλερ και ο Στρατηγός Erich Ludendorff προσπάθησαν να εκμεταλλευτούν την επικρατούσα σύγχυση και την αντίθεση στη Δημοκρατία της Βαϊμάρης για να αναγκάσουν τους ηγέτες της βαυαρικής κυβέρνησης και τον τοπικό διοικητή του στρατού να κηρύξουν μια εθνική επανάσταση. Στη συμπλοκή που προέκυψε, η αστυνομία και ο στρατός πυροβόλησαν κατά των διαδηλωτών σκοτώνοντας μερικούς από αυτούς. Ο Χίτλερ τραυματίστηκε και τέσσερις αστυνομικοί σκοτώθηκαν. **Δικάστηκε για προδοσία και εκμεταλλεύτηκε την τεράστια δημοσιότητα που του δόθηκε.** Έλαβε επίσης ένα ζωτικό μάθημα, ότι το κίνημα πρέπει να αποκτήσει την εξουσία με νόμιμα μέσα. Καταδικάστηκε σε φυλάκιση για πέντε χρόνια, αλλά υπηρέτησε μόνο εννέα μήνες, και εκείνοι σε σχετική άνεση

στο κάστρο Landsberg. Ο Χίτλερ χρησιμοποίησε το χρόνο για να υπαγορεύσει τον πρώτο τόμο του Mein Kampf, η πολιτική του αυτοβιογραφία καθώς και μια επιτομή των πολυάριθμων ιδεών του (Häberlen, 2013).

Οι ιδέες του Χίτλερ περιλάμβαναν την ανισότητα μεταξύ των φυλών, εθνών και ατόμων, ως μέρος μιας αμετάβλητης φυσικής τάξης που εξύψωσε την «**Άρια φυλή**» ως το δημιουργικό στοιχείο της ανθρωπότητας. Για το Χίτλερ η πρόοδος της ανθρωπότητας ήταν άρρηκτα εξαρτημένη από την Άρια Φυλή και πίστευαν ότι αυτή θα κρατούσε την κυριαρχία μόνο αν διατηρούσε την καθαρότητά της. Σύμφωνα με το Χίτλερ, η φυσική μονάδα της ανθρωπότητας ήταν ο λαός (Volk) και το κράτος υπήρχε για να υπηρετήσει το λαό. Όλη η ηθική και η αλήθεια κρίθηκαν με αυτό το κριτήριο: αν ήταν σύμφωνα με το συμφέρον και τη διατήρηση του γερμανικού λαού (Hansen, 2022). Η κοινοβουλευτική δημοκρατική κυβέρνηση καταδικάστηκε διπλά. Υπέθεσε την ισότητα των ατόμων που για το Χίτλερ δεν υπήρχε και υπέθεσε ότι αυτό που ήταν προς το συμφέρον του λαού μπορούσε να αποφασιστεί με κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Αντίθετα, ο Χίτλερ υποστήριξε ότι η ενότητα του λαού θα έβρισκε την ενσάρκωσή του σε έναν ηγέτη (Führer), προικισμένο με απόλυτη εξουσία (Lepsius, 2006). Κάτω από τον Φύρερ το κόμμα προερχόταν από το λαό και αποτελούσε τη διασφάλισή του (Broszat, 1981).

Ο μεγαλύτερος εχθρός του ναζισμού δεν ήταν, κατά την άποψη του Χίτλερ, η φιλελεύθερη δημοκρατία της Γερμανίας που βρισκόταν ήδη στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Ήταν ο **μαρξισμός** και η επιμονή του στον διεθνισμό και την οικονομική σύγκρουση. Πέρα από τον μαρξισμό πίστευε ότι ο μεγαλύτερος εχθρός όλων ήταν οι Εβραίοι, που ήταν για τον Χίτλερ η ενσάρκωση του κακού. Υπάρχει έντονη ακαδημαϊκή συζήτηση μεταξύ των ιστορικών για το πότε ο αντισημιτισμός έγινε η βαθύτερη και ισχυρότερη πεποίθηση του Χίτλερ. Ήδη από το 1919 έγραφε: «*Ο ορθολογικός αντισημιτισμός πρέπει να οδηγήσει σε συστηματική νομική αντίθεση. Ο τελικός στόχος του πρέπει να είναι η πλήρης απομάκρυνση των Εβραίων*». Στο Mein Kampf, περιέγραψε τον Εβραίο ως «καταστροφέα του πολιτισμού», «ένα παράσιτο μέσα στο έθνος» και «απειλή» (Geulen, 2020).

Κατά τη διάρκεια της απουσίας του Χίτλερ στη φυλακή, το Ναζιστικό Κόμμα κατέρρευσε ως αποτέλεσμα της εσωτερικής διχόνοιας. Μετά την απελευθέρωσή του, ο Χίτλερ αντιμετώπισε δυσκολίες που δεν υπήρχαν πριν από το 1923. Η οικονομική σταθερότητα είχε επιτευχθεί με μια νομισματική μεταρρύθμιση και το σχέδιο Dawes είχε περιορίσει τις αποζημιώσεις της Γερμανίας στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Η δημοκρατία φαινόταν να έχει γίνει πιο αξιολύπητη. Του είχε απαγορευτεί να κάνει ομιλίες, πρώτα στη Βαυαρία και μετά σε πολλά άλλα γερμανικά κρατίδια (αυτές οι απαγορεύσεις παρέμειναν σε ισχύ μέχρι το 1927-28). Ωστόσο, το κόμμα

αυξήθηκε αργά σε αριθμούς και το 1926 ο Χίτλερ εδραίωσε με επιτυχία τη θέση του μέσα σε αυτό ενάντια στον Gregor Strasser, οι οπαδοί του οποίου ήταν κυρίως στη βόρεια Γερμανία (History, 2016).

Η έλευση της Ύφεσης το 1929, ωστόσο, οδήγησε σε μια νέα περίοδο πολιτικής αστάθειας. Το 1930 ο Χίτλερ έκανε συμμαχία με τον Εθνικιστή Alfred Hugenberg, σε μια εκστρατεία κατά του Young Plan, μιας δεύτερης επαναδιαπραγμάτευση των πληρωμών πολεμικών αποζημιώσεων της Γερμανίας. Με τη βοήθεια των εφημερίδων του Hugenberg, ο **Χίτλερ μπόρεσε για πρώτη φορά να προσεγγίσει κοινό σε εθνικό επίπεδο**. Η συμμαχία του έδωσε επίσης τη δυνατότητα να αναζητήσει υποστήριξη από πολλούς από τους μεγιστάνες των επιχειρήσεων και της βιομηχανίας που έλεγχαν πολιτικά κεφάλαια και ήθελαν να τα χρησιμοποιήσουν για να δημιουργήσουν μια ισχυρή δεξιά, αντισοσιαλιστική κυβέρνηση. **Οι επιδοτήσεις που έλαβε ο Χίτλερ από τους βιομήχανους έθεσαν το κόμμα του σε ασφαλή οικονομική βάση και του επέτρεψαν να κάνει αποτελεσματική τη συναισθηματική του έκκληση προς την κατώτερη μεσαία τάξη και τους ανέργους**, με βάση τη διακήρυξη της πίστης του ότι η Γερμανία θα ξυπνούσε από τα δεινά της για να επιβεβαιώσει εκ νέου το φυσικό μεγαλείο. Οι δοσοληψίες του Χίτλερ με τον Hugenberg και τους βιομήχανους αποδεικνύουν την ικανότητά του να χρησιμοποιεί αυτούς που προσπάθησαν να τον χρησιμοποιήσουν. Αλλά το πιο σημαντικό επίτευγμά του ήταν η ίδρυση ενός πραγματικά εθνικού κόμματος (με ψηφοφόρους και οπαδούς του προερχόμενους από διαφορετικές τάξεις και θρησκευτικές ομάδες), μοναδικό στη Γερμανία εκείνη την εποχή (History, 2016).

Η αδιάκοπη προπαγάνδα ενάντια στην αποτυχία της κυβέρνησης να βελτιώσει τις συνθήκες κατά τη διάρκεια της Ύφεσης, παρήγαγε μια σταθερά αυξανόμενη εκλογική δύναμη για τους Ναζί. Το κόμμα έγινε το δεύτερο μεγαλύτερο στη χώρα, αυξάνοντας από 2,6% των ψήφων στις εθνικές εκλογές του 1928 σε περισσότερο από 18% τον Σεπτέμβριο του 1930. Το 1932 ο Χίτλερ αντιτάχθηκε στον Hindenburg στις προεδρικές εκλογές, συγκεντρώνοντας το 36,8% των ψήφων στη δεύτερη ψηφοφορία.

Παρά την πτώση των ψήφων του Ναζιστικού Κόμματος το Νοέμβριο του 1932, ο Χίτλερ επέμεινε ότι η καγκελαρία ήταν το μόνο αξίωμα που θα δεχόταν. Στις 30 Ιανουαρίου 1933, ο Hindenburg του πρόσφερε την καγκελαρία της Γερμανίας. Το υπουργικό του συμβούλιο περιλάμβανε λίγους Ναζί εκείνη την περίοδο.

Η ζωή και οι συνήθειες του Χίτλερ

Η προσωπική ζωή του Χίτλερ είχε γίνει πιο χαλαρή και σταθερή με την πρόσθετη άνεση που συνόδευε την πολιτική επιτυχία. Μετά την αποφυλάκισή του, πήγαινε συχνά για να ζήσει στο Obersalzberg, κοντά στο Berchtesgaden. Τα έσοδά του αυτή την εποχή προέρχονταν από κομματικά κεφάλαια και από τη συγγραφή σε εθνικιστικές εφημερίδες. Ήταν σε μεγάλο βαθμό αδιάφορος για τα ρούχα και το φαγητό, αλλά δεν έτρωγε κρέας και σταμάτησε να πίνει μπίρα (και όλα τα άλλα οινόπνευματώδη).

Στο Berchtesgaden τον συνόδευαν η ετεροθαλής αδερφή του Angela Raubal και οι δύο κόρες της. Το 1931 η Εύα Μπράουν, βοηθός καταστήματος από το Μόναχο, έγινε ερωμένη του. Ο Χίτλερ σπάνια της επέτρεπε να εμφανίζεται δημόσια μαζί του. Δεν ήθελε τον γάμο με το σκεπτικό ότι θα εμπόδιζε την καριέρα του. Η Μπράουν ήταν μια απλή νεαρή γυναίκα με λίγα πνευματικά χαρίσματα. Η μεγάλη της αρετή στα μάτια του Χίτλερ ήταν η αδιαμφισβήτητη πίστη της, και ως αναγνώριση αυτής, την παντρεύτηκε νόμιμα στο τέλος της ζωής του (Weikart, 2009).

Η Δικτατορία του Χίτλερ (1933–39)

Μόλις ανέβηκε στην εξουσία, ο Χίτλερ καθιέρωσε μία απόλυτη δικτατορία. Εξασφάλισε τη σύμφωνη γνώμη του προέδρου για νέες εκλογές. Η Πυρκαγιά του Ράιχσταγκ, τη νύχτα της 27ης Φεβρουαρίου 1933, μάλλον έργο ενός Ολλανδού κομμουνιστή, του Marinus van der Lubbe, παρείχε μια δικαιολογία για το διάταγμα που υπερισχύει όλων των εγγυήσεων ελευθερίας και για μια εντατική εκστρατεία βίας. Υπό αυτές τις συνθήκες, όταν έγιναν οι εκλογές (5 Μαρτίου 1933), οι Ναζί συγκέντρωσαν το 43,9% των ψήφων (Ziemann & Szejnmann, 2013). Στις 21 Μαρτίου το Ράιχσταγκ συγκεντρώθηκε στην Εκκλησία της Φρουράς του Πότσνταμ για να επιδείξει την ενότητα του **εθνικοσοσιαλισμού** με την παλιά συντηρητική Γερμανία, που εκπροσωπήθηκε από τον Hindenburg. Δύο μέρες αργότερα το Enabling Bill (ενεργοποιητικός νόμος), έδωσε πλήρεις εξουσίες στο Χίτλερ, ψηφίστηκε στο Ράιχσταγκ με τις συνδυασμένες ψήφους των βουλευτών του κόμματος των Ναζί, των Εθνικιστών και του Κέντρου (23 Μαρτίου 1933). Λιγότερο από τρεις μήνες αργότερα όλα τα μη ναζιστικά κόμματα, οργανώσεις και εργατικά συνδικάτα **έπαψαν να υπάρχουν**. Την εξαφάνιση του Κόμματος του Καθολικού Κέντρου ακολούθησε ένα γερμανικό Κονκορδάτο με το Βατικανό τον Ιούλιο (Kjøstvedt, 2013).

Αξιωματικοί και πολιτικοί άνδρες έδωσαν όρκο πίστης στον Χίτλερ προσωπικά. Η οικονομική ανάκαμψη και η γρήγορη μείωση της ανεργίας (συνέπεσε με την παγκόσμια ανάκαμψη, αλλά

για την οποία ο Χίτλερ πήρε τα εύσημα) έκαναν το καθεστώς όλο και πιο δημοφιλές και ένας συνδυασμός επιτυχίας και αστυνομικού τρόμου έφερε την υποστήριξη του 90% των ψηφοφόρων σε ένα δημοψήφισμα (Ziemann & Szejnmann, 2013).

Εικόνα 5: Ο Χίτλερ σε συγκέντρωση του κόμματος

Ο Χίτλερ δεν έδωσε μεγάλη προσοχή στην οργάνωση και τη διαχείριση των εσωτερικών υποθέσεων του ναζιστικού κράτους. Υπεύθυνος για τις γενικές γραμμές πολιτικής, καθώς και για το σύστημα τρόμου που στήριζε το κράτος, άφησε τη λεπτομερή διοίκηση στους υφισταμένους του (Broszat, 1981). **Καθένας από αυτούς ασκούσε αυθαίρετη εξουσία στη δική του σφαίρα.** Αλλά δημιουργώντας σκόπιμα γραφεία και οργανισμούς με αλληλεπικαλυπτόμενη εξουσία, ο Χίτλερ ουσιαστικά εμπόδισε οποιαδήποτε από αυτές τις συγκεκριμένες σφαίρες να γίνει ποτέ αρκετά ισχυρή ώστε να αμφισβητήσει τη δική του απόλυτη εξουσία (Welch, 1993).

Η εξωτερική πολιτική διεκδίκησε το μεγαλύτερο μέρος του ενδιαφέροντος του Χίτλερ. Όπως είχε καταστήσει σαφές στο Mein Kampf, η επανένωση των γερμανικών λαών ήταν η πρωταρχική του φιλοδοξία. Πέρα από αυτό, το φυσικό πεδίο επέκτασης της Γερμανίας βρισκόταν προς τα ανατολικά, εννοώντας την Πολωνία, την Ουκρανία και την ΕΣΣΔ, επέκταση που θα συνεπαγόταν αναγκαστικά την ανανέωση της ιστορικής σύγκρουσης της Γερμανίας με τους σλαβικούς λαούς, οι οποίοι θα υποτάσσονταν στη νέα τάξη πραγμάτων στη φυλή των Τευτόνων (Kjøstvedt, 2013).

Επειδή ο Μουσολίνι ήταν φασίστας, ο Χίτλερ είδε την Ιταλία ως φυσικό σύμμαχό του σε αυτή τη σταυροφορία. Η Βρετανία ήταν ένας πιθανός σύμμαχος, υπό την προϋπόθεση ότι θα εγκατέλειπε την παραδοσιακή της πολιτική διατήρησης της ισορροπίας δυνάμεων στην Ευρώπη και θα περιόριζε τα συμφέροντά της στο εξωτερικό. Η Γαλλία παρέμεινε ο φυσικός εχθρός της Γερμανίας και, ως εκ τούτου, πρέπει να υποταχθεί για να καταστεί δυνατή η επέκταση προς την Ανατολή (Alcalde, 2018).

Με διάφορα τεχνάσματα κατάφερε να αρθούν οι περιορισμοί που τέθηκαν στη Γερμανία μετά το τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου από τη Συνθήκη των Βερσαλλιών. Υπέγραψε μάλιστα

συνθήκη μη επίθεσης με την Πολωνία και η ειρηνευτική διπλωματία του Χίτλερ ήταν αρκετά επιτυχημένη.

Η επίτευξη συμμαχίας με την Ιταλία επιτεύχθηκε γρήγορα εξ αιτίας των κυρώσεων από τη Βρετανία και τη Γαλλία εξ αιτίας της επίθεσης στην Αιθιοπία.

Ο Χίτλερ επέτυχε την ανακήρυξη του Άξοδα μεταξύ Ρώμης – Βερολίνου από τον Μουσολίνι και παρά το γεγονός ότι διέθετε λίγους συμμάχους κατάφερε το Γ' Ράιχ (η τρίτη γερμανική

Εικόνα 6: Αδόλφος Χίτλερ και Μπενίτο Μουσολίνι

αυτοκρατορία) να γίνει η κύρια ευρωπαϊκή δύναμη της εποχής. Μάλιστα εξέθεσε στους στρατιωτικούς του τα σχέδιά του για επέκταση ξεκινώντας από την Αυστρία, στην οποία εισέβαλε και κατέλαβε, ενώ οι Γερμανοί ενθουσιασμένοι τον έπεισαν να διευθετήσει άμεσα την προσάρτησή της. Τα σχέδια για επέκταση περιλάμβαναν ακολούθως την Τσεχοσλοβακία, ενώ η Βρετανία και η Γαλλία αποδέχθηκαν την εκχώρηση περιοχών της Σουδητίας στη Γερμανία, με ειρηνική συμφωνία. Ο Χίτλερ δέχθηκε ότι αυτές ήταν οι τελευταίες εδαφικές του απαιτήσεις στην Ευρώπη, όμως λίγους μήνες αργότερα κατέλαβε την υπόλοιπη Τσεχοσλοβακία και σύντομα

στράφηκε εναντίον της Πολωνίας. Μάλιστα υπέγραψε σύμφωνο μη επίθεσης με τον Στάλιν και προκάλεσε έτσι την κήρυξη του πολέμου από την Βρετανία και τη Γαλλία εναντίον της Γερμανίας (Ziemann & Szejnmann, 2013).

Στην εξωτερική του πολιτική ο Χίτλερ συνδύασε τον οπορτουνισμό και τον έξυπνο συγχρονισμό. Έδειξε εκπληκτική ικανότητα να κρίνει τη διάθεση των δημοκρατικών ηγετών και να εκμεταλλεύεται τις αδυναμίες τους. Μέχρι αυτό το σημείο κάθε κίνηση ήταν επιτυχημένη. Ακόμη και το άγχος του για την είσοδο Βρετανών και Γάλλων στον πόλεμο διαλύθηκε από την ταχεία επιτυχία της εκστρατείας στην Πολωνία. Θα μπορούσε, να βασιστεί στα ταλέντα του κατά τη διάρκεια του πολέμου, όπως βασιζόταν σε αυτά πριν (Welch, 1993).

Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος

Την πολεμική στρατηγική της Γερμανίας ανέλαβε ο Χίτλερ από την πρώτη στιγμή. Μετά την επιτυχημένη εκστρατεία κατά της Πολωνίας ο Χίτλερ δεν κατάφερε μία ειρηνευτική συμφωνία με τη Βρετανία και έτσι διέταξε τον στρατό να προετοιμαστεί για μια άμεση επίθεση στη Δύση. Η κακοκαιρία έκανε ορισμένους από τους απρόθυμους στρατηγούς του να αναβάλουν τη

δυτική επίθεση. Αυτό με τη σειρά του οδήγησε σε δύο σημαντικές αλλαγές στον προγραμματισμό. Η πρώτη ήταν η εντολή του Χίτλερ να αποτρέψει μια ενδεχόμενη βρετανική παρουσία στη Νορβηγία με την κατάληψη εκείνης της χώρας και της Δανίας τον Απρίλιο του 1940. Ο Χίτλερ έδειξε προσωπικό ενδιαφέρον για αυτή την τολμηρή επιχείρηση.

Από αυτή τη στιγμή και μετά η παρέμβασή του στη λεπτομέρεια των στρατιωτικών επιχειρήσεων γινόταν σταθερά μεγαλύτερη. Ο γερμανικός στρατός έφτασε στα λιμάνια της Μάγχης, στα οποία δεν μπόρεσε να φτάσει κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, σε 10 μόνο ημέρες.

Η Ολλανδία παραδόθηκε μετά από 4 ημέρες και το Βέλγιο μετά από 16 ημέρες. Η δυτική εκστρατεία στο σύνολό της ήταν εκπληκτικά επιτυχημένη. Στις 10 Ιουνίου η Ιταλία μπήκε στον πόλεμο στο πλευρό της Γερμανίας. Στις 22 Ιουνίου ο Χίτλερ υπέγραψε θριαμβευτική ανακωχή με τους Γάλλους.

Ο Χίτλερ ήλπιζε ότι οι Βρετανοί θα διαπραγματευόταν μια ανακωχή. Όταν αυτό δεν συνέβη, προχώρησε στον σχεδιασμό της εισβολής στη Βρετανία, μαζί με την εξάλειψη της βρετανικής αεροπορίας. Ταυτόχρονα άρχισαν οι προετοιμασίες για την εισβολή στη Σοβιετική Ένωση, που κατά την άποψη του Χίτλερ ήταν η τελευταία ελπίδα της Βρετανίας για ένα προπύργιο ενάντια στο γερμανικό έλεγχο της ηπείρου.

Στη συνέχεια ο Μουσολίνι εισέβαλε στην Ελλάδα, όπου οι αποτυχίες των ιταλικών στρατευμάτων κατέστησαν απαραίτητο για τις γερμανικές δυνάμεις να έρθουν σε βοήθειά τους

στα Βαλκάνια και τη Βόρεια Αφρική. Τα σχέδια του Χίτλερ διαταράχθηκαν περαιτέρω από ένα πραξικόπημα στη Γιουγκοσλαβία τον Μάρτιο του 1941, ανατρέποντας την κυβέρνηση που είχε συνάψει συμφωνία με τη Γερμανία. Ο Χίτλερ διέταξε αμέσως τους στρατούς του να υποτάξουν τη Γιουγκοσλαβία. Οι εκστρατείες στο μεσογειακό θέατρο, αν και επιτυχημένες, ήταν περιορισμένες, σε σύγκριση με την εισβολή στη Ρωσία. Ο Χίτλερ θα γλίτωνε λίγες δυνάμεις για την Επιχείρηση Μπαρμπαρόσα, την προγραμματισμένη εισβολή στη Σοβιετική Ένωση.

Εικόνα 7: Υποδοχή του Χίτλερ από τον γερμανικό λαό

Η επίθεση εναντίον της ΕΣΣΔ ξεκίνησε στις 22 Ιουνίου 1941. Ο γερμανικός στρατός προχώρησε γρήγορα στη Σοβιετική Ένωση, συγκεντρώνοντας σχεδόν τρία εκατομμύρια Ρώσους αιχμαλώτους, αλλά δεν κατάφερε να καταστρέψει τον Ρώσο αντίπαλό του. Ο Χίτλερ έγινε αυταρχικός στις σχέσεις του με τους στρατηγούς του. Διαφώνησε μαζί τους για το αντικείμενο της κύριας επίθεσης και έχασε χρόνο και δύναμη αποτυγχάνοντας να συγκεντρωθεί σε έναν μόνο στόχο. Το Δεκέμβριο του 1941, λίγα μίλια πριν από τη Μόσχα, μια ρωσική αντεπίθεση κατέστησε τελικά σαφές ότι οι ελπίδες του Χίτλερ για μια και μόνο εκστρατεία δεν μπορούσαν να πραγματοποιηθούν.

Στις 7 Δεκεμβρίου, την επόμενη μέρα, οι Ιάπωνες επιτέθηκαν στις αμερικανικές δυνάμεις στο Περγλ Χάρμπορ. Η συμμαχία του Χίτλερ με την Ιαπωνία τον ανάγκασε να κηρύξει τον πόλεμο στις Ηνωμένες Πολιτείες. Από αυτή τη στιγμή, ολόκληρη η στρατηγική του άλλαξε. Ο «αφύσικος» συνασπισμός μεταξύ του Στάλιν, του Τσόρτσιλ και του Ρούσβελτ πράγματι διαλύθηκε, αλλά ήταν πολύ αργά για τον Χίτλερ. Διέταξε επίσης την αναδιοργάνωση της γερμανικής οικονομίας σε πλήρη εποχή πολέμου.

Εν τω μεταξύ, προετοίμασε το έδαφος για μια «νέα τάξη» στην Ευρώπη. Από το 1933 έως το 1939 και σε ορισμένες περιπτώσεις ακόμη και κατά τα πρώτα χρόνια του πολέμου, ο σκοπός του Χίτλερ ήταν να εκδιώξει τους Εβραίους από το Μεγάλο Γερμανικό Ράιχ. Το 1941 αυτή η πολιτική άλλαξε από εκδίωξη σε εξόντωση (Welch, 1993).

Στα τέλη του 1942, ήττα στο Ελ-Αλαμείν και στο Στάλινγκραντ εξ αιτίας της αμερικανικής απόβασης στη γαλλική Βόρεια Αφρική, έφεραν το σημείο καμπής στον πόλεμο. Μετά τη σύλληψη του Μουσολίνι τον Ιούλιο του 1943 και την ιταλική ανακωχή, όχι μόνο διεύθυνε την κατάληψη όλων των σημαντικών θέσεων που κατείχε ο ιταλικός στρατός αλλά διέταξε και τη διάσωση του Μουσολίνι, με την πρόθεση να ηγηθεί μιας νέας φασιστικής κυβέρνησης (Alcalde, 2018).

Η γενική αποτυχία συνεχίστηκε σε όλα σχεδόν τα μέτωπα και οι απελπισμένοι αξιωματικοί του ήταν έτοιμοι να διαπραγματευθούν μία ειρήνη με τους αντιπάλους τους. Αρκετές απόπειρες κατά της ζωής του Χίτλερ σχεδιάστηκαν, ο οποίος επέμενε να ασκεί έντονο έλεγχο και μία υπνωτική δύναμη στους στενούς υφισταμένους του. Η εισβολή των Συμμάχων στο Νορμανδία στις 6 Ιουνίου 1944, ήταν η αρχή του τέλους για τον Αδόλφο Χίτλερ. Μέσα σε λίγους μήνες οκτώ ευρωπαϊκές πρωτεύουσες απελευθερώθηκαν από τους Συμμάχους ή παραδόθηκαν σε αυτούς. Ο Χίτλερ έλπιζε πλέον στη δύναμη των νέων όπλων που είχε δημιουργήσει, όμως μετά τον Ιανουάριο του 1945 οι σοβιετικές δυνάμεις πλησίαζαν το καταφύγιό του στο Βερολίνο.

Εξαντλημένος αποδέχθηκε την ήττα του και ετοίμασε την αυτοκτονία του, ενώ πριν από αυτή παντρεύτηκε την Εύα Μπράουν και συνέγραψε την πολιτική του διαθήκη.

Στην τελική του διαθήκη, που γράφτηκε λίγο πριν την αυτοκτονία του τον Απρίλιο του 1945, ανέθεσε στους Γερμανούς να συνεχίσουν τον αγώνα κατά των Εβραίων: *«Πάνω απ' όλα, παραγγέλνω την κυβέρνηση και τον λαό να τηρούν τους φυλετικούς νόμους στο όριο και να αντιστέκονται αλύπητα στους δηλητηριαστές όλων των εθνών, τους Εβραίους».*

Η δύναμη που διέθετε ήταν άνευ προηγουμένου, τόσο ως προς το εύρος της όσο και ως προς τους τεχνικούς πόρους που διέθετε. Οι ιδέες και οι σκοποί του έγιναν αποδεκτοί εν όλω ή εν μέρει από εκατομμύρια ανθρώπους, ειδικά στη Γερμανία αλλά και αλλού. Μέχρι τη στιγμή που ηττήθηκε, είχε καταστρέψει στο μεγαλύτερο μέρος ό,τι είχε απομείνει από την παλιά Ευρώπη, ενώ ο γερμανικός λαός έπρεπε να αντιμετωπίσει αυτό που αργότερα θα αποκαλούσε «Έτος Μηδέν», το 1945.

4.2 Εθνικοσοσιαλισμός (Nationalsozialismus – Ναζισμός)

Ο Ναζισμός (Nazism) [προφέρεται επίσης Naziism], προέρχεται από τις λέξεις National Socialism, στα γερμανικά Nationalsozialismus, ήταν ένα ολοκληρωτικό κίνημα με επικεφαλής τον Αδόλφο Χίτλερ και το Ναζιστικό Κόμμα στο οποίο ηγήθηκε. Ο Ναζισμός μοιράστηκε πολλά στοιχεία με τον ιταλικό Φασισμό, όμως υπήρξε πολύ πιο ακραίος στις ιδέες και στην πρακτική του (Alcalde, 2018). Το κίνημα του Χίτλερ τόνιζε τη βούληση του χαρισματικού δικτάτορα ως τη μοναδική πηγή έμπνευσης του λαού και του έθνους, καθώς επίσης και ένα όραμα για εξόντωση όλων των εχθρών της Άριας Φυλής, ως απώτερος στόχος της ναζιστικής πολιτικής (Koehne, 2018).

Οι ρίζες του ναζισμού

Ο ναζισμός είχε ιδιόμορφες γερμανικές ρίζες. Μπορεί να ανιχνευθεί στην πρωσική παράδοση όπως αναπτύχθηκε από τον Frederick William I (1688-1740), τον Frederick the Great (1712-68) και τον Otto von Bismarck (1815-98), που αφορούσε το μαχητικό πνεύμα και την πειθαρχία του πρωσικού στρατού ως πρότυπο για όλη την ατομική και πολιτική ζωή. Σε αυτό προστέθηκε η παράδοση του πολιτικού ρομαντισμού, με την έντονη εχθρότητά του προς τον ορθολογισμό και τις αρχές που διέπουν τη Γαλλική Επανάσταση, την έμφαση στο ένστικτο και το παρελθόν και τη διακήρυξη των δικαιωμάτων του «Υπερανθρώπου» του Φρίντριχ Νίτσε πάνω από όλους τους παγκόσμιους νόμους και κανόνες. Αυτές οι δύο παραδόσεις ενισχύθηκαν αργότερα από τη λατρεία της επιστήμης και των νόμων της φύσης του 19ου αιώνα, που φαινόταν να λειτουργούν ανεξάρτητα από όλες τις έννοιες του καλού και του κακού. Περαιτέρω ενισχύσεις

προήλθαν από πνευματικές προσωπικότητες του 19ου αιώνα όπως ο comte de Gobineau (1816–82), ο Richard Wagner (1813–83) και ο Houston Stewart Chamberlain (1855–1927), οι οποίοι επηρέασαν σε μεγάλο βαθμό τον πρώιμο ναζισμό με τους ισχυρισμούς τους για τη φυλετική και πολιτισμική υπεροχή των «σκανδιναβικών» (γερμανικών) λαών έναντι όλων των άλλων Ευρωπαίων και όλων των άλλων φυλών.

Η πνευματική άποψη του Χίτλερ επηρεάστηκε κατά τη διάρκεια της νιότης του όχι μόνο από αυτά τα ρεύματα της γερμανικής παράδοσης αλλά και από συγκεκριμένα αυστριακά κινήματα που εξέφραζαν διάφορα πολιτικά αισθήματα, κυρίως αυτά του πανγερμανικού επεκτατισμού και του αντισημιτισμού. Ο άγριος εθνικισμός του Χίτλερ, η περιφρόνησή του για τους Σλάβους και το μίσος του για τους Εβραίους μπορούν να εξηγηθούν σε μεγάλο βαθμό από τις πικρές εμπειρίες του ως αποτυχημένος καλλιτέχνης που ζει μια αδυσώπητη ύπαρξη στους δρόμους της Βιέννης, της πρωτεύουσας της πολυεθνικής Αυστροουγγρικής Αυτοκρατορίας.

Αυτή η πνευματική προετοιμασία πιθανότατα δεν θα ήταν επαρκής για την ανάπτυξη του ναζισμού στη Γερμανία αλλά οφείλεται εν πολλοίς στην ήττα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Η ήττα και η συνακόλουθη απογοήτευση, εξαθλίωση και απογοήτευση —ιδιαίτερα μεταξύ των κατώτερων μεσαίων στρωμάτων— άνοιξαν το δρόμο για την επιτυχία της προπαγάνδας του Χίτλερ και των Ναζί. Η Συνθήκη των Βερσαλλιών (1919), η επίσημη διευθέτηση του Α' Παγκοσμίου Πολέμου που συντάχθηκε χωρίς τη γερμανική συμμετοχή, αποξένωσε πολλούς Γερμανούς με την επιβολή σκληρών νομισματικών και εδαφικών αποζημιώσεων. Η σημαντική δυσαρέσκεια που εκφράστηκε για τη συνθήκη ειρήνης έδωσε στον Χίτλερ ένα σημείο εκκίνησης. Επειδή οι Γερμανοί εκπρόσωποι (που ονομάστηκαν «εγκληματίες του Νοέμβρη» από τους Ναζί) συμφώνησαν να σταματήσουν τις εχθροπραξίες και δεν παραδόθηκαν άνευ όρων στην ανακωχή της 11ης Νοεμβρίου 1918, υπήρχε μια ευρέως διαδεδομένη αίσθηση, ιδιαίτερα στον στρατό, ότι η ήττα της Γερμανίας είχε ενορχηστρωθεί από διπλωμάτες, στις συναντήσεις των Βερσαλλιών. Από την αρχή η προπαγάνδα του Χίτλερ, εστίαζε στην εκδίκηση για αυτή την «προδοτική» πράξη, μέσω της οποίας ο γερμανικός λαός είχε «μαχαιρωθεί πίσωπλάτα», και η έκκλησή του για επανεξοπλισμό είχε έντονη απήχηση στους στρατιωτικούς κύκλους, που θεωρούσαν την ειρήνη μόνο ως προσωρινή οπισθοδρόμηση στο επεκτατικό πρόγραμμα της Γερμανίας. Ο καταστροφικός πληθωρισμός του γερμανικού νομίσματος το 1923 εξαφάνισε τις οικονομίες πολλών νοικοκυριών της μεσαίας τάξης και οδήγησε σε περαιτέρω αποξένωση και δυσαρέσκεια του κοινού (Dobry, 2006).

Ο Χίτλερ πρόσθεσε στις πανγερμανικές φιλοδοξίες τον σχεδόν μυστικιστικό φανατισμό μιας πίστης στην αποστολή της γερμανικής φυλής και τη ζέση ενός κοινωνικού επαναστατικού

ευαγγελίου. Αυτό το ευαγγέλιο εκφράστηκε πλήρως στην προσωπική διαθήκη του Χίτλερ Mein Kampf (1925–27, «Ο Αγών μου»), στο οποίο περιέγραψε τόσο τους πρακτικούς του στόχους όσο και τις θεωρίες του για τη φυλή και την προπαγάνδα (Geulen, 2020).

Αντικομμουνισμός και αντισημιτισμός

Παρουσιάζοντας ως προπύργιο ενάντια στον κομμουνισμό τις θεωρίες του, ο Χίτλερ εκμεταλλεύτηκε τους φόβους που προκάλεσε στη Γερμανία και παγκοσμίως η επανάσταση των Μπολσεβίκων στη Ρωσία και η εδραίωση της κομμουνιστικής εξουσίας στη Σοβιετική Ένωση. Έτσι, κατάφερε να εξασφαλίσει την υποστήριξη πολλών συντηρητικών στοιχείων που παρεξήγησαν τον ολοκληρωτικό χαρακτήρα του κινήματός του (Koehne, 2014).

Η πιο σημαντική ατομική συνεισφορά του Χίτλερ στη θεωρία και την πρακτική του ναζισμού ήταν η βαθιά κατανόησή του για τη μαζική ψυχολογία και τη μαζική προπαγάνδα. Τόνισε το γεγονός ότι κάθε προπαγάνδα πρέπει να διατηρεί το πνευματικό της επίπεδο στην ικανότητα των λιγότερο ευφυών από αυτούς στους οποίους απευθύνεται και ότι η αληθοφάνειά της είναι πολύ λιγότερο σημαντική από την επιτυχία της (Dobry, 2006). Σύμφωνα με τον Χίτλερ «Είναι μέρος της ιδιοφυΐας ενός μεγάλου ηγέτη να κάνει ακόμη και αντιπάλους που είναι πολύ χωρισμένοι να φαίνονται σαν να ανήκουν σε μία μόνο κατηγορία, γιατί μεταξύ αδύναμων και αναποφάσιστων χαρακτήρων η αναγνώριση διαφόρων εχθρών σηματοδοτεί πολύ εύκολα την αρχή της αμφιβολίας για την ορθότητά του» (Weikart, 2009).

Ο ναζισμός διακήρυξε τους Εβραίους, ανεξάρτητα από τα εκπαιδευτικά και κοινωνικά τους επιτεύγματα, ότι ήταν για πάντα θεμελιωδώς διαφορετικοί και εχθρικοί προς τους Γερμανούς.

Ο ναζισμός προσπάθησε να συμφιλιώσει τη συντηρητική, εθνικιστική ιδεολογία με ένα κοινωνικά ριζοσπαστικό δόγμα. Με αυτόν τον τρόπο, έγινε ένα **βαθιά επαναστατικό κίνημα**, αν και σε μεγάλο βαθμό αρνητικό. **Απορρίπτοντας τον ορθολογισμό, το φιλελευθερισμό, τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου, τα ανθρώπινα δικαιώματα και όλα τα κινήματα διεθνούς συνεργασίας και ειρήνης, τόνισε το ένστικτο, την υποταγή του ατόμου στο κράτος και την αναγκαιότητα τυφλής και ακλόνητης υπακοής στους ηγέτες που διορίζονται άνωθεν.** Τόνισε επίσης **την ανισότητα των ανθρώπων και των φυλών και το δικαίωμα των ισχυρών να κυβερνούν τους αδύναμους.** Προσπάθησε να εκκαθαρίσει ή να καταστείλει ανταγωνιστικούς πολιτικούς, θρησκευτικούς και κοινωνικούς θεσμούς. Υιοθέτησε την Ηθική της σκληρότητας και της αγριότητας και περιόρισε, εν μέρει, μέσω των κρατικών πολιτικών που εφάρμοσε, τις ταξικές διακρίσεις. Αν και ο σοσιαλισμός ήταν παραδοσιακά μια διεθνιστική

πίστη, η ριζοσπαστική πτέρυγα του ναζισμού γνώριζε ότι υπήρχε μια μαζική βάση για πολιτικές που ήταν ταυτόχρονα αντικαπιταλιστικές και εθνικιστικές (Broszat, 1981).

Ολοκληρωτισμός και επεκτατισμός

Ο Χίτλερ δημιούργησε το κόμμα του σε μία κάβα μπίρας στο Μόναχο και το μετέφερε σε μια κυρίαρχη θέση στην παγκόσμια πολιτική 20 χρόνια αργότερα. Το Ναζιστικό Κόμμα δημιουργήθηκε το 1919 και καθοδηγήθηκε από τον Χίτλερ από το 1920. Μέσω επιτυχημένων προεκλογικών εκδηλώσεων όσο και εκφοβισμού, το κόμμα ήρθε στην εξουσία στη Γερμανία το 1933 και κυβέρνησε με **ολοκληρωτικές μεθόδους** μέχρι το 1945, όταν ο Χίτλερ αυτοκτόνησε και η Γερμανία ηττήθηκε και καταλήφθηκε από τους Σύμμαχοι στο τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Η οικονομική πολιτική και η ανάκαμψη

Η ιστορία του ναζισμού μετά το 1934 μπορεί να χωριστεί σε δύο περιόδους περίπου ίσης διάρκειας. Μεταξύ 1934 και 1939 το κόμμα έθεσε τον πλήρη έλεγχο όλων των φάσεων της ζωής στη Γερμανία. Οι Γερμανοί ήταν πλέον κουρασμένοι από τις κομματικές συγκρούσεις, την οικονομική και πολιτική αστάθεια και την άτακτη ελευθερία που χαρακτήρισε τα τελευταία χρόνια της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης (1919–33). Έτσι ο Χίτλερ και το κίνημά του, κέρδισαν την υποστήριξη και ακόμη και τον ενθουσιασμό της πλειοψηφίας του γερμανικού πληθυσμού. Ειδικότερα, το κοινό καλωσόρισε την ισχυρή, αποφασιστική και προφανώς αποτελεσματική κυβέρνηση που παρείχαν οι Ναζί (Szejnmann, 2013). Οι ατελείωτες τάξεις των ανέργων της Γερμανίας μειώθηκαν γρήγορα καθώς οι άνεργοι εργάζονταν σε εκτεταμένα έργα δημοσίων έργων και σε εργοστάσια εξοπλισμών που πολλαπλασιάζονταν γρήγορα (Plessini, 2006). Οι Γερμανοί παρασύρθηκαν σε αυτό το τακτοποιημένο, έντονα στοχευμένο μαζικό κίνημα που είχε στόχο να αποκαταστήσει τη χώρα τους στην αξιοπρέπεια, την υπερηφάνεια και το μεγαλείο της, καθώς και στην κυριαρχία στην ευρωπαϊκή σκηνή (Koehne, 2018). Η οικονομική ανάκαμψη από τις επιπτώσεις της Μεγάλης Ύφεσης και της σθεναρής διεκδίκησης του γερμανικού εθνικισμού ήταν βασικοί παράγοντες στην απήχηση του ναζισμού προς τον γερμανικό πληθυσμό. Επιπλέον, η συνεχής σειρά διπλωματικών επιτυχιών και ξένων κατακτήσεων του Χίτλερ από το 1934 έως τα πρώτα χρόνια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου εξασφάλισε την ανεπιφύλακτη υποστήριξη των περισσότερων Γερμανών, συμπεριλαμβανομένων πολλών παλαιότερων εχθρών του (Plessini, 2006).

Παρά την οικονομική και πολιτική επιτυχία του, ο ναζισμός διατήρησε την εξουσία του με εξαναγκασμό και μαζική χειραγώγηση. Το ναζιστικό καθεστώς διέδωσε μια συνεχή έκρηξη

προπαγάνδας μέσω όλων των πολιτιστικών και ενημερωτικών μέσων. Οι συγκεντρώσεις του – ειδικά οι περίτεχνα οργανωμένες συγκεντρώσεις του στη Νυρεμβέργη– τα διακριτικά του και τα ένστολα στελέχη του σχεδιάστηκαν για να **μεταδώσουν μια αύρα παντοδυναμίας** (Szejnmann, 2013). Το κάτω μέρος της προπαγανδιστικής μηχανής της ήταν ο **μηχανισμός του τρόμου**, με την **πανταχού παρούσα μυστική αστυνομία και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης**. Ενθουσίασε και εστίασε την προσοχή των Γερμανών στον αντισημιτισμό, για να κάνει τους Εβραίους σύμβολο όλων όσων μισούσαν και φοβόντουσαν. **Μέσω της παραπλανητικής ρητορικής, το κόμμα παρουσίαζε τους Εβραίους ως εχθρούς όλων των τάξεων της κοινωνίας** (Häberlen, 2013).

Αστυνομοκρατούμενη κοινωνία και επίβλεψη

Το κύριο όργανο ελέγχου του ναζισμού ήταν η ενοποίηση όλων των αστυνομικών και οργανώσεων ασφαλείας. Η αντίθεση στο καθεστώς καταστράφηκε είτε από τον καθαρό τρόπο είτε, πιο συχνά, από τον παντοδύναμο φόβο πιθανής καταστολής. **Οι αντίπαλοι του καθεστώτος χαρακτηρίστηκαν εχθροί του κράτους και του λαού**, και ένας περίτεχνος ιστός πληροφοριοδοτών —συχνά μέλη της οικογένειας ή στενοί φίλοι— επέβαλλε τη μέγιστη προσοχή σε όλες τις εκφράσεις και τις δραστηριότητες (Plessini, 2006). Η δικαιοσύνη δεν αναγνωρίζονταν πλέον ως αντικειμενική, αλλά ήταν πλήρως υποταγμένη στις υποτιθέμενες ανάγκες και συμφέροντα του λαού. Εκτός από τις υποβαθμισμένες πλέον μεθόδους της κανονικής δικαστικής διαδικασίας, δημιουργήθηκαν ειδικά στρατόπεδα κράτησης (Hansen, 2022). Σε αυτά τα στρατόπεδα τα SS άσκησαν την ανώτατη εξουσία και εισήγαγαν ένα σύστημα **σαδιστικής βαρβαρότητας ασυναγώνιστης στη σύγχρονη εποχή** (Gellately, 2001).

Μεταξύ 1938 και 1945 το καθεστώς του Χίτλερ προσπάθησε να επεκτείνει και να εφαρμόσει το ναζιστικό σύστημα σε εδάφη εκτός του Γερμανικού Ράιχ. Αυτή η προσπάθεια περιορίστηκε, το 1938, σε εδάφη που κατοικούνταν από γερμανόφωνους πληθυσμούς, αλλά το 1939 η Γερμανία άρχισε να υποτάσσει και μη γερμανόφωνες εθνικότητες. Η εισβολή της Γερμανίας στην Πολωνία την 1η Σεπτεμβρίου, η οποία ξεκίνησε τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ήταν η λογική έκβαση των σχεδίων του Χίτλερ. **Τα πρώτα του χρόνια αφιερώθηκαν στην προετοιμασία των Γερμανών για τον επερχόμενο αγώνα για τον παγκόσμιο έλεγχο και στη σφυρηλάτηση της στρατιωτικής και βιομηχανικής υπεροχής που θα απαιτούσε η Γερμανία για να εκπληρώσει τις φιλοδοξίες της** (Welch, 1993).

Δικαίωμα στην αυτοδιάθεση των γερμανικών φυλών

Με τις αυξανόμενες διπλωματικές και στρατιωτικές επιτυχίες, οι στόχοι του αυξήθηκαν σε γρήγορη πρόοδο. Το πρώτο ήταν να ενωθούν όλοι οι άνθρωποι γερμανικής καταγωγής μέσα στην ιστορική τους πατρίδα στη **βάση της «αυτοδιάθεσης»**. Το επόμενο βήμα του προέβλεψε τη δημιουργία, μέσω της στρατιωτικής κατάκτησης της Πολωνίας και άλλων σλαβικών εθνών στα ανατολικά, ενός Grosswirtschaftsraum («μεγάλος οικονομικός ενοποιημένος χώρος») ή ενός Lebensraum («χώρος διαβίωσης»), που θα επέτρεπε έτσι στη Γερμανία να αποκτήσει αρκετό έδαφος για να γίνει οικονομικά αυτόρκτης και στρατιωτικά απόρθητη. Εκεί η γερμανική Άρια Φυλή, θα κυριαρχούσε σε μια ιεραρχία υποτελών λαών και θα τους οργάνωνε και θα τους εκμεταλλευόταν με σκληρότητα και αποτελεσματικότητα. Με τις αρχικές επιτυχίες των στρατιωτικών εκστρατειών του 1939–41, το σχέδιό του επεκτάθηκε σε ένα όραμα μιας ημισφαιρικής τάξης που θα περιλάμβανε όλη την Ευρώπη, τη δυτική Ασία και την Αφρική και τελικά ολόκληρο τον κόσμο (Plessini, 2006).

Ο Ναζισμός και η Θρησκεία

Ιδιαίτερη είναι η θέση του δόγματος του Χίτλερ και των ηγετικών στελεχών του σε ότι αφορά τη θρησκεία. Αρχικά παρουσιάζεται ως ένα πλήρως αντιεβραϊκό κίνημα, ωστόσο οι ακρότητες και η βιαιότητα που επέδειξαν έναντι όσων δεν θεωρούνταν μέλη της Άριας Φυλής, δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να θέσουν τον ναζισμό κοντά στις απόψεις της καθολικής χριστιανικής εκκλησίας (Koehne, 2018). Ωστόσο, ορισμένα ηγετικά στελέχη διέδιδαν ότι ο ναζισμός είναι μία ‘πολιτική θρησκεία’, μία «πίστη αντικατάστασης» για ένα αποχριστιανισμένο έθνος (Steigmann – Gall, 2004). Ο ναζισμός προσπάθησε να υπερασπιστεί τη γερμανική κοινωνία ενάντια κάθε άλλου λαού, καθιστώντας τη θεωρία του και τις επιδιώξεις του μια μορφή «θρησκευτικής πολιτικής» (Koehne, 2014) (βλ. μια πολιτική πολιτικού παγανισμού).

Το τέλος του Ναζισμού και του Αδόλφου Χίτλερ

Οι εξωφρενικές ελπίδες του ναζισμού έληξαν με την ήττα της Γερμανίας το 1945, μετά από σχεδόν έξι χρόνια πολέμου. Σε έναν ορισμένο βαθμό ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος είχε επαναλάβει το πρότυπο του Α' Παγκοσμίου Πολέμου: μεγάλες αρχικές γερμανικές στρατιωτικές επιτυχίες, η δημιουργία μεγάλης κλίμακας συνασπισμού κατά της Γερμανίας ως αποτέλεσμα των γερμανικών φιλοδοξιών και συμπεριφοράς και η τελική απώλεια του πολέμου **λόγω της γερμανικής υπερβολής**. Ο ναζισμός ως μαζικό κίνημα ουσιαστικά τελείωσε στις 30 Απριλίου 1945, όταν ο Χίτλερ αυτοκτόνησε για να μην πέσει στα χέρια των σοβιετικών

στρατευμάτων που ολοκλήρωσαν την κατοχή του Βερολίνου (Beck, 2011). Από τα ερείπια του ναζισμού προέκυψε μια Γερμανία που ήταν διχασμένη μέχρι το 1990. Απομεινάρια της ναζιστικής ιδεολογίας παρέμειναν στη Γερμανία μετά την αυτοκτονία του Χίτλερ και ένας μικρός αριθμός πολιτικών κομμάτων και άλλων ομάδων με προσανατολισμό ναζι σχηματίστηκε στη Δυτική Γερμανία από τα τέλη της δεκαετίας του 1940, αν και κάποια αργότερα απαγορεύτηκαν. Στη δεκαετία του 1990 συμμορίες των Νέοι νεοναζί στην ανατολική Γερμανία οργάνωσαν επιθέσεις εναντίον μεταναστών, βεβήλωσαν εβραϊκά νεκροταφεία και συμμετείχαν σε βίαιες συγκρούσεις με αριστερούς και αστυνομία (Georgescu, 2006).

4.3 Σύνοψη της θεωρίας του Εθνοσοσιαλισμού (Ναζισμού)

Οι ρίζες του ναζισμού βρίσκονται στην παράδοση του πρωσικού μιλιταρισμού και της πειθαρχίας, καθώς και του γερμανικού ρομαντισμού, που ήθελε να επαναλάβει ένα μυθικό παρελθόν και διακήρυξε τα δικαιώματα του εξαιρετικού ατόμου πάνω σε όλους τους κανόνες και τους νόμους.

Ο ναζισμός είναι μια μορφή φασισμού, με περιφρόνηση για τη φιλελεύθερη δημοκρατία και το κοινοβουλευτικό σύστημα. Ενσωματώνει ένθερμο αντισημιτισμό, αντικομμουνισμό, επιστημονικό ρατσισμό και τη χρήση της ευγονικής στο δόγμα του.

Η ιδεολογία του ναζισμού διαμορφώθηκε από τις πεποιθήσεις του Χίτλερ για τη γερμανική φυλετική ανωτερότητα και τους κινδύνους του κομμουνισμού. Απέρριψε τον φιλελευθερισμό, τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου και τα ανθρώπινα δικαιώματα, υπογραμμίζοντας αντ' αυτού την υποταγή του ατόμου στο κράτος και την ανάγκη αυστηρής υπακοής στους ηγέτες. Τόνισε την ανισότητα ατόμων και «φυλών» και το δικαίωμα των ισχυρών να κυβερνούν τους αδύναμους (Gellately, 2001).

Οι Ναζί ανέβηκαν στην εξουσία υποσχόμενοι στον λαό ότι η Γερμανία, η οποία είχε ταπεινωθεί μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, θα γινόταν ξανά ισχυρή, περίπου με το ίδιο πρόσχημα που χρησιμοποίησε ο Μουσολίνι στην Ιταλία για ανανέωση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας (Beck, 2011).

Πολιτικά, ο ναζισμός ευνόησε τον επανεξοπλισμό, την επανένωση των γερμανικών περιοχών της Ευρώπης, την επέκταση σε μη γερμανικές περιοχές και την εκκαθάριση των «ανεπιθύμητων», ιδιαίτερα του εβραϊκού λαού (Broszat, 1981).

Κεφάλαιο 5: Ανάλυση του πολιτικού λόγου των Λένιν, Μουσολίνι, Χίτλερ (ερευνητικό μέρος)

5.1. Για τις Κλείδες Παρατήρησης και το περιεχόμενό τους

Στο ερευνητικό μέρος της εργασίας χρησιμοποιήθηκαν προς ανάλυση εξήντα πολιτικοί λόγοι, δηλαδή είκοσι λόγοι από τον εκπρόσωπο της εκάστοτε ιδεολογίας (Λένιν, Μουσολίνι, Χίτλερ) οι οποίοι μεταφράστηκαν από την αγγλική γλώσσα στην ελληνική. Οι ομιλίες αυτές αφορούσαν αποκλειστικά στην περίοδο διακυβέρνησης του Λένιν (1917-1921), του Μουσολίνι (1922-1943) και του Χίτλερ (1933-1945), διότι κατά την περίοδο αυτή ο πολιτικός λόγος είναι πιο ένθερμος, με μεγαλύτερη απεύθυνση και με περισσότερα στοιχεία λαϊκισμού.

Ως προς το πλήθος των ομιλιών, είκοσι από κάθε εκπρόσωπο, θεωρήθηκε επαρκής αριθμός και αντιπροσωπευτικός ισόποσος για το ερευνητικό ερώτημα. Ως προς τον δέκτη των ομιλιών, ήταν σε κάθε περίπτωση ο λαός (στην περίπτωση των ομιλιών του Λένιν ήταν τα Σοβιέτ που προέρχονταν από τον λαό), καθώς η απεύθυνση στα λαϊκά στρώματα αναδύκνει όλα εκείνα τα στοιχεία του ολοκληρωτισμού, του λαϊκισμού και της χειραγώγησης.

Ως προς τα μέρη των Κλειδών Παρατήρησης (κάθε Κλείδα Παρατήρησης αντιστοιχεί και σε μία ομιλία):

Στην πρώτη στήλη αναφέρονται το έτος που εκφωνήθηκε η ομιλία (π.χ. 1939), ο αριθμός της ομιλίας με χρονική σειρά (π.χ. 1) καθώς και το ακροατήριο στο οποίο απευθυνόταν ο κάθε εκπρόσωπος (π.χ. Λαός – εργατική τάξη, η ολομέλεια του Σοβιέτ της Μόσχας των βουλευτών των εργατών, των αγροτών και του κόκκινου στρατού και η επιτροπή Μόσχας του RCPB και το συνδικαλιστικό συμβούλιο της Μόσχας κ.α.).

Στη δεύτερη στήλη αναφέρεται το πλήθος των θεματικών κατηγοριών που εντοπίστηκαν (π.χ. από τις εννέα θεματικές κατηγορίες του Λένιν εντοπίστηκαν αναφορές για τις οκτώ). Στην παρένθεση βρίσκεται ο αριθμός των συνολικών αναφορών από όλες τις θεματικές κατηγορίες της ομιλίας (π.χ. 75). Στις γκρίζες σειρές αναφέρεται ο α/α της κάθε κατηγορίας και το σύνολο των αναφορών της (π.χ. 1 (7)).

Στην τρίτη στήλη αναφέρεται σε κάθε γκρίζα σειρά η θεματική κατηγορία που αναδεικνύεται και στη συνέχεια τα μέρη του σώματος του κειμένου που το περιεχόμενό τους αντιστοιχεί σε αυτήν την κατηγορία. Εδώ σημειώνεται πως αρκετά μέρη του σώματος του κειμένου μπορεί να εμφανίζονται παραπάνω από μία φορές και σε διαφορετικές θεματικές κατηγορίες.

Σε τρεις από τις συνολικά εξήντα κλείδες παρατήρησης (μία ομιλία-κλείδα από τον κάθε εκπρόσωπο) χρησιμοποιήθηκε και τέταρτη στήλη με τίτλο «Γλωσσικού τύπου παρατηρήσεις».

5.2. Για την επιλογή των θεματικών κατηγοριών των Κλειδών Παρατήρησης

Εφαρμόζοντας τη μέθοδο ανάλυσης περιεχομένου οι θεματικές κατηγορίες που εντοπίστηκαν και αναδείχθηκαν μέσω των σωμάτων κειμένων ανά εκπρόσωπο ήταν οι εξής:

Για τον Λένιν εντοπίστηκαν εννέα θεματικές κατηγορίες:

1. Πολιτικές προθέσεις, πολιτικό πρόγραμμα και πολιτικές μεταρρυθμίσεις
2. Η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης και οι λαϊκές επιτυχίες
3. Εξωτερικοί δάκτυλοι, πολιτικοί αντίπαλοι και λάθη του παρελθόντος
4. Μνήμες, συναισθήματα και ηθική ανάταση
5. Απαιτήσεις, εντολές, διαταγές
6. Πολιτική αντίληψη
7. Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ
8. Η αναπόφευκτη πτώση του προηγούμενου καθεστώτος
9. Οι δυσκολίες των μαζών της εργατικής τάξης

Για τον Μουσολίνι εντοπίστηκαν δέκα κατηγορίες:

1. Πολιτικές προθέσεις, πολιτικό πρόγραμμα και πολιτικές μεταρρυθμίσεις
2. Στρατιωτικές, πολιτικές και εθνικές επιτυχίες
3. Εξωτερικοί δάκτυλοι και πολιτικοί αντίπαλοι
4. Μνήμες και συναισθήματα
5. Απαιτήσεις, εντολές και διαταγές
6. Πολιτική αντίληψη και η ιδεολογία
7. Το φασιστικό κράτος και η εθνική ενότητα
8. Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης

9. Η ταυτότητα του ηγέτη
10. Ο ιταλικός λαός

Για τον Χίτλερ εντοπίστηκαν έντεκα θεματικές κατηγορίες:

1. Πολιτικές προθέσεις, πολιτικό πρόγραμμα και πολιτικές μεταρρυθμίσεις
2. Στρατιωτικές, πολιτικές και εθνικές επιτυχίες
3. Εξωτερικοί δάκτυλοι και πολιτικοί αντίπαλοι
4. Μνήμες και συναισθήματα
5. Απαιτήσεις, εντολές και διαταγές
6. Πολιτική αντίληψη και η ιδεολογία
7. Η εθνική ενότητα και το έθνος ως ένα σώμα
8. Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα του κυβερνήσεως
9. Η ταυτότητα του ηγέτη
10. Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
11. Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης

Για την τέταρτη στήλη των τριών κλειδών παρατήρησης με τις γλωσσικού τύπου παρατηρήσεις εντοπίστηκαν ενδεικτικά τα εξής γλωσσικά στοιχεία:

Ρήματα που αναδεικνύουν την ενότητα σε α' πληθυντικό πρόσωπο (τοποθετούμε, δεσμευόμαστε να ιδρύσουμε)

Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (εναντίον της χούφτας των καπιταλιστών, της αστικής τάξης)

Ρήματα που επιτάσσουν- προστάζουν (είναι καθήκον, απαιτεί)

Ρήματα που αναδεικνύουν την ενότητα σε α' πληθυντικό πρόσωπο (να οικοδομήσουμε, θα εργαστούμε, δε θα μας τρομοκρατήσει, ούτε θα μας αποθαρρύνει)

(βλ. ενδεικτικά Λένιν σελ.105-129, Μουσολίνι σελ. 383-401, Χίτλερ σελ. 446-466)

5.3. Καταγραφή συχνότητας των θεματικών αναφορών στις Κλείδες Παρατήρησης

Από τα δεδομένα που προέκυψαν από τις Κλείδες Παρατήρησης εντοπίζονται ποσοτικά οι παρακάτω αναφορές ανά ομιλητή και ανά θεματική κατηγορία.

Ομιλίες Λένιν – αριθμός αναφορών ανά θεματική κατηγορία:

1. Πολιτικές προθέσεις, πολιτικό πρόγραμμα και πολιτικές μεταρρυθμίσεις: 142
2. Η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης και οι λαϊκές επιτυχίες: 104
3. Εξωτερικοί δάκτυλοι, πολιτικοί αντίπαλοι και λάθη του παρελθόντος: 114
4. Μνήμες, συναισθήματα και ηθική ανάταση: 88
5. Απαιτήσεις, εντολές, διαταγές: 71
6. Πολιτική αντίληψη: 106
7. Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ: 45
8. Η αναπόφευκτη πτώση του προηγούμενου καθεστώτος: 35
9. Οι δυσκολίες των μαζών της εργατικής τάξης: 95

Ομιλίες Μουσολίνι – αριθμός αναφορών ανά θεματική κατηγορία:

1. Πολιτικές προθέσεις, πολιτικό πρόγραμμα και πολιτικές μεταρρυθμίσεις: 104
2. Στρατιωτικές, πολιτικές και εθνικές επιτυχίες: 47
3. Εξωτερικοί δάκτυλοι και πολιτικοί αντίπαλοι: 41
4. Μνήμες και συναισθήματα: 88
5. Απαιτήσεις, εντολές και διαταγές: 41
6. Πολιτική αντίληψη και η ιδεολογία: 83
7. Το φασιστικό κράτος και η εθνική ενότητα: 61
8. Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης: 20
9. Η ταυτότητα του ηγέτη: 25
10. Ο ιταλικός λαός: 53

Ομιλίες Χίτλερ– αριθμός αναφορών ανά θεματική κατηγορία:

1. Πολιτικές προθέσεις, πολιτικό πρόγραμμα και πολιτικές μεταρρυθμίσεις: 121
2. Στρατιωτικές, πολιτικές και εθνικές επιτυχίες: 74
3. Εξωτερικοί δάκτυλοι και πολιτικοί αντίπαλοι: 95
4. Μνήμες και συναισθήματα: 87
5. Απαιτήσεις, εντολές και διαταγές: 74
6. Πολιτική αντίληψη και η ιδεολογία: 129
7. Η εθνική ενότητα και το έθνος ως ένα σώμα: 103
8. Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα του κυβερνήσεως: 30
9. Η ταυτότητα του ηγέτη: 60
10. Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου: 37
11. Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης: 57

Κεφάλαιο 6: Συμπεράσματα

6.1. Συγκλίσεις των τριών ιδεολογιών

6.1.1. Θεμελίωση στο σοσιαλισμό

Ο Κομμουνισμός – Λενινισμός θεμελιώνεται στη βάση της θεωρίας του μαρξιστικού σοσιαλισμού, αν και παρακάτω, με τις δυσκολίες που αντιμετώπισε στην εφαρμογή του, δεν ευθυγραμμίστηκε με τις επιταγές του σοσιαλισμού για μία δημοκρατική και ειρηνική μετάβαση από τον καπιταλισμό στον έλεγχο των μέσων παραγωγής από το κράτος για το όφελος όλων. Η προσπάθεια για την κρατικοποίηση της ιδιοκτησίας κυρίως των κτημάτων από τους γαιοκτήμονες και το μοίρασμά τους στους αγρότες, βρήκε μεγάλες δυσκολίες και έτσι αναγκαστικά η διακυβέρνηση μετατράπηκε σε μία ‘προσωρινή’ δικτατορία που διήρκησε πολλές δεκαετίες.

Ο Μουσολίνι υπήρξε σοσιαλιστής και μέρος των υποστηρικτών του κατά τη δημιουργία του νέου κόμματός του και της νέας πολιτικής θεωρίας του φασισμού, υπήρξαν μεταξύ άλλων και δυσαρεστημένοι σοσιαλιστές, οι οποίοι μετατράπηκαν σε πολέμιοι του σοσιαλισμού. Ωστόσο, στην ιδεολογία του φασισμού παρατηρούνται σοσιαλιστικές πτυχές, ενώ ο Μουσολίνι κατά την 20ετή διακυβέρνησή του έλαβε μέτρα που περιείχαν στοιχεία του σοσιαλισμού, κυρίως σε ότι αφορά την οικονομική πολιτική που ανέπτυξε, καθώς ο κρατικός έλεγχος ήταν ιδιαίτερα σημαντικός και διαρκώς αυξανόμενος στην οικονομία της Ιταλίας (Hayek, 2007).

Ο Εθνοσοσιαλισμός περιλαμβάνει, άλλωστε, και στη λέξη το σοσιαλισμό. Αρχικά ο Χίτλερ εντάχθηκε στο Γερμανικό Εργατικό Κόμμα που ήταν προσηλωμένο και στις σοσιαλιστικές αρχές. Είναι βέβαιο ότι η οργάνωση είναι η πραγματική ουσία του σοσιαλισμού και σε αυτή στηρίχθηκε το γερμανικό ναζιστικό κράτος του Χίτλερ, ενώ η ιδέα της ενότητας της πρωσικής εθνικής ταυτότητας και του επαναστατικού σοσιαλιστικού προγράμματος, επηρεάζει την σκέψη σημαντικών μορφών του ναζιστικού κόμματος (Mingardi, 2020).

Κοινός παρονομαστής και στις τρεις ιδεολογίες είναι η θέση του σοσιαλισμού για μία κοινωνία με κοινωνικές ομάδες, όπου τα άτομα δεν έχουν ιδιαίτερη σημασία, πρέπει να οργανώνονται σε κοινωνικές τάξεις, συνδικάτα, επαγγελματικές κατηγορίες και να λειτουργούν ως μία συλλογική οντότητα που επιδιώκει τους σκοπούς του κράτους, ή του ηγέτη. Τα άτομα δεν έχουν ιδιαίτερη ή καθόλου αξία στο σοσιαλισμό, ενώ το ίδιο παρατηρείται και στις τρεις ιδεολογίες (Δημητράκος, 2019).

Επίσης, ο σοσιαλισμός θέτει την πολιτική ως ρυθμιστή της οικονομίας, δηλαδή ο κυρίαρχος ηγέτης μπορούσε και έπρεπε να λάβει αποφάσεις για τον τρόπο λειτουργίας της οικονομίας. Αυτό παρατηρείται και στις τρεις ιδεολογίες, δηλαδή οι έντονες πολιτικές παρεμβάσεις στην οικονομία, η οποία δεν λειτουργούσε ελεύθερα ή περίπου ελεύθερα. Ο κρατικός παρεμβατισμός και στα τρία καθεστώτα είναι προφανείς στο ζήτημα της οικονομικής πολιτικής ακόμη και της ιδιοκτησίας στην περίπτωση του Μαρξισμού – Λενινισμού.

(βλ. ενδεικτικά Παράρτημα Α σελ. 105-129, Παράρτημα Β σελ.423-431, Παράρτημα Γ σελ.562-580)

6.1.2. Απέχθεια στο φιλελευθερισμό

Ο πολιτικός φιλελευθερισμός αποτέλεσε κοινό ‘εχθρό’ και στόχο για τις τρεις ιδεολογίες και υπήρξε θεμέλιος λίθος για την κομματική ανάπτυξη και τη συγκέντρωση δυσαρεστημένων πολιτών στις ακραίες ιδεολογίες του Λένιν, του Μουσολίνι και του Χίτλερ. Ο φιλελευθερισμός θέτει τον πολίτη ως κυρίαρχο και έλλογο άτομο, έστω του μικρού, ιδιόκτητου χώρου που αντιπροσωπεύει η προσωπικότητά του, άξιο να κρίνει την τύχη του και το συμφέρον του. Στις τρεις υπό μελέτη θεωρίες, ο κυρίαρχος ηγέτης θέτει το κράτος υπό την δική του καθοδήγηση οφείλει να προστατεύσει το άτομο από το «σύστημα της ανοικτής αγοράς» που τον απειλεί ή τον επιβουλεύεται (Δημητράκος, 2019).

Οι απαρχές και των τριών θεωριών, έχουν θεμελιωθεί στο σοσιαλισμό και κατ’ επέκταση σε μία αντίδραση στο *laissez – faire* με έμφαση στους μερκαντιλιστές⁶ Βρετανούς υποστηρικτές του. Στα ζητήματα άλλωστε της λειτουργίας της οικονομίας και της αγοράς, στις τρεις θεωρίες συνάγεται ότι οι ηγέτες τους επεδίωκαν την υποταγή της οικονομίας στην πολιτική, απέδιδαν παναρμοδιότητα και παντογνωσία στους εαυτούς τους και ικανότητα να κατευθύνουν τα πάντα, οι ίδιοι ή η ηγετική ομάδα που τους υποστήριζε.

Στο Μαρξισμό – Λενινισμό παρατηρείται εξ αρχής μία απέχθεια σε όλες τις ιδέες των εκπροσώπων του φιλελευθερισμού, ενώ το έργο του Μαρξ ‘Το Κεφάλαιο’ περιλαμβάνει βασικά αυστηρή κριτική στην ελεύθερη αγορά και το καπιταλιστικό σύστημα. Για τους μαρξιστές οι καπιταλιστικές σχέσεις ανάγονται αναγκαστικά και αποκλειστικά σε σχέσεις κυριαρχίας – υποταγής και επομένως πρέπει να ανατραπούν. Στο μαρξισμό υπήρξε εμμονή στην ανάγκη σύγκρουσης με το κεφάλαιο και τα κατεστημένα συμφέροντα, ανεξαρτήτως κόστους. Για τον Μαρξ και τους διαδόχους του, η αντίθεση αυτή είναι απόλυτη και

⁶ Mercantilism = εμποροκρατία, οι υποστηρικτές του επεδίωκαν τη δημιουργία πλούτου με αύξηση των εξαγωγών και σχεδόν απαγόρευση εισαγωγών.

αξεπέραστη, ενώ κάθε συζήτηση ή διαπραγμάτευση εντάσσεται σε ένα να συγκρουσιακό πλαίσιο αναφοράς. Τα μέσα παραγωγής για τους μαρξιστές, πρέπει να ανήκουν στο κράτος ή να ελέγχονται οι «δεσπόζουσες κορυφές» της οικονομίας από την κρατική εξουσία και όχι από τους ιδιώτες, γεγονός που τόνισε ο Λένιν στο 4ο Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς το Νοέμβριο του 1922.

Σε ότι αφορά τη Σοβιετική Ένωση και την Αριστερή ιδεολογία του Μαρξισμού, επιδιώκονταν το τέλος της κυριαρχίας της οικονομίας πάνω στην οικονομική ζωή, με την κομμουνιστική επανάσταση, ενώ στην απέναντι πλευρά της άκρας Δεξιάς, επιδιώκονταν παρόμοιος στόχος όμως μέσα από την επέκταση της κυριαρχίας του κράτους και του ‘απόλυτου ηγέτη’ πάνω στην κοινωνία.

Σε ότι αφορά τον Φασισμό, κύρια διαφορά είναι η ελευθερία που επιδιώκει ο φιλελευθερισμός και η ‘ελαφρά’ πολιτική παρέμβαση που ίσως χρειαστεί στην οικονομία, ενώ ο Μουσολίνι επέδειξε έντονη δυσφορία σε αυτή την ελευθερία και μάλιστα υλοποίησε ένα έντονα παρεμβατικό οικονομικό πρόγραμμα. Επίσης, ο φιλελευθερισμός αποτελούσε για τον φασισμό πηγή πολλών δεισδιαιμονιών, αφού η υπερβολική ελευθερία που απαιτούσε ο φιλελευθερισμός, ευνοούσε τον κατακερματισμό της κοινότητας και την ανάπτυξη του ατομικισμού έναντι του έθνους και των συμφερόντων του. Για τον φασισμό άλλωστε η έννοια της ελευθερίας κατοχυρώνεται μόνο δια του αυταρχισμού και ευνοεί τον ηρωισμό και την ανωτερότητα μέσα από την αυτοθυσία των ατόμων για το καλό του ιταλικού φασιστικού κράτους.

Το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα θεμελιώθηκε πάνω στην απέχθεια των υποστηρικτών του έναντι του φιλελευθερισμού, ενώ τα ηγετικά στοιχεία του ναζιστικού κινήματος ήταν περισσότερο αντίθετα με τα φιλελεύθερα στοιχεία του διεθνισμού και της δημοκρατίας, παρά με τον σοσιαλισμό του Marx. Μάλιστα ο Χίτλερ υποσχέθηκε στο γερμανικό λαό μία πολιτιστική επανάσταση που θα τους έσωζε από τις συνέπειες του φιλελευθερισμού και τον εκφυλισμό που επεδίωκε (Herf, 1986).

Στον φασισμό και τον ναζισμό υπάρχει μεγάλη απόσταση από τις φιλελεύθερες απόψεις περί του κοινοβουλευτικού συστήματος, του φυσικού δικαίου και του κοινωνικού συμβολαίου (Hayek, 2007).

(βλ. ενδεικτικά Παράρτημα Α σελ. 105-129, Παράρτημα Β σελ.423-431, Παράρτημα Γ σελ.562-580)

6.1.3. Ο λαϊκισμός των ηγετών

Η έννοια του λαϊκισμού είναι διφορούμενη, όμως κυρίως είναι αρνητική. Σε ότι αφορά την πολιτική χαρακτηρίζεται από υπερβολική και μη αυθεντική λαϊκότητα, ως **δημαγωγία** και **προπαγάνδα**. Ο Λαϊκισμός είναι η *κατ' επίφαση* λαϊκότητα, δηλαδή αυτό που *δείχνει* λαϊκό, όμως δεν είναι, αφού πρόκειται για μία πολιτική ιδεολογία που αντιπαραβάλλει τα συμφέροντα και τις επιθυμίες της μάζας του λαού, ενάντια στις ελίτ.

Η ακραία αρνητική εκδοχή του λαϊκισμού σχετίζεται με την ανειλικρίνεια και τη διάδοση ψευδών πληροφοριών, που σκοπό έχουν να θέσουν ψευτοδιλήμματα στο λαό, όπως 'ποιοι είναι οι εχθροί του και ποιοι οι φίλοι', 'ποιοι είναι αλλογενείς ή γηγενείς', με απώτερο στόχο **να καλλιεργηθεί ανασφάλεια στο λαό** και να υποστηρίξουν τον προστάτη, σωτήρα και δημαγωγό τους. Συχνά η **δημαγωγία** αυτή περιλαμβάνει κολακειές και ανάπτυξη συναισθημάτων ασφάλειας και ανωτερότητας που τους προσφέρει ο ηγέτης. Ανώτερη μορφή λαϊκισμού αποτελεί η **προπαγάνδα**, την οποία μεταχειρίστηκαν στο έπακρο και οι τρεις εκπρόσωποι των υπό μελέτη ιδεολογιών. Ο Λένιν ήταν δεινός ρήτορας, επίσης ο Μουσολίνι, ο οποίος ασκούσε γοητεία στα πλήθη με τους λόγους του από το μπαλκόνι των κεντρικών γραφείων του στο Palazzo Venezia, ενώ και ο Χίτλερ χρησιμοποιούσε την προπαγάνδα σε έντονο βαθμό και με έμφαση ώστε να επιτύχει τους σκοπούς του, μέσα από την αρθρογραφία του και τους πολιτικούς του λόγους σε ευρύτατο κοινό.

Η προπαγάνδα αποτελεί κοινό χαρακτηριστικών του λαϊκισμού και των τριών ηγετών, αφού επένδυσαν σε αυτή και κατάφεραν την άνοδό τους στην ανώτερη ηγεσία. Επίσης κατάφεραν μέσα από την προπαγάνδα και τη δημαγωγία να παρακινήσουν τους λαούς τους σε παρακινδυνευμένα πολιτικά πειράματα, όπως ήταν η υλοποίηση του υπαρκτού σοσιαλισμού στη Σοβιετική Ένωση, η συμμετοχή των Γερμανών και των Ιταλών στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, σε ενσάρκωση των ιμπεριαλιστικών ιδεών του Χίτλερ και του Μουσολίνι.

Ο λαϊκισμός συνδέεται συχνότερα με την αυταρχική μορφή πολιτικής, δηλαδή είναι έμφυτος στο φασισμό και το ναζισμό. Ωστόσο, σε αυταρχική διακυβέρνηση οδηγήθηκε και η Σοβιετική Ένωση, με πρόφαση την προσπάθεια να ξεπεράσει τα πρώτα προβλήματα εξοικείωσης του λαού με τη νέα πραγματικότητα.

Η λαϊκιστική πολιτική περιστρέφεται γύρω από **χαρισματικούς ηγέτες που απευθύνονται στο λαό και ισχυρίζονται ότι ενσαρκώνουν τη βούληση του λαού προκειμένου να εδραιώσουν τη δική τους εξουσία**. Και στις τρεις ιδεολογίες οι χαρισματικοί ηγέτες αποτέλεσαν κινητήρια δύναμη για το καθεστώς και προσπάθησαν να πείσουν ότι ενσάρκωναν την λαϊκή βούληση.

Σε αυτήν την εξατομικευμένη μορφή πολιτικής, τα πολιτικά κόμματα χάνουν τη σημασία τους και οι εκλογές χρησιμεύουν για να επιβεβαιώσουν την εξουσία του ηγέτη αντί να αντικατοπτρίζουν τις διαφορετικές πεποιθήσεις - αντιλήψεις του λαού. Αυτό συναντάται κυρίως στην περίπτωση του Λένιν, ενώ και ο Χίτλερ επεδίωκε την αυξημένη πλειοψηφία κατά την εκλογή του, με σκοπό να επιβεβαιώσει την παντοδυναμία του.

Ορισμένες μορφές αυταρχικού λαϊκισμού έχουν χαρακτηριστεί από ακραίο εθνικισμό, ρατσισμό, συνωμοσία και έναν τουλάχιστον ‘αποδιοπομπαίο τράγο’ που σχετίζεται κυρίως με περιθωριοποιημένες ομάδες, καθεμία από τις οποίες χρησίμευε για να εδραιώσει την εξουσία του ηγέτη, να αποσπάσει την προσοχή του κοινού από τις αποτυχίες του ηγέτη ή να αποκρύψει από τους ανθρώπους τη φύση της διακυβέρνησης του ηγέτη ή τις πραγματικές αιτίες των οικονομικών ή κοινωνικών προβλημάτων. Για τον ναζισμό ιδιαίτερα, ο αποδιοπομπαίος τράγος υπήρξε ο Εβραϊκός λαός κυρίως, καθώς και άλλες μειονότητες όπως οι Ρομά, για τους οποίους επεδίωξε τον αφανισμό, ενώ ακόμη και στην πολιτική του διαθήκη ο Χίτλερ έδωσε εντολή στον γερμανικό λαό να εξακολουθήσει αυτή τη γενοκτονία.

(βλ. ενδεικτικά Παράρτημα Α σελ. 105-129, Παράρτημα Β σελ.423-431, Παράρτημα Γ σελ.562-580)

6.1.4. Ολοκληρωτισμός (totalitarianism)

Η έννοια του ολοκληρωτισμού αναφέρεται σε ένα σύστημα διακυβέρνησης συγκεντρωτικό και δικτατορικό και απαιτεί πλήρη υποταγή στο κράτος. Ο ολοκληρωτισμός είναι μια μορφή διακυβέρνησης που προσπαθεί να διεκδικήσει τον απόλυτο έλεγχο στις ζωές των πολιτών της. Χαρακτηρίζεται από ισχυρό κεντρικό κανόνα που επιχειρεί να ελέγξει και να κατευθύνει όλες τις πτυχές της ατομικής ζωής μέσω καταναγκασμού και καταστολής. Η ατομική ελευθερία δεν επιτρέπεται.

Ο όρος του ολοκληρωτισμού ανάγεται στον Τζοβάνι Αμεντόλα, που άσκησε κριτική στο καθεστώς του Μουσολίνι. Ωστόσο από τον θεωρητικό και φασίστα Τζιοβάνι Τζεντίλε το ολοκληρωτικό κράτος μετατράπηκε σε ένα θετικό όρο, μία συνολική θεώρηση της πολιτικής μορφής ενός κράτους ικανού να άρει όλες τις ελευθερίες και να θέσει όλες τις πτυχές της κοινωνικής ζωής κάτω από το δικό του όραμα. Μάλιστα στο λήμμα ‘Fascismo’ που πρόσθετε ο Μπενίτο Μουσολίνι στην Enciclopedia Italiana, προστέθηκε ως όρος ενός ενιαίου κράτους, μονοκομματικού έναντι της κοινοβουλευτικής διπροσωπίας και ανευθυνότητας (Arendt, 1973).

Αξιοσημείωτα παραδείγματα ολοκληρωτικών κρατών περιλαμβάνουν βεβαίως την Ιταλία υπό τον Μπενίτο Μουσολίνι (1922–43), τη Σοβιετική Ένωση υπό τον Λένιν και αργότερα τον Ιωσήφ Στάλιν (1924–53), τη Ναζιστική Γερμανία υπό τον Αδόλφο Χίτλερ (1933–45). Αυτό αποτελεί άλλωστε το κυριότερο κοινό σημείο της ιδεολογίας των τριών δογμάτων, που αναλυτικά παρουσιάστηκαν στην παρούσα μελέτη (Hayek, 2007).

Και στα τρία δόγματα, ακόμη και ο Λενινισμός που ξεκίνησε με την υπόσχεση της μεταβίβασης της εξουσίας και της δύναμης στα Σοβιέτ, όπου ο Λένιν επέμενε στην πλήρως συμμετοχική δημοκρατία, τελικά, κατά την προσπάθεια της εφαρμογής της, αντιλήφθηκε πως αρχικά θα έπρεπε να λειτουργήσει το νέο καθεστώς **ως δικτατορία του προλεταριάτου** έως ότου καταφέρει να μετατραπεί και πάλι σε ένα δημοκρατικό σύστημα που θα βασίζεται στα Συμβούλια (Σοβιέτ) και την εξαιρετικά συμμετοχική ψηφοφορία των μελών (Arendt, 1973).

Σε όλες τις περιπτώσεις, τελικά επιδιώχθηκε μια μορφή διακυβέρνησης και ένα πολιτικό σύστημα που απαγόρευε όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης, απαγόρευε την ατομική και ομαδική αντίθεση στο κράτος και τις αξιώσεις του και ασκούσε εξαιρετικά υψηλό βαθμό **ελέγχου και ρύθμισης στη δημόσια και ιδιωτική ζωή**.

Στην έννοια του ολοκληρωτικού κράτους εμπεριέχονται κυρίως οι εξής ίδιες έννοιες:

1. Ένας δυναμικός ηγέτης που ενώνει τους ανθρώπους, συμβολίζει την κυβέρνηση και ενθαρρύνει τη λαϊκή δύναμη της θέλησης. Και στις τρεις ιδεολογίες η πολιτική συγκρότηση και διακυβέρνηση βασίζεται σε έναν δυναμικό ηγέτη: Λένιν, Μουσολίνι, Χίτλερ, που ασκεί απόλυτη εξουσία και κυριαρχεί στην κυβέρνηση, συνήθως μαζί με μία ηγετική ελίτ.

2. Η ιδεολογία θέτει στόχους και εξυμνεί τους σκοπούς του κράτους, ενώ **δικαιολογεί και τις κυβερνητικές ενέργειες**.

3. Εξελίσσεται έντονος κρατικός έλεγχος των ατόμων, ενώ **δεν υπάρχει χώρος για την ελευθερία**. Ακόμη και στην περίπτωση του Μαρξισμού, η προσπάθεια για να δημιουργηθεί χώρος για τις ελευθερίες των ατόμων, δεν επιτεύχθηκε, αν και ο Μαρξ θεωρούσε ότι στην πορεία τα άτομα θα συμμετείχαν ελεύθερα σε αυτή τη νέα μορφή κοινωνίας που οραματιζόταν.

4. Ο κρατικός έλεγχος των ατόμων απαιτεί πίστη, αρνείται βασικές ελευθερίες και αναμένει προσωπικές θυσίες για το καλό του κράτους. Η **μοναξιά των ατόμων είναι προϋπόθεση για την ολοκληρωτική κυριαρχία, αφού οι άνθρωποι που είναι κοινωνικά απομονωμένοι, είναι πιο πιθανό να έλκονται από ολοκληρωτική ιδεολογία και κινήματα**.

5. Αναπτύσσονται ‘Μέθοδοι Επιβολής’, που συχνά εδράζονται στη **βία** και την **υποχρεωτική τήρηση κανόνων**. Τα ολοκληρωτικά καθεστώτα ανακάλυψαν ένα μέσο

κυριαρχίας και **τρομοκρατίας** των ανθρώπινων όντων εκ των έσω ενώ ανέπτυξαν διάφορες μεθόδους επιβολής όπως ο αστυνομικός τρόμος, η κατήχηση, η λογοκρισία, η δίωξη (Arend, 1973).

6. Υπάρχει διάδοση προπαγάνδας και η κοινωνία πείθεται συχνά με τη συνδρομή του στρατού, της αστυνομίας και των Μυστικών Υπηρεσιών.

7. Επιδιώκεται Κρατικός Έλεγχος της Κοινωνίας σε όλες τις πτυχές της: επιχειρήσεις, εργασία, στέγαση, εκπαίδευση, θρησκεία, τέχνες, προσωπική ζωή και ομάδες νέων.

8. Πρόκειται για κάποια δικτατορία και μονοκομματική κυριαρχία.

Όλα τα παραπάνω παρουσιάζονται στις ιδεολογίες του Λενινισμού, του Φασισμού και του Ναζισμού, ή αν δεν υπήρχαν αυτές οι προθέσεις εξ αρχής, τελικά αναπτύχθηκαν οι ίδιες πρακτικές και από τους τρεις ηγέτες, κατ' ανάγκη και χάριν της επιβολής εξουσίας και της μετάβασης σε μία νέα πολιτική διακυβέρνηση (Gentile, 2006).

Τέλος, εκτός από τον ολοκληρωτισμό στον οποίο κατέληξαν και οι τρεις ηγέτες και η ιδεολογία που ενδύονταν η πολιτική τους, φαίνεται και στις τρεις περιπτώσεις να εδράζεται στον σοσιαλισμό (Hayek, 2007).

(βλ. ενδεικτικά Παράρτημα Α σελ. 105-129, Παράρτημα Β σελ.423-431, Παράρτημα Γ σελ.562-580)

6.2. Φασισμός και Εθνοπερσοσιαλισμός

Μεταξύ του δόγματος του Φασισμού του Μουσολίνι και του δόγματος που μετέπειτα ανέπτυξε ο Χίτλερ, δηλαδή του Εθνοσοσιαλισμού ή Ναζισμού, υπάρχουν πολλά κοινά σημεία στην ιδεολογία τους. Και στις δύο χώρες, Ιταλία και Γερμανία, η ανάπτυξη των ακραίων δεξιών κινημάτων, οφείλεται κυρίως στις **επιδράσεις του Α' Παγκοσμίου Πολέμου**, αφού και τα δύο έθνη βρέθηκαν σε δεινή οικονομική και κοινωνική κατάσταση μετά τη λήξη του. Κυρίως συναντάται κοινή ιδεολογία σε ότι αφορά τον **λαϊκισμό**, τον **εθνικισμό** και τη βία που εφαρμόζονταν ως προνόμιο των ισχυρών, αλλά και τον **ιμπεριαλισμό** που θεωρούσαν πηγή ευημερίας για το έθνος τους.

Μεγάλη έμφαση δίνεται και από τους δύο ηγέτες στο κράτος και τις εξουσίες που αυτό πρέπει να ασκεί, ενώ οι πολίτες και ο στρατός κυρίως πρέπει να έχει εμπιστοσύνη στον χαρισματικό ηγέτη για τους αναγκαίους πολιτικούς χειρισμούς. Η αρχή του αρχηγού (Führerprinzip) αποτελεί την **ιδεολογία της ηγεσίας** για το ναζισμό, με τον Χίτλερ να θεωρείται ο φυσικός ηγέτης-οδηγός (Führer) του λαού – έθνους, ενώ αντίστοιχα ο Μουσολίνι είναι για τον ιταλικό λαό ο Duce, και συνιστά θεμέλιο πολιτειακής νομιμότητας και **υπέρτατη μορφή εξουσίας**.

Έτσι ο **‘απόλυτος ηγέτης’** δεν αποτελεί αντιπρόσωπο του θεού ή του λαού, αλλά ενσαρκώνει το πνεύμα του λαού ή της φυλής συνολικά όπως ο Χίτλερ στην περίπτωση των Ναζιστών, ενώ δεν αναγνωρίζεται η εσωτερική διαφοροποίηση του λαού και δεν υπάρχει δικαίωμα να εκλέγει και να ελέγχει ο λαός την ηγεσία. Ο λαός κατά τους φασίστες και τους ναζιστές, αποτελεί εκτελεστικό όργανο της ψυχής του ηγέτη, Ντούτσε ή Φύρερ, αφού αυτοί ήταν η πηγή κάθε εξουσίας και εκφραστές της ψυχής του λαού (Herf, 1986).

Ο φασισμός **αρνείται τη δημοκρατία**, την παράλογη συμβατική αναλήθεια της πολιτικής ισότητας ντυμένη με το ένδυμα της συλλογικής ανευθυνότητας και τον μύθο της «ευτυχίας» και της αόριστης προόδου ενώ στο ίδιο πνεύμα κινείται και ο ναζισμός.

Υπάρχει έντονη **πολιτική προπαγάνδα** και αυτή ενθαρρύνει τα **ιμπεριαλιστικά ένστικτα** των πολιτών. Ο Μουσολίνι και ο Χίτλερ είχαν **παρόμοιο ιμπεριαλιστικό όραμα**, δηλαδή την μεγάλη επέκταση των κρατών τους. Και από τα δύο καθεστώτα ο ρατσισμός ως ιδεολογία εφαρμόστηκε ως «ιδεολογικό όπλο για τον ιμπεριαλισμό» και την παρακίνηση των μαζών σε επεκτατικούς πολέμους και στο Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο.

6.3. Εθνικισμός και Μαρξισμός - Λενινισμός

Παρατηρείται ότι και Λένιν αλλά και ο Χίτλερ επεδίωκαν την νόμιμη πλειοψηφία έως ότου ανέλθουν στο υψηλότερο αξίωμα. Ωστόσο και οι δύο στη συνέχεια θεώρησαν καλύτερη λύση των προβλημάτων που προέρχονταν από την καθολική ψηφοφορία, την επιβολή της δικτατορίας (Herf, 1986).

Στις δύο ιδεολογίες παρατηρείται ότι δίδεται έμφαση στην έννοια του λαού, ωστόσο τη διαχειρίζονται με διαφορετικό πνεύμα. Στο γερμανικό κράτος βασίζεται σε μια «κοινότητα του λαού» (Volksgemeinschaft) όπου το υποκείμενο δεν έχει δικαιώματα, παρά μόνο υποχρεώσεις. Στο Σοβιετικό κράτος, αντίθετα, ο λαός είναι κυρίαρχος και ενεργός, απαιτεί μία νέα τάξη πραγμάτων, μία αταξική και απάτριδα κοινωνία, όμως τελικά είναι υπόδουλος και υποχρεωμένος να υπακούσει τις αρχές του Μαρξισμού – Λενινισμού, **χωρίς να έχει δικαίωμα αμφισβήτησης**, αφού αρχικά πρέπει να επιβληθούν οι απόψεις της ιδεολογίας μέσω μίας δικτατορίας του προλεταριάτου. Η Λαϊκή Κυριαρχία στον μαρξισμό εννοείται στην πραγματικότητα ως **κυριαρχία ενός μικρού αριθμού αντιπροσώπων που έχουν εκλεγεί απ’ το λαό**.

Οι εθνικοσοσιαλιστές αυτοχαρακτηρίζονταν σοσιαλιστές, γιατί ήταν αντι-ατομικιστές, αντι-φιλελεύθεροι, αντι-καπιταλιστές, και έδιναν προτεραιότητα στη συλλογικότητα της λαϊκής κοινότητας. Ταυτόχρονα, όμως, ήταν φανατικοί πολέμιοι των μαρξιστών και κομμουνιστών,

γιατί αρνούσαν την ταξική ανάλυση και θεωρούσαν την ταξική πάλη εχθρική δύναμη προς το έθνος και τη λαϊκή κοινότητα. Ωστόσο, υπάρχει έντονα η έννοια του ‘λαού’, ως κινητήρια δύναμη και για τις δύο ιδεολογίες, δηλαδή του Λενινισμού και του Ναζισμού (Herf, 1986).

Ο Λένιν και ο Χίτλερ υποστήριζαν επίσης το δικαίωμα της **αυτοδιάθεσης** των λαών και το χρησιμοποίησαν ως σύνθημα για το καθεστώς τους, ο καθένας για τους δικούς του λόγους. Στη Σοβιετική Ένωση επιδιώχθηκε η συνένωση περιοχών με το δόγμα της αυτοδιάθεσης των λαών, ώστε να ενωθούν μαζί τους, ενώ στην ίδια ρητορική ο Χίτλερ υποστήριξε την αυτοδιάθεση των λαών σε ότι αφορά την επιδίωξη προσάρτησης γερμανικών πληθυσμών σε γειτονικές χώρες όπως η Αυστρία.

Επίσης, στο θέμα της θρησκείας υπήρξε απόσταση από το χριστιανικό δόγμα, με καθολικό τρόπο στην περίπτωση του Λένιν, αλλά και στην περίπτωση του Χίτλερ αφού θεωρούσε ότι ο ναζισμός ήταν μία πολιτική θρησκεία, ενώ οι βιαιοπραγίες στις οποίες επιδίονταν και η γενοκτονία των Εβραίων που επεδίωκε, δεν συνάδουν με το χριστιανικό δόγμα.

Ο ναζισμός και ο λενινισμός ήταν ‘ολοκληρωτικά’ κινήματα που προσπαθούσαν να εξαλείψουν όλους τους περιορισμούς για να δώσουν περισσότερη δύναμη στο κίνημά τους και τις επιδιώξεις τους. Η μηχανική των ολοκληρωτικών κινήματων στη Ναζιστική Γερμανία και τη Σοβιετική Ένωση, αφορούσε κυρίως τον μετασχηματισμό των τάξεων σε μάζες, τον ρόλο της προπαγάνδας στην αντιμετώπιση του μη ολοκληρωτικού κόσμου και τη χρήση του τρόμου, που είναι απαραίτητη για αυτή τη μορφή διακυβέρνησης. Τα ολοκληρωτικά κινήματα διαφέρουν θεμελιωδώς από τα αυταρχικά καθεστώτα, στο βαθμό που τα αυταρχικά καθεστώτα επιδιώκουν μόνο να αποκτήσουν απόλυτη πολιτική εξουσία και να θέσουν εκτός νόμου την αντιπολίτευση, ενώ τα ολοκληρωτικά καθεστώτα επιδιώκουν να κυριαρχήσουν σε κάθε πτυχή της ζωής όλων ως προοίμιο της παγκόσμιας κυριαρχίας (Arendt, 1973). Τα εσωτερικά δόγματα αποτελούν μέσο απόκρυψης της ριζοσπαστικής φύσης των ολοκληρωτικών στόχων, από τον μη ολοκληρωτικό κόσμο και υπήρξαν πολλά εσωτερικά δόγματα και στις δύο ιδεολογίες.

6.4. Σύνοψη

Παρά τις σημαντικές διαφορές που είχαν μεταξύ τους κυρίως τα ακραία δεξιά κινήματα του Μουσολίνι και του Χίτλερ, με το αριστερό κίνημα του Λένιν, παρουσιάζουν τελικά σημαντικές κοινές πτυχές και επιδιώξεις, ή πρακτικές για την εδραίωση της ηγεσίας και της πολιτικής τους.

Κυρίως, διαπιστώθηκε η κοινή τους θεμελίωση στο σοσιαλισμό παρά το γεγονός ότι αργότερα απέρριψαν τις σημαντικότερες εκφάνσεις του. Επίσης σημαντική κοινή τοποθέτηση και

κινητήριος δύναμη για την εξέλιξή τους, ήταν η απέχθεια στις επιπτώσεις που έχει στο έθνος και την κοινωνία ο φιλελευθερισμός.

Με σκοπό να καταλάβουν την εξουσία και οι τρεις ηγέτες ακολούθησαν ακραίο λαϊκισμό και έντονη δημαγωγία στους υποστηρικτές τους που τους κατεύθυναν σε μία νέα τάξη πραγμάτων, στη ρητορική τους για να θεμελιώσουν τις ιδεολογίες τους και να καταπολεμήσουν τις ανταγωνιστικές, καθώς και προπαγάνδα εναντίον των πολιτικών τους αντιπάλων.

Τα τρία καθεστώτα κατά την εφαρμογή της ιδεολογίας τους, μετατράπηκαν σε ολοκληρωτικά καθεστώτα, βασίζοντας την επιδίωξη για υλοποίηση των σχεδίων και των πολιτικών τους στον απόλυτο έλεγχο των ατόμων, της κοινωνίας και της οικονομίας.

Ειδικότερες κοινές θέσεις διαπιστώθηκαν μάλιστα μεταξύ του Φασισμού και του Εθνοσοσιαλισμού στον τρόπο που αντιμετώπισαν τον κομμουνισμό ως ιδεολογία, το φιλελευθερισμό, την έννοια του κράτους και του έθνους αλλά και τη χρήση βίας και την καταστολή της δημοκρατίας, αφού ο Ναζισμός μπορεί να θεωρηθεί πνευματικό τέκνο του Φασισμού, ενώ ο Μαρξισμός που εδράζεται στον Σοσιαλισμό κατά βάση, τελικά εμπεριέχει αρκετές συνάφειες στην πολιτική και το δόγμα του, με το Ναζισμό.

Θεωρούμε τελικά πως ο λόγος που τα τρία αυτά καθεστώτα παρουσιάζουν σημαντικές κοινές θέσεις και πολιτικές, οφείλεται στην ακρότητα των ιδεολογιών, οι οποίες δεν μπορούσαν εύκολα να γίνουν αποδεκτές και να εφαρμοστούν στην πράξη, έτσι κρίθηκε απαραίτητη η επιβολή τους με τη χρήση βίας και από τους τρεις ηγέτες.

Βιβλιογραφικές αναφορές

- Alcalde A. (2018). *Towards Transnational Fascism: German Perceptions of Mussolini's Fascists and the Early NSDAP*, Politics, Religion & Ideology, Volume 19, Issue 2, ανακτήθηκε 06.01.2023 από <https://doi.org/10.1080/21567689.2018.1449109>.
- Anderson K. (1995). *Lenin, Hegel and Western Marxism: A Critical Study*. Urbana: University of Illinois Press.
- Arendt H. (1973). *The Origins of Totalitarianism*, Harcourt, Brace, Jovanovich.
- Arthurs J. (2013). *Michael R. Ebner, Ordinary Violence in Mussolini's Italy*, Volume 48, Issue 1, Journal of Contemporary History, ανακτήθηκε 06.01.2023 από <https://doi.org/10.1177/0022009412461777e>.
- Baxa P. (2016). *Stephen Gundle, Mussolini's Dream Factory: Film Stardom in Fascist Italy*, Volume 47, Issue 1, European History Quarterly, ανακτήθηκε 10.12.2022 από <https://doi.org/10.1177/0265691416674402o>.
- Baxa P. (2018). *Roberta Pergher, Mussolini's Nation-Empire: Sovereignty and Settlement in Italy's Borderlands, 1922–1943*, Volume 48, Issue 4, European History Quarterly, ανακτήθηκε 02.03.2023 από <https://doi.org/10.1177/0265691418805350u>.
- Beck H. (2011). *The Nazis and their Conservative Alliance Partner in 1933: The Seizure of Power in a New Light, Totalitarian Movements and Political Religions*, Volume 6, Issue 2, ανακτήθηκε 02.03.2023 από <https://doi.org/10.1080/14690760500181586>.
- Bosworth R.J.B. (2016). *Nuto Revelli, Mussolini's Death March: Eyewitness Accounts of Italian Soldiers on the Eastern Front*, Volume 46, Issue 1, European History Quarterly, ανακτήθηκε 14.01.2022 από <https://doi.org/10.1177/0265691415622934aa>.
- Brie M. (2019). *Rediscovering Lenin. Dialectics of Revolution and Metaphysics of Domination*, Palgrave Macmillan Cham, ανακτήθηκε 02.03.2023 από <https://doi.org/10.1007/978-3-030-23327-3>.
- Broszat M. (1981). *The Hitler State*, London: Longman.
- Callinicos A. (2007). *Leninism in the Twenty-first Century?: Lenin, Weber, and the Politics of Responsibility*, ανακτήθηκε 08.12.2022 από <https://doi.org/10.1215/9780822389552-003>.

- De Caprariis L. (2000). 'Fascism for Export'? *The Rise and Eclipse of the Fasci Italiani all'Estero*, Volume 35, Issue 2, *Journal of Contemporary History*, ανακτήθηκε 07.01.2023 από <https://doi.org/10.1177/002200940003500202>.
- Δημητράκος Δ. (2019). *Σοσιαλισμός ή Φιλελευθερισμός*, ανακτήθηκε 08.12.2022 από <https://www.liberal.gr/apopsi/sosialismos-i-fileleytherismos>.
- Dobry M. (2006). *Hitler, Charisma and Structure: Reflections on Historical Methodology, Totalitarian Movements and Political Religions*, Volume 7, 2006 - Issue 2: Charisma and Fascism in Interwar Europe, ανακτήθηκε 10.01.2023 από <https://doi.org/10.1080/14690760600642164>.
- Duggan Ch. (2014). *Paul Corner, The Fascist Party and Popular Opinion in Mussolini's Italy*, Volume 44, Issue 3, *European History Quarterly*, ανακτήθηκε 08.01.2023 από <https://doi.org/10.1177/0265691414537193k>.
- Falasca – Zamponi S. (1992). *The Aesthetics of Politics: Symbol, Power and Narrative in Mussolini's Fascist Italy*, Volume 9, Issue 4, *Theory, Culture & Society*, ανακτήθηκε 06.12.2022 από <https://doi.org/10.1177/026327692009004004>.
- Fel'shtinskii I. (2004). *The Mystery of Lenin's Death*, *Russian Social Science Review*, vol. 45, no. 4, pp. 37 – 87, <https://doi.org/10.1080/10611428.2004.11065155>.
- Froddosio M. (1996). *The Fallen Hero: The Myth of Mussolini and Fascist Women in the Italian Social Republic (1943-5)*. *Journal of Contemporary History*, Volume 31, Issue 1, ανακτήθηκε 06.12.2022 από <https://doi.org/10.1177/002200949603100104>.
- Gellately P. (2001). *Backing Hitler: Consent and Coercion in Nazi Germany*, Oxford University Press.
- Gentile E. (2006). *Fascism, totalitarianism and political religion: definitions and critical reflections on criticism of an interpretation*, *Totalitarian Movements and Political Religions*, Volume 5, Issue 3, ανακτήθηκε 06.12.2022 από <https://doi.org/10.1080/1469076042000312177>.
- Georgescu T. (2006). *Hitler's Downfall Revisited, Totalitarian Movements and Political Religions*, Volume 7, Issue 3, ανακτήθηκε 02.03.2023 από <https://doi.org/10.1080/14690760600819531>.
- Geulen Ch. (2020). *Hitler, Adolf: Mein Kampf*, Springer-Verlag GmbH Deutschland, ανακτήθηκε 18.12.2022 από https://doi.org/10.1007/978-3-476-05728-0_9787-1.

- Griffin R. (2001). *The Reclamation of Fascist Culture*, Volume 31, Issue 4, *European History Quarterly*, ανακτήθηκε 15.12.2022 από <https://doi.org/10.1177/02656914010310>.
- Häberlen J.C. (2013). *Scope for Agency and Political Options. The German Working-Class Movement and the Rise of Nazism, Politics, Religion & Ideology*, Volume 14, 2013 - Issue 3: 'Machtergreifung'. The Nazi Seizure of Power in 1933, ανακτήθηκε 18.12.2022 από <https://doi.org/10.1080/21567689.2013.820443>.
- Hansen C.K. (2022). *Hitler's National Socialist Democracy Concept 1919–1933*, *Politics, Religion & Ideology*, Volume 23, Issue 2, ανακτήθηκε 22.12.2022 από <https://doi.org/10.1080/21567689.2022.2080670>.
- Hayek F.A. (2007). *The Road to Serfdom: Text and Documents--The Definitive Edition* (The Collected Works of F. A. Hayek, Volume 2). University of Chicago Press.
- Herf J. (1986). *Reactionary Modernism: Technology, Culture, and Politics in Weimar and the Third Reich*, Cambridge University Press.
- History H. (2016). *Adolf Hitler: A Life From Beginning to End*. Hourly History Publishing, ανακτήθηκε 12.12.2022 από <https://www.perlego.com/book/518457/adolf-hitler-a-life-from-beginning-to-end-pdf>.
- Jones R. (1990). *The Soviet Concept of 'Limited Sovereignty' from Lenin to Gorbachev*, Palgrave Macmillan London, ανακτήθηκε 14.12.2022 από <https://doi.org/10.1007/978-1-349-20491-5>.
- Kjøstvedt A.G. (2013). *The Dynamics of Mobilisation: The Nazi Movement in Weimar Berlin*, *Politics, Religion & Ideology*, Volume 14, 2013 - Issue 3: 'Machtergreifung'. The Nazi Seizure of Power in 1933, ανακτήθηκε 18.12.2022 από <https://doi.org/10.1080/21567689.2013.820433>.
- Koehne S. (2014). *The Racial Yardstick: "Ethnotheism" and Official Nazi Views on Religion*, Vol. 37, No. 3 (October 2014). pp. 575-596 (22 pages). Published By: The Johns Hopkins University Press, ανακτήθηκε 11.12.2022 από <https://www.jstor.org/stable/43556113>.
- Koehne S. (2018). *Religion in the Early Nazi Milieu*, *Journal of Contemporary History*, Vol. 53, No. 4 (October 2018). pp. 667-691 (25 pages). Published By: Sage Publications, Inc. ανακτήθηκε 06.12.2022 από <https://www.jstor.org/stable/26537414>.
- Kuusinen O.W. (1960). *Fundamentals of Marxism-Leninism*, [μετ.] Dutt C.

- Lane D. (2020). *V.I. Lenin's Theory of Socialist Revolution*, Volume 47, Issue 3, ανακτήθηκε 08.12.2022 από <https://doi.org/10.1177/0896920520958451>.
- Lepsius M.R. (2006). *The Model of Charismatic Leadership and its Applicability to the Rule of Adolf Hitler*, Totalitarian Movements and Political Religions, Volume 7, 2006 - Issue 2: Charisma and Fascism in Interwar Europe, ανακτήθηκε 06.12.2022 από <https://doi.org/10.1080/14690760600642180>.
- Lindsey C. (1982). *Lenin's Theory of Imperialism*, Volume 14, Issue 1, ανακτήθηκε 02.03.2023 από <https://doi.org/10.1177/048661348201400102>.
- Mallett R. (2003). *Mussolini and the Origins of the Second World War, 1933-1940*, Publisher: Red Globe Press London, <https://doi.org/10.1007/978-1-4039-3774-2>.
- Markwick R. (1990). *Peaceful coexistence, detente and third world struggles: The soviet view, from Lenin to Brezhnev*, Australian Journal of International Affairs, Vol. 44, Issue 2, <https://doi.org/10.1080/10357719008445031>.
- Mayer R. (1996). The status of a classic text: Lenin's What Is To Be Done? After 1902, History of European Ideas, Vol. 22, Issue 4, ανακτήθηκε 07.12.2022 από [https://doi.org/10.1016/S0191-6599\(96\)00009-5](https://doi.org/10.1016/S0191-6599(96)00009-5).
- Mayer R. (1997). *Lenin, the proletariat, and the legitimation of dictatorship*, Journal of Political Ideologies, Vol. 2, Issue 1, ανακτήθηκε 22.12.2022 από <https://doi.org/10.1080/13569319708420752>.
- Metaxas (1979). *Πολιτική επιστήμη – πολιτική μεθοδολογία, Η οργανιστική λειτουργία ως πρότυπο πολιτικής ανάλυσης*
- Mingardi A. (2020). *Πόσο 'σοσιαλιστικός' ήταν ο εθνικοσοσιαλισμός*; ανακτήθηκε 28.12.2022 από <https://www.liberal.gr/think-tanks/poso-sosialistikos-itan-o-ethnikososialismos>.
- Montanari D.J. (2015). *Chiara Ferrari, The Rhetoric of Violence and Sacrifice in Fascist Italy: Mussolini, Gadda, Vittorini*, Volume 49, Issue 3, Forum Italicum: A Journal of Italian Studies, ανακτήθηκε 06.12.2022 από <https://doi.org/10.1177/0014585815594604>.
- Mussolini B. (1998 Release Date). *My Rise and Fall, published in English in 1928*, Publisher: Da Capo Press.
- Mussolini B. (2006 Release Date). *My Autobiography: With the Political and Social Doctrine of Fascism*, published in English in 1928, Publisher: Dover Publications.

- Nimtz A. (2014). *Lenin's Electoral Strategy from Marx and Engels through the Revolution of 1905*, Palgrave Macmillan New York, ανακτήθηκε 07.12.2022 από <https://doi.org/10.1057/9781137389961>.
- Pateman J. (2022). *V. I. Lenin on Alienation*, ανακτήθηκε 06.12.2022 από <https://doi.org/10.1177/0896920522108055>.
- Plessini K. (2006). *The Nazi as the 'ideal bourgeois': respectability and Nazism in the work of George L. Mosse*, *Totalitarian Movements and Political Religions*, Volume 5, Issue 2, ανακτήθηκε 12.12.2022 από <https://doi.org/10.1080/1469076042000269239>.
- Powel J. (2012). *The Economic Leadership Secrets of Benito Mussolini*, ανακτήθηκε 12.12.2022 από <https://www.forbes.com/sites/jimpowell/2012/02/22/the-economic-leadership-secrets-of-benito-mussolini/?sh=10f56a3868e6>.
- Pugliese S.G. (2006). *Romano Mussolini. My Father, Il Duce: A Memoir by Mussolini's Son*. Carlsbad, CA: Kales Press, 2006. Pp. 163. Volume 41, Issue 1, Journal indexing and metrics, ανακτήθηκε 06.12.2022 από <https://doi.org/10.1177/001458580704100131>.
- Read Ch. (2005). *Lenin. A Revolutionary Life*. 1st Edition, Routledge.
- Robertson E.M. (1988). *Race as a Factor in Mussolini's Policy in Africa and Europe*, Volume 23, Issue 1, *Journal of Contemporary History*, ανακτήθηκε 08.12.2022 από <https://doi.org/10.1177/002200948802300103>.
- Samuels L. (2015). *The Socialist Economics of Italian Fascism*, ανακτήθηκε 06.12.2022 από <https://www.econlib.org/library/Columns/y2015/Samuelsfascism.html>.
- Schieder W. (2021). *De Grazia, Victoria: The Perfect Fascist. A Story of Love, Power, and Morality in Mussolini's Italy*, 528 S., Harvard University Press, Cambridge, MA/London 2020, ανακτήθηκε 10.12.2022 από <https://doi.org/10.1007/s42520-021-00360-4>.
- Service R., (1995). *Lenin: A Political Life*, Palgrave Macmillan London, <https://doi.org/10.1007/978-1-349-05591-3>.
- Steigmann – Gall R. (2004). *Nazism and the revival of political religion theory*, *Totalitarian Movements and Political Religions*, Volume 5, 2004 - Issue 3, ανακτήθηκε 06.12.2022 από <https://doi.org/10.1080/1469076042000312186>.
- Szejnmann C.C. (2013). *Nazi Economic Thought and Rhetoric During the Weimar Republic: Capitalism and its Discontents, Politics, Religion & Ideology*, Volume 14, 2013 - Issue 3:

- ‘Machtergreifung’. The Nazi Seizure of Power in 1933, ανακτήθηκε 06.12.2022 από <https://doi.org/10.1080/21567689.2013.820436>.
- Tariq Ali (2017). *The Dilemmas of Lenin: Terrorism, War, Empire, Love, Revolution*, Verso.
- Weikart R. (2009). *Hitler’s Ethic. The Nazi Pursuit of Evolutionary Progress*, Palgrave Macmillan New York, eBook Palgrave History Collection, ανακτήθηκε 10.12.2022 από <https://doi.org/10.1057/9780230623989>.
- Welch D. (1993). *The Third Reich: Politics and Propaganda*, London: Routledge.
- Woolf S.J., (1966), *Mussolini as Revolutionary*, Volume 1, Issue 2, Journal of Contemporary History, ανακτήθηκε 22.12.2022 από <https://doi.org/10.1177/002200946600100211>.
- Ziemann B. & Szejnmann C.C. (2013). ‘Machtergreifung’. *The Nazi Seizure of Power in 1933, Politics, Religion & Ideology*, Volume 14, 2013 - Issue 3: ‘Machtergreifung’. The Nazi Seizure of Power in 1933, ανακτήθηκε 28.12.2022 από <https://doi.org/10.1080/21567689.2013.820422>.
- Zuccotti S (2014). *The Pope and Mussolini: The Secret History of Pius XI and the Rise of Fascism in Europe*. By David I. Kertzer, ανακτήθηκε 06.12.2022 από <https://link.springer.com/article/10.1007/s10835-014-9209-y>.

Παράρτημα Α – Κλείδες Παρατήρησης Λένιν

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο		Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)	Γλωσσικού τύπου παρατηρήσεις
1917 1 Ο στρατός των ναυτικών	9 (65)		
	1(14)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες	
	(1)	Σωφρεύονται εναντίον μας κατηγορίες για τρομοκρατία και βία, αλλά τις τοποθετούμε αναλόγως. Λέμε ότι δεν είμαστε αναρχικοί και δεσμευόμαστε να ιδρύσουμε ένα κράτος.	Αντωνυμίες για την ενότητα ([εναντίον] μας) Ρήματα που αναδεικνύουν την ενότητα σε α' πληθυντικό πρόσωπο (τοποθετούμε, δεσμευόμαστε να ιδρύσουμε) Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (βία, τρομοκρατία, εναντίον μας)

	(2)	<p>Είναι καθήκον μας να οικοδομήσουμε ένα νέο σοσιαλιστικό κράτος. Θα εργαστούμε ακούραστα για αυτόν τον στόχο και δε θα μας τρομοκρατήσει ούτε θα μας αποθαρρύνει κανένα εμπόδιο. Αυτό αποδεικνύεται από τα πρώτα βήματα της νέας κυβέρνησης. Αλλά η μετάβαση σε ένα νέο σύστημα είναι μια εξαιρετικά περίπλοκη διαδικασία και απαιτεί μια σταθερή κυβέρνηση για να το αναδείξει.</p>	<p>Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (είναι καθήκον, απαιτεί)</p> <p>Ρήματα που αναδεικνύουν την ενότητα σε α' πληθυντικό πρόσωπο (να οικοδομήσουμε, θα εργαστούμε, δε θα μας τρομοκρατήσει ούτε θα μας αποθαρρύνει)</p> <p>Αντωνυμίες για την ενότητα (μας)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους (ακούραστα, κανένα εμπόδιο, για να το διευκολύνει)</p> <p>Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (Είναι καθήκον μας να οικοδομήσουμε ένα νέο σοσιαλιστικό κράτος, απαιτεί μια σταθερή κυβέρνηση για να το διευκολύνει)</p>
--	-----	--	---

			Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους (θα εργαστούμε...εμπόδιο)
	(3)	Αντίθετα, λέμε: πρέπει να υπάρχει σταθερή εξουσία, η πίεση είναι απαραίτητη, αλλά θα την κατευθύνουμε εναντίον αυτής της χούφτας των καπιταλιστών, της αστικής τάξης. Θα ανταποκρινόμαστε πάντα με πίεση αντιδρώντας σε οποιεσδήποτε απόπειρες – θα ’ναι σίγουρα κάποιες απόπειρες απέλπιδες και τρελές – με σκοπό να αντισταθούμε για τη σοβιετική εξουσία. Σε κάθε περίπτωση, η ευθύνη γι’ αυτό θα βαρύνει αυτούς που αντιστέκονται.	<p>Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (πρέπει να υπάρχει, είναι απαραίτητη, η ευθύνη θα βαρύνει [αυτούς που αντιστέκονται])</p> <p>Ρήματα που αναδεικνύουν την ενότητα σε α’ πληθυντικό πρόσωπο (λέμε, θα τον κατευθύνουμε, θα ανταποκρινόμαστε, να αντισταθούμε, θα ανταποκρινόμαστε)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (εναντίον της χούφτας των καπιταλιστών, της αστικής τάξης)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους (πάντα με πίεση σε οποιεσδήποτε απόπειρες, απέλπιδες και</p>

			<p>τρελές απόπειρες, σε κάθε περίπτωση)</p> <p>Αντωνυμίες για τους αντιπάλους (αυτούς)</p>
	(4)	<p>Η βούληση της πλειοψηφίας θα είναι υπέρτατη· θα γινόταν από μια εργατική λαϊκή συμμαχία, μια έντιμη συμμαχία εργατών και αγροτών με βάση τα κοινά τους συμφέροντα. Τα κόμματα ήρθαν και έφυγαν, αλλά οι εργαζόμενοι παρέμειναν</p>	<p>Αναφορά στην εργατική τάξη (οι εργαζόμενοι παρέμειναν, μια έντιμη συμμαχία εργατών και αγροτών)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους (η βούληση της πλειοψηφίας θα είναι υπέρτατη, κοινά συμφέροντα)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (τα κόμματα ήρθαν κι έφυγαν)</p>
	(5)	<p>Αφήστε το Πολεμικό Ναυτικό να αφοσιωθεί στη διατήρηση αυτής της συμμαχίας ως θεμέλιο των κρατικών υποθέσεων. Αν παραμείνει υγιής, τίποτα δε θα μπορούσε να αμφισβητήσει τους λόγους της μετάβασης στον σοσιαλισμό.</p>	<p>Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (αφήστε)</p> <p>Βεβαιότητα για τη νίκη (τίποτα δε θα μπορούσε να ματαιώσει τους λόγους της μετάβασης στον σοσιαλισμό)</p>

	(6)	Αν η φινλανδική αστική τάξη αγοράζει όπλα από τους Γερμανούς για να τα χρησιμοποιήσει εναντίον των εργατών της, προσφέρουμε στους τελευταίους μια συμμαχία με τους Ρώσους εργάτες.	Ρήματα που αναδεικνύουν την ενότητα σε α' πληθυντικό πρόσωπο (προσφέρουμε)
	(7)	Τώρα «κατακτάμε» τη Φινλανδία – αυτό ακούγεται άσχημα - αλλά όχι με τον τρόπο που την κατέκτησαν οι ληστές βαρόνοι του διεθνούς καπιταλισμού.	Επιτακτικότητα της χρονικής συγκυρίας (τώρα) Ρήματα που αναδεικνύουν την ενότητα σε α' πληθυντικό πρόσωπο («κατακτάμε») Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (οι ληστές βαρόνοι του διεθνούς καπιταλισμού)
	(8)	Κερδίζουμε τη Φινλανδία δίνοντάς της πλήρη ελευθερία να ζει σε συμμαχία με εμάς ή με άλλους, διασφαλίζοντας πλήρη υποστήριξη στους εργαζόμενους όλων των εθνικοτήτων ενάντια στην αστική τάξη όλων των χωρών. Δεν είναι μια συμμαχία που βασίζεται σε συνθήκες αλλά στην αλληλεγγύη των εκμεταλλεζόμενων ενάντια στους εκμεταλλευτές.	Ρήματα που αναδεικνύουν την ενότητα σε α' πληθυντικό πρόσωπο (κερδίζουμε) Αντωνυμίες για την ενότητα ([με] εμάς) Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους (στην αλληλεγγύη των εκμεταλλεζόμενων ενάντια στους εκμεταλλευτές, διασφαλίζοντας πλήρη υποστήριξη στους

			εργαζόμενους όλων των εθνικοτήτων ενάντια στην αστική τάξη όλων των χωρών)
	(9)	Βλέπουμε τώρα ένα εθνικό κίνημα στην Ουκρανία και λέμε ότι υπερασπιζόμαστε άνευ όρων την πλήρη και απεριόριστη ελευθερία του ουκρανικού λαού. Έπρεπε να εξαλείψουμε αυτό το παλιό αιματοβαμμένο και βρώμικο παρελθόν, όταν η Ρωσία των καπιταλιστών καταπιεστών ενεργούσε ως δήμιος άλλων λαών. Είμαστε αποφασισμένοι να εξαλείψουμε αυτό το παρελθόν και να μην αφήσουμε κανένα ίχνος του.	<p>Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (έπρεπε να εξαλείψουμε)</p> <p>Ρήματα που αναδεικνύουν την ενότητα σε α' πληθυντικό πρόσωπο (βλέπουμε, λέμε, υπερασπιζόμαστε,, είμαστε αποφασισμένοι)</p> <p>Βεβαιότητα για τη νίκη (είμαστε αποφασισμένοι να εξαλείψουμε αυτό το παρελθόν και να μην αφήσουμε κανένα ίχνος του)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (αιματοβαμμένο και βρώμικο παρελθόν, των καπιταλιστών καταπιεστών)</p>
	(10)	Θα πούμε στους Ουκρανούς ότι ως Ουκρανοί μπορούν να προχωρήσουν και να οργανώσουν τη ζωή τους όπως τους βολεύει. Αλλά θα απλώσουμε αδελφικά το χέρι στους Ουκρανούς εργάτες και θα τους πούμε ότι μαζί τους θα πολεμήσουμε ενάντια στην δική τους και τη	Ρήματα που αναδεικνύουν την ενότητα σε α' πληθυντικό πρόσωπο (θα πούμε, θα απλώσουμε, θα πολεμήσουμε)

		δική μας αστική τάξη. Μόνο μια σοσιαλιστική συμμαχία των εργαζομένων όλων των χωρών μπορεί να αφαιρέσει κάθε έδαφος για εθνικές διώξεις και διαμάχες. μΘα θίξω τώρα το ζήτημα του πολέμου. Ξεκινήσαμε έναν αποφασιστικό αγώνα ενάντια στον πόλεμο που προκάλεσε η σύγκρουση των ληστών για τα λάφυρά τους.	Αναφορά στην εργατική τάξη (μια σοσιαλιστική συμμαχία των εργαζομένων όλων των χωρών) Ρήματα που αναδεικνύουν τα επιτεύγματα του παρελθόντος - Αόριστος - α' πληθυντικό πρόσωπο (ξεκινήσαμε) Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (των ληστών)
	(11)	Ένα πράγμα είναι ξεκάθαρο: το να σκοτώνεις στον πόλεμο σημαίνει να νικάς το κεφάλαιο, και η σοβιετική εξουσία έχει ξεκινήσει τον αγώνα για αυτόν τον σκοπό. Έχουμε δημοσιεύσει και θα συνεχίσουμε να δημοσιεύουμε μυστικές συμφωνίες.	Βεβαιότητα για την νίκη (το να σκοτώνεις στον πόλεμο σημαίνει να νικάς το κεφάλαιο) Ρήματα που αναδεικνύουν τα επιτεύγματα του παρελθόντος - Παρακείμενος - α' πληθυντικό πρόσωπο (η σοβιετική εξουσία έχει ξεκινήσει τον αγώνα για αυτόν τον σκοπό, έχουμε δημοσιεύσει, θα συνεχίσουμε να δημοσιεύουμε)
	(12)	Αλλά η επανάσταση δε γίνεται κατά παραγγελία' προκύπτει από ένα ξέσπασμα	Ρήματα που αναδεικνύουν τα επιτεύγματα του

		μαζικής αγανάκτησης. Ενώ ήταν πολύ εύκολο να διώξουμε μια ομάδα ανόητων, όπως ο Ρομανόφ και ο Ρασπούτιν, είναι πολύ πιο δύσκολο να πολεμήσουμε ενάντια στην οργανωμένη και ισχυρή κλίκα των Γερμανών ιμπεριαλιστών, τόσο των εστεμμένων όσο και των μη εστεμμένων.	<p>παρελθόντος - Αόριστος - α' πληθυντικό πρόσωπο (ήταν εύκολο να διώξουμε)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (μια ομάδα ανόητων όπως ο Ρομανόφ και ο Ρασπούτιν, οργανωμένη και ισχυρή κλίκα των Γερμανών ιμπεριαλιστών)</p>
	(13)	Αλλά μπορούμε και πρέπει να δουλέψουμε χέρι-χέρι με την επαναστατική τάξη των εργαζομένων σε όλες τις χώρες. Αυτός είναι ο δρόμος που ακολούθησε η σοβιετική κυβέρνηση δημοσιοποιώντας τις μυστικές συνθήκες και δείχνοντας ότι οι κυβερνήτες όλων των χωρών είναι ληστές. Αυτό δεν είναι προπαγάνδα στα λόγια αλλά στην πράξη.	<p>Ρήματα που αναδεικνύουν την ενότητα σε α' πληθυντικό πρόσωπο (μπορούμε, να δουλέψουμε)</p> <p>Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (πρέπει να δουλέψουμε)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (οι κυβερνήτες όλων των χωρών είναι ληστές)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους (χέρι-χέρι, προπαγάνδα με πράξεις)</p>

			Αναφορά στην εργατική τάξη (με την επαναστατική τάξη των εργαζομένων σε όλες τις χώρες)
	(14)	Και όταν το πούμε αυτό στον κόσμο, κανένας Γερμανός εργαζόμενος δε θα αγνοεί το γεγονός ότι οι ειρηνευτικές συνομιλίες δε διακόπηκαν με δικό μας λάθος. Στην υποθετική περίπτωση της γερμανικής εργατικής τάξης που συντάσσεται με την κυβέρνησή της των ιμπεριαλιστών λεηλατών και μας κάνει έκκληση να συνεχίσουμε τον πόλεμο,	<p>Αντωνυμίες για την ενότητα ([χωρίς δικό] μας [λάθος], μας [αντιμετωπίζει])</p> <p>Αναφορά στην εργατική τάξη (της γερμανικής εργατικής τάξης)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους (ειρηνευτικές συνομιλίες, με την ανάγκη να συνεχίσουμε τον πόλεμο)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (την κυβέρνησή της των ιμπεριαλιστών λεηλατών)</p> <p>Ρήματα που αναδεικνύουν την ενότητα σε α' πληθυντικό πρόσωπο (πούμε, να συνεχίσουμε)</p>
	2 (7)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης	

	(1)	<p>αλλά δίπλα στην Προσωρινή Κυβέρνηση ήταν τα Σοβιέτ των Βουλευτών των Εργατών και των Στρατιωτών, που δημιουργήθηκαν με την επαναστατική πρωτοβουλία του εξεγερμένου λαού, και τα οποία, όσο περνάει ο καιρός, συσπειρώνουν όλο και ευρύτερα τμήματα των εργατικών μαζών. Στη Ρωσία ο λαός έχει δημιουργήσει και έχει υποστηρίξει μια πραγματικά λαϊκή κυβέρνηση, κάτι που καμία άλλη ευρωπαϊκή επανάσταση δεν έχει επιτύχει, και τα εύσημα για αυτό βαρύνουν μόνο τα Σοβιέτ. Οι καταπιεσμένες μάζες βρέθηκαν αντιμέτωπες με ένα εξαιρετικά δύσκολο έργο, αυτό του να οικοδομήσουν μόνες τους ένα νέο κράτος.</p>	<p>Ρήματα που αναδεικνύουν τα επιτεύγματα του παρελθόντος - Αόριστος και Παρακείμενος - α' πληθυντικό πρόσωπο (έχει δημιουργήσει, έχει υποστηρίξει, βρέθηκαν)</p> <p>Αναφορά στην εργατική τάξη (ευρύτερα τμήματα των εργατικών μαζών, οι καταπιεσμένες μάζες, επαναστατική πρωτοβουλία του εξεγερμένου λαού, λαϊκή κυβέρνηση)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους (συσπειρώνουν, να οικοδομήσουν από μόνες τους ένα νέο κράτος, τα εύσημα)</p>
	(2)	<p>Οι εργαζόμενες μάζες δεν έχουν κανέναν να κοιτάζουν εκτός από τον εαυτό τους. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα σπουδαία έργα στα οποία προσβλέπουν οι άνθρωποι είναι εξαιρετικά δύσκολα.</p>	<p>Αναφορά στην εργατική τάξη (οι εργαζόμενες μάζες δεν έχουν κανέναν να κοιτάζουν εκτός από τον εαυτό τους)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους (τα</p>

			<p>σπουδαία έργα που ατενίζουν οι άνθρωποι είναι εξαιρετικά δύσκολα)</p> <p>Αντωνυμίες για την ενότητα (τον εαυτό τους)</p>
	(3)	<p>Αλλά υπάρχει ανάγκη για ενίσχυση της αυτοπεποίθησης, χρειάζεται όλες οι δυνάμεις που έχουν αφυπνιστεί μεταξύ των ανθρώπων και είναι ικανές για δράση να ενταχθούν στις υπάρχουσες οργανώσεις και σε αυτές που θα δημιουργηθούν από τις εργαζόμενες μάζες.</p>	<p>Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (χρειάζεται να ενταχθούν)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους (υπάρχει ανάγκη για αυτοπεποίθηση, δυνάμεις ικανές για δράση)</p>
	(4)	<p>Διχασμένες οι μάζες είναι αβοήθητες' ενωμένες είναι δυνατές. Έχουν αποκτήσει αυτοπεποίθηση και, αρνούμενες να τους αποκλείσει η αστική τάξη, άρχισαν να διοικούν μόνες τους το κράτος.</p>	<p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους ([οι μάζες] ενωμένες είναι δυνατές, αυτοπεποίθηση, άρχισαν να διοικούν μόνοι τους το κράτος)</p> <p>Αντωνυμίες για την ενότητα (μόνοι τους)</p> <p>Ρήματα που αναδεικνύουν τα επιτεύγματα του παρελθόντος - Αόριστος - Παρακείμενος - α'</p>

			πληθυντικό πρόσωπο (έχουν αποκτήσει, άρχισαν να διοικούν)
	(5)	Από αυτή την άποψη, το Πολεμικό Ναυτικό έδειξε ότι βρίσκεται για τα καλά στο προσκήνιο, δίνοντας το λαμπρό παράδειγμα της δημιουργικής ικανότητας που κρύβεται στις εργαζόμενες μάζες.	<p>Ρήματα που αναδεικνύουν τα επιτεύγματα του παρελθόντος - Αόριστος (έδειξε ότι βρίσκεται για τα καλά στο προσκήνιο)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους (προσφέροντας ένα λαμπρό παράδειγμα της δημιουργικής ικανότητας που κρύβεται στις εργαζόμενες μάζες)</p>
	(6)	Η βούληση της πλειοψηφίας θα είναι υπέρτατη· θα γινόταν από μια εργατική λαϊκή συμμαχία, μια έντιμη συμμαχία εργατών και αγροτών με βάση τα κοινά τους συμφέροντα. Τα κόμματα ήρθαν και έφυγαν, αλλά οι εργαζόμενοι παρέμειναν	<p>Αναφορά στην εργατική τάξη (η βούληση της πλειοψηφίας, μια έντιμη συμμαχία εργατών και αγροτών, οι εργαζόμενοι παρέμειναν)</p> <p>Βεβαιότητα για τη νίκη (η βούληση της πλειοψηφίας θα είναι υπέρτατη)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους (τα κοινά τους συμφέροντα, συμμαχία)</p>

	(7)	<p>ο ρωσικός λαός - που πάντα έχυne αίμα χωρίς να μεμψιμοιρεί και υπάκουσε στη θέληση μιας καταπιεστικής κυβέρνησης, όταν αγνόησε εντελώς τους στόχους και τους σκοπούς του – αναμφίβολα θα ρίξει το βάρος του στον αγώνα με πολύ περισσότερο θάρρος και σθένος όταν πρόκειται για τον αγώνα για τον σοσιαλισμό και την ελευθερία που απειλούνται με τις ξιφολόγχες της παγκόσμιας αστικής τάξης. Αλλά εμπιστευόμαστε τη διεθνή αλληλεγγύη των εργαζομένων μαζών, που θα ξεπεράσουν κάθε εμπόδιο και φράγμα στον αγώνα για τον σοσιαλισμό.</p>	<p>Ουσιαστικά που απευθύνουν τον λόγο στο ακροατήριο (ο ρωσικός λαός)</p> <p>Ρήματα που αναδεικνύουν τα επιτεύγματα του παρελθόντος - Αόριστος (έχυσε αίμα χωρίς μεμψιμοιρία, έκανε, αγνόησε)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους (αναμφίβολα θα ρίξει το βάρος του στον αγώνα με πολύ περισσότερο θάρρος και σθένος όταν πρόκειται για τον αγώνα για τον σοσιαλισμό και την ελευθερία, εμπιστευόμαστε τη διεθνή αλληλεγγύη των εργαζόμενων μαζών, που θα ξεπεράσουν κάθε εμπόδιο και φράγμα στον αγώνα για τον σοσιαλισμό)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (τη θέληση μιας καταπιεστικής κυβέρνησης, που απειλούνται με τις</p>
--	-----	--	---

			ξιφολόγες της παγκόσμιας αστικής τάξης)
	3 (13)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος	
	(1)	η οποία δε στόχευε στην ικανοποίηση των αναγκών των πλατιών μαζών και βασιζόταν στην αρχή της προστασίας όλων των συμφερόντων της αστικής τάξης, της τάξης των καταπιεστών	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (αρχή της προστασίας όλων των συμφερόντων της αστικής τάξης, της τάξης των καταπιεστών)
	(2)	Μπορείτε να δείτε πόση προσπάθεια έχει κάνει η αστική τάξη για την αντίστασή της σε εμάς, πώς γίνονται προσπάθειες να σαμποτάρουν τη δραστηριότητά μας αλλά και να εκτοξεύσουν ψέματα και συκοφαντίες εναντίον μας.	Αντωνυμίες για την ενότητα ([σε] εμάς, [τη δραστηριότητά] μας, [πάνω] μας) Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (πόση προσπάθεια έχει ρίξει η αστική τάξη για την αντίστασή της σε εμάς, πώς γίνονται προσπάθειες να σαμποτάρουν τη δραστηριότητά μας, ψέματα και συκοφαντίες)
	(3)	Μέχρι πρόσφατα, η εξουσία βρισκόταν στα χέρια των μοναρχών και των υποστηρικτών της αστικής τάξης. Όλες οι προσπάθειες και οι πολιτικές τους έχουν εξυπηρετήσει τον σκοπό του εξαναγκασμού των μαζών.	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (η εξουσία βρισκόταν [...] των μαζών)

			Επιτακτικότητα της χρονικής συγκυρίας (μέχρι πρόσφατα)
	(4)	Η αστική τάξη και τα αστικά τμήματα των διανοομένων του πληθυσμού ανατρέπουν τη λαϊκή εξουσία με κάθε δυνατό τρόπο.	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (Η αστική τάξη και [...] με κάθε δυνατό τρόπο)
	(5)	Η μελλοντική πορεία της ρωσικής επανάστασης είχε δείξει ότι η πολιτική δουλείας της συμφιλίωσης των γαιοκτημόνων με τους καπιταλιστές υπήρξε μια σαπουνόφουσκα. Η βούληση της πλειοψηφίας θα είναι κυρίαρχη· θα γίνει από μια εργατική λαϊκή συμμαχία, μια έντιμη συμμαχία εργατών και αγροτών με βάση τα κοινά τους συμφέροντα. Τα κόμματα ήρθαν και έφυγαν, αλλά οι εργαζόμενοι παρέμειναν.	Ρήματα που αναδεικνύουν τα επιτεύγματα του παρελθόντος - Παρακείμενος (είχε δείξει ότι η δουλική πολιτική [...] σαπουνόφουσκα) Αναφορά στην εργατική τάξη (η μελλοντικής πορεία της ρωσικής επανάστασης) Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (των γαιοκτημόνων, τους καπιταλιστές, μια σαπουνόφουσκα)
	(6)	Η εθνική καταπίεση από τους τσάρους, απαράμιλλη σε αγριότητα και παραλογισμό, μετέτρεψε τις εθνικότητες σε μεγάλες δεξαμενές άγριου μίσους για τους μονάρχες. Δεν ήταν έκπληξη το γεγονός ότι όλοι οι Ρώσοι μισούσαν και εκείνους που έφτασαν στο σημείο να απαγορεύσουν τη χρήση της μητρικής γλώσσας και καταδίκασαν τις μάζες των ανθρώπων σε αναλφαβητισμό. Θεωρήθηκε ότι	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (εθνική καταπίεση, απαράμιλλη σε αγριότητα και παραλογισμό, άδικες εθνικότητες, δεξαμενές άγριου μίσους, καταδίκασαν τις μάζες των ανθρώπων στον αναλφαβητισμό)

		οι προνομιοῦχοι Ρώσοι θα προσπαθούσαν να διατηρήσουν τα προνόμια που είχαν τόσο επιμελῶς διατηρηθεῖ για αυτούς ἀπὸ τον Νικόλαο Β' και τον Κερένσκι.	
	(7)	Τώρα «κατακτάμε» τη Φινλανδία – αυτό ἀκούγεται ἀσχημα - ἀλλὰ ὄχι με τον τρόπο που την κατέκτησαν οἱ ληστές βαρόνοι του διεθνούς καπιταλισμοῦ.	βλ.1(7)
	(8)	Βλέπουμε τώρα ἓνα εθνικὸ κίνημα στην Ουκρανία και λέμε ὅτι υπερασπιζόμαστε ἀνευ ὀρων την πλήρη και ἀπεριόριστη ελευθερία του ουκρανικοῦ λαοῦ. Ἐπρεπε να εξαλείψουμε αυτό το παλιὸ αιματοβαμμένο και βρώμικο παρελθόν, ὅταν ἡ Ρωσία των καπιταλιστῶν καταπιεστῶν ενεργούσε ως δῆμιος ἄλλων λαῶν. Εἴμαστε αποφασισμένοι να εξαλείψουμε αυτό το παρελθόν και να μην ἀφήσουμε κανένα ἴχνος του.	βλ.1(9)
	(9)	Μέχρι τώρα ὅλα τα κόμματα ἔχουν μιλήσει για αυτόν τον ἀγώνα ἀλλὰ δεν ἔχουν υπερβεῖ τα λόγια και την υποκρισία.	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους ἀντιπάλους (δεν ἔχουν υπερβεῖ τα λόγια και την υποκρισία)
	(10)	Αυτοὶ που ἐξέθεσαν αυτή την ἀποψη στους μπολσεβίκους μπλόφαραν. Οἱ καπιταλιστές ἐμπλέκονται σε ἓναν ἀγώνα ζωῆς και θανάτου για τη διανομὴ της λείας.	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους ἀντιπάλους (μπλόφαραν, καπιταλιστές, ἀγώνας ζωῆς και θανάτου, διανομὴ της λείας)
	(11)	Οἱ ἀστοὶ κύριοι εἶναι ἐκτὸς εαυτοῦ γιατί ο κόσμος βλέπει ὅτι τους ἔχει οδηγήσει στη σφαγή. Απειλοῦν τη Ρωσία με την προοπτική ἐνός ἀκόμη πολέμου, στον οποίο θα βρεθεῖ ἀπομονωμένη.	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους ἀντιπάλους (ἀστοὶ κύριοι ἐκτὸς εαυτοῦ, ἀπειλοῦν τη Ρωσία με την προοπτική ἐνός πολέμου)
	(12)	Θα εἶναι πολὺ μάταιο να προσπαθήσουν να ξεσηκώσουν τους λαοὺς τον ἓναν ἐναντίον του ἄλλου σε αυτόν τον τέταρτο χρόνο του πολέμου. Εἶναι σίγουρο ὅτι θα ἀποτύχουν. Δεν εἶναι μόνο σε αυτή τη χώρα, ἀλλὰ σε ὅλες τις	Βεβαιότητα για τη νίκη (θα εἶναι πολὺ μάταιο [...] του ἄλλου, εἶναι σίγουρο ὅτι θα ἀποτύχουν)

		<p>εμπόλεμες χώρες που φουντώνει ο αγώνας ενάντια στην ιμπεριαλιστική κυβέρνηση στο εσωτερικό. Υπήρξε μια ανοιχτή ανταρσία στο ναυτικό ακόμη και στη Γερμανία, την οποία οι ιμπεριαλιστές προσπάθησαν για δεκαετίες να μετατρέψουν σε ένοπλο στρατόπεδο με όλη την κυβερνητική μηχανή να είναι προσανατολισμένη στο να εξαλείψει το παραμικρό σημάδι λαϊκής δυσαρέσκειας. Για να κατανοήσει κανείς τη σημασία αυτής της ανταρσίας, πρέπει να γνωρίζει ότι τα αντίποινα της αστυνομίας στη Γερμανία είναι άνευ προηγουμένου.</p>	<p>Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (φουντώνει ο αγώνας ενάντια στην ιμπεριαλιστική κυβέρνηση στο εσωτερικό, οι ιμπεριαλιστές προσπάθησαν [...] μηχανή)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους (μια ανοιχτή ανταρσία, τα αντίποινα είναι άνευ προηγουμένου)</p>
	(13)	<p>Όταν οι Γερμανοί απάντησαν με υπεκφυγές στο αίτημά μας να μη μεταφέρουμε κανένα στρατό στο δυτικό και το ιταλικό μέτωπο, διακόψαμε τις συνομιλίες και θα επανέλθουμε σύντομα.</p>	<p>Ρήματα που αναδεικνύουν τα επιτεύγματα του παρελθόντος - Αόριστος - α' πρόσωπο πληθυντικού (διακόψαμε τις συνομιλίες)</p>
	4 (7)	<p>Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον</p>	
	(1)	<p>Είναι καθήκον μας να οικοδομήσουμε ένα νέο σοσιαλιστικό κράτος. Θα εργαστούμε ακούραστα για αυτόν τον στόχο και δε θα μας τρομοκρατήσει ούτε θα μας αποθαρρύνει κανένα εμπόδιο. Αυτό αποδεικνύεται από τα πρώτα βήματα της νέας κυβέρνησης. Αλλά η μετάβαση σε ένα νέο σύστημα είναι μια εξαιρετικά περίπλοκη διαδικασία και απαιτεί μια σταθερή κυβέρνηση για να το αναδείξει.</p>	<p>βλ.1(2)</p>

	(2)	<p>Αντίθετα, λέμε: πρέπει να υπάρχει σταθερή εξουσία, η πίεση είναι απαραίτητη, αλλά θα την κατευθύνουμε εναντίον αυτής της χούφτας των καπιταλιστών, της αστικής τάξης. Θα ανταποκρινόμαστε πάντα με πίεση αντιδρώντας σε οποιεσδήποτε απόπειρες – θα ’ναι σίγουρα κάποιες απόπειρες απέλπιδες και τρελές – με σκοπό να αντισταθούμε για τη σοβιετική εξουσία. Σε κάθε περίπτωση, η ευθύνη γι’ αυτό θα βαρύνει αυτούς που αντιστέκονται.</p>	βλ.1(3)
	(3)	<p>Αλλά υπάρχει ανάγκη για ενίσχυση της αυτοπεποίθησης, χρειάζεται όλες οι δυνάμεις που έχουν αφυπνιστεί μεταξύ των ανθρώπων και είναι ικανές για δράση να ενταχθούν στις υπάρχουσες οργανώσεις και σε αυτές που θα δημιουργηθούν από τις εργαζόμενες μάζες.</p>	βλ.2(3)
	(4)	<p>Μας λένε ότι η Ρωσία θα διαλυθεί και θα χωριστεί σε δημοκρατίες αλλά δεν έχουμε λόγο να το φοβόμαστε αυτό. Δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα, ανεξάρτητα από τον αριθμό των ανεξάρτητων δημοκρατιών. Το σημαντικό για εμάς δεν είναι πού εκτείνονται τα κρατικά σύνορα, αλλά αν οι εργαζόμενοι όλων των εθνών παραμένουν σύμμαχοι στον αγώνα τους ενάντια στην αστική τάξη, ανεξαρτήτως εθνικότητας.</p>	<p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους (δεν έχουμε λόγο να το φοβόμαστε αυτό, δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα, αν οι εργαζόμενοι όλων των εθνών παραμένουν σύμμαχοι στον αγώνα)</p> <p>Ρήματα που αναδεικνύουν την ενότητα σε α’ πληθυντικό πρόσωπο (δεν έχουμε να φοβηθούμε)</p> <p>Αντωνυμίες για την ενότητα ([για] εμάς)</p>

			Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (ενάντια στην αστική τάξη)
	(5)	Τώρα ο αγώνας για την ειρήνη βρίσκεται σε εξέλιξη. Είναι ένας δύσκολος αγώνας. Είναι πολύ αφελές να πιστεύουμε ότι η ειρήνη μπορεί να επιτευχθεί εύκολα και ότι η αστική τάξη θα μας την παραδώσει αμέσως μόλις την επικαλεστούμε.	Επιτακτικότητα της χρονικής συγκυρίας (τώρα ο αγώνας βρίσκεται σε εξέλιξη, είναι ένας δύσκολος αγώνας) Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους (είναι πολύ αφελές να πιστεύουμε)
	(6)	Δεν πρόκειται να μας αποθαρρύνει η οργή ή η συκοφαντία κανενός.	Βεβαιότητα για τη νίκη (δεν πρόκειται να μας αποθαρρύνει ο θυμός) Αντωνυμίες για την ενότητα ([να] μας [αποθαρρύνει])
	(7)	Αλλά δεν πρόκειται να μας πτοήσει το άγριο μίσος της αστικής τάξης για εμάς και για το ειρηνευτικό μας κίνημα.	Βεβαιότητα για τη νίκη (δεν πρόκειται να μας πτοήσει το άγριο μίσος της αστικής τάξης) Αντωνυμίες για την ενότητα ([για] εμάς)
	5 (6)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές	

	(1)	Οι εργαζόμενες μάζες δεν έχουν κανέναν να κοιτάζουν εκτός από τον εαυτό τους. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα σπουδαία έργα στα οποία προσβλέπουν οι άνθρωποι είναι εξαιρετικά δύσκολα.	βλ.2(2)
	(2)	Αλλά υπάρχει ανάγκη για ενίσχυση της αυτοπεποίθησης, χρειάζεται όλες οι δυνάμεις που έχουν αφυπνιστεί μεταξύ των ανθρώπων και είναι ικανές για δράση να ενταχθούν στις υπάρχουσες οργανώσεις και σε αυτές που θα δημιουργηθούν από τις εργαζόμενες μάζες.	βλ.2(3)
	(3)	Μπορεί να εμφανιστούν δυσκολίες στην αρχή, λόγω ανεπαρκούς εκπαίδευσης. Αλλά η τέχνη της διακυβέρνησης στην πράξη, την οποία έχει μονοπωλήσει η αστική τάξη, πρέπει να κατακτηθεί.	Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (πρέπει να κατακτηθεί) Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (την οποία έχει μονοπωλήσει η αστική τάξη)
	(4)	Αφήστε την αστική τάξη να ξεκινήσει τους βρώμικους μικροκαβγάδες και τις συνοριακές συναλλαγές της και οι εργάτες όλων των χωρών και εθνικοτήτων δε θα πέσουν έξω σε τέτοιου είδους ζητήματα.	Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (αφήστε) Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (την αστική τάξη να ξεκινήσει τους βρώμικους μικροκαβγάδες)
	(5)	Τώρα ο αγώνας για την ειρήνη είναι σε εξέλιξη. Είναι ένας δύσκολος αγώνας. Είναι πολύ αφελές να πιστεύουμε ότι η ειρήνη μπορεί να επιτευχθεί εύκολα και ότι η αστική τάξη θα μας την παραδώσει σε μια πιατέλα μόλις την επικαλεστούμε.	βλ.4(5)

	(6)	Αλλά μπορούμε και πρέπει να δουλέψουμε χέρι-χέρι με την επαναστατική τάξη των εργαζομένων σε όλες τις χώρες. Αυτός είναι ο δρόμος που ακολούθησε η σοβιετική κυβέρνηση δημοσιοποιώντας τις μυστικές συνθήκες και δείχνοντας ότι οι κυβερνήτες όλων των χωρών είναι ληστές. Αυτό δεν είναι προπαγάνδα στα λόγια αλλά στην πράξη.	βλ.1(13)
	6 (8)	Πολιτική αντίληψη	
	(1)	Σωφρεύονται εναντίον μας κατηγορίες για τρομοκρατία και βία, αλλά τις τοποθετούμε αναλόγως. Λέμε ότι δεν είμαστε αναρχικοί και δεσμευόμαστε να ιδρύσουμε ένα κράτος.	<p>Ρήματα που αναδεικνύουν την ενότητα σε α' πληθυντικό πρόσωπο (τοποθετούμε, δεν είμαστε, δεσμευόμαστε)</p> <p>Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (δεσμευόμαστε να ιδρύσουμε)</p> <p>Αντωνυμίες για την ενότητα ([εναντίον] μας)</p>
	(2)	Αντίθετα, λέμε: πρέπει να υπάρχει σταθερή εξουσία, η πίεση είναι απαραίτητη, αλλά θα την κατευθύνουμε εναντίον αυτής της χούφτας των καπιταλιστών, της αστικής τάξης. Θα ανταποκρινόμαστε πάντα με πίεση αντιδρώντας σε οποιεσδήποτε απόπειρες – θα 'ναι σίγουρα κάποιες απόπειρες απέλπιδες και τρελές – με σκοπό να αντισταθούμε για τη σοβιετική εξουσία. Σε κάθε περίπτωση, η ευθύνη γι' αυτό θα βαρύνει αυτούς που αντιστέκονται.	βλ.1(3)
	(3)	Διχασμένες οι μάζες είναι αβοήθητες· ενωμένες είναι δυνατές. Έχουν αποκτήσει αυτοπεποίθηση και, αρνούμενες να τους αποκλείσει η αστική τάξη, άρχισαν να διοικούν μόνες τους το κράτος.	βλ.2(4)

	(4)	Η βούληση της πλειοψηφίας θα είναι υπέρτατη· θα γινόταν από μια εργατική λαϊκή συμμαχία, μια έντιμη συμμαχία εργατών και αγροτών με βάση τα κοινά τους συμφέροντα. Τα κόμματα ήρθαν και έφυγαν, αλλά οι εργαζόμενοι παρέμειναν και	<i>βλ.1(4)</i>
	(5)	Κερδίζουμε τη Φινλανδία δίνοντάς της πλήρη ελευθερία να ζει σε συμμαχία με εμάς ή με άλλους, διασφαλίζοντας πλήρη υποστήριξη στους εργαζόμενους όλων των εθνικοτήτων ενάντια στην αστική τάξη όλων των χωρών. Δεν είναι μια συμμαχία που βασίζεται σε συνθήκες αλλά στην αλληλεγγύη των εκμεταλλεζόμενων ενάντια στους εκμεταλλευτές.	<i>βλ.1(8)</i>
	(6)	Ένα πράγμα είναι ξεκάθαρο: το να σκοτώνεις στον πόλεμο σημαίνει να νικάς το κεφάλαιο, και η σοβιετική εξουσία έχει ξεκινήσει τον αγώνα για αυτόν τον σκοπό. Έχουμε δημοσιεύσει και θα συνεχίσουμε να δημοσιεύουμε μυστικές συμφωνίες.	<i>βλ.1(11)</i>
	(7)	Αλλά η επανάσταση δε γίνεται κατά παραγγελία· προκύπτει από ένα ξέσπασμα μαζικής αγανάκτησης. Ενώ ήταν πολύ εύκολο να διώξουμε μια ομάδα ανόητων, όπως ο Ρομανόφ και ο Ρασπούτιν, είναι πολύ πιο δύσκολο να πολεμήσουμε ενάντια στην οργανωμένη και ισχυρή κλίκα των Γερμανών ιμπεριαλιστών, τόσο των εστεμμένων όσο και των μη εστεμμένων.	<i>βλ.1(12)</i>
	(8)	Αλλά μπορούμε και πρέπει να δουλέψουμε χέρι-χέρι με την επαναστατική τάξη των εργαζομένων σε όλες τις χώρες. Αυτός είναι ο δρόμος που ακολούθησε η σοβιετική κυβέρνηση δημοσιοποιώντας τις μυστικές συνθήκες και δείχνοντας ότι οι κυβερνήτες όλων των χωρών είναι ληστές. Αυτό δεν είναι προπαγάνδα στα λόγια αλλά στην πράξη.	<i>βλ.1(13)</i>

	8 (8)	Η αναπόφευκτη πτώση του προηγούμενου καθεστώτος	
	(1)	Η κατάρρευση της κυβέρνησης Κερένσκι ήταν αναπόφευκτη λόγω της πολιτικής της συμφιλίωσης,	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (η κατάρρευση της κυβέρνησης Κερένσκι ήταν αναπόφευκτη)
	(2)	αλλά δίπλα στην Προσωρινή Κυβέρνηση ήταν τα Σοβιέτ των Βουλευτών των Εργατών και των Στρατιωτών, που δημιουργήθηκαν με την επαναστατική πρωτοβουλία του εξεγερμένου λαού, και τα οποία, όσο περνάει ο καιρός, συσπειρώνουν όλο και ευρύτερα τμήματα των εργατικών μαζών. Στη Ρωσία ο λαός έχει δημιουργήσει και έχει υποστηρίξει μια πραγματικά λαϊκή κυβέρνηση, κάτι που καμία άλλη ευρωπαϊκή επανάσταση δεν έχει επιτύχει, και τα εύσημα για αυτό βαρύνουν μόνο τα Σοβιέτ. Οι καταπιεσμένες μάζες βρέθηκαν αντιμέτωπες με ένα εξαιρετικά δύσκολο έργο, αυτό του να οικοδομήσουν μόνες τους ένα νέο κράτος.	βλ.2(1)
	(3)	Σωρεύονται εναντίον μας κατηγορίες για τρομοκρατία και βία, αλλά τις τοποθετούμε αναλόγως. Λέμε ότι δεν είμαστε αναρχικοί και δεσμευόμαστε να ιδρύσουμε ένα κράτος.	βλ.6(1)
	(4)	Είναι καθήκον μας να οικοδομήσουμε ένα νέο σοσιαλιστικό κράτος. Θα εργαστούμε ακούραστα για αυτόν τον στόχο και δε θα μας τρομοκρατήσει ούτε θα μας αποθαρρύνει κανένα εμπόδιο. Αυτό αποδεικνύεται από τα πρώτα βήματα της νέας κυβέρνησης. Αλλά η μετάβαση σε ένα νέο σύστημα είναι μια εξαιρετικά περίπλοκη διαδικασία και απαιτεί μια σταθερή κυβέρνηση για να το αναδείξει.	βλ.1(2)
	(5)	Διχασμένες οι μάζες είναι αβοήθητες· ενωμένες είναι δυνατές. Έχουν αποκτήσει αυτοπεποίθηση και, αρνούμενες να τους αποκλείσει η αστική τάξη, άρχισαν να διοικούν μόνες τους το κράτος.	βλ.2(4)
	(6)	Από αυτή την άποψη, το Πολεμικό Ναυτικό έδειξε ότι βρίσκεται για τα καλά στο	βλ.2(5)

		προσκήνιο, δίνοντας το λαμπρό παράδειγμα της δημιουργικής ικανότητας που κρύβεται στις εργαζόμενες μάζες.	
	(7)	Μας λένε ότι η Ρωσία θα διαλυθεί και θα χωριστεί σε δημοκρατίες αλλά δεν έχουμε λόγο να το φοβόμαστε αυτό. Δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα, ανεξάρτητα από τον αριθμό των ανεξάρτητων δημοκρατιών. Το σημαντικό για εμάς δεν είναι πού εκτείνονται τα κρατικά σύνορα, αλλά αν οι εργαζόμενοι όλων των εθνών παραμένουν σύμμαχοι στον αγώνα τους ενάντια στην αστική τάξη, ανεξαρτήτως εθνικότητας.	βλ.4(4)
	(8)	Και όταν το πούμε αυτό στον κόσμο, κανένας Γερμανός εργαζόμενος δε θα αγνοεί το γεγονός ότι οι ειρηνευτικές συνομιλίες δε διακόπηκαν με δικό μας λάθος. Στην υποθετική περίπτωση της γερμανικής εργατικής τάξης που συντάσσεται με την κυβέρνησή της των ιμπεριαλιστών ληλατών και μας κάνει έκκληση να συνεχίσουμε τον πόλεμο,	βλ.1(14)
	9 (2)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών	
	(1)	Ωστόσο, το καπιταλιστικό κράτος πρέπει να συντριβεί και η δύναμη των καπιταλιστών να καταστραφεί.	Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (πρέπει να συντριβεί) Λεκτικές τοποθετήσεις που σχετίζονται με την ιδεολογία (το καπιταλιστικό κράτος, των καπιταλιστών)
	(2)	ο ρωσικός λαός - που πάντα έχυne αίμα χωρίς να μεμψιμοιρεί και υπάκουσε στη θέληση μιας καταπιεστικής κυβέρνησης, όταν αγνόησε εντελώς τους στόχους και τους σκοπούς του – αναμφίβολα θα ρίξει το βάρος του στον αγώνα με πολύ περισσότερο θάρρος και σθένος όταν πρόκειται για τον αγώνα για τον σοσιαλισμό και την ελευθερία που απειλούνται με τις ξιφολόγχες της παγκόσμιας αστικής τάξης. Αλλά εμπιστευόμαστε τη διεθνή αλληλεγγύη των εργαζομένων μαζών, που θα ξεπεράσουν	βλ.2(7)

		κάθε εμπόδιο και φράγμα στον αγώνα για τον σοσιαλισμό.	
--	--	--	--

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α/)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1918 1 Τα Σοβιέτ της Μόσχας των βουλευτών των εργατών, των αγροτών και του κόκκινου στρατού	9 (56)	
	1(9)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Σήμερα δεν έχουμε τόσο δυνατό μέτωπο. Δεν μπορούμε να το ενισχύσουμε χωρίς πυροβολικό. Η αποκατάσταση του μετώπου είναι πολύ δύσκολη, προχωρά πολύ αργά γιατί δεν έχουμε έρθει ποτέ σε επαφή με τέτοιο εχθρό. Ήταν άλλο πράγμα να παλεύεις με αυτόν τον ηλίθιο Romanov ή αυτόν τον καυχησιάρη Kerensky, αλλά εδώ έχουμε έναν εχθρό που έχει οργανώσει όλες του τις δυνάμεις και την οικονομική ζωή της χώρας του για την άμυνα ενάντια στην επανάσταση. Γνωρίζαμε ότι τον Ιούνιο του 1917, αντί να σκίσει τις ιμπεριαλιστικές συνθήκες,

		η κυβέρνηση του Κερένσκι έστειλε τους στρατιώτες σε μια επίθεση, η οποία τους αποδυνάμωσε πλήρως.
	(2)	Και τώρα, όταν η αστική τάξη ουρλιάζει για απaráμιλλη αποδιοργάνωση και εθνική ντροπή, φαντάζεται ότι μια επανάσταση, γεννημένη από πόλεμο, γεννημένη από πρωτοφανή καταστροφή, μπορεί να εξελιχθεί ήρεμα, ομαλά, ειρηνικά, χωρίς βάσανα, χωρίς βασανιστήρια, χωρίς φρίκη; Όποιος φαντάζεται την επανάσταση να ξεκινά με αυτόν τον τρόπο δεν είναι παρά ένας ανόητος ή ένας από αυτούς τους πλαδαρούς διανοούμενους που δεν μπορούν να κατανοήσουν τη σημασία αυτού του πολέμου και αυτής της επανάστασης. Ναι, έτσι σκέφτονται. Αλλά για εμάς είναι ξεκάθαρο ότι μέσα σε όλη αυτή τη διαδικασία συντελείται μια μεγάλη εθνική αναζωπύρωση, την οποία δε βλέπουν όσοι ουρλιάζουν για εθνική ντροπή.
	(3)	Δεν εγκαθίδρυσαν μόνο τη σοβιετική εξουσία στις μεγάλες πόλεις και στις περιοχές των εργοστασίων, αλλά και στις πιο απομακρυσμένες γωνιές της χώρας. Κάθε αγρότης που μέχρι τώρα γνώριζε μόνο την καταπίεση και τη ληστεία στα χέρια των αρχών, βλέπει τώρα την κυβέρνηση των φτωχών στην εξουσία, την κυβέρνηση που ο ίδιος εκλέγει, που τον έχει απελευθερώσει από την καταπίεση και που, παρ' όλα τα απaráμιλλα εμπόδια και δυσκολίες, θα μπορέσει να τον οδηγήσει ακόμα πιο μακριά.
	(4)	Σύντροφοι, αν και τώρα πρέπει να ζήσουμε μέρες βαριάς ήττας και καταπίεσης, όταν το κεφάλι της ρωσικής επανάστασης βρίσκεται κάτω από την μπότα των Πρώσων γαιοκτημόνων και ιμπεριαλιστών, είμαι βέβαιος, όσο μεγάλη κι αν είναι η οργή και η αγανάκτηση σε ορισμένους κύκλους, ότι βαθιά ανάμεσα στους ανθρώπους συμβαίνει μια εποικοδομητική διαδικασία, μια συσσώρευση ενέργειας και πειθαρχίας, που θα μας δώσει τη δύναμη να επιβιώσουμε από όλα τα χτυπήματα και που αποδεικνύει ότι δεν προδώσαμε και δε θα προδώσουμε την επανάσταση.
	(5)	Δεν εξαπατάμε κανέναν, δεν προδίδουμε κανέναν, δεν αρνούμαστε να βοηθήσουμε τους αδελφούς μας. Αλλά θα πρέπει να δεχτούμε μια πολύ επαχθή ειρήνη, θα πρέπει να ανεχτούμε τρομερές συνθήκες. Θα πρέπει να υποχωρήσουμε, για να κερδίσουμε χρόνο όσο αυτό είναι ακόμα δυνατό, ώστε οι σύμμαχοί μας να μπορέσουν να μας βοηθήσουν. Και έχουμε συμμάχους.

	(6)	Για να μπορέσουμε όμως να τα υπερασπιστούμε όλα αυτά, χρειάστηκε να δεχθούμε την πιο πικρή ταπείνωση. Γνωρίζουμε ότι υπάρχουν περιόδοι στην ιστορία κάθε έθνους που είναι υποχρεωμένο να υποχωρήσει μπροστά στην πίεση ενός εχθρού με περισσότερες δυνάμεις.
	(7)	Αν τους ξεπεράσουμε θα είμαστε οι νικητές, γιατί έχουμε συμμάχους και είμαστε πεπεισμένοι γι' αυτό.
	(8)	Όσο μοχθηρά κι αν συμπεριφέρονται τώρα οι διεθνείς ιμπεριαλιστές βλέποντας την ήττα μας, οι εχθροί τους, που είναι σύμμαχοί μας, ωριμάζουν μέσα στις δικές τους χώρες. Γνωρίζουμε και γνωρίζαμε πάντα με βεβαιότητα ότι στη γερμανική εργατική τάξη αυτή η διαδικασία εξελίσσεται, ίσως πιο αργά από ό,τι περιμέναμε, από όσο θα θέλαμε, αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η αγανάκτηση κατά των ιμπεριαλιστών αυξάνεται, ότι ο αριθμός των συμμάχων στο έργο μας αυξάνεται και ότι θα δεχτούν τη βοήθειά μας.
	(9)	Πρέπει να βάλουμε τα δυνατά μας, να δώσουμε τις σωστές οδηγίες και να επιβάλλουμε πειθαρχία. Αυτό είναι το καθήκον μας απέναντι στη σοσιαλιστική επανάσταση. Τότε θα μπορέσουμε να αντέξουμε μέχρι να μας βοηθήσει το συμμαχικό προλεταριάτο και, μαζί, να νικήσουμε όλους τους ιμπεριαλιστές και τους καπιταλιστές.
	2 (11)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης
	(1)	Αλλά αν κοιτάξουμε γύρω μας, αν θυμηθούμε τι πέτυχε η επανάσταση κατά τη διάρκεια αυτού του περασμένου έτους και πώς διαμορφώνεται η διεθνής κατάσταση, τότε κανείς από εμάς, είμαι βέβαιος, δε θα βρει χώρο για απελπισία ή απόγνωση.
	(2)	Θυμηθείτε πώς μέσα σε λίγες μέρες κατάφεραν να ανατρέψουν τη μοναρχία, η οποία το 1905, το 1906 και το 1907 είχε αντισταθεί σε ασύγκριτα βαρύτερα χτυπήματα και είχε πνίξει την επαναστατική Ρωσία στο αίμα. Και όταν, μετά τη νίκη του Φεβρουαρίου, η αστική τάξη βρέθηκε στην εξουσία, η επανάσταση προχώρησε με απίστευτη ταχύτητα.
	(3)	Η Ρωσική επανάσταση έφερε αποτελέσματα που τη διακρίνουν έντονα από τις επαναστάσεις στη Δυτική Ευρώπη. Παρήγαγε επαναστατικούς ανθρώπους προετοιμασμένους από τα γεγονότα του 1905 να αναλάβουν ανεξάρτητη δράση· δημιούργησε τα Σοβιέτ των βουλευτών των εργατών, των στρατιωτών και των

		αγροτών, σώματα ασύγκριτα πιο δημοκρατικά από όλα τα προηγούμενα, ικανά να εκπαιδεύσουν, να εξυψώσουν και να οδηγήσουν την καταπιεσμένη μάζα των εργατών, των στρατιωτών και των αγροτών.
	(4)	Χάρη σε αυτές τις συνθήκες, η Ρωσική επανάσταση πέρασε μέσα σε λίγους μήνες από εκείνη την περίοδο συμβιβασμού με την αστική τάξη που στη Δυτική Ευρώπη κράτησε ολόκληρες δεκαετίες.
	(5)	Και τώρα, όταν η αστική τάξη ουρλιάζει για απaráμιλλη αποδιοργάνωση και εθνική ντροπή, φαντάζεται ότι μια επανάσταση, γεννημένη από πόλεμο, γεννημένη από πρωτοφανή καταστροφή, μπορεί να εξελιχθεί ήρεμα, ομαλά, ειρηνικά, χωρίς βάσανα, χωρίς βασανιστήρια, χωρίς φρίκη; Όποιος φαντάζεται την επανάσταση να ξεκινά με αυτόν τον τρόπο δεν είναι παρά ένας ανόητος ή ένας από αυτούς τους πλαδαρούς διανοούμενους που δεν μπορούν να κατανοήσουν τη σημασία αυτού του πολέμου και αυτής της επανάστασης. Ναι, έτσι σκέφτονται. Αλλά για εμάς είναι ξεκάθαρο ότι μέσα σε όλη αυτή τη διαδικασία συντελείται μια μεγάλη εθνική αναζωπύρωση, την οποία δε βλέπουν όσοι ουρλιάζουν για εθνική ντροπή.
	(6)	Όπως και να έχει αυτό, έχουμε ξεφύγει από τον πόλεμο. Δε λέμε ότι απελευθερωθήκαμε χωρίς να δώσουμε τίποτα ως αντάλλαγμα, χωρίς να πληρώσουμε κάποιο τίμημα. Καταφέραμε όμως να βγούμε από τον πόλεμο. Δώσαμε ανάσα στον κόσμο. Δεν ξέρουμε όμως αυτή η ανάσα πόσο θα διαρκέσει.
	(7)	Αλλά ο λαός μπόρεσε να απαλλαγεί από την τσαρική κυβέρνηση, από την αστική κυβέρνηση και να δημιουργήσει σοβιετικές οργανώσεις που μόλις τώρα, όταν οι στρατιώτες επέστρεψαν από το μέτωπο, έφτασαν στα πιο απομακρυσμένα χωριά.
	(8)	Δεν εγκαθίδρυσαν μόνο τη σοβιετική εξουσία στις μεγάλες πόλεις και στις περιοχές των εργοστασίων, αλλά και στις πιο απομακρυσμένες γωνιές της χώρας. Κάθε αγρότης που μέχρι τώρα γνώριζε μόνο την καταπίεση και τη ληστεία στα χέρια των αρχών, βλέπει τώρα την κυβέρνηση των φτωχών στην εξουσία, την κυβέρνηση που ο ίδιος εκλέγει, που τον έχει απελευθερώσει από την καταπίεση και που, παρ' όλα τα απaráμιλλα εμπόδια και δυσκολίες, θα μπορέσει να τον οδηγήσει ακόμα πιο μακριά.
	(9)	Σύντροφοι, αν και τώρα πρέπει να ζήσουμε μέρες βαριάς ήττας και καταπίεσης, όταν το κεφάλι της ρωσικής επανάστασης βρίσκεται κάτω από τη μπότα των Πρώσων γαιοκτημόνων και ιμπεριαλιστών, είμαι βέβαιος, όσο μεγάλη κι αν είναι

		η οργή και η αγανάκτηση σε ορισμένους κύκλους, ότι βαθιά ανάμεσα στους ανθρώπους συμβαίνει μια εποικοδομητική διαδικασία, μια συσσώρευση ενέργειας και πειθαρχίας, που θα μας δώσει τη δύναμη να επιβιώσουμε από όλα τα χτυπήματα και που αποδεικνύει ότι δεν προδώσαμε και δε θα προδώσουμε την επανάσταση.
	(10)	Εάν αναγκαστήκαμε να υποστούμε αυτές τις δοκιμασίες και τις ήττες, είναι επειδή η πορεία της ιστορίας δεν κυλά ομαλά και ευχάριστα, επιτρέποντας στους εργαζόμενους όλων των χωρών να υψώσουν το ανάστημά τους ταυτόχρονα μ' εμάς και μαζί μας.
	(11)	Έχουμε αποκτήσει μια ανάσα, και πρέπει να την εκμεταλλευτούμε ώστε ο στρατός να έχει κάποιου είδους ανάπαυλα, έτσι ώστε ως μάζα (όχι εκείνοι οι δεκάδες χιλιάδες στις μεγάλες πόλεις που παρακολουθούν συναθροίσεις, αλλά τα εκατομμύρια και οι δεκάδες εκατομμυρίων που έχουν διασκορπιστεί στα χωριά) θα πρέπει να καταλάβει ότι ο παλιός πόλεμος τελείωσε και ένας νέος πόλεμος αρχίζει, ένας πόλεμος στον οποίο απαντήσαμε με μια προσφορά ειρήνης, ένας πόλεμος στον οποίο υποχωρήσαμε για να ξεπεράσουμε την έλλειψη πειθαρχίας, την αδράνειά μας, την πλαδαρότητά μας - παρά τα οποία μπορέσαμε να νικήσουμε τον τσαρισμό και τη ρωσική αστική τάξη, αλλά όχι την ευρωπαϊκή διεθνή αστική τάξη.
	3 (9)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος
	(1)	Δεν πρέπει να υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η παγκόσμια σοσιαλιστική επανάσταση, που ξεκίνησε τον Οκτώβριο, θα θριαμβεύσει πάνω από όλες τις δυσκολίες και τα εμπόδια, πάνω από όλες τις προσπάθειες των εχθρών της.
	(2)	θυμηθείτε πώς μέσα σε λίγες μέρες κατάφεραν να ανατρέψουν τη μοναρχία, η οποία το 1905, το 1906 και το 1907 είχε αντισταθεί σε ασύγκριτα βαρύτερα χτυπήματα και είχε πνίξει την επαναστατική Ρωσία στο αίμα. Και όταν, μετά τη νίκη του Φεβρουαρίου, η αστική τάξη βρέθηκε στην εξουσία, η επανάσταση προχώρησε με απίστευτη ταχύτητα.
	(3)	Η αστική τάξη λέει τώρα ότι η εργατική τάξη και οι εκπρόσωποί της, οι Μπολσεβίκοι, φταίνε για το γεγονός ότι ο στρατός δεν τα κατάφερε τόσο καλά. Αλλά μπορούμε τώρα να δούμε ότι αν εκείνη την εποχή -τον Μάρτιο και τον Απρίλιο- η εξουσία δεν ήταν στα χέρια των συμφιλιωτών, της αστικής τάξης που

		εξασφάλιζε ασφαλείς καλοπληρωμένες δουλειές για τον εαυτό της και τοποθετούσε τους καπιταλιστές στην εξουσία, ενώ την ίδια στιγμή άφηναν τον στρατό κουρελιασμένο και πεινασμένο. Αν λοιπόν η εξουσία δε βρισκόταν στα χέρια τέτοιων κυρίων όπως ο Κερένσκι, που αυτοαποκαλούνταν σοσιαλιστές, αλλά που στην πραγματικότητα κρατούσαν στις τσέπες τους μυστικές συνθήκες που δέσμευαν τον ρωσικό λαό να πολεμήσει μέχρι το 1918, τότε ίσως ο ρωσικός στρατός και η επανάσταση να μπορούσαν να μας έχουν γλιτώσει από αυτές τις απίστευτα σκληρές δοκιμασίες και ταπεινώσεις από τις οποίες έπρεπε να περάσουμε.
	(4)	Αν εκείνη την εποχή η εξουσία είχε περάσει στα Σοβιέτ, αν οι συμβιβαστές, αντί να βοηθήσουν τον Κερένσκι να οδηγήσει τον στρατό στη μάχη, είχαν παρουσιάσει μια πρόταση για μια δημοκρατική ειρήνη, τότε ο στρατός μας δε θα είχε καταρρεύσει τόσο άσχημα. Έπρεπε να του πουν: στάσου. Με το ένα χέρι κράτα τη σκισμένη μυστική συνθήκη με τους ιμπεριαλιστές και την πρόταση προς όλα τα έθνη για μια δημοκρατική ειρήνη· το άλλο άφησέ το να κρατήσει τουφέκι και όπλο, και άφησε το μπροστινό μέρος να παραμείνει απολύτως άθικτο. Αν είχε γίνει αυτό, ο στρατός και η επανάσταση θα μπορούσαν να είχαν σωθεί.
	(5)	Μια τέτοια χειρονομία, ακόμη και πριν από έναν εχθρό όπως ο γερμανικός ιμπεριαλισμός, ακόμα κι αν βοηθιούνταν από όλη την αστική τάξη, από ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο, από όλους τους εκπροσώπους των αστικών κομμάτων, μια τέτοια χειρονομία θα μπορούσε, ωστόσο, να ήταν χρήσιμη τότε. Αυτή η χειρονομία θα μπορούσε να είχε φέρει τον εχθρό σε μια κατάσταση όπου θα είχε δει, αφενός την προτεινόμενη δημοκρατική ειρήνη και τις συνθήκες ξεκάθαρα και, αφετέρου, τα όπλα.
	(6)	Σήμερα δεν έχουμε τόσο δυνατό μέτωπο. Δεν μπορούμε να το ενισχύσουμε χωρίς πυροβολικό. Η αποκατάσταση του μετώπου είναι πολύ δύσκολη, προχωρά πολύ αργά γιατί δεν έχουμε έρθει ποτέ σε επαφή με τέτοιο εχθρό. Ήταν άλλο πράγμα να παλεύεις με αυτόν τον ηλίθιο Romanov ή αυτόν τον καυχησιάρη Kerensky, αλλά εδώ έχουμε έναν εχθρό που έχει οργανώσει όλες του τις δυνάμεις και την οικονομική ζωή της χώρας του για την άμυνα ενάντια στην επανάσταση. Γνωρίζαμε ότι τον Ιούνιο του 1917, αντί να σκίσει τις ιμπεριαλιστικές συνθήκες, η κυβέρνηση του Κερένσκι έστειλε τους στρατιώτες σε μια επίθεση, η οποία τους αποδυνάμωσε πλήρως.

	(7)	Ενδεχομένως να είναι εξαιρετικά σύντομο γιατί οι ιμπεριαλιστές ληστές μας πλήττουν από τη Δύση και την Ανατολή, και ένας νέος πόλεμος θα ξεκινήσει αναπόφευκτα. Δεν κλείνουμε τα μάτια στο γεγονός ότι η χώρα είναι ερειπωμένη.
	(8)	Δεν πρέπει να ξεχνάμε το είδος του εχθρού με τον οποίο έχουμε να κάνουμε. Οι εχθροί τους οποίους είχαμε να αντιμετωπίσουμε στο παρελθόν - ο Ρομανόφ, ο Κερένσκι και η ρωσική αστική τάξη - η ανόητη, ανοργάνωτη , ακαλλιέργητη αστική τάξη που μόλις χθες έγλειψε τις μπότες του Ρομανόφ και μετά έτρεξε με μυστικές συνθήκες στις τσέπες τους - αυτοί οι εχθροί ισοδυναμούν με τίποτα σε σύγκριση με τη διεθνή αστική τάξη, που έχει μετατρέψει όλα τα επιτεύγματα του ανθρώπινου μυαλού σε όπλο για να καταστείλει τη βούληση των εργαζομένων και έχει προσαρμόσει το σύνολο της οργάνωσής τους στην εξόντωση ανθρώπων.
	(9)	Όσο μοχθηρά κι αν συμπεριφέρονται τώρα οι διεθνείς ιμπεριαλιστές βλέποντας την ήττα μας, οι εχθροί τους, που είναι σύμμαχοί μας, ωριμάζουν μέσα στις δικές τους χώρες. Γνωρίζουμε και γνωρίζαμε πάντα με βεβαιότητα ότι στη γερμανική εργατική τάξη αυτή η διαδικασία εξελίσσεται, ίσως πιο αργά από ό,τι περιμέναμε, από όσο θα θέλαμε, αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η αγανάκτηση κατά των ιμπεριαλιστών αυξάνεται, ότι ο αριθμός των συμμάχων στο έργο μας αυξάνεται και ότι θα δεχτούν τη βοήθειά μας.
	4 (7)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
	(1)	Δεν πρέπει να υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η παγκόσμια σοσιαλιστική επανάσταση, που ξεκίνησε τον Οκτώβριο, θα θριαμβεύσει πάνω από όλες τις δυσκολίες και τα εμπόδια, πάνω από όλες τις προσπάθειες των εχθρών της.
	(2)	Σύντροφοι, θυμηθείτε πώς εξελίχθηκε η ρωσική επανάσταση...
	(3)	Η αναγκαιότητα τους και η σημασία τους έχουν γίνει κατανοητές από τα χαμηλότερα στρώματα του λαού, από τους πιο καταπιεσμένους και καταπατημένους του λαού, που αδικήθηκαν και ταπεινώθηκαν από τσάρους, γαιοκτήμονες και καπιταλιστές και που ελάχιστα μπόρεσαν να βάλουν καρδιά και ψυχή` σε οτιδήποτε` ή να δείξουν τη δημιουργική τους ικανότητα.
	(4)	Δεν εγκαθίδρυσαν μόνο τη σοβιετική εξουσία στις μεγάλες πόλεις και στις περιοχές των εργοστασίων, αλλά και στις πιο απομακρυσμένες γωνιές της χώρας. Κάθε αγρότης που μέχρι τώρα γνώριζε μόνο την καταπίεση και τη ληστεία στα χέρια των αρχών, βλέπει τώρα την κυβέρνηση των φτωχών στην εξουσία, την

		κυβέρνηση που ο ίδιος εκλέγει, που τον έχει απελευθερώσει από την καταπίεση και που, παρ' όλα τα απαράμιλλα εμπόδια και δυσκολίες, θα μπορέσει να τον οδηγήσει ακόμα πιο μακριά.
	(5)	Σύντροφοι, αν και τώρα πρέπει να ζήσουμε μέρες βαριάς ήττας και καταπίεσης, όταν το κεφάλι της ρωσικής επανάστασης βρίσκεται κάτω από τη μπότα των Πρώσων γαιοκτημόνων και ιμπεριαλιστών, είμαι βέβαιος, όσο μεγάλη κι αν είναι η οργή και η αγανάκτηση σε ορισμένους κύκλους, ότι βαθιά ανάμεσα στους ανθρώπους συμβαίνει μια εποικοδομητική διαδικασία, μια συσσώρευση ενέργειας και πειθαρχίας, που θα μας δώσει τη δύναμη να επιβιώσουμε από όλα τα χτυπήματα και που αποδεικνύει ότι δεν προδώσαμε και δε θα προδώσουμε την επανάσταση.
	(6)	Όσο μεγάλο κι αν είναι το μίσος μας για τον ιμπεριαλισμό, όσο ισχυρό κι αν είναι το συναίσθημα, το δικαιολογημένο αυτό συναίσθημα, ο θυμός και η αγανάκτηση εναντίον του, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι είμαστε πλέον υπερασπιστές. Δεν είναι μυστικό τα όσα υπερασπιζόμαστε· υπερασπιζόμαστε τον σοσιαλισμό, υπερασπιζόμαστε τη σοσιαλιστική πατρίδα μας.
	(7)	Όσο μοχθηρά κι αν συμπεριφέρονται τώρα οι διεθνείς ιμπεριαλιστές βλέποντας την ήττα μας, οι εχθροί τους, που είναι σύμμαχοί μας, ωριμάζουν μέσα στις δικές τους χώρες. Γνωρίζουμε και γνωρίζαμε πάντα με βεβαιότητα ότι στη γερμανική εργατική τάξη αυτή η διαδικασία εξελίσσεται, ίσως πιο αργά από ό,τι περιμέναμε, από όσο θα θέλαμε, αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η αγανάκτηση κατά των ιμπεριαλιστών αυξάνεται, ότι ο αριθμός των συμμάχων στο έργο μας αυξάνεται και ότι θα δεχτούν τη βοήθειά μας.
	5 (4)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Σύντροφοι, αν και τώρα πρέπει να ζήσουμε μέρες βαριάς ήττας και καταπίεσης, όταν το κεφάλι της ρωσικής επανάστασης βρίσκεται κάτω από τη μπότα των Πρώσων γαιοκτημόνων και ιμπεριαλιστών, είμαι βέβαιος, όσο μεγάλη κι αν είναι η οργή και η αγανάκτηση σε ορισμένους κύκλους, ότι βαθιά ανάμεσα στους ανθρώπους συμβαίνει μια εποικοδομητική διαδικασία, μια συσσώρευση ενέργειας και πειθαρχίας, που θα μας δώσει τη δύναμη να επιβιώσουμε από όλα τα χτυπήματα και που αποδεικνύει ότι δεν προδώσαμε και δε θα προδώσουμε την επανάσταση.

	(2)	Δεν εξαπατάμε κανέναν, δεν προδίδουμε κανέναν , δεν αρνούμαστε να βοηθήσουμε τους αδελφούς μας. Αλλά θα πρέπει να δεχτούμε μια πολύ επαχθή ειρήνη, θα πρέπει να ανεχτούμε τρομερές συνθήκες. Θα πρέπει να υποχωρήσουμε, για να κερδίσουμε χρόνο όσο αυτό είναι ακόμα δυνατό, ώστε οι σύμμαχοί μας να μπορέσουν να μας βοηθήσουν. Και έχουμε συμμάχους.
	(3)	Έχουμε αποκτήσει μια ανάσα, και πρέπει να την εκμεταλλευτούμε ώστε ο στρατός να έχει κάποιου είδους ανάπαυλα, έτσι ώστε ως μάζα (όχι εκείνοι οι δεκάδες χιλιάδες στις μεγάλες πόλεις που παρακολουθούν συναθροίσεις, αλλά τα εκατομμύρια και οι δεκάδες εκατομμυρίων που έχουν διασκορπιστεί στα χωριά) θα πρέπει να καταλάβει ότι ο παλιός πόλεμος τελείωσε και ένας νέος πόλεμος αρχίζει, ένας πόλεμος στον οποίο απαντήσαμε με μια προσφορά ειρήνης, ένας πόλεμος στον οποίο υποχωρήσαμε για να ξεπεράσουμε την έλλειψη πειθαρχίας, την αδράνειά μας, την πλαδαρότητά μας - παρά τα οποία μπορέσαμε να νικήσουμε τον τσαρισμό και τη ρωσική αστική τάξη, αλλά όχι την ευρωπαϊκή διεθνή αστική τάξη.
	(4)	Πρέπει να βάλουμε τα δυνατά μας, να δώσουμε τις σωστές οδηγίες και να επιβάλλουμε πειθαρχία. Αυτό είναι το καθήκον μας απέναντι στη σοσιαλιστική επανάσταση. Τότε θα μπορέσουμε να αντέξουμε μέχρι να μας βοηθήσει το συμμαχικό προλεταριάτο και, μαζί, να νικήσουμε όλους τους ιμπεριαλιστές και τους καπιταλιστές.
	6 (5)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Μια τέτοια χειρονομία, ακόμη και πριν από έναν εχθρό όπως ο γερμανικός ιμπεριαλισμός, ακόμα κι αν βοηθούνταν από όλη την αστική τάξη, από ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο, από όλους τους εκπροσώπους των αστικών κομμάτων, μια τέτοια χειρονομία θα μπορούσε, ωστόσο, να ήταν χρήσιμη τότε. Αυτή η χειρονομία θα μπορούσε να είχε φέρει τον εχθρό σε μια κατάσταση όπου θα είχε δει, αφενός την προτεινόμενη δημοκρατική ειρήνη και τις συνθήκες ξεκάθαρα και, αφετέρου, τα όπλα.
	(2)	Και τώρα, όταν η αστική τάξη ουρλιάζει για απaráμιλλη αποδιοργάνωση και εθνική ντροπή, φαντάζεται ότι μια επανάσταση, γεννημένη από πόλεμο, γεννημένη από πρωτοφανή καταστροφή, μπορεί να εξελιχθεί ήρεμα, ομαλά, ειρηνικά, χωρίς βάσανα, χωρίς βασανιστήρια, χωρίς φρίκη; Όποιος φαντάζεται την επανάσταση να ξεκινά με αυτόν τον τρόπο δεν είναι παρά ένας ανόητος ή ένας

		από αυτούς τους πλαδαρούς διανοούμενους που δεν μπορούν να κατανοήσουν τη σημασία αυτού του πολέμου και αυτής της επανάστασης. Ναι, έτσι σκέφτονται. Αλλά για εμάς είναι ξεκάθαρο ότι μέσα σε όλη αυτή τη διαδικασία συντελείται μια μεγάλη εθνική αναζωπύρωση, την οποία δε βλέπουν όσοι ουρλιάζουν για εθνική ντροπή.
	(3)	Η αναγκαιότητα τους και η σημασία τους έχουν γίνει κατανοητές από τα χαμηλότερα στρώματα του λαού, από τους πιο καταπιεσμένους και καταπατημένους του λαού, που αδικήθηκαν και ταπεινώθηκαν από τσάρους, γαιοκτήμονες και καπιταλιστές και που ελάχιστα μπόρεσαν να βάλουν καρδιά και ψυχή` σε οτιδήποτε` ή να δείξουν τη δημιουργική τους ικανότητα.
	(4)	Σύντροφοι, αν και τώρα πρέπει να ζήσουμε μέρες βαριάς ήττας και καταπίεσης, όταν το κεφάλι της ρωσικής επανάστασης βρίσκεται κάτω από τη μπότα των Πρώσων γαιοκτημόνων και ιμπεριαλιστών, είμαι βέβαιος, όσο μεγάλη κι αν είναι η οργή και η αγανάκτηση σε ορισμένους κύκλους, ότι βαθιά ανάμεσα στους ανθρώπους συμβαίνει μια εποικοδομητική διαδικασία, μια συσσώρευση ενέργειας και πειθαρχίας, που θα μας δώσει τη δύναμη να επιβιώσουμε από όλα τα χτυπήματα και που αποδεικνύει ότι δεν προδώσαμε και δε θα προδώσουμε την επανάσταση.
	(5)	Πρέπει να βάλουμε τα δυνατά μας, να δώσουμε τις σωστές οδηγίες και να επιβάλλουμε πειθαρχία. Αυτό είναι το καθήκον μας απέναντι στη σοσιαλιστική επανάσταση. Τότε θα μπορέσουμε να αντέξουμε μέχρι να μας βοηθήσει το συμμαχικό προλεταριάτο και, μαζί, να νικήσουμε όλους τους ιμπεριαλιστές και τους καπιταλιστές.
	7 (1)	Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ
	(1)	Και τώρα, όταν η αστική τάξη ουρλιάζει για απaráμιλλη αποδιοργάνωση και εθνική ντροπή, φαντάζεται ότι μια επανάσταση, γεννημένη από πόλεμο, γεννημένη από πρωτοφανή καταστροφή, μπορεί να εξελιχθεί ήρεμα, ομαλά, ειρηνικά, χωρίς βάσανα, χωρίς βασανιστήρια, χωρίς φρίκη; Όποιος φαντάζεται την επανάσταση να ξεκινά με αυτόν τον τρόπο δεν είναι παρά ένας ανόητος ή ένας από αυτούς τους πλαδαρούς διανοούμενους που δεν μπορούν να κατανοήσουν τη σημασία αυτού του πολέμου και αυτής της επανάστασης. Ναι, έτσι σκέφτονται. Αλλά για εμάς είναι ξεκάθαρο ότι μέσα σε όλη αυτή τη διαδικασία συντελείται

		μια μεγάλη εθνική αναζωπύρωση, την οποία δε βλέπουν όσοι ουρλιάζουν για εθνική ντροπή.
	8 (2)	Η αναπόφευκτη πτώση του προηγούμενου καθεστώτος
	(1)	Δεν εγκαθίδρυσαν μόνο τη σοβιετική εξουσία στις μεγάλες πόλεις και στις περιοχές των εργοστασίων, αλλά και στις πιο απομακρυσμένες γωνιές της χώρας. Κάθε αγρότης που μέχρι τώρα γνώριζε μόνο την καταπίεση και τη ληστεία στα χέρια των αρχών, βλέπει τώρα την κυβέρνηση των φτωχών στην εξουσία, την κυβέρνηση που ο ίδιος εκλέγει, που τον έχει απελευθερώσει από την καταπίεση και που, παρ' όλα τα απαράμιλλα εμπόδια και δυσκολίες, θα μπορέσει να τον οδηγήσει ακόμα πιο μακριά.
	(2)	Δεν πρέπει να ξεχνάμε το είδος του εχθρού με τον οποίο έχουμε να κάνουμε. Οι εχθροί τους οποίους είχαμε να αντιμετωπίσουμε στο παρελθόν - ο Ρομανόφ, ο Κερένσκι και η ρωσική αστική τάξη - η ανόητη, ανοργάνωτη, ακαλλιέργητη αστική τάξη που μόλις χθες έγλειψε τις μπότες του Ρομανόφ και μετά έτρεξε με μυστικές συνθήκες στις τσέπες τους - αυτοί οι εχθροί ισοδυναμούν με τίποτα σε σύγκριση με τη διεθνή αστική τάξη, που έχει μετατρέψει όλα τα επιτεύγματα του ανθρώπινου μυαλού σε όπλο για να καταστείλει τη βούληση των εργαζομένων και έχει προσαρμόσει το σύνολο της οργάνωσής τους στην εξόντωση ανθρώπων.
	9 (8)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	Σύντροφοι, γιορτάζουμε την επέτειο της Ρωσικής επανάστασης σε μια εποχή όπου η επανάσταση περνάει δύσκολες μέρες, όταν πολλοί είναι έτοιμοι να κυριευθούν από την απόγνωση και την απογοήτευση.
	(2)	Θυμηθείτε πώς, μέσα σε λίγες μέρες τον Φεβρουάριο, χάρη στην κοινή δράση του προλεταριάτου και της αστικής τάξης, που είδαν ότι στον τσαρισμό ούτε μια αστική κοινωνία δεν μπορούσε να υπάρξει, χάρη στην συνεργασία μεταξύ των εργατών και του πιο διαφωτισμένου τμήματος των αγροτών, δηλαδή των στρατιωτών, που είχαν ζήσει όλες τις φρικαλεότητες του πολέμου -
	(3)	Σήμερα δεν έχουμε τόσο δυνατό μέτωπο. Δεν μπορούμε να το ενισχύσουμε χωρίς πυροβολικό. Η αποκατάσταση του μετώπου είναι πολύ δύσκολη, προχωρά πολύ αργά γιατί δεν έχουμε έρθει ποτέ σε επαφή με τέτοιο εχθρό. Ήταν άλλο πράγμα να παλεύεις με αυτόν τον ηλίθιο Romanov ή αυτόν τον καυχησιάρη Kerensky, αλλά εδώ έχουμε έναν εχθρό που έχει οργανώσει όλες του τις δυνάμεις και την οικονομική ζωή της χώρας του για την άμυνα ενάντια στην επανάσταση.

		Γνωρίζαμε ότι τον Ιούνιο του 1917, αντί να σκίσει τις ιμπεριαλιστικές συνθήκες, η κυβέρνηση του Κερένσκι έστειλε τους στρατιώτες σε μια επίθεση, η οποία τους αποδυνάμωσε πλήρως.
	(4)	Δεν εγκαθίδρυσαν μόνο τη σοβιετική εξουσία στις μεγάλες πόλεις και στις περιοχές των εργοστασίων, αλλά και στις πιο απομακρυσμένες γωνιές της χώρας. Κάθε αγρότης που μέχρι τώρα γνώριζε μόνο την καταπίεση και τη ληστεία στα χέρια των αρχών, βλέπει τώρα την κυβέρνηση των φτωχών στην εξουσία, την κυβέρνηση που ο ίδιος εκλέγει, που τον έχει απελευθερώσει από την καταπίεση και που, παρ' όλα τα απαράμιλλα εμπόδια και δυσκολίες, θα μπορέσει να τον οδηγήσει ακόμα πιο μακριά.
	(5)	Αυτός είναι ο εχθρός που μας επιτέθηκε τη στιγμή που αφοπλιστήκαμε εντελώς, όταν έπρεπε να δηλώσουμε ανοιχτά: δεν έχουμε στρατό, είμαστε μια χώρα που έχασε τον στρατό της και αναγκάζεται να δεχτεί μια πολύ ταπεινωτική ειρήνη.
	(6)	Για να μπορέσουμε όμως να τα υπερασπιστούμε όλα αυτά, χρειάστηκε να δεχθούμε την πιο πικρή ταπείνωση. Γνωρίζουμε ότι υπάρχουν περίοδοι στην ιστορία κάθε έθνους που είναι υποχρεωμένο να υποχωρήσει μπροστά στην πίεση ενός εχθρού με περισσότερες δυνάμεις.
	(7)	Έχουμε αποκτήσει μια ανάσα, και πρέπει να την εκμεταλλευτούμε ώστε ο στρατός να έχει κάποιου είδους ανάπαυλα, έτσι ώστε ως μάζα (όχι εκείνοι οι δεκάδες χιλιάδες στις μεγάλες πόλεις που παρακολουθούν συναθροίσεις, αλλά τα εκατομμύρια και οι δεκάδες εκατομμυρίων που έχουν διασκορπιστεί στα χωριά) θα πρέπει να καταλάβει ότι ο παλιός πόλεμος τελείωσε και ένας νέος πόλεμος αρχίζει, ένας πόλεμος στον οποίο απαντήσαμε με μια προσφορά ειρήνης, ένας πόλεμος στον οποίο υποχωρήσαμε για να ξεπεράσουμε την έλλειψη πειθαρχίας, την αδράνειά μας, την πλαδαρότητά μας - παρά τα οποία μπορέσαμε να νικήσουμε τον τσαρισμό και τη ρωσική αστική τάξη, αλλά όχι την ευρωπαϊκή διεθνή αστική τάξη.
	(8)	Όσο μοχθηρά κι αν συμπεριφέρονται τώρα οι διεθνείς ιμπεριαλιστές βλέποντας την ήττα μας, οι εχθροί τους, που είναι σύμμαχοί μας, ωριμάζουν μέσα στις δικές τους χώρες. Γνωρίζουμε και γνωρίζαμε πάντα με βεβαιότητα ότι στη γερμανική εργατική τάξη αυτή η διαδικασία εξελίσσεται, ίσως πιο αργά από ό,τι περιμέναμε, από όσο θα θέλαμε, αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η αγανάκτηση κατά των

		ιμπεριαλιστών αυξάνεται, ότι ο αριθμός των συμμάχων στο έργο μας αυξάνεται και ότι θα δεχτούν τη βοήθειά μας.
--	--	---

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές-α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1918 2 Σοβιέτ της Μόσχας των βουλευτών εργατών, αγροτών και του Κόκκινου Στρατού	9 (57)	
	1(11)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Και αυτή τη στιγμή το προλεταριάτο μάς έδειξε ξανά τη μεγάλη δύναμη της ταξικής του συνείδησης. Οι εργαζόμενοι, εκτιμώντας την πλήρη δυσκολία της περιόδου που διανύουμε, αντιλαμβάνονται ξεκάθαρα ότι το τέλος των μεγάλων δεινών που έπληξαν τους εργαζόμενους δεν εξαρτάται από εμάς αλλά από όλη την πορεία των ιστορικών γεγονότων. Με ηρωική αποφασιστικότητα οι εργαζόμενοι θα επωμιστούν το βάρος των νέων στερήσεων, αν μπορέσουν να υπερασπιστούν έτσι τα κέρδη της Οκτωβριανής Επανάστασης.

	(2)	Αυτή τη στιγμή, ως αποτέλεσμα του πιο αντιδραστικού πολέμου που χρειάστηκε να αντέξει η βασανισμένη χώρα μας, δεν έχουμε επαρκείς δυνάμεις για έναν ενεργό, ένοπλο αγώνα ενάντια στην παγκόσμια αντίδραση. Δεν έχουμε στρατό, δεν έχουμε τις δυνάμεις με τις οποίες μπορούμε να αναμετρηθούμε με τα άριστα οργανωμένα σώματα της διεθνούς αντεπανάστασης, που έχουν τη δύναμη, τον σύγχρονο εξοπλισμό και την ιδανική πειθαρχία. Για την ώρα είμαστε μόνοι και περικυκλωμένοι από θανάσιμους εχθρούς.
	(3)	Διεξάγοντας έναν εκτεταμένο αγώνα ενάντια στην εγχώρια αντεπανάσταση σε όλα τα μέτωπα, εκμεταλλευτήκαμε το πρόβλημα που υπέστη η διεθνής αστική τάξη και δώσαμε ένα έγκαιρο, ισχυρό χτύπημα στο σώμα της συντρεμιμένης πλέον αντεπανάστασης. Μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι κατά κύριο λόγο ο εμφύλιος βρίσκεται στο τέλος του. Θα υπάρξουν κάποιες αψιμαχίες, φυσικά, και σε μερικές πόλεις θα ξεσπάσουν οδομαχίες εδώ ή εκεί, λόγω των μεμονωμένων προσπαθειών των αντιδραστικών να ανατρέψουν τη δύναμη της επανάστασης - το σοβιετικό σύστημα- αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία ότι στο εσωτερικό η αντίδραση της πρώτης γραμμής έχει συντριβεί ανεπανόρθωτα από τις προσπάθειες του εξεγερμένου λαού. Έτσι, επιζήσαμε από την πρώτη περίοδο ανόδου της επανάστασης -η αρχή της οποίας χρονολογείται από τον Οκτώβρη- μια περίοδο μεθυστικής επιτυχίας, η οποία, στην πραγματικότητα, στοίχισε τη ζωή ορισμένων ανθρώπων.
	(4)	Θα πετύχουμε την τελική νίκη μόνο όταν καταφέρουμε επιτέλους να συντρίψουμε οριστικά τον διεθνή ιμπεριαλισμό, ο οποίος βασίζεται στην τεράστια δύναμη του εξοπλισμού και της πειθαρχίας του. Αλλά θα πετύχουμε τη νίκη μόνο μαζί με όλους τους εργάτες των άλλων χωρών, όλου του κόσμου.
	(5)	Λόγω της κατάστασης, χρειάστηκε να κάνουμε μια επαχθή ειρήνη στη Μπρεστ και δεν κρύβουμε το γεγονός ότι ανά πάσα στιγμή.
	(6)	Η υστεροφημία μας μας έχει τοποθετήσει στο προσκήνιο και θα χαθούμε αν δεν είμαστε σε θέση να αντέξουμε μέχρι να λάβουμε ισχυρή υποστήριξη από εργάτες που έχουν εξεγερθεί σε άλλες χώρες. Το καθήκον μας συνίσταται στη σταθερή συνέχιση της τακτικής του προλεταριακού αγώνα.
	(7)	Παράλληλα με αυτόν τον κίνδυνο, μας έρχεται αντιμέτωπο το τρομερό φάντασμα της πείνας που πλησιάζει και της μαζικής ανεργίας, αλλά βλέπουμε ότι όλοι οι ταξικοί εργάτες, των οποίων οι αριθμοί αυξάνονται όχι ανά ημέρα αλλά ανά ώρα,

		λαμβάνουν υπόψη και κατανοούν ότι αυτή τη στιγμή το μοναδικό μέσο αγώνα ενάντια σε αυτούς τους σοβαρούς κινδύνους είναι η προσπάθεια με όλες μας τις δυνάμεις και η ισχυρή μας αντοχή.
	(8)	Και ας θυμούνται όσοι δίνουν τη θέση τους στην απελπισία και αποκαρδιώνονται και χάνουν το σθένος τους σε δύσκολες στιγμές της επανάστασής μας, ότι πάντα λέγαμε πως δεν μπορούμε να περάσουμε από τον καπιταλισμό στην πλήρη νίκη του σοσιαλισμού με την αναίμακτη και εύκολη διαδρομή με τα λόγια, και ότι μπορούμε να φτάσουμε τον στόχο μας μόνο μέσω ενός λυσσασμένου αγώνα.

	(9)	Δεν έχουμε κατακτήσει τη μικροαστική αναρχία. Αυτή η χώρα, την οποία η πορεία της ιστορίας έχει προχωρήσει στην κορυφαία θέση στην αρένα της παγκόσμιας επανάστασης, μια χώρα κατεστραμμένη και ασπρισμένη, βρίσκεται σε εξαιρετικά σοβαρή κατάσταση και θα συντριβούμε αν δεν αντιμετωπίσουμε την καταστροφή, την αποδιοργάνωση και την απελπισία με τη σιδερένια δικτατορία των ταξικά συνειδητοποιημένων εργατών. Θα είμαστε ανελέητοι τόσο για τους εχθρούς μας όσο και για όλους τους αμφιταλαντευόμενους και επιβλαβείς παράγοντες ανάμεσά μας που τολμούν να φέρουν αποδιοργάνωση στο δύσκολο δημιουργικό μας έργο για την οικοδόμηση μιας νέας ζωής για τους εργαζόμενους.
	(10)	Έχουμε αρχίσει να λύνουμε ένα πρόβλημα, η κυριαρχία του οποίου θα φέρει την πλήρη εδραίωση του σοσιαλισμού. Για να ξεπεράσουμε όλες τις δυσκολίες, να αγωνιστούμε με επιτυχία ενάντια στην πείνα και την ανεργία, θα εκτελέσουμε ένα απλό αλλά δύσκολο έργο κρατικής σημασίας,
	(11)	Αυτή η τελευταία πράξη, αυτή των εκλογών για τα Σοβιέτ μας, σημάδεψε την ήττα για όλους εκείνους που εναπόθεσαν τις ελπίδες τους σε αυτές τις εκλογές, για όλους εκείνους που διστάζουν, και αυτό μου δίνει ελπίδα αλλά και σιγουριά ότι βρισκόμαστε στον σωστό δρόμο, που θα μας οδηγήσει στην πλήρη νίκη του σοσιαλισμού.
	2 (8)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης
	(1)	Χρειάστηκε να εκλέξετε νέα μέλη σε μια εξαιρετικά δύσκολη στιγμή, σε μια τραγική στιγμή που η εξέλιξη της επανάστασής μας εισέρχεται στην πιο επικίνδυνη και δύσκολη φάση της.
	(2)	Και αυτή τη στιγμή το προλεταριάτο μάς έδειξε ξανά τη μεγάλη δύναμη της ταξικής του συνείδησης. Οι εργαζόμενοι, εκτιμώντας την πλήρη δυσκολία της περιόδου που διανύουμε, αντιλαμβάνονται ξεκάθαρα ότι το τέλος των μεγάλων δεινών που έπληξαν τους εργαζόμενους δεν εξαρτάται από εμάς αλλά από όλη την πορεία των ιστορικών γεγονότων. Με ηρωική αποφασιστικότητα οι εργαζόμενοι θα επωμιστούν το βάρος των νέων στερήσεων, αν μπορέσουν να υπερασπιστούν έτσι τα κέρδη της Οκτωβριανής Επανάστασης.

	(3)	Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι, μαζί με τις σκληρές δοκιμασίες, η επανάσταση έχει ωστόσο εισέλθει σε μια φάση νέων, αφανών νικών, που δεν τραβούν την προσοχή, αλλά δεν είναι λιγότερο σημαντικές από τις λαμπρές νίκες της εποχής των οδοφραγμάτων του Οκτώβρη.
	(4)	Την εποχή της Οκτωβριανής εξέγερσης των εργαζομένων, όταν ξεδιπλώσαμε το κόκκινο λάβαρο της σοσιαλιστικής επανάστασης μπροστά στους εργάτες, περάσαμε μια περίοδο εύκολης, εκθαμβωτικής επιτυχίας. Οι εργάτες άλλων χωρών, που άκουσαν τον μακρινό βρυχηθμό της ρωσικής επανάστασης, κατάλαβαν τι συνέβαινε στη Ρωσία και συνειδητοποίησαν ότι η δράση του ρωσικού προλεταριάτου προώθησε τη δική τους ζωτικής σημασίας υπόθεση. Τότε, αντιμετωπίσαμε εύκολα τις αντιδραστικές συμμορίες, καταπνίξαμε εύκολα τα υπολείμματα των συμμοριών των Μενσεβίκων που ξεσηκώνονταν κατά του λαού και που εναντιώθηκαν ύπουλα σ' εμάς,
	(5)	με το βρώμικο όπλο του ψέματος, της συκοφαντίας και της πρωτοφανούς προδοσίας. Ως αποτέλεσμα του αγώνα μας κατά της αντεπανάστασης πετύχαμε μια μεγάλη νίκη, όπως φαίνεται από το γεγονός ότι ο αντεπαναστάτης Κορνίλοφ, πρωτίστως με θρασύτητα, σκοτώθηκε από τους δικούς του στρατιώτες, που είχαν επαναστατήσει εναντίον του.
	(6)	Είμαστε μια επαναστατική εργατική τάξη που έχει προχωρήσει στο προσκήνιο, όχι επειδή είμαστε καλύτεροι από άλλους εργάτες, όχι επειδή το ρωσικό προλεταριάτο είναι ανώτερο από την εργατική τάξη άλλων χωρών, αλλά μόνο επειδή ήμαστε μια από τις πιο υποανάπτυκτες χώρες στον κόσμο.
	(7)	Η δικτατορία του προλεταριάτου υποστηρίζει τη χρήση βίας κατά των εκμεταλλευτών. Ο δρόμος μας είναι μέσα από την αντοχή, την προλεταριακή αλληλεγγύη και την ισχυρή δικτατορία των εργαζομένων. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι σε πολλές περιπτώσεις η σοβιετική κυβέρνηση δεν έχει επιδείξει επαρκή αποφασιστικότητα στον αγώνα ενάντια στην αντεπανάσταση, και από αυτή την άποψη είχε μια πλήρως αδύναμη όψη από την οποία δεν μπορεί να οικοδομηθεί ο σοσιαλισμός.
	(8)	Οι εκλογές για τα Σοβιέτ της Μόσχας έδειξαν πόσο μεγάλη είναι η διορατικότητα των εργαζομένων στα τρέχοντα γεγονότα. Έχουν συνειδητοποιήσει ότι η σοβιετική εξουσία δεν είναι ένα επιδεικτικό στολίδι αλλά κάτι από τη σάρκα και το αίμα τους.

	3 (10)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος
	(1)	Στοιχεία εχθρικά προς την επανάσταση, όλοι όσοι υποστηρίζουν τους εχθρούς του λαού, όλοι αυτοί που ακολουθούν στον απόηχο της αστικής τάξης, είχαν εναποθέσει όλες τους τις ελπίδες στις εκλογές για το Σοβιέτ μας,
	(2)	Είμαστε ολοκληρωτικά αντιμέτωποι με τους δύο θανάσιμους εχθρούς μας. Απέναντί μας πάνοπλοι είναι οι εξωτερικοί και οι εσωτερικοί εχθροί, έτοιμοι να κομματιάσουν την επανάσταση και περιμένουν την κατάλληλη στιγμή για να δώσουν ένα τελειωτικό/νοκ αουτ χτύπημα.
	(3)	Ο εξωτερικός εχθρός είναι ο διεθνής ιμπεριαλισμός. Πάνοπλος και με πλούσιο τεχνικό εξοπλισμό, περιμένει τη στιγμή για μια νέα ληστρική επίθεση στη Σοβιετική Ρωσία. Έχοντας αυτό υπόψη, πρέπει με τρομερή διορατικότητα να κοιτάζουμε τη δυσοίωνη αλήθεια κατάματα.
	(4)	με το βρώμικο όπλο του ψέματος, της συκοφαντίας και της πρωτοφανούς προδοσίας. Ως αποτέλεσμα του αγώνα μας κατά της αντεπανάστασης πετύχαμε μια μεγάλη νίκη, όπως φαίνεται από το γεγονός ότι ο αντεπαναστάτης Κορνίλοφ, πρωτίστως με θρασύτητα, σκοτώθηκε από τους δικούς του στρατιώτες, που είχαν επαναστατήσει εναντίον του.
	(5)	Διεξάγοντας έναν εκτεταμένο αγώνα ενάντια στην εγχώρια αντεπανάσταση σε όλα τα μέτωπα, εκμεταλλευτήκαμε το πρόβλημα που υπέστη η διεθνής αστική τάξη και δώσαμε ένα έγκαιρο, ισχυρό χτύπημα στο σώμα της συντετριμμένης πλέον αντεπανάστασης. Μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι κατά κύριο λόγο ο εμφύλιος βρίσκεται στο τέλος του. Θα υπάρξουν κάποιες αψιμαχίες, φυσικά, και σε μερικές πόλεις θα ξεσπάσουν οδομαχίες εδώ ή εκεί, λόγω των μεμονωμένων προσπαθειών των αντιδραστικών να ανατρέψουν τη δύναμη της επανάστασης - το σοβιετικό σύστημα- αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία ότι στο εσωτερικό η αντίδραση της πρώτης γραμμής έχει συντριβεί ανεπανόρθωτα από τις προσπάθειες του εξεγερμένου λαού. Έτσι, επιζήσαμε από την πρώτη περίοδο ανόδου της επανάστασης -η αρχή της οποίας χρονολογείται από τον Οκτώβρη- μια περίοδο μεθυστικής επιτυχίας, η οποία, στην πραγματικότητα, στοίχισε τη ζωή ορισμένων ανθρώπων.
	(6)	αυτή η ειρήνη μπορεί να παραβιαστεί με προδοσία από τους πολυάριθμους εχθρούς της επανάστασης που προελαύνουν εναντίον μας από όλα τα μέτωπα και

		απέναντι στους οποίους είμαστε ανίσχυροι να ξεκινήσουμε έναν δυνατό αγώνα την παρούσα στιγμή . Έχετε υπόψη σας ότι όποιος θα σας καλούσε αυτή τη στιγμή σε αυτόν τον ενεργό, ένοπλο, ανοιχτό αγώνα ενάντια στον διεθνή ληστικό ιμπεριαλισμό, θα διέπραττε μια πράξη προδοσίας προς τον λαό, θα ήταν εθελοντής ή ακούσιος πράκτορας προβοκάτορας και υπηρέτης της μιας ή της άλλης κλίκας των ιμπεριαλιστών. Και όποιος ενεργεί σε αντίθεση με τις τακτικές που ακολουθήσαμε την πρόσφατη περίοδο -ακόμα κι αν αυτοαποκαλείται ως ο πιο «αριστερός», ακόμη και ακραία αριστερός, κομμουνιστής- είναι κακός επαναστάτης, θα πω περισσότερο, δεν είναι καθόλου επαναστάτης.
	(7)	Έχουμε έναν εξαιρετικά επικίνδυνο μυστικό εχθρό, πιο επικίνδυνο από πολλούς ανοιχτούς αντεπαναστάτες' αυτός ο εχθρός είναι ο θανάσιμος εχθρός της σοσιαλιστικής επανάστασης και της σοβιετικής εξουσίας, που είναι ένα λαϊκό κοινοβούλιο νέου τύπου για τους φτωχούς, που μέχρι τώρα δεν υπήρχε πουθενά—αυτός ο εχθρός είναι η αναρχία του μικροϊδιοκτητή.
	(8)	Ο εχθρός για τον οποίο μίλησα είναι η αναρχία των μικροϊδιοκτητών, των οποίων η ζωή καθοδηγείται από μια σκέψη: «Αρπάζω ό,τι μπορώ – οι υπόλοιποι δε με ενδιαφέρουν». Αυτός ο εχθρός είναι πιο ισχυρός από όλους τους Κορνίλον , Dutovs και Kaledins μαζί. Αυτοί οι μικροκαμωμένοι κουλάκοι, οι μικροεργοδότες και οι μικροϊδιοκτήτες λένε: «Όλη την ώρα μας καταπιέζουν, όλη την ώρα μας συνθλίβουν—λοιπόν, πώς μπορούμε να μην εκμεταλλευτούμε μια τόσο ευνοϊκή συγκυρία».
	(9)	Παράλληλα με αυτόν τον κίνδυνο, μας έρχεται αντιμέτωπο το τρομερό φάντασμα της πείνας που πλησιάζει και της μαζικής ανεργίας, αλλά βλέπουμε ότι όλοι οι ταξικοί εργάτες, των οποίων οι αριθμοί αυξάνονται όχι ανά ημέρα αλλά ανά ώρα, λαμβάνουν υπόψη και κατανοούν ότι αυτή τη στιγμή το μοναδικό μέσο αγώνα ενάντια σε αυτούς τους σοβαρούς κινδύνους είναι η προσπάθεια με όλες μας τις δυνάμεις και η ισχυρή μας αντοχή.
	(10)	και όποιος μας εναντιωθεί θα είναι σκληρός εχθρός του παγκόσμιου προλεταριάτου.
	4 (3)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
	(1)	Και ας θυμούνται όσοι δίνουν τη θέση τους στην απελπισία και αποκαρδιώνονται και χάνουν το σθένος τους σε δύσκολες στιγμές της επανάστασής μας, ότι πάντα

		λέγαμε πως δεν μπορούμε να περάσουμε από τον καπιταλισμό στην πλήρη νίκη του σοσιαλισμού με την αναίμακτη και εύκολη διαδρομή με τα λόγια, και ότι μπορούμε να φτάσουμε τον στόχο μας μόνο μέσω ενός λυσσασμένου αγώνα.
	(2)	Δεν έχουμε κατακτήσει τη μικροαστική αναρχία. Αυτή η χώρα, την οποία η πορεία της ιστορίας έχει προωθήσει προς την κορυφαία θέση στην αρένα της παγκόσμιας επανάστασης, μια χώρα κατεστραμμένη, βρίσκεται σε εξαιρετικά σοβαρή κατάσταση και θα συντριβούμε αν δεν αντιμετωπίσουμε την καταστροφή, την αποδιοργάνωση και την απελπισία με τη σιδερένια δικτατορία των ταξικά συνειδητοποιημένων εργατών. Θα είμαστε ανελέητοι τόσο με τους εχθρούς μας όσο και με όλους τους αμφιταλαντευόμενους και επιβλαβείς παράγοντες ανάμεσά μας που τολμούν να φέρουν αποδιοργάνωση στο δύσκολο δημιουργικό μας έργο για την οικοδόμηση μιας νέας ζωής για τους εργαζόμενους.
	(3)	Αυτή η τελευταία πράξη, αυτή των εκλογών για τα Σοβιέτ μας, σημάδεψε την ήττα για όλους εκείνους που εναπόθεσαν τις ελπίδες τους σε αυτές τις εκλογές, για όλους εκείνους που διστάζουν, και αυτό μου δίνει ελπίδα αλλά και σιγουριά ότι βρισκόμαστε στον σωστό δρόμο, που θα μας οδηγήσει στην πλήρη νίκη του σοσιαλισμού
	5 (5)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Ο εξωτερικός εχθρός είναι ο διεθνής ιμπεριαλισμός. Πάνοπλος και με πλούσιο τεχνικό εξοπλισμό, περιμένει τη στιγμή για μια νέα ληστρική επίθεση στη Σοβιετική Ρωσία. Έχοντας αυτό υπόψη, πρέπει με τρομερή διορατικότητα να κοιτάξουμε τη δυσοίωνη αλήθεια κατάματα.
	(2)	Επαναλαμβάνω για μια ακόμη φορά ότι η πιο δύσκολη, η πιο βαριά φάση στη ζωή της επανάστασής μας έχει τώρα ξεκινήσει. Το καθήκον που έχουμε μπροστά μας είναι η άκαμπτη προσπάθεια όλων μας και η εφαρμογή της στη νέα δημιουργική εργασία, γιατί μόνο η σιδερένια αντοχή και η εργασιακή πειθαρχία θα επιτρέψουν στο επαναστατικό ρωσικό προλεταριάτο, τόσο μοναχικό ακόμα στο γιγάντιο επαναστατικό του έργο, να αντέξει μέχρι τη στιγμή της απελευθέρωσης όταν το διεθνές προλεταριάτο θα μας ζητήσει βοήθεια.
	(3)	Το πρώτο και κύριο καθήκον που έχουμε μπροστά μας είναι η πλήρης εφαρμογή της δικτατορίας του προλεταριάτου σε όλους τους τομείς: στην οργάνωση της εργασιακής πειθαρχίας, στην παραγωγή και στη διανομή των προϊόντων.

	(4)	Αυτό το φαινόμενο είναι ένα σοβαρό εμπόδιο και αν δεν το ξεπεράσουμε η νίκη είναι αδύνατη, γιατί ένας νέος Κορνίλοφ θα ξεπεταχτεί από κάθε μικροϊδιοκτήτη, από κάθε άπληστο άρπαγα.
	(5)	Έχουμε αρχίσει να λύνουμε ένα πρόβλημα, η κυριαρχία του οποίου θα φέρει την πλήρη εδραίωση του σοσιαλισμού. Για να ξεπεράσουμε όλες τις δυσκολίες, να αγωνιστούμε με επιτυχία ενάντια στην πείνα και την ανεργία, θα εκτελέσουμε ένα απλό αλλά δύσκολο έργο κρατικής σημασίας,
	6 (11)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Και αυτή τη στιγμή το προλεταριάτο μάς έδειξε ξανά τη μεγάλη δύναμη της ταξικής του συνείδησης. Οι εργαζόμενοι, εκτιμώντας την πλήρη δυσκολία της περιόδου που διανύουμε, αντιλαμβάνονται ξεκάθαρα ότι το τέλος των μεγάλων δεινών που έπληξαν τους εργαζόμενους δεν εξαρτάται από εμάς αλλά από όλη την πορεία των ιστορικών γεγονότων. Με ηρωική αποφασιστικότητα οι εργαζόμενοι θα επωμιστούν το βάρος των νέων στερήσεων, αν μπορέσουν να υπερασπιστούν έτσι τα κέρδη της Οκτωβριανής Επανάστασης.
	(2)	Ο εξωτερικός εχθρός είναι ο διεθνής ιμπεριαλισμός. Πάνοπλος και με πλούσιο τεχνικό εξοπλισμό, περιμένει τη στιγμή για μια νέα ληστρική επίθεση στη Σοβιετική Ρωσία. Έχοντας αυτό υπόψη, πρέπει με τρομερή διορατικότητα να κοιτάζουμε τη δυσοίωνη αλήθεια κατάματα.
	(3)	Επαναλαμβάνω για μια ακόμη φορά ότι η πιο δύσκολη, η πιο βαριά φάση στη ζωή της επανάστασής μας έχει τώρα ξεκινήσει. Το καθήκον που έχουμε μπροστά μας είναι η άκαμπτη προσπάθεια όλων μας και η εφαρμογή της στη νέα δημιουργική εργασία, γιατί μόνο η σιδερένια αντοχή και η εργασιακή πειθαρχία θα επιτρέψουν στο επαναστατικό ρωσικό προλεταριάτο, τόσο μοναχικό ακόμα στο γιγάντιο επαναστατικό του έργο, να αντέξει μέχρι τη στιγμή της απελευθέρωσης όταν το διεθνές προλεταριάτο θα μας ζητήσει βοήθεια.
	(4)	Θα πετύχουμε την τελική νίκη μόνο όταν καταφέρουμε επιτέλους να συντρίψουμε οριστικά τον διεθνή ιμπεριαλισμό, ο οποίος βασίζεται στην τεράστια δύναμη του εξοπλισμού και της πειθαρχίας του. Αλλά θα πετύχουμε τη νίκη μόνο μαζί με όλους τους εργάτες των άλλων χωρών, όλου του κόσμου.
	(5)	αυτή η ειρήνη μπορεί να παραβιαστεί με προδοσία από τους πολυάριθμους εχθρούς της επανάστασης που προελαύνουν εναντίον μας από όλα τα μέτωπα και απέναντι στους οποίους είμαστε ανίσχυροι να ξεκινήσουμε έναν δυνατό αγώνα

		την παρούσα στιγμή . Έχετε υπόψη σας ότι όποιος θα σας καλούσε αυτή τη στιγμή σε αυτόν τον ενεργό, ένοπλο, ανοιχτό αγώνα ενάντια στον διεθνή ληστικό ιμπεριαλισμό, θα διέπραττε μια πράξη προδοσίας προς τον λαό, θα ήταν εθελοντής ή ακούσιος πράκτορας προβοκάτορας και υπηρέτης της μιας ή της άλλης κλίκας των ιμπεριαλιστών. Και όποιος ενεργεί σε αντίθεση με τις τακτικές που ακολουθήσαμε την πρόσφατη περίοδο -ακόμα κι αν αυτοαποκαλείται ως ο πιο «αριστερός», ακόμη και ακραία αριστερός, κομμουνιστής- είναι κακός επαναστάτης, θα πω περισσότερο, δεν είναι καθόλου επαναστάτης.
	(6)	Η υστεροφημία μας μας έχει τοποθετήσει στο προσκήνιο και θα χαθούμε αν δεν είμαστε σε θέση να αντέξουμε μέχρι να λάβουμε ισχυρή υποστήριξη από εργάτες που έχουν ξεγεραθεί σε άλλες χώρες. Το καθήκον μας συνίσταται στη σταθερή συνέχιση της τακτικής του προλεταριακού αγώνα.
	(7)	Αυτό το φαινόμενο είναι ένα σοβαρό εμπόδιο και αν δεν το ξεπεράσουμε η νίκη είναι αδιανόητη, γιατί ένας νέος Κορνίλοφ θα αναπτυχθεί/θα ξεπεταχτεί από κάθε μικροϊδιοκτήτη, από κάθε άπληστο άρπαγα.
	(8)	Και ασ θυμούνται όσοι δίνουν τη θέση τους στην απελπισία και αποκαρδιώνονται και χάνουν το σθένος τους σε δύσκολες στιγμές της επανάστασής μας, ότι πάντα λέγαμε πως δεν μπορούμε να περάσουμε από τον καπιταλισμό στην πλήρη νίκη του σοσιαλισμού με την αναίμακτη και εύκολη διαδρομή με τα λόγια, και ότι μπορούμε να φτάσουμε τον στόχο μας μόνο μέσω ενός λυσσασμένου αγώνα.
	(9)	Η δικτατορία του προλεταριάτου υποστηρίζει τη χρήση βίας κατά των εκμεταλλευτών. Ο δρόμος μας είναι μέσα από την αντοχή, την προλεταριακή αλληλεγγύη και την ισχυρή δικτατορία των εργαζομένων. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι σε πολλές περιπτώσεις η σοβιετική κυβέρνηση δεν έχει επιδείξει επαρκή αποφασιστικότητα στον αγώνα ενάντια στην αντεπανάσταση, και από αυτή την άποψη είχε μια πλήρως αδύναμη όψη από την οποία δεν μπορεί να οικοδομηθεί ο σοσιαλισμός.
	(10)	Δεν έχουμε κατακτήσει τη μικροαστική αναρχία. Αυτή η χώρα, την οποία η πορεία της ιστορίας έχει προωθήσει προς την κορυφαία θέση στην αρένα της παγκόσμιας επανάστασης, μια χώρα κατεστραμμένη, βρίσκεται σε εξαιρετικά σοβαρή κατάσταση και θα συντριβούμε αν δεν αντιμετωπίσουμε την καταστροφή, την αποδιοργάνωση και την απελπισία με τη σιδερένια δικτατορία των ταξικά συνειδητοποιημένων εργατών. Θα είμαστε ανελέητοι τόσο με τους

		εχθρούς μας όσο και με όλους τους αμφιταλαντευόμενους και επιβλαβείς παράγοντες ανάμεσά μας που τολμούν να φέρουν αποδιοργάνωση στο δύσκολο δημιουργικό μας έργο για την οικοδόμηση μιας νέας ζωής για τους εργαζόμενους.
	(11)	Αυτή η τελευταία πράξη, αυτή των εκλογών για τα Σοβιέτ μας, σημάδεψε την ήττα για όλους εκείνους που εναπόθεσαν τις ελπίδες τους σε αυτές τις εκλογές, για όλους εκείνους που διστάζουν, και αυτό μου δίνει ελπίδα αλλά και σιγουριά ότι βρισκόμαστε στον σωστό δρόμο, που θα μας οδηγήσει στην πλήρη νίκη του σοσιαλισμού.
	7 (3)	Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ
	(1)	Σύντροφοι, επιτρέψτε μου καταρχάς να χαιρετίσω το νεοεκλεγμένο Σοβιέτ των Εργατών και Αγροτών της Μόσχας.
	(2)	Την εποχή της Οκτωβριανής εξέγερσης των εργαζομένων, όταν ξεδιπλώσαμε το κόκκινο λάβαρο της σοσιαλιστικής επανάστασης μπροστά στους εργάτες, περάσαμε μια περίοδο εύκολης, εκθαμβωτικής επιτυχίας. Οι εργάτες άλλων χωρών, που άκουσαν τον μακρινό βρυχηθμό της ρωσικής επανάστασης, κατάλαβαν τι συνέβαινε στη Ρωσία και συνειδητοποίησαν ότι η δράση του ρωσικού προλεταριάτου προώθησε τη δική τους ζωτικής σημασίας υπόθεση. Τότε, αντιμετωπίσαμε εύκολα τις αντιδραστικές συμμορίες, καταπνίξαμε εύκολα τα υπολείμματα των συμμοριών των Μενσεβίκων που ξεσηκώνονταν κατά του λαού και που εναντιώθηκαν ύπουλα σ' εμάς,
	(3)	Διεξάγοντας έναν εκτεταμένο αγώνα ενάντια στην εγχώρια αντεπανάσταση σε όλα τα μέτωπα, εκμεταλλευτήκαμε το πρόβλημα που υπέστη η διεθνής αστική τάξη και δώσαμε ένα έγκαιρο, ισχυρό χτύπημα στο σώμα της συντηρημένης πλέον αντεπανάστασης. Μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι κατά κύριο λόγο ο εμφύλιος βρίσκεται στο τέλος του. Θα υπάρξουν κάποιες αψιμαχίες, φυσικά, και σε μερικές πόλεις θα ξεσπάσουν οδομαχίες εδώ ή εκεί, λόγω των μεμονωμένων προσπαθειών των αντιδραστικών να ανατρέψουν τη δύναμη της επανάστασης - το σοβιετικό σύστημα- αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία ότι στο εσωτερικό η αντίδραση της πρώτης γραμμής έχει συντριβεί ανεπανόρθωτα από τις προσπάθειες του εξεγερμένου λαού. Έτσι, επιζήσαμε από την πρώτη περίοδο ανόδου της επανάστασης -η αρχή της οποίας χρονολογείται από τον Οκτώβρη-

		<p>μια περίοδο μεθυστικής επιτυχίας, η οποία, στην πραγματικότητα, στοίχισε τη ζωή ορισμένων ανθρώπων.</p>
	9 (6)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	<p>γιατί αυτή τη στιγμή περνάμε μια εξαιρετικά δύσκολη περίοδο, με τη νικηφόρα προέλαση της επανάστασης να έχει τελειώσει και να έχει εισέλθει σε μια φάση επώδυνων εμπειριών, ακόμη και ηττών.</p>
	(2)	<p>Αυτή τη στιγμή, ως αποτέλεσμα του πιο αντιδραστικού πολέμου που χρειάστηκε να αντέξει η βασανισμένη χώρα μας, δεν έχουμε επαρκείς δυνάμεις για έναν ενεργό, ένοπλο αγώνα ενάντια στην παγκόσμια αντίδραση. Δεν έχουμε στρατό, δεν έχουμε τις δυνάμεις με τις οποίες μπορούμε να αναμετρηθούμε με τα άριστα οργανωμένα σώματα της διεθνούς αντεπανάστασης, που έχουν τη δύναμη, τον σύγχρονο εξοπλισμό και την ιδανική πειθαρχία. Για την ώρα είμαστε μόνοι και περικυκλωμένοι από θανάσιμους εχθρούς.</p>
	(3)	<p>Επαναλαμβάνω για μια ακόμη φορά ότι η πιο δύσκολη, η πιο βαριά φάση στη ζωή της επανάστασής μας έχει τώρα ξεκινήσει. Το καθήκον που έχουμε μπροστά μας είναι η άκαμπτη προσπάθεια όλων μας και η εφαρμογή της στη νέα δημιουργική εργασία, γιατί μόνο η σιδερένια αντοχή και η εργασιακή πειθαρχία θα επιτρέψουν στο επαναστατικό ρωσικό προλεταριάτο, τόσο μοναχικό ακόμα στο γιγάντιο επαναστατικό του έργο, να αντέξει μέχρι τη στιγμή της απελευθέρωσης όταν το διεθνές προλεταριάτο θα μας ζητήσει βοήθεια.</p>
	(4)	<p>Θα πετύχουμε την τελική νίκη μόνο όταν καταφέρουμε επιτέλους να συντρίψουμε οριστικά τον διεθνή ιμπεριαλισμό, ο οποίος βασίζεται στην τεράστια δύναμη του εξοπλισμού και της πειθαρχίας του. Αλλά θα πετύχουμε τη νίκη μόνο μαζί με όλους τους εργάτες των άλλων χωρών, όλου του κόσμου.</p>
	(5)	<p>Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι έχουμε φτάσει κοντά στο να ξεπεράσουμε τα πιο δύσκολα εμπόδια στον δρόμο της ανάπτυξης της σοσιαλιστικής επανάστασης.</p>
	(6)	<p>Η δικτατορία του προλεταριάτου υποστηρίζει τη χρήση βίας κατά των εκμεταλλευτών. Ο δρόμος μας είναι μέσα από την αντοχή, την προλεταριακή αλληλεγγύη και την ισχυρή δικτατορία των εργαζομένων. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι σε πολλές περιπτώσεις η σοβιετική κυβέρνηση δεν έχει επιδείξει επαρκή αποφασιστικότητα στον αγώνα ενάντια στην αντεπανάσταση, και από αυτή την άποψη είχε μια πλήρως αδύναμη όψη από την οποία δεν μπορεί να οικοδομηθεί ο σοσιαλισμός.</p>

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1918 3 Οι κυνηγοί και οι σκακιστές του κυνηγετικού ομίλου (Sokolniki Club)	9 (50)	
	1(8)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Το Κόμμα μας αποφάσισε να πραγματοποιήσει όσο το δυνατόν περισσότερες δημόσιες συνεδριάσεις σήμερα στη Μόσχα με στόχο να επιστήσει την προσοχή της εργατικής τάξης σχετικά με την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η σοβιετική κυβέρνηση και στις προσπάθειες που θα πρέπει να κάνει για να αντεπεξεέλθει με επιτυχία στην παρούσα κατάσταση.
	(2)	Όλοι γνωρίζετε ότι ο σύντροφος Βολοντάρσκι, ένας παλιός εργάτης του Κόμματος, που πλήρωσε για τις πεποιθήσεις του με βάσανα και κακουχίες, έχει δολοφονηθεί. Είναι φυσικά πολύ πιθανό να καταφέρουν να δολοφονήσουν

		μερικά ακόμη ενεργά μέλη της σοβιετικής κυβέρνησης, αλλά αυτό θα χρησιμεύσει μόνο για να κερδίσουν τη στοργή και τη συμπάθεια των μαζών και θα μας παρακινήσει να κρατήσουμε ακόμα πιο σθεναρά όλα αυτά που έχουμε πετύχει.
	(3)	Σήμερα υπάρχουν δύο παράγοντες που καθιστούν τη θέση της Σοβιετικής Δημοκρατίας ιδιαίτερα σοβαρή: ο λιμός και η διεθνής κατάσταση. Η διεθνής κατάσταση είναι σοβαρή γιατί οι Γερμανοί, οι Γάλλοι και οι Βρετανοί ιμπεριαλιστές περιμένουν μόνο την κατάλληλη στιγμή για να επιτεθούν ξανά στη Σοβιετική Δημοκρατία.
	(4)	Το καθήκον του Κόμματός μας είναι να πετάξει τον ζυγό του καπιταλισμού· αυτό μπορεί να γίνει μόνο με μια διεθνή επανάσταση. Όμως, σύντροφοι, πρέπει να καταλάβετε ότι οι επαναστάσεις δε γίνονται κατά παραγγελία.
	(5)	Και γνωρίζουμε ότι σε όλες τις χώρες, παρά την πιο αυστηρή λογοκρισία, τα καταφέραμε τόσο πολύ σ' αυτό το κομμάτι από το γεγονός ότι σε όλες τις συνεδριάσεις η απλή αναφορά του Κομμουνιστικού Κόμματος και της Ρωσικής Δημοκρατίας προκαλεί ένα ξέσπασμα ενθουσιασμού. <i>(Ζωηρά χειροκροτήματα)</i> Και λέμε ότι όσο συνεχίζεται η παγκόσμια σφαγή εκεί στη Δύση, είμαστε ασφαλείς. Όποιες και αν είναι οι συνέπειες του πολέμου, είναι βέβαιο ότι θα προκαλέσει επανάσταση, που είναι και θα είναι όντως σύμμαχός μας.
	(6)	Υπήρξαν στιγμές στη ζωή των εθνών, πριν από τώρα, όταν η κρατική εξουσία πέρασε στα χέρια της εργατικής τάξης· αλλά ποτέ δεν μπόρεσε να διατηρηθεί. Εμείς, ωστόσο, μπορούμε να τη διατηρήσουμε, γιατί έχουμε τη σοβιετική μας κυβέρνηση, η οποία ενώνει μια εργατική τάξη που έχει πάρει την υπόθεση στα χέρια της.
	(7)	Όταν διάβασα μια αναφορά ότι στο Usman Uyezd, στην Tambov Gubernia, ένα απόσπασμα τροφίμων παρέδωσε στους φτωχούς αγρότες 3.000 από τις 6.000 λίβρες σιτηρών που είχε ζητήσει, δηλώνω ότι ακόμα κι αν μου αποδείξετε ότι εκείνη την ημέρα υπήρχε μόνο ένα τέτοιο απόσπασμα στη Ρωσία, θα πρέπει να πω ότι η σοβιετική κυβέρνηση κάνει τη δουλειά της. Γιατί σε καμία άλλη χώρα στον κόσμο δε θα βρείτε τέτοιο απόσπασμα!
	(8)	Η αστική τάξη έχει πλήρη συνείδηση των συμφερόντων της και κάνει ό,τι μπορεί για να τα διαφυλάξει. Ξέρει ότι αν αυτό το φθινόπωρο, για πρώτη φορά μετά από πολλούς αιώνες, οι αγρότες θερίσουν τους καρπούς του δικού τους

		<p>μόχθου με τη μορφή της καλλιέργειας, και κρατήσουν την εργατική τάξη των πόλεων εφοδιασμένη, όλες οι ελπίδες της για αποκατάσταση θα καταρρεύσουν και η σοβιετική κυβέρνηση θα ενισχυθεί. Γι' αυτό η αστική τάξη επιδεικνύει τώρα τέτοια πυρετώδη δραστηριότητα.</p>
	2 (4)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης
	(1)	<p>Και γνωρίζουμε ότι σε όλες τις χώρες, παρά την πιο αυστηρή λογοκρισία, τα καταφέραμε τόσο πολύ σ' αυτό το κομμάτι από το γεγονός ότι σε όλες τις συνεδριάσεις η απλή αναφορά του Κομμουνιστικού Κόμματος και της Ρωσικής Δημοκρατίας προκαλεί ένα ξέσπασμα ενθουσιασμού. <i>(Ζωηρά χειροκροτήματα)</i> Και λέμε ότι όσο συνεχίζεται η παγκόσμια σφαγή εκεί στη Δύση, είμαστε ασφαλείς. Όποιες και αν είναι οι συνέπειες του πολέμου, είναι βέβαιο ότι θα προκαλέσει επανάσταση, που είναι και θα είναι όντως σύμμαχός μας.</p>
	(2)	<p>Η επανάστασή μας τρομοκρατεί τις ιμπεριαλιστικές τάξεις, γιατί γνωρίζουν ξεκάθαρα ότι η ύπαρξή τους εξαρτάται από το αν ο καπιταλισμός τους θα καταφέρει να κρατηθεί ή όχι, και γι' αυτό πρέπει να σταθούμε γερά και να βαδίσουμε πλάι πλάι με την τάξη με την οποία κερδίσαμε την Οκτωβριανή Επανάσταση. Είναι με αυτήν την ίδια τάξη που βαδίζουμε στον αγώνα ενάντια στην πείνα.</p>
	(3)	<p>Υπήρξαν στιγμές στη ζωή των εθνών, πριν από τώρα, όταν η κρατική εξουσία πέρασε στα χέρια της εργατικής τάξης· αλλά ποτέ δεν μπόρεσε να διατηρηθεί. Εμείς, ωστόσο, μπορούμε να τη διατηρήσουμε, γιατί έχουμε τη σοβιετική μας κυβέρνηση, η οποία ενώνει μια εργατική τάξη που έχει πάρει την υπόθεση στα χέρια της.</p>
	(4)	<p>Τμήματα ανδρών του Κόκκινου Στρατού φεύγουν από την πρωτεύουσα με τις καλύτερες προθέσεις στον κόσμο, αλλά, φτάνοντας στον προορισμό τους, μερικές φορές υποκύπτουν στους πειρασμούς της ληλασίας και της μέθης. Γι' αυτό ευθύνονται τα τέσσερα χρόνια της σφαγής, που κράτησαν τους ανθρώπους στα χαρακώματα για τόσο καιρό και τους ανάγκασαν να σφάζονται μεταξύ τους σαν άγρια θηρία.</p>

	3 (8)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος
	(1)	Ξέρετε ότι αυτούς τους τελευταίους μήνες, ακόμη και εβδομάδες, η αντεπανάσταση έχει σηκώσει κεφάλι. Οι Δεξιοί Σοσιαλεπαναστάτες και οι Μενσεβίκοι κατηγορούν τη σοβιετική κυβέρνηση ότι πρόδωσε τη Ρωσία στους Γερμανούς ιμπεριαλιστές. Ωστόσο, γνωρίζουμε πολύ καλά τι συμβαίνει στον Καύκασο, όπου οι Καυκάσιοι Μενσεβίκοι έχουν συνάψει συμμαχία με τους Τούρκους ιμπεριαλιστές, και στην Ουκρανία, όπου οι Ουκρανοί Δεξιοί Σοσιαλεπαναστάτες έχουν συνάψει συμμαχία με τους Γερμανούς ιμπεριαλιστές.
	(2)	Και επιπλέον, σύντροφοι, όχι μόνο εκμηδένισαν όλα τα επιτεύγματα της σοβιετικής εξουσίας σε αυτές τις περιοχές, όχι μόνο συλλαμβάνουν και πυροβολούν εργάτες, όχι μόνο τους στέρησαν όλα τα κέρδη τους, αλλά έχουν βάλει ακόμη και έναν Σκοροπάντσκοι σε θέση εξουσίας. Όλα αυτά, φυσικά, δε θα κερδίσουν για λογαριασμό τους τη συμπάθεια της εργατικής τάξης. Γι' αυτό οι αντεπαναστάτες προσπαθούν τώρα να αξιοποιήσουν στο έπακρο την εξάντληση, του ρωσικού λαού, από την πείνα. Κάνουν μια τελευταία προσπάθεια να ανατρέψουν τη σοβιετική κυβέρνηση. Τώρα πιάνουν τους Τσεχοσλοβάκους, οι οποίοι, πρέπει να πούμε, δεν είναι σε καμία περίπτωση εχθρικοί προς τη σοβιετική κυβέρνηση. Δεν είναι οι Τσεχοσλοβάκοι αλλά οι αντεπαναστάτες αξιωματικοί τους που είναι εχθρικοί προς τη σοβιετική κυβέρνηση. Με τη βοήθεια αυτών των αξιωματικών, οι ιμπεριαλιστές προσπαθούν να σύρουν τη Ρωσία στην παγκόσμια σφαγή που συνεχίζεται ακόμα.
	(3)	Και είναι χαρακτηριστικό ότι όπου η εξουσία περνάει στα χέρια των Μενσεβίκων και των Δεξιών Σοσιαλεπαναστατών, διαπιστώνουμε αμέσως ότι θέλουν να μας χαρίσουν κάποιον Σκοροπάντσκοι ή κάποιον άλλο. Και μόλις οι μάζες αντιληφθούν πού τις οδήγησαν οι μενσεβίκοι και οι δεξιοί σοσιαλεπαναστάτες, οι τελευταίοι μένουν χωρίς την υποστήριξη των μαζών. Μένουν χωρίς υποστήριξη. Έπειτα, ως τελευταία ελπίδα, αρχίζουν να κάνουν εικασίες για την πείνα, και όταν και αυτό αποτυγχάνει, δεν κάνουν πίσω ακόμα και μπροστά σε μια δόλια δολοφονία.

(4)	Όλοι γνωρίζετε ότι ο σύντροφος Volodarsky , ένας παλιός εργάτης του Κόμματος, που πλήρωσε για τις πεποιθήσεις του με βάσανα και κακουχίες, έχει δολοφονηθεί. Είναι πολύ πιθανό φυσικά να καταφέρουν να δολοφονήσουν μερικά ακόμη ενεργά μέλη της σοβιετικής κυβέρνησης, αλλά αυτό θα χρησιμεύσει μόνο για να την αγκιστρώσει στη στοργή των μαζών και θα μας παρακινήσει να κρατήσουμε ακόμα πιο σταθερά τα κέρδη μας.
(5)	Σήμερα υπάρχουν δύο παράγοντες που καθιστούν τη θέση της Σοβιετικής Δημοκρατίας ιδιαίτερα σοβαρή: ο λιμός και η διεθνής κατάσταση. Η διεθνής κατάσταση είναι σοβαρή γιατί οι Γερμανοί, οι Γάλλοι και οι Βρετανοί ιμπεριαλιστές περιμένουν μόνο την κατάλληλη στιγμή για να επιτεθούν ξανά στη Σοβιετική Δημοκρατία.
(6)	Και γνωρίζουμε ότι σε όλες τις χώρες, παρά την πιο αυστηρή λογοκρισία, τα καταφέραμε τόσο πολύ σ' αυτό το κομμάτι από το γεγονός ότι σε όλες τις συνεδριάσεις η απλή αναφορά του Κομμουνιστικού Κόμματος και της Ρωσικής Δημοκρατίας προκαλεί ένα ξέσπασμα ενθουσιασμού. <i>(Ζωηρά χειροκροτήματα)</i> Και λέμε ότι όσο συνεχίζεται η παγκόσμια σφαγή εκεί στη Δύση, είμαστε ασφαλείς. Όποιες και αν είναι οι συνέπειες του πολέμου, είναι βέβαιο ότι θα ποκαλέσει επανάσταση, που είναι και θα είναι όντως σύμμαχός μας.
(7)	Τμήματα ανδρών του Κόκκινου Στρατού φεύγουν από την πρωτεύουσα με τις καλύτερες προθέσεις στον κόσμο, αλλά, φτάνοντας στον προορισμό τους, μερικές φορές υποκύπτουν στους πειρασμούς της ληλασίας και της μέθης. Γι' αυτό ευθύνονται τα τέσσερα χρόνια της σφαγής, που κράτησαν τους ανθρώπους στα χαρακώματα για τόσο καιρό και τους ανάγκασαν να σφάζονται μεταξύ τους σαν άγρια θηρία.
(8)	Πρέπει να κάμψουμε όλες τις προσπάθειές μας για να πολεμήσουμε τους πλούσιους αγρότες, τους κερδοσκόπους και την αστική τάξη των πόλεων.
4 (2)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
(1)	Και γνωρίζουμε ότι σε όλες τις χώρες, παρά την πιο αυστηρή λογοκρισία, τα καταφέραμε τόσο πολύ σ' αυτό το κομμάτι από το γεγονός ότι σε όλες τις συνεδριάσεις η απλή αναφορά του Κομμουνιστικού Κόμματος και της Ρωσικής Δημοκρατίας προκαλεί ένα ξέσπασμα ενθουσιασμού. <i>(Ζωηρά χειροκροτήματα)</i> Και λέμε ότι όσο συνεχίζεται η παγκόσμια σφαγή εκεί στη Δύση, είμαστε

		ασφαλείς. Όποιες και αν είναι οι συνέπειες του πολέμου, είναι βέβαιο ότι θα προκαλέσει επανάσταση, που είναι και θα είναι όντως σύμμαχός μας.
	(2)	Τμήματα ανδρών του Κόκκινου Στρατού φεύγουν από την πρωτεύουσα με τις καλύτερες προθέσεις στον κόσμο, αλλά, φτάνοντας στον προορισμό τους, μερικές φορές υποκύπτουν στους πειρασμούς της λεηλασίας και της μέθης. Γι' αυτό ευθύνονται τα τέσσερα χρόνια της σφαγής, που κράτησαν τους ανθρώπους στα χαρακώματα για τόσο καιρό και τους ανάγκασαν να σφάζονται μεταξύ τους σαν άγρια θηρία.
	5 (7)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Το Κόμμα μας αποφάσισε να πραγματοποιήσει όσο το δυνατόν περισσότερες δημόσιες συνεδριάσεις σήμερα στη Μόσχα με στόχο να επιστήσει την προσοχή της εργατικής τάξης σχετικά με την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η σοβιετική κυβέρνηση και στις προσπάθειες που θα πρέπει να κάνει για να αντεπεξέλθει με επιτυχία στην παρούσα κατάσταση.
	(2)	Σήμερα υπάρχουν δύο παράγοντες που καθιστούν τη θέση της Σοβιετικής Δημοκρατίας ιδιαίτερα σοβαρή: ο λιμός και η διεθνής κατάσταση. Η διεθνής κατάσταση είναι σοβαρή γιατί οι Γερμανοί, οι Γάλλοι και οι Βρετανοί ιμπεριαλιστές περιμένουν μόνο την κατάλληλη στιγμή για να επιτεθούν ξανά στη Σοβιετική Δημοκρατία.
	(3)	Από εδώ και πέρα, για έναν, ενάμιση ή δύο μήνες -οι πιο δύσκολοι από όλους- πρέπει να βάλουμε τα δυνατά μας.
	(4)	Όσο σοβαρή κι αν είναι η θέση μας, όποια συνωμοσία κι αν εκκολάψουν οι Δεξιοί Σοσιαλιστές - Επαναστάτες και οι Τσεχοσλοβάκοι, γνωρίζουμε ότι υπάρχει διαθέσιμο σιτάρι ακόμη και στις επαρχίες που περιβάλλουν την πρωτεύουσα. Και πρέπει να εξασφαλίσουμε αυτό το σιτάρι διατηρώντας και ενισχύοντας τη συμμαχία μεταξύ της εργατικής τάξης και των φτωχών αγροτών.
	(5)	Αυτή η κτηνωδία πρέπει να εξετασθεί σε όλες τις χώρες. Θα περάσουν χρόνια μέχρι να πάψουν οι άνθρωποι να ενεργούν σαν θηρία και να ξαναπάρουν ανθρώπινη μορφή.
	(6)	Κάνουμε έκκληση στους εργαζόμενους να μας αφήσουν να έχουμε άντρες.

	(7)	Αλλά υπάρχουν ικανοί εργάτες σε κάθε μύλο και εργοστάσιο. Ανεξάρτητα από το αν δεν ανήκουν στο Κόμμα - πρέπει από εσάς να ενθθούν και το κράτος θα κάνει ό,τι περνά από το χέρι του για να τους βοηθήσει στο δύσκολο έργο τους.
	6 (6)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Ο καπιταλισμός θα ανατραπεί οριστικά όταν τουλάχιστον και μερικές άλλες χώρες συμμετάσχουν σε αυτήν την επίθεση.
	(2)	Και γνωρίζουμε ότι σε όλες τις χώρες, παρά την πιο αυστηρή λογοκρισία, τα καταφέραμε τόσο πολύ σ' αυτό το κομμάτι από το γεγονός ότι σε όλες τις συνεδριάσεις η απλή αναφορά του Κομμουνιστικού Κόμματος και της Ρωσικής Δημοκρατίας προκαλεί ένα ξέσπασμα ενθουσιασμού. <i>(Ζωηρά χειροκροτήματα)</i> Και λέμε ότι όσο συνεχίζεται η παγκόσμια σφαγή εκεί στη Δύση, είμαστε ασφαλείς. Όποιες και αν είναι οι συνέπειες του πολέμου, είναι βέβαιο ότι θα προκαλέσει επανάσταση, που είναι και θα είναι όντως σύμμαχός μας.
	(3)	Υπήρξαν στιγμές στη ζωή των εθνών, πριν από τώρα, όταν η κρατική εξουσία πέρασε στα χέρια της εργατικής τάξης· αλλά ποτέ δεν μπόρεσε να διατηρηθεί. Εμείς, ωστόσο, μπορούμε να τη διατηρήσουμε, γιατί έχουμε τη σοβιετική μας κυβέρνηση, η οποία ενώνει μια εργατική τάξη που έχει πάρει την υπόθεση στα χέρια της.
	(4)	Όταν διάβασα μια αναφορά ότι στο Usman Uyezd, στην Tambov Gubernia, ένα απόσπασμα τροφίμων παρέδωσε στους φτωχούς αγρότες 3.000 από τις 6.000 λίβρες σιτηρών που είχε ζητήσει, δηλώνω ότι ακόμα κι αν μου αποδείξετε ότι εκείνη την ημέρα υπήρχε μόνο ένα τέτοιο απόσπασμα στη Ρωσία, θα πρέπει να πω ότι η σοβιετική κυβέρνηση κάνει τη δουλειά της. Γιατί σε καμία άλλη χώρα στον κόσμο δε θα βρείτε τέτοιο απόσπασμα!
	(5)	Η αστική τάξη έχει πλήρη συνείδηση των συμφερόντων της και κάνει ό,τι μπορεί για να τα διαφυλάξει. Ξέρει ότι αν αυτό το φθινόπωρο, για πρώτη φορά μετά από πολλούς αιώνες, οι αγρότες θερίσουν τους καρπούς του δικού τους μόχθου με τη μορφή της καλλιέργειας, και κρατήσουν την εργατική τάξη των πόλεων εφοδιασμένη, όλες οι ελπίδες της για αποκατάσταση θα καταρρεύσουν και η σοβιετική κυβέρνηση θα ενισχυθεί. Γι' αυτό η αστική τάξη επιδεικνύει τώρα τέτοια πυρετώδη δραστηριότητα.
	(6)	Ένα από τα μεγαλύτερα μειονεκτήματα της επανάστασής μας είναι η δειλία των εργατών μας, που εξακολουθούν να είναι πεπεισμένοι ότι οι μόνοι

		άνθρωποι που είναι ικανοί να κυβερνήσουν το κράτος είναι οι «καλύτεροι» τους – οι καλύτεροι στην τέχνη της ληστείας.
	7 (5)	Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ
	(1)	Όλοι γνωρίζετε ότι ο σύντροφος Βολοντάρσκι, ένας παλιός εργάτης του Κόμματος, που πλήρωσε για τις πεποιθήσεις του με βάσανα και κακουχίες, έχει δολοφονηθεί. Είναι φυσικά πολύ πιθανό να καταφέρουν να δολοφονήσουν μερικά ακόμη ενεργά μέλη της σοβιετικής κυβέρνησης, αλλά αυτό θα χρησιμεύσει μόνο για να κερδίσουν τη στοργή και τη συμπάθεια των μαζών και θα μας παρακινήσει να κρατήσουμε ακόμα πιο σθεναρά όλα αυτά που έχουμε πετύχει.
	(2)	Η επανάστασή μας τρομοκρατεί τις ιμπεριαλιστικές τάξεις, γιατί γνωρίζουν ξεκάθαρα ότι η ύπαρξή τους εξαρτάται από το αν ο καπιταλισμός τους θα καταφέρει να κρατηθεί ή όχι, και γι' αυτό πρέπει να σταθούμε γερά και να βαδίσουμε πλάι πλάι με την τάξη με την οποία κερδίσαμε την Οκτωβριανή Επανάσταση. Είναι με αυτήν την ίδια τάξη που βαδίζουμε στον αγώνα ενάντια στην πείνα.
	(3)	Υπήρξαν στιγμές στη ζωή των εθνών, πριν από τώρα, όταν η κρατική εξουσία πέρασε στα χέρια της εργατικής τάξης· αλλά ποτέ δεν μπόρεσε να διατηρηθεί. Εμείς, ωστόσο, μπορούμε να τη διατηρήσουμε, γιατί έχουμε τη σοβιετική μας κυβέρνηση, η οποία ενώνει μια εργατική τάξη που έχει πάρει την υπόθεση στα χέρια της.
	(4)	Όσο σοβαρή κι αν είναι η θέση μας, όποια συνωμοσία κι αν εκκολάγουν οι Δεξιοί Σοσιαλιστές - Επαναστάτες και οι Τσεχοσλοβάκοι, γνωρίζουμε ότι υπάρχει διαθέσιμο σιτάρι ακόμη και στις επαρχίες που περιβάλλουν την πρωτεύουσα. Και πρέπει να εξασφαλίσουμε αυτό το σιτάρι διατηρώντας και ενισχύοντας τη συμμαχία μεταξύ της εργατικής τάξης και των φτωχών αγροτών.
	(5)	Όταν διάβασα μια αναφορά ότι στο Usman Uyezd, στην Tambov Gubernia, ένα απόσπασμα τροφίμων παρέδωσε στους φτωχούς αγρότες 3.000 από τις 6.000 λίβρες σιτηρών που είχε ζητήσει, δηλώνω ότι ακόμα κι αν μου αποδείξετε ότι εκείνη την ημέρα υπήρχε μόνο ένα τέτοιο απόσπασμα στη Ρωσία, θα πρέπει να

		πω ότι η σοβιετική κυβέρνηση κάνει τη δουλειά της. Γιατί σε καμία άλλη χώρα στον κόσμο δε θα βρείτε τέτοιο απόσπασμα!
	8 (1)	Η αναπόφευκτη πτώση του προηγούμενου καθεστώτος
	(1)	Αντιλαμβανόμαστε ότι η θέση της Ρωσικής Δημοκρατίας είναι ότι η ρωσική εργατική τάξη ήταν η πρώτη που κατάφερε να αποτινάξει τον ζυγό του κεφαλαίου και της αστικής τάξης, και συνειδητοποιούμε ότι τα κατάφερε, όχι επειδή είναι πιο προηγμένη από άλλους, αλλά επειδή η χώρα μας είναι πιο υποανάπτυκτη.
	9 (9)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	Και είναι χαρακτηριστικό ότι όπου η εξουσία περνάει στα χέρια των Μενσεβίκων και των Δεξιών Σοσιαλεπαναστατών, διαπιστώνουμε αμέσως ότι θέλουν να μας χαρίσουν κάποιον Σκοροπάντσκι ή κάποιον άλλο. Και μόλις οι μάζες αντιληφθούν πού τις οδήγησαν οι μενσεβίκοι και οι δεξιοί σοσιαλεπαναστάτες, οι τελευταίοι μένουν χωρίς την υποστήριξη των μαζών. Μένουν χωρίς υποστήριξη. Έπειτα, ως τελευταία ελπίδα, αρχίζουν να κάνουν εικασίες για την πείνα, και όταν και αυτό αποτυγχάνει, δεν κάνουν πίσω ακόμα και μπροστά σε μια δόλια δολοφονία.
	(2)	Σήμερα υπάρχουν δύο παράγοντες που καθιστούν τη θέση της Σοβιετικής Δημοκρατίας ιδιαίτερα σοβαρή: ο λιμός και η διεθνής κατάσταση. Η διεθνής κατάσταση είναι σοβαρή γιατί οι Γερμανοί, οι Γάλλοι και οι Βρετανοί ιμπεριαλιστές περιμένουν μόνο την κατάλληλη στιγμή για να επιτεθούν ξανά στη Σοβιετική Δημοκρατία.
	(3)	Αντιλαμβανόμαστε ότι η θέση της Ρωσικής Δημοκρατίας είναι ότι η ρωσική εργατική τάξη ήταν η πρώτη που κατάφερε να αποτινάξει τον ζυγό του κεφαλαίου και της αστικής τάξης, και συνειδητοποιούμε ότι τα κατάφερε, όχι επειδή είναι πιο προηγμένη από άλλους, αλλά επειδή η χώρα μας είναι πιο υποανάπτυκτη.
	(4)	Η επανάστασή μας τρομοκρατεί τις ιμπεριαλιστικές τάξεις, γιατί γνωρίζουν ξεκάθαρα ότι η ύπαρξή τους εξαρτάται από το αν ο καπιταλισμός τους θα καταφέρει να κρατηθεί ή όχι, και γι' αυτό πρέπει να σταθούμε γερά και να βαδίσουμε πλάι πλάι με την τάξη με την οποία κερδίσαμε την Οκτωβριανή Επανάσταση. Είναι με αυτήν την ίδια τάξη που βαδίζουμε στον αγώνα ενάντια στην πείνα.

(5)	Όσο σοβαρή κι αν είναι η θέση μας, όποια συνωμοσία κι αν εκκολάγουν οι Δεξιοί Σοσιαλιστές - Επαναστάτες και οι Τσεχοσλοβάκοι, γνωρίζουμε ότι υπάρχει διαθέσιμο σιτάρι ακόμη και στις επαρχίες που περιβάλλουν την πρωτεύουσα. Και πρέπει να εξασφαλίσουμε αυτό το σιτάρι διατηρώντας και ενισχύοντας τη συμμαχία μεταξύ της εργατικής τάξης και των φτωχών αγροτών.
(6)	Τμήματα ανδρών του Κόκκινου Στρατού φεύγουν από την πρωτεύουσα με τις καλύτερες προθέσεις στον κόσμο, αλλά, φτάνοντας στον προορισμό τους, μερικές φορές υποκύπτουν στους πειρασμούς της λεηλασίας και της μέθης. Γι' αυτό ευθύνονται τα τέσσερα χρόνια της σφαγής, που κράτησαν τους ανθρώπους στα χαρακώματα για τόσο καιρό και τους ανάγκασαν να σφάζονται μεταξύ τους σαν άγρια θηρία.
(7)	Η αστική τάξη έχει πλήρη συνείδηση των συμφερόντων της και κάνει ό,τι μπορεί για να τα διαφυλάξει. Ξέρει ότι αν αυτό το φθινόπωρο, για πρώτη φορά μετά από πολλούς αιώνες, οι αγρότες θερίσουν τους καρπούς του δικού τους μόχθου με τη μορφή της καλλιέργειας, και κρατήσουν την εργατική τάξη των πόλεων εφοδιασμένη, όλες οι ελπίδες της για αποκατάσταση θα καταρρεύσουν και η σοβιετική κυβέρνηση θα ενισχυθεί. Γι' αυτό η αστική τάξη επιδεικνύει τώρα τέτοια πυρετώδη δραστηριότητα.
(8)	Ένα από τα μεγαλύτερα μειονεκτήματα της επανάστασής μας είναι η δειλία των εργατών μας, που εξακολουθούν να είναι πεπεισμένοι ότι οι μόνοι άνθρωποι που είναι ικανοί να κυβερνήσουν το κράτος είναι οι «καλύτεροι» τους – οι καλύτεροι στην τέχνη της ληστείας.
(9)	Αλλά υπάρχουν ικανοί εργάτες σε κάθε μύλο και εργοστάσιο. Ανεξάρτητα από το αν δεν ανήκουν στο Κόμμα - πρέπει να τους συγκολλήσετε και να τους ενώσετε και το κράτος θα κάνει ό,τι περνά από το χέρι του για να τους βοηθήσει στο δύσκολο έργο τους.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1918 4 Τα Σοβιέτ της Πανρωσικής Κεντρικής Εκτελεστικής Επιτροπής	9 (34)	
	1(9)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Ο Λαϊκός Επίτροπος Εξωτερικών Υποθέσεων, σε συμφωνία με τον Πρόεδρο του Συμβουλίου των Λαϊκών Επιτρόπων, απάντησε ότι ο απλός λαός της Ρωσίας επιθυμεί ειρήνη, ότι η ρωσική κυβέρνηση είναι έτοιμη να δώσει στη γερμανική πρεσβεία προξενείο, επιτροπές και μια απολύτως επαρκή και αξιόπιστη φρουρά που αποτελείται από δικά της στρατεύματα, αλλά ότι δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να επιτρέψει σε ξένη στρατιωτική μονάδα να εισέλθει στη Μόσχα. Ελπίζει ακράδαντα ότι η γερμανική κυβέρνηση, εμπνευσμένη από την ίδια επιθυμία για ειρήνη, δε θα επιμείνει στο αίτημά της.
	(2)	Στην πραγματικότητα, το αίτημα προς τη ρωσική κυβέρνηση έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τη δήλωση του αυτοκρατορικού καγκελαρίου στο Ράιχσταγκ ότι

		η ατυχής δολοφονία του κόμη Μίρμπαχ δε θα οδηγούσε σε επιδείνωση των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών. Επίσης, έρχεται σε αντίθεση με την επιθυμία που γνωρίζουμε ότι έχει εκφραστεί από κορυφαίους εμπορικούς και βιομηχανικούς κύκλους να δημιουργήσουν και να αναπτύξουν στενές οικονομικές σχέσεις προς όφελος και των δύο χωρών. Έρχεται σε αντίθεση με τις διαπραγματεύσεις που έχουν προχωρήσει με επιτυχία. Πολλές δηλώσεις που έγιναν στον εκπρόσωπό μας στο Βερολίνο σχετικά με την πολιτική κατάσταση και τη στάση απέναντι στη Ρωσία μαρτυρούν επίσης αυτό το γεγονός.
	(3)	Έχουμε ακόμη κάθε λόγο να ελπίζουμε ότι θα βρεθεί μια ευνοϊκή λύση σε αυτό το απροσδόκητο περιστατικό, αλλά όποτε προκύπτει ένταση στις διεθνείς μας σχέσεις, θεωρούμε απαραίτητο να γνωστοποιήσουμε ανοιχτά τα γεγονότα και να ξεκαθαρίσουμε τα ζητήματα.
	(4)	Η κυβέρνηση της Σοβιετικής Δημοκρατίας γνώριζε καλά, όταν σύνηψε την ειρήνη του Μπρεστ, τι επαχθές έργο ήταν υποχρεωμένοι να αναλάβουν οι εργάτες και οι αγρότες της Ρωσίας λόγω της διεθνούς κατάστασης που είχε δημιουργηθεί. Η βούληση της συντριπτικής πλειοψηφίας στο Τέταρτο Συνέδριο των Σοβιέτ ήταν απολύτως σαφής: οι εργατικές τάξεις απαιτούσαν ειρήνη γιατί χρειάζονταν ξεκούραση για να μπορέσουν να εργαστούν, να οργανώσουν τη σοσιαλιστική οικονομία, να ανακάμψουν και να επαναδομήσουν τη δύναμή τους, που είχε υπονομευθεί από έναν αγωνιώδη πόλεμο. Υπακούοντας στη βούληση του Κογκρέσου, η κυβέρνηση εκτέλεσε κατά γράμμα τους σκληρούς όρους της Συνθήκης του Μπρεστ και, με αργούς ρυθμούς, οι διαπραγματεύσεις μας με τη γερμανική κυβέρνηση σχετικά με το ακριβές ποσό των πληρωμών που θα γίνουν από εμάς καθώς και τα έντυπα πληρωμών, στις οποίες αποφασίσαμε να προβούμε το συντομότερο δυνατό, έχουν σημειώσει σημαντική πρόοδο.
	(5)	Αλλά ενώ εκπληρώνει σχολαστικά τους όρους της Μπρεστ και υποστηρίζει τη θέληση των εργατών και των αγροτών να έχουν ειρήνη, η Σοβιετική κυβέρνηση δεν έχασε ποτέ από τα μάτια της το γεγονός ότι υπάρχουν όρια πέρα από τα οποία ακόμη και οι πιο φιλειρηνικές μάζες των εργαζομένων θα αναγκαστούν να ξεσηκωθούν, και θα ξεσηκωθούν, σαν μια γροθιά για να υπερασπιστούν τη χώρα τους με τα όπλα στα χέρια.

(6)	<p>Όταν όμως ενημερωθήκαμε για την επιθυμία της γερμανικής κυβέρνησης, η οποία δεν έχει ακόμη διατυπωθεί ως κατηγορηματική απαίτηση, να επιτρέψουμε σε ένα τάγμα ενόπλων Γερμανών στρατιωτών με στολή την πρόσβαση στη Μόσχα, απαντήσαμε - και τώρα επαναλαμβάνουμε αυτήν την απάντηση ενώπιον του ανώτατου σώματος της σοβιετικής κυβέρνησης των εργατών και των αγροτών, ενώπιον της Πανρωσικής Κεντρικής Εκτελεστικής Επιτροπής - ότι δεν μπορούσαμε με καμία πιθανότητα και σε καμία περίπτωση να ικανοποιήσουμε ένα τέτοιο αίτημα, γιατί αυτό θα ήταν αντικειμενικά η αρχή της κατοχής της Ρωσίας από ξένα στρατεύματα.</p>
(7)	<p>Σε αυτή την ενέργεια θα ήμασταν υποχρεωμένοι να απαντήσουμε όπως απαντήσαμε στην τσεχοσλοβακική ανταρσία και στις στρατιωτικές επιχειρήσεις των Βρετανών στο Βορρά, δηλαδή με διευρυμένη κινητοποίηση, με την κλήση όλων των ενήλικων εργατών και αγροτών για ένοπλη αντίσταση. και για την καταστροφή, σε περίπτωση προσωρινά αναγκαίας απόσυρσης, απολύτως κάθε οδού και σιδηροδρόμου ανεξαιρέτως, καθώς και καταστημάτων, ιδιαίτερα καταστημάτων τροφίμων, ώστε να μην πέσουν στα χέρια του εχθρού. Ο πόλεμος θα ήταν τότε για εμάς μια μοιραία, αλλά απόλυτη και άνευ όρων αναγκαιότητα, και αυτός θα ήταν ένας επαναστατικός πόλεμος που θα διεξαγόταν από τους εργάτες και τους αγρότες της Ρωσίας ώμο προς ώμο με τη σοβιετική κυβέρνηση μέχρι την τελευταία πνοή.</p>
(8)	<p>θα υποστηρίξουμε πλήρως και ολόψυχα και θα εκτελέσουμε την ανελέητη τιμωρία των προδοτών που έχουν καταδικαστεί αμετάκλητα από τη βούληση του πέμπτου συνεδρίου των Σοβιέτ. Εάν ο πόλεμος, παρά τις προσπάθειές μας, γίνει πραγματικότητα, δε θα μπορέσουμε να διατηρήσουμε μια σκιά εμπιστοσύνης για τη συμμορία των αριστερών σοσιαλεπαναστατών προδοτών, που είναι ικανοί να παραβλέψουν τη βούληση των Σοβιέτ, να καταφύγουν στη στρατιωτική προδοσία και σε ό,τι αυτό συνεπάγεται.</p>
(9)	<p>Θα αντλήσουμε νέα δύναμη για τον πόλεμο από την ανελέητη καταστολή τόσο των τρελά απερίσκεπτων (αριστερών σοσιαλιστών-επαναστατών) όσο και των ταξικά συνειδητοποιημένων (γαιοκτημόνων, καπιταλιστών και κουλάκων) εκφραστών της αντεπανάστασης.</p>
2 (1)	<p>Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης</p>

	(1)	<p>Η κυβέρνηση της Σοβιετικής Δημοκρατίας γνώριζε καλά, όταν σύνηψε την ειρήνη του Μπρεστ, τι επαχθές έργο ήταν υποχρεωμένοι να αναλάβουν οι εργάτες και οι αγρότες της Ρωσίας λόγω της διεθνούς κατάστασης που είχε δημιουργηθεί. Η βούληση της συντριπτικής πλειοψηφίας στο Τέταρτο Συνέδριο των Σοβιέτ ήταν απολύτως σαφής: οι εργατικές τάξεις απαιτούσαν ειρήνη γιατί χρειάζονταν ξεκούραση για να μπορέσουν να εργαστούν, να οργανώσουν τη σοσιαλιστική οικονομία, να ανακάμψουν και να επαναδομήσουν τη δύναμή τους, που είχε υπονομευθεί από έναν αγωνιώδη πόλεμο. Υπακούοντας στη βούληση του Κογκρέσου, η κυβέρνηση εκτέλεσε κατά γράμμα τους σκληρούς όρους της Συνθήκης του Μπρεστ και, με αργούς ρυθμούς, οι διαπραγματεύσεις μας με τη γερμανική κυβέρνηση σχετικά με το ακριβές ποσό των πληρωμών που θα γίνουν από εμάς καθώς και τα έντυπα πληρωμών, στις οποίες αποφασίσαμε να προβούμε το συντομότερο δυνατό, έχουν σημειώσει σημαντική πρόοδο.</p>
	3 (5)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος
	(1)	<p>οι εμφανώς κυρίαρχες δυνάμεις, ο συνδυασμός των δύο ιμπεριαλιστικών ομάδων συνεχίζει να προκαλεί πολιτική κρίση και άλλα παρόμοια. Σχετικά με ένα τέτοιο γεγονός, που είτε μοιάζει είτε είναι πραγματική πολιτική κρίση, έχω να σας επικοινωνήσω κάτι.</p>
	(2)	<p>Χθες, 14 Ιουλίου, στις 23.00, τον Επίτροπο Εξωτερικών του Λαού επισκέφθηκε ο Γερμανός απεσταλμένος από την πρεσβεία, γιατρός Ritzier, ο οποίος τον ενημέρωσε για το περιεχόμενο ενός τηλεγραφήματος που μόλις έλαβε από το Βερολίνο στο οποίο η γερμανική κυβέρνηση του δίνει εντολή να ζητήσει από τη ρωσική κυβέρνηση να επιτρέψει σε ένα τάγμα ένστολων Γερμανών στρατιωτών να εισέλθει στη Μόσχα με σκοπό τη φύλαξη της Γερμανικής Πρεσβείας και να επιτρέψει την αποστολή αυτών των στρατιωτών στη Μόσχα αμέσως. Αναφέρθηκε περαιτέρω στο μήνυμα ότι η γερμανική κυβέρνηση απέχει πολύ από το να στοχεύει σε οποιοδήποτε είδος κατοχής.</p>
	(3)	<p>Στην πραγματικότητα, το αίτημα προς τη ρωσική κυβέρνηση έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τη δήλωση του αυτοκρατορικού καγκελαρίου στο Ράιχσταγκ ότι η ατυχής δολοφονία του κόμη Μίρμπαχ δε θα οδηγούσε σε επιδείνωση των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών. Επίσης, έρχεται σε αντίθεση με την επιθυμία</p>

		που γνωρίζουμε ότι έχει εκφραστεί από κορυφαίους εμπορικούς και βιομηχανικούς κύκλους να δημιουργήσουν και να αναπτύξουν στενές οικονομικές σχέσεις προς όφελος και των δύο χωρών. Έρχεται σε αντίθεση με τις διαπραγματεύσεις που έχουν προχωρήσει με επιτυχία. Πολλές δηλώσεις που έγιναν στον εκπρόσωπό μας στο Βερολίνο σχετικά με την πολιτική κατάσταση και τη στάση απέναντι στη Ρωσία μαρτυρούν επίσης αυτό το γεγονός.
	(4)	Η εγκληματική ανοησία των Αριστερών Σοσιαλεπαναστατών, που αποδείχθηκαν κολλητοί των λευκοφρουρών, των γαιοκτημόνων και των καπιταλιστών, τώρα που δυσκολεύουν τα πράγματα και ο κίνδυνος του πολέμου αυξάνεται, θα είναι ακόμα πιο εγκληματική στα μάτια του λαού,
	(5)	Η εγκληματική ανοησία των Αριστερών Σοσιαλεπαναστατών μας έφερε στο χείλος του πολέμου. Οι σχέσεις μας με τη γερμανική κυβέρνηση έπρεπε, παρά τη θέλησή μας, να τοποθετηθούν. Αναγνωρίζουμε τη νομιμότητα της επιθυμίας της γερμανικής κυβέρνησης να ενισχύσει τη φρουρά της πρεσβείας της και έχουμε κάνει πολλά για να ικανοποιήσουμε αυτήν την επιθυμία.
	4 (3)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
	(1)	Σύντροφοι, η Σοβιετική Δημοκρατία μας δεν μπορεί να παραπονεθεί για έλλειψη πολιτικών κρίσεων και ξαφνικών πολιτικών αλλαγών. Όσο απλές, στοιχειώδεις κι αν είναι όλες οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις (και δεν μπορούν φυσικά να αισθάνονται άνετα δίπλα δίπλα με τη Σοσιαλιστική Σοβιετική Δημοκρατία), ωστόσο σε μια κατάσταση όπως αυτή που περνάμε σήμερα, με πόλεμο συνεχίζοντας ακόμη, ¹⁴
	(2)	Ο Λαϊκός Επίτροπος Εξωτερικών Υποθέσεων, σε συμφωνία με τον Πρόεδρο του Συμβουλίου των Λαϊκών Επιτρόπων, απάντησε ότι ο απλός λαός της Ρωσίας επιθυμεί ειρήνη, ότι η ρωσική κυβέρνηση είναι έτοιμη να δώσει στη γερμανική πρεσβεία προξενείο, επιτροπές και μια απολύτως επαρκή και αξιόπιστη φρουρά που αποτελείται από δικά της στρατεύματα, αλλά ότι δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να επιτρέψει σε ξένη στρατιωτική μονάδα να εισέλθει στη Μόσχα. Ελπίζει ακράδαντα ότι η γερμανική κυβέρνηση, εμπνευσμένη από την ίδια επιθυμία για ειρήνη, δε θα επιμείνει στο αίτημά της.

	(3)	Έχουμε ακόμη κάθε λόγο να ελπίζουμε ότι θα βρεθεί μια ευνοϊκή λύση σε αυτό το απροσδόκητο περιστατικό, αλλά όποτε προκύπτει ένταση στις διεθνείς μας σχέσεις, θεωρούμε απαραίτητο να γνωστοποιήσουμε ανοιχτά τα γεγονότα και να ξεκαθαρίσουμε τα ζητήματα.
	5 (3)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Η κυβέρνηση της Σοβιετικής Δημοκρατίας γνώριζε καλά, όταν σύνηψε την ειρήνη του Μπρεστ, τι επαχθές έργο ήταν υποχρεωμένοι να αναλάβουν οι εργάτες και οι αγρότες της Ρωσίας λόγω της διεθνούς κατάστασης που είχε δημιουργηθεί. Η βούληση της συντριπτικής πλειοψηφίας στο Τέταρτο Συνέδριο των Σοβιέτ ήταν απολύτως σαφής: οι εργατικές τάξεις απαιτούσαν ειρήνη γιατί χρειάζονταν ξεκούραση για να μπορέσουν να εργαστούν, να οργανώσουν τη σοσιαλιστική οικονομία, να ανακάμψουν και να επαναδομήσουν τη δύναμή τους, που είχε υπονομευθεί από έναν αγωνιώδη πόλεμο. Υπακούοντας στη βούληση του Κογκρέσου, η κυβέρνηση εκτέλεσε κατά γράμμα τους σκληρούς όρους της Συνθήκης του Μπρεστ και, με αργούς ρυθμούς, οι διαπραγματεύσεις μας με τη γερμανική κυβέρνηση σχετικά με το ακριβές ποσό των πληρωμών που θα γίνουν από εμάς καθώς και τα έντυπα πληρωμών, στις οποίες αποφασίσαμε να προβούμε το συντομότερο δυνατό, έχουν σημειώσει σημαντική πρόοδο.
	(2)	Σε αυτή την ενέργεια θα ήμασταν υποχρεωμένοι να απαντήσουμε όπως απαντήσαμε στην τσεχοσλοβακική ανταρσία και στις στρατιωτικές επιχειρήσεις των Βρετανών στο Βορρά, δηλαδή με διευρυμένη κινητοποίηση, με την κλήση όλων των ενήλικων εργατών και αγροτών για ένοπλη αντίσταση, και για την καταστροφή, σε περίπτωση προσωρινά αναγκαίας απόσυρσης, απολύτως κάθε οδού και σιδηροδρόμου ανεξαιρέτως, καθώς και καταστημάτων, ιδιαίτερα καταστημάτων τροφίμων, ώστε να μην πέσουν στα χέρια του εχθρού. Ο πόλεμος θα ήταν τότε για εμάς μια μοιραία, αλλά απόλυτη και άνευ όρων αναγκαιότητα, και αυτός θα ήταν ένας επαναστατικός πόλεμος που θα διεξαγόταν από τους εργάτες και τους αγρότες της Ρωσίας ώμο προς ώμο με τη σοβιετική κυβέρνηση μέχρι την τελευταία πνοή.
	(3)	Στους εργάτες και τους αγρότες όλης της Ρωσίας αυτή είναι η έκκλησή μας: «Τριπλή επαγρύπνηση, προσοχή και αντοχή, σύντροφοι! Ο καθένας πρέπει να είναι στη θέση του! Ο καθένας πρέπει να δώσει τη ζωή του, αν χρειαστεί, για

		να υπερασπιστεί τη σοβιετική εξουσία, για να υπερασπιστεί τα συμφέροντα των εργαζομένων, των εκμεταλλευόμενων, των φτωχών, για την υπεράσπιση του σοσιαλισμού !»
	6 (5)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Αλλά ενώ εκπληρώνει σχολαστικά τους όρους της Μπρεστ και υποστηρίζει τη θέληση των εργατών και των αγροτών να έχουν ειρήνη, η Σοβιετική κυβέρνηση δεν έχασε ποτέ από τα μάτια της το γεγονός ότι υπάρχουν όρια πέρα από τα οποία ακόμη και οι πιο φιλειρηνικές μάζες των εργαζομένων θα αναγκαστούν να ξεσηκωθούν, και θα ξεσηκωθούν, σαν μια γροθιά για να υπερασπιστούν τη χώρα τους με τα όπλα στα χέρια.
	(2)	Όταν όμως ενημερωθήκαμε για την επιθυμία της γερμανικής κυβέρνησης, η οποία δεν έχει ακόμη διατυπωθεί ως κατηγορηματική απαίτηση, να επιτρέψουμε σε ένα τάγμα ενόπλων Γερμανών στρατιωτών με στολή την πρόσβαση στη Μόσχα, απαντήσαμε - και τώρα επαναλαμβάνουμε αυτήν την απάντηση ενώπιον του ανώτατου σώματος της σοβιετικής κυβέρνησης των εργατών και των αγροτών, ενώπιον της Πανρωσικής Κεντρικής Εκτελεστικής Επιτροπής - ότι δεν μπορούσαμε με καμία πιθανότητα και σε καμία περίπτωση να ικανοποιήσουμε ένα τέτοιο αίτημα, γιατί αυτό θα ήταν αντικειμενικά η αρχή της κατοχής της Ρωσίας από ξένα στρατεύματα.
	(3)	Σε αυτή την ενέργεια θα ήμασταν υποχρεωμένοι να απαντήσουμε όπως απαντήσαμε στην τσεχοσλοβακική ανταρσία και στις στρατιωτικές επιχειρήσεις των Βρετανών στο Βορρά, δηλαδή με διευρυμένη κινητοποίηση , με την κλήση όλων των ενήλικων εργατών και αγροτών για ένοπλη αντίσταση. και για την καταστροφή, σε περίπτωση προσωρινά αναγκαίας απόσυρσης, απολύτως κάθε οδού και σιδηροδρόμου ανεξαιρέτως, καθώς και καταστημάτων, ιδιαίτερα καταστημάτων τροφίμων, ώστε να μην πέσουν στα χέρια του εχθρού. Ο πόλεμος θα ήταν τότε για εμάς μια μοιραία, αλλά απόλυτη και άνευ όρων αναγκαιότητα, και αυτός θα ήταν ένας επαναστατικός πόλεμος που θα διεξαγόταν από τους εργάτες και τους αγρότες της Ρωσίας ώμο προς ώμο με τη σοβιετική κυβέρνηση μέχρι την τελευταία πνοή.
	(4)	Όπως η εξωτερική της πολιτική, η εσωτερική πολιτική της σοβιετικής κυβέρνησης, με αυστηρή τήρηση των αποφάσεων του πέμπτου συνεδρίου των Σοβιέτ, παραμένει αμετάβλητη.

	(5)	Στους εργάτες και τους αγρότες όλης της Ρωσίας αυτή είναι η έκκλησή μας: «Τριπλή επαγρύπνηση, προσοχή και αντοχή, σύντροφοι! Ο καθένας πρέπει να είναι στη θέση του! Ο καθένας πρέπει να δώσει τη ζωή του, αν χρειαστεί, για να υπερασπιστεί τη σοβιετική εξουσία, για να υπερασπιστεί τα συμφέροντα των εργαζομένων, των εκμεταλλευόμενων, των φτωχών, για την υπεράσπιση του σοσιαλισμού !»
	7 (4)	Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ
	(1)	Ο Λαϊκός Επίτροπος Εξωτερικών Υποθέσεων, σε συμφωνία με τον Πρόεδρο του Συμβουλίου των Λαϊκών Επιτρόπων, απάντησε ότι ο απλός λαός της Ρωσίας επιθυμεί ειρήνη, ότι η ρωσική κυβέρνηση είναι έτοιμη να δώσει στη γερμανική πρεσβεία προξενείο, επιτροπές και μια απολύτως επαρκή και αξιόπιστη φρουρά που αποτελείται από δικά της στρατεύματα, αλλά ότι δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να επιτρέψει σε ξένη στρατιωτική μονάδα να εισέλθει στη Μόσχα. Ελπίζει ακράδαντα ότι η γερμανική κυβέρνηση, εμπνευσμένη από την ίδια επιθυμία για ειρήνη, δε θα επιμείνει στο αίτημά της.
	(2)	Η κυβέρνηση της Σοβιετικής Δημοκρατίας γνώριζε καλά, όταν σύνηψε την ειρήνη του Μπρεστ, τι επαχθές έργο ήταν υποχρεωμένοι να αναλάβουν οι εργάτες και οι αγρότες της Ρωσίας λόγω της διεθνούς κατάστασης που είχε δημιουργηθεί. Η βούληση της συντριπτικής πλειοψηφίας στο Τέταρτο Συνέδριο των Σοβιέτ ήταν απολύτως σαφής: οι εργατικές τάξεις απαιτούσαν ειρήνη γιατί χρειάζονταν ξεκούραση για να μπορέσουν να εργαστούν, να οργανώσουν τη σοσιαλιστική οικονομία, να ανακάμψουν και να επαναδομήσουν τη δύναμή τους, που είχε υπονομευθεί από έναν αγωνιώδη πόλεμο. Υπακούοντας στη βούληση του Κογκρέσου, η κυβέρνηση εκτέλεσε κατά γράμμα τους σκληρούς όρους της Συνθήκης του Μπρεστ και, με αργούς ρυθμούς, οι διαπραγματεύσεις μας με τη γερμανική κυβέρνηση σχετικά με το ακριβές ποσό των πληρωμών που θα γίνουν από εμάς καθώς και τα έντυπα πληρωμών, στις οποίες αποφασίσαμε να προβούμε το συντομότερο δυνατό, έχουν σημειώσει σημαντική πρόοδο.
	(3)	Αλλά ενώ εκπληρώνει σχολαστικά τους όρους της Μπρεστ και υποστηρίζει τη θέληση των εργατών και των αγροτών να έχουν ειρήνη, η Σοβιετική κυβέρνηση δεν έχασε ποτέ από τα μάτια της το γεγονός ότι υπάρχουν όρια

		πέρα από τα οποία ακόμη και οι πιο φιλειρηνικές μάζες των εργαζομένων θα αναγκαστούν να ξεσηκωθούν, και θα ξεσηκωθούν, σαν μια γροθιά για να υπερασπιστούν τη χώρα τους με τα όπλα στα χέρια.
	(4)	Όπως η εξωτερική της πολιτική, η εσωτερική πολιτική της σοβιετικής κυβέρνησης, με αυστηρή τήρηση των αποφάσεων του πέμπτου συνεδρίου των Σοβιέτ, παραμένει αμετάβλητη.
	9 (4)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	οι εμφανώς κυρίαρχες δυνάμεις, ο συνδυασμός των δύο ιμπεριαλιστικών ομάδων συνεχίζει να προκαλεί πολιτική κρίση και άλλα παρόμοια. Σχετικά με ένα τέτοιο γεγονός, που είτε μοιάζει είτε είναι πραγματική πολιτική κρίση, έχω να σας επικοινωνήσω κάτι.
	(2)	Η κυβέρνηση της Σοβιετικής Δημοκρατίας γνώριζε καλά, όταν σύνηψε την ειρήνη του Μπρεστ, τι επαχθές έργο ήταν υποχρεωμένοι να αναλάβουν οι εργάτες και οι αγρότες της Ρωσίας λόγω της διεθνούς κατάστασης που είχε δημιουργηθεί. Η βούληση της συντριπτικής πλειοψηφίας στο Τέταρτο Συνέδριο των Σοβιέτ ήταν απολύτως σαφής: οι εργατικές τάξεις απαιτούσαν ειρήνη γιατί χρειάζονταν ξεκούραση για να μπορέσουν να εργαστούν, να οργανώσουν τη σοσιαλιστική οικονομία, να ανακάμψουν και να επαναδομήσουν τη δύναμή τους, που είχε υπονομευθεί από έναν αγωνιώδη πόλεμο. Υπακούοντας στη βούληση του Κογκρέσου, η κυβέρνηση εκτέλεσε κατά γράμμα τους σκληρούς όρους της Συνθήκης του Μπρεστ και, με αργούς ρυθμούς, οι διαπραγματεύσεις μας με τη γερμανική κυβέρνηση σχετικά με το ακριβές ποσό των πληρωμών που θα γίνουν από εμάς καθώς και τα έντυπα πληρωμών, στις οποίες αποφασίσαμε να προβούμε το συντομότερο δυνατό, έχουν σημειώσει σημαντική πρόοδο.
	(3)	Αλλά ενώ εκπληρώνει σχολαστικά τους όρους της Μπρεστ και υποστηρίζει τη θέληση των εργατών και των αγροτών να έχουν ειρήνη, η Σοβιετική κυβέρνηση δεν έχασε ποτέ από τα μάτια της το γεγονός ότι υπάρχουν όρια πέρα από τα οποία ακόμη και οι πιο φιλειρηνικές μάζες των εργαζομένων θα αναγκαστούν να ξεσηκωθούν, και θα ξεσηκωθούν, σαν μια γροθιά για να υπερασπιστούν τη χώρα τους με τα όπλα στα χέρια.
	(4)	Στους εργάτες και τους αγρότες όλης της Ρωσίας αυτή είναι η έκκλησή μας: «Τριπλή επαγρύπνηση, προσοχή και αντοχή, σύντροφοι! Ο καθένας πρέπει να

		είναι στη θέση του! Ο καθένας πρέπει να δώσει τη ζωή του, αν χρειαστεί, για να υπερασπιστεί τη σοβιετική εξουσία, για να υπερασπιστεί τα συμφέροντα των εργαζομένων, των εκμεταλλευόμενων, των φτωχών, για την υπεράσπιση του σοσιαλισμού !»
--	--	--

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1918 5 <i>Στρατιωτικοί, στρατιώτες, εργάτες</i>	9 (21)	
	1(2)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Η Σοβιετική Κυβέρνηση απέρριψε κατηγορηματικά αυτό το αίτημα της Γερμανικής Κυβέρνησης, ακόμη κι αν αυτό οδηγήσει σε πόλεμο.
	(2)	Έχουμε ένα μέσο σωτηρίας από την πείνα στη διάθεσή μας, και αυτό είναι μια πολεμική συμμαχία μεταξύ των εργατών και των φτωχών αγροτών για να πάρουν τα σιτηρά από τους κουλάκους και τους κερδοσκόπους.
	2 (2)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης
	(1)	Η Σοβιετική Κυβέρνηση απέρριψε κατηγορηματικά αυτό το αίτημα της Γερμανικής Κυβέρνησης, ακόμη κι αν αυτό οδηγήσει σε πόλεμο.
	(2)	Η ανοησία των Αριστερών Σοσιαλεπαναστατών έχει επηρεάσει σοβαρά τη θέση της σοβιετικής εξουσίας, αλλά, από την άλλη πλευρά, ένα αποτέλεσμα αυτής της ανοησίας ήταν ότι οι καλύτεροι από αυτούς, οι εργαζόμενοι, αποκηρύσσουν το Αριστερό Σοσιαλεπαναστατικό Κόμμα.

	3 (4)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος
	(1)	Η ευθύνη για τη δολοφονία του Μίρμπαχ βρίσκεται στην πόρτα του Αριστερού Σοσιαλιστικού-Επαναστατικού κόμματος, που έχει φέρει τη Ρωσία σε μια θέση καταστροφής.
	(2)	Η επιδείνωση των σχέσεων με τη Γερμανία συνοδεύτηκε από επιδείνωση των σχέσεων με τον άλλο συνασπισμό. Αποτέλεσμα αυτού είναι η εξέγερση της Τσεχοσλοβακίας. Αυτό επιβεβαιώνεται στην περίπτωση των αξιωματικών, οι οποίοι λαμβάνουν γαλλική οικονομική ενίσχυση και βοηθούν τους Τσεχοσλοβάκους.
	(3)	Η Γερμανία και η Αυστρία έχουν σαρωθεί ξανά από απεργιακό κύμα. Όλοι οι ιμπεριαλιστές καρχαρίες επιτίθενται στη Ρωσία και θέλουν να την κάνουν κομμάτια, γιατί ξέρουν ότι κάθε μήνας ύπαρξης της σοσιαλιστικής Ρωσίας τους φέρνει πιο κοντά στη δική τους καταστροφή.
	(4)	Στην πείνα βασίζονται οι λευκοφρουροί για να ανατρέψουν τη σοβιετική κυβέρνηση. Οι μονάρχες, οι κουλάκοι, οι κουκουλοφόροι ενεργούν ακραία γενικότερα αλλά και σε σχέση με τον λιμό. Δεν περιορίζονται στην προπαγάνδα αλλά διαφθείρουν τους φτωχούς αγρότες παρακινώντας τους να κερδοσκοπήσουν και να πολεμήσουν τους εργάτες. Δύο τάξεις συγκρούονται: το προλεταριάτο και οι κουλάκοι, οι καπιταλιστές.
	4 (2)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
	(1)	Υπάρχουν δύο λόγοι που η θέση της Σοβιετικής Δημοκρατίας είναι κρίσιμη, ο ένας αφορά στην εγχώρια κατάσταση και ο άλλος αφορά σε όσα προκύπτουν από το ξένο στοιχείο. Ποτέ δεν επιχειρήσαμε να κρύψουμε από τους εργάτες και τους αγρότες πόσο μεγάλο ήταν το βάρος της επαισχυντης ειρήνης. Όσο δύσκολο κι αν ήταν, το Τέταρτο Συνέδριο των Σοβιέτ έκρινε απαραίτητο να γίνει αυτή η ειρήνη προκειμένου να δοθεί στους Ρώσους εργάτες και αγρότες μια ανάσα αλλά και μια ευκαιρία να εδραιώσουν τη θέση τους.
	(2)	Εμάς βαρύνει η υπέρτατη τιμή και η υπέρτατη δυσκολία να είμαστε το πρώτο σοσιαλιστικό απόσπασμα στον αγώνα ενάντια στον παγκόσμιο ιμπεριαλισμό. Το καθήκον μας είναι να σταθούμε στο ύψος μας με όλες μας τις δυνάμεις.

	5 (2)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Εμάς βαρύνει η υπέρτατη τιμή και η υπέρτατη δυσκολία να είμαστε το πρώτο σοσιαλιστικό απόσπασμα στον αγώνα ενάντια στον παγκόσμιο ιμπεριαλισμό. Το καθήκον μας είναι να σταθούμε στο ύψος μας με όλες μας τις δυνάμεις.
	(2)	Μία από αυτές τις κατηγορίες πρέπει να κερδίσει και η άλλη να συντριβεί. Η σοσιαλιστική μας επανάσταση καλεί σε μια συμμαχία των ταξικών εργατών με την πλειοψηφία της αγροτιάς, των φτωχών και μεσαίων αγροτών, για την καταπολέμηση των κουλάκων και την εγκαθίδρυση αυστηρότερης τάξης προς το συμφέρον των εργατών.
	6 (3)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Υπάρχουν δύο λόγοι που η θέση της Σοβιετικής Δημοκρατίας είναι κρίσιμη, ο ένας αφορά στην εγχώρια κατάσταση και ο άλλος αφορά σε όσα προκύπτουν από το ξένο στοιχείο. Ποτέ δεν επιχειρήσαμε να κρύψουμε από τους εργάτες και τους αγρότες πόσο μεγάλο ήταν το βάρος της επαίσχυντης ειρήνης. Όσο δύσκολο κι αν ήταν, το Τέταρτο Συνέδριο των Σοβιέτ έκρινε απαραίτητο να γίνει αυτή η ειρήνη προκειμένου να δοθεί στους Ρώσους εργάτες και αγρότες μια ανάσα αλλά και μια ευκαιρία να εδραιώσουν τη θέση τους.
	(2)	Ο πόλεμος, ο οποίος προκαλεί επανάσταση, και όσο περισσότερο διαρκεί, τόσο πιο απελπιστική καθιστά τη θέση των εμπόλεμων χωρών και τις φέρνει πιο κοντά στην επανάσταση.
	(3)	Κοιτάζτε τον κίνδυνο κατά πρόσωπο! Ο εχθρός είναι παντού, αλλά έχουμε και νέους συμμάχους - το προλεταριάτο των χωρών όπου διεξάγεται ακόμη πόλεμος. Έχουμε επίσης συμμάχους στην πατρίδα - την τεράστια μάζα των φτωχών αγροτών, που θα βαδίσουν δίπλα δίπλα με το αστικό προλεταριάτο.
	7 (1)	Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ
		Κοιτάζτε τον κίνδυνο κατά πρόσωπο! Ο εχθρός είναι παντού, αλλά έχουμε και νέους συμμάχους - το προλεταριάτο των χωρών όπου διεξάγεται ακόμη πόλεμος. Έχουμε επίσης συμμάχους στην πατρίδα - την τεράστια μάζα των φτωχών αγροτών, που θα βαδίσουν δίπλα δίπλα με το αστικό προλεταριάτο.
	8 (3)	Η αναπόφευκτη πτώση του προηγούμενου καθεστώτος

	(1)	Υπάρχουν δύο λόγοι που η θέση της Σοβιετικής Δημοκρατίας είναι κρίσιμη, ο ένας αφορά στην εγχώρια κατάσταση και ο άλλος αφορά σε όσα προκύπτουν από το ξένο στοιχείο. Ποτέ δεν επιχειρήσαμε να κρύψουμε από τους εργάτες και τους αγρότες πόσο μεγάλο ήταν το βάρος της επαίσχυντης ειρήνης. Όσο δύσκολο κι αν ήταν, το Τέταρτο Συνέδριο των Σοβιέτ έκρινε απαραίτητο να γίνει αυτή η ειρήνη προκειμένου να δοθεί στους Ρώσους εργάτες και αγρότες μια ανάσα αλλά και μια ευκαιρία να εδραιώσουν τη θέση τους.
	(2)	Η Σοβιετική Κυβέρνηση απέρριψε κατηγορηματικά αυτό το αίτημα της Γερμανικής Κυβέρνησης, ακόμη κι αν αυτό οδηγήσει σε πόλεμο.
	(3)	Μία από αυτές τις κατηγορίες πρέπει να κερδίσει και η άλλη να συντριβεί. Η σοσιαλιστική μας επανάσταση καλεί σε μια συμμαχία των ταξικών εργατών με την πλειοψηφία της αγροτιάς, των φτωχών και μεσαίων αγροτών, για την καταπολέμηση των κουλάκων και την εγκαθίδρυση αυστηρότερης τάξης προς το συμφέρον των εργατών.
	9 (2)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	Στην πείνα βασίζονται οι λευκοφρουροί για να ανατρέψουν τη σοβιετική κυβέρνηση. Οι μονάρχες, οι κουλάκοι, οι κουκουλοφόροι ενεργούν ακραία γενικότερα αλλά και σε σχέση με τον λιμό. Δεν περιορίζονται στην προπαγάνδα αλλά διαφθείρουν τους φτωχούς αγρότες παρακινώντας τους να κερδοσκοπήσουν και να πολεμήσουν τους εργάτες. Δύο τάξεις συγκρούονται: το προλεταριάτο και οι κουλάκοι, οι καπιταλιστές.
	(2)	Κοιτάξτε τον κίνδυνο κατά πρόσωπο! Ο εχθρός είναι παντού, αλλά έχουμε και νέους συμμάχους - το προλεταριάτο των χωρών όπου διεξάγεται ακόμη πόλεμος. Έχουμε επίσης συμμάχους στην πατρίδα - την τεράστια μάζα των φτωχών αγροτών, που θα βαδίσουν δίπλα δίπλα με το αστικό προλεταριάτο.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές-α/α/)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1918 6 Εργάτες και εργάτριες	9 (14)	
	1(2)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Η Ρωσική επανάσταση έχει πυροδοτήσει αντιδράσεις και ενέργειες σε κάθε χώρα του κόσμου και έχει ωθήσει τους ιμπεριαλιστές, που έχουν πάει πολύ μακριά, πιο κοντά στην άκρη του γκρεμού.
	(2)	Ακούμε αυτή την κραυγή, και ορκιζόμαστε ότι θα κρατηθούμε, θα παραμείνουμε στη θέση μας πολεμώντας με όλες μας τις δυνάμεις και δε θα καταθέσουμε τα όπλα μπροστά στην επίθεση της παγκόσμιας αντεπανάστασης!
	2 (2)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης
	(1)	Η Ρωσική επανάσταση έχει πυροδοτήσει αντιδράσεις και ενέργειες σε κάθε χώρα του κόσμου και έχει ωθήσει τους ιμπεριαλιστές, που έχουν πάει πολύ μακριά, πιο κοντά στην άκρη του γκρεμού.
	(2)	Σύντροφοι, βρισκόμαστε σε πολύ δύσκολη θέση, αλλά πρέπει να ξεπεράσουμε κάθε δυσκολία και να κρατήσουμε γερά το λάβαρο της

		σοσιαλιστικής επανάστασης που έχουμε υψώσει ψηλά. Οι εργαζόμενοι όλου του κόσμου κοιτάζουν αισιόδοξα προς το μέρος μας. Ακούμε την κραυγή τους: «Κρατήστε λίγο ακόμα! Είστε περικυκλωμένοι από εχθρούς, αλλά θα έρθουμε να σας βοηθήσουμε και με την κοινή μας προσπάθεια θα πετάξουμε επιτέλους τα μπερλιαστικά όρνια στον γκρεμό».
	3 (2)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος
	(1)	Ο πόλεμος διανύει ήδη τον πέμπτο χρόνο του, και πλέον όλοι μπορούν να δουν ποιος τον ήθελε πραγματικά. Οι πλούσιοι έχουν πλουτίσει και οι φτωχοί κυριολεκτικά πνίγονται κάτω από τον ζυγό του καπιταλισμού. Αυτός ο πόλεμος κόστισε στους φτωχούς ανθρώπους πολλές αιματηρές θυσίες και το μόνο που έλαβαν ως αντάλλαγμα είναι η πείνα, η ανεργία και η θηλιά που τραβήχτηκε πιο σφιχτά από ποτέ στο λαιμό τους.
	(2)	Η Βρετανία λεηλατεί τις γερμανικές αποικίες που έχει καταλάβει, μέρος της Παλαιστίνης και της Μεσοποταμίας, ενώ η Γερμανία, με τη σειρά της, λεηλατεί την Πολωνία, την Κουρλάνδη, τη Λιθουανία και την Ουκρανία. Οι εκατομμυριούχοι αυτών των χωρών έχουν γίνει δέκα φορές πλουσιότεροι· αλλά, παρόλα αυτά, έχουν κάνει λάθος υπολογισμούς. Εγκλωβισμένοι σε έναν θανάσιμο πόλεμο, αυτά τα αρπακτικά βρίσκονται στην άκρη ενός γκρεμού. Δεν μπορούν πλέον να σταματήσουν τον πόλεμο, που αναπόφευκτα οδηγεί τους λαούς στην επανάσταση.
	4 (1)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
	(1)	Ακούμε αυτή την κραυγή, και ορκιζόμαστε ότι θα κρατηθούμε, θα παραμείνουμε στη θέση μας πολεμώντας με όλες μας τις δυνάμεις και δε θα καταθέσουμε τα όπλα μπροστά στην επίθεση της παγκόσμιας αντεπανάστασης!
	5 (1)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Σύντροφοι, βρισκόμαστε σε πολύ δύσκολη θέση, αλλά πρέπει να ξεπεράσουμε κάθε δυσκολία και να κρατήσουμε γερά το λάβαρο της σοσιαλιστικής επανάστασης που έχουμε υψώσει ψηλά. Οι εργαζόμενοι όλου του κόσμου κοιτάζουν αισιόδοξα προς το μέρος μας. Ακούμε την

		κραυγή τους: «Κρατήστε λίγο ακόμα! Είστε περικυκλωμένοι από εχθρούς, αλλά θα έρθουμε να σας βοηθήσουμε και με την κοινή μας προσπάθεια θα πετάξουμε επιτέλους τα ιμπεριαλιστικά όρνια στον γκρεμό».
	6 (2)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Ο πόλεμος διανύει ήδη τον πέμπτο χρόνο του, και πλέον όλοι μπορούν να δουν ποιος τον ήθελε πραγματικά. Οι πλούσιοι έχουν πλουτίσει και οι φτωχοί κυριολεκτικά πνίγονται κάτω από τον ζυγό του καπιταλισμού. Αυτός ο πόλεμος κόστισε στους φτωχούς ανθρώπους πολλές αιματηρές θυσίες και το μόνο που έλαβαν ως αντάλλαγμα είναι η πείνα, η ανεργία και η θηλιά που τραβήχτηκε πιο σφιχτά από ποτέ στο λαιμό τους.
	(2)	Ο πόλεμος ξεκίνησε από τα αρπακτικά, τους Βρετανούς και τους Γερμανούς, που στριμώχτηκαν πολύ για να ζήσουν μαζί, και έτσι ο καθένας τους αποφάσισε να πνίξει τον άλλον στο αίμα των εργατών του κόσμου. Καθένα από αυτά τα αρπακτικά μας διαβεβαιώνει ότι εμπνέεται από τα συμφέροντα του λαού, αλλά στην πραγματικότητα εργάζεται για το συμφέρον της τσέπης του.
	8 (1)	Η αναπόφευκτη πτώση του προηγούμενου καθεστώτος
	(1)	Σύντροφοι, βρισκόμαστε σε πολύ δύσκολη θέση, αλλά πρέπει να ξεπεράσουμε κάθε δυσκολία και να κρατήσουμε γερά το λάβαρο της σοσιαλιστικής επανάστασης που έχουμε υψώσει ψηλά. Οι εργαζόμενοι όλου του κόσμου κοιτάζουν αισιόδοξα προς το μέρος μας. Ακούμε την κραυγή τους: «Κρατήστε λίγο ακόμα! Είστε περικυκλωμένοι από εχθρούς, αλλά θα έρθουμε να σας βοηθήσουμε και με την κοινή μας προσπάθεια θα πετάξουμε επιτέλους τα ιμπεριαλιστικά όρνια στον γκρεμό».
	9 (3)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	Ο πόλεμος διανύει ήδη τον πέμπτο χρόνο του, και πλέον όλοι μπορούν να δουν ποιος τον ήθελε πραγματικά. Οι πλούσιοι έχουν πλουτίσει και οι φτωχοί κυριολεκτικά πνίγονται κάτω από τον ζυγό του καπιταλισμού. Αυτός ο πόλεμος κόστισε στους φτωχούς ανθρώπους πολλές αιματηρές θυσίες και το μόνο που έλαβαν ως αντάλλαγμα είναι η πείνα, η ανεργία και η θηλιά που τραβήχτηκε πιο σφιχτά από ποτέ στο λαιμό τους.

	(2)	<p>Ο πόλεμος ξεκίνησε από τα αρπακτικά, τους Βρετανούς και τους Γερμανούς, που στριμώχτηκαν πολύ για να ζήσουν μαζί, και έτσι ο καθένας τους αποφάσισε να πνίξει τον άλλον στο αίμα των εργατών του κόσμου. Καθένα από αυτά τα αρπακτικά μας διαβεβαιώνει ότι εμπνέεται από τα συμφέροντα του λαού, αλλά στην πραγματικότητα εργάζεται για το συμφέρον της τσέπης του.</p>
	(3)	<p>Σύντροφοι, βρισκόμαστε σε πολύ δύσκολη θέση, αλλά πρέπει να ξεπεράσουμε κάθε δυσκολία και να κρατήσουμε γερά το λάβαρο της σοσιαλιστικής επανάστασης που έχουμε υψώσει ψηλά. Οι εργαζόμενοι όλου του κόσμου κοιτάζουν αισιόδοξα προς το μέρος μας. Ακούμε την κραυγή τους: «Κρατήστε λίγο ακόμα! Είστε περικυκλωμένοι από εχθρούς, αλλά θα έρθουμε να σας βοηθήσουμε και με την κοινή μας προσπάθεια θα πετάξουμε επιτέλους τα ιμπεριαλιστικά όρνια στον γκρεμό».</p>

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1918 7 Εργαζόμενες γυναίκες - εργάτριες	9 (37)	
	1(7)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Ένα από τα πρωταρχικά καθήκοντα της Σοβιετικής Δημοκρατίας είναι να καταργήσει όλους τους περιορισμούς στα δικαιώματα των γυναικών. Η σοβιετική κυβέρνηση έχει καταργήσει εντελώς τις διαδικασίες διαζυγίου, αυτή την πηγή της αστικής υποβάθμισης και ταπείνωσης. Σύντομα θα συμπληρωθεί ένας χρόνος από τότε που νομοθετήθηκε η πλήρης ελευθερία διαζυγίου κι από τις δύο πλευρές. Περάσαμε ένα διάταγμα που ακυρώνει κάθε διάκριση μεταξύ παιδιών που έχουν αποκτηθεί εντός και εκτός γάμου και καταργεί τους πολιτικούς περιορισμούς. Πουθενά αλλού στον κόσμο δεν έχει εδραιωθεί τόσο πλήρως η ισότητα και η ελευθερία για τις εργαζόμενες γυναίκες.
	(2)	Γνωρίζουμε ότι η γυναίκα της εργατικής τάξης είναι αυτή που πρέπει να υποστεί ολόκληρο το βάρος των απαρχαιωμένων κωδίκων. Για πρώτη φορά στην ιστορία, έχουν αφαιρεθεί απ' τη νομοθεσία μας όλα όσα υποβάθμιζαν τα δικαιώματα των γυναικών. Το σημαντικό όμως δεν είναι η νομοθεσία. Στις

		πόλεις και τις βιομηχανικές περιοχές αυτή η νομοθεσία για την πλήρη ελευθερία του γάμου λειτουργεί σωστά, αλλά στην ύπαιθρο πολύ συχνά παραμένει ανεφάρμοστη.
	(3)	Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε προπαγάνδα και εκπαίδευση. Δίνοντας υπερβολικά αιχμηρό πλεονέκτημα στον αγώνα, το μόνο που θα προκαλέσουμε είναι λαϊκή δυσαρέσκεια. Τέτοιες αγωνιστικές μέθοδοι τείνουν να διαιωνίζουν τη διαίρεση του λαού με θρησκευτικές γραμμές, ενώ η δύναμή μας βρίσκεται στην ενότητα. Η βαθύτερη πηγή θρησκευτικών προκαταλήψεων είναι η φτώχεια και η άγνοια και αυτό είναι το κακό που πρέπει να καταπολεμήσουμε.
	(4)	Τα χαρακτηριστικά των γυναικών μέχρι τώρα παραλληλίζονται με αυτά της σκλάβας. Οι γυναίκες είναι εγκλωβισμένες στο σπίτι και μόνο ο σοσιαλισμός μπορεί να τις σώσει από αυτό. Θα χειραφετηθούν πλήρως μόνο όταν αλλάξουμε τη γεωργία από μικρής κλίμακας σε συλλογική αλλά και με συλλογική γεωργική εργασία. Αυτό είναι ένα δύσκολο έργο. Τώρα όμως που συγκροτούνται οι Επιτροπές Φτωχών Αγροτών, ήρθε η ώρα που θα εδραιωθεί η σοσιαλιστική επανάσταση.
	(5)	Αλλά η παρούσα επανάσταση βασίζεται στην ύπαιθρο, και εκεί βρίσκεται η σημασία και η δύναμή της. Η εμπειρία όλων των απελευθερωτικών κινήματων έχει δείξει ότι η επιτυχία μιας επανάστασης εξαρτάται από το πόσο συμμετέχουν οι γυναίκες σε αυτήν. Η σοβιετική κυβέρνηση κάνει ό,τι περνά από το χέρι της για να επιτρέψει στις γυναίκες να συνεχίσουν την ανεξάρτητη προλεταριακή σοσιαλιστική δουλειά.
	(6)	Στην Ελβετία και την Ολλανδία το επαναστατικό κίνημα δυναμώνει. Το επαναστατικό κίνημα σε αυτές τις μικρές χώρες δεν έχει καμία σημασία από μόνο του, αλλά είναι ιδιαίτερα σημαντικό γιατί δεν έγινε πόλεμος σε αυτές τις χώρες και έτσι είχαν το πιο «συνταγματικό» δημοκρατικό σύστημα. Εάν χώρες όπως αυτές εμπλέκονται με τέτοιου είδους δράση, μας κάνει να είμαστε σίγουροι ότι το επαναστατικό κίνημα κερδίζει έδαφος σε όλο τον κόσμο.
	(7)	Καμία άλλη δημοκρατία δεν έχει καταφέρει μέχρι στιγμής να χειραφετήσει τη γυναίκα. Η σοβιετική κυβέρνηση την ενισχύει. Ο σκοπός μας είναι ανίκητος γιατί η ανίκητη εργατική τάξη έχει άνοδο σε όλες τις χώρες. Αυτό το κίνημα σηματοδοτεί την εξάπλωση της ανίκητης σοσιαλιστικής επανάστασης.

	2 (4)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης
	(1)	Ένα από τα πρωταρχικά καθήκοντα της Σοβιετικής Δημοκρατίας είναι να καταργήσει όλους τους περιορισμούς στα δικαιώματα των γυναικών. Η σοβιετική κυβέρνηση έχει καταργήσει εντελώς τις διαδικασίες διαζυγίου, αυτή την πηγή της αστικής υποβάθμισης και ταπείνωσης. Σύντομα θα συμπληρωθεί ένας χρόνος από τότε που νομοθετήθηκε η πλήρης ελευθερία διαζυγίου κι από τις δύο πλευρές. Περάσαμε ένα διάταγμα που ακυρώνει κάθε διάκριση μεταξύ παιδιών που έχουν αποκτηθεί εντός και εκτός γάμου και καταργεί τους πολιτικούς περιορισμούς. Πουθενά αλλού στον κόσμο δεν έχει εδραιωθεί τόσο πλήρως η ισότητα και η ελευθερία για τις εργαζόμενες γυναίκες.
	(2)	Γνωρίζουμε ότι η γυναίκα της εργατικής τάξης είναι αυτή που πρέπει να υποστεί ολόκληρο το βάρος των απαρχαιωμένων κωδίκων. Για πρώτη φορά στην ιστορία, έχουν αφαιρεθεί απ' τη νομοθεσία μας όλα όσα υποβάθμιζαν τα δικαιώματα των γυναικών. Το σημαντικό όμως δεν είναι η νομοθεσία. Στις πόλεις και τις βιομηχανικές περιοχές αυτή η νομοθεσία για την πλήρη ελευθερία του γάμου λειτουργεί σωστά, αλλά στην ύπαιθρο πολύ συχνά παραμένει ανεφάρμοστη.
	(3)	Στην Ελβετία και την Ολλανδία το επαναστατικό κίνημα δυναμώνει. Το επαναστατικό κίνημα σε αυτές τις μικρές χώρες δεν έχει καμία σημασία από μόνο του, αλλά είναι ιδιαίτερα σημαντικό γιατί δεν έγινε πόλεμος σε αυτές τις χώρες και έτσι είχαν το πιο «συνταγματικό» δημοκρατικό σύστημα. Εάν χώρες όπως αυτές εμπλέκονται με τέτοιου είδους δράση, μας κάνει να είμαστε σίγουροι ότι το επαναστατικό κίνημα κερδίζει έδαφος σε όλο τον κόσμο.
	(4)	Καμία άλλη δημοκρατία δεν έχει καταφέρει μέχρι στιγμής να χειραφετήσει τη γυναίκα. Η σοβιετική κυβέρνηση την ενισχύει. Ο σκοπός μας είναι ανίκητος γιατί η ανίκητη εργατική τάξη έχει άνοδο σε όλες τις χώρες. Αυτό το κίνημα σηματοδοτεί την εξάπλωση της ανίκητης σοσιαλιστικής επανάστασης.
	3 (2)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος
	(1)	Εκεί κυριαρχεί ακόμη ο θρησκευτικός γάμος. Αυτό οφείλεται στην επιρροή των ιερέων, ένα κακό που είναι πιο δύσκολο να καταπολεμηθεί από την παλιά

		νομοθεσία. Πρέπει να είμαστε εξαιρετικά προσεκτικοί στην καταπολέμηση των θρησκευτικών προκαταλήψεων· μερικοί άνθρωποι προκαλούν προβλήματα σ' αυτόν τον αγώνα προσβάλλοντας τα θρησκευτικά συναισθήματα.
	(2)	Η σοβιετική κυβέρνηση βρίσκεται σε δυσμενή θέση γιατί οι ιμπεριαλιστές όλων των χωρών μισούν τη Σοβιετική Ρωσία και ετοιμάζονται να πολεμήσουν μαζί της. Έτσι αυτό θα ανάψει τη φωτιά της επανάστασης σε πολλές χώρες και θα μας κάνει να προχωρήσουμε αποφασιστικά προς τον σοσιαλισμό. Τώρα που πρόκειται να καταστρέψουν την επαναστατική Ρωσία, το έδαφος αρχίζει να καίγεται κάτω από τα πόδια τους. Ξέρετε πώς εξαπλώνεται το επαναστατικό κίνημα στη Γερμανία. Στη Δανία οι εργαζόμενοι πολεμούν την κυβέρνησή τους.
	4 (4)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
	(1)	Σύντροφοι, κατά κάποιο τρόπο αυτό το Συνέδριο του γυναικείου τμήματος του εργατικού στρατού έχει ιδιαίτερη σημασία, γιατί ένα από τα πιο δύσκολα πράγματα σε κάθε χώρα ήταν να κάνουμε τις γυναίκες να μπου σε δράση.
	(2)	Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε προπαγάνδα και εκπαίδευση. Δίνοντας υπερβολικά αιχμηρό πλεονέκτημα στον αγώνα, το μόνο που θα προκαλέσουμε είναι λαϊκή δυσαρέσκεια. Τέτοιες αγωνιστικές μέθοδοι τείνουν να διαιωνίζουν τη διαίρεση του λαού με θρησκευτικές γραμμές, ενώ η δύναμή μας βρίσκεται στην ενότητα. Η βαθύτερη πηγή θρησκευτικών προκαταλήψεων είναι η φτώχεια και η άγνοια· και αυτό είναι το κακό που πρέπει να καταπολεμήσουμε.
	(3)	Το πιο φτωχό μέρος του αγροτικού πληθυσμού μόλις τώρα αρχίζει να οργανώνεται και ο σοσιαλισμός αποκτά γερά θεμέλια σε αυτές τις οργανώσεις των φτωχών αγροτών. Πριν, συχνά η πόλη επαναστατούσε πρώτη κι ύστερα η ύπαιθρος.
	(4)	Καμία άλλη δημοκρατία δεν έχει καταφέρει μέχρι στιγμής να χειραφετήσει τη γυναίκα. Η σοβιετική κυβέρνηση την ενισχύει. Ο σκοπός μας είναι ανίκητος γιατί η ανίκητη εργατική τάξη έχει άνοδο σε όλες τις χώρες. Αυτό το κίνημα σηματοδοτεί την εξάπλωση της ανίκητης σοσιαλιστικής επανάστασης.

	5 (2)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Εκεί κυριαρχεί ακόμη ο θρησκευτικός γάμος. Αυτό οφείλεται στην επιρροή των ιερέων, ένα κακό που είναι πιο δύσκολο να καταπολεμηθεί από την παλιά νομοθεσία. Πρέπει να είμαστε εξαιρετικά προσεκτικοί στην καταπολέμηση των θρησκευτικών προκαταλήψεων· μερικοί άνθρωποι προκαλούν προβλήματα σ' αυτόν τον αγώνα προσβάλλοντας τα θρησκευτικά συναισθήματα.
	(2)	Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε προπαγάνδα και εκπαίδευση. Δίνοντας υπερβολικά αιχμηρό πλεονέκτημα στον αγώνα, το μόνο που θα προκαλέσουμε είναι λαϊκή δυσαρέσκεια. Τέτοιες αγωνιστικές μέθοδοι τείνουν να διαιωνίζουν τη διαίρεση του λαού με θρησκευτικές γραμμές, ενώ η δύναμή μας βρίσκεται στην ενότητα. Η βαθύτερη πηγή θρησκευτικών προκαταλήψεων είναι η φτώχεια και η άγνοια· και αυτό είναι το κακό που πρέπει να καταπολεμήσουμε.
	6 (4)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Δεν μπορεί να υπάρξει σοσιαλιστική επανάσταση αν δε λάβουν ενεργό δράση σε αυτήν πολλές εργαζόμενες γυναίκες.
	(2)	Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε προπαγάνδα και εκπαίδευση. Δίνοντας υπερβολικά αιχμηρό πλεονέκτημα στον αγώνα, το μόνο που θα προκαλέσουμε είναι λαϊκή δυσαρέσκεια. Τέτοιες αγωνιστικές μέθοδοι τείνουν να διαιωνίζουν τη διαίρεση του λαού με θρησκευτικές γραμμές, ενώ η δύναμή μας βρίσκεται στην ενότητα. Η βαθύτερη πηγή θρησκευτικών προκαταλήψεων είναι η φτώχεια και η άγνοια· και αυτό είναι το κακό που πρέπει να καταπολεμήσουμε.
	(3)	Αλλά η παρούσα επανάσταση βασίζεται στην ύπαιθρο, και εκεί βρίσκεται η σημασία και η δύναμή της. Η εμπειρία όλων των απελευθερωτικών κινημάτων έχει δείξει ότι η επιτυχία μιας επανάστασης εξαρτάται από το πόσο συμμετέχουν οι γυναίκες σε αυτήν. Η σοβιετική κυβέρνηση κάνει ό,τι περνά από το χέρι της για να επιτρέψει στις γυναίκες να συνεχίσουν την ανεξάρτητη προλεταριακή σοσιαλιστική δουλειά.
	(4)	Καμία άλλη δημοκρατία δεν έχει καταφέρει μέχρι στιγμής να χειραφετήσει τη γυναίκα. Η σοβιετική κυβέρνηση την ενισχύει. Ο σκοπός μας είναι ανίκητος γιατί η ανίκητη εργατική τάξη έχει άνοδο σε όλες τις χώρες. Αυτό το κίνημα σηματοδοτεί την εξάπλωση της ανίκητης σοσιαλιστικής επανάστασης.

	7 (6)	Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ
	(1)	Ένα από τα πρωταρχικά καθήκοντα της Σοβιετικής Δημοκρατίας είναι να καταργήσει όλους τους περιορισμούς στα δικαιώματα των γυναικών. Η σοβιετική κυβέρνηση έχει καταργήσει εντελώς τις διαδικασίες διαζυγίου, αυτή την πηγή της αστικής υποβάθμισης και ταπείνωσης. Σύντομα θα συμπληρωθεί ένας χρόνος από τότε που νομοθετήθηκε η πλήρης ελευθερία διαζυγίου κι από τις δύο πλευρές. Περάσαμε ένα διάταγμα που ακυρώνει κάθε διάκριση μεταξύ παιδιών που έχουν αποκτηθεί εντός και εκτός γάμου και καταργεί τους πολιτικούς περιορισμούς. Πουθενά αλλού στον κόσμο δεν έχει εδραιωθεί τόσο πλήρως η ισότητα και η ελευθερία για τις εργαζόμενες γυναίκες.
	(2)	Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε προπαγάνδα και εκπαίδευση. Δίνοντας υπερβολικά αιχμηρό πλεονέκτημα στον αγώνα, το μόνο που θα προκαλέσουμε είναι λαϊκή δυσαρέσκεια. Τέτοιες αγωνιστικές μέθοδοι τείνουν να διαιωνίζουν τη διαίρεση του λαού με θρησκευτικές γραμμές, ενώ η δύναμή μας βρίσκεται στην ενότητα. Η βαθύτερη πηγή θρησκευτικών προκαταλήψεων είναι η φτώχεια και η άγνοια και αυτό είναι το κακό που πρέπει να καταπολεμήσουμε.
	(3)	Τα χαρακτηριστικά των γυναικών μέχρι τώρα παραλληλίζονται με αυτά της σκλάβας. Οι γυναίκες είναι εγκλωβισμένες στο σπίτι και μόνο ο σοσιαλισμός μπορεί να τις σώσει από αυτό. Θα χειραφετηθούν πλήρως μόνο όταν αλλάξουμε τη γεωργία από μικρής κλίμακας σε συλλογική αλλά και με συλλογική γεωργική εργασία. Αυτό είναι ένα δύσκολο έργο. Τώρα όμως που συγκροτούνται οι Επιτροπές Φτωχών Αγροτών, ήρθε η ώρα που θα εδραιωθεί η σοσιαλιστική επανάσταση.
	(4)	Η σοβιετική κυβέρνηση βρίσκεται σε δυσμενή θέση γιατί οι ιμπεριαλιστές όλων των χωρών μισούν τη Σοβιετική Ρωσία και ετοιμάζονται να πολεμήσουν μαζί της. Έτσι αυτό θα ανάψει τη φωτιά της επανάστασης σε πολλές χώρες και θα μας κάνει να προχωρήσουμε αποφασιστικά προς τον σοσιαλισμό. Τώρα που πρόκειται να καταστρέψουν την επαναστατική Ρωσία, το έδαφος αρχίζει να καίγεται κάτω από τα πόδια τους. Ξέρετε πώς εξαπλώνεται το επαναστατικό κίνημα στη Γερμανία. Στη Δανία οι εργαζόμενοι πολεμούν την κυβέρνησή τους.

	(5)	Στην Ελβετία και την Ολλανδία το επαναστατικό κίνημα δυναμώνει. Το επαναστατικό κίνημα σε αυτές τις μικρές χώρες δεν έχει καμία σημασία από μόνο του, αλλά είναι ιδιαίτερα σημαντικό γιατί δεν έγινε πόλεμος σε αυτές τις χώρες και έτσι είχαν το πιο «συνταγματικό» δημοκρατικό σύστημα. Εάν χώρες όπως αυτές εμπλέκονται με τέτοιου είδους δράση, μας κάνει να είμαστε σίγουροι ότι το επαναστατικό κίνημα κερδίζει έδαφος σε όλο τον κόσμο.
	(6)	Καμία άλλη δημοκρατία δεν έχει καταφέρει μέχρι στιγμής να χειραφετήσει τη γυναίκα. Η σοβιετική κυβέρνηση την ενισχύει. Ο σκοπός μας είναι ανίκητος γιατί η ανίκητη εργατική τάξη έχει άνοδο σε όλες τις χώρες. Αυτό το κίνημα σηματοδοτεί την εξάπλωση της ανίκητης σοσιαλιστικής επανάστασης.
	8 (4)	Η αναπόφευκτη πτώση του προηγούμενου καθεστώτος
	(1)	Εκεί κυριαρχεί ακόμη ο θρησκευτικός γάμος. Αυτό οφείλεται στην επιρροή των ιερέων, ένα κακό που είναι πιο δύσκολο να καταπολεμηθεί από την παλιά νομοθεσία. Πρέπει να είμαστε εξαιρετικά προσεκτικοί στην καταπολέμηση των θρησκευτικών προκαταλήψεων· μερικοί άνθρωποι προκαλούν προβλήματα σ' αυτόν τον αγώνα προσβάλλοντας τα θρησκευτικά συναισθήματα.
	(2)	Τα χαρακτηριστικά των γυναικών μέχρι τώρα παραλληλίζονται με αυτά της σκλάβας. Οι γυναίκες είναι εγκλωβισμένες στο σπίτι και μόνο ο σοσιαλισμός μπορεί να τις σώσει από αυτό. Θα χειραφετηθούν πλήρως μόνο όταν αλλάξουμε τη γεωργία από μικρής κλίμακας σε συλλογική αλλά και με συλλογική γεωργική εργασία. Αυτό είναι ένα δύσκολο έργο. Τώρα όμως που συγκροτούνται οι Επιτροπές Φτωχών Αγροτών, ήρθε η ώρα που θα εδραιωθεί η σοσιαλιστική επανάσταση.
	(3)	Αλλά η παρούσα επανάσταση βασίζεται στην ύπαιθρο, και εκεί βρίσκεται η σημασία και η δύναμή της. Η εμπειρία όλων των απελευθερωτικών κινημάτων έχει δείξει ότι η επιτυχία μιας επανάστασης εξαρτάται από το πόσο συμμετέχουν οι γυναίκες σε αυτήν. Η σοβιετική κυβέρνηση κάνει ό,τι περνά από το χέρι της για να επιτρέψει στις γυναίκες να συνεχίσουν την ανεξάρτητη προλεταριακή σοσιαλιστική δουλειά.
	(4)	Η σοβιετική κυβέρνηση βρίσκεται σε δυσμενή θέση γιατί οι ιμπεριαλιστές όλων των χωρών μισούν τη Σοβιετική Ρωσία και ετοιμάζονται να πολεμήσουν μαζί της. Έτσι αυτό θα ανάψει τη φωτιά της επανάστασης σε πολλές χώρες και

		θα μας κάνει να προχωρήσουμε αποφασιστικά προς τον σοσιαλισμό. Τώρα που πρόκειται να καταστρέψουν την επαναστατική Ρωσία, το έδαφος αρχίζει να καίγεται κάτω από τα πόδια τους. Ξέρετε πώς εξαπλώνεται το επαναστατικό κίνημα στη Γερμανία. Στη Δανία οι εργαζόμενοι πολεμούν την κυβέρνησή τους.
	9 (4)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	Σε όλες τις πολιτισμένες χώρες, ακόμα και στις πιο προηγμένες, οι γυναίκες στην πραγματικότητα δεν είναι παρά οικιακές σκλάβες. Οι γυναίκες δεν απολαμβάνουν πλήρη ισότητα σε κανένα καπιταλιστικό κράτος, ούτε καν και στις πιο ελεύθερες δημοκρατίες.
	(2)	Τα χαρακτηριστικά των γυναικών μέχρι τώρα παραλληλίζονται με αυτά της σκλάβας. Οι γυναίκες είναι εγκλωβισμένες στο σπίτι και μόνο ο σοσιαλισμός μπορεί να τις σώσει από αυτό. Θα χειραφετηθούν πλήρως μόνο όταν αλλάξουμε τη γεωργία από μικρής κλίμακας σε συλλογική αλλά και με συλλογική γεωργική εργασία. Αυτό είναι ένα δύσκολο έργο. Τώρα όμως που συγκροτούνται οι Επιτροπές Φτωχών Αγροτών, ήρθε η ώρα που θα εδραιωθεί η σοσιαλιστική επανάσταση.
	(3)	Αλλά η παρούσα επανάσταση βασίζεται στην ύπαιθρο, και εκεί βρίσκεται η σημασία και η δύναμή της. Η εμπειρία όλων των απελευθερωτικών κινήματων έχει δείξει ότι η επιτυχία μιας επανάστασης εξαρτάται από το πόσο συμμετέχουν οι γυναίκες σε αυτήν. Η σοβιετική κυβέρνηση κάνει ό,τι περνά από το χέρι της για να επιτρέψει στις γυναίκες να συνεχίσουν την ανεξάρτητη προλεταριακή σοσιαλιστική δουλειά.
	(4)	Η σοβιετική κυβέρνηση βρίσκεται σε δυσμενή θέση γιατί οι ιμπεριαλιστές όλων των χωρών μισούν τη Σοβιετική Ρωσία και ετοιμάζονται να πολεμήσουν μαζί της. Έτσι αυτό θα ανάψει τη φωτιά της επανάστασης σε πολλές χώρες και θα μας κάνει να προχωρήσουμε αποφασιστικά προς τον σοσιαλισμό. Τώρα που πρόκειται να καταστρέψουν την επαναστατική Ρωσία, το έδαφος αρχίζει να καίγεται κάτω από τα πόδια τους. Ξέρετε πώς εξαπλώνεται το επαναστατικό κίνημα στη Γερμανία. Στη Δανία οι εργαζόμενοι πολεμούν την κυβέρνησή τους.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1919 1 Λαός-εργατική τάξη	9 (16)	
	1(3)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Σε αυτή τη χώρα, στη Ρωσία, για πρώτη φορά στην παγκόσμια ιστορία, η κυβέρνηση της χώρας είναι τόσο οργανωμένη που μόνο οι εργάτες και οι εργαζόμενοι αγρότες, αποκλείοντας τους εκμεταλλευτές, αποτελούν εκείνες τις μαζικές οργανώσεις που είναι γνωστές ως Σοβιέτ. Τα Σοβιέτ ασκούν όλη την κρατική εξουσία.
	(2)	Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι υπάρχουν ακόμη πολλά προβλήματα στην οργάνωση της σοβιετικής εξουσίας σε αυτή τη χώρα. Η σοβιετική εξουσία δεν είναι ένα θαυματοργό φυλαχτό. Δε θεραπεύει, εν μία νυκτί, όλα τα κακά του παρελθόντος - τον αναλφαβητισμό, την έλλειψη κουλτούρας, τις συνέπειες ενός βάρβαρου πολέμου, τις συνέπειες του ληστρικού καπιταλισμού.
	(3)	Αλλά ανοίγει τον δρόμο προς τον σοσιαλισμό. Δίνει σε όσους καταπιέζονταν στο παρελθόν την ευκαιρία να υψώσουν το ανάστημά τους και να πάρουν στα χέρια τους όλο και περισσότερο την κυβέρνηση της χώρας, εξ ολοκλήρου τη

		διοίκηση της οικονομίας, εξ ολοκλήρου τη διαχείριση της παραγωγής. Η σοβιετική εξουσία είναι ο δρόμος προς τον σοσιαλισμό που ανακαλύφθηκε από τις μάζες των εργαζομένων και γι' αυτό είναι ο αληθινός δρόμος, γι' αυτό είναι και ανίκητος.
	2 (1)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης
	(1)	Σε αυτή τη χώρα, στη Ρωσία, για πρώτη φορά στην παγκόσμια ιστορία, η κυβέρνηση της χώρας είναι τόσο οργανωμένη που μόνο οι εργάτες και οι εργαζόμενοι αγρότες, αποκλείοντας τους εκμεταλλευτές, αποτελούν εκείνες τις μαζικές οργανώσεις που είναι γνωστές ως Σοβιέτ. Τα Σοβιέτ ασκούν όλη την κρατική εξουσία.
	3 (1)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος
	(1)	Τι είναι η σοβιετική εξουσία; Ποια είναι η ουσία αυτής της νέας δύναμης, την οποία οι άνθρωποι στις περισσότερες χώρες εξακολουθούν να μην καταλαβαίνουν ή δεν μπορούν να την καταλάβουν; Η φύση αυτής της δύναμης, που προσελκύει όλο και πιο υψηλά ποσοστά εργαζομένων σε κάθε χώρα, είναι η εξής: στο παρελθόν η χώρα κυβερνιόταν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, από τους πλούσιους ή από τους καπιταλιστές, αλλά τώρα, για πρώτη φορά, η χώρα κυβερνάται από τις τάξεις, και επιπλέον, από τις μάζες αυτών των τάξεων, που ο καπιταλισμός παλαιότερα καταπίεζε. Ακόμη και στις πιο δημοκρατικές και ελεύθερες δημοκρατίες, όσο το κεφάλαιο κυριαρχεί και η γη παραμένει ιδιωτική ιδιοκτησία, η κυβέρνηση θα βρίσκεται πάντα στα χέρια μιας μικρής μειοψηφίας, τα εννέα δέκατα της οποίας αποτελούνται από καπιταλιστές ή πλούσιους.
	4 (2)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
	(1)	Τι είναι η σοβιετική εξουσία; Ποια είναι η ουσία αυτής της νέας δύναμης, την οποία οι άνθρωποι στις περισσότερες χώρες εξακολουθούν να μην καταλαβαίνουν ή δεν μπορούν να την καταλάβουν; Η φύση αυτής της δύναμης, που προσελκύει όλο και πιο υψηλά ποσοστά εργαζομένων σε κάθε χώρα, είναι η εξής: στο παρελθόν η χώρα κυβερνιόταν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, από τους πλούσιους ή από τους καπιταλιστές, αλλά τώρα, για πρώτη φορά, η χώρα

		κυβερνάται από τις τάξεις, και επιπλέον, από τις μάζες αυτών των τάξεων, που ο καπιταλισμός παλαιότερα καταπίεζε. Ακόμη και στις πιο δημοκρατικές και ελεύθερες δημοκρατίες, όσο το κεφάλαιο κυριαρχεί και η γη παραμένει ιδιωτική ιδιοκτησία, η κυβέρνηση θα βρίσκεται πάντα στα χέρια μιας μικρής μειοψηφίας, τα εννέα δέκατα της οποίας αποτελούνται από καπιταλιστές ή πλούσιους.
	(2)	Γι' αυτό, παρά τις συκοφαντίες που διέδιδαν για τη Ρωσία οι εκπρόσωποι της αστικής τάξης σε όλες τις χώρες, η λέξη "σοβιετικό" έχει γίνει πλέον όχι μόνο κατανοητή αλλά και δημοφιλής σε όλο τον κόσμο, έχει γίνει η αγαπημένη λέξη των εργατών και όλων των εργαζομένων. Και γι' αυτό, παρ' όλες τις διώξεις που υφίστανται οι οπαδοί του κομμουνισμού σε διάφορες χώρες, η σοβιετική εξουσία πρέπει οπωσδήποτε, χωρίς αμφιβολία και άμεσα, να θριαμβεύσει σε όλο τον κόσμο.
	5 (1)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Γι' αυτό, παρά τις συκοφαντίες που διέδιδαν για τη Ρωσία οι εκπρόσωποι της αστικής τάξης σε όλες τις χώρες, η λέξη "σοβιετικό" έχει γίνει πλέον όχι μόνο κατανοητή αλλά και δημοφιλής σε όλο τον κόσμο, έχει γίνει η αγαπημένη λέξη των εργατών και όλων των εργαζομένων. Και γι' αυτό, παρ' όλες τις διώξεις που υφίστανται οι οπαδοί του κομμουνισμού σε διάφορες χώρες, η σοβιετική εξουσία πρέπει οπωσδήποτε, χωρίς αμφιβολία και άμεσα, να θριαμβεύσει σε όλο τον κόσμο.
	6 (2)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Τι είναι η σοβιετική εξουσία; Ποια είναι η ουσία αυτής της νέας δύναμης, την οποία οι άνθρωποι στις περισσότερες χώρες εξακολουθούν να μην καταλαβαίνουν ή δεν μπορούν να την καταλάβουν; Η φύση αυτής της δύναμης, που προσελκύει όλο και πιο υψηλά ποσοστά εργαζομένων σε κάθε χώρα, είναι η εξής: στο παρελθόν η χώρα κυβερνιόταν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, από τους πλούσιους ή από τους καπιταλιστές, αλλά τώρα, για πρώτη φορά, η χώρα κυβερνάται από τις τάξεις, και επιπλέον, από τις μάζες αυτών των τάξεων, που ο καπιταλισμός παλαιότερα καταπίεζε. Ακόμη και στις πιο δημοκρατικές και ελεύθερες δημοκρατίες, όσο το κεφάλαιο κυριαρχεί και η γη παραμένει ιδιωτική ιδιοκτησία, η κυβέρνηση θα βρίσκεται πάντα στα χέρια μιας μικρής μειοψηφίας, τα εννέα δέκατα της οποίας αποτελούνται από καπιταλιστές ή πλούσιους.

	(2)	Αλλά ανοίγει τον δρόμο προς τον σοσιαλισμό. Δίνει σε όσους καταπιέζονταν στο παρελθόν την ευκαιρία να υψώσουν το ανάστημά τους και να πάρουν στα χέρια τους όλο και περισσότερο την κυβέρνηση της χώρας, εξ ολοκλήρου τη διοίκηση της οικονομίας, εξ ολοκλήρου τη διαχείριση της παραγωγής. Η σοβιετική εξουσία είναι ο δρόμος προς τον σοσιαλισμό που ανακαλύφθηκε από τις μάζες των εργαζομένων και γι' αυτό είναι ο αληθινός δρόμος, γι' αυτό είναι και ανίκητος.
	7 (3)	Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ
	(1)	Σε αυτή τη χώρα, στη Ρωσία, για πρώτη φορά στην παγκόσμια ιστορία, η κυβέρνηση της χώρας είναι τόσο οργανωμένη που μόνο οι εργάτες και οι εργαζόμενοι αγρότες, αποκλείοντας τους εκμεταλλευτές, αποτελούν εκείνες τις μαζικές οργανώσεις που είναι γνωστές ως Σοβιέτ. Τα Σοβιέτ ασκούν όλη την κρατική εξουσία.
	(2)	Γι' αυτό, παρά τις συκοφαντίες που διέδιδαν για τη Ρωσία οι εκπρόσωποι της αστικής τάξης σε όλες τις χώρες, η λέξη "σοβιετικό" έχει γίνει πλέον όχι μόνο κατανοητή αλλά και δημοφιλής σε όλο τον κόσμο, έχει γίνει η αγαπημένη λέξη των εργατών και όλων των εργαζομένων. Και γι' αυτό, παρ' όλες τις διώξεις που υφίστανται οι οπαδοί του κομμουνισμού σε διάφορες χώρες, η σοβιετική εξουσία πρέπει οπωσδήποτε, χωρίς αμφιβολία και άμεσα, να θριαμβεύσει σε όλο τον κόσμο.
	(3)	Αλλά ανοίγει τον δρόμο προς τον σοσιαλισμό. Δίνει σε όσους καταπιέζονταν στο παρελθόν την ευκαιρία να υψώσουν το ανάστημά τους και να πάρουν στα χέρια τους όλο και περισσότερο την κυβέρνηση της χώρας, εξ ολοκλήρου τη διοίκηση της οικονομίας, εξ ολοκλήρου τη διαχείριση της παραγωγής. Η σοβιετική εξουσία είναι ο δρόμος προς τον σοσιαλισμό που ανακαλύφθηκε από τις μάζες των εργαζομένων και γι' αυτό είναι ο αληθινός δρόμος, γι' αυτό είναι και ανίκητος.
	8 (1)	Η αναπόφευκτη πτώση του προηγούμενου καθεστώτος
	(1)	Τι είναι η σοβιετική εξουσία; Ποια είναι η ουσία αυτής της νέας δύναμης, την οποία οι άνθρωποι στις περισσότερες χώρες εξακολουθούν να μην καταλαβαίνουν ή δεν μπορούν να την καταλάβουν; Η φύση αυτής της δύναμης, που προσελκύει όλο και πιο υψηλά ποσοστά εργαζομένων σε κάθε χώρα, είναι

		η εξής: στο παρελθόν η χώρα κυβερνιόταν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, από τους πλούσιους ή από τους καπιταλιστές, αλλά τώρα, για πρώτη φορά, η χώρα κυβερνάται από τις τάξεις, και επιπλέον, από τις μάζες αυτών των τάξεων, που ο καπιταλισμός παλαιότερα καταπίεζε. Ακόμη και στις πιο δημοκρατικές και ελεύθερες δημοκρατίες, όσο το κεφάλαιο κυριαρχεί και η γη παραμένει ιδιωτική ιδιοκτησία, η κυβέρνηση θα βρίσκεται πάντα στα χέρια μιας μικρής μειοψηφίας, τα εννέα δέκατα της οποίας αποτελούνται από καπιταλιστές ή πλούσιους.
	9 (2)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	Τι είναι η σοβιετική εξουσία; Ποια είναι η ουσία αυτής της νέας δύναμης, την οποία οι άνθρωποι στις περισσότερες χώρες εξακολουθούν να μην καταλαβαίνουν ή δεν μπορούν; Η φύση αυτής της δύναμης, που προσελκύει όλο και μεγαλύτερους αριθμούς εργαζομένων σε κάθε χώρα, είναι η εξής: στο παρελθόν η χώρα κυβερνιόταν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, από τους πλούσιους ή από τους καπιταλιστές, αλλά τώρα, για την πρώτη φορά, η χώρα κυβερνάται από τις τάξεις, και επιπλέον, από τις μάζες αυτών των τάξεων, που ο καπιταλισμός παλαιότερα καταπίεζε. Ακόμη και στις πιο δημοκρατικές και ελεύθερες δημοκρατίες, όσο το κεφάλαιο κυριαρχεί και η γη παραμένει ιδιωτική ιδιοκτησία, η κυβέρνηση θα βρίσκεται πάντα στα χέρια μιας μικρής μειοψηφίας, τα εννέα δέκατα της οποίας αποτελούνται από καπιταλιστές ή πλούσιους.
	(2)	Αλλά ανοίγει τον δρόμο προς τον σοσιαλισμό. Δίνει σε όσους καταπιέζονταν στο παρελθόν την ευκαιρία να υψώσουν το ανάστημά τους και να πάρουν στα χέρια τους όλο και περισσότερο την κυβέρνηση της χώρας, εξ ολοκλήρου τη διοίκηση της οικονομίας, εξ ολοκλήρου τη διαχείριση της παραγωγής. Η σοβιετική εξουσία είναι ο δρόμος προς τον σοσιαλισμό που ανακαλύφθηκε από τις μάζες των εργαζομένων και γι' αυτό είναι ο αληθινός δρόμος, γι' αυτό είναι και ανίκητος.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1919 2 Λαός – εργατική τάξη	9 (12)	
	1(2)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Οι εχθροί των εργαζομένων, οι γαιοκτήμονες και οι καπιταλιστές, λένε ότι οι εργάτες και οι αγρότες δεν μπορούν να ζήσουν χωρίς αυτούς. «Αν δεν ήμασταν εμείς», λένε, «δε θα υπήρχε κανείς να διατηρήσει την τάξη, να δώσει δουλειά και να δώσει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να δουλέψουν. Αν δεν ήμασταν εμείς όλα θα κατέρρεαν και το κράτος θα γκρεμιζόταν. Μας έδωξαν, αλλά το χάος θα μας φέρει ξανά πίσω». Όμως αυτού του είδους οι δηλώσεις από τους γαιοκτήμονες και τους καπιταλιστές δε θα προβληματίσουν, δε θα εκφοβίσουν ή θα εξαπατήσουν τους εργάτες και τους αγρότες.
	(2)	Κι έτσι, για να απαλλαγούν οι εργαζόμενοι από τον ζυγό των γαιοκτημόνων και των καπιταλιστών μια για πάντα, για να σωθούν από την άνοδό τους στην εξουσία, είναι απαραίτητο να οικοδομήσουμε έναν μεγάλο Κόκκινο Στρατό Εργασίας. Αυτός ο στρατός θα είναι ανίκητος, εάν εδραιωθεί από την εργασιακή πειθαρχία.

	2 (2)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης
	(1)	Ο Κόκκινος Στρατός καθιέρωσε μια άνευ προηγουμένου σταθερή πειθαρχία - όχι με μαστίγωμα, αλλά με βάση την εξυπνάδα, την πίστη και την αφοσίωση των ίδιων των εργατών και των αγροτών.
	(2)	Οι εργάτες και οι αγρότες πρέπει και θα το αποδείξουν ότι μπορούν να διανείμουν σωστά την εργασία, να καθιερώσουν αφοσίωση και πειθαρχία και να εξασφαλίσουν πίστη στην εργασία για το κοινό καλό, και μπορούν να το κάνουν μόνοι τους, χωρίς τους γαιοκτήμονες και παρά τους γαιοκτήμονες, χωρίς τους καπιταλιστές. Εργασιακή πειθαρχία, ενθουσιασμός για την εργασία, ετοιμότητα για αυτοθυσία, στενή συμμαχία αγροτών και εργατών - αυτό είναι που θα σώσει τους εργαζόμενους από την καταπίεση των γαιοκτημόνων και των καπιταλιστών μια για πάντα.
	3 (1)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος
	(1)	Οι εχθροί των εργαζομένων, οι γαιοκτήμονες και οι καπιταλιστές, λένε ότι οι εργάτες και οι αγρότες δεν μπορούν να ζήσουν χωρίς αυτούς. «Αν δεν ήμασταν εμείς», λένε, «δε θα υπήρχε κανείς να διατηρήσει την τάξη, να δώσει δουλειά και να δώσει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να δουλέψουν. Αν δεν ήμασταν εμείς όλα θα κατέρρεαν και το κράτος θα γκρεμιζόταν. Μας έδιωξαν, αλλά το χάος θα μας φέρει ξανά πίσω». Όμως αυτού του είδους οι δηλώσεις από τους γαιοκτήμονες και τους καπιταλιστές δε θα προβληματίσουν, δε θα εκφοβίσουν ή θα εξαπατήσουν τους εργάτες και τους αγρότες.
	4 (2)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
	(1)	Οι εχθροί των εργαζομένων, οι γαιοκτήμονες και οι καπιταλιστές, λένε ότι οι εργάτες και οι αγρότες δεν μπορούν να ζήσουν χωρίς αυτούς. «Αν δεν ήμασταν εμείς», λένε, «δε θα υπήρχε κανείς να διατηρήσει την τάξη, να δώσει δουλειά και να δώσει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να δουλέψουν. Αν δεν ήμασταν εμείς όλα θα κατέρρεαν και το κράτος θα γκρεμιζόταν. Μας έδιωξαν, αλλά το χάος θα μας φέρει ξανά πίσω». Όμως αυτού του είδους οι δηλώσεις από τους

		γαιοκτήμονες και τους καπιταλιστές δε θα προβληματίσουν, δε θα εκφοβίσουν ή θα εξαπατήσουν τους εργάτες και τους αγρότες.
	(2)	Οι εργάτες και οι αγρότες πρέπει και θα το αποδείξουν ότι μπορούν να διανείμουν σωστά την εργασία, να καθιερώσουν αφοσίωση και πειθαρχία και να εξασφαλίσουν πίστη στην εργασία για το κοινό καλό, και μπορούν να το κάνουν μόνοι τους, χωρίς τους γαιοκτήμονες και παρά τους γαιοκτήμονες, χωρίς τους καπιταλιστές. Εργασιακή πειθαρχία, ενθουσιασμός για την εργασία, ετοιμότητα για αυτοθυσία, στενή συμμαχία αγροτών και εργατών - αυτό είναι που θα σώσει τους εργαζόμενους από την καταπίεση των γαιοκτημόνων και των καπιταλιστών μια για πάντα.
	5 (1)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Οι εργάτες και οι αγρότες πρέπει και θα το αποδείξουν ότι μπορούν να διανείμουν σωστά την εργασία, να καθιερώσουν αφοσίωση και πειθαρχία και να εξασφαλίσουν πίστη στην εργασία για το κοινό καλό, και μπορούν να το κάνουν μόνοι τους, χωρίς τους γαιοκτήμονες και παρά τους γαιοκτήμονες, χωρίς τους καπιταλιστές. Εργασιακή πειθαρχία, ενθουσιασμός για την εργασία, ετοιμότητα για αυτοθυσία, στενή συμμαχία αγροτών και εργατών - αυτό είναι που θα σώσει τους εργαζόμενους από την καταπίεση των γαιοκτημόνων και των καπιταλιστών μια για πάντα.
	6 (1)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Οι εργάτες και οι αγρότες πρέπει και θα το αποδείξουν ότι μπορούν να διανείμουν σωστά την εργασία, να καθιερώσουν αφοσίωση και πειθαρχία και να εξασφαλίσουν πίστη στην εργασία για το κοινό καλό, και μπορούν να το κάνουν μόνοι τους, χωρίς τους γαιοκτήμονες και παρά τους γαιοκτήμονες, χωρίς τους καπιταλιστές. Εργασιακή πειθαρχία, ενθουσιασμός για την εργασία, ετοιμότητα για αυτοθυσία, στενή συμμαχία αγροτών και εργατών - αυτό είναι που θα σώσει τους εργαζόμενους από την καταπίεση των γαιοκτημόνων και των καπιταλιστών μια για πάντα.
	8 (1)	Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ
	(1)	Οι εχθροί των εργαζομένων, οι γαιοκτήμονες και οι καπιταλιστές, λένε ότι οι εργάτες και οι αγρότες δεν μπορούν να ζήσουν χωρίς αυτούς. «Αν δεν ήμασταν

		<p>εμείς», λένε, «δε θα υπήρχε κανείς να διατηρήσει την τάξη, να δώσει δουλειά και να δώσει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να δουλέψουν. Αν δεν ήμασταν εμείς όλα θα κατέρρεαν και το κράτος θα γκρεμιζόταν. Μας έδωξαν, αλλά το χάος θα μας φέρει ξανά πίσω». Όμως αυτού του είδους οι δηλώσεις από τους γαιοκτήμονες και τους καπιταλιστές δε θα προβληματίσουν, δε θα εκφοβίσουν ή θα εξαπατήσουν τους εργάτες και τους αγρότες.</p>
	9 (2)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	<p>Ένας στρατός χρειάζεται την πιο αυστηρή πειθαρχία· παρ' όλα αυτά οι εργάτες με ταξική συνείδηση κατάφεραν να ενώσουν τους αγρότες, πέτυχαν να πάρουν στην υπηρεσία τους τους παλιούς τσαρικούς αξιωματικούς, πέτυχαν να φτιάξουν έναν νικηφόρο στρατό.</p>
	(2)	<p>Οι εργάτες και οι αγρότες πρέπει και θα το αποδείξουν ότι μπορούν να διανείμουν σωστά την εργασία, να καθιερώσουν αφοσίωση και πειθαρχία και να εξασφαλίσουν πίστη στην εργασία για το κοινό καλό, και μπορούν να το κάνουν μόνοι τους, χωρίς τους γαιοκτήμονες και παρά τους γαιοκτήμονες, χωρίς τους καπιταλιστές. Εργασιακή πειθαρχία, ενθουσιασμός για την εργασία, ετοιμότητα για αυτοθυσία, στενή συμμαχία αγροτών και εργατών - αυτό είναι που θα σώσει τους εργαζόμενους από την καταπίεση των γαιοκτημόνων και των καπιταλιστών μια για πάντα.</p>

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1919 3 Λαός-εργατική τάξη	9 (16)	
	1(2)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Αυτή η αρχαία, φεουδαρχική άγνοια εκλίνει με τον καιρό· τα μάτια του λαού ανοίγουν.
	(2)	Ζήτω η αδελφική εμπιστοσύνη και η μαχητική συμμαχία των εργατών όλων των εθνών στον αγώνα για την ανατροπή του κεφαλαίου.
	2 (1)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης
	(1)	Αυτή η αρχαία, φεουδαρχική άγνοια εκλίνει με τον καιρό· τα μάτια του λαού ανοίγουν.
	3 (4)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος
	(1)	Αντισημιτισμός σημαίνει διάδοση της εχθρότητας προς τους Εβραίους. Όταν η καταραμένη τσαρική μοναρχία διένυε τις τελευταίες της μέρες προσπάθησε να

		ξεσηκώσει τους αδαείς εργάτες και αγρότες εναντίον των Εβραίων. Η τσαρική αστυνομία, σε συμμαχία με τους γαιοκτήμονες και τους καπιταλιστές, οργάνωσε πογκρόμ κατά των Εβραίων. Οι γαιοκτήμονες και οι καπιταλιστές προσπάθησαν να θρέψουν το μίσος των εργατών και των αγροτών που βασανίστηκαν από τη φτώχεια εναντίον των Εβραίων.
	(2)	Σε άλλες χώρες, επίσης, βλέπουμε συχνά τους καπιταλιστές να υποδαυλίζουν το μίσος κατά των Εβραίων για να αποπροσανατολίσουν τους εργάτες, να αποσπάσουν την προσοχή τους από τον πραγματικό εχθρό των εργαζομένων, το κεφάλαιο. Το μίσος προς τους Εβραίους επιμένει μόνο σε εκείνες τις χώρες όπου η σκλαβιά στους γαιοκτήμονες και τους καπιταλιστές έχει δημιουργήσει απύθμενη άγνοια στους εργάτες και τους αγρότες.
	(3)	Εχθροί των εργατών είναι οι καπιταλιστές όλων των χωρών.
	(4)	Μεταξύ των Εβραίων υπάρχουν κουλάκοι, εκμεταλλευτές και καπιταλιστές, όπως υπάρχουν μεταξύ των Ρώσων και μεταξύ των ανθρώπων όλων των εθνών. Οι καπιταλιστές πασχίζουν να σπείρουν και να υποδαυλίσουν το μίσος μεταξύ εργατών διαφορετικών θρησκειών, διαφορετικών εθνών και διαφορετικών φυλών. Όσοι δεν εργάζονται κρατούνται στην εξουσία από την ισχύ και τη δύναμη του κεφαλαίου. Οι πλούσιοι Εβραίοι, όπως οι πλούσιοι Ρώσοι, και οι πλούσιοι σε όλες τις χώρες, συμμαχούν για να καταπιέσουν, να συντρίψουν, να ληστέψουν και να διαλύσουν τους εργάτες.
	4 (2)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
	(1)	Μεταξύ των Εβραίων υπάρχουν κουλάκοι, εκμεταλλευτές και καπιταλιστές, όπως υπάρχουν μεταξύ των Ρώσων και μεταξύ των ανθρώπων όλων των εθνών. Οι καπιταλιστές πασχίζουν να σπείρουν και να υποδαυλίσουν το μίσος μεταξύ εργατών διαφορετικών θρησκειών, διαφορετικών εθνών και διαφορετικών φυλών. Όσοι δεν εργάζονται κρατούνται στην εξουσία από την ισχύ και τη δύναμη του κεφαλαίου. Οι πλούσιοι Εβραίοι, όπως οι πλούσιοι Ρώσοι, και οι πλούσιοι σε όλες τις χώρες, συμμαχούν για να καταπιέσουν, να συντρίψουν, να ληστέψουν και να διαλύσουν τους εργάτες.
	(2)	Ντροπή στον καταραμένο τσαρισμό που βασάνιζε και καταδίωκε τους Εβραίους. Ντροπή σε αυτούς που υποδαυλίζουν το μίσος προς τους Εβραίους, που υποδαυλίζουν το μίσος προς τα άλλα έθνη.

	6 (4)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Μόνο οι πιο αδαείς και καταπιεσμένοι άνθρωποι μπορούν να πιστέψουν τα ψέματα και τις συκοφαντίες που διαδίδονται για τους Εβραίους. Πρόκειται για μια αναβίωση των αρχαίων φεουδαρχικών χρόνων, όταν οι ιερείς έκαιγαν τους αιρετικούς στην πυρά, όταν οι αγρότες ζούσαν σκλαβωμένοι και όταν οι άνθρωποι ήταν καταβαρθρωμένοι και βυθισμένοι στη σιωπή.
	(2)	Δεν είναι οι Εβραίοι οι εχθροί των εργαζομένων.
	(3)	Μεταξύ των Εβραίων υπάρχουν κουλάκοι, εκμεταλλευτές και καπιταλιστές, όπως υπάρχουν μεταξύ των Ρώσων και μεταξύ των ανθρώπων όλων των εθνών. Οι καπιταλιστές πασχίζουν να σπείρουν και να υποδαυλίσουν το μίσος μεταξύ εργατών διαφορετικών θρησκειών, διαφορετικών εθνών και διαφορετικών φυλών. Όσοι δεν εργάζονται κρατούνται στην εξουσία από την ισχύ και τη δύναμη του κεφαλαίου. Οι πλούσιοι Εβραίοι, όπως οι πλούσιοι Ρώσοι, και οι πλούσιοι σε όλες τις χώρες, συμμαχούν για να καταπιέσουν, να συντρίψουν, να ληστέψουν και να διαλύσουν τους εργάτες.
	(4)	Ζήτω η αδελφική εμπιστοσύνη και η μαχητική συμμαχία των εργατών όλων των εθνών στον αγώνα για την ανατροπή του κεφαλαίου.
	8 (1)	Η αναπόφευκτη πτώση του προηγούμενου καθεστώτος
	(1)	Ζήτω η αδελφική εμπιστοσύνη και η μαχητική συμμαχία των εργατών όλων των εθνών στον αγώνα για την ανατροπή του κεφαλαίου.
	9 (2)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	Σε άλλες χώρες, επίσης, βλέπουμε συχνά τους καπιταλιστές να υποδαυλίζουν το μίσος κατά των Εβραίων για να αποπροσανατολίσουν τους εργάτες, να αποσπάσουν την προσοχή τους από τον πραγματικό εχθρό των εργαζομένων, το κεφάλαιο. Το μίσος προς τους Εβραίους επιμένει μόνο σε εκείνες τις χώρες όπου η σκλαβιά στους γαιοκτήμονες και τους καπιταλιστές έχει δημιουργήσει απύθμενη άγνοια στους εργάτες και τους αγρότες.
	(2)	Μεταξύ των Εβραίων υπάρχουν κουλάκοι, εκμεταλλευτές και καπιταλιστές, όπως υπάρχουν μεταξύ των Ρώσων και μεταξύ των ανθρώπων όλων των εθνών. Οι καπιταλιστές πασχίζουν να σπείρουν και να υποδαυλίσουν το μίσος μεταξύ εργατών διαφορετικών θρησκειών, διαφορετικών εθνών και διαφορετικών φυλών. Όσοι δεν εργάζονται κρατούνται στην εξουσία από την ισχύ και τη

		δύναμη του κεφαλαίου. Οι πλούσιοι Εβραίοι, όπως οι πλούσιοι Ρώσοι, και οι πλούσιοι σε όλες τις χώρες, συμμαχούν για να καταπιέσουν, να συντρίψουν, να ληστέψουν και να διαλύσουν τους εργάτες.
--	--	--

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1919 4 Οι εργάτες των σιδηροδρόμων	9 (43)	
	1(11)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Σύντροφοι, όλοι γνωρίζουμε ότι η χώρα μας περνάει δύσκολες στιγμές. Χρειάστηκε να κηρύξουμε κινητοποίηση για να αποκρούσουμε την τελευταία επίθεση των αντεπαναστατών και του διεθνούς ιμπεριαλισμού. Αυτή τη στιγμή χρειαζόμαστε την αποτελεσματική βοήθεια των ίδιων των μαζών των εργαζομένων για να πραγματοποιήσουμε αυτή την κινητοποίηση με επιτυχία.
	(2)	Αλλά έχουμε κάθε λόγο να σκεφτόμαστε και να ισχυριζόμαστε ότι τα πράγματα έχουν βελτιωθεί και ότι θα ξεπεράσουμε όλες τις δυσκολίες μας. Δεν τρέφουμε, ωστόσο, αυταπάτες.
	(3)	Ωστόσο, λέμε ότι έχουν χάσει τον πόλεμο εναντίον μας. Αυτό δεν είναι απλώς στη φαντασία μας ή δε βασίζεται στον ενθουσιασμό μας, έχει αποδειχθεί από τα γεγονότα στην Ουκρανία. Δεν μπορούν να πολεμήσουν αφού όλες οι χώρες έχουν εξαντληθεί από τον πόλεμο, έχουν υποστεί φθορές από αυτόν, όταν

		γίνεται φανερό σε όλους ότι ο πόλεμος συνεχίζεται μόνο για τον σκοπό της διατήρησης της εξουσίας του κεφαλαίου πάνω στους εργαζόμενους.
	(4)	Γι' αυτό λέμε με πλήρη συνείδηση, αν και η θέση μας έχει γίνει πιο δυσμενής, ότι είμαστε σε θέση να τελειώσουμε αυτόν τον πόλεμο μέσα στους επόμενους μήνες κι έτσι οι Σύμμαχοι θα αναγκαστούν να συνάψουν ειρήνη μαζί μας. Ποντάρουν στον Κολτσάκ, ποντάρουν στις επισιτιστικές δυσκολίες που προκάλεσαν την κατάρρευση της σοβιετικής εξουσίας' τίποτα τέτοιο, δε λέμε.
	(5)	Τώρα, στη Ρωσική Σοσιαλιστική Σοβιετική Δημοκρατία προστέθηκαν και άλλοι. Η Δημοκρατία της Λετονίας εδραίωσε πρόσφατα τη θέση της. Υπάρχει δυσανεμία μεταξύ των γερμανικών στρατευμάτων που προχώρησαν τόσο γρήγορα, και οι Γερμανοί στρατιώτες το λένε αυτό' δε θα πολεμήσουν για να αποκαταστήσουν την εξουσία των βαρόνων. Και η Ουκρανία, την οποία η συμμορία του Petlyura κατέλαβε για σύντομο χρονικό διάστημα, έχει πλέον εκκαθαριστεί πλήρως από αυτούς και τα κόκκινα στρατεύματά μας βαδίζουν προς τη Βεσσαραβία. Γνωρίζουμε ότι η διεθνής θέση της Σοβιετικής Δημοκρατίας γίνεται πιο σταθερή κάθε μέρα, μπορούμε να πούμε και κάθε ώρα. Όλοι ξέρετε ότι η σοβιετική εξουσία έχει εγκατασταθεί και στην Ουγγαρία, ότι μια Σοβιετική Δημοκρατία έχει δημιουργηθεί εκεί, και όταν έγινε φανερό ότι οι Σύμμαχοι σκόπευαν να λεηλατήσουν τη χώρα, η αστική τάξη παραιτήθηκε και τη θέση της πήραν οι εργάτες.
	(6)	Τώρα, με την κατάκτηση της Ουκρανίας και την εδραίωση της σοβιετικής εξουσίας στην περιοχή του Ντον, αποκτούμε δύναμη. Μπορούμε τώρα να πούμε ότι έχουμε πηγές σιτηρών και τροφίμων και μια ευκαιρία να προμηθευτούμε καύσιμα από τη λεκάνη του Donets. Είμαστε πεπεισμένοι ότι, αν και πλησιάζουν οι πιο δύσκολοι μήνες, αν και η επισιτιστική κρίση είναι πιο οξεία και το σύστημα μεταφορών μας είναι φθαρμένο και κατεστραμμένο, θα ξεπεράσουμε ωστόσο αυτή την κρίση. Στην Ουκρανία υπάρχουν τεράστια αποθέματα σιτηρών, πλεονάσματα που είναι δύσκολο να ληφθούν όλα ταυτόχρονα.
	(7)	Σύμφωνα με πληροφορίες μας, σε μια από τις συνοικίες της λεκάνης του Donetsk υπάρχουν επίσης ένα εκατομμύριο λίβρες σιτηρών σε απόσταση όχι μεγαλύτερη από δέκα βέρστια (περίπου 10.000 χιλιόμετρα) από τον σιδηρόδρομο. Πέρυσι δεν είχαμε τέτοια αποθέματα, τέτοιους πόρους, αλλά

		τα έχουμε τώρα. Αυτό δείχνει ότι αν βάλουμε τα δυνατά μας για μικρό χρονικό διάστημα, θα μπορέσουμε να λήξουμε τον πόλεμο μέσα στους επόμενους μήνες. Έχουμε αποφασιστική υπεροχή στον Νότο.
	(8)	Σας κινητοποιούμε τώρα γιατί η έκβαση του πολέμου εξαρτάται από αυτή την κινητοποίηση. Έχουμε κάθε λόγο να δηλώνουμε ότι θα αποφασιστεί αυτό το θέμα υπέρ μας και οι ιμπεριαλιστές θα αναγκαστούν να αποδεχτούν την προσφορά μας για ειρήνη γιατί η δύναμή τους φθίνει μέρα με τη μέρα. Σύντροφοι, γι' αυτό η σοβιετική κυβέρνηση αποφάσισε να τεντώσει κάθε νεύρο (να εντείνει την τόλμη), να κινητοποιήσει κυρίως τους εργάτες και τους αγρότες των μη αγροτικών κυβερνιών.
	(9)	Πιστεύουμε ότι αυτή η κινητοποίηση, υποθέτοντας ότι κάνουμε μια ταχεία πρόοδο στο μέτωπο, θα μας επιτρέψει επίσης να βελτιώσουμε την κατάσταση των τροφίμων, γιατί θα μειώσει τον αριθμό των καταναλωτών στις μη γεωργικές περιφέρειες, όπου ο λιμός είναι πιο οξύς. Οι δεκάδες χιλιάδες άντρες που θα σταλούν στο μέτωπο -και εμείς πολεμάμε στις πιο εύφορες και καλοαναθρεμμένες περιοχές της χώρας- θα μπορούν να βρουν τροφή για τους εαυτούς τους και αν αναπτύξουμε το σύστημα αποστολής δεμάτων, θα είναι σε θέση αμέσως να βοηθήσουν τις οικογένειές τους στο σπίτι σε όχι λιγότερο και ίσως ακόμη και σε μεγαλύτερο βαθμό απ' ό,τι στο σύστημα του ενάμισι (σύστημα μέτρησης μάζας).
	(10)	Δε θέλουμε να αποδυναμώσουμε τις δυνάμεις μας στον Νότο, όπου ολοκληρώνουν τη νίκη τους επί των υπολειμμάτων των συμμοριών του Κράσνοφ, επειδή θέλουμε να διασφαλίσουμε την επικράτηση αυτής της πιο εύφορης συνοικίας. Έχουμε καταλάβει σχεδόν ολόκληρη την περιοχή του Ντον. Στον Βόρειο Καύκασο υπάρχουν ακόμη μεγαλύτερα αποθέματα σιτηρών, τα οποία είμαστε βέβαιοι ότι θα τα καταφέρουμε να πάρουμε εάν δεν αποδυναμώσουμε το Νότιο Μέτωπο.
	(11)	και θα τους εξηγήσει σε απλή γλώσσα γιατί είναι απαραίτητο τώρα να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συντρίψουν τον εχθρό μέσα στους επόμενους μήνες. Οι ίδιες οι μάζες θα ξεσηκωθούν, θα γίνουν όλοι υποκινητές ενός ανθρώπου και θα δημιουργήσουν μια ανίκητη δύναμη που θα εξασφαλίσει την ύπαρξη της Σοβιετικής Δημοκρατίας όχι μόνο στη Ρωσία, αλλά σε όλο τον κόσμο.

	2 (4)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης
	(1)	Σύντροφοι, όλοι γνωρίζουμε ότι η χώρα μας περνάει δύσκολες στιγμές. Χρειάστηκε να κηρύξουμε κινητοποίηση για να αποκρούσουμε την τελευταία επίθεση των αντεπαναστατών και του διεθνούς ιμπεριαλισμού. Αυτή τη στιγμή χρειαζόμαστε την αποτελεσματική βοήθεια των ίδιων των μαζών των εργαζομένων για να πραγματοποιήσουμε αυτή την κινητοποίηση με επιτυχία.
	(2)	Οι Σύμμαχοι εξακολουθούν να αναβάλλουν την αναπόφευκτη σύναψη ειρήνης με τη Ρωσία, για χάρη της οποίας έχουμε κάνει μια σειρά από βήματα, και έχουμε μάλιστα προσφέρει όρους που θα είναι πιο επαχθείς για εμάς. Γνωρίζουμε όμως ότι τα δυσβάσταχτα οικονομικά βάρη είναι σίγουρα πιο εύκολο να τα σηκώσουμε με τη συνέχιση του πολέμου, που μας στερεί τη νέα γενιά των εργατών και των αγροτών.
	(3)	Τώρα, με την κατάκτηση της Ουκρανίας και την εδραίωση της σοβιετικής εξουσίας στην περιοχή του Ντον, αποκτούμε δύναμη. Μπορούμε τώρα να πούμε ότι έχουμε πηγές σιτηρών και τροφίμων και μια ευκαιρία να προμηθευτούμε καύσιμα από τη λεκάνη του Donets. Είμαστε πεπεισμένοι ότι, αν και πλησιάζουν οι πιο δύσκολοι μήνες, αν και η επισιτιστική κρίση είναι πιο οξεία και το σύστημα μεταφορών μας είναι φθαρμένο και κατεστραμμένο, θα ξεπεράσουμε ωστόσο αυτή την κρίση. Στην Ουκρανία υπάρχουν τεράστια αποθέματα σιτηρών, πλεονάσματα που είναι δύσκολο να ληφθούν όλα ταυτόχρονα.
	(4)	Σύντροφοι, για πρώτη φορά στην ιστορία του κόσμου διεξάγουμε έναν πόλεμο στον οποίο οι εργάτες και οι αγρότες, γνωρίζοντας, νιώθοντας και βλέποντας ότι το βάρος του πολέμου είναι τεράστιο, υποφέρουν από τον πόνο της πείνας σε μια χώρα που είναι περικυκλωμένη από τους ιμπεριαλιστές σαν φρούριο υπό πολιορκία, καταλάβετε ότι πολεμούν για τη γη και τα εργοστάσια. Ένα έθνος στο οποίο η πλειοψηφία των εργατών και των αγροτών συνειδητοποιεί, αισθάνεται και βλέπει ότι παλεύει για τη δική τους σοβιετική εξουσία, για την κυριαρχία των εργαζομένων, για τον σκοπό του οποίου η νίκη θα εξασφαλίσει σε αυτούς και στα παιδιά τους όλα τα οφέλη του πολιτισμού, απ' όλα όσα έχουν δημιουργηθεί από την ανθρώπινη εργασία — ένα τέτοιο έθνος δεν μπορεί ποτέ να νικήσει. Και είμαστε πεπεισμένοι,

		<p>σύντροφοι, ότι αυτή η κινητοποίηση θα εξελιχθεί πολύ καλύτερα από τις προηγούμενες κινητοποιήσεις, ότι θα την υποστηρίξετε, ότι η προσθήκη των ομιλητών στις συνεδριάσεις, ο καθένας από εσάς και ο καθένας από τους φίλους σας, θα γίνει προπαγανδιστής και θα πάει στους συναδέλφους του στα εργοστάσια και στους σιδηρόδρομους</p>
	3 (4)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος
	(1)	<p>Γνωρίζουμε ότι αυτή τη στιγμή οι εχθροί μας, οι καπιταλιστές της Βρετανίας, της Γαλλίας και της Αμερικής, που προφανώς συνεργάζονται με τους Ρώσους καπιταλιστές, κάνουν μια τελευταία προσπάθεια να ανατρέψουν τη σοβιετική εξουσία. Βλέπουμε ότι οι εκπρόσωποι των γαιοκτημόνων και των καπιταλιστών συνεδριάζουν στο Παρίσι εδώ και πολύ καιρό. Βλέπουμε ότι μέρα με τη μέρα και ώρα με την ώρα τρέφουν περισσότερες ελπίδες ότι η σοβιετική εξουσία θα καταρρεύσει. Αλλά βλέπουμε επίσης ότι μέχρι σήμερα, πέντε μήνες μετά τη νίκη τους επί της Γερμανίας, δεν έχουν καταφέρει να συνάψουν ειρήνη.</p>
	(2)	<p>Γνωρίζουμε ότι μετά τη νίκη τους επί της Γερμανίας, οι σύμμαχοι έμειναν με σημαντικό κεφάλαιο, έναν στρατό εκατομμυρίων στρατιωτών και ένα αήττητο ναυτικό. Αμέσως μετά την ήττα της Γερμανίας είχαν κάθε ευκαιρία να χρησιμοποιήσουν όλες αυτές τις δυνάμεις για την κατάκτηση της Σοβιετικής Ρωσικής Δημοκρατίας. Όλα όσα έκαναν οι Συμμαχικοί ιμπεριαλιστές στη Νότια Ρωσία, η απόβασή τους στην ακτή της Μαύρης Θάλασσας και η κατάληψη της Οδησσού, στρέφονταν κατά της σοβιετικής εξουσίας.</p>
	(3)	<p>Οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις γνωρίζουν ότι δεν μπορούν να μας πολεμήσουν. Γνωρίζουν τι αξίζει πραγματικά η προέλαση του Κολτσάκ, ο οποίος έχει κινητοποιήσει αρκετές δεκάδες χιλιάδες νεαρούς αγρότες της Σιβηρίας. Δεν τόλμησε να στρατολογήσει άντρες που είχαν ενεργό υπηρεσία, γιατί ήξερε ότι δε θα τον ακολουθούσαν, και είναι σε θέση να κρατήσει τον έλεγχο αυτών των αγροτών μόνο με βάνουση πειθαρχία και εξαπάτηση.</p>
	(4)	<p>Οι Σύμμαχοι - οι Γάλλοι και οι Βρετανοί - έχασαν στην εκστρατεία τους και ανακάλυψαν ότι με έναν τόσο ασήμαντο αριθμό στρατευμάτων υπό τις διαταγές τους δεν μπορούν να διεξάγουν πόλεμο εναντίον της Σοβιετικής</p>

		Δημοκρατίας. Τα ψέματα που διαδίδουν για εμάς καταρρέουν. Κανείς δεν πιστεύει τώρα το παραμύθι ότι οι Μπολσεβίκοι ανέτρεψαν την πρώην κυβέρνηση με τη βία και δαμάζουν την εξουσία με τη βία.
	4 (6)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
	(1)	Σύντροφοι, όλοι γνωρίζουμε ότι η χώρα μας περνάει δύσκολες στιγμές. Χρειάστηκε να κηρύξουμε κινητοποίηση για να αποκρούσουμε την τελευταία επίθεση των αντεπαναστατών και του διεθνούς ιμπεριαλισμού. Αυτή τη στιγμή χρειαζόμαστε την αποτελεσματική βοήθεια των ίδιων των μαζών των εργαζομένων για να πραγματοποιήσουμε αυτή την κινητοποίηση με επιτυχία.
	(2)	Σύντροφοι, όλοι σας, φυσικά, γνωρίζετε πολύ καλά ποιες κολοσσιαίες δυσκολίες προκαλεί ο πόλεμος και τι τεράστιες θυσίες απαιτεί, ιδιαίτερα αυτή τη στιγμή, που η χώρα έχει να αντιμετωπίσει τις επισιτιστικές δυσκολίες και το μεταφορικό χάος ως αποτέλεσμα του πολέμου. Εξαιτίας αυτού, τα βάσανα που πρέπει να υποστούν οι μάζες των εργαζομένων, ως συνέπεια αυτού του πολέμου, έχουν γίνει τώρα πιο έντονα από ποτέ.
	(3)	Αλλά έχουμε κάθε λόγο να σκεφτόμαστε και να ισχυριζόμαστε ότι τα πράγματα έχουν βελτιωθεί και ότι θα ξεπεράσουμε όλες τις δυσκολίες μας. Δεν τρέφουμε, ωστόσο, αυταπάτες.
	(4)	Φυσικά, η διατροφική μας κατάσταση δεν είναι καθόλου εύκολη και γνωρίζουμε ότι υπάρχουν ακόμη μεγαλύτερες δυσκολίες. Ωστόσο, λέμε ότι η θέση μας δεν είναι τόσο κακή όσο την περασμένη χρονιά. Εκείνη την εποχή, την περασμένη άνοιξη, η έλλειψη τροφίμων και το χάος στις μεταφορές αποτελούσαν μεγαλύτερη απειλή απ' ό,τι τώρα. Το πρώτο εξάμηνο του 1918 οι οργανώσεις μας για την προμήθεια τροφίμων μπόρεσαν να προμηθευτούν μόνο είκοσι οκτώ εκατομμύρια λίβρες σιτηρών, αλλά το δεύτερο εξάμηνο εκείνου του έτους απέκτησαν εξήντα επτά εκατομμύρια λίβρες. Το πρώτο εξάμηνο του έτους είναι πάντα πιο δύσκολο και η έλλειψη τροφίμων πιο έντονη. Πέρυσι, όταν ολόκληρη η Ουκρανία βρισκόταν υπό την εξουσία των Γερμανών, όταν ο Κράσνοφ στην περιοχή του Ντον έλαβε δεκάδες φορτία στρατιωτικών προμηθειών από τους Γερμανούς και όταν οι Τσεχοσλοβάκοι είχαν καταλάβει την περιοχή του Βόλγα, η κατάσταση των τροφίμων ήταν ασύγκριτα χειρότερη.

	(5)	Η πιθανότητα να τελειώσει γρήγορα ο πόλεμος εξαρτάται από αυτή την κινητοποίηση και σε αυτήν την κινητοποίηση βασίζουμε τις ελπίδες μας ότι η προέλαση του Κολτσάκ θα περιοριστεί και οι δυνάμεις του θα κατατροπωθούν.
	(6)	Σύντροφοι, για πρώτη φορά στην ιστορία του κόσμου διεξάγουμε έναν πόλεμο στον οποίο οι εργάτες και οι αγρότες, γνωρίζοντας, νιώθοντας και βλέποντας ότι το βάρος του πολέμου είναι τεράστιο, υποφέρουν από τον πόνο της πείνας σε μια χώρα που είναι περικυκλωμένη από τους ιμπεριαλιστές σαν φρούριο υπό πολιορκία, καταλάβετε ότι πολεμούν για τη γη και τα εργοστάσια. Ένα έθνος στο οποίο η πλειοψηφία των εργατών και των αγροτών συνειδητοποιεί, αισθάνεται και βλέπει ότι παλεύει για τη δική τους σοβιετική εξουσία, για την κυριαρχία των εργαζομένων, για τον σκοπό του οποίου η νίκη θα εξασφαλίσει σε αυτούς και στα παιδιά τους όλα τα οφέλη του πολιτισμού, απ' όλα όσα έχουν δημιουργηθεί από την ανθρώπινη εργασία — ένα τέτοιο έθνος δεν μπορεί ποτέ να νικήσει. Και είμαστε πεπεισμένοι, σύντροφοι, ότι αυτή η κινητοποίηση θα ξελιχθεί πολύ καλύτερα από τις προηγούμενες κινητοποιήσεις, ότι θα την υποστηρίξετε, ότι η προσθήκη των ομιλητών στις συνεδριάσεις, ο καθένας από εσάς και ο καθένας από τους φίλους σας, θα γίνει προπαγανδιστής και θα πάει στους συναδέλφους του στα εργοστάσια και στους σιδηρόδρομους
	5 (2)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Πρέπει να στείλουμε τουλάχιστον τρεις χιλιάδες εργάτες σιδηροδρόμων και αρκετούς αγρότες από τη Βόρεια Ρωσία που λιμοκτονούν στην Ουκρανία. Η ουκρανική κυβέρνηση έχει ήδη εκδώσει ένα διάταγμα που ορίζει την ακριβή ποσότητα σιτηρών που μπορούμε να πάρουμε αμέσως σε εκατό εκατομμύρια λίβρες.
	(2)	και θα τους εξηγήσει σε απλή γλώσσα γιατί είναι απαραίτητο τώρα να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συντρίψουν τον εχθρό μέσα στους επόμενους μήνες. Οι ίδιες οι μάζες θα ξεσηκωθούν, θα γίνουν όλοι υποκινητές ενός ανθρώπου και θα δημιουργήσουν μια ανίκητη δύναμη που θα εξασφαλίσει την ύπαρξη της Σοβιετικής Δημοκρατίας όχι μόνο στη Ρωσία, αλλά σε όλο τον κόσμο.
	6 (6)	Πολιτική αντίληψη

	(1)	Αλλά έχουμε κάθε λόγο να σκεφτόμαστε και να ισχυριζόμαστε ότι τα πράγματα έχουν βελτιωθεί και ότι θα ξεπεράσουμε όλες τις δυσκολίες μας. Δεν τρέφουμε, ωστόσο, αυταπάτες.
	(2)	Γιατί; Γιατί μαλώνουν για την διανομή των πολύ καλών γεωγραφικών περιοχών - ποιος θα πάρει την Τουρκία, ποιος θα πάρει τη Βουλγαρία, πώς θα λεηλατηθεί η Γερμανία, ποιες εξέχουσες περιοχές θα έχει η Βρετανία, η Γαλλία και η Αμερική, πόσα δισεκατομμύρια να λάβουν με τη μορφή αποζημιώσεων από τους Γερμανούς; Είναι προφανές ότι δε θα πάρουν τίποτα από τη Γερμανία, γιατί αυτή η χώρα έχει καταστραφεί από τον πόλεμο και οι μάζες των εργαζομένων εκεί αντιστέκονται όλο και πιο σθεναρά στην καταπίεση της αστικής κυβέρνησης. Σύντροφοι, εξαιτίας όλων αυτών, μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι αυτή τη στιγμή, εν όψει της νίκης του Κολτσάκ στο Ανατολικό Μέτωπο, υπήρξε μια νέα έκρηξη ελπίδας από την πλευρά των Ρώσων και ξένων καπιταλιστών. Όμως, παρόλο που ο Κολτσάκ μπορεί να πετύχει μερικές νίκες, οι ελπίδες τους σε σχέση με τη Σοβιετική Ρωσική Δημοκρατία δε θα πραγματοποιηθούν.
	(3)	Τι βλέπουμε όμως σήμερα, πέντε μήνες μετά; Δεν είχαν στρατιωτικές δυνάμεις, στρατό εκατομμυρίων στρατιωτών και ναυτικό; Γιατί έπρεπε να υποχωρήσουν μπροστά στον άσχημα οπλισμένο στρατό των Ουκρανών εργατών και αγροτών; Επειδή υπάρχει δυσαρέσκεια μεταξύ των στρατευμάτων τους; Αυτό αποδεικνύεται από τις πληροφορίες που λάβαμε και οι οποίες έχουν επιβεβαιωθεί. Ένας πόλεμος για τον καταμερισμό των κερδών των καπιταλιστών δεν μπορεί να διεξαχθεί για τέσσερα χρόνια δίχως τιμωρία. Και τώρα έχουν νικήσει τον Wilhelm, στον οποίο ρίχνουν όλη την ευθύνη, και δεν μπορούν να συνεχίσουν τον πόλεμο. Γνωρίζουμε ότι από στρατιωτικής απόψεως οι χώρες της Αντάντ ήταν, και αυστηρά μιλώντας, εξακολουθούν να είναι, εξαιρετικά πιο ισχυρές από εμάς.
	(4)	Φυσικά, η διατροφική μας κατάσταση δεν είναι καθόλου εύκολη και γνωρίζουμε ότι υπάρχουν ακόμη μεγαλύτερες δυσκολίες. Ωστόσο, λέμε ότι η θέση μας δεν είναι τόσο κακή όσο την περασμένη χρονιά. Εκείνη την εποχή, την περασμένη άνοιξη, η έλλειψη τροφίμων και το χάος στις μεταφορές αποτελούσαν μεγαλύτερη απειλή απ' ό,τι τώρα. Το πρώτο εξάμηνο του 1918 οι οργανώσεις μας για την προμήθεια τροφίμων μπόρεσαν να προμηθευτούν

		μόνο είκοσι οκτώ εκατομμύρια λίβρες σιτηρών, αλλά το δεύτερο εξάμηνο εκείνου του έτους απέκτησαν εξήντα επτά εκατομμύρια λίβρες. Το πρώτο εξάμηνο του έτους είναι πάντα πιο δύσκολο και η έλλειψη τροφίμων πιο έντονη. Πέρυσι, όταν ολόκληρη η Ουκρανία βρισκόταν υπό την εξουσία των Γερμανών, όταν ο Κράσνοφ στην περιοχή του Ντον έλαβε δεκάδες φορτία στρατιωτικών προμηθειών από τους Γερμανούς και όταν οι Τσεχοσλοβάκοι είχαν καταλάβει την περιοχή του Βόλγα, η κατάσταση των τροφίμων ήταν ασύγκριτα χειρότερη.
	(5)	Πιστεύουμε ότι αυτή η κινητοποίηση , υποθέτοντας ότι κάνουμε μια ταχεία πρόοδο στο μέτωπο, θα μας επιτρέψει επίσης να βελτιώσουμε την κατάσταση των τροφίμων , γιατί θα μειώσει τον αριθμό των καταναλωτών στις μη γεωργικές περιφέρειες, όπου ο λιμός είναι πιο οξύς. Οι δεκάδες χιλιάδες άντρες που θα σταλούν στο μέτωπο -και εμείς πολεμάμε στις πιο εύφορες και καλοαναθρεμμένες περιοχές της χώρας- θα μπορούν να βρουν τροφή για τους εαυτούς τους και αν αναπτύξουμε το σύστημα αποστολής δεμάτων, θα είναι σε θέση αμέσως να βοηθήσουν τις οικογένειές τους στο σπίτι σε όχι λιγότερο και ίσως ακόμη και σε μεγαλύτερο βαθμό απ' ό,τι στο σύστημα του ενάμισι (σύστημα μέτρησης μάζας).
	(6)	Σύντροφοι, για πρώτη φορά στην ιστορία του κόσμου διεξάγουμε έναν πόλεμο στον οποίο οι εργάτες και οι αγρότες, γνωρίζοντας, νιώθοντας και βλέποντας ότι το βάρος του πολέμου είναι τεράστιο, υποφέρουν από τον πόνο της πείνας σε μια χώρα που είναι περικυκλωμένη από τους ιμπεριαλιστές σαν φρούριο υπό πολιορκία, καταλάβετε ότι πολεμούν για τη γη και τα εργοστάσια. Ένα έθνος στο οποίο η πλειοψηφία των εργατών και των αγροτών συνειδητοποιεί , αισθάνεται και βλέπει ότι παλεύει για τη δική τους σοβιετική εξουσία, για την κυριαρχία των εργαζομένων, για τον σκοπό του οποίου η νίκη θα εξασφαλίσει σε αυτούς και στα παιδιά τους όλα τα οφέλη του πολιτισμού, απ' όλα όσα έχουν δημιουργηθεί από την ανθρώπινη εργασία — ένα τέτοιο έθνος δεν μπορεί ποτέ να νικήσει. Και είμαστε πεπεισμένοι, σύντροφοι, ότι αυτή η κινητοποίηση θα εξελιχθεί πολύ καλύτερα από τις προηγούμενες κινητοποιήσεις, ότι θα την υποστηρίξετε, ότι η προσθήκη των ομιλητών στις συνεδριάσεις, ο καθένας από εσάς και ο καθένας από τους

		φίλους σας, θα γίνει προπαγανδιστής και θα πάει στους συναδέλφους του στα εργοστάσια και στους σιδηρόδρομους
	7 (3)	Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ
	(1)	Γι' αυτό λέμε με πλήρη συνείδηση, αν και η θέση μας έχει γίνει πιο δυσμενής, ότι είμαστε σε θέση να τελειώσουμε αυτόν τον πόλεμο μέσα στους επόμενους μήνες κι έτσι οι Σύμμαχοι θα αναγκαστούν να συνάψουν ειρήνη μαζί μας. Ποντάρουν στον Κολτσάκ, ποντάρουν στις επισιτιστικές δυσκολίες που προκάλεσαν την κατάρρευση της σοβιετικής εξουσίας' τίποτα τέτοιο, δε λέμε.
	(2)	Όλοι γνωρίζουν ότι η Σοβιετική Δημοκρατία δυναμώνει καθημερινά.
	(3)	Η πιθανότητα να τελειώσει γρήγορα ο πόλεμος εξαρτάται από αυτή την κινητοποίηση και σε αυτήν την κινητοποίηση βασίζουμε τις ελπίδες μας ότι η προέλαση του Κολτσάκ θα ελεγχθεί και οι δυνάμεις του θα κατατροπωθούν.
	8 (1)	Η αναπόφευκτη πτώση του προηγούμενου καθεστώτος
	(1)	Γι' αυτό λέμε με πλήρη συνείδηση, αν και η θέση μας έχει γίνει πιο δυσμενής, ότι είμαστε σε θέση να τελειώσουμε αυτόν τον πόλεμο μέσα στους επόμενους μήνες κι έτσι οι Σύμμαχοι θα αναγκαστούν να συνάψουν ειρήνη μαζί μας. Ποντάρουν στον Κολτσάκ, ποντάρουν στις επισιτιστικές δυσκολίες που προκάλεσαν την κατάρρευση της σοβιετικής εξουσίας' τίποτα τέτοιο, δε λέμε.
	9 (6)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	Σύντροφοι, όλοι σας, φυσικά, γνωρίζετε πολύ καλά ποιες κολοσσιαίες δυσκολίες προκαλεί ο πόλεμος και τι τεράστιες θυσίες απαιτεί, ιδιαίτερα αυτή τη στιγμή, που η χώρα έχει να αντιμετωπίσει τις επισιτιστικές δυσκολίες και το μεταφορικό χάος ως αποτέλεσμα του πολέμου . Εξαιτίας αυτού, τα βάσανα που πρέπει να υποστούν οι μάζες των εργαζομένων, ως συνέπεια αυτού του πολέμου, έχουν γίνει τώρα πιο έντονα από ποτέ.
	(2)	Οι Σύμμαχοι εξακολουθούν να αναβάλλουν την αναπόφευκτη σύναψη ειρήνης με τη Ρωσία, για χάρη της οποίας έχουμε κάνει μια σειρά από βήματα, και έχουμε μάλιστα προσφέρει όρους που θα είναι πιο επαχθείς για εμάς. Γνωρίζουμε όμως ότι τα δυσβάσταχτα οικονομικά βάρη είναι σίγουρα πιο εύκολο να τα σηκώσουμε με τη συνέχιση του πολέμου, που μας στερεί τη νέα γενιά των εργατών και των αγροτών.

(3)	<p>Φυσικά, η διατροφική μας κατάσταση δεν είναι καθόλου εύκολη και γνωρίζουμε ότι υπάρχουν ακόμη μεγαλύτερες δυσκολίες. Ωστόσο, λέμε ότι η θέση μας δεν είναι τόσο κακή όσο την περασμένη χρονιά. Εκείνη την εποχή, την περασμένη άνοιξη, η έλλειψη τροφίμων και το χάος στις μεταφορές αποτελούσαν μεγαλύτερη απειλή απ' ότι τώρα. Το πρώτο εξάμηνο του 1918 οι οργανώσεις μας για την προμήθεια τροφίμων μπόρεσαν να προμηθευτούν μόνο είκοσι οκτώ εκατομμύρια λίβρες σιτηρών, αλλά το δεύτερο εξάμηνο εκείνου του έτους απέκτησαν εξήντα επτά εκατομμύρια λίβρες. Το πρώτο εξάμηνο του έτους είναι πάντα πιο δύσκολο και η έλλειψη τροφίμων πιο έντονη. Πέρυσι, όταν ολόκληρη η Ουκρανία βρισκόταν υπό την εξουσία των Γερμανών, όταν ο Κράσνοφ στην περιοχή του Ντον έλαβε δεκάδες φορτία στρατιωτικών προμηθειών από τους Γερμανούς και όταν οι Τσεχοσλοβάκοι είχαν καταλάβει την περιοχή του Βόλγα, η κατάσταση των τροφίμων ήταν ασύγκριτα χειρότερη.</p>
(4)	<p>Τώρα, στη Ρωσική Σοσιαλιστική Σοβιετική Δημοκρατία προστέθηκαν και άλλοι. Η Δημοκρατία της Λετονίας εδραίωσε πρόσφατα τη θέση της. Υπάρχει δυσανεμία μεταξύ των γερμανικών στρατευμάτων που προχώρησαν τόσο γρήγορα, και οι Γερμανοί στρατιώτες το λένε αυτό' δε θα πολεμήσουν για να αποκαταστήσουν την εξουσία των βαρόνων. Και η Ουκρανία, την οποία η συμμορία του Petlyura κατέλαβε για σύντομο χρονικό διάστημα, έχει πλέον εκκαθαριστεί πλήρως από αυτούς και τα κόκκινα στρατεύματά μας βαδίζουν προς τη Βεσσαραβία. Γνωρίζουμε ότι η διεθνής θέση της Σοβιετικής Δημοκρατίας γίνεται πιο σταθερή κάθε μέρα, μπορούμε να πούμε και κάθε ώρα. Όλοι ξέρετε ότι η σοβιετική εξουσία έχει εγκατασταθεί και στην Ουγγαρία, ότι μια Σοβιετική Δημοκρατία έχει δημιουργηθεί εκεί, και όταν έγινε φανερό ότι οι Σύμμαχοι σκόπευαν να λεηλατήσουν τη χώρα, η αστική τάξη παραιτήθηκε και τη θέση της πήραν οι εργάτες.</p>
(5)	<p>Ο κομματικός πόλεμος μαίνεται ακόμη εκεί, και οι αγρότες, τρομοκρατημένοι από τη βάνανση κυριαρχία των Γερμανών, φοβούνται να καταλάβουν τα κτήματα. Τα πρώτα οργανωτικά βήματα στην Ουκρανία είναι δύσκολα, όπως ήταν και εδώ την περίοδο που η σοβιετική κυβέρνηση είχε την έδρα της στο Smolny.</p>

	(6)	<p>Σύντροφοι, για πρώτη φορά στην ιστορία του κόσμου διεξάγουμε έναν πόλεμο στον οποίο οι εργάτες και οι αγρότες, γνωρίζοντας, νιώθοντας και βλέποντας ότι το βάρος του πολέμου είναι τεράστιο, υποφέρουν από τον πόνο της πείνας σε μια χώρα που είναι περικυκλωμένη από τους ιμπεριαλιστές σαν φρούριο υπό πολιορκία, καταλάβετε ότι πολεμούν για τη γη και τα εργοστάσια. Ένα έθνος στο οποίο η πλειοψηφία των εργατών και των αγροτών συνειδητοποιεί, αισθάνεται και βλέπει ότι παλεύει για τη δική τους σοβιετική εξουσία, για την κυριαρχία των εργαζομένων, για τον σκοπό του οποίου η νίκη θα εξασφαλίσει σε αυτούς και στα παιδιά τους όλα τα οφέλη του πολιτισμού, απ' όλα όσα έχουν δημιουργηθεί από την ανθρώπινη εργασία — ένα τέτοιο έθνος δεν μπορεί ποτέ να νικήσει. Και είμαστε πεπεισμένοι, σύντροφοι, ότι αυτή η κινητοποίηση θα εξελιχθεί πολύ καλύτερα από τις προηγούμενες κινητοποιήσεις, ότι θα την υποστηρίξετε, ότι η προσθήκη των ομιλητών στις συνεδριάσεις, ο καθένας από εσάς και ο καθένας από τους φίλους σας, θα γίνει προπαγανδιστής και θα πάει στους συναδέλφους του στα εργοστάσια και στους σιδηρόδρομους</p>
--	-----	---

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές- α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1919 5 <i>Εργαζόμενοι στην εκπαίδευση και στον σοσιαλιστικό πολιτισμό</i>	9 (45)	
	1(5)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Στον τομέα της εκπαίδευσης χρειάστηκε να αγωνιστούμε πολύ καιρό ενάντια στις ίδιες δυσκολίες που συναντά η σοβιετική εξουσία σε όλους τους τομείς της εργασίας και σε όλους τους τομείς της οργάνωσης. Είδαμε ότι οι οργανώσεις που θεωρούνται ως οι μόνες μαζικές οργανώσεις ήταν εξαρχής με επικεφαλής ανθρώπους που, για μεγάλο χρονικό διάστημα, βρίσκονταν υπό την επιρροή των αστικών προκαταλήψεων.
	(2)	Αυτό υπερασπιζόμαστε και δε θα μετακινηθούμε από αυτή τη θέση γιατί είναι το κόμμα που κέρδισε, στη διάρκεια δεκαετιών, τη θέση της πρωτοπορίας σε ολόκληρο το εργοστάσιο και στο βιομηχανικό προλεταριάτο. Αυτό το κόμμα είχε κερδίσει αυτή τη θέση ακόμη και πριν από την επανάσταση του 1905.

	(3)	Αυτοί που λένε ότι οι Μπολσεβίκοι παραβιάζουν την ελευθερία και προτείνουν τη συγκρότηση ενός ενιαίου σοσιαλιστικού μετώπου, δηλαδή μια συμμαχία με αυτούς που αμφιταλαντεύτηκαν, και δύο φορές στην ιστορία της ρωσικής επανάστασης πέρασαν στο πλευρό της αστικής τάξης –
	(4)	Γνωρίζουμε με πόση δυσκολία κινητοποιούνται οι δυνάμεις για την πάλη ενάντια στον καπιταλισμό σε μια σειρά απεργιών. Γι' αυτό δεν μας εκπλήσσει η αποτυχία αυτής της πρώτης διεθνούς απεργίας της 21ης Ιουλίου. Γνωρίζουμε ότι υπάρχει πολύ μεγαλύτερη αντίσταση και αντίθεση στην επανάσταση στις ευρωπαϊκές χώρες παρά εδώ. Γνωρίζουμε ότι με τον ορισμό της 21ης Ιουλίου ως ημερομηνίας διεθνούς απεργίας, οι εργαζόμενοι της Βρετανίας, της Γαλλίας και της Ιταλίας έπρεπε να ξεπεράσουν απίστευτες δυσκολίες. Ήταν το πιο εξαιρετικό πείραμα στην ιστορία. Δεν είναι περίεργο που απέτυχε.
	(5)	Αλλά γνωρίζουμε επίσης ότι οι εργαζόμενοι των κορυφαίων και πιο πολιτισμένων χωρών είναι στο πλευρό μας παρά το λυσσασμένο μίσος της ευρωπαϊκής αστικής τάξης εναντίον μας, ότι κατανοούν την υπόθεσή μας, όποιες κι αν είναι οι δυσκολίες της επανάστασης και οι δοκιμασίες που έρχονται, όποια κι αν είναι τα ψέματα και η εξαπάτηση στο όνομα της «ελευθερίας και της ισότητας» του κεφαλαίου, της ισότητας των πεινασμένων και των χορτασμένων, όποια και αν είναι η κατάσταση, γνωρίζουμε ότι η υπόθεσή μας είναι η υπόθεση των εργαζομένων όλων των χωρών, και γι' αυτό θα νικήσει αναπόφευκτα το διεθνές κεφάλαιο.
	2 (4)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης
	(1)	Έκτοτε, η κατάσταση επαναλήφθηκε σε όλες τις μαζικές οργανώσεις - με σεβασμό στο προλεταριάτο των σιδηροδρόμων, και πάλι σε με σεβασμό στους ταχυδρομικούς και τηλεγραφικούς υπαλλήλους. Πάντα εντοπίζαμε ότι στην αρχή το παρελθόν διατηρεί τη δύναμη και την επιρροή του στις μαζικές οργανώσεις. Προκαλούσαμε, επομένως, εξέγερση και ταραχή.
	(2)	Τέτοια είναι η ελευθερία του Τύπου που παραβίασαν οι Μπολσεβίκοι και είναι περήφανοι που παρήγαγαν τον πρώτο Τύπο απαλλαγμένο από τους καπιταλιστές, που σε μια γιγαντιαία χώρα έστησαν για πρώτη φορά έναν

		<p>Τύπο που δεν εξαρτάται από μια χούφτα πλούσιους και εκατομμυριούχους - ένας τύπος που είναι αφιερωμένος εξ ολοκλήρου στον αγώνα ενάντια στο κεφάλαιο, στον αγώνα στον οποίο πρέπει να υποτάξουμε τα πάντα. Μόνο το εργοστασιακό προλεταριάτο που είναι ικανό να οδηγήσει τις αγροτικές μάζες που δεν έχουν ταξική συνείδηση μπορεί να είναι ο ηγέτης, η πρωτοπορία των εργαζομένων σε αυτόν τον αγώνα.</p>
	(3)	<p>Μόνο η εξουσία του προλεταριάτου, μόνο η κυριαρχία των εργατών μπορεί να συμμαχήσει με την πλειοψηφία των εργαζομένων, γιατί οι αγροτικές μάζες, αν και αποτελούν μια μάζα εργαζομένων, είναι εντούτοις ως ένα βαθμό οι ιδιοκτήτες των μικρών περιουσιών τους, των δικών τους σιτηρών. Και αυτός είναι ο αγώνας που ξετυλίχθηκε μπροστά στα μάτια μας, ο αγώνας που δείχνει πως το προλεταριάτο, σε μακροχρόνιες πολιτικές δίκες, κατά τη διάρκεια των διαφόρων αλλαγών στις κυβερνήσεις που βλέπουμε σε διάφορα μέρη στα περίχωρα της Ρωσίας, σαρώνει όλα όσα εξυπηρετούν την εκμετάλλευση· δείχνει πως το προλεταριάτο σπάει τον δικό του δρόμο και γίνεται όλο και περισσότερο ο γνήσιος, απόλυτος ηγέτης των μαζών των εργαζομένων στην καταστολή και την εξάλειψη της αντίστασης του κεφαλαίου.</p>
	(4)	<p>Βλέπουμε ότι καθώς οι προσπάθειες των ιμπεριαλιστών της Αντάντ γίνονται πιο απέλπιδες και μοχθηρές, συναντούν ολοένα και μεγαλύτερη αντίσταση από την πλευρά του προλεταριάτου των χωρών τους. Η πρώτη απόπειρα διεθνούς απεργίας των εργαζομένων στη Βρετανία, τη Γαλλία και την Ιταλία εναντίον των κυβερνήσεών τους, που έγινε στις 21 Ιουλίου, είχε ως σύνθημα «Κάτω τα χέρια από τη Ρωσία και μια έντιμη ειρήνη με τη Δημοκρατία». Αυτή η απεργία απέτυχε. Ξεχωριστές απεργίες ξέσπασαν στη Βρετανία, τη Γαλλία και την Ιταλία. Στην Αμερική και τον Καναδά, ό,τι μοιάζει με μπολσεβικισμό διώκεται άγρια.</p>
	3 (8)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος
	(1)	<p>Τις πρώτες μέρες της σοβιετικής εξουσίας, τον Οκτώβριο του 1917, είδαμε ακόμη και πώς ο στρατός μας έβαλε στην Πετρούπολη με διακηρύξεις ότι δεν αναγνώριζε τη σοβιετική εξουσία, απείλησε να πάει εναντίον της Πετρούπολης και εξέφρασε αλληλεγγύη στις αστικές κυβερνήσεις. Μέχρι</p>

		τότε ήμασταν σίγουροι ότι αυτές οι δηλώσεις προέρχονταν από τα κορυφαία άτομα αυτών των οργανώσεων , από τις στρατιωτικές επιτροπές εκείνης της εποχής, που αντιπροσώπευαν το παρελθόν στην ανάπτυξη των διαθέσεων, των πεποιθήσεων και των απόψεων του στρατού μας.
	(2)	Σύντροφοι, ίσως θυμάστε πώς ο Μαρξ είχατε περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον να αντιμετωπίσετε τις παλιές προκαταλήψεις της αστικής διανοήσης, με τις συνήθειες μεθόδους και επιχειρήματά τους, με την υπεράσπιση της αστικής ή καπιταλιστικής κοινωνίας, με τον αγώνα τους, συνήθως όχι άμεσο αλλά διεξάγεται υπό την κάλυψη κάποιων εξωτερικά αποδεκτών με συμπάθεια συνθημάτων που προωθούνται για να υπερασπιστούν τον καπιταλισμό με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.
	(3)	Και όταν διατυπώνονται αντιρρήσεις εναντίον μας από αυτή την άποψη και λέγεται ότι εμείς, οι μπολσεβίκοι και η σοβιετική εξουσία, παραβαίνουμε τις αρχές της ελευθερίας και της ισότητας, παραπέμπουμε αυτούς που το λένε στα στοιχεία της πολιτικής οικονομίας, στα βασικά δόγματα του Μαρξ. Υποστηρίζουμε ότι η ελευθερία που κατηγορείτε τους μπολσεβίκους ότι παραβιάζουν είναι η ελευθερία του κεφαλαίου, η ελευθερία του ιδιοκτήτη να πουλάει σιτηρά στην ανοιχτή αγορά, δηλαδή η ελευθερία των λίγων να βγάλουν κέρδη, για όσους βέβαια έχουν πλεονάσματα σιτηρών. Αυτή η ελευθερία του Τύπου που κατηγορούνται συνεχώς οι Μπολσεβίκοι ότι παραβιάζουν - ποια είναι ακριβώς αυτή η ελευθερία του Τύπου σε μια καπιταλιστική κοινωνία;
	(4)	Όταν μας κατηγορούν ότι εγκαθιδρύσαμε μια δικτατορία ενός κόμματος και, όπως ακούσατε, προτείνεται ένα ενιαίο σοσιαλιστικό μέτωπο, λέμε, "Ναι, είναι μια δικτατορία ενός κόμματος!
	(5)	αυτοί οι άνθρωποι λατρεύουν να μας κατηγορούν ότι καταφεύγουμε στον τρόμο. Λένε ότι οι Μπολσεβίκοι έχουν εισαγάγει ένα σύστημα τρόμου στη διοίκηση, και για να σωθεί η Ρωσία, οι Μπολσεβίκοι πρέπει να το αποκηρύξουν. Αυτό μου θυμίζει έναν πνευματώδη Γάλλο αστό που με τον αστικό του τρόπο έλεγε αναφερόμενος στην κατάργηση της θανατικής ποινής «Ας καταργήσουν πρώτοι τη θανατική ποινή οι δολοφόνοι». Το θυμάμαι αυτό όταν ο κόσμος λέει: «Αφήστε τους Μπολσεβίκους να απαρνηθούν τον τρόμο». Ας τον απαρνηθούν οι Ρώσοι καπιταλιστές και οι σύμμαχοί τους Αμερική, Γαλλία και Βρετανία, δηλαδή αυτοί που πρώτοι

		επέβαλαν τον τρόμο στη Σοβιετική Ρωσία! Είναι οι ιμπεριαλιστές που μας επιτέθηκαν και εξακολουθούν να επιτίθενται με όλη τους τη στρατιωτική ισχύ, που είναι χίλιες φορές μεγαλύτερη από τη δική μας. Δεν είναι τρόμος για όλες τις χώρες της Αντάντ, όλους τους ιμπεριαλιστές της Βρετανίας, της Γαλλίας και της Αμερικής, να κρατούν στις πρωτεύουσες τους υπηρέτες του διεθνούς κεφαλαίου -είτε ονομάζονται Σαζόνφοφ είτε Μακλάκοφ- που έχουν οργανώσει δεκάδες και εκατοντάδες χιλιάδες δυσάρεστημένους: κατεστραμμένους, ταπεινωμένους και αγανακτισμένους εκπροσώπους του κεφαλαίου και της αστικής τάξης;
	(6)	Πρέπει να έχετε ακούσει για τις συνωμοσίες εντός του στρατού, πρέπει να έχετε διαβάσει για την τελευταία συνωμοσία στην Krasnaya Gorka , η οποία παραλίγο να οδηγήσει στην απώλεια της Πετρούπολης: δεν ήταν αυτό μια εκδήλωση τρόμου εκ μέρους της αστικής τάξης όλου του κόσμου, που είναι διατεθειμένη διαπράξει οποιαδήποτε βία, έγκλημα και θηριωδία για να αποκαταστήσει τους εκμεταλλευτές στη Ρωσία και να σβήσει τις φλόγες της σοσιαλιστικής επανάστασης, που τώρα απειλείται ακόμα και στις χώρες τους;
	(7)	Οι καπιταλιστές και οι ιμπεριαλιστές άλλων χωρών συνειδητοποιούν ότι η Ρωσία βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση και ότι το μέλλον όχι μόνο του ρωσικού αλλά και του διεθνούς κεφαλαίου καθορίζεται από τη Ρωσία. Γι' αυτό σε όλο τους τον Τύπο - σε όλο τον αστικό παγκόσμιο Τύπο που έχουν δωροδοκήσει με τα πολλά εκατομμύρια τους - σκορπίζουν τις πιο απίστευτες συκοφαντίες για τους μπολσεβίκους. Επιτίθενται στη Ρωσία στο όνομα των ίδιων αρχών «Ελευθερία, Ισότητα και Μπένταμ (ωφελιμισμός)».
	(8)	Τι είναι αυτό που προβάλλουν ο Ντενίκιν και ο Κολτσάκ, τι είναι αυτό που προβάλλουν οι Ευρωπαίοι καπιταλιστές και η αστική τάξη στις προσπάθειές τους για να συντρίψουν τη Ρωσία; Ελευθερία και ισότητα — μόνο για αυτό μιλούν! Όταν οι Αμερικανοί, οι Βρετανοί και οι Γάλλοι κατέλαβαν τον Αρχάγγελο, όταν έστειλαν τα στρατεύματά τους στον Νότο, το έκαναν για να υπερασπιστούν την ελευθερία και την ισότητα. Αυτό είναι το είδος του συνθήματος που χρησιμοποιούν ως καμουφλάζ, και γι' αυτό το προλεταριάτο της Ρωσίας ξεσηκώθηκε ενάντια στο παγκόσμιο κεφάλαιο σε αυτόν τον σκληρό αγώνα. Αυτός είναι ο σκοπός αυτών των συνθημάτων

		ελευθερίας και ισότητας που χρησιμοποιούν όλοι οι πράκτορες της αστικής τάξης για να εξαπατήσουν τον λαό και που πρέπει να αποκαλύψουν οι διανοούμενοι που πραγματικά τάσσονται με τους εργάτες και τους αγρότες.
	4 (6)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
	(1)	Μας εξέπληξε απόλυτα ο μακροχρόνιος και επίμονος αγώνας που διεξήχθη μεταξύ των δασκάλων των σχολείων, η πλειονότητα των οποίων, αν όχι όλοι, από την αρχή κράτησαν εχθρική στάση απέναντι στη σοβιετική εξουσία.
	(2)	Σύντροφοι, ίσως θυμάστε πώς ο Μαρξ περιγράφει τον τρόπο που ο εργάτης έφτασε στο σύγχρονο καπιταλιστικό εργοστάσιο, πώς ανέλυσε την υποδούλωση του εργάτη σε μια πειθαρχημένη, καλλιεργημένη και «ελεύθερη» καπιταλιστική κοινωνία, μελέτησε τα αίτια της καταπίεσης της εργασίας από το κεφάλαιο· πώς προσέγγισε τις θεμελιώδεις αρχές της παραγωγικής διαδικασίας, πώς περιέγραψε την είσοδο του εργάτη σε ένα καπιταλιστικό εργοστάσιο όπου γίνεται η ληστεία της υπεραξίας και τίθενται τα θεμέλια της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, όπου οικοδομείται η καπιταλιστική κοινωνία, η κοινωνία που δίνει πλούτη στους λίγους και κρατά τους πολλούς σε καθεστώς καταπίεσης. Όταν ο Μαρξ έφτασε σε αυτό το πιο σημαντικό, πιο θεμελιώδες σημείο στο βιβλίο του -την ανάλυση της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης- συνόδευσε την εισαγωγή του σε αυτήν την ανάλυση με την ειρωνική παρατήρηση ότι το μέρος όπου πήγαινε στον αναγνώστη, το μέρος όπου το κέρδος έβγαζαν οι καπιταλιστές, ήταν το μέρος όπου κυβέρνησε η ελευθερία, η ισότητα και η θεωρία του (ωφελιμισμός). Με αυτό ο Μαρξ τόνισε την ιδεολογία που υποστηρίζει η αστική τάξη στην καπιταλιστική κοινωνία και την οποία δικαιολογεί επειδή από τη σκοπιά τους, από τη σκοπιά της αστικής τάξης που είχε κερδίσει τον αγώνα ενάντια στους φεουδάρχες, «Ελευθερία, Ισότητα και Μπένταμ» κυβέρνησε στην καπιταλιστική κοινωνία που βασιζόταν στην κυριαρχία του χρήματος, στην κυριαρχία του κεφαλαίου και στην εκμετάλλευση των εργαζομένων. Αυτό που αποκαλούν ελευθερία είναι η ελευθερία του κέρδους, η ελευθερία για τους λίγους να γίνουν πλούσιοι, η ελευθερία του εμπορικού κύκλου εργασιών. Αυτό που ονομάζουν ισότητα είναι ισότητα

		μεταξύ καπιταλιστή και εργάτη και ο κανόνας του Μπένθαμ είναι ο κανόνας της μικροαστικής προκατάληψης για την ελευθερία και την ισότητα.
	(3)	Όλοι μπορούσαν να δουν τι ήταν ο Τύπος στην «ελεύθερη» Ρωσία μας. Αυτό φάνηκε σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό από ανθρώπους που ήταν εξοικειωμένοι με αυτό, είχαν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν στενά ή είχαν συναλλαγές με υποθέσεις του Τύπου στις προηγμένες καπιταλιστικές χώρες. Ελευθερία του Τύπου στην καπιταλιστική κοινωνία σημαίνει ελευθερία στο εμπόριο εκδόσεων και στην επιρροή τους στις μάζες. Ελευθερία του Τύπου σημαίνει ότι ο Τύπος, ένα ισχυρό μέσο επιρροής στις μάζες, διατηρείται σε βάρος των καπιταλιστών.
	(4)	Πρέπει να έχετε ακούσει για τις συνωμοσίες εντός του στρατού, πρέπει να έχετε διαβάσει για την τελευταία συνωμοσία στην Krasnaya Gorka , η οποία παραλίγο να οδηγήσει στην απώλεια της Πετρούπολης· δεν ήταν αυτό μια εκδήλωση τρόμου εκ μέρους της αστικής τάξης όλου του κόσμου, που είναι διατεθειμένη διαπράξει οποιαδήποτε βία, έγκλημα και θηριωδία για να αποκαταστήσει τους εκμεταλλευτές στη Ρωσία και να σβήσει τις φλόγες της σοσιαλιστικής επανάστασης, που τώρα απειλείται ακόμα και στις χώρες τους;
	(5)	Τα τελευταία χρόνια περάσαμε δύο μεγάλες επαναστάσεις. Γνωρίζουμε πόσο δύσκολο ήταν για την πρωτοπορία του ρωσικού εργατικού λαού το 1905 να ξεσηκωθεί στον αγώνα ενάντια στον τσαρισμό. Γνωρίζουμε ότι μετά το πρώτο αιματηρό μάθημα της 9ης Ιανουαρίου 1905, η απεργία και το κίνημα αναπτύχθηκαν αργά και κοπιαστικά μέχρι τον Οκτώβριο του 1905, όταν η μαζική απεργία σημείωσε την πρώτη της επιτυχία στη Ρωσία. Ξέρουμε πόσο δύσκολο ήταν. Αυτό αποδείχθηκε από την εμπειρία δύο επαναστάσεων, αν και η κατάσταση στη Ρωσία ήταν πιο επαναστατική απ' ό,τι σε άλλες χώρες.
	(6)	Αλλά γνωρίζουμε επίσης ότι οι εργαζόμενοι των κορυφαίων και πιο πολιτισμένων χωρών είναι στο πλευρό μας παρά το λυσσασμένο μίσος της ευρωπαϊκής αστικής τάξης εναντίον μας, ότι κατανοούν την υπόθεσή μας, όποιες κι αν είναι οι δυσκολίες της επανάστασης και οι δοκιμασίες που έρχονται, όποια κι αν είναι τα ψέματα και η εξαπάτηση στο όνομα της

		«ελευθερίας και της ισότητας» του κεφαλαίου, της ισότητας των πεινασμένων και των χορτασμένων, όποια και αν είναι η κατάσταση, γνωρίζουμε ότι η υπόθεση μας είναι η υπόθεση των εργαζομένων όλων των χωρών, και γι' αυτό θα νικήσει αναπόφευκτα το διεθνές κεφάλαιο.
	5 (2)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	αυτοί οι άνθρωποι λατρεύουν να μας κατηγορούν ότι καταφεύγουμε στον τρόμο. Λένε ότι οι Μπολσεβίκοι έχουν εισαγάγει ένα σύστημα τρόμου στη διοίκηση, και για να σωθεί η Ρωσία, οι Μπολσεβίκοι πρέπει να το αποκηρύξουν. Αυτό μου θυμίζει έναν πνευματώδη Γάλλο αστό που με τον αστικό του τρόπο έλεγε αναφερόμενος στην κατάργηση της θανατικής ποινής «Ας καταργήσουν πρώτοι τη θανατική ποινή οι δολοφόνοι». Το θυμάμαι αυτό όταν ο κόσμος λέει: «Αφήστε τους Μπολσεβίκους να απαρνηθούν τον τρόμο». Ας τον απαρνηθούν οι Ρώσοι καπιταλιστές και οι σύμμαχοί τους Αμερική, Γαλλία και Βρετανία, δηλαδή αυτοί που πρώτοι επέβαλαν τον τρόμο στη Σοβιετική Ρωσία! Είναι οι ιμπεριαλιστές που μας επιτέθηκαν και εξακολουθούν να επιτίθενται με όλη τους τη στρατιωτική ισχύ, που είναι χίλιες φορές μεγαλύτερη από τη δική μας. Δεν είναι τρόμος για όλες τις χώρες της Αντάντ, όλους τους ιμπεριαλιστές της Βρετανίας, της Γαλλίας και της Αμερικής, να κρατούν στις πρωτεύουσες τους υπηρέτες του διεθνούς κεφαλαίου -είτε ονομάζονται Σαζόνοφ είτε Μακλάκοφ- που έχουν οργανώσει δεκάδες και εκατοντάδες χιλιάδες δυσαρεστημένους, κατεστραμμένους, ταπεινωμένους και αγανακτισμένους εκπροσώπους του κεφαλαίου και της αστικής τάξης;
	(2)	Αν συναντήσετε κάποιον σε αυτή τη χώρα που πιστεύει ότι όταν μιλάει για ελευθερία και ισότητα και για την παραβίασή τους από τους Μπολσεβίκους, υπερασπίζεται κάτι που είναι αρκετά ανεξάρτητο, τις αρχές της δημοκρατίας γενικά, ζητήστε του να ρίξει μια ματιά στον καπιταλιστικό Τύπο της Ευρώπης.
	6 (6)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Σύντροφοι, ίσως θυμάστε πώς ο Μαρξ περιγράφει τον τρόπο που ο εργάτης έφτασε στο σύγχρονο καπιταλιστικό εργοστάσιο, πώς ανέλυσε την υποδούλωση του εργάτη σε μια πειθαρχημένη, καλλιεργημένη και «ελεύθερη» καπιταλιστική κοινωνία, μελέτησε τα αίτια της καταπίεσης της

		<p>εργασίας από το κεφάλαιο· πώς προσέγγισε τις θεμελιώδεις αρχές της παραγωγικής διαδικασίας, πώς περιέγραψε την είσοδο του εργάτη σε ένα καπιταλιστικό εργοστάσιο όπου γίνεται η ληστεία της υπεραξίας και τίθενται τα θεμέλια της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, όπου οικοδομείται η καπιταλιστική κοινωνία, η κοινωνία που δίνει πλούτη στους λίγους και κρατά τους πολλούς σε καθεστώς καταπίεσης. Όταν ο Μαρξ έφτασε σε αυτό το πιο σημαντικό, πιο θεμελιώδες σημείο στο βιβλίο του -την ανάλυση της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης- συνόδευσε την εισαγωγή του σε αυτήν την ανάλυση με την ειρωνική παρατήρηση ότι το μέρος όπου πήγαινε στον αναγνώστη, το μέρος όπου το κέρδος έβγαζαν οι καπιταλιστές , ήταν το μέρος όπου κυβέρνησε η ελευθερία, η ισότητα και η θεωρία του (ωφελιμισμός). Με αυτό ο Μαρξ τόνισε την ιδεολογία που υποστηρίζει η αστική τάξη στην καπιταλιστική κοινωνία και την οποία δικαιολογεί επειδή από τη σκοπιά τους, από τη σκοπιά της αστικής τάξης που είχε κερδίσει τον αγώνα ενάντια στους φεουδάρχες , «Ελευθερία, Ισότητα και Μπένταμ» κυβέρνησε στην καπιταλιστική κοινωνία που βασιζόταν στην κυριαρχία του χρήματος, στην κυριαρχία του κεφαλαίου και στην εκμετάλλευση των εργαζομένων. Αυτό που αποκαλούν ελευθερία είναι η ελευθερία του κέρδους, η ελευθερία για τους λίγους να γίνουν πλούσιοι, η ελευθερία του εμπορικού κύκλου εργασιών. Αυτό που ονομάζουν ισότητα είναι ισότητα μεταξύ καπιταλιστή και εργάτη· και ο κανόνας του Μπένταμ είναι ο κανόνας της μικροαστικής προκατάληψης για την ελευθερία και την ισότητα.</p>
	(2)	<p>Αν κοιτάξουμε γύρω μας, αν ρίξουμε μια ματιά σε εκείνα τα επιχειρήματα που χρησιμοποιήθηκαν στον αγώνα εναντίον μας χθες και που χρησιμοποιούνται σήμερα από μέλη του παλιού σωματείου καθηγητών και τα οποία συναντάμε ακόμα μεταξύ των ιδεολογικών μας αντιπάλων που αυτοαποκαλούνται σοσιαλιστές (οι Σοσιαλεπαναστάτες και οι Μενσεβίκοι), εκείνα τα επιχειρήματα που συναντάμε σε μια όχι πολύ συνειδητή μορφή στις καθημερινές μας συνομιλίες με τις αγροτικές μάζες που δεν έχουν καταλάβει ακόμη τη σημασία του σοσιαλισμού - αν ρίξετε μια ματιά εκεί και σκεφτείτε λίγο το ιδεολογικό νόημα αυτών των επιχειρημάτων, θα βρείτε το ίδιο αστικό μοτίβο που τόνισε ο Μαρξ στο Κεφάλαιο. Όλοι αυτοί</p>

		οι άνθρωποι επαναλαμβάνουν τη φράση-σύλληψη ότι η Ελευθερία, η Ισότητα και το Μπένθαμ κυριαρχούν στην καπιταλιστική κοινωνία.
	(3)	Αυτό υπερασπιζόμαστε και δε θα μετακινηθούμε από αυτή τη θέση γιατί είναι το κόμμα που κέρδισε, στη διάρκεια δεκαετιών, τη θέση της πρωτοπορίας σε ολόκληρο το εργοστάσιο και στο βιομηχανικό προλεταριάτο. Αυτό το κόμμα είχε κερδίσει αυτή τη θέση ακόμη και πριν από την επανάσταση του 1905.
	(4)	Κάθε ενδιάμεση δύναμη είναι ένα όνειρο, και κάθε προσπάθεια να δημιουργηθεί κάτι στο ενδιάμεσο οδηγεί μόνο σε ανθρώπους, ακόμα κι αν είναι απολύτως ειλικρινείς, που τείνουν να μετατοπίζονται στη μία ή την άλλη πλευρά.
	(5)	Εκεί είναι η πηγή του τρόμου, εκεί βρίσκεται η ευθύνη! Γι' αυτό είμαστε βέβαιοι ότι όσοι κηρύττουν την απάρνηση του τρόμου στη Ρωσία δεν είναι παρά συνειδητά ή άθελά τους εργαλεία και πράκτορες των ιμπεριαλιστών τρομοκρατών, που προσπαθούν να συντρίψουν τη Ρωσία με τους αποκλεισμούς και τη βοήθειά τους στον Ντενίκιν και τον Κολτσάκ. Όμως οι προσπάθειές τους είναι απέλπιδες.
	(6)	Αλλά γνωρίζουμε επίσης ότι οι εργαζόμενοι των κορυφαίων και πιο πολιτισμένων χωρών είναι στο πλευρό μας παρά το λυσσασμένο μίσος της ευρωπαϊκής αστικής τάξης εναντίον μας, ότι κατανοούν την υπόθεσή μας, όποιες κι αν είναι οι δυσκολίες της επανάστασης και οι δοκιμασίες που έρχονται, όποια κι αν είναι τα ψέματα και η εξαπάτηση στο όνομα της «ελευθερίας και της ισότητας» του κεφαλαίου, της ισότητας των πεινασμένων και των χορτασμένων, όποια και αν είναι η κατάσταση, γνωρίζουμε ότι η υπόθεση μας είναι η υπόθεση των εργαζομένων όλων των χωρών, και γι' αυτό θα νικήσει αναπόφευκτα το διεθνές κεφάλαιο.
	7 (2)	Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ
	(1)	Είναι το κόμμα που ήταν επικεφαλής των εργατών το 1905 και που έκτοτε -ακόμα και την εποχή της επανάστασης μετά το 1905, όταν το εργατικό κίνημα αποκαταστάθηκε με τόση δυσκολία υπό τη Δούμα του Στολίπιν - συγχωνεύτηκε με την εργατική τάξη και μόνο αυτή μπορούσε να οδηγήσει αυτήν την τάξη σε μια βαθιά, θεμελιώδη αλλαγή στην παλιά κοινωνία». Όταν μας προτείνεται ένα ενιαίο σοσιαλιστικό μέτωπο, λέμε ότι είναι τα Σοσιαλεπαναστατικά και Μενσεβίκικα κόμματα που το προτείνουν και ότι έχουν αμφιταλαντευτεί υπέρ της αστικής τάξης καθ' όλη τη διάρκεια της επανάστασης. Είχαμε μια διπλή εμπειρία την περίοδο Κερένσκι όταν οι Σοσιαλεπαναστάτες σχημάτισαν μια κυβέρνηση συνασπισμού που

		βοηθήθηκε από την Αντάντ, δηλαδή από την παγκόσμια αστική τάξη, τους ιμπεριαλιστές της Γαλλίας, της Αμερικής και της Βρετανίας.
	(2)	Η Ρωσία είναι η χώρα στην οποία η ιστορία έχει αναθέσει τον ρόλο του πρωτοπόρου της σοσιαλιστικής επανάστασης, και αυτός ακριβώς είναι ο λόγος που τόσοι αγώνες και βάσανα έχουν πέσει σε μας.
	8 (4)	Η αναπόφευκτη πτώση του προηγούμενου καθεστώτος
	(1)	Είδαμε πως έπρεπε σταδιακά να ξεπεράσουμε τις αστικές προκαταλήψεις και πως οι δάσκαλοι των σχολείων, που ήταν στενά συνδεδεμένοι με τους εργάτες και την εργατική αγροτιά, έπρεπε να αγωνιστούν ενάντια στο πρώην αστικό σύστημα για να διεκδικήσουν δικαιώματα και να ανοίξουν τον δρόμο προς μια πραγματική σύμπλευση με τις εργαζόμενες μάζες, για μια αληθινή κατανόηση της φύσης της σοσιαλιστικής επανάστασης που βρισκόταν σε εξέλιξη.
	(2)	Τι είχε ως αποτέλεσμα αυτό; Υπήρχε αυτή η σταδιακή μετάβαση στον σοσιαλισμό που είχαν υποσχεθεί; Όχι, υπήρξε κατάρρευση, η απόλυτη κυριαρχία των ιμπεριαλιστών, η κυριαρχία της αστικής τάξης και η πλήρης κατάρρευση κάθε είδους ψευδαισθήσεων για την ταξική συμφιλίωση.
	(3)	Εάν αυτή η εμπειρία δεν είναι αρκετή, αναλογιστείτε την περίπτωση της Σιβηρίας. Εκεί είδαμε να συμβαίνει ξανά το ίδιο. Στη Σιβηρία η κυβέρνηση ήταν ενάντια στους Μπολσεβίκους. Στην αρχή ολόκληρη η αστική τάξη που είχε ξεφύγει από τη σοβιετική εξουσία ζήτησε βοήθεια από την τσεχοσλοβακική εξέγερση και την εξέγερση των σοσιαλεπαναστατών και των μενσεβίκων. Τους βοήθησε ολόκληρη η αστική τάξη και οι καπιταλιστές των πιο ισχυρών χωρών της Ευρώπης και της Αμερικής. Η βοήθειά τους δεν ήταν απλώς ιδεολογική αλλά και οικονομική και στρατιωτική. Και ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Τι προέκυψε από αυτόν τον κανόνα που υποτίθεται ότι ήταν ο κανόνας της Συντακτικής Συνέλευσης, εκείνης της δήθεν δημοκρατικής κυβέρνησης των Σοσιαλεπαναστατών και των Μενσεβίκων; Οδήγησε στο στοίχημα Κολτσάκ. Γιατί οδήγησε στην κατάρρευση που έχουμε δει; Γιατί εδώ είδαμε το αποτέλεσμα της πραγματικής αλήθειας, που οι λεγόμενοι σοσιαλιστές από το στρατόπεδο των αντιπάλων μας δε θέλουν να καταλάβουν, ότι μπορεί να υπάρχει μόνο μία από τις δύο πιθανές δυνάμεις στην καπιταλιστική κοινωνία, είτε η εξουσία των καπιταλιστών είτε η εξουσία του προλεταριάτου, ανεξάρτητα

		από το αν αυτή η κοινωνία αναπτύσσεται, πατά γερά στα πόδια της ή παρακμάζει.
	(4)	Γνωρίζουμε με πόση δυσκολία κινητοποιούνται οι δυνάμεις για την πάλη ενάντια στον καπιταλισμό σε μια σειρά απεργιών. Γι' αυτό δεν μας εκπλήσσει η αποτυχία αυτής της πρώτης διεθνούς απεργίας της 21ης Ιουλίου. Γνωρίζουμε ότι υπάρχει πολύ μεγαλύτερη αντίσταση και αντίθεση στην επανάσταση στις ευρωπαϊκές χώρες παρά εδώ. Γνωρίζουμε ότι με τον ορισμό της 21ης Ιουλίου ως ημερομηνίας διεθνούς απεργίας, οι εργαζόμενοι της Βρετανίας, της Γαλλίας και της Ιταλίας έπρεπε να ξεπεράσουν απίστευτες δυσκολίες. Ήταν το πιο εξαιρετικό πείραμα στην ιστορία. Δεν είναι περίεργο που απέτυχε.
	9 (8)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	Στον τομέα της εκπαίδευσης χρειάστηκε να αγωνιστούμε πολύ καιρό ενάντια στις ίδιες δυσκολίες που συναντά η σοβιετική εξουσία σε όλους τους τομείς της εργασίας και σε όλους τους τομείς της οργάνωσης. Είδαμε ότι οι οργανώσεις που θεωρούνται ως οι μόνες μαζικές οργανώσεις ήταν εξαρχής με επικεφαλής ανθρώπους που, για μεγάλο χρονικό διάστημα, βρίσκονταν υπό την επιρροή των αστικών προκαταλήψεων.
	(2)	Είδαμε πως έπρεπε σταδιακά να ξεπεράσουμε τις αστικές προκαταλήψεις και πως οι δάσκαλοι των σχολείων, που ήταν στενά συνδεδεμένοι με τους εργάτες και την εργατική αγροτιά, έπρεπε να αγωνιστούν ενάντια στο πρώην αστικό σύστημα για να διεκδικήσουν δικαιώματα και να ανοίξουν τον δρόμο προς μια πραγματική σύμπλευση με τις εργαζόμενες μάζες, για μια αληθινή κατανόηση της φύσης της σοσιαλιστικής επανάστασης που βρισκόταν σε εξέλιξη.
	(3)	Είναι το κόμμα που ήταν επικεφαλής των εργατών το 1905 και που έκτοτε -ακόμα και την εποχή της επανάστασης μετά το 1905, όταν το εργατικό κίνημα αποκαταστάθηκε με τόση δυσκολία υπό τη Δούμα του Στολίπιν - συγχωνεύτηκε με την εργατική τάξη και μόνο αυτή μπορούσε να οδηγήσει αυτήν την τάξη σε μια βαθιά, θεμελιώδη αλλαγή στην παλιά κοινωνία». Όταν μας προτείνεται ένα ενιαίο σοσιαλιστικό μέτωπο, λέμε ότι είναι τα Σοσιαλεπαναστατικά και Μενσεβίκικα κόμματα που το προτείνουν και ότι έχουν αμφιταλαντευτεί υπέρ της αστικής τάξης καθ' όλη τη διάρκεια της επανάστασης. Είχαμε μια διπλή εμπειρία την περίοδο Κερένσκι όταν οι Σοσιαλεπαναστάτες σχημάτισαν μια κυβέρνηση συνασπισμού που βοηθήθηκε από την Αντάντ, δηλαδή από την παγκόσμια αστική τάξη, τους ιμπεριαλιστές της Γαλλίας, της Αμερικής και της Βρετανίας.

(4)	<p>Μόνο η εξουσία του προλεταριάτου, μόνο η κυριαρχία των εργατών μπορεί να συμμαχήσει με την πλειοψηφία των εργαζομένων, γιατί οι αγροτικές μάζες, αν και αποτελούν μια μάζα εργαζομένων, είναι εντούτοις ως ένα βαθμό οι ιδιοκτήτες των μικρών περιουσιών τους, των δικών τους σιτηρών. Και αυτός είναι ο αγώνας που ξετυλίχθηκε μπροστά στα μάτια μας, ο αγώνας που δείχνει πως το προλεταριάτο, σε μακροχρόνιες πολιτικές δίκες, κατά τη διάρκεια των διαφόρων αλλαγών στις κυβερνήσεις που βλέπουμε σε διάφορα μέρη στα περίχωρα της Ρωσίας, σαρώνει όλα όσα εξυπηρετούν την εκμετάλλευση· δείχνει πως το προλεταριάτο σπάει τον δικό του δρόμο και γίνεται όλο και περισσότερο ο γνήσιος, απόλυτος ηγέτης των μαζών των εργαζομένων στην καταστολή και την εξάλειψη της αντίστασης του κεφαλαίου.</p>
(5)	<p>Βλέπουμε ότι καθώς οι προσπάθειες των ιμπεριαλιστών της Αντάντ γίνονται πιο απέλπιδες και μοχθηρές, συναντούν ολοένα και μεγαλύτερη αντίσταση από την πλευρά του προλεταριάτου των χωρών τους. Η πρώτη απόπειρα διεθνούς απεργίας των εργαζομένων στη Βρετανία, τη Γαλλία και την Ιταλία εναντίον των κυβερνήσεών τους, που έγινε στις 21 Ιουλίου, είχε ως σύνθημα «Κάτω τα χέρια από τη Ρωσία και μια έντιμη ειρήνη με τη Δημοκρατία». Αυτή η απεργία απέτυχε. Ξεχωριστές απεργίες ξέσπασαν στη Βρετανία, τη Γαλλία και την Ιταλία. Στην Αμερική και τον Καναδά, ό,τι μοιάζει με μπολσεβικισμό διώκεται άγρια.</p>
(6)	<p>Τα τελευταία χρόνια περάσαμε δύο μεγάλες επαναστάσεις. Γνωρίζουμε πόσο δύσκολο ήταν για την πρωτοπορία του ρωσικού εργατικού λαού το 1905 να ξεσηκωθεί στον αγώνα ενάντια στον τσαρισμό. Γνωρίζουμε ότι μετά το πρώτο αιματηρό μάθημα της 9ης Ιανουαρίου 1905, η απεργία και το κίνημα αναπτύχθηκαν αργά και κοπιαστικά μέχρι τον Οκτώβριο του 1905, όταν η μαζική απεργία σημείωσε την πρώτη της επιτυχία στη Ρωσία. Ξέρουμε πόσο δύσκολο ήταν. Αυτό αποδείχθηκε από την εμπειρία δύο επαναστάσεων, αν και η κατάσταση στη Ρωσία ήταν πιο επαναστατική απ' ό,τι σε άλλες χώρες.</p>
(7)	<p>Γνωρίζουμε με πόση δυσκολία κινητοποιούνται οι δυνάμεις για την πάλη ενάντια στον καπιταλισμό σε μια σειρά απεργιών. Γι' αυτό δεν μας εκπλήσσει η αποτυχία αυτής της πρώτης διεθνούς απεργίας της 21ης</p>

		<p>Ιουλίου. Γνωρίζουμε ότι υπάρχει πολύ μεγαλύτερη αντίσταση και αντίθεση στην επανάσταση στις ευρωπαϊκές χώρες παρά εδώ. Γνωρίζουμε ότι με τον ορισμό της 21ης Ιουλίου ως ημερομηνίας διεθνούς απεργίας, οι εργαζόμενοι της Βρετανίας, της Γαλλίας και της Ιταλίας έπρεπε να ξεπεράσουν απίστευτες δυσκολίες. Ήταν το πιο εξαιρετικό πείραμα στην ιστορία. Δεν είναι περίεργο που απέτυχε.</p>
	(8)	<p>Αλλά γνωρίζουμε επίσης ότι οι εργαζόμενοι των κορυφαίων και πιο πολιτισμένων χωρών είναι στο πλευρό μας παρά το λυσσασμένο μίσος της ευρωπαϊκής αστικής τάξης εναντίον μας, ότι κατανοούν την υπόθεσή μας, όποιες κι αν είναι οι δυσκολίες της επανάστασης και οι δοκιμασίες που έρχονται, όποια κι αν είναι τα ψέματα και η εξαπάτηση στο όνομα της «ελευθερίας και της ισότητας» του κεφαλαίου, της ισότητας των πεινασμένων και των χορτασμένων, όποια και αν είναι η κατάσταση, γνωρίζουμε ότι η υπόθεσή μας είναι η υπόθεση των εργαζομένων όλων των χωρών, και γι' αυτό θα νικήσει αναπόφευκτα το διεθνές κεφάλαιο.</p>

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1919 6 Φοιτητές	9 (51)	
	1(8)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Ως εκ τούτου, η ευκαιρία να συγκεντρωθούν εδώ πολλές εκατοντάδες εργάτες και αγρότες και να τους δοθεί η δυνατότητα να σπουδάσουν κανονικά για μερικούς μήνες, να ολοκληρώσουν ένα μάθημα σοβιετικών σπουδών και μετά να φύγουν από εδώ ως ένα σώμα, οργανωμένο, συγκεντρωμένο, πολιτικά συνειδητοποιημένο για να κάνει το έργο της κυβέρνησης και για να διορθώσει τα τεράστια ελαττώματα που εξακολουθούν να υπάρχουν - μια τέτοια ευκαιρία έχει μεγάλη αξία για εμάς και δόθηκε με μεγάλη δυσκολία, και μετά από αρκετή αμφιταλάντευση πήραμε την απόφαση να επιτρέψουμε στη μισή από την παρούσα τάξη αποφοίτησης να πάει να εργαστεί στο μέτωπο. Οι συνθήκες όμως στο μέτωπο είναι τέτοιες που δεν είχαμε άλλη επιλογή.
	(2)	Σε ορισμένα μέτωπα που ήταν παλαιότερα εξαιρετικά σημαντικά και στα οποία ο εχθρός είχε εναποθέσει μεγάλες ελπίδες, η νίκη για την πλευρά μας πλησιάζει και θα είναι, όπως όλα δείχνουν, ολοκληρωτική και αμετάκλητη. Στο Βόρειο Μέτωπο, όπου η επίθεση κατά του Μούρμανσκ υποσχέθηκε να

		<p>δώσει στον εχθρό ιδιαίτερα μεγάλα πλεονεκτήματα και όπου οι Βρετανοί είχαν συγκεντρώσει εδώ και πολύ καιρό τεράστιες, άριστα εξοπλισμένες δυνάμεις και όπου είχαμε απίστευτη δυσκολία να πολεμήσουμε λόγω έλλειψης τροφής και εξοπλισμού - εκεί φαινόταν ότι οι προοπτικές για τους Βρετανούς και Γάλλους ιμπεριαλιστές ήταν από τις πιο λαμπρές. Εκεί, όμως, η εχθρική επίθεση κατέρρευσε εντελώς. Οι Βρετανοί έπρεπε να αποσύρουν τα στρατεύματά τους και τώρα επιβεβαιώνεται πλήρως ότι οι Βρετανοί εργάτες δε θέλουν πόλεμο εναντίον της Ρωσίας και ακόμη και τώρα, όταν η Βρετανία απέχει πολύ από τον επαναστατικό αγώνα, είναι σε θέση να ασκήσουν τέτοια πίεση στην κυβέρνησή τους -που είναι γεμάτη αρπακτικά και ληστές- που μπορούν να τους αναγκάσουν να αποσύρουν τα στρατεύματά τους από τη Ρωσία. Αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν αυτό το μέτωπο που ήταν ιδιαίτερα επικίνδυνο γιατί ο εχθρός εκεί είχε θαλάσσιο δίοδο και βρισκόταν σε ευνοϊκότερη θέση . Υπάρχουν ρωσικές δυνάμεις της λευκής φρουράς χωρίς ουσιαστική ισχύ.</p>
	(3)	<p>Μπορούμε να δούμε ότι η πολωνική επίθεση στο Δυτικό Μέτωπο πλησιάζει στο τέλος της. Οι Πολωνοί έλαβαν βοήθεια από τη Βρετανία, τη Γαλλία και την Αμερική οι οποίες προσπάθησαν να διεγείρουν το αρχαίο μίσος της Πολωνίας προς τους μεγαλορώσους καταπιεστές της, προσπάθησαν να μεταφέρουν το μίσος των Πολωνών εργατών για τους γαιοκτήμονες και τους τσάρους, που τους άξιζε τόσο πολύ, στους Ρώσους εργάτες και αγρότες, και προσπάθησε να κάνει τους Πολωνούς εργάτες να σκεφτούν ότι οι Μπολσεβίκοι, όπως και οι Ρώσοι σοβινιστές, ονειρεύονται να κατακτήσουν την Πολωνία. Προς το παρόν πέτυχαν σε αυτό.</p>
	(4)	<p>Γνωρίζετε ότι οι κυβερνήσεις της Λετονίας, της Λιθουανίας και της Εσθονίας συμφώνησαν με την πρότασή μας για έναρξη ειρηνευτικών διαπραγματεύσεων. Όπως είναι φυσικό, αυτή η τελευταία είδηση έχει δημιουργήσει κάποιες σκέψεις στα στρατεύματά μας, δίνοντάς τους ελπίδες ότι ο πόλεμος φτάνει στο τέλος του. Οι διαπραγματεύσεις ξεκίνησαν. Στο μεταξύ, η Βρετανία συγκέντρωσε τα εναπομείναντα πλοία της και αποβίβασε αρκετές χιλιάδες λευκοφύλακες εξοπλισμένους με βαρύ πολεμικό εξοπλισμό. Δεν μπορούν να τα μεταφέρουν σε εμάς, ωστόσο, αν δεν ξεγελάσουν τον κόσμο εξαπατώντας τον, γιατί τόσο στη Βρετανία όσο</p>

		<p>και στη Γαλλία υπήρξαν περιπτώσεις αποτυχημένης απόπειρας φόρτωσης πολεμικού υλικού σε πλοία επειδή οι λιμενεργάτες απέργησαν και είπαν ότι δε θα επιτρέψουν τη φόρτωση σε ατμόπλοια που μετέφεραν όπλα καταστροφής στη Σοβιετική Ρωσία. Οι Βρετανοί ιμπεριαλιστές έπρεπε να πάρουν οπλισμό από άλλες χώρες, καλύπτοντας τους δικούς τους. Δεν είναι περίεργο, λοιπόν, που έστειλαν εναντίον της Σοβιετικής Ρωσίας μερικές εκατοντάδες ή μερικές χιλιάδες Ρώσους αξιωματικούς της λευκής φρουράς. Υπάρχουν στρατόπεδα στη Βρετανία όπου αυτοί οι αξιωματικοί της λευκής φρουράς στεγάζονται, τρέφονται και εκπαιδεύονται για την εισβολή στη Ρωσία και μετά λένε ότι αυτός είναι ένας εσωτερικός πόλεμος που προκάλεσε η τρομοκρατία των μπολσεβίκων. Τα στρατόπεδα που κάποτε ήταν γεμάτα από Ρώσους αιχμαλώτους πολέμου είναι τώρα γεμάτα από Ρώσους αξιωματικούς της λευκής φρουράς. Αυτό εξηγεί τις τεράστιες επιτυχίες που σημείωσε ο εχθρός όταν έφερε αυτές τις δυνάμεις στο Μέτωπο της Πετρούπολης τη στιγμή που περιμέναμε από τη Λετονία και τη Λιθουανία να συνάψουν ανακωχή. Τώρα γνωρίζετε ότι το σημείο καμπής έχει επιτευχθεί στο μέτωπο της Πετρούπολης.</p>
	(5)	<p>Γι' αυτό, ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλη μπορεί να είναι αυτή η θυσία για εμάς -η αποστολή στο μέτωπο των εκατοντάδων φοιτητών που συγκεντρώθηκαν εδώ και προφανώς χρειαζόμασταν για δουλειά στη Ρωσία-, εντούτοις, σας πραγματοποιήσαμε την επιθυμία σας. Εκεί, στο μέτωπο της Πετρούπολης και του Νοτίου Μετώπου, η τύχη του πολέμου θα κριθεί, αν όχι σε εβδομάδες, το πολύ σε μήνες. Σε μια τέτοια στιγμή, κάθε πολιτικά συνειδητοποιημένος κομμουνιστής θα πρέπει να λέει στον εαυτό του: «Η θέση μου είναι εκεί, μπροστά από τους άλλους στο μέτωπο, όπου κάθε πολιτικά συνειδητοποιημένος κομμουνιστής που έχει αποφοιτήσει από αυτό το σχολείο έχει αξία».</p>
	(6)	<p>Καθ' όλη τη διάρκεια της διετούς ύπαρξης της σοβιετικής εξουσίας, όποτε εμφανιζόταν κάποια αστάθεια ανάμεσα στις αγροτικές μάζες που δεν έχουν δει και δε γνωρίζουν τη σοβιετική δουλειά, πάντα απευθύναμε έκκληση στο πιο οργανωμένο τμήμα του αστικού προλεταριάτου για βοήθεια και λαμβάναμε την πιο ηρωική υποστήριξη από αυτούς.</p>

	(7)	Γνωρίζετε ότι υπάρχουν ακόμη πολλές τέτοιες εκδηλώσεις στις τάξεις και στους διοικητές. Εδώ χρειάζονται άνθρωποι που έχουν περάσει από ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα σπουδών, που κατανοούν την πολιτική κατάσταση και μπορούν να βοηθήσουν τις μάζες των εργατών και των αγροτών στον αγώνα τους ενάντια στην προδοσία και το σαμποτάζ. Η σοβιετική εξουσία αναμένει ότι, εκτός από το να επιδείξετε προσωπικό θάρρος, θα προσφέρετε τη συνολική βοήθεια σε αυτές τις μάζες και έτσι θα βάλετε τέλος στις όποιες αμφιταλαντεύσεις μεταξύ τους και θα τους δείξετε ότι η σοβιετική εξουσία διαθέτει δυνάμεις στις οποίες μπορούν να καταφύγουν σε μια στιγμή δυσκολίας. Σ' αυτές τις δυνάμεις που επαρκώς διαθέτουμε.
	(8)	Επαναλαμβάνω ότι πρέπει τώρα να κάνουμε αυτή τη μεγάλη θυσία μόνο και μόνο γιατί αυτό είναι το κύριο και το τελευταίο μέτωπο όπου, όπως όλα δείχνουν, θα κριθεί η τύχη ολόκληρου του Εμφυλίου Πολέμου μέσα στις επόμενες εβδομάδες ή μήνες. Εδώ μπορούμε μια για πάντα να δώσουμε στον εχθρό ένα χτύπημα από το οποίο δε θα επανέλθει ποτέ. Μετά από αυτόν τον αιματηρό αγώνα ενάντια στους λευκοφύλακες, έναν αγώνα που μας επέβαλαν, θα μπορέσουμε επιτέλους να συνεχίσουμε τις δικές μας υποθέσεις, με σημαντική εξέλιξη, με μεγαλύτερη ελευθερία και με διπλάσια ενέργεια.
	2 (7)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης
	(1)	Σύντροφοι, ξέρετε ότι δεν είναι μόνο η επιθυμία να γιορτάσουμε την ολοκλήρωση της εκπαίδευσης στο σοβιετικό σχολείο για τους περισσότερους από εσάς που μας έκαναν να βρεθούμε όλοι μαζί εδώ, αλλά και η απόφαση που πήραν οι μισοί περίπου απόφοιτοι να φύγουν για το μέτωπο για την παροχή νέας, έκτακτης και ουσιαστικής βοήθειας στα στρατεύματα που δρουν εκεί.
	(2)	που εμείς μπορούμε να πούμε ότι ο Κόλτσак μας έδωσε ένα εκατομμύριο υποστηρικτές στις περιοχές που είναι πιο απομακρυσμένες από βιομηχανικά κέντρα όπου θα έπρεπε να είχαμε δυσκολία να τους κερδίσουμε. Έτσι τελείωσε η δύναμη του Κολτσάκ και γι' αυτό αισθανόμαστε τη θέση μας να είναι πιο σταθερή σε αυτό το μέτωπο.

	(3)	<p>ότι συμπαθούν τον κομμουνισμό επιβεβαιώνουν ότι υπάρχει μια αυξανόμενη απαίτηση μεταξύ των Πολωνών αγροτών να τελειώσουν τον πόλεμο μέχρι την 1η Οκτωβρίου πάση θυσία, και ότι αυτή η απαίτηση υποστηρίζεται ακόμη και από τους πιο πατριώτες από τους Πολωνούς σοσιαλσοβινιστές που κατέχουν την ίδια θέση με τους Μενσεβίκους και τους Σοσιαλεπαναστάτες μας και δημιουργούν όλο και μεγαλύτερες αντιθέσεις στην κυβέρνησή τους. Το τελευταίο διάστημα η διάθεση των Πολωνών έχει αλλάξει αρκετά.</p>
	(4)	<p>Γνωρίζετε από τις αναφορές του Ζινόβιεφ και του Τρότσκι ότι οι απώλειες έχουν καλυφθεί, ότι η προηγούμενη αμφιταλάντευση δεν υπάρχει πια και ότι οι δυνάμεις μας επιτίθενται, και επιτίθενται με επιτυχία, εξουδετερώνοντας κάθε αντίσταση. Αυτές οι μάχες χαρακτηρίζονται από μεγάλη αγριότητα. Ο σύντροφος Τρότσκι με ενημέρωσε τηλεφωνικά από την Πετρούπολη ότι στο Ντέτσκογιε στο Σέλο, το οποίο καταλάβαμε πρόσφατα, λευκοφύλακες και αστοί που είχαν μείνει πίσω, πυροβόλησαν από μεμονωμένα σπίτια, προβάλλοντας πεισματική αντίσταση, μεγαλύτερη αντίσταση από οποιαδήποτε προηγούμενη μάχη. Ο εχθρός αισθάνεται ότι έχει επιτευχθεί ένα σημείο καμπής σε ολόκληρο τον πόλεμο και ότι ο Ντενίκιν βρίσκεται σε μια θέση στην οποία πρέπει να βοηθηθεί και οι δυνάμεις μας που του επιτίθενται να εκτραπούν. Μπορούμε να πούμε σίγουρα ότι δεν τα κατάφεραν. Όλα όσα στείλαμε για να βοηθήσουμε την Πετρούπολη αποκτήθηκαν χωρίς την παραμικρή αποδυνάμωση του Νοτίου Μετώπου. Ούτε μια μονάδα για την Πετρούπολη δεν αποσύρθηκε από το Νότιο Μέτωπο και αυτή η νίκη που αρχίσαμε να πετυχαίνουμε -και την οποία θα επιδιώξουμε μέχρι το τέλος- θα επιτευχθεί χωρίς καμία αποδυνάμωση του Νοτίου Μετώπου όπου κρίνεται η έκβαση του πολέμου κατά των γαιοκτημόνων και των ιμπεριαλιστών. Πολύ σύντομα αυτό θα είναι το αποτέλεσμα στο Νότιο Μέτωπο.</p>
	(5)	<p>Στην αρχή πέτυχε με τεράστια επιτυχία, αλλά όσο συνεχίζονταν οι μάχες, τόσο πιο αδύναμες γίνονταν οι τάξεις των αξιωματικών και των πολιτικά συνειδητοποιημένων κουλάκων που αποτελούσαν τη ραχοκοκαλιά του στρατού του Κολτσάκ και τόσο περισσότεροι εργάτες και αγρότες έπρεπε να στρατολογηθούν. Τους αρέσει να αγωνίζονται οι άλλοι για αυτούς, δεν</p>

		τους αρέσει να κάνουν θυσίες και προτιμούν οι εργαζόμενοι να ρισκάρουν τη ζωή τους για τα συμφέροντά τους. Και όταν ο Κόλτσακ έπρεπε να επεκτείνει τον στρατό του, η επέκταση οδήγησε εκατοντάδες χιλιάδες να έρθουν στο πλευρό μας. Δεκάδες αξιωματικοί της λευκής φρουράς και κοζάκοι που ήρθαν να πολεμήσουν στο πλευρό μας είπαν ότι είχαν πειστεί ότι ο Κολτσάκ πουλούσε τη Ρωσία δεξιά κι αριστερά, και παρόλο που δε συμμερίζονταν τις απόψεις των Μπολσεβίκων, ήρθαν στο πλευρό του Κόκκινου Στρατού. Έτσι τελείωσε ο Κολτσάκ και έτσι θα καταλήξει και ο Ντενίκιν.
	(6)	Καθ' όλη τη διάρκεια της διετούς ύπαρξης της σοβιετικής εξουσίας, όποτε εμφανιζόταν κάποια αστάθεια ανάμεσα στις αγροτικές μάζες που δεν έχουν δει και δε γνωρίζουν τη σοβιετική δουλειά, πάντα απευθύναμε έκκληση στο πιο οργανωμένο τμήμα του αστικού προλεταριάτου για βοήθεια και λαμβάναμε την πιο ηρωική υποστήριξη από αυτούς.
	(7)	Σήμερα είδα συντρόφους από τους εργάτες του Ivanovo- Voznesensk που έχουν διαθέσει τους μισούς αξιωματούχους του Κόμματος σε υπεύθυνες θέσεις για αποστολή στο μέτωπο. Ένας από αυτούς μου είπε σήμερα για τον ενθουσιασμό με τον οποίο δεκάδες χιλιάδες μη κομματικοί εργάτες τους έδωξαν. Ένας ηλικιωμένος, ένας μη κομματικός, τους πλησίασε και τους είπε: «Μην ανησυχείτε, μπορείτε να πάτε, η θέση σας είναι εκεί, θα δουλέψουμε εμείς εδώ για εσάς». Όταν αυτή η διάθεση γίνεται φανερή στους μη κομματικούς εργάτες, όταν οι μη κομματικές μάζες που δεν είναι ακόμη ξεκάθαρες στα πολιτικά ζητήματα βλέπουν ότι στέλνουμε τους καλύτερους από τους εργάτες και τους αγρότες στο μέτωπο όπου αναλαμβάνουν τα πιο δύσκολα και πιο επαχθή καθήκοντα, καθήκοντα μεγαλύτερης ευθύνης, όπου θα πολεμήσουν στις πρώτες τάξεις και θα κάνουν τις περισσότερες θυσίες, θα πεθάνουν σε μάχες, τότε ο αριθμός των υποστηρικτών μας μεταξύ των λιγότερο εκπαιδευμένων και ενημερωμένων μη κομματικών εργατών και αγροτών θα αυξηθεί στο δεκαπλάσιο και θαύματα θα συμβούν ανάμεσα σε στρατεύματα που είναι αμφιταλαντευόμενα, αδύναμα και κουρασμένα.
	3 (7)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς- αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος

(1)	<p>Σε ορισμένα μέτωπα που ήταν παλαιότερα εξαιρετικά σημαντικά και στα οποία ο εχθρός είχε εναποθέσει μεγάλες ελπίδες, η νίκη για την πλευρά μας πλησιάζει και θα είναι, όπως όλα δείχνουν, ολοκληρωτική και αμετάκλητη. Στο Βόρειο Μέτωπο, όπου η επίθεση κατά του Μούρμανσκ υποσχέθηκε να δώσει στον εχθρό ιδιαίτερα μεγάλα πλεονεκτήματα και όπου οι Βρετανοί είχαν συγκεντρώσει εδώ και πολύ καιρό τεράστιες, άριστα εξοπλισμένες δυνάμεις και όπου είχαμε απίστευτη δυσκολία να πολεμήσουμε λόγω έλλειψης τροφής και εξοπλισμού - εκεί φαινόταν ότι οι προοπτικές για τους Βρετανούς και Γάλλους ιμπεριαλιστές ήταν από τις πιο λαμπρές. Εκεί, όμως, η εχθρική επίθεση κατέρρευσε εντελώς. Οι Βρετανοί έπρεπε να αποσύρουν τα στρατεύματά τους και τώρα επιβεβαιώνεται πλήρως ότι οι Βρετανοί εργάτες δε θέλουν πόλεμο εναντίον της Ρωσίας και ακόμη και τώρα, όταν η Βρετανία απέχει πολύ από τον επαναστατικό αγώνα, είναι σε θέση να ασκήσουν τέτοια πίεση στην κυβέρνησή τους -που είναι γεμάτη αρπακτικά και ληστές- που μπορούν να τους αναγκάσουν να αποσύρουν τα στρατεύματά τους από τη Ρωσία. Αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν αυτό το μέτωπο που ήταν ιδιαίτερα επικίνδυνο γιατί ο εχθρός εκεί είχε θαλάσσιο δίοδο και βρισκόταν σε ευνοϊκότερη θέση . Υπάρχουν ρωσικές δυνάμεις της λευκής φρουράς χωρίς ουσιαστική ισχύ.</p>
(2)	<p>Ξέρετε ότι όλη η ευρωπαϊκή αστική τάξη βοήθησε τον Κολτσάκ. Γνωρίζετε ότι τη γραμμή της Σιβηρίας κρατούσαν οι Πολωνοί και οι Τσέχοι, ότι υπήρχαν επίσης Ιταλοί εκεί και Αμερικανοί αξιωματικοί ως εθελοντές. Όλα όσα θα μπορούσαν να παραλύσουν την επανάσταση ήρθαν σε βοήθεια του Κολτσάκ. Και όλα κατέρρευσαν γιατί οι αγρότες, οι Σιβηριανοί αγρότες, που λιγότερο από όλους υποτάσσονται στην επιρροή του κομμουνισμού επειδή έρχονται λιγότερο σε επαφή μαζί του, έλαβαν ένα τέτοιο μάθημα από τον Κολτσάκ, μια σύγκριση στην πράξη (και στους αγρότες αρέσουν οι συγκρίσεις στην πράξη)</p>
(3)	<p>Υπάρχουν όμως σαφείς ενδείξεις ότι η εποχή κατά την οποία αυτή η απάτη είχε αποτέλεσμα έχει πλέον τελειώσει και ότι η αποσύνθεση έχει αρχίσει στον πολωνικό στρατό. Αμερικανικές εκθέσεις που δεν μπορούν να υποπτευθούν</p>

(4)	<p>Αυτό δείχνει άλλα δύο μέτωπα, το μέτωπο της Πετρούπολης και το νότιο μέτωπο, όπου διαδραματίζονται τα σημαντικότερα γεγονότα. Και εδώ όλα τα σημάδια δείχνουν ότι ο εχθρός συγκεντρώνει τις τελευταίες του δυνάμεις. Έχουμε ακριβείς πληροφορίες ότι ο Υπουργός Πολέμου Τσόρτσιλ και το καπιταλιστικό κόμμα στη Βρετανία ανέλαβαν αυτό το στρατιωτικό εγχείρημα κατά της Πετρούπολης για να δείξουν τη δυνατότητα να τερματιστεί γρήγορα η Σοβιετική Ρωσία και ότι ο βρετανικός Τύπος θεωρεί αυτό το εγχείρημα ως το τελευταίο διακύβευμα από τον κ. Τσόρτσιλ και τους σοβινιστές ενάντια στην αναμφισβήτητη βούληση της πλειοψηφίας του λαού. Μπορούμε να θεωρήσουμε την επίθεση στην Πετρούπολη ως βοήθεια στον Ντενίκιν. Αυτό το συμπέρασμα μπορεί να εξαχθεί από την κατάσταση στο μέτωπο της Πετρούπολης.</p>
(5)	<p>Γνωρίζετε ότι οι κυβερνήσεις της Λετονίας, της Λιθουανίας και της Εσθονίας συμφώνησαν με την πρότασή μας για έναρξη ειρηνευτικών διαπραγματεύσεων. Όπως είναι φυσικό, αυτή η τελευταία είδηση έχει δημιουργήσει κάποιες σκέψεις στα στρατεύματά μας, δίνοντάς τους ελπίδες ότι ο πόλεμος φτάνει στο τέλος του. Οι διαπραγματεύσεις ξεκίνησαν. Στο μεταξύ, η Βρετανία συγκέντρωσε τα εναπομείναντα πλοία της και αποβίβασε αρκετές χιλιάδες λευκοφύλακες εξοπλισμένους με βαρύ πολεμικό εξοπλισμό. Δεν μπορούν να τα μεταφέρουν σε εμάς, ωστόσο, αν δεν ξεγελάσουν τον κόσμο εξαπατώντας τον, γιατί τόσο στη Βρετανία όσο και στη Γαλλία υπήρξαν περιπτώσεις αποτυχημένης απόπειρας φόρτωσης πολεμικού υλικού σε πλοία επειδή οι λιμενεργάτες απέργησαν και είπαν ότι δε θα επιτρέψουν τη φόρτωση σε ατμόπλοια που μετέφεραν όπλα καταστροφής στη Σοβιετική Ρωσία. Οι Βρετανοί ιμπεριαλιστές έπρεπε να πάρουν οπλισμό από άλλες χώρες, καλύπτοντας τους δικούς τους. Δεν είναι περίεργο, λοιπόν, που έστειλαν εναντίον της Σοβιετικής Ρωσίας μερικές εκατοντάδες ή μερικές χιλιάδες Ρώσους αξιωματικούς της λευκής φρουράς. Υπάρχουν στρατόπεδα στη Βρετανία όπου αυτοί οι αξιωματικοί της λευκής φρουράς στεγάζονται, τρέφονται και εκπαιδεύονται για την εισβολή στη Ρωσία και μετά λένε ότι αυτός είναι ένας εσωτερικός πόλεμος που προκάλεσε η τρομοκρατία των μπολσεβίκων. Τα στρατόπεδα που</p>

		<p>κάποτε ήταν γεμάτα από Ρώσους αιχμαλώτους πολέμου είναι τώρα γεμάτα από Ρώσους αξιωματικούς της λευκής φρουράς. Αυτό εξηγεί τις τεράστιες επιτυχίες που σημείωσε ο εχθρός όταν έφερε αυτές τις δυνάμεις στο Μέτωπο της Πετρούπολης τη στιγμή που περιμέναμε από τη Λετονία και τη Λιθουανία να συνάψουν ανακωχή. Τώρα γνωρίζετε ότι το σημείο καμπής έχει επιτευχθεί στο μέτωπο της Πετρούπολης.</p>
	(6)	<p>Στην αρχή πέτυχε με τεράστια επιτυχία, αλλά όσο συνεχίζονταν οι μάχες, τόσο πιο αδύναμες γίνονταν οι τάξεις των αξιωματικών και των πολιτικά συνειδητοποιημένων κουλάκων που αποτελούσαν τη ραχοκοκαλιά του στρατού του Κολτσάκ και τόσο περισσότεροι εργάτες και αγρότες έπρεπε να στρατολογηθούν. Τους αρέσει να αγωνίζονται οι άλλοι για αυτούς, δεν τους αρέσει να κάνουν θυσίες και προτιμούν οι εργαζόμενοι να ρισκάρουν τη ζωή τους για τα συμφέροντά τους. Και όταν ο Κόλτσακ έπρεπε να επεκτείνει τον στρατό του, η επέκταση οδήγησε εκατοντάδες χιλιάδες να έρθουν στο πλευρό μας. Δεκάδες αξιωματικοί της λευκής φρουράς και κοζάκοι που ήρθαν να πολεμήσουν στο πλευρό μας είπαν ότι είχαν πειστεί ότι ο Κολτσάκ πουλούσε τη Ρωσία δεξιά κι αριστερά, και παρόλο που δε συμμερίζονταν τις απόψεις των Μπολσεβίκων, ήρθαν στο πλευρό του Κόκκινου Στρατού. Έτσι τελείωσε ο Κολτσάκ και έτσι θα καταλήξει και ο Ντενίκιν</p>
	(7)	<p>Επαναλαμβάνω ότι πρέπει τώρα να κάνουμε αυτή τη μεγάλη θυσία μόνο και μόνο γιατί αυτό είναι το κύριο και το τελευταίο μέτωπο όπου, όπως όλα δείχνουν, θα κριθεί η τύχη ολόκληρου του Εμφυλίου Πολέμου μέσα στις επόμενες εβδομάδες ή μήνες. Εδώ μπορούμε μια για πάντα να δώσουμε στον εχθρό ένα χτύπημα από το οποίο δε θα επανέλθει ποτέ. Μετά από αυτόν τον αιματηρό αγώνα ενάντια στους λευκοφύλακες, έναν αγώνα που μας επέβαλαν, θα μπορέσουμε επιτέλους να συνεχίσουμε τις δικές μας υποθέσεις, με σημαντική εξέλιξη, με μεγαλύτερη ελευθερία και με διπλάσια ενέργεια.</p>
	4 (6)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
	(1)	<p>Σύντροφοι, ξέρετε ότι δεν είναι μόνο η επιθυμία να γιορτάσουμε την ολοκλήρωση της εκπαίδευσης στο σοβιετικό σχολείο για τους</p>

		περισσότερους από εσάς που μας έκαναν να βρεθούμε όλοι μαζί εδώ, αλλά και η απόφαση που πήραν οι μισοί περίπου απόφοιτοι να φύγουν για το μέτωπο για την παροχή νέας, έκτακτης και ουσιαστικής βοήθειας στα στρατεύματα που δρουν εκεί.
	(2)	Ως εκ τούτου, η ευκαιρία να συγκεντρωθούν εδώ πολλές εκατοντάδες εργάτες και αγρότες και να τους δοθεί η δυνατότητα να σπουδάσουν κανονικά για μερικούς μήνες, να ολοκληρώσουν ένα μάθημα σοβιετικών σπουδών και μετά να φύγουν από εδώ ως ένα σώμα, οργανωμένο, συγκεντρωμένο, πολιτικά συνειδητοποιημένο για να κάνει το έργο της κυβέρνησης και για να διορθώσει τα τεράστια ελαττώματα που εξακολουθούν να υπάρχουν - μια τέτοια ευκαιρία έχει μεγάλη αξία για εμάς και δόθηκε με μεγάλη δυσκολία, και μετά από αρκετή αμφιταλάντευση πήραμε την απόφαση να επιτρέψουμε στη μισή από την παρούσα τάξη αποφοίτησης να πάει να εργαστεί στο μέτωπο. Οι συνθήκες όμως στο μέτωπο είναι τέτοιες που δεν είχαμε άλλη επιλογή.
	(3)	Αυτό δείχνει άλλα δύο μέτωπα, το μέτωπο της Πετρούπολης και το νότιο μέτωπο, όπου διαδραματίζονται τα σημαντικότερα γεγονότα. Και εδώ όλα τα σημάδια δείχνουν ότι ο εχθρός συγκεντρώνει τις τελευταίες του δυνάμεις. Έχουμε ακριβείς πληροφορίες ότι ο Υπουργός Πολέμου Τσόρτσιλ και το καπιταλιστικό κόμμα στη Βρετανία ανέλαβαν αυτό το στρατιωτικό εγχείρημα κατά της Πετρούπολης για να δείξουν τη δυνατότητα να τερματιστεί γρήγορα η Σοβιετική Ρωσία και ότι ο βρετανικός Τύπος θεωρεί αυτό το εγχείρημα ως το τελευταίο διακύβευμα από τον κ. Τσόρτσιλ και τους σοβινιστές ενάντια στην αναμφισβήτητη βούληση της πλειοψηφίας του λαού. Μπορούμε να θεωρήσουμε την επίθεση στην Πετρούπολη ως βοήθεια στον Ντενίκιν. Αυτό το συμπέρασμα μπορεί να εξαχθεί από την κατάσταση στο μέτωπο της Πετρούπολης.
	(4)	Σήμερα είδα συντρόφους από τους εργάτες του Ivanovo- Voznesensk που έχουν διαθέσει τους μισούς αξιωματούχους του Κόμματος σε υπεύθυνες θέσεις για αποστολή στο μέτωπο. Ένας από αυτούς μου είπε σήμερα για τον ενθουσιασμό με τον οποίο δεκάδες χιλιάδες μη κομματικοί εργάτες τους έδωξαν. Ένας ηλικιωμένος, ένας μη κομματικός, τους πλησίασε και

		τους είπε: «Μην ανησυχείτε, μπορείτε να πάτε, η θέση σας είναι εκεί, θα δουλέψουμε εμείς εδώ για εσάς». Όταν αυτή η διάθεση γίνεται φανερή στους μη κομματικούς εργάτες, όταν οι μη κομματικές μάζες που δεν είναι ακόμη ξεκάθαρες στα πολιτικά ζητήματα βλέπουν ότι στέλνουμε τους καλύτερους από τους εργάτες και τους αγρότες στο μέτωπο όπου αναλαμβάνουν τα πιο δύσκολα και πιο επαχθή καθήκοντα, καθήκοντα μεγαλύτερης ευθύνης, όπου θα πολεμήσουν στις πρώτες τάξεις και θα κάνουν τις περισσότερες θυσίες, θα πεθάνουν σε μάχες, τότε ο αριθμός των υποστηρικτών μας μεταξύ των λιγότερο εκπαιδευμένων και ενημερωμένων μη κομματικών εργατών και αγροτών θα αυξηθεί στο δεκαπλάσιο και θαύματα θα συμβούν ανάμεσα σε στρατεύματα που είναι αμφιταλαντευόμενα, αδύναμα και κουρασμένα.
	(5)	Αυτό, σύντροφοι, είναι το μεγαλειώδες, επαχθές και δύσκολο έργο που καλείστε να φέρετε εις πέρας. Δεν υπάρχει επιλογή για όσους φεύγουν για το μέτωπο ως εκπρόσωποι των εργατών και των αγροτών. Το σύνθημά τους πρέπει να είναι νίκη ή θάνατος. Καθένας από εσάς πρέπει να μπορεί να πλησιάσει τους τους λιγότερο εκπαιδευμένους και ενημερωμένους άνδρες του Κόκκινου Στρατού για να τους εξηγήσει την κατάσταση με την πιο κατανοητή γλώσσα, από τη σκοπιά ενός εργάτη, να τους βοηθήσει σε μια στιγμή δυσκολίας, να εξαλείψει όλες τους τις αμφιβολίες, να τους διδάξει να πολεμούν ενάντια σε πολυάριθμες εκδηλώσεις αδράνειας, δολιοφθοράς, εξαπάτησης ή προδοσίας.
	(6)	Γι' αυτό χαιρετίζω όσους από εσάς, σύντροφοι, αναλάβετε το δύσκολο και μεγαλειώδες έργο να πολεμήσετε μέχρι τέλους στις τάξεις στο μέτωπο και σας αποχαιρετώ με απόλυτη σιγουριά ότι θα μας φέρετε ολοκληρωτική και οριστική νίκη.
	5 (6)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Και ήμασταν της γνώμης ότι η απόφαση, που ελήφθη από δική μας επιλογή και με σκοπό την αποστολή στο μέτωπο ορισμένων από τους πιο αξιόλογους ανθρώπους που θα ήταν πολύτιμοι σε όλες τις διοικητικές και οργανωτικές εργασίες - αυτή η απόφαση ελήφθη υπό συνθήκες μεγάλης ανάγκης. Σύντροφοι, επιτρέψτε μου να σας κάνω μια σύντομη ανασκόπηση

		της κατάστασης που επικρατεί τώρα στα διάφορα μέτωπα, ώστε να κρίνετε πόσο επείγουσα είναι πια αυτή η ανάγκη.
	(2)	Εδώ, επομένως, πρέπει να τους εμπλέξουμε στην αποφασιστική μάχη, και εδώ βλέπουμε το ίδιο όπως είδαμε στην περίπτωση του Κολτσάκ.
	(3)	Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι η επίθεσή μας θα εξελιχθεί από μια μικρή, επιμέρους επίθεση σε μια γιγαντιαία μαζική επίθεση που θα μας οδηγήσει στην τελική νίκη.
	(4)	Γι' αυτό οι πιο πολιτικά συνειδητοποιημένοι από τους εργάτες και τους αγρότες, εκείνοι που είχαν κάνει μαθήματα στρατιωτικής εκπαίδευσης ή μαθήματα παρόμοια με τα δικά σας, πρέπει να πάνε στο μέτωπο οργανωμένοι και απόλυτα έτοιμοι, χωρισμένοι σε μεγάλες ή μικρές ομάδες όπως συμφωνήθηκε από τις στρατιωτικές αρχές, και κατανέμοντας καθήκοντα μεταξύ τους, ώστε να βοηθήσουν τα στρατεύματα μεταξύ των οποίων είναι εμφανής κάποια αστάθεια και όπου ο εχθρός πιέζει πιο δυνατά.
	(5)	Αυτό, σύντροφοι, είναι το μεγαλειώδες, επαχθές και δύσκολο έργο που καλείστε να φέρετε εις πέρας. Δεν υπάρχει επιλογή για όσους φεύγουν για το μέτωπο ως εκπρόσωποι των εργατών και των αγροτών. Το σύνθημά τους πρέπει να είναι νίκη ή θάνατος. Καθένας από εσάς πρέπει να μπορεί να πλησιάσει τους τους λιγότερο εκπαιδευμένους και ενημερωμένους άνδρες του Κόκκινου Στρατού για να τους εξηγήσει την κατάσταση με την πιο κατανοητή γλώσσα, από τη σκοπιά ενός εργάτη, να τους βοηθήσει σε μια στιγμή δυσκολίας, να εξαλείψει όλες τους τις αμφιβολίες, να τους διδάξει να πολεμούν ενάντια σε πολυάριθμες εκδηλώσεις αδράνειας, δολιοφθοράς, εξαπάτησης ή προδοσίας.
	(6)	Επαναλαμβάνω ότι πρέπει τώρα να κάνουμε αυτή τη μεγάλη θυσία μόνο και μόνο γιατί αυτό είναι το κύριο και το τελευταίο μέτωπο όπου, όπως όλα δείχνουν, θα κριθεί η τύχη ολόκληρου του Εμφυλίου Πολέμου μέσα στις επόμενες εβδομάδες ή μήνες. Εδώ μπορούμε μια για πάντα να δώσουμε στον εχθρό ένα χτύπημα από το οποίο δε θα επανέλθει ποτέ. Μετά από αυτόν τον αιματηρό αγώνα ενάντια στους λευκοφύλακες, έναν αγώνα που

		μας επέβαλαν, θα μπορέσουμε επιτέλους να συνεχίσουμε τις δικές μας υποθέσεις, με σημαντική εξέλιξη, με μεγαλύτερη ελευθερία και με διπλάσια ενέργεια.
	6 (6)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Ως εκ τούτου, η ευκαιρία να συγκεντρωθούν εδώ πολλές εκατοντάδες εργάτες και αγρότες και να τους δοθεί η δυνατότητα να σπουδάσουν κανονικά για μερικούς μήνες, να ολοκληρώσουν ένα μάθημα σοβιετικών σπουδών και μετά να φύγουν από εδώ ως ένα σώμα, οργανωμένο, συγκεντρωμένο, πολιτικά συνειδητοποιημένο για να κάνει το έργο της κυβέρνησης και για να διορθώσει τα τεράστια ελαττώματα που εξακολουθούν να υπάρχουν - μια τέτοια ευκαιρία έχει μεγάλη αξία για εμάς και δόθηκε με μεγάλη δυσκολία, και μετά από αρκετή αμφιταλάντευση πήραμε την απόφαση να επιτρέψουμε στη μισή από την παρούσα τάξη αποφοίτησης να πάει να εργαστεί στο μέτωπο. Οι συνθήκες όμως στο μέτωπο είναι τέτοιες που δεν είχαμε άλλη επιλογή.
	(2)	ότι συμπαθούν τον κομμουνισμό επιβεβαιώνουν ότι υπάρχει μια αυξανόμενη απαίτηση μεταξύ των Πολωνών αγροτών να τελειώσουν τον πόλεμο μέχρι την 1η Οκτωβρίου πάση θυσία, και ότι αυτή η απαίτηση υποστηρίζεται ακόμη και από τους πιο πατριώτες από τους Πολωνούς σοσιαλσοβινιστές που κατέχουν την ίδια θέση με τους Μενσεβίκους και τους Σοσιαλεπαναστάτες μας και δημιουργούν όλο και μεγαλύτερες αντιθέσεις στην κυβέρνησή τους. Το τελευταίο διάστημα η διάθεση των Πολωνών έχει αλλάξει αρκετά.
	(3)	Γι' αυτό, ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλη μπορεί να είναι αυτή η θυσία για εμάς -η αποστολή στο μέτωπο των εκατοντάδων φοιτητών που συγκεντρώθηκαν εδώ και προφανώς χρειαζόμασταν για δουλειά στη Ρωσία-, εντούτοις, σας πραγματοποιήσαμε την επιθυμία σας. Εκεί, στο μέτωπο της Πετρούπολης και του Νοτίου Μετώπου, η τύχη του πολέμου θα κριθεί, αν όχι σε εβδομάδες, το πολύ σε μήνες. Σε μια τέτοια στιγμή, κάθε πολιτικά συνειδητοποιημένος κομμουνιστής θα πρέπει να λέει στον εαυτό του: «Η θέση μου είναι εκεί, μπροστά από τους άλλους στο μέτωπο, όπου κάθε πολιτικά συνειδητοποιημένος κομμουνιστής που έχει αποφοιτήσει από αυτό το σχολείο έχει αξία».

	(4)	Αν υπήρξε κάποια αμφιταλάντευση μεταξύ των στρατευμάτων, είναι μόνο επειδή ο κόσμος έχει κουραστεί από τον πόλεμο. Γνωρίζετε καλά την πείνα, την καταστροφή και το μαρτύριο που έχουν υποστεί οι εργάτες και οι αγρότες αυτά τα δύο χρόνια αγώνα ενάντια στους ιμπεριαλιστές όλου του κόσμου. Ξέρετε ότι όσοι υποφέρουν κυρίως από κούραση δε θα αντέξουν την ένταση για πολύ, και αυτό το εκμεταλλεύεται ο εχθρός που έχει καλύτερες επαφές, καλύτερο επιτελείο και όχι προδότες, και επιτίθεται με όλες του τις δυνάμεις. Αυτός είναι ο λόγος για τις αποτυχίες μας στο Νότιο Μέτωπο.
	(5)	Γι' αυτό οι πιο πολιτικά συνειδητοποιημένοι από τους εργάτες και τους αγρότες, εκείνοι που είχαν κάνει μαθήματα στρατιωτικής εκπαίδευσης ή μαθήματα παρόμοια με τα δικά σας, πρέπει να πάνε στο μέτωπο οργανωμένοι και απόλυτα έτοιμοι, χωρισμένοι σε μεγάλες ή μικρές ομάδες όπως συμφωνήθηκε από τις στρατιωτικές αρχές, και κατανέμοντας καθήκοντα μεταξύ τους, ώστε να βοηθήσουν τα στρατεύματα μεταξύ των οποίων είναι εμφανής κάποια αστάθεια και όπου ο εχθρός πιέζει πιο δυνατά.
	(6)	Αυτό, σύντροφοι, είναι το μεγαλειώδες, επαχθές και δύσκολο έργο που καλείστε να φέρετε εις πέρας. Δεν υπάρχει επιλογή για όσους φεύγουν για το μέτωπο ως εκπρόσωποι των εργατών και των αγροτών. Το σύνθημά τους πρέπει να είναι νίκη ή θάνατος. Καθένας από εσάς πρέπει να μπορεί να πλησιάσει τους τους λιγότερο εκπαιδευμένους και ενημερωμένους άνδρες του Κόκκινου Στρατού για να τους εξηγήσει την κατάσταση με την πιο κατανοητή γλώσσα, από τη σκοπιά ενός εργάτη, να τους βοηθήσει σε μια στιγμή δυσκολίας, να εξαλείψει όλες τους τις αμφιβολίες, να τους διδάξει να πολεμούν ενάντια σε πολυάριθμες εκδηλώσεις αδράνειας, δολιοφθοράς, εξαπάτησης ή προδοσίας.
	7 (3)	Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ
	(1)	που εμείς μπορούμε να πούμε ότι ο Κόλτσακ μας έδωσε ένα εκατομμύριο υποστηρικτές στις περιοχές που είναι πιο απομακρυσμένες από βιομηχανικά κέντρα όπου θα είχαμε δυσκολία να τους κερδίσουμε. Έτσι ο

		Κολτσάκ αποδυναμώθηκε και γι' αυτό αισθανόμαστε τη θέση μας να είναι πιο σταθερή σε αυτό το μέτωπο.
	(2)	Γνωρίζετε από τις αναφορές του Ζινόβιεφ και του Τρότσκι ότι οι απώλειες έχουν καλυφθεί, ότι η προηγούμενη αμφιταλάντευση δεν υπάρχει πια και ότι οι δυνάμεις μας επιτίθενται, και επιτίθενται με επιτυχία, εξουδετερώνοντας κάθε αντίσταση. Αυτές οι μάχες χαρακτηρίζονται από μεγάλη αγριότητα. Ο σύντροφος Τρότσκι με ενημέρωσε τηλεφωνικά από την Πετρούπολη ότι στο Ντέτσκογιε στο Σέλο, το οποίο καταλάβαμε πρόσφατα, λευκοφύλακες και αστοί που είχαν μείνει πίσω, πυροβόλησαν από μεμονωμένα σπίτια, προβάλλοντας πεισματική αντίσταση, μεγαλύτερη αντίσταση από οποιαδήποτε προηγούμενη μάχη. Ο εχθρός αισθάνεται ότι έχει επιτευχθεί ένα σημείο καμψής σε ολόκληρο τον πόλεμο και ότι ο Ντενίκιν βρίσκεται σε μια θέση στην οποία πρέπει να βοηθηθεί και οι δυνάμεις μας που του επιτίθενται να εκτραπούν. Μπορούμε να πούμε σίγουρα ότι δεν τα κατάφεραν. Όλα όσα στείλαμε για να βοηθήσουμε την Πετρούπολη αποκτήθηκαν χωρίς την παραμικρή αποδυνάμωση του Νοτίου Μετώπου. Ούτε μια μονάδα για την Πετρούπολη δεν αποσύρθηκε από το Νότιο Μέτωπο και αυτή η νίκη που αρχίσαμε να πετυχαίνουμε -και την οποία θα επιδιώξουμε μέχρι το τέλος- θα επιτευχθεί χωρίς καμία αποδυνάμωση του Νοτίου Μετώπου όπου κρίνεται η έκβαση του πολέμου κατά των γαιοκτημόνων και των ιμπεριαλιστών. Πολύ σύντομα αυτό θα είναι το αποτέλεσμα στο Νότιο Μέτωπο.
	(3)	Επαναλαμβάνω ότι πρέπει τώρα να κάνουμε αυτή τη μεγάλη θυσία μόνο και μόνο γιατί αυτό είναι το κύριο και το τελευταίο μέτωπο όπου, όπως όλα δείχνουν, θα κριθεί η τύχη ολόκληρου του Εμφυλίου Πολέμου μέσα στις επόμενες εβδομάδες ή μήνες. Εδώ μπορούμε μια για πάντα να δώσουμε στον εχθρό ένα χτύπημα από το οποίο δε θα επανέλθει ποτέ. Μετά από αυτόν τον αιματηρό αγώνα ενάντια στους λευκοφύλακες, έναν αγώνα που μας επέβαλαν, θα μπορέσουμε επιτέλους να συνεχίσουμε τις δικές μας υποθέσεις, με σημαντική εξέλιξη, με μεγαλύτερη ελευθερία και με διπλάσια ενέργεια.
	8 (2)	Η αναπόφευκτη πτώση του προηγούμενου καθεστώτος

(1)	<p>Σήμερα μπορείτε να διαβάσετε στις βραδινές εφημερίδες ότι υπήρξαν εξεγέρσεις πίσω από τις γραμμές του Ντενίκιν - ότι η Ουκρανία φλέγεται. Έχουμε αναφορές για τα γεγονότα στον Καύκασο όπου οι βουνίσιοι, οδηγημένοι στην απόγνωση, επιτέθηκαν στα συντάγματα του Shkuro και τους πήραν τα τουφέκια και τα πυρομαχικά τους. Χθες λάβαμε ένα ξένο μήνυμα από τον ασύρματο που παραδεχόταν ότι η κατάσταση του Ντενίκιν ήταν δύσκολη – ότι αναγκάστηκε να στείλει τις σημαντικότερες δυνάμεις του στη μάχη επειδή η Ουκρανία φλεγόταν και υπήρχε εξέγερση στον Καύκασο. Έρχεται η στιγμή που ο Ντενίκιν θα πρέπει να ποντάρει τα πάντα. Ποτέ άλλοτε δεν υπήρξαν τόσο άγριες, αιματηρές μάχες όπως αυτή στο Ορέλ, όπου ο εχθρός έστειλε στη μάχη τα καλύτερα συντάγματά του, τα λεγόμενα συντάγματα «Κορνίλοφ» το ένα τρίτο από αυτούς ήταν οι πιο αντεπαναστάτες αξιωματικοί, οι καλύτερα εκπαιδευμένοι και με το πιο άγριο μίσος για τους εργάτες και τους αγρότες, αξιωματικοί που υπερασπίζονταν την αποκατάσταση της κυριαρχίας των δικών τους γαιοκτημόνων. Γι' αυτό έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι πλησιάζει η αποφασιστική στιγμή στο Νότιο Μέτωπο. Οι νίκες στο Orel και στο Voronezh όπου συνεχίζεται η καταδίωξη του εχθρού, δείχνουν ότι εδώ, όπως και στο μέτωπο της Πετρούπολης, έχει επιτευχθεί το σημείο καμπής.</p>
(2)	<p>Επαναλαμβάνω ότι πρέπει τώρα να κάνουμε αυτή τη μεγάλη θυσία μόνο και μόνο γιατί αυτό είναι το κύριο και το τελευταίο μέτωπο όπου, όπως όλα δείχνουν, θα κριθεί η τύχη ολόκληρου του Εμφυλίου Πολέμου μέσα στις επόμενες εβδομάδες ή μήνες. Εδώ μπορούμε μια για πάντα να δώσουμε στον εχθρό ένα χτύπημα από το οποίο δε θα επανέλθει ποτέ. Μετά από αυτόν τον αιματηρό αγώνα ενάντια στους λευκοφύλακες, έναν αγώνα που μας επέβαλαν, θα μπορέσουμε επιτέλους να συνεχίσουμε τις δικές μας υποθέσεις, με σημαντική εξέλιξη, με μεγαλύτερη ελευθερία και με διπλάσια ενέργεια.</p>
9 (6)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
(1)	<p>Σύντροφοι, ξέρετε ότι δεν είναι μόνο η επιθυμία να γιορτάσουμε την ολοκλήρωση της εκπαίδευσης στο σοβιετικό σχολείο για τους περισσότερους από εσάς που μας έκαναν να βρεθούμε όλοι μαζί εδώ, αλλά και η απόφαση που πήραν οι μισοί περίπου απόφοιτοι να φύγουν για το</p>

		μέτωπο για την παροχή νέας, έκτακτης και ουσιαστικής βοήθειας στα στρατεύματα που δρουν εκεί.
(2)		Σύντροφοι, γνωρίζουμε καλά τις μεγάλες δυσκολίες που αντιμετωπίζει ολόκληρη η διοίκησή μας στις πόλεις και, ιδιαίτερα, στις αγροτικές περιοχές λόγω της έλλειψης έμπειρων, καλά καταρτισμένων γνωστικά συντρόφων. Γνωρίζουμε επίσης καλά ότι οι πολύ καλά καταρτισμένοι εργάτες της Πετρούπολης, της Μόσχας, του Ιβάνοβο-Βόζνεσενσκ και άλλων πόλεων, αυτοί οι καταρτισμένοι σύντροφοι που μέχρι τώρα σήκωσαν αυτό που θα μπορούσε κανείς να ονομάσει το κύριο βάρος της διοίκησης της χώρας κάτω από πρωτοφανείς δύσκολες συνθήκες, που σήκωσαν το κύριο βάρος της ένωσης των εργατών και των αγροτών και της καθοδήγησης τους - γνωρίζουμε καλά ότι αυτοί οι σύντροφοι είναι εξαιρετικά εξαντλημένοι από τις υπεράνθρωπες προσπάθειες που απαιτούνται μερικές φορές από αυτούς για την υπεράσπιση της Σοβιετικής Δημοκρατίας.
(3)		Σήμερα μπορείτε να διαβάσετε στις βραδινές εφημερίδες ότι υπήρξαν εξεγέρσεις πίσω από τις γραμμές του Ντενίκιν - ότι η Ουκρανία φλέγεται. Έχουμε αναφορές για τα γεγονότα στον Καύκασο όπου οι βουνίσιοι, οδηγημένοι στην απόγνωση, επιτέθηκαν στα συντάγματα του Shkuro και τους πήραν τα τουφέκια και τα πυρομαχικά τους. Χθες λάβαμε ένα ξένο μήνυμα από τον ασύρματο που παραδεχόταν ότι η κατάσταση του Ντενίκιν ήταν δύσκολη – ότι αναγκάστηκε να στείλει τις σημαντικότερες δυνάμεις του στη μάχη επειδή η Ουκρανία φλεγόταν και υπήρχε εξέγερση στον Καύκασο. Έρχεται η στιγμή που ο Ντενίκιν θα πρέπει να ποντάρει τα πάντα. Ποτέ άλλοτε δεν υπήρξαν τόσο άγριες, αιματηρές μάχες όπως αυτή στο Ορέλ, όπου ο εχθρός έστειλε στη μάχη τα καλύτερα συντάγματά του, τα λεγόμενα συντάγματα «Κορνίλοφ» το ένα τρίτο από αυτούς ήταν οι πιο αντεπαναστάτες αξιωματικοί, οι καλύτερα εκπαιδευμένοι και με το πιο άγριο μίσος για τους εργάτες και τους αγρότες, αξιωματικοί που υπερασπίζονταν την αποκατάσταση της κυριαρχίας των δικών τους γαιοκτημόνων. Γι' αυτό έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι πλησιάζει η αποφασιστική στιγμή στο Νότιο Μέτωπο. Οι νίκες στο Orel και στο

		Voronezh όπου συνεχίζεται η καταδίωξη του εχθρού, δείχνουν ότι εδώ, όπως και στο μέτωπο της Πετρούπολης, έχει επιτευχθεί το σημείο καμπής.
	(4)	Αν υπήρξε κάποια αμφιταλάντευση μεταξύ των στρατευμάτων, είναι μόνο επειδή ο κόσμος έχει κουραστεί από τον πόλεμο. Γνωρίζετε καλά την πείνα, την καταστροφή και το μαρτύριο που έχουν υποστεί οι εργάτες και οι αγρότες αυτά τα δύο χρόνια αγώνα ενάντια στους ιμπεριαλιστές όλου του κόσμου. Ξέρετε ότι όσοι υποφέρουν κυρίως από κούραση δε θα αντέξουν την ένταση για πολύ, και αυτό το εκμεταλλεύεται ο εχθρός που έχει καλύτερες επαφές, καλύτερο επιτελείο και όχι προδότες, και επιτίθεται με όλες του τις δυνάμεις. Αυτός είναι ο λόγος για τις αποτυχίες μας στο Νότιο Μέτωπο.
	(5)	Σήμερα είδα συντρόφους από τους εργάτες του Ivanovo- Voznesensk που έχουν διαθέσει τους μισούς αξιωματούχους του Κόμματος σε υπεύθυνες θέσεις για αποστολή στο μέτωπο. Ένας από αυτούς μου είπε σήμερα για τον ενθουσιασμό με τον οποίο δεκάδες χιλιάδες μη κομματικοί εργάτες τους έδωξαν. Ένας ηλικιωμένος, ένας μη κομματικός, τους πλησίασε και τους είπε: «Μην ανησυχείτε, μπορείτε να πάτε, η θέση σας είναι εκεί, θα δουλέψουμε εμείς εδώ για εσάς». Όταν αυτή η διάθεση γίνεται φανερή στους μη κομματικούς εργάτες, όταν οι μη κομματικές μάζες που δεν είναι ακόμη ξεκάθαρες στα πολιτικά ζητήματα βλέπουν ότι στέλνουμε τους καλύτερους από τους εργάτες και τους αγρότες στο μέτωπο όπου αναλαμβάνουν τα πιο δύσκολα και πιο επαχθή καθήκοντα, καθήκοντα μεγαλύτερης ευθύνης, όπου θα πολεμήσουν στις πρώτες τάξεις και θα κάνουν τις περισσότερες θυσίες, θα πεθάνουν σε μάχες, τότε ο αριθμός των υποστηρικτών μας μεταξύ των λιγότερο εκπαιδευμένων και ενημερωμένων μη κομματικών εργατών και αγροτών θα αυξηθεί στο δεκαπλάσιο και θαύματα θα συμβούν ανάμεσα σε στρατεύματα που είναι αμφιταλαντευόμενα, αδύναμα και κουρασμένα.
	(6)	Αυτό, σύντροφοι, είναι το μεγαλειώδες, επαχθές και δύσκολο έργο που καλείστε να φέρετε εις πέρας. Δεν υπάρχει επιλογή για όσους φεύγουν για το μέτωπο ως εκπρόσωποι των εργατών και των αγροτών. Το σύνθημά τους πρέπει να είναι νίκη ή θάνατος. Καθένας από εσάς πρέπει να μπορεί να πλησιάσει τους τους λιγότερο εκπαιδευμένους και ενημερωμένους άνδρες

		<p>του Κόκκινου Στρατού για να τους εξηγήσει την κατάσταση με την πιο κατανοητή γλώσσα, από τη σκοπιά ενός εργάτη, να τους βοηθήσει σε μια στιγμή δυσκολίας, να εξαλείψει όλες τους τις αμφιβολίες, να τους διδάξει να πολεμούν ενάντια σε πολυάριθμες εκδηλώσεις αδράνειας, δολιοφθοράς, εξαπάτησης ή προδοσίας.</p>
--	--	---

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές-α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1920 1 Λαός – Εργατική τάξη	9 (33)	
	1(3)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Πρέπει να κάμψουμε όλες τις προσπάθειες για να κατακτήσουμε το χάος, να αποκαταστήσουμε τη βιομηχανία και τη γεωργία και να δώσουμε στους αγρότες τα αγαθά που χρειάζονται σε αντάλλαγμα για σιτηρά.
	(2)	Τώρα που νικήσαμε τους γαιοκτήμονες και απελευθερώσαμε τη Σιβηρία, την Ουκρανία και τον Βόρειο Καύκασο, έχουμε την ευκαιρία να αποκαταστήσουμε την οικονομία της χώρας.
	(3)	Έχουμε πολλά σιτηρά και τώρα πια έχουμε κάρβουνο και πετρέλαιο. Μας κρατούν ως προς τις συγκοινωνίες. Οι σιδηρόδρομοι είναι εκτός λειτουργίας. Οι μεταφορές πρέπει να αποκατασταθούν. Τότε μπορούμε να φέρουμε σιτηρά, κάρβουνο και λάδι στα εργοστάσια, μετά μπορούμε να παραδώσουμε αλάτι, τότε θα αρχίσουμε να αποκαθιστούμε τη βιομηχανία και να βάλουμε τέλος στην ένδεια των εργοστασίων και των εργαζομένων στους σιδηροδρόμους.

	2 (7)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης
	(1)	Σύντροφοι, οι μεγάλες νίκες του Κόκκινου Στρατού μας λύτρωσαν από την επίθεση του Κόιτσακ και του Γιούντενιτς και σχεδόν έβαλαν τέλος στον Ντενίκιν.
	(2)	Τώρα που νικήσαμε τους γαιοκτήμονες και απελευθερώσαμε τη Σιβηρία, την Ουκρανία και τον Βόρειο Καύκασο, έχουμε την ευκαιρία να αποκαταστήσουμε την οικονομία της χώρας.
	(3)	Έχουμε νικήσει στο μέτωπο του αιματηρού πολέμου.
	(4)	Γιατί νικήσαμε τους Υudenirh , Kolehak και Denikin , αν και οι καπιταλιστές όλου του κόσμου τους βοήθησαν; Γιατί είμαστε σίγουροι ότι τώρα θα βάλουμε μια τάξη στο οικονομικό χάος και θα αποκαταστήσουμε τη βιομηχανία και τη γεωργία;
	(5)	Ανατρέψαμε τους γαιοκτήμονες και τους καπιταλιστές γιατί οι άνδρες του Κόκκινου Στρατού, εργάτες και αγρότες, ήξεραν ότι πολεμούσαν για τα δικά τους ζωτικά συμφέροντα. Κερδίσαμε γιατί οι καλύτεροι από όλη την εργατική τάξη και από ολόκληρη την αγροτιά επέδειξαν απaráμιλλο ηρωισμό στον πόλεμο κατά των εκμεταλλευτών, έκαναν θαύματα ανδρείας , άντεξαν στις ανείπωτες στερήσεις, έκαναν μεγάλες θυσίες και απαλλάχθηκαν από σατανάδες και δειλούς.
	(6)	Διώξαμε τα σκουπίδια από τον στρατό. Και τώρα λέμε, «Κάτω αυτοί που παίρνουν οτιδήποτε ζητώντας από άλλους να τους το δώσουν, αντί να το πληρώσουν ή να δουλέψουν, κάτω αυτοί που σκέφτονται μόνο τον εαυτό τους, το προσωπικό τους κέρδος και την τεμπελιά, εκείνοι που φοβούνται τις θυσίες που είναι απαραίτητες για τη νίκη!»
	(7)	Ζήτω η εργασιακή πειθαρχία, ο ζήλος στην εργασία και η πίστη στον αγώνα των εργατών και των αγροτών! Αιώνια δόξα σε όσους πέθαναν στις πρώτες τάξεις του Κόκκινου Στρατού! Αιώνια δόξα σε αυτούς που τώρα οδηγούν εκατομμύρια εργαζόμενους και που με τον μεγαλύτερο ζήλο βαδίζουν στις πρώτες τάξεις του εργασιακού στρατού!
	3 (5)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος

	(1)	Τα στρατεύματα των γαιοκτημόνων και των καπιταλιστών που ήθελαν, με τη βοήθεια των καπιταλιστών όλου του κόσμου να αποκαταστήσουν την κυριαρχία τους στη Ρωσία, έχουν κατατροπωθεί.
	(2)	Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος και στη συνέχεια ο πόλεμος κατά της αντεπανάστασης, ωστόσο, έχουν μολύνει και καταστρέψει ολόκληρη τη χώρα.
	(3)	Έχουμε πολλά σιτηρά και τώρα πια έχουμε κάρβουνο και πετρέλαιο. Μας κρατούν ως προς τις συγκοινωνίες. Οι σιδηρόδρομοι είναι εκτός λειτουργίας. Οι μεταφορές πρέπει να αποκατασταθούν. Τότε μπορούμε να φέρουμε σιτηρά, κάρβουνο και λάδι στα εργοστάσια, μετά μπορούμε να παραδώσουμε αλάτι, τότε θα αρχίσουμε να αποκαθιστούμε τη βιομηχανία και να βάλουμε τέλος στην ένδεια των εργοστασίων και των εργαζομένων στους σιδηροδρόμους.
	(4)	Γιατί νικήσαμε τους Υudenirh , Kolehak και Denikin , αν και οι καπιταλιστές όλου του κόσμου τους βοήθησαν; Γιατί είμαστε σίγουροι ότι τώρα θα βάλουμε μια τάξη στο οικονομικό χάος και θα αποκαταστήσουμε τη βιομηχανία και τη γεωργία;
	(5)	Διώξαμε τα σκουπίδια από τον στρατό. Και τώρα λέμε, «Κάτω αυτοί που παίρνουν οτιδήποτε ζητώντας από άλλους να τους το δώσουν, αντί να το πληρώσουν ή να δουλέψουν, κάτω αυτοί που σκέφτονται μόνο τον εαυτό τους, το προσωπικό τους κέρδος και την τεμπελιά, εκείνοι που φοβούνται τις θυσίες που είναι απαραίτητες για τη νίκη!»
	4 (6)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
	(1)	Ας ξεκινήσουν όλοι οι εργάτες και οι αγρότες την αποκατάσταση των σιδηροδρόμων, ας ξεκινήσουν τη δουλειά με επιμονή και ενθουσιασμό. Όλο το έργο που απαιτείται για την αποκατάσταση των μεταφορών πρέπει να γίνει με τον μεγαλύτερο ζήλο, με επαναστατική θέρμη, με απόλυτη πίστη.
	(2)	Θα είμαστε νικητές αναίμακτα στο μέτωπο της εργασίας.
	(3)	Γιατί νικήσαμε τους Υudenirh , Kolehak και Denikin , αν και οι καπιταλιστές όλου του κόσμου τους βοήθησαν; Γιατί είμαστε σίγουροι ότι τώρα θα βάλουμε μια τάξη στο οικονομικό χάος και θα αποκαταστήσουμε τη βιομηχανία και τη γεωργία;

	(4)	Κερδίσαμε γιατί οι καλύτεροι από όλη την εργατική τάξη και από ολόκληρη την αγροτιά επέδειξαν απaráμιλλο ηρωισμό στον πόλεμο κατά των εκμεταλλευτών, έκαναν θαύματα ανδρείας, άντεξαν στις ανείπωτες στερήσεις, έκαναν μεγάλες θυσίες και απαλλάχθηκαν από σατανάδες και δειλούς.
	(5)	Είμαστε πλέον σίγουροι ότι θα νικήσουμε το χάος αυτό γιατί ικανότεροι άνθρωποι από ολόκληρη την εργατική τάξη και από ολόκληρη την αγροτιά εντάσσονται σε αυτόν τον αγώνα με την ίδια πολιτική συνείδηση, την ίδια σταθερότητα και τον ίδιο ηρωισμό.
	(6)	Ζήτω η εργασιακή πειθαρχία, ο ζήλος στην εργασία και η πίστη στον αγώνα των εργατών και των αγροτών! Αιώνια δόξα σε όσους πέθαναν στις πρώτες τάξεις του Κόκκινου Στρατού! Αιώνια δόξα σε αυτούς που τώρα οδηγούν εκατομμύρια εργαζόμενους και που με τον μεγαλύτερο ζήλο βαδίζουν στις πρώτες τάξεις του εργασιακού στρατού!
	5 (5)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Πρέπει να κάμψουμε όλες τις προσπάθειες για να κατακτήσουμε το χάος, να αποκαταστήσουμε τη βιομηχανία και τη γεωργία και να δώσουμε στους αγρότες τα αγαθά που χρειάζονται σε αντάλλαγμα για σιτηρά.
	(2)	Έχουμε πολλά σιτηρά και τώρα πια έχουμε κάρβουνο και πετρέλαιο. Μας κρατούν ως προς τις συγκοινωνίες. Οι σιδηρόδρομοι είναι εκτός λειτουργίας. Οι μεταφορές πρέπει να αποκατασταθούν. Τότε μπορούμε να φέρουμε σιτηρά, κάρβουνο και λάδι στα εργοστάσια, μετά μπορούμε να παραδώσουμε αλάτι, τότε θα αρχίσουμε να αποκαθιστούμε τη βιομηχανία και να βάλουμε τέλος στην ένδεια των εργοστασίων και των εργαζομένων στους σιδηροδρόμους.
	(3)	Ας ξεκινήσουν όλοι οι εργάτες και οι αγρότες την αποκατάσταση των σιδηροδρόμων, ας ξεκινήσουν τη δουλειά με επιμονή και ενθουσιασμό. Όλο το έργο που απαιτείται για την αποκατάσταση των μεταφορών πρέπει να γίνει με τον μεγαλύτερο ζήλο, με επαναστατική θέρμη, με απόλυτη πίστη.
	(4)	Όλοι έξω για δουλειά για την αποκατάσταση των μεταφορών!
	(5)	Διώξαμε τα σκουπίδια από τον στρατό. Και τώρα λέμε, «Κάτω αυτοί που παίρνουν οτιδήποτε ζητώντας από άλλους να τους το δώσουν, αντί να το πληρώσουν ή να δουλέψουν, κάτω αυτοί που σκέφτονται μόνο τον εαυτό τους, το προσωπικό τους κέρδος και την τεμπελιά, εκείνοι που φοβούνται τις θυσίες που είναι απαραίτητες για τη νίκη!»

	6 (4)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Γιατί νικήσαμε τους Yudenirh , Kolehak και Denikin , αν και οι καπιταλιστές όλου του κόσμου τους βοήθησαν; Γιατί είμαστε σίγουροι ότι τώρα θα βάλουμε μια τάξη στο οικονομικό χάος και θα αποκαταστήσουμε τη βιομηχανία και τη γεωργία;
	(2)	Είμαστε πλέον σίγουροι ότι θα νικήσουμε το χάος αυτό γιατί ικανότεροι άνθρωποι από ολόκληρη την εργατική τάξη και από ολόκληρη την αγροτιά εντάσσονται σε αυτόν τον αγώνα με την ίδια πολιτική συνείδηση, την ίδια σταθερότητα και τον ίδιο ηρωισμό.
	(3)	Όταν εκατομμύρια εργαζόμενοι ενώνονται σαν ένα σώμα και ακολουθούν τους καλύτερους της τάξης τους, η νίκη είναι εξασφαλισμένη.
	(4)	Ζήτω η εργασιακή πειθαρχία, ο ζήλος στην εργασία και η πίστη στον αγώνα των εργατών και των αγροτών! Αιώνια δόξα σε όσους πέθαναν στις πρώτες τάξεις του Κόκκινου Στρατού! Αιώνια δόξα σε αυτούς που τώρα οδηγούν εκατομμύρια εργαζόμενους και που με τον μεγαλύτερο ζήλο βαδίζουν στις πρώτες τάξεις του εργασιακού στρατού!
	7 (1)	Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ
	(1)	Είμαστε πλέον σίγουροι ότι θα νικήσουμε το χάος αυτό γιατί ικανότεροι άνθρωποι από ολόκληρη την εργατική τάξη και από ολόκληρη την αγροτιά εντάσσονται σε αυτόν τον αγώνα με την ίδια πολιτική συνείδηση, την ίδια σταθερότητα και τον ίδιο ηρωισμό.
	9 (2)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	Ανατρέψαμε τους γαιοκτήμονες και τους καπιταλιστές γιατί οι άνδρες του Κόκκινου Στρατού, εργάτες και αγρότες, ήξεραν ότι πολεμούσαν για τα δικά τους ζωτικά συμφέροντα. Κερδίσαμε γιατί οι καλύτεροι από όλη την εργατική τάξη και από ολόκληρη την αγροτιά επέδειξαν απaráμιλλο ηρωισμό στον πόλεμο κατά των εκμεταλλευτών, έκαναν θαύματα ανδρείας , άντεξαν στις ανείπωτες στερήσεις, έκαναν μεγάλες θυσίες και απαλλάχθηκαν από σατανάδες και δειλούς.
	(2)	Ζήτω η εργασιακή πειθαρχία, ο ζήλος στην εργασία και η πίστη στον αγώνα των εργατών και των αγροτών! Αιώνια δόξα σε όσους πέθαναν στις πρώτες

		τάξεις του Κόκκινου Στρατού! Αιώνια δόξα σε αυτούς που τώρα οδηγούν εκατομμύρια εργαζόμενους και που με τον μεγαλύτερο ζήλο βαδίζουν στις πρώτες τάξεις του εργασιακού στρατού!
--	--	---

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές-α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1920 2 Λαός-εργατική τάξη	9 (64)	
	1(6)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Αλλά οι εργάτες απαντούν, πρώτα ταΐστε τους εργάτες, πρώτα σταματήστε τη διαμάχη για την οποία πληρώνουν οι εργάτες με τη ζωή τους, πρώτα βάλτε ένα τέλος στη σφαγή, γιατί εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους στο πρόσφατο λουτρό αίματος για να αποφασίσουν εάν οι Βρετανοί ή κάποια άλλα αρπακτικά επρόκειτο να κυβερνήσουν. Όσο η εξουσία βρίσκεται στα χέρια των καπιταλιστών δεν σκεφτόμαστε την αύξηση της παραγωγής αλλά την ανατροπή τους.
	(2)	«Ανατρέψαμε τους καπιταλιστές και θα δώσουμε τη ζωή μας για να αποτρέψουμε κάθε απόπειρά τους να αποκαταστήσουν την κυριαρχία τους». Κανείς στη διάρκεια αυτών των δύο ετών δεν πεινούσε τόσο όσο οι εργάτες της Πετρούπολης, της Μόσχας και του Ιβάνοβο- Βόζνεσενσκ. Έχει υπολογιστεί τώρα ότι κατά τη διάρκεια αυτών των δύο ετών δεν έπαιρναν περισσότερα από επτά λίβρες ψωμί τον χρόνο, ενώ οι αγρότες των

		γκουμπερνιών που ασχολούνταν με την παραγωγή των σιτηρών κατανάλωναν όχι λιγότερες από δεκαεπτά λίβρες. Οι εργαζόμενοι έχουν κάνει μεγάλες θυσίες, έχουν υποστεί επιδημίες και η θνησιμότητα ανάμεσά τους έχει αυξηθεί.
	(3)	Τόσα έχουμε κερδίσει. Συνεχίζουμε όμως τον πόλεμο, τον συνεχίζουμε ωστόσο ως οικονομικό πόλεμο. Είναι οι κερδοσκόποι που πολεμάμε τώρα, η χούφτα των εργαζομένων που έχουν διαφθαρεί από το παλιό καπιταλιστικό σύστημα και που λένε στον εαυτό τους: «Πρέπει να έχω υψηλότερο μισθό και στο διάολο οι υπόλοιποι». «Δώστε μου διπλό μισθό, δώστε μου δύο ή τρεις λίβρες ψωμί την ημέρα», λένε, αδιαφορώντας για το γεγονός ότι εργάζονται για την υπεράσπιση των εργατών και των αγροτών, για την ήττα των καπιταλιστών.
	(4)	Πρέπει, με τη βοήθεια των συνδικαλιστικών οργανώσεων, να δημιουργήσουμε τη συντροφική πειθαρχία που υπήρχε στον Κόκκινο Στρατό, την οποία έχουν στα χέρια τους τα καλύτερα συνδικάτα μας, και την οποία είμαι πεπεισμένος ότι εσείς που έχετε ιδρύσει τώρα το συνδικάτο των μεταλλωρύχων επίσης θα καθιερώσετε.
	(5)	Το σωματείο σας θα είναι ένα από τα κορυφαία σωματεία και θα έχει όλη την κρατική βοήθεια που μπορούμε ενδεχομένως να προσφέρουμε. Και είμαι βέβαιος ότι και εσείς θα κάνετε παρόμοιες θυσίες για να εγκαθιδρύσετε μια σταθερή εργασιακή πειθαρχία, να αυξήσετε την παραγωγικότητα της εργασίας και να καλλιεργήσετε το πνεύμα της αυτοθυσίας μεταξύ των εργαζομένων στη βιομηχανία άνθρακα, μεταξύ εκείνων που ασχολούνται με αυτό που είναι ίσως το πιο δύσκολο, την πιο βρώμικη και εξαντλητική εργασία, και την οποία οι άνθρωποι των τεχνικών επαγγελμάτων προσπαθούν να καταργήσουν εντελώς.
	(6)	Όσοι αρνούνται να το καταλάβουν αυτό πρέπει να διωχθούν από τις τάξεις των εργαζομένων. Τα συνδικάτα, με την εκπαίδευση, την επιρροή και την προπαγάνδα τους αλλά και τη βαθιά τους ανησυχία για την παραγωγή και την πειθαρχία, θα το φροντίσουν αυτό για όσους δεν το καταλαβαίνουν επαρκώς. Αυτός είναι ο τρόπος ενίσχυσης της εργατικής αγροτικής κυβέρνησης. Και με αυτό το αργό αλλά πιο σημαντικό έργο που θα

		πετύχετε, πρέπει να πετύχετε νίκες ακόμα πιο σημαντικές από αυτές που σημείωσε ο Κόκκινος Στρατός μας στο μέτωπο.
	2 (10)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης
	(1)	Μετά από δύο χρόνια μάταιου αγώνα ενάντια στους λευκοφύλακες και τους καπιταλιστές, που υποστήριζαν οι καπιταλιστές όλου του κόσμου, σήμερα, μετά από όλες τις νίκες που σημειώσαμε, βρισκόμαστε και πάλι αντιμέτωποι με έναν σκληρό αγώνα, το ίδιο σκληρό με τον προηγούμενο αλλά πιο επιτυχημένο—ο αγώνας στο αναίμακτο μέτωπο, στο μέτωπο της εργασίας.
	(2)	Οι πλουσιότερες δυνάμεις στον κόσμο βοήθησαν τους Ρώσους λευκοφύλακες σε αυτόν τον αγώνα, διέθεσαν εκατοντάδες εκατομμύρια ρούβλια για να τους βοηθήσουν, τους προμήθευσαν με πυρομαχικά, ίδρυσαν ειδικά στρατόπεδα στο εξωτερικό για την εκπαίδευση αξιωματικών — και μέχρι σήμερα αυτά τα γραφεία στρατολόγησης εξακολουθούν να υπάρχουν στο εξωτερικό· όπου με τη βοήθεια των πλουσιότερων καπιταλιστών στον κόσμο στρατολογούνται Ρώσοι αιχμάλωτοι πολέμου και εθελοντές για τον πόλεμο κατά της Σοβιετικής Ρωσίας. Φαινόταν φυσικά σαν να επρόκειτο για ένα εγχείρημα απελπισίας, σαν να μην μπορούσε η Ρωσία να αντισταθεί στις στρατιωτικές δυνάμεις του κόσμου, οι οποίες είναι ισχυρότερες από εμάς. Ωστόσο, αυτό το θαύμα αποδείχθηκε δυνατό. Η Σοβιετική Ρωσία έκανε αυτό το θαύμα μέσα σε δύο χρόνια.
	(3)	Η Σοβιετική Ρωσία αποδείχθηκε η νικήτρια σε έναν πόλεμο εναντίον όλων των πλουσιότερων δυνάμεων του κόσμου. Γιατί; Όχι επειδή ήμασταν ισχυρότεροι από στρατιωτική άποψη, φυσικά - δεν ισχύει αυτό - αλλά επειδή στις πολιτισμένες χώρες υπήρχαν στρατιώτες που δεν μπορούσαν πια να εξαπατηθούν,
	(4)	Ωστόσο, συνέβη ένα θαύμα: τους νικήσαμε, χωρίστηκαν λόγω της διαμάχης τους, και η περίφημη Κοινωνία των Εθνών τούς έμοιαζε με μια ένωση τρελών σκύλων που αρπάζουν ο ένας τα κόκαλα του άλλου και δεν μπορούν να συμβιβαστούν σε ένα ζήτημα. Ωστόσο, ο αριθμός των

		μπολσεβίκων υποστηρικτών, άμεσων και έμμεσων, συνειδητών ή μη, αυξάνεται καθημερινά και κάθε ώρα σε κάθε χώρα.
(5)		Όλοι όσοι συμπονοούν τον σοσιαλισμό ξέρουν τι συνέβη στη Δεύτερη Διεθνή: για είκοσι πέντε χρόνια, από το 1889 έως το 1914, διηύθυνε το σοσιαλιστικό κίνημα σε όλες τις χώρες, αλλά όταν ξέσπασε ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος, οι σοσιαλιστές της Δεύτερης Διεθνούς έφεραν στο πλευρό της τις κυβερνήσεις τους, ο καθένας υπερασπίζεται τη δική του. Όλοι όσοι αυτοαποκαλούνταν Ρεπουμπλικάνοι, Σοσιαλεπαναστάτες ή Μενσεβίκοι, σε κάθε χώρα, πήραν το μέρος των δικών τους κυβερνήσεων, υπερασπίστηκαν την πατρίδα τους και βοήθησαν στην απόκρυψη των μυστικών συνθηκών - δεν τις δημοσίευσαν. Οι σοσιαλιστές που θεωρούνταν οι ηγέτες της εργατικής τάξης πήγαν με το μέρος των καπιταλιστών, στράφηκαν ενάντια στη ρωσική εργατική τάξη. Επικεφαλής της γερμανικής κυβέρνησης είναι η συμμορία Scheidemann, η οποία μέχρι σήμερα αυτοαποκαλείται σοσιαλδημοκράτες, αλλά είναι η πιο φαύλη από τους χασάπηδες· σε συμμαχία με τους γαιοκτήμονες και τους καπιταλιστές, έχουν δολοφονήσει τους ηγέτες της γερμανικής εργατικής τάξης, τη Ρόζα Λούξεμπουργκ και τον Καρλ Λίμπκνεχτ, και έχουν σφάξει δεκαπέντε χιλιάδες Γερμανούς προλετάρους.
(6)		Στο διάστημα από την ίδρυσή της μέχρι και πριν από ένα χρόνο, η Τρίτη Κομμουνιστική Διεθνής σημείωσε μια ολοκληρωτική νίκη. Η Δεύτερη Διεθνής έχει ήδη καταρρεύσει.
(7)		Αλλά αν, όπως είδατε, καταφέραμε, στα δύο χρόνια της σοβιετικής εξουσίας, να σταθούμε απέναντι σε ολόκληρο τον κόσμο, αυτό οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στον ηρωισμό των εργατών.
(8)		Αλλά είμαστε περήφανοι γι' αυτό και λέμε ότι αν δεν υπήρχε αυτή η σιδερένια κυριαρχία των εργαζομένων, αυτής της εργατικής πρωτοπορίας, δε θα είχαμε αντέξει για δύο μήνες, πόσο μάλλον για δύο χρόνια. Αυτό που μας έδωσε αυτή η δικτατορία είναι το εξής—κάθε φορά που παρουσιαζόταν μια δύσκολη κατάσταση κατά τη διάρκεια του πολέμου, το Κόμμα κινητοποιούσε τους Κομμουνιστές και αυτοί ήταν οι πρώτοι που χάθηκαν στις πρώτες τάξεις· χάθηκαν κατά χιλιάδες στο μέτωπο Γιουντένιτς και

		Κολτσάκ. Τα καλύτερα μέλη της εργατικής τάξης χάθηκαν· θυσιάστηκαν, συνειδητοποιώντας ότι, αν και χάθηκαν, θα σώσουν τις μελλοντικές γενιές, ότι θα σώσουν χιλιάδες χιλιάδων εργάτες και αγρότες.
	(9)	Καταδίδωκαν και κυνηγούσαν ανελέητα τους εγωιστές -αυτούς που κατά τη διάρκεια του πολέμου ενδιαφέρονταν μόνο για το τομάρι τους- και τους πυροβολούσαν χωρίς έλεος. Είμαστε περήφανοι για αυτή τη δικτατορία, για αυτή τη ισχυρή κυριαρχία των εργατών που έλεγε:
	(10)	Τόσα έχουμε κερδίσει. Συνεχίζουμε όμως τον πόλεμο, τον συνεχίζουμε ωστόσο ως οικονομικό πόλεμο. Είναι οι κερδοσκόποι που πολεμάμε τώρα, η χούφτα των εργαζομένων που έχουν διαφθαρεί από το παλιό καπιταλιστικό σύστημα και που λένε στον εαυτό τους: «Πρέπει να έχω υψηλότερο μισθό και στο διάολο οι υπόλοιποι». «Δώστε μου διπλό μισθό, δώστε μου δύο ή τρεις λίβρες ψωμί την ημέρα», λένε, αδιαφορώντας για το γεγονός ότι εργάζονται για την υπεράσπιση των εργατών και των αγροτών, για την ήττα των καπιταλιστών.
	3 (9)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος
	(1)	Όταν, στο αιματηρό μέτωπο του πολέμου, οι γαιοκτήμονες και οι καπιταλιστές προσπάθησαν να σπάσουν τη σοβιετική εξουσία στη Ρωσία, φαινόταν σαν το ζήτημα της Σοβιετικής Δημοκρατίας να ήταν μάταιο, σαν η Σοβιετική Ρωσία, η πιο αδύναμη, πιο υποανάπτυκτη και πιο κατεστραμμένη από όλες τις χώρες, δε θα ήταν σε θέση να συγκρατήσει τους καπιταλιστές όλου του κόσμου.
	(2)	αν και αφιερώθηκαν πολλές δέσμες χαρτιού για να τους αποδείξουν ότι οι Μπολσεβίκοι ήταν Γερμανοί πράκτορες, σφετεριστές, προδότες και τρομοκράτες.
	(3)	Όλοι όσοι συμπονούν τον σοσιαλισμό ξέρουν τι συνέβη στη Δεύτερη Διεθνή: για είκοσι πέντε χρόνια, από το 1889 έως το 1914, διηύθυνε το σοσιαλιστικό κίνημα σε όλες τις χώρες, αλλά όταν ξέσπασε ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος, οι σοσιαλιστές της Δεύτερης Διεθνούς έφεραν στο πλευρό της τις κυβερνήσεις τους, ο καθένας υπερασπίζεται τη δική του. Όλοι όσοι αυτοαποκαλούνταν Ρεπουμπλικάνοι, Σοσιαλεπαναστάτες ή Μενσεβίκοι, σε κάθε χώρα, πήραν το μέρος των δικών τους κυβερνήσεων,

		<p>υπερασπίστηκαν την πατρίδα τους και βοήθησαν στην απόκρυψη των μυστικών συνθηκών - δεν τις δημοσίευσαν. Οι σοσιαλιστές που θεωρούνταν οι ηγέτες της εργατικής τάξης πήγαν με το μέρος των καπιταλιστών, στράφηκαν ενάντια στη ρωσική εργατική τάξη. Επικεφαλής της γερμανικής κυβέρνησης είναι η συμμορία Scheidemann , η οποία μέχρι σήμερα αυτοαποκαλείται σοσιαλδημοκράτες, αλλά είναι η πιο φαύλη από τους χασάπηδες´ σε συμμαχία με τους γαιοκτήμονες και τους καπιταλιστές, έχουν δολοφονήσει τους ηγέτες της γερμανικής εργατικής τάξης, τη Ρόζα Λούξεμπουργκ και τον Καρλ Λίμπκνεχτ, και έχουν σφάξει δεκαπέντε χιλιάδες Γερμανούς προλετάρους.</p>
	(4)	<p>Λοιπόν βλέπετε πόσο ισχυρή επιρροή ασκούσε η σοβιετική εξουσία στη Ρωσία στους εργάτες όλου του κόσμου, παρά όλα τα ψέματα και τις συκοφαντίες εναντίον της. Οι στρατιώτες και οι εργάτες πιστεύουν ότι η εξουσία πρέπει να αποδοθεί σε εκείνους που εργάζονται - αυτός που δεν εργάζεται, δεν πρέπει να τρώει, αλλά αυτός που εργάζεται δικαιούται να έχει μια φωνή στο κράτος, μπορεί να επηρεάσει τα κρατικά ζητήματα. Αυτή είναι μια απλή αλήθεια και εκατομμύρια άνθρωποι της εργατικής τάξης την έχουν καταλάβει.</p>
	(5)	<p>Σε όλο τον κόσμο οι καπιταλιστές συγκεντρώνουν εργατική δύναμη και αυξάνουν την παραγωγή.</p>
	(6)	<p>Αυτό είναι το ψέμα που διαδίδουν με εκατομμύρια τρόπους οι καπιταλιστές όλων των χωρών και το οποίο οι μη κομματικοί, οι αντίπαλοι των Μπολσεβίκων, μεταφέρουν με χιλιάδες τρόπους και στους Ρώσους εργάτες, ειδικά σε αυτούς που είναι ανεπαρκώς μορφωμένοι ή που έχουν διαφθαρεί περισσότερο από τον καπιταλισμό ή είναι οι πιο αδαείς.</p>
	(7)	<p>Μας κατηγορούν που εγκαθιδρύσαμε τη δικτατορία του προλεταριάτου, για την ισχυρή, αδυσώπητη και σταθερή διακυβέρνηση των εργατών, που δεν τη σταματάει τίποτα και που λέει ότι όποιος δεν είναι μαζί μας είναι εναντίον μας και ότι η παραμικρή αντίσταση σε αυτήν την εξουσία θα συνθλιβεί.</p>
	(8)	<p>Όσοι είναι τόσο πρόθυμοι να συκοφαντούν τους μπολσεβίκους δεν πρέπει να ξεχθούν ότι η δικτατορία συνεπαγόταν τη μεγαλύτερη θυσία και πείνα από την πλευρά των εργατών που την ασκούσαν. Κατά τη διάρκεια αυτών</p>

		των δύο ετών, οι εργάτες του Ιβάνοβο-Βόζνεσενσκ, της Πετρούπολης και της Μόσχας υπέφεραν περισσότερο από οποιονδήποτε πολέμησε στα Κόκκινα μέτωπα.
	(9)	Πρέπει να τους πούμε ότι θεωρούμε όλους όσους ενεργούν με βάση τις παλιές επιταγές ως αποστάτες και προδότες τους οποίους η εργατική τάξη πρέπει να καταδείξει και να ντροπιάσει. Υπάρχουν κυρίως καπιταλιστικές χώρες γύρω μας και σε όλο τον κόσμο ενώνονται εναντίον μας, ενώνουν τις δυνάμεις τους με τους κερδοσκόπους μας. Θέλουν να μας ανατρέψουν με τη βία και νομίζουν ότι είναι πιο δυνατοί από εμάς. Συνεχίζουμε να είμαστε ένα πολιορκημένο φρούριο προς το οποίο είναι στραμμένα τα μάτια των εργατών του κόσμου, γιατί ξέρουν ότι η ελευθερία τους θα έρθει από εδώ, και σε αυτό το πολιορκημένο φρούριο πρέπει να δράσουμε με στρατιωτική σκληρότητα, με στρατιωτική πειθαρχία και αυτοθυσία. Στις τάξεις των εργαζομένων δεν μπορούμε να ανεχθούμε εγωιστές που αρνούνται να συνδυάσουν τα συμφέροντα της ομάδας τους με τα συμφέροντα των εργατών και των αγροτών γενικότερα.
	4 (9)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
	(1)	Σύντροφοι, αυτό το Συνέδριο και ολόκληρος ο κλάδος της βιομηχανίας είναι υψίστης σημασίας για τη Σοβιετική Δημοκρατία.
	(2)	Όταν, στο αιματηρό μέτωπο του πολέμου, οι γαιοκτήμονες και οι καπιταλιστές προσπάθησαν να σπάσουν τη σοβιετική εξουσία στη Ρωσία, φαινόταν σαν το ζήτημα της Σοβιετικής Δημοκρατίας να ήταν μάταιο, σαν η Σοβιετική Ρωσία, η πιο αδύναμη, πιο υποανάπτυκτη και πιο κατεστραμμένη από όλες τις χώρες, δε θα ήταν σε θέση να συγκρατήσει τους καπιταλιστές όλου του κόσμου.
	(3)	Ωστόσο, συνέβη ένα θαύμα: τους νικήσαμε, χωρίστηκαν λόγω της διαμάχης τους, και η περίφημη Κοινωνία των Εθνών τούς έμοιαζε με μια ένωση τρελών σκύλων που αρπάζουν ο ένας τα κόκαλα του άλλου και δεν μπορούν να συμβιβαστούν σε ένα ζήτημα. Ωστόσο, ο αριθμός των μπολσεβίκων υποστηρικτών, άμεσων και έμμεσων, συνειδητών ή μη, αυξάνεται καθημερινά και κάθε ώρα σε κάθε χώρα.

	(4)	Στο διάστημα από την ίδρυσή της μέχρι και πριν από ένα χρόνο, η Τρίτη Κομμουνιστική Διεθνής σημείωσε μια ολοκληρωτική νίκη. Η Δεύτερη Διεθνής έχει ήδη καταρρεύσει.	
	(5)	Είστε τώρα αντιμέτωποι με ένα δύσκολο έργο, δηλαδή, να πετύχετε μια πολύ πιο δύσκολη νίκη ακολουθώντας τις στρατιωτικές μας νίκες. Αυτό θα είναι ακόμη πιο δύσκολο γιατί εδώ δεν αρκεί μόνο ο ηρωισμός. Εδώ τα αποτελέσματα μπορούν να επιτευχθούν μόνο με επίμονη εργασία και θα απαιτηθούν χρόνια έντονης προσπάθειας.	
	(6)	Μας κατηγορούν που εγκαθιδρύσαμε τη δικτατορία του προλεταριάτου, για την ισχυρή, αδυσώπητη και σταθερή διακυβέρνηση των εργατών, που δεν τη σταματάει τίποτα και που λέει ότι όποιος δεν είναι μαζί μας είναι εναντίον μας και ότι η παραμικρή αντίσταση σε αυτήν την εξουσία θα συνθλιβεί.	
	(7)	Αλλά είμαστε περήφανοι γι' αυτό και λέμε ότι αν δεν υπήρχε αυτή η σιδερένια κυριαρχία των εργαζομένων, αυτής της εργατικής πρωτοπορίας, δε θα είχαμε αντέξει για δύο μήνες, πόσο μάλλον για δύο χρόνια. Αυτό που μας έδωσε αυτή η δικτατορία είναι το εξής—κάθε φορά που παρουσιαζόταν μια δύσκολη κατάσταση κατά τη διάρκεια του πολέμου, το Κόμμα κινητοποιούσε τους Κομμουνιστές και αυτοί ήταν οι πρώτοι που χάθηκαν στις πρώτες τάξεις· χάθηκαν κατά χιλιάδες στο μέτωπο Γιουντένιτς και Κολτσάκ. Τα καλύτερα μέλη της εργατικής τάξης χάθηκαν· θυσιάστηκαν, συνειδητοποιώντας ότι, αν και χάθηκαν, θα σώσουν τις μελλοντικές γενιές, ότι θα σώσουν χιλιάδες χιλιάδων εργάτες και αγρότες.	
	(8)	Καταδίωκαν και κυνηγούσαν ανελέητα τους εγωιστές -αυτούς που κατά τη διάρκεια του πολέμου ενδιαφέρονταν μόνο για το τομάρι τους- και τους πυροβολούσαν χωρίς έλεος. Είμαστε περήφανοι για αυτή τη δικτατορία, για αυτή τη ισχυρή κυριαρχία των εργατών που έλεγε:	
	(9)	Πρέπει, με τη βοήθεια των συνδικαλιστικών οργανώσεων, να δημιουργήσουμε τη συντροφική πειθαρχία που υπήρχε στον Κόκκινο Στρατό, την οποία έχουν στα χέρια τους τα καλύτερα συνδικάτα μας, και την οποία είμαι πεπεισμένος ότι εσείς που έχετε ιδρύσει τώρα το συνδικάτο των μεταλλωρύχων επίσης θα καθιερώσετε.	
	5 (6)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές	Απαιτή

(1)	<p>Αλλά οι εργάτες απαντούν, πρώτα ταΐστε τους εργάτες, πρώτα σταματήστε τη διαμάχη για την οποία πληρώνουν οι εργάτες με τη ζωή τους, πρώτα βάλτε ένα τέλος στη σφαγή, γιατί εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους στο πρόσφατο λουτρό αίματος για να αποφασίσουν εάν οι Βρετανοί ή κάποια άλλα αρπακτικά επρόκειτο να κυβερνήσουν. Όσο η εξουσία βρίσκεται στα χέρια των καπιταλιστών δεν σκεφτόμαστε την αύξηση της παραγωγής αλλά την ανατροπή τους.</p>
(2)	<p>Αλλά τώρα που ανατράπηκαν οι καπιταλιστές, αποδείξτε ότι μπορείτε να αυξήσετε την παραγωγικότητα χωρίς αυτούς. Διαψεύστε το ψέμα που διέδιδαν οι καπιταλιστές για τους εργάτες με ταξική συνείδηση, όταν έλεγαν ότι δεν πρόκειται για επανάσταση, ότι δεν είναι μια νέα τάξη πραγμάτων, αλλά μια καθαρή καταστροφή, μια απλή εκδίκηση στους καπιταλιστές. Λένε ότι οι εργαζόμενοι μόνοι τους δεν μπορούν ποτέ να οργανώσουν τη χώρα και να τη βγάλουν από το οικονομικό χάος, ότι μόνο αναρχία θα δημιουργήσουν.</p>
(3)	<p>Πρέπει να καταπολεμηθούν με συντροφική εκπαίδευση, με συναδελφική πειθώ, και δεν υπάρχει κανένας να το κάνει αυτό εκτός από τα συνδικάτα. Πρέπει να εξηγηθεί σε αυτούς τους εργάτες ότι αν πλευρίσουν τους κερδοσκόπους και τους πλούσιους αγρότες που λένε «όσο περισσότερα σιτηρά έχω τόσο περισσότερα χρήματα θα βγάλω» και «ο καθένας για τον εαυτό του και ο Θεός για όλους», θα ακολουθήσουν τις εντολές των καπιταλιστών ευγενών και όλων όσων διατηρούν τις παλιές καπιταλιστικές παραδόσεις.</p>
(4)	<p>Πρέπει, με τη βοήθεια των συνδικαλιστικών οργανώσεων, να δημιουργήσουμε τη συντροφική πειθαρχία που υπήρχε στον Κόκκινο Στρατό, την οποία έχουν στα χέρια τους τα καλύτερα συνδικάτα μας, και την οποία είμαι πεπεισμένος ότι εσείς που έχετε ιδρύσει τώρα το συνδικάτο των μεταλλωρύχων επίσης θα καθιερώσετε.</p>
(5)	<p>Αλλά για να σωθεί τώρα η σοβιετική εξουσία, η βιομηχανία πρέπει να τροφοδοτηθεί, δηλαδή να εφοδιαστεί με άνθρακα. Αν δε γίνει αυτό, θα είναι αδύνατο να αποκατασταθεί η οικονομία και οι σιδηρόδρομοι, θα είναι αδύνατο να τεθούν σε λειτουργία τα εργοστάσια και να παρασχεθούν αγαθά που θα ανταλλάσσονται με τα σιτηρά των αγροτών. Οι αγρότες δεν</p>

		μπορούν φυσικά να αρκούνται σε κομμάτια χρωματιστού χαρτιού. Μας δίνουν δάνειο, γιατί είναι καθήκον τους να χορηγούν δάνειο στους πεινασμένους εργάτες. Όμως είναι καθήκον μας να αποπληρώσουμε αυτό το δάνειο και, επομένως, η παραγωγή πρέπει να δεκαπλασιαστεί και να ξεκινήσουν όλα τα εργοστάσια.
	(6)	Όσοι αρνούνται να το καταλάβουν αυτό πρέπει να διωχθούν από τις τάξεις των εργαζομένων. Τα συνδικάτα, με την εκπαίδευση, την επιρροή και την προπαγάνδα τους αλλά και τη βαθιά τους ανησυχία για την παραγωγή και την πειθαρχία, θα το φροντίσουν αυτό για όσους δεν το καταλαβαίνουν επαρκώς. Αυτός είναι ο τρόπος ενίσχυσης της εργατικής αγροτικής κυβέρνησης. Και με αυτό το αργό αλλά πιο σημαντικό έργο που θα πετύχετε, πρέπει να πετύχετε νίκες ακόμα πιο σημαντικές από αυτές που σημείωσε ο Κόκκινος Στρατός μας στο μέτωπο.
	6 (7)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Όλοι γνωρίζετε, φυσικά, ότι χωρίς τη βιομηχανία άνθρακα δε θα υπήρχε σύγχρονη βιομηχανία, ούτε εργοστάσια. Ο άνθρακας είναι το πραγματικό ψωμί της βιομηχανίας. Χωρίς αυτό η βιομηχανία σταματά. Χωρίς αυτό οι σιδηρόδρομοι βρίσκονται σε θλιβερή κατάσταση και δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να αποκατασταθούν. Χωρίς αυτό, η βαριά βιομηχανία όλων των χωρών θα κατέρρευε, θα ισοπεδωνόταν και θα επέστρεφε στην πρωτόγονή της βαρβαρότητα.
	(2)	Ως αποτέλεσμα αυτού, διαπιστώνουμε ότι οι στρατιώτες που επέστρεψαν από την Οδησό είτε έπεισαν τους Μπολσεβίκους είτε δήλωσαν ότι «δε θα πολεμούσαν την εργατική και αγροτική κυβέρνηση». Ο κύριος λόγος της νίκης μας ήταν ότι οι εργάτες των προηγμένων δυτικοευρωπαϊκών χωρών καταλάβαιναν και συμπονούσαν την εργατική τάξη του κόσμου τόσο έντονα που, παρά τα ψέματα του αστικού Τύπου, ο οποίος σε φύλλα που εκδόθηκαν σε εκατομμύρια αντίτυπα πλημμύριζε με αποκρουστικές συκοφαντίες για τους Μπολσεβίκους — παρ' όλα αυτά, οι εργάτες ήταν στο πλευρό μας — και αυτό το γεγονός καθόρισε το θέμα του πολέμου μας. Όλοι συνειδητοποίησαν ότι αν εκατοντάδες χιλιάδες στρατιώτες είχαν πολεμήσει εναντίον μας όπως είχαν πολεμήσει εναντίον της Γερμανίας, δε θα

		μπορούσαμε να κρατηθούμε στο ύψος μας. Αυτό ήταν προφανές για όποιον ξέρει τι σημαίνει πόλεμος.
	(3)	Λοιπόν βλέπετε πόσο ισχυρή επιρροή ασκούσε η σοβιετική εξουσία στη Ρωσία στους εργάτες όλου του κόσμου, παρά όλα τα ψέματα και τις συκοφαντίες εναντίον της. Οι στρατιώτες και οι εργάτες πιστεύουν ότι η εξουσία πρέπει να αποδοθεί σε εκείνους που εργάζονται - αυτός που δεν εργάζεται, δεν πρέπει να τρώει, αλλά αυτός που εργάζεται δικαιούται να έχει μια φωνή στο κράτος, μπορεί να επηρεάσει τα κρατικά ζητήματα. Αυτή είναι μια απλή αλήθεια και εκατομμύρια άνθρωποι της εργατικής τάξης την έχουν καταλάβει.
	(4)	Είστε τώρα αντιμετώποι με ένα δύσκολο έργο, δηλαδή, να πετύχετε μια πολύ πιο δύσκολη νίκη ακολουθώντας τις στρατιωτικές μας νίκες. Αυτό θα είναι ακόμη πιο δύσκολο γιατί εδώ δεν αρκεί μόνο ο ηρωισμός. Εδώ τα αποτελέσματα μπορούν να επιτευχθούν μόνο με επίμονη εργασία και θα απαιτηθούν χρόνια έντονης προσπάθειας.
	(5)	Αλλά είμαστε περήφανοι γι' αυτό και λέμε ότι αν δεν υπήρχε αυτή η σιδερένια κυριαρχία των εργαζομένων, αυτής της εργατικής πρωτοπορίας, δε θα είχαμε αντέξει για δύο μήνες, πόσο μάλλον για δύο χρόνια. Αυτό που μας έδωσε αυτή η δικτατορία είναι το εξής—κάθε φορά που παρουσιαζόταν μια δύσκολη κατάσταση κατά τη διάρκεια του πολέμου, το Κόμμα κινητοποιούσε τους Κομμουνιστές και αυτοί ήταν οι πρώτοι που χάθηκαν στις πρώτες τάξεις· χάθηκαν κατά χιλιάδες στο μέτωπο Γιουντένιτς και Κολτσάκ. Τα καλύτερα μέλη της εργατικής τάξης χάθηκαν· θυσιάστηκαν, συνειδητοποιώντας ότι, αν και χάθηκαν, θα σώσουν τις μελλοντικές γενιές, ότι θα σώσουν χιλιάδες χιλιάδων εργάτες και αγρότες.
	(6)	Όμως θα αποδείξουν ότι οι εργάτες δεν ξεσηκώθηκαν ενάντια στους καπιταλιστές από εκδίκηση, αλλά με την άκαμπτη αποφασιστικότητα να δημιουργήσουν ένα κοινωνικό σύστημα στο οποίο δε θα υπάρχουν γαιοκτήμονες και καπιταλιστές. Για χάρη αυτού έγιναν αυτές οι θυσίες. Μόνο εξαιτίας εκείνων των απαράμιλλων θυσιών που έγιναν συνειδητά και εθελοντικά και υποστηρίχθηκαν από την πειθαρχία του Κόκκινου Στρατού, χωρίς να καταφεύγουν σε παλιές μεθόδους πειθαρχίας - μόνο χάρη σε αυτές τις τεράστιες θυσίες οι ανώτεροι εργάτες μπόρεσαν να διατηρήσουν τη

		δικτατορία τους και κέρδισαν το δικαίωμα στον σεβασμό των εργαζομένων όλου του κόσμου.
	(7)	Πρέπει να καταπολεμηθούν με συντροφική εκπαίδευση, με συναδελφική πειθώ, και δεν υπάρχει κανένας να το κάνει αυτό εκτός από τα συνδικάτα. Πρέπει να εξηγηθεί σε αυτούς τους εργάτες ότι αν πλευρίσουν τους κερδοσκόπους και τους πλούσιους αγρότες που λένε «όσο περισσότερα σιτηρά έχω τόσο περισσότερα χρήματα θα βγάλω» και «ο καθένας για τον εαυτό του και ο Θεός για όλους», θα ακολουθήσουν τις εντολές των καπιταλιστών ευγενών και όλων όσων διατηρούν τις παλιές καπιταλιστικές παραδόσεις.
	7 (4)	Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ
	(1)	Η Σοβιετική Ρωσία αποδείχθηκε η νικήτρια σε έναν πόλεμο εναντίον όλων των πλουσιότερων δυνάμεων του κόσμου. Γιατί; Όχι επειδή ήμασταν ισχυρότεροι από στρατιωτική άποψη, φυσικά - δεν ισχύει αυτό - αλλά επειδή στις πολιτισμένες χώρες υπήρχαν στρατιώτες που δεν μπορούσαν πια να εξαπατηθούν,
	(2)	Όλοι όσοι συμπονούν τον σοσιαλισμό ξέρουν τι συνέβη στη Δεύτερη Διεθνή: για είκοσι πέντε χρόνια, από το 1889 έως το 1914, διηύθυνε το σοσιαλιστικό κίνημα σε όλες τις χώρες, αλλά όταν ξέσπασε ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος, οι σοσιαλιστές της Δεύτερης Διεθνούς έφεραν στο πλευρό της τις κυβερνήσεις τους, ο καθένας υπερασπίζεται τη δική του. Όλοι όσοι αυτοαποκαλούνταν Ρεπουμπλικάνοι, Σοσιαλεπαναστάτες ή Μενσεβίκοι, σε κάθε χώρα, πήραν το μέρος των δικών τους κυβερνήσεων, υπερασπίστηκαν την πατρίδα τους και βοήθησαν στην απόκρυψη των μυστικών συνθηκών - δεν τις δημοσίευσαν. Οι σοσιαλιστές που θεωρούνταν οι ηγέτες της εργατικής τάξης πήγαν με το μέρος των καπιταλιστών, στράφηκαν ενάντια στη ρωσική εργατική τάξη. Επικεφαλής της γερμανικής κυβέρνησης είναι η συμμορία Scheidemann, η οποία μέχρι σήμερα αυτοαποκαλείται σοσιαλδημοκράτες, αλλά είναι η πιο φαύλη από τους χασάπηδες σε συμμαχία με τους γαιοκτήμονες και τους καπιταλιστές, έχουν δολοφονήσει τους ηγέτες της γερμανικής εργατικής τάξης, τη Ρόζα

		Λούξεμπουργκ και τον Καρλ Λίμπκνεχτ, και έχουν σφάξει δεκαπέντε χιλιάδες Γερμανούς προλετάρους.
	(3)	Λοιπόν βλέπετε πόσο ισχυρή επιρροή ασκούσε η σοβιετική εξουσία στη Ρωσία στους εργάτες όλου του κόσμου, παρά όλα τα ψέματα και τις συκοφαντίες εναντίον της. Οι στρατιώτες και οι εργάτες πιστεύουν ότι η εξουσία πρέπει να αποδοθεί σε εκείνους που εργάζονται - αυτός που δεν εργάζεται, δεν πρέπει να τρώει, αλλά αυτός που εργάζεται δικαιούται να έχει μια φωνή στο κράτος, μπορεί να επηρεάσει τα κρατικά ζητήματα. Αυτή είναι μια απλή αλήθεια και εκατομμύρια άνθρωποι της εργατικής τάξης την έχουν καταλάβει.
	(4)	Αυτό πρέπει να έχουν κατά νου και να θυμούνται , πρώτα και κύρια, οι σύντροφοι στη βιομηχανία άνθρακα. Είμαστε πρωτοπόροι. Συνεχίζουμε τον πόλεμο - όχι τον αιματηρό πόλεμο, που, ευτυχώς, τελείωσε- και κανείς δε θα τολμήσει τώρα να επιτεθεί στη Σοβιετική Ρωσία, γιατί ξέρουν ότι θα νικηθούν αφού οι ταξικά συνειδητοποιημένοι εργάτες δεν μπορούν να στραφούν εναντίον μας` θα ανατινάξουν λιμάνια, όπως έκαναν στον Αρχάγγελο υπό τους Βρετανούς αλλά και στην Οδησσό. Αυτό έχει άλλωστε αποδειχθεί.
	8 (2)	Η αναπόφευκτη πτώση του προηγούμενου καθεστώτος
	(1)	Σήμερα η έλλειψη άνθρακα και η κρίση έχουν τις πιο τρομερές συνέπειες ακόμη και στις νικήτριες χώρες, ακόμη και σε χώρες πολύ πιο προηγμένες από τη Ρωσία που έχουν υποφέρει πολύ λιγότερο στον πόλεμο. Είναι, επομένως, ακόμη πιο απαραίτητο για εμάς, σύντροφοι, που συγκεντρωθήκατε για να σχηματίσετε μια στέρεη, ισχυρή, δυνατή και ταξική ένωση εργατών ορυχείων, να συνειδητοποιήσετε ξεκάθαρα τα τεράστια καθήκοντα με τα οποία ολόκληρη η Σοβιετική Δημοκρατία, οι εργάτες και η κυβέρνηση των αγροτών αντιμετωπίζουν αυτή την ένωση, αντιμετωπίζουν τους εργάτες ορυχείων.
	(2)	Πρέπει να τους πούμε ότι θεωρούμε όλους όσους ενεργούν με βάση τις παλιές επιταγές ως αποστάτες και προδότες τους οποίους η εργατική τάξη πρέπει να καταδείξει και να ντροπιάσει. Υπάρχουν κυρίως καπιταλιστικές χώρες γύρω μας και σε όλο τον κόσμο ενώνονται εναντίον μας, ενώνουν τις δυνάμεις τους με τους κερδοσκόπους μας. Θέλουν να μας ανατρέψουν

		<p>με τη βία και νομίζουν ότι είναι πιο δυνατοί από εμάς. Συνεχίζουμε να είμαστε ένα πολιορκημένο φρούριο προς το οποίο είναι στραμμένα τα μάτια των εργατών του κόσμου, γιατί ξέρουν ότι η ελευθερία τους θα έρθει από εδώ, και σε αυτό το πολιορκημένο φρούριο πρέπει να δράσουμε με στρατιωτική σκληρότητα, με στρατιωτική πειθαρχία και αυτοθυσία. Στις τάξεις των εργαζομένων δεν μπορούμε να ανεχθούμε εγωιστές που αρνούνται να συνδυάσουν τα συμφέροντα της ομάδας τους με τα συμφέροντα των εργατών και των αγροτών γενικότερα.</p>
	9 (11)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	<p>Σήμερα η έλλειψη άνθρακα και η κρίση έχουν τις πιο τρομερές συνέπειες ακόμη και στις νικήτριες χώρες, ακόμη και σε χώρες πολύ πιο προηγμένες από τη Ρωσία που έχουν υποφέρει πολύ λιγότερο στον πόλεμο. Είναι, επομένως, ακόμη πιο απαραίτητο για εμάς, σύντροφοι, που συγκεντρωθήκατε για να σχηματίσετε μια στέρεη, ισχυρή, δυνατή και ταξική ένωση εργατών ορυχείων, να συνειδητοποιήσετε ξεκάθαρα τα τεράστια καθήκοντα με τα οποία ολόκληρη η Σοβιετική Δημοκρατία, οι εργάτες και η κυβέρνηση των αγροτών αντιμετωπίζουν αυτή την ένωση, αντιμετωπίζουν τους εργάτες ορυχείων.</p>
	(2)	<p>Μετά από δύο χρόνια μάταιου αγώνα ενάντια στους λευκοφύλακες και τους καπιταλιστές, που υποστήριξαν οι καπιταλιστές όλου του κόσμου, σήμερα, μετά από όλες τις νίκες που σημειώσαμε, βρισκόμαστε και πάλι αντιμέτωποι με έναν σκληρό αγώνα, το ίδιο σκληρό με τον προηγούμενο αλλά πιο επιτυχημένο—ο αγώνας στο αναίμακτο μέτωπο, στο μέτωπο της εργασίας.</p>
	(3)	<p>Η Σοβιετική Ρωσία αποδείχθηκε η νικήτρια σε έναν πόλεμο εναντίον όλων των πλουσιότερων δυνάμεων του κόσμου. Γιατί; Όχι επειδή ήμασταν ισχυρότεροι από στρατιωτική άποψη, φυσικά - δεν ισχύει αυτό - αλλά επειδή στις πολιτισμένες χώρες υπήρχαν στρατιώτες που δεν μπορούσαν πια να εξαπατηθούν,</p>
	(4)	<p>Ως αποτέλεσμα αυτού, διαπιστώνουμε ότι οι στρατιώτες που επέστρεψαν από την Οδησό είτε έπεισαν τους Μπολσεβίκους είτε δήλωσαν ότι «δε θα πολεμούσαν την εργατική και αγροτική κυβέρνηση». Ο κύριος λόγος της νίκης μας ήταν ότι οι εργάτες των προηγμένων δυτικοευρωπαϊκών χωρών</p>

		καταλάβαιναν και συμπονούσαν την εργατική τάξη του κόσμου τόσο έντονα που, παρά τα ψέματα του αστικού Τύπου, ο οποίος σε φύλλα που εκδόθηκαν σε εκατομμύρια αντίτυπα πλημμύριζε με αποκρουστικές συκοφαντίες για τους Μπολσεβίκους — παρ' όλα αυτά, οι εργάτες ήταν στο πλευρό μας' και αυτό το γεγονός καθόρισε το θέμα του πολέμου μας. Όλοι συνειδητοποίησαν ότι αν εκατοντάδες χιλιάδες στρατιώτες είχαν πολεμήσει εναντίον μας όπως είχαν πολεμήσει εναντίον της Γερμανίας, δε θα μπορούσαμε να κρατηθούμε στο ύψος μας. Αυτό ήταν προφανές για όποιον ξέρει τι σημαίνει πόλεμος.
	(5)	Λοιπόν βλέπετε πόσο ισχυρή επιρροή ασκούσε η σοβιετική εξουσία στη Ρωσία στους εργάτες όλου του κόσμου, παρά όλα τα ψέματα και τις συκοφαντίες εναντίον της. Οι στρατιώτες και οι εργάτες πιστεύουν ότι η εξουσία πρέπει να αποδοθεί σε εκείνους που εργάζονται - αυτός που δεν εργάζεται, δεν πρέπει να τρώει, αλλά αυτός που εργάζεται δικαιούται να έχει μια φωνή στο κράτος, μπορεί να επηρεάσει τα κρατικά ζητήματα. Αυτή είναι μια απλή αλήθεια και εκατομμύρια άνθρωποι της εργατικής τάξης την έχουν καταλάβει.
	(6)	Είστε τώρα αντιμέτωποι με ένα δύσκολο έργο, δηλαδή, να πετύχετε μια πολύ πιο δύσκολη νίκη ακολουθώντας τις στρατιωτικές μας νίκες. Αυτό θα είναι ακόμη πιο δύσκολο γιατί εδώ δεν αρκεί μόνο ο ηρωισμός. Εδώ τα αποτελέσματα μπορούν να επιτευχθούν μόνο με επίμονη εργασία και θα απαιτηθούν χρόνια έντονης προσπάθειας.
	(7)	Αλλά αν, όπως είδατε, καταφέραμε, στα δύο χρόνια της σοβιετικής εξουσίας, να σταθούμε απέναντι σε ολόκληρο τον κόσμο, αυτό οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στον ηρωισμό των εργατών.
	(8)	Αλλά είμαστε περήφανοι γι' αυτό και λέμε ότι αν δεν υπήρχε αυτή η σιδερένια κυριαρχία των εργαζομένων, αυτής της εργατικής πρωτοπορίας, δε θα είχαμε αντέξει για δύο μήνες, πόσο μάλλον για δύο χρόνια. Αυτό που μας έδωσε αυτή η δικτατορία είναι το εξής—κάθε φορά που παρουσιαζόταν μια δύσκολη κατάσταση κατά τη διάρκεια του πολέμου, το Κόμμα κινητοποιούσε τους Κομμουνιστές και αυτοί ήταν οι πρώτοι που χάθηκαν στις πρώτες τάξεις' χάθηκαν κατά χιλιάδες στο μέτωπο Γιουντένιτς και Κολτσάκ. Τα καλύτερα μέλη της εργατικής τάξης χάθηκαν' θυσιάστηκαν,

		συνειδητοποιώντας ότι, αν και χάθηκαν, θα σώσουν τις μελλοντικές γενιές, ότι θα σώσουν χιλιάδες χιλιάδων εργάτες και αγρότες.
	(9)	«Ανατρέψαμε τους καπιταλιστές και θα δώσουμε τη ζωή μας για να αποτρέψουμε κάθε απόπειρά τους να αποκαταστήσουν την κυριαρχία τους». Κανείς στη διάρκεια αυτών των δύο ετών δεν πεινούσε τόσο όσο οι εργάτες της Πετρούπολης, της Μόσχας και του Ιβάνοβο- Βόζνεσενσκ. Έχει υπολογιστεί τώρα ότι κατά τη διάρκεια αυτών των δύο ετών δεν έπαιρναν περισσότερα από επτά λίβρες ψωμί τον χρόνο, ενώ οι αγρότες των γκουμπερνιών που ασχολούνταν με την παραγωγή των σιτηρών κατανάλωναν όχι λιγότερες από δεκαεπτά λίβρες. Οι εργαζόμενοι έχουν κάνει μεγάλες θυσίες, έχουν υποστεί επιδημίες και η θνησιμότητα ανάμεσά τους έχει αυξηθεί.
	(10)	Όσοι είναι τόσο πρόθυμοι να συκοφαντούν τους μπολσεβίκους δεν πρέπει να ξεχνούν ότι η δικτατορία συνεπαγόταν τη μεγαλύτερη θυσία και πείνα από την πλευρά των εργατών που την ασκούσαν. Κατά τη διάρκεια αυτών των δύο ετών, οι εργάτες του Ιβάνοβο-Βόζνεσενσκ, της Πετρούπολης και της Μόσχας υπέφεραν περισσότερο από οποιονδήποτε πολέμησε στα Κόκκινα μέτωπα.
	(11)	Αυτή, σύντροφοι, είναι η πραγματικά δύσκολη κατάσταση που αντιμετωπίζουν όλοι οι εργάτες με ταξική συνείδηση, δηλαδή όσοι εργάτες συνειδητοποιούν ότι το ζήτημα είναι η διατήρηση και η εδραίωση της σοβιετικής εξουσίας και του σοσιαλισμού για να σωθούν δια παντός όλες οι μελλοντικές γενιές από τον ζυγό των γαιοκτημόνων και των καπιταλιστών.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1920 3 Λαός- εργατική τάξη	9 (38)	
	1(10)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Δε χρειάζεται να χύσουμε το αίμα αυτών των λευκοφυλάκων της Κριμαίας, δεν είμαστε μνησικάκοι. Ωστόσο, δε λάβαμε καμία απάντηση στο σημείωμά μας από τη βρετανική κυβέρνηση, η οποία, σε σχέση με την ενέργεια της Πολωνίας, δεν φαίνεται να βιάζεται να απαντήσει. Αλλά είμαστε βέβαιοι ότι δεν υπάρχουν υποστηρικτές της παρέμβασης μεταξύ των Βρετανών εργατών, ακόμη και των πιο ομορτωτιστικών φρονημάτων.
	(2)	Η διεξαγωγή διαπραγματεύσεων σε αυτό το συγκεκριμένο μέρος θα μας εμπόδιζε από τη συνέχιση των εχθροπραξιών κατά τη διάρκεια των συνομιλιών, ενώ θα έδινε στην Πολωνία πλήρη ελευθερία δράσης ως προς αυτό. Φυσικά, δεν μπορούσαμε να διεξάγουμε ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις με τέτοιους όρους και προτείναμε οι διαπραγματεύσεις αυτές να μεταφερθούν στο Παρίσι, στο Ρεβέλ, στη Βαρσοβία, στη Μόσχα ή σε κάποια άλλη πόλη που

		θα συμφωνούνταν αμοιβαία με την Πολωνία. Η απάντηση σε αυτή την πρόταση ήταν μια εκτεταμένη πολωνική επίθεση σε όλο το μέτωπο.
	(3)	Ξέρετε, όμως, σύντροφοι, ότι κάθε πόλεμος συνοδεύεται από τεράστιες δυσκολίες, που για να τις ξεπεράσουμε δεν έχουμε κάνει έκκληση στις εργατικές μάζες για υποστήριξη. Ο πόλεμος με την Πολωνία μάς επιβλήθηκε. Δεν έχουμε κανένα σχέδιο για την ανεξαρτησία της Πολωνίας, όπως δεν έχουμε σχέδια για την ανεξαρτησία της Λιθουανίας ή της Λευκορωσίας.
	(4)	Για αυτόν τον σκοπό πρέπει να κάνουμε και πάλι κάποια αλλαγή στα σχέδια. Όσο κι αν επιθυμούμε να προχωρήσουμε σε ειρηνική οικοδόμηση το συντομότερο δυνατό και στη μεγαλύτερη δυνατή κλίμακα, το γεγονός ότι μας επιβλήθηκε ο πόλεμος καθιστά επιτακτική ανάγκη να υποτάξουμε τα πάντα στις απαιτήσεις αυτού του πολέμου, ώστε να επιτύχουμε γρήγορα και στο μέγιστο δυνατό καλά αποτελέσματα. Πρέπει να εξηγήσουμε στους εργάτες και τους αγρότες γιατί μια υποκινούμενη, από την Αντάντ, Πολωνία έχει εξαπολύσει πόλεμο εναντίον μας. Πρέπει να εξηγήσουμε ότι αυτό έγινε για να διευρυνθεί το φράγμα και να βαθύνει το χάσμα που χωρίζει το προλεταριάτο της Γερμανίας από εμάς.
	(5)	Από την άλλη, χθες λάβαμε νέα από το Μπακού που δείχνουν ότι η θέση της Σοβιετικής Ρωσίας βελτιώνεται. Γνωρίζουμε ότι ο κλάδος μας βρίσκεται σε στασιμότητα λόγω έλλειψης καυσίμων. Έχει έρθει η είδηση ότι το προλεταριάτο του Μπακού ανέλαβε την εξουσία και ανέτρεψε την κυβέρνηση του Αζερμπαϊτζάν. Αυτό σημαίνει ότι τώρα έχουμε μια οικονομική βάση που μπορεί να δώσει ζωή σε ολόκληρο τον κλάδο μας. Στο Μπακού υπάρχουν ένα εκατομμύριο λίβρες πετρελαίου που δεν μπορούσαν να πουληθούν, με αποτέλεσμα ακόμη και ο Νόμπελ, ο μεγιστάνας του πετρελαίου, να προσπαθήσει να ξεκινήσει τις διαπραγματεύσεις μ' εμάς για την παράδοση αυτού του καυσίμου στη Σοβιετική Ρωσία. Έτσι, οι σιδηρόδρομοι και η βιομηχανία μας θα λάβουν πολύ σημαντική βοήθεια από τα κοιτάσματα πετρελαίου του Μπακού.
	(6)	Ο σύντροφος Tsyurupa , ο λαϊκός επίτροπος για τα τρόφιμα, με πληροφόρησε σήμερα ότι στην περιοχή Kuban και στον Καύκασο υπάρχουν τεράστια αποθέματα σιτηρών που μπορούμε να υπολογίζουμε ότι θα σταλούν σ' εμάς.

		Αυτό σημαίνει ότι θα έχουμε καύσιμα για τη βιομηχανία και ψωμί για τους ανθρώπους. Καταβάλλοντας κάθε προσπάθεια για την αποκατάσταση του συστήματος μεταφορών, θα μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε ψωμί και λάδι, που θα λειτουργήσουν ως υγιής οικονομική βάση για τις σχέσεις μεταξύ εργατών και αγροτών. Λέμε ότι οι αγρότες πρέπει να δώσουν το πλεόνασμα τους στους εργάτες γιατί με τις σημερινές συνθήκες, η πώληση αυτών των πλεονασμάτων θα ήταν έγκλημα. Κατά συνέπεια, μόλις εκκινήσουμε τη βιομηχανία μας, θα καταβάλουμε κάθε προσπάθεια για να ικανοποιήσουμε τις ανάγκες των αγροτών για βιομηχανικά αγαθά από τις πόλεις.
	(7)	Αφού σκιαγραφήσω τη γενική θέση της Δημοκρατίας σήμερα με αυτές τις λίγες λέξεις και στο βαθμό που μου επιτρέπει η εποχή, θα πάρω την πρωτοβουλία να ολοκληρώσω εκφράζοντας την πεποίθηση ότι αυτή τη στιγμή, σε αυτό το νέο στάδιο των σχέσεών μας με την Πολωνία, όταν και τα σιτηρά του Kuban και το λάδι του Μπακού έχουν τεθεί στη διάθεσή μας,
	(8)	τα τέσσερα εκατομμύρια εργάτες που οργανώθηκαν στα συνδικάτα, μέσω των οποίων ασκήσαμε τη σοβιετική πολιτική μας με την υποστήριξη των πλατιών στρωμάτων των αγροτών, θα, χωρίς να περιοριστούν στα στενά όρια της συνδικαλιστικής τους ζωής, συνεχίζουν να παρέχουν κάθε υποστήριξη στην περαιτέρω επιτυχία και ανάπτυξη της κοινής υπόθεσης του προλεταριάτου.
	(9)	Τώρα, επίσης, χρειαζόμαστε αυτή την ταξική συνείδηση, αυτή την ενότητα και την πλήρη αλληλεγγύη των συνδικάτων στον πόλεμο κατά της Πολωνίας και στο έργο της αποκατάστασης της βιομηχανίας. Αυτό που χρειαζόμαστε σήμερα είναι η περαιτέρω διατήρηση και αυστηροποίηση της πειθαρχίας που απαιτείται σε όλους τους κλάδους παραγωγής.
	(10)	Θα δείξουμε ότι η Σοβιετική Δημοκρατία δεν μπορεί να ανατραπεί και ότι θα καταφέρουμε να κερδίσουμε την υποστήριξη όλων των άλλων δημοκρατιών του κόσμου.
	2 (4)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης
	(1)	Από την άλλη, χθες λάβαμε νέα από το Μπακού που δείχνουν ότι η θέση της Σοβιετικής Ρωσίας βελτιώνεται. Γνωρίζουμε ότι ο κλάδος μας βρίσκεται σε στασιμότητα λόγω έλλειψης καυσίμων. Έχει έρθει η είδηση ότι το προλεταριάτο του Μπακού ανέλαβε την εξουσία και ανέτρεψε την κυβέρνηση

		του Αζερμπαϊτζάν. Αυτό σημαίνει ότι τώρα έχουμε μια οικονομική βάση που μπορεί να δώσει ζωή σε ολόκληρο τον κλάδο μας. Στο Μπακού υπάρχουν ένα εκατομμύριο λίβρες πετρελαίου που δεν μπορούσαν να πουληθούν, με αποτέλεσμα ακόμη και ο Νόμπελ, ο μεγιστάνας του πετρελαίου, να προσπαθήσει να ξεκινήσει τις διαπραγματεύσεις μ' εμάς για την παράδοση αυτού του καυσίμου στη Σοβιετική Ρωσία. Έτσι, οι σιδηρόδρομοι και η βιομηχανία μας θα λάβουν πολύ σημαντική βοήθεια από τα κοιτάσματα πετρελαίου του Μπακού.
	(2)	τα τέσσερα εκατομμύρια εργάτες που οργανώθηκαν στα συνδικάτα, μέσω των οποίων ασκήσαμε τη σοβιετική πολιτική μας με την υποστήριξη των πλατιών στρωμάτων των αγροτών, θα, χωρίς να περιοριστούν στα στενά όρια της συνδικαλιστικής τους ζωής, συνεχίζουν να παρέχουν κάθε υποστήριξη στην περαιτέρω επιτυχία και ανάπτυξη της κοινής υπόθεσης του προλεταριάτου.
	(3)	Γνωρίζουμε ότι η εργατική ταξική συνείδηση και ενότητα και η πλήρης αλληλεγγύη των συνδικάτων ήταν η μόνη δύναμη που κατέστησε δυνατές τις λαμπρές νίκες του Κόκκινου Στρατού, ενός στρατού που υπήρξε το καλύτερο μέσο διάδοσης του πολιτικού διαφωτισμού μεταξύ των αγροτών, διδάσκοντάς τους να εκδιώξουν τους εγωιστές από τις τάξεις τους ώστε να διατηρήσουν την εξουσία στην χέρια των εργαζομένων.
	(4)	Οι εργάτες με ταξική συνείδηση γνωρίζουν ότι αν εσείς, οι εργάτες, δεν είχατε επιδείξει αυτήν την πειθαρχία μέχρι τώρα, μπορεί να είχαμε υποστεί τη μοίρα της Ουγγαρίας. Ας το θυμούνται αυτό οι σύντροφοι και, στις περιοχές τους,
	3 (4)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος
	(1)	Η επιρροή των Γάλλων ιμπεριαλιστών έχει προφανώς κερδίσει το πάνω χέρι στους κυβερνητικούς κύκλους της Πολωνίας. Η πολωνική κυβέρνηση αποφάσισε να εγκαταλείψει την πρόσφατη πολιτική της για την αντιμετώπιση και τους ελιγμούς γύρω από τις ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις με εμάς και να ξεκινήσει εχθροπραξίες σε ένα ευρύτερο μέτωπο. Οι Πολωνοί έχουν ήδη καταλάβει το Zhitomir και βαδίζουν προς το Κίεβο.
	(2)	Η Πολωνία λαμβάνει προφανώς όλη τη στρατιωτική της υποστήριξη από τη Γαλλία, τη Βρετανία και ολόκληρη την Αντάντ. Είναι πολύ χαρακτηριστικό, από αυτή την άποψη, ότι στο τελευταίο στάδιο των διαπραγματεύσεων με εμάς

		για την Κριμαία, η βρετανική κυβέρνηση άλλαξε σημαντικά την αρχικά ευνοϊκή της στάση. Απαντώντας στην έκκληση της Μεγάλης Βρετανίας προς εμάς να δείξουμε επιείκεια στους στρατιώτες του Ντενίκιν, που οδηγούνταν στη θάλασσα, είπαμε ότι ήμαστε έτοιμοι να σώσουμε τη ζωή των λευκοφρουρών της Κριμαίας εάν, από την πλευρά της, η Αντάντ δείξει επιείκεια στους ηττημένους Ούγγρους κομμουνιστές και τους επιτρέψει να εισέλθουν στη Σοβιετική Ρωσία.
	(3)	Δε χρειάζεται να χύσουμε το αίμα αυτών των λευκοφυλάκων της Κριμαίας, δεν είμαστε μνησικάκοι. Ωστόσο, δε λάβαμε καμία απάντηση στο σημείωμά μας από τη βρετανική κυβέρνηση, η οποία, σε σχέση με τις ενέργειες της Πολωνίας, δε φαίνεται να βιάζεται να απαντήσει. Αλλά είμαστε βέβαιοι ότι δεν υπάρχουν υποστηρικτές της παρέμβασης μεταξύ των Βρετανών εργατών, ακόμη και των πιο ομορτωτιστικών φρονημάτων.
	(4)	Ωστόσο, παρά την προθυμία μας να συνεννοηθούμε, ο πόλεμος μας έχει επιβληθεί.
	4 (7)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
	(1)	Η χθεσινή ημέρα μας έφερε δύο νέα: το πρώτο είναι πολύ κακό—μια αναφορά για ένα μανιφέστο του Pilsudski, επικεφαλής της πολωνικής κυβέρνησης. Δεν έχω δει ακόμη το κείμενο αυτού του μανιφέστου. Μου το είπαν στο τηλέφωνο. Ωστόσο, ένα είναι σίγουρο ότι ισοδυναμεί με την κήρυξη πολέμου από την Πολωνία στην Ουκρανία.
	(2)	Δεν αμφιβάλουμε ότι θα μπορέσουμε να υπερασπιστούμε αυτά τα συμφέροντα· δεν αμφιβάλουμε ότι αυτή η νέα απόπειρα των ιμπεριαλιστών της Αντάντ να στραγγαλίσουν τη Σοβιετική Ρωσία θα καταρρεύσει όπως κατέρρευσαν και τα εγχειρήματα των Ντενίκιν και Κολτσάκ.
	(3)	Δε χρειάζεται να χύσουμε το αίμα αυτών των λευκοφυλάκων της Κριμαίας, δεν είμαστε μνησικάκοι. Ωστόσο, δε λάβαμε καμία απάντηση στο σημείωμά μας από τη βρετανική κυβέρνηση, η οποία, σε σχέση με τις ενέργειες της Πολωνίας, δε φαίνεται να βιάζεται να απαντήσει. Αλλά είμαστε βέβαιοι ότι δεν υπάρχουν υποστηρικτές της παρέμβασης μεταξύ των Βρετανών εργατών, ακόμη και των πιο ομορτωτιστικών φρονημάτων.

	(4)	Γι' αυτό αντιμετωπίζουμε αυτό το νέο στρατιωτικό στοίχημα αρκετά ήρεμα· ξέρουμε ότι θα βγούμε νικητές.
	(5)	Από την άλλη, χθες λάβαμε νέα από το Μπακού που δείχνουν ότι η θέση της Σοβιετικής Ρωσίας βελτιώνεται. Γνωρίζουμε ότι ο κλάδος μας βρίσκεται σε στασιμότητα λόγω έλλειψης καυσίμων. Έχει έρθει η είδηση ότι το προλεταριάτο του Μπακού ανέλαβε την εξουσία και ανέτρεψε την κυβέρνηση του Αζερμπαϊτζάν. Αυτό σημαίνει ότι τώρα έχουμε μια οικονομική βάση που μπορεί να δώσει ζωή σε ολόκληρο τον κλάδο μας. Στο Μπακού υπάρχουν ένα εκατομμύριο λίβρες πετρελαίου που δεν μπορούσαν να πουληθούν, με αποτέλεσμα ακόμη και ο Νόμπελ, ο μεγιστάνας του πετρελαίου, να προσπαθήσει να ξεκινήσει τις διαπραγματεύσεις μ' εμάς για την παράδοση αυτού του καυσίμου στη Σοβιετική Ρωσία. Έτσι, οι σιδηρόδρομοι και η βιομηχανία μας θα λάβουν πολύ σημαντική βοήθεια από τα κοιτάσματα πετρελαίου του Μπακού.
	(6)	Οι εργάτες με ταξική συνείδηση γνωρίζουν ότι αν εσείς, οι εργάτες, δεν είχατε επιδείξει αυτήν την πειθαρχία μέχρι τώρα, μπορεί να είχαμε υποστεί τη μοίρα της Ουγγαρίας. Ας το θυμούνται αυτό οι σύντροφοι και, στις περιοχές τους,
	(7)	Θα δείξουμε ότι η Σοβιετική Δημοκρατία δεν μπορεί να ανατραπεί και ότι θα καταφέρουμε να κερδίσουμε την υποστήριξη όλων των άλλων δημοκρατιών του κόσμου.
	5 (4)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Αυτό απαιτεί από εμάς την πιο αποφασιστική και άμεση υπεράσπιση των συμφερόντων του προλεταριάτου.
	(2)	Όντας έτσι, πρέπει να ξεσηκωθούμε απόλυτα ενωμένοι για να υπερασπιστούμε τόσο τους εαυτούς μας όσο και την Ουκρανία από την επίθεση των Πολωνών ιμπεριαλιστών.
	(3)	Για αυτόν τον σκοπό πρέπει να κάνουμε και πάλι κάποια αλλαγή στα σχέδια. Όσο κι αν επιθυμούμε να προχωρήσουμε σε ειρηνική οικοδόμηση το συντομότερο δυνατό και στη μεγαλύτερη δυνατή κλίμακα, το γεγονός ότι μας επιβλήθηκε ο πόλεμος καθιστά επιτακτική ανάγκη να υποτάξουμε τα πάντα στις απαιτήσεις αυτού του πολέμου, ώστε να επιτύχουμε γρήγορα και στο μέγιστο δυνατό καλά αποτελέσματα. Πρέπει να εξηγήσουμε στους εργάτες και τους αγρότες γιατί μια υποκινούμενη, από την Αντάντ, Πολωνία έχει

		εξαπολύσει πόλεμο εναντίον μας. Πρέπει να εξηγήσουμε ότι αυτό έγινε για να διευρυνθεί το φράγμα και να βαθύνει το χάσμα που χωρίζει το προλεταριάτο της Γερμανίας από εμάς.
	(4)	ας εξασφαλίσουν την πλήρη υποταγή όλων στο ένα και μοναδικό, θεμελιώδες καθήκον: πρέπει να καταργήσουμε, πρέπει να εξαλείψουμε όσο το δυνατόν συντομότερα το καταραμένο σύνθημα - ο καθένας για τον εαυτό του και κανείς να μη νοιάζεται για τη μοίρα και τα συμφέροντα κανενός παρά μόνο για τα δικά του. Η προλεταριακή εργασιακή πειθαρχία πρέπει να ανέβει στο υψηλότερο επίπεδο έντασης - και τότε θα είμαστε ανίκητοι.
	6 (5)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Δεν έχουμε καμία αμφιβολία ότι η πολωνική κυβέρνηση ξεκίνησε αυτόν τον επιθετικό πόλεμο λόγω της επιμονής των εργαζομένων στα αιτήματά τους.
	(2)	Όντας έτσι, πρέπει να ξεσηκωθούμε απόλυτα ενωμένοι για να υπερασπιστούμε τόσο τους εαυτούς μας όσο και την Ουκρανία από την επίθεση των Πολωνών ιμπεριαλιστών.
	(3)	Αφού σκιαγραφήσω τη γενική θέση της Δημοκρατίας σήμερα με αυτές τις λίγες λέξεις και στο βαθμό που μου επιτρέπει η εποχή, θα πάρω την πρωτοβουλία να ολοκληρώσω εκφράζοντας την πεποίθηση ότι αυτή τη στιγμή, σε αυτό το νέο στάδιο των σχέσεών μας με την Πολωνία, όταν και τα σιτηρά του Kuban και το λάδι του Μπακού έχουν τεθεί στη διάθεσή μας,
	(4)	Τώρα, επίσης, χρειαζόμαστε αυτή την ταξική συνείδηση, αυτή την ενότητα και την πλήρη αλληλεγγύη των συνδικάτων στον πόλεμο κατά της Πολωνίας και στο έργο της αποκατάστασης της βιομηχανίας. Αυτό που χρειαζόμαστε σήμερα είναι η περαιτέρω διατήρηση και αυστηροποίηση της πειθαρχίας που απαιτείται σε όλους τους κλάδους παραγωγής.
	(5)	ας εξασφαλίσουν την πλήρη υποταγή όλων στο ένα και μοναδικό, θεμελιώδες καθήκον: πρέπει να καταργήσουμε, πρέπει να εξαλείψουμε όσο το δυνατόν συντομότερα το καταραμένο σύνθημα - ο καθένας για τον εαυτό του και κανείς να μη νοιάζεται για τη μοίρα και τα συμφέροντα κανενός παρά μόνο για τα δικά του. Η προλεταριακή εργασιακή πειθαρχία πρέπει να ανέβει στο υψηλότερο επίπεδο έντασης - και τότε θα είμαστε ανίκητοι.
	8 (2)	Η αναπόφευκτη πτώση του προηγούμενου καθεστώτος

	(1)	Δεν αμφιβάλλουμε ότι θα μπορέσουμε να υπερασπιστούμε αυτά τα συμφέροντα· δεν αμφιβάλλουμε ότι αυτή η νέα απόπειρα των ιμπεριαλιστών της Αντάντ να στραγγαλίσουν τη Σοβιετική Ρωσία θα καταρρεύσει όπως κατέρρευσαν και τα εγχειρήματα των Ντενίκιν και Κολτσάκ.
	(2)	Έχουμε πληροφορίες ότι ακόμη και στην Πολωνία το Πολωνικό Σοσιαλιστικό Κόμμα, που έχει διώξει Πολωνούς κομμουνιστές, δήλωσε στην εφημερίδα του ότι η Πολωνία δεν πρέπει να διακόψει τις ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις με τη Σοβιετική Ρωσία υποβάλλοντας τελεσίγραφο και απαιτώντας αυτές οι συνομιλίες να διεξαχθούν στο Μπορίσοφ. Αυτή η εφημερίδα θεωρεί έγκλημα μια τέτοια συμπεριφορά από την πολωνική κυβέρνηση. Οι Πολωνοί έχουν προτείνει οι ειρηνευτικές συνομιλίες να διεξαχθούν στο Μπορίσοφ χωρίς καμία διακοπή των εχθροπραξιών.
	9 (2)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	Ξέρετε, όμως, σύντροφοι, ότι κάθε πόλεμος συνοδεύεται από τεράστιες δυσκολίες, που για να τις ξεπεράσουμε δεν έχουμε κάνει έκκληση στις εργατικές μάζες για υποστήριξη. Ο πόλεμος με την Πολωνία μάς επιβλήθηκε. Δεν έχουμε κανένα σχέδιο για την ανεξαρτησία της Πολωνίας, όπως δεν έχουμε σχέδια για την ανεξαρτησία της Λιθουανίας ή της Λευκορωσίας.
	(2)	Γνωρίζουμε ότι η εργατική ταξική συνείδηση και ενότητα και η πλήρης αλληλεγγύη των συνδικάτων ήταν η μόνη δύναμη που κατέστησε δυνατές τις λαμπρές νίκες του Κόκκινου Στρατού, ενός στρατού που υπήρξε το καλύτερο μέσο διάδοσης του πολιτικού διαφωτισμού μεταξύ των αγροτών, διδάσκοντάς τους να εκδιώξουν τους εγωιστές από τις τάξεις τους ώστε να διατηρήσουν την εξουσία στην χέρια των εργαζομένων.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1920 4 Λαός- εργατική τάξη	9 (67)	
	1(14)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Σύντροφοι, σύμφωνα με την επιθυμία που εξέφρασαν οι διοργανωτές του συνεδρίου σας, η πολιτική θέση της Δημοκρατίας μας θα είναι το αντικείμενο της έκθεσής μου. Από αυτή την άποψη, τα κύρια ζητήματα με τα οποία έχω να ασχοληθώ σε βάθος είναι αναμφίβολα ο πόλεμός μας με την Πολωνία, η γενική εξέλιξη των γεγονότων σε σχέση με αυτόν τον πόλεμο και ό,τι έχει αποκαλυφθεί κατά συνέπεια σχετικά με την εσωτερική και διεθνή θέση της Δημοκρατίας μας.
	(2)	Ωστόσο, δηλώσαμε με τους πιο επίσημους και σοβαρούς όρους ότι προτείναμε ειρήνη με βάση την τότε υφιστάμενη γραμμή, αφού εξυψώσαμε τους εργάτες που θα έπρεπε να δώσουν τη ζωή τους σε περίπτωση πολέμου και που θεωρήσαμε ότι καμία παραχώρηση δεν ήταν συγκριτικά τόσο σημαντική. Υποθέσαμε ότι το ζήτημα της Λευκορωσίας θα διευθετηθεί, όχι με τη δύναμη των όπλων, αλλά αποκλειστικά μέσω της ενίσχυσης του αγώνα εντός της Πολωνίας. Γνωρίζαμε ότι μπορούσαμε να συμβάλουμε στην απελευθέρωση των εργατών της

		Πολωνίας, όχι τόσο με τη δύναμη των όπλων όσο με τη δύναμη της προπαγάνδας μας.
	(3)	Όταν πιέζαμε νικηφόρα την επίθεσή μας στην Πολωνία, ολόκληρη η Ευρώπη άρχισε να φωνάζει ότι ήθελε ειρήνη, ότι ολόκληρος ο κόσμος είχε κουραστεί από τον πόλεμο και ότι ήταν καιρός να κάνουμε ειρήνη. Αλλά τώρα που οι Πολωνοί προχωρούν, δεν υπάρχει θόρυβος ότι ο κόσμος έχει κουραστεί από τον πόλεμο. Γιατί αυτό; Είναι επειδή, νικώντας τους Γιουντένιτς, Κολτσάκ και Ντενίκιν, δεν μπορέσαμε να καταστρέψουμε την Ειρήνη των Βερσαλλιών. Απλώς πέφταμε πάνω στον Γιουντένιτς, τον Κολτσάκ και τον Ντενίκιν και τους οδηγήσαμε στη θάλασσα. Ωστόσο, επιτιθέμενοι στην Πολωνία, έτσι επιτιθέμεθα στην ίδια την Αντάντ και καταστρέφοντας τον πολωνικό στρατό καταστρέφουμε την Ειρήνη των Βερσαλλιών, πάνω στην οποία στηρίζεται ολόκληρο το σημερινό σύστημα διεθνών σχέσεων.
	(4)	Εκεί έγκειται η διεθνής σημασία αυτού του πολωνικού πολέμου. Ξέρετε ότι δεν είχαμε σχέδια κατάκτησης. Είπα στην αρχή της ομιλίας μου ότι τον Απρίλιο του 1920 σταθήκαμε ανατολικά του Μινσκ και προτεινάμε ειρήνη με αυτούς τους όρους, αν μπορούσαμε να σώσουμε τους εργάτες και τους αγρότες της Ρωσίας από έναν νέο πόλεμο. Αλλά επειδή μας έχει επιβληθεί ο πόλεμος, πρέπει να πολεμήσουμε μέχρι να τελειώσει νικηφόρα. Η Ειρήνη των Βερσαλλιών καταπιέζει εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπους. Κλέβει κάρβουνο στη Γερμανία, της κλέβει τα πολλά κοπάδια της και την υποβιβάζει σε μια άνευ προηγουμένου κατάσταση υποτέλειας. Ακόμη και τα πιο υποανάπτυκτα τμήματα του αγροτικού πληθυσμού της Γερμανίας έχουν δηλώσει ότι είναι υπέρ των Μπολσεβίκων, ότι είναι σύμμαχοι των Μπολσεβίκων. Αυτό είναι απολύτως φυσικό, γιατί, στον αγώνα της για ύπαρξη, η Σοβιετική Δημοκρατία είναι η μόνη δύναμη στον κόσμο που πολεμά τον ιμπεριαλισμό - και ο ιμπεριαλισμός σημαίνει τώρα μια συμμαχία Γαλλίας, Βρετανίας και Αμερικής.
	(5)	Πλησιάζουμε στον κόμβο του παρόντος διεθνούς συστήματος. Όταν τα κόκκινα στρατεύματα πλησίασαν τα σύνορα της Πολωνίας, η νικηφόρα προέλαση του Κόκκινου Στρατού δημιούργησε μια άνευ προηγουμένου πολιτική κρίση. Το κύριο χαρακτηριστικό αυτής της κρίσης ήταν ότι, όταν η βρετανική κυβέρνηση μας απείλησε με πόλεμο και μας είπε ότι αν προχωρήσουμε περισσότερο θα μας πολεμούσαν και θα έστελναν τα πολεμικά τους πλοία εναντίον μας, οι Βρετανοί

		<p>εργάτες δήλωσαν ότι δε θα επέτρεπαν αυτόν τον πόλεμο. Επιτρέψτε μου να σας πω ότι ο μπολσεβικισμός εξαπλώνεται στους Βρετανούς εργάτες. Ωστόσο, οι κομμουνιστές εκεί είναι εξίσου αδύναμοι σήμερα όπως ήμαστε τον Μάρτιο, τον Απρίλιο και τον Μάιο του 1917, όταν είχαμε το ένα δέκατο των ψήφων σε συνέδρια και συνέδρια. Στο Πρώτο Πανρωσικό Συνέδριο των Σοβιέτ τον Ιούνιο του 1917, δεν είχαμε περισσότερο από 13 τοις εκατό των ψήφων. Παρόμοια κατάσταση υπάρχει στη Μεγάλη Βρετανία: εκεί οι Μπολσεβίκοι είναι μια ασήμαντη μειοψηφία. Αλλά το θέμα είναι ότι οι Βρετανοί μενσεβίκοι ήταν πάντα αντίθετοι στον μπολσεβικισμό και την άμεση επανάσταση, και ευνοούσαν μια συμμαχία με την αστική τάξη.</p>
	(6)	<p>Επαναλαμβάνω ότι αυτό ήταν μια τεράστια καμπή στη βρετανική πολιτική. Η σημασία του για τη Μεγάλη Βρετανία είναι τόσο μεγάλη όσο ήταν για εμάς η επανάσταση του Φεβρουαρίου του 1917. Η επανάσταση του Φεβρουαρίου του 1917 ανέτρεψε τον τσαρισμό και ίδρυσε μια αστική δημοκρατία στη Ρωσία. Δεν υπάρχει δημοκρατία στη Μεγάλη Βρετανία, αλλά η απόλυτα αστική μοναρχία υπάρχει εδώ και πολλούς αιώνες. Οι εργαζόμενοι μπορούν να ψηφίσουν στις βουλευτικές εκλογές, αλλά όλη η εξωτερική πολιτική ασκείται έξω από το Κοινοβούλιο, γιατί είναι η επαρχία του Υπουργικού Συμβουλίου. Γνωρίζουμε από καιρό ότι η βρετανική κυβέρνηση διεξάγει μυστικό πόλεμο κατά της Ρωσίας και βοηθά τους Γιούντενιτς, Κολτσάκ και Ντενίκιν. Συχνά συναντάμε δηλώσεις στον βρετανικό Τύπο ότι η Μεγάλη Βρετανία δεν έχει δικαίωμα να στείλει ούτε έναν στρατιώτη στη Ρωσία. Ποιος, λοιπόν, ψήφισε αυτό το μέτρο; Ποια πράξη του Κοινοβουλίου επέτρεψε τον πόλεμο στη Ρωσία, για να βοηθήσει τους Γιούντενιτς και Κολτσάκ; Δεν υπήρξαν τέτοιες πράξεις και με ενέργειες όπως αυτή, η Μεγάλη Βρετανία παραβίασε το σύνταγμά της. Τι είναι λοιπόν αυτό το Συμβούλιο Δράσης; Ανεξάρτητα από τη Βουλή, αυτό το Συμβούλιο Δράσης έστειλε τελεσίγραφο στην κυβέρνηση εκ μέρους των εργαζομένων. Αυτό είναι ένα βήμα προς τη δικτατορία και δεν υπάρχει άλλη διέξοδος από την κατάσταση. Αυτό συμβαίνει στη Μεγάλη Βρετανία, η οποία είναι μια ιμπεριαλιστική χώρα με 400 ή 500 εκατομμύρια ανθρώπους σκλαβωμένους στις αποικίες της. Είναι μια πολύ πιο σημαντική χώρα, που κυβερνά το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της γης. Η προέλαση στην Πολωνία οδήγησε σε τέτοια τροπή που οι</p>

		Βρετανοί Μενσεβίκοι έχουν συνάψει συμμαχία με τους Ρώσους Μπολσεβίκους. Αυτό έκανε αυτή η επίθεση.
(7)		Ολόκληρος ο βρετανικός αστικός Τύπος διακήρυξε ότι το Συμβούλιο Δράσης εννοούσε τους Σοβιετικούς. Είχαν δίκιο. Δεν αποκαλούσε τον εαυτό του με αυτό το όνομα, αλλά στην πραγματικότητα αυτό ήταν. Είναι το ίδιο είδος διπλής εξουσίας που είχαμε υπό τον Κερένσκι από τον Μάρτιο του 1917 και μετά, μια εποχή που η Προσωρινή Κυβέρνηση θεωρούνταν η μόνη κυβέρνηση, αλλά στην πραγματικότητα δεν μπορούσε να κάνει τίποτα σημαντικό χωρίς το Σοβιέτ των Αντιπροσώπων των Εργατών και των Αγροτών, μια εποχή όταν είπαμε στους Σοβιετικούς: «Αναλάβετε όλη την εξουσία». Μια παρόμοια κατάσταση έχει προκύψει τώρα στη Βρετανία και οι μενσεβίκοι σε αυτό το «Συμβούλιο Δράσης» υποχρεώθηκαν να υιοθετήσουν μια αντισυνταγματική πορεία. Αυτό θα σας δώσει μια ιδέα για το τι σημαίνει ο πόλεμός μας με την Πολωνία. Αν και η διεθνής αστική τάξη εξακολουθεί να είναι αμέτρητα ισχυρότερη από εμάς, και η βρετανική κυβέρνηση έχει ρίξει όλη την ευθύνη στον Κάμενεφ, τον έδιωξε από τη Μεγάλη Βρετανία και δε θα τον αφήσει να επιστρέψει, αυτό δεν είναι παρά μια κενή και γελοία απειλή, για τους καλύτερους υπερασπιστές των Αμερικανών και των Βρετανών καπιταλιστών, οι μετριοπαθείς βρετανοί εργατικοί ηγέτες - αυτοί οι δεξιοί μενσεβίκοι και οι δεξιοί σοσιαλιστές-επαναστάτες- έχουν ενταχθεί στο Συμβούλιο Δράσης και η Μεγάλη Βρετανία αντιμετωπίζει τώρα μια νέα κρίση. Τώρα απειλείται με γενική απεργία των ανθρακωρύχων. Οι απεργοί απαιτούν, όχι μόνο υψηλότερους μισθούς, αλλά και μείωση των τιμών του άνθρακα. Το ένα κύμα απεργιών διαδέχεται το άλλο στη Μεγάλη Βρετανία. Οι απεργοί ζητούν υψηλότερους μισθούς. Ωστόσο, εάν οι εργαζόμενοι κερδίσουν 10 τοις εκατό αύξηση μισθών σήμερα, οι τιμές θα αυξηθούν κατά 20 τοις εκατό αύριο. Οι τιμές ανεβαίνουν και οι εργαζόμενοι βλέπουν ότι ο αγώνας τους δεν τους οδηγεί πουθενά και ότι, παρά τις αυξήσεις των μισθών, χάνουν, λόγω των υψηλότερων τιμών. Έτσι, οι εργαζόμενοι απαιτούν, όχι μόνο υψηλότερους μισθούς για τους ανθρακωρύχους αλλά και χαμηλότερες τιμές άνθρακα. Αυτό οδήγησε τον βρετανικό αστικό Τύπο να πανικοβληθεί με ακόμη μεγαλύτερη φρίκη από όταν μπήκε ο Κόκκινος Στρατός στην Πολωνία.
(8)		Αυτή ήταν η πορεία του πολωνικού πολέμου. Γι' αυτό, ενώ συνειδητοποιήσαμε ότι ο πολωνικός πόλεμος ήταν στενά συνδεδεμένος με ολόκληρη τη θέση του

		<p>διεθνούς ιμπεριαλισμού, συμφωνήσαμε να κάνουμε τις μεγαλύτερες παραχωρήσεις για να σώσουμε τους εργάτες και τους αγρότες από τις κακουχίες του πολέμου. Τότε συγκρουστήκαμε με την Ειρήνη των Βερσαλλιών και διαπιστώσαμε ότι η αστική τάξη ήταν εξοργισμένη με εμάς όσο ποτέ. Ωστόσο, διαπιστώσαμε επίσης ότι οι εργάτες ωρίμαζαν κάθε μέρα και κάθε ώρα, και ότι η εργατική επανάσταση πλησίαζε σταθερά, αν και πολύ αργά σε σύγκριση με την ταχύτητα των εξελίξεων στη Ρωσία. Ήταν δυνατό να πραγματοποιηθεί η επανάσταση τόσο γρήγορα στη Ρωσία επειδή έγινε σε καιρό πολέμου.</p>
	(9)	<p>Αυτή είναι επίσης η πηγή των νέων δυσκολιών μας τώρα. Ήταν όταν, όπως ξέρετε, μας έλειπε λίγη δύναμη για να φτάσουμε στη Βαρσοβία, να παραδώσουμε την εξουσία στους εργάτες της Βαρσοβίας, να συγκαλέσουμε Σοβιέτ των Αντιπροσώπων των Εργατών και Αγροτών στη Βαρσοβία και να τους πούμε «Ήρθαμε να σας βοηθήσουμε». Όταν μετά από ανεπανάληπτες ηρωικές προσπάθειες χωρίς προηγούμενο στο παρελθόν, η δύναμη του στρατού μας ξοδεύτηκε, τότε ήρθε η στιγμή της στρατιωτικής μας ήττας.</p>
	(10)	<p>Εφόσον ο Wrangel έχει έναν στρατό αξιωματικών, μπορεί να βασιστεί σε αυτόν. Η δύναμη του Wrangel έγκειται στην κατοχή του θαυμάσιου όπλου του πιο σύγχρονου τύπου και ενός στρατού αξιωματικών. Όταν πραγματοποίησε απόβαση στην περιοχή Κουμπάν, ο στρατός του επιλέχθηκε ώστε κάθε λόχος και σύνταγμα να μπορέσει να αναπτυχθεί σε μια ολόκληρη μεραρχία, επειδή αποτελούνταν εξ ολοκλήρου από αξιωματικούς. Αλλά μόλις επιχειρήσει να επαναλάβει αυτό που έκαναν στο παρελθόν ο Κολτσάκ, ο Ντενίκιν και ο Γιουντένιτς , δηλαδή να καταλάβουν περισσότερα εδάφη, ώστε να κινητοποιήσουν έναν μεγαλύτερο αγροτικό πληθυσμό και να δημιουργήσουν έναν μαζικό στρατό, η επιτυχία του θα δώσει αμέσως τη θέση του στην ήττα. Όπως ο αγροτικός στρατός ήταν αντίθετος με τον Κολτσάκ, τον Ντενίκιν και τον Γιούντενιτς, έτσι δεν θα βαδίζει και ποτέ με τον βασικό στρατό του Wrangel. Ο εργάτης της Βαρσοβίας που μίλησε στη Διάσκεψη του Κόμματος το διατύπωσε ως εξής: ο πολωνικός στρατός, που στο παρελθόν αποτελούνταν από νεαρούς (ακατέργαστα παλικάρια που μόλις κλήθηκαν για υπηρεσία), έχει καταστραφεί. Άνδρες έως 35 ετών έχουν πλέον κινητοποιηθεί. Αυτοί είναι ενήλικες που έχουν περάσει από τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, και αυτός ο στρατός, όσον αφορά τους</p>

		Πολωνούς γαιοκτήμονες και καπιταλιστές, δεν είναι σε καμία περίπτωση τόσο αξιόπιστος όσο ένας στρατός νέων.
	(11)	Η κύρια δυσκολία μας στον παρόντα πόλεμο δεν είναι το ανθρώπινο δυναμικό - έχουμε αρκετό από αυτό - αλλά τα εφόδια. Η κύρια δυσκολία σε όλα τα μέτωπα είναι η έλλειψη προμηθειών, η έλλειψη ζεστών ενδυμάτων και υποδημάτων. Υπέροχα παλτά και μπότες - αυτό είναι το βασικό πράγμα που λείπει από τους στρατιώτες μας, και γι' αυτό τον λόγο η αρκετά επιτυχημένη πρόοδος πολλές φορές αποτυγχάνει. Αυτή είναι η δυσκολία που μας εμποδίζει να αξιοποιήσουμε γρήγορα για μια νικηφόρα προέλαση τις νέες μονάδες, τις οποίες διαθέτουμε σε επαρκή αριθμό, αλλά που, χωρίς επαρκή εφόδια, δεν μπορούν να συγκροτηθούν και δεν μπορούν να έχουν πραγματική μαχητική αξία.
	(12)	Ξέρετε πως αυτή η δύναμη απέκτησε δύναμη μετά την κατάρρευση των Denikin , Kolchak και Yudenich. Γνωρίζετε πώς βελτιώθηκαν οι συλλογές σιτηρών χάρη στην ανάκαμψη της Σιβηρίας και της περιοχής Κουμπάν. Ξέρετε ότι η κατάληψη του Μπακού μάς έδωσε τώρα τη δυνατότητα να εξασφαλίσουμε πάνω από εκατό εκατομμύρια λίβρες πετρελαίου και πως η βιομηχανία μας έχει επιτέλους αρχίσει να αποκτά τα θεμέλια πάνω στα οποία είναι δυνατόν να δημιουργήσουμε αποθέματα σιτηρών και να φέρουμε τους εργάτες πίσω στο εργοστάσια. Συσσωρεύει πρώτες ύλες και παρέχει καύσιμα, ώστε να ξεκινήσουν τα εργοστάσια και να αποκατασταθεί επιτέλους η οικονομική ζωή.
	(13)	Αλλά για να υλοποιηθούν όλες αυτές οι δυνατότητες , πρέπει πάση θυσία να βάλουμε ένα τέλος στον πόλεμο και να επιταχύνουμε την επίθεση εναντίον του Wrangel. Η Κριμαία πρέπει να ανακτηθεί πριν έρθει ο χειμώνας στον νότο και αυτό θα εξαρτηθεί από την ενέργεια και την πρωτοβουλία των ίδιων των εργαζομένων, και πάνω από όλα, ίσως, από την ενέργεια και την πρωτοβουλία κάθε Ρώσου εργάτη δέρματος και του Σωματείου Εργατών Δερματοουργίας.
	(14)	Αυτό που πρέπει να αναρωτηθούμε είναι: κάναμε ό,τι περνάει από το χέρι μας για να βοηθήσουμε τον Κόκκινο Στρατό; Από αυτή τη βοήθεια εξαρτάται το πόσο σύντομα θα διευθετήσουμε τους οριστικούς λογαριασμούς με τον Wrangel και θα εξασφαλίσουμε πλήρως για τον εαυτό μας την ειρήνη και τη δυνατότητα επικοινωνητικής εργασίας στον οικονομικό τομέα.
	2 (13)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης

(1)	<p>Γνωρίζετε ότι στην αρχή οι Πολωνοί είχαν επιτυχίες και κατέλαβαν το Κίεβο στα νοτιοδυτικά. Στη συνέχεια, υπήρξε ένα αρκετά μεγάλο διάστημα στο οποίο ο Κόκκινος Στρατός μπόρεσε να συγκεντρώσει τις δυνάμεις του και να ξεκινήσει μια επίθεση, οπότε οι Πολωνοί άρχισαν να χάνουν το ένα σημείο μετά το άλλο. Έχασαν το Polotsk, και ούτω καθεξής. Αλλά μόλις τον Ιούλιο ο Κόκκινος Στρατός ξεκίνησε μια αποφασιστική επίθεση, η οποία αποδείχθηκε ως μια τόσο επιτυχημένη προέλαση σχεδόν απaráμιλλη στη στρατιωτική ιστορία. Ο Κόκκινος Στρατός προχώρησε 500, 600, και σε πολλές περιπτώσεις ακόμη και 800 βέρστια χωρίς στάση, και σχεδόν έφτασε στη Βαρσοβία. Η Βαρσοβία θεωρήθηκε πρακτικά χαμένη από την Πολωνία. Αυτή τουλάχιστον ήταν η άποψη του παγκόσμιου Τύπου. Τότε το παιχνίδι άλλαξε. Όταν τα στρατεύματά μας είχαν φτάσει στη Βαρσοβία, ήταν πολύ εξουθενωμένα για να πιέσουν για τη νίκη, ενώ τα πολωνικά στρατεύματα υποστηριζόμενα από ένα κύμα πατριωτισμού στη Βαρσοβία και με την αίσθηση ότι βρίσκονταν τώρα στο δικό τους έδαφος, πήραν θάρρος και μια νέα ώθηση για να προχωρήσουν. Ο πόλεμος, όπως αποδείχτηκε, μας είχε επιτρέψει ουσιαστικά να καταστρέψουμε την Πολωνία, αλλά την πιο κρίσιμη στιγμή οι δυνάμεις μας απέτυχαν.</p>
(2)	<p>Όταν τελείωσε νικηφόρα και όταν συντρίψαμε τους Γιουντένιτς, Κολτσάκ και Ντενίκιν, αυτό δεν ήταν μια άμεση επίθεση στην Ειρήνη των Βερσαλλιών. Το αντίστροφο ισχύει για την Πολωνία. Αυτό είναι που διακρίνει τον πόλεμο εναντίον της Πολωνίας και δείχνει τη διεθνή σημασία της Πολωνίας.</p>
(3)	<p>Όταν πιάσαμε νικηφόρα την επίθεσή μας στην Πολωνία, ολόκληρη η Ευρώπη άρχισε να φωνάζει ότι ήθελε ειρήνη, ότι ολόκληρος ο κόσμος είχε κουραστεί από τον πόλεμο και ότι ήταν καιρός να κάνουμε ειρήνη. Αλλά τώρα που οι Πολωνοί προχωρούν, δεν υπάρχει θόρυβος ότι ο κόσμος έχει κουραστεί από τον πόλεμο. Γιατί αυτό; Είναι επειδή, νικώντας τους Γιουντένιτς, Κολτσάκ και Ντενίκιν, δεν μπορούσαμε να καταστρέψουμε την Ειρήνη των Βερσαλλιών. Απλώς πέφταμε πάνω στον Γιουντένιτς, τον Κολτσάκ και τον Ντενίκιν και τους οδηγήσαμε στη θάλασσα. Ωστόσο, επιτιθέμενοι στην Πολωνία, έτσι επιτιθέμεθα στην ίδια την Αντάντ και καταστρέφοντας τον πολωνικό στρατό καταστρέφουμε την Ειρήνη των Βερσαλλιών, πάνω στην οποία στηρίζεται ολόκληρο το σημερινό σύστημα διεθνών σχέσεων.</p>

(4)	<p>Εκεί έγκειται η διεθνής σημασία αυτού του πολωνικού πολέμου. Ξέρετε ότι δεν είχαμε σχέδια κατάκτησης. Είπα στην αρχή της ομιλίας μου ότι τον Απρίλιο του 1920 σταθήκαμε ανατολικά του Μινσκ και προτεινάμε ειρήνη με αυτούς τους όρους, αν μπορούσαμε να σώσουμε τους εργάτες και τους αγρότες της Ρωσίας από έναν νέο πόλεμο. Αλλά επειδή μας έχει επιβληθεί ο πόλεμος, πρέπει να πολεμήσουμε μέχρι να τελειώσει νικηφόρα. Η Ειρήνη των Βερσαλλιών καταπιέζει εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπους. Κλέβει κάρβουνο στη Γερμανία, της κλέβει τα πολλά κοπάδια της και την υποβιβάζει σε μια άνευ προηγουμένου κατάσταση υποτέλειας. Ακόμη και τα πιο υποανάπτυκτα τμήματα του αγροτικού πληθυσμού της Γερμανίας έχουν δηλώσει ότι είναι υπέρ των Μπολσεβίκων, ότι είναι σύμμαχοι των Μπολσεβίκων. Αυτό είναι απολύτως φυσικό, γιατί, στον αγώνα της για ύπαρξη, η Σοβιετική Δημοκρατία είναι η μόνη δύναμη στον κόσμο που πολεμά τον ιμπεριαλισμό - και ο ιμπεριαλισμός σημαίνει τώρα μια συμμαχία Γαλλίας, Βρετανίας και Αμερικής.</p>
(5)	<p>Πλησιάζουμε στον κόμβο του παρόντος διεθνούς συστήματος. Όταν τα κόκκινα στρατεύματα πλησίασαν τα σύνορα της Πολωνίας, η νικηφόρα προέλαση του Κόκκινου Στρατού δημιούργησε μια άνευ προηγουμένου πολιτική κρίση. Το κύριο χαρακτηριστικό αυτής της κρίσης ήταν ότι, όταν η βρετανική κυβέρνηση μας απείλησε με πόλεμο και μας είπε ότι αν προχωρήσουμε περισσότερο θα μας πολεμούσαν και θα έστελναν τα πολεμικά τους πλοία εναντίον μας, οι Βρετανοί εργάτες δήλωσαν ότι δε θα επέτρεπαν αυτόν τον πόλεμο. Επιτρέψτε μου να σας πω ότι ο μπολσεβικισμός εξαπλώνεται στους Βρετανούς εργάτες. Ωστόσο, οι κομμουνιστές εκεί είναι εξίσου αδύναμοι σήμερα όπως ήμασταν τον Μάρτιο, τον Απρίλιο και τον Μάιο του 1917, όταν είχαμε το ένα δέκατο των ψήφων σε συνέδρια και συνέδρια. Στο Πρώτο Πανρωσικό Συνέδριο των Σοβιέτ τον Ιούνιο του 1917, δεν είχαμε περισσότερο από 13 τοις εκατό των ψήφων. Παρόμοια κατάσταση υπάρχει στη Μεγάλη Βρετανία: εκεί οι Μπολσεβίκοι είναι μια ασήμαντη μειοψηφία. Αλλά το θέμα είναι ότι οι Βρετανοί μενσεβίκοι ήταν πάντα αντίθετοι στον μπολσεβικισμό και την άμεση επανάσταση, και ευνοούσαν μια συμμαχία με την αστική τάξη.</p>
(6)	<p>Σήμερα, όμως, οι παλιοί ηγέτες των Βρετανών εργατών έχουν αρχίσει να αμφιταλαντεύονται και έχουν αλλάξει γνώμη στο ότι ήταν αντίθετοι με τη δικτατορία της εργατικής τάξης, αλλά τώρα έχουν έρθει στο πλευρό μας. Έχουν</p>

		<p>δημιουργήσει ένα Συμβούλιο Δράσης εκεί στη Βρετανία. Αυτή είναι μια ριζική αλλαγή στη βρετανική πολιτική. Δίπλα στο Κοινοβούλιο, το οποίο στη Μεγάλη Βρετανία εκλέγεται τώρα με σχεδόν καθολική ψηφοφορία (από το 1918), δημιουργήθηκε ένα αυτοδιοριζόμενο Συμβούλιο Δράσης που βασίζεται στην υποστήριξη των εργατικών συνδικάτων με μέλη άνω των έξι εκατομμυρίων. Όταν η κυβέρνηση ήθελε να ξεκινήσει πόλεμο κατά της Σοβιετικής Ρωσίας, οι εργάτες δήλωσαν ότι δε θα το επέτρεπαν και είπαν ότι δε θα άφηναν ούτε τους Γάλλους να πολεμήσουν, επειδή οι Γάλλοι εξαρτώνται από τον βρετανικό άνθρακα και αν αυτή η βιομηχανία σταματήσει, θα ήταν σοβαρό πλήγμα για τη Γαλλία.</p>
	(7)	<p>Επαναλαμβάνω ότι αυτό ήταν μια τεράστια καμπή στη βρετανική πολιτική. Η σημασία του για τη Μεγάλη Βρετανία είναι τόσο μεγάλη όσο ήταν για εμάς η επανάσταση του Φεβρουαρίου του 1917. Η επανάσταση του Φεβρουαρίου του 1917 ανέτρεψε τον τσαρισμό και ίδρυσε μια αστική δημοκρατία στη Ρωσία. Δεν υπάρχει δημοκρατία στη Μεγάλη Βρετανία, αλλά η απόλυτα αστική μοναρχία υπάρχει εδώ και πολλούς αιώνες. Οι εργαζόμενοι μπορούν να ψηφίσουν στις βουλευτικές εκλογές, αλλά όλη η εξωτερική πολιτική ασκείται έξω από το Κοινοβούλιο, γιατί είναι η επαρχία του Υπουργικού Συμβουλίου. Γνωρίζουμε από καιρό ότι η βρετανική κυβέρνηση διεξάγει μυστικό πόλεμο κατά της Ρωσίας και βοηθά τους Γιούντενιτς, Κολτσάκ και Ντενίκιν. Συχνά συναντάμε δηλώσεις στον βρετανικό Τύπο ότι η Μεγάλη Βρετανία δεν έχει δικαίωμα να στείλει ούτε έναν στρατιώτη στη Ρωσία. Ποιος, λοιπόν, ψήφισε αυτό το μέτρο; Ποια πράξη του Κοινοβουλίου επέτρεψε τον πόλεμο στη Ρωσία, για να βοηθήσει τους Γιούντενιτς και Κολτσάκ; Δεν υπήρξαν τέτοιες πράξεις και με ενέργειες όπως αυτή, η Μεγάλη Βρετανία παραβίασε το σύνταγμά της. Τι είναι λοιπόν αυτό το Συμβούλιο Δράσης; Ανεξάρτητα από τη Βουλή, αυτό το Συμβούλιο Δράσης έστειλε τελεσίγραφο στην κυβέρνηση εκ μέρους των εργαζομένων. Αυτό είναι ένα βήμα προς τη δικτατορία και δεν υπάρχει άλλη διέξοδος από την κατάσταση. Αυτό συμβαίνει στη Μεγάλη Βρετανία, η οποία είναι μια ιμπεριαλιστική χώρα με 400 ή 500 εκατομμύρια ανθρώπους σκλαβωμένους στις αποικίες της. Είναι μια πολύ πιο σημαντική χώρα, που κυβερνά το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της γης. Η προέλαση στην Πολωνία οδήγησε σε τέτοια τροπή που οι</p>

		Βρετανοί Μενσεβίκοι έχουν συνάψει συμμαχία με τους Ρώσους Μπολσεβίκους. Αυτό έκανε αυτή η επίθεση.
	(8)	Αυτή ήταν η πορεία του πολωνικού πολέμου. Γι' αυτό, ενώ συνειδητοποιήσαμε ότι ο πολωνικός πόλεμος ήταν στενά συνδεδεμένος με ολόκληρη τη θέση του διεθνούς ιμπεριαλισμού, συμφωνήσαμε να κάνουμε τις μεγαλύτερες παραχωρήσεις για να σώσουμε τους εργάτες και τους αγρότες από τις κακουχίες του πολέμου. Τότε συγκρουστήκαμε με την Ειρήνη των Βερσαλλιών και διαπιστώσαμε ότι η αστική τάξη ήταν εξοργισμένη με εμάς όσο ποτέ. Ωστόσο, διαπιστώσαμε επίσης ότι οι εργάτες ωρίμαζαν κάθε μέρα και κάθε ώρα, και ότι η εργατική επανάσταση πλησίαζε σταθερά, αν και πολύ αργά σε σύγκριση με την ταχύτητα των εξελίξεων στη Ρωσία. Ήταν δυνατό να πραγματοποιηθεί η επανάσταση τόσο γρήγορα στη Ρωσία επειδή έγινε σε καιρό πολέμου.
	(9)	Γι' αυτό η επανάσταση θα μπορούσε να πετύχει τόσο γρήγορα στη Ρωσία. Ο κόσμος ήταν οπλισμένος. Οι εργάτες και οι αγρότες στο πλευρό μας σαν ένα σώμα. Στην Ευρώπη, όμως, ο πόλεμος έχει τελειώσει. Τα στρατεύματα είχαν διαλυθεί. Οι στρατιώτες επέστρεψαν στα σπίτια τους. Οι εργάτες και οι αγρότες αποπλίζονται. Οι εξελίξεις εκεί είναι τώρα αργές, αλλά υπάρχει κινητικότητα. Η διεθνής αστική τάξη δεν έχει παρά να κινηθεί εναντίον μας για να την καταλάβουν οι ίδιοι οι εργάτες της. Αυτή είναι η διεθνής σημασία του πολέμου με την Πολωνία. Αυτή είναι η πηγή της διεθνούς κρίσης.
	(10)	Εξαρτάται από εσάς, γιατί τα μέτρα που λαμβάνονται από τη Σοβιετική Κυβέρνηση και το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν είναι αρκετά. Για να δώσει πραγματική βοήθεια στους άνδρες του Κόκκινου Στρατού, να εξασφαλίσει μια αποφασιστική στροφή προς το καλύτερο και να βελτιώσει τις προμήθειες, τη βοήθεια των σοβιετικών θεσμών, τα διατάγματα του Συμβουλίου των Επιτρόπων του Λαού και του Συμβουλίου Άμυνας. Οι κομματικές αποφάσεις δεν αρκούν:
	(11)	Ξέρετε πως αυτή η δύναμη απέκτησε δύναμη μετά την κατάρρευση των Denikin , Kolchak και Yudenich. Γνωρίζετε πώς βελτιώθηκαν οι συλλογές σιτηρών χάρη στην ανάκαμψη της Σιβηρίας και της περιοχής Κουμπάν. Ξέρετε ότι η κατάληψη του Μπακού μάς έδωσε τώρα τη δυνατότητα να εξασφαλίσουμε πάνω από εκατό εκατομμύρια λίβρες πετρελαίου και πως η βιομηχανία μας έχει επιτέλους αρχίσει να αποκτά τα θεμέλια πάνω στα οποία είναι δυνατόν να δημιουργήσουμε αποθέματα σιτηρών και να φέρουμε τους εργάτες πίσω στο εργοστάσια.

		Συσσωρεύει πρώτες ύλες και παρέχει καύσιμα, ώστε να ξεκινήσουν τα εργοστάσια και να αποκατασταθεί επιτέλους η οικονομική ζωή.
	(12)	Αλλά για να υλοποιηθούν όλες αυτές οι δυνατότητες , πρέπει πάση θυσία να βάλουμε ένα τέλος στον πόλεμο και να επιταχύνουμε την επίθεση εναντίον του Wrangel. Η Κριμαία πρέπει να ανακτηθεί πριν έρθει ο χειμώνας στον νότο και αυτό θα εξαρτηθεί από την ενέργεια και την πρωτοβουλία των ίδιων των εργαζομένων, και πάνω από όλα, ίσως, από την ενέργεια και την πρωτοβουλία κάθε Ρώσου εργάτη δέρματος και του Σωματείου Εργατών Δερματοουργίας.
	(13)	Όλη η βοήθεια που δίνεται από τα μετόπισθεν στους άνδρες του Κόκκινου Στρατού βοηθά αμέσως στην ενίσχυση του Κόκκινου Στρατού, στην ενίσχυση του ηθικού του, στη μείωση του αριθμού των ασθενών και στην αύξηση της επιθετικής του δύναμης. Σε κάθε συνάντηση και σε κάθε εργαστήριο, κάθε εργαζόμενος πρέπει τώρα να φτιάξει το σύνθημα «Γα πάντα για τον Κόκκινο Στρατό!» ως το κύριο θέμα των συνομιλιών, των εκθέσεων και των συναντήσεών του.
	3 (8)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος
	(1)	Οι Πολωνοί μάς ανάγκασαν να πάμε σε πόλεμο· γνωρίζουμε ότι δεν ήταν καν οι Πολωνοί γαιοκτήμονες ή οι Πολωνοί καπιταλιστές που έπαιζαν τον κύριο ρόλο εδώ, αφού η θέση της Πολωνίας ήταν τόσο απελπιστικά αδιέξοδη τότε όσο τώρα. Έχει ξεκινήσει αυτό το εγχείρημα σε κατάσταση απόλυτης απόγνωσης. Αλλά, φυσικά, το διεθνές κεφάλαιο, και κατά κύριο λόγο το γαλλικό, ήταν η κύρια δύναμη που ώθησε τους Πολωνούς σε πόλεμο μαζί μας. Μέχρι στιγμής έχει διαπιστωθεί ότι εκατοντάδες Γάλλοι αξιωματικοί υπηρετούσαν στον πολωνικό στρατό και ότι όλα τα όπλα, όλη η οικονομική και στρατιωτική υποστήριξη που έλαβε η Πολωνία, προέρχονταν από τη Γαλλία. Τέτοιες είναι οι συνθήκες υπό τις οποίες ξεκίνησε αυτός ο πόλεμος. Σηματοδότησε μια νέα προσπάθεια των Συμμάχων να καταστρέψουν τη Σοβιετική Δημοκρατία, μια προσπάθεια, μετά την κατάρρευση του σχεδίου Γιούντενιτς, να συντρίψουν τη Σοβιετική Δημοκρατία, αυτή τη φορά με τη βοήθεια της Πολωνίας. Γνωρίζετε τα κύρια γεγονότα σε αυτόν τον πόλεμο με την Πολωνία, που ξεκίνησε ενάντια στη θέλησή μας.

(2)	<p>Θα μπορούσα να μιλήσω για αυτό εκτενέστερα, αλλά, σύμφωνα με το θέμα της ομιλίας μου, πρέπει να σταθώ στην πολιτική κατάσταση που είχε διαμορφωθεί εκείνη την εποχή. Είδαμε ότι όταν, πριν από την επίθεση του Απριλίου, προτείναμε ειρήνη στην Πολωνική Δημοκρατία με όρους που ήταν πιο ευνοϊκοί για τους Πολωνούς και όχι τόσο ευνοϊκοί για εμάς, ο αστικός Τύπος σε όλο τον κόσμο έγειρε τεράστιο θόρυβο, δείγμα ότι δε ληφθήκαμε σοβαρά υπόψη, και η ειλικρινής δήλωσή μας ελήφθη ως σημάδι αδυναμίας. Αν οι Μπολσεβίκοι πρότειναν ειρήνη με βάση τη γραμμή που κρατούσαν τότε τα πολωνικά στρατεύματα, και αν οι Μπολσεβίκοι παρέδιδαν ακόμη και το Μινσκ, τότε σίγουρα θα ήταν αδύναμοι. Με το ξέσπασμα του πολέμου, ακόμη και ο Βρετανός μονάρχης έστειλε ένα μήνυμα για συγχαρητήρια στον επικεφαλής της πολωνικής κυβέρνησης γαιοκτημόνων.</p>
(3)	<p>Στις 12 Ιουλίου, όπως είναι πολύ πιθανόν να θυμάστε, λάβαμε ξαφνικά ένα τηλεγράφημα από τον Γραμματέα της Κοινωνίας των Εθνών ότι η πολωνική κυβέρνηση ήταν πρόθυμη να ξεκινήσει διαπραγματεύσεις για ειρήνη με βάση εθνογραφικά όρια, υπό την προϋπόθεση ότι ολόκληρη η Γαλικία θα δοθεί στην Πολωνία. Μια αναταραχή χωρίς προηγούμενο προκλήθηκε στον παγκόσμιο Τύπο. Αυτή τη φορά ήταν που όλα γίνονταν για την ειρήνη. Όταν προτείναμε την ειρήνη τον Απρίλιο, ή ακόμα και νωρίτερα, την άνοιξη του 1920, όλες αυτές οι εφημερίδες σιώπησαν ή προέτρεψαν την Πολωνία να πολεμήσει. Όμως όταν είχαμε νικήσει την Πολωνία και ήταν η Πολωνία που ζητούσε ειρήνη - στην οποία απαντήσαμε δηλώνοντας ξεκάθαρα και ειλικρινά την άποψή μας ότι η Κοινωνία των Εθνών δεν αντιπροσώπευε καμία δύναμη και ότι δεν μπορούσαμε να βασιστούμε σε καμία υπόσχεση που έδωσε- όλοι έγειραν τεράστιο θόρυβο και απαίτησαν να σταματήσουμε. Τώρα που οι κατευθύνσεις του πολέμου άλλαξαν και χθες ανακοινώσαμε ότι προσφέρουμε στην Πολωνία ειρήνη με όρους ευνοϊκότερους από αυτούς που είχε προτείνει η Κοινωνία των Εθνών, υπό την προϋπόθεση ότι η ειρήνη θα υπογραφόταν πριν από τις 5 Οκτωβρίου, ολόκληρος ο αστικός Τύπος σιώπησε ξανά. Σιωπούν για την ειρήνη όταν επιτίθενται στους Μπολσεβίκους, αλλά προκαλούν κατακραυγή όταν επιτίθενται οι Μπολσεβίκοι. Και μετά από όλα αυτά θέλουν να πιστεύουμε ότι ο αστικός Τύπος θέλει ειρήνη.</p>
(4)	<p>Στο συνέδριο του Κόμματός μας, το οποίο ολοκληρώθηκε πριν από λίγες μέρες, μπορέσαμε να ακούσουμε μια έκθεση από έναν Πολωνό εργάτη, εκπρόσωπο ενός</p>

		<p>από τα μεγαλύτερα συνδικάτα στην Πολωνία, που κατάφερε να περάσει από τη Βαρσοβία. Μας είπε για τη δίωξη των εργατών στην Πολωνία, για το πώς οι εργάτες της Βαρσοβίας έβλεπαν τον Κόκκινο Στρατό ως απελευθερωτή τους και πώς περίμεναν τον ερχομό του Ρωσικού Κόκκινου Στρατού, τον οποίο θεωρούν, όχι ως εχθρό τους, αλλά το αντίθετο, ως φίλο τους στον αγώνα τους ενάντια στους γαιοκτήμονες και τους αστούς καταπιεστές της Πολωνίας. Είναι ξεκάθαρο ότι η Πολωνία είναι το πόδι της γάτας της Αντάντ σε μια νέα προσπάθεια να καταστρέψει τη Σοβιετική Δημοκρατία. Ωστόσο, όταν αυτή η προσπάθεια απείλησε να οδηγήσει σε ένα εκ διαμέτρου αντίθετο αποτέλεσμα και ήμασταν στο σημείο να βοηθήσουμε τους Πολωνούς εργάτες να ανατρέψουν την κυβέρνησή τους, ολόκληρος ο ευρωπαϊκός αστικός Τύπος στράφηκε εναντίον μας. Ο σύντροφος Κάμενεφ, που επισκέφθηκε το Λονδίνο, μας είπε εδώ στο Θέατρο Μπολσόι πώς άκουγε καθημερινά τελεσίγραφα και απειλές από τη βρετανική κυβέρνηση, η οποία ήταν ήδη έτοιμη να κινητοποιήσει ολόκληρο το ναυτικό της εναντίον της Πετρούπολης και να το συγκεντρώσει στην Κρονστάνδη, δήθεν για να υπερασπιστεί την Πολωνία εναντίον μας. Τώρα που οι τύχες του πολέμου άλλαξαν και αποσύρουμε από τους όρους μας όλα όσα η Πολωνία κήρυξε απαράδεκτα, ο αστικός Τύπος σιώπησε. Είναι ξεκάθαρο ότι ο γαλλικός και βρετανικός ιμπεριαλισμός υποκινεί την Πολωνία να κάνει μια νέα προσπάθεια ανατροπής των Σοβιετικών.</p>
	(5)	<p>Νομίζω ότι αυτή είναι μια τελευταία προσπάθεια (και αυτό είναι αναμφίβολα σημαντικό) για μια επίθεση κατά της Σοβιετικής Ρωσίας. Φαίνεται ότι η Πολωνία είναι πολύ στενά συνδεδεμένη με ολόκληρο το σύστημα του διεθνούς ιμπεριαλισμού. Γνωρίζετε ότι, αφού νίκησαν τη Γερμανία, οι συμμαχικοί ιμπεριαλιστές -Γαλλία, Μεγάλη Βρετανία, Αμερική και Ιαπωνία- υπέγραψαν την Ειρήνη των Βερσαλλιών, η οποία ήταν, τουλάχιστον, πολύ πιο βάνανυση από τη διαβόητη Ειρήνη του Μπρεστ-Λιτόφσκ, για την οποία τέτοια κατακραυγή υψώθηκε. Αλλά ενώ οι Γάλλοι, οι Αμερικάνοι και οι Βρετανοί διακήρυξαν από τις χώρες τους ότι αυτός ήταν ένας πόλεμος απελευθέρωσης, ότι σκοπός του ήταν να σώσει την Ευρώπη και τον κόσμο από τους βάρβαρους Ούννους, όπως αποκαλούσαν τους Γερμανούς, για να σώσουν τον κόσμο από τον γερμανικό μιλιταρισμό και τον Κάιζερ, τώρα διαπιστώνουμε ότι η Ειρήνη των Βερσαλλιών ξεπερνά σε θηριωδία οτιδήποτε μπορούσε να κάνει ο Κάιζερ όταν ήταν νικητής.</p>

		<p>Η παρέμβαση Βρετανών και Γάλλων αξιωματικών στην οικονομική ζωή έχει αποδείξει σε όλες τις ηττημένες χώρες, στη Γερμανία και σε όλες τις χώρες που αποτελούσαν την Αυστροουγγρική Αυτοκρατορία, ότι είναι αδύνατο να ζήσουν κάτω από τέτοιες συνθήκες. Ένας από τους πυλώνες αυτής της τερατώδους ειρήνης είναι η διέλευση της Πολωνίας σε όλη τη Γερμανία, αφού το πολωνικό έδαφος εκτείνεται μέχρι τη θάλασσα. Οι σχέσεις μεταξύ Γερμανίας και Πολωνίας είναι επί του παρόντος τεταμένες στο έπακρο. Στην καταπίεση του γερμανικού πληθυσμού, οι Πολωνοί έχουν την υποστήριξη των στρατευμάτων και των αξιωματικών της Αντάντ. Η Ειρήνη των Βερσαλλιών έχει μετατρέψει την Πολωνία σε ένα ουδέτερο κράτος που πρέπει να προφυλαχθεί από τη γερμανική επαφή με τον σοβιετικό κομμουνισμό και θεωρείται από την Αντάντ ως όπλο κατά των Μπολσεβίκων. Μέσω της Πολωνίας και με τη βοήθεια της Πολωνίας, οι Γάλλοι ελπίζουν να ανακτήσουν τα δεκάδες χιλιάδες εκατομμύρια που έχουν δανειστεί από την τσαρική κυβέρνηση. Γι' αυτό, όταν ξέσπασε ο πόλεμος με την Πολωνία, τον οποίο προσπαθήσαμε να αποτρέψουμε ακόμη και με το τίμημα των βαριών παραχωρήσεων, αποδείχθηκε ότι ήταν ένας πιο άμεσος πόλεμος εναντίον της Αντάντ από ότι οι προηγούμενοι πόλεμοι. Οι προηγούμενοι πόλεμοι ήταν επίσης πόλεμοι κατά της Αντάντ, αλλά έγιναν στο ρωσικό έδαφος ενάντια στους Ρώσους αξιωματικούς, τους λευκοφύλακες και τους αγρότες που είχαν κινητοποιηθεί κι έτσι δεν μπορούσαν να γίνουν πόλεμοι που θα μπορούσαν να κλονίσουν την Ειρήνη των Βερσαλλιών. Εκεί διέφεραν από τον πόλεμο κατά της Πολωνίας. Ο πόλεμος εναντίον του Γιουντένιτς, του Κολτσάκ και του Ντενίκιν ήταν επίσης ένας πόλεμος ενάντια στην Αντάντ, αλλά ταυτόχρονα ήταν ένας πόλεμος της εργατικής Ρωσίας εναντίον ολόκληρης της αστικής Ρωσίας.</p>
	(6)	<p>Αν η Πολωνία είχε γίνει Σοβιετική, αν οι εργάτες της Βαρσοβίας είχαν λάβει τη βοήθεια που περίμεναν από τη Σοβιετική Ρωσία και την καλοδέχονταν, η Ειρήνη των Βερσαλλιών θα είχε ακυρωθεί και ολόκληρο το διεθνές σύστημα που δημιουργήθηκε ως αποτέλεσμα της νίκης επί της Γερμανίας θα είχε καταρρεύσει. Η Γαλλία δε θα είχε τότε ένα αποθεματικό που να προστατεύει τη Γερμανία από τη Σοβιετική Ρωσία. Δε θα είχε βάλει έναν πολιορκητικό κριό εναντίον της Σοβιετικής Δημοκρατίας. Δε θα είχε καμία ελπίδα να ανακτήσει τα δεκάδες χιλιάδες εκατομμύριά της και θα κατευθυνόταν προς την καταστροφή ακόμη πιο γρήγορα απ' ότι τώρα. Η Γαλλία είναι μέχρι τα αυτιά της χρεωμένη. Κάποτε ήταν</p>

		<p>η πλουσιότερη από τους δανειστές, τώρα χρωστάει στην Αμερική τρεις φορές περισσότερα από άλλες χώρες. Αυτή είναι. Οδεύει προς τη χρεοκοπία. Βυθίζεται πια στην απελπισία. Γι' αυτό η προσέγγιση των Κόκκινων στρατευμάτων στη Βαρσοβία σήμαινε διεθνή κρίση, γι' αυτό ολόκληρος ο αστικός Τύπος ήταν τόσο παραγμένος από αυτό. Ήταν τέτοια η θέση που, αν ο Κόκκινος Στρατός είχε προχωρήσει νικηφόρα μερικές ακόμα μέρες, όχι μόνο θα είχε καταληφθεί η Βαρσοβία (αυτό δεν θα είχε τόσο μεγάλη σημασία) αλλά η Ειρήνη των Βερσαλλιών θα είχε ακυρωθεί.</p>
	(7)	<p>Αυτή ήταν η πορεία του πολωνικού πολέμου. Γι' αυτό, ενώ συνειδητοποιήσαμε ότι ο πολωνικός πόλεμος ήταν στενά συνδεδεμένος με ολόκληρη τη θέση του διεθνούς ιμπεριαλισμού, συμφωνήσαμε να κάνουμε τις μεγαλύτερες παραχωρήσεις για να σώσουμε τους εργάτες και τους αγρότες από τις κακουχίες του πολέμου. Τότε συγκρουστήκαμε με την Ειρήνη των Βερσαλλιών και διαπιστώσαμε ότι η αστική τάξη ήταν εξοργισμένη με εμάς όσο ποτέ. Ωστόσο, διαπιστώσαμε επίσης ότι οι εργάτες ωριμάζαν κάθε μέρα και κάθε ώρα, και ότι η εργατική επανάσταση πλησίαζε σταθερά, αν και πολύ αργά σε σύγκριση με την ταχύτητα των εξελίξεων στη Ρωσία. Ήταν δυνατό να πραγματοποιηθεί η επανάσταση τόσο γρήγορα στη Ρωσία επειδή έγινε σε καιρό πολέμου.</p>
	(8)	<p>Τώρα είμαστε πολύ αποδυναμωμένοι στα ανατολικά. Στα βόρεια έχουμε χάσει ακόμη και την πόλη της Λήδας, στον νότο βρισκόμαστε σχεδόν στη γραμμή που κρατήσαμε τον Απρίλιο του 1919 - τη γραμμή Πιλσούντσκι. Στον βορρά υποχωρούμε πολύ γρήγορα, και στο μεταξύ ο Wrangel κάνει ολοένα καινούργιες προσπάθειες να προχωρήσει. Απειλήσε πρόσφατα τον Ekaterinoslav, πλησίασε το Sinelnikovo και πήρε τον έλεγχο του. Τώρα έχει καταλάβει το Σλάβγκοροντ. Στα ανατολικά, έχει καταλάβει τη Μαριούπολη, πλησιάζει το Ταγκανρόγκ και απειλεί τη λεκάνη του Ντόνετς. Βρισκόμαστε ξανά σε δύσκολους δρόμους, και πάλι βλέπουμε τους διεθνείς ιμπεριαλιστές να προσπαθούν να στραγγαλίσουν τη Σοβιετική Δημοκρατία και με τα δύο χέρια: την επίθεση της Πολωνίας και την επίθεση Wrangel. Στην πραγματικότητα, η Πολωνία και ο Wrangel είναι τα δύο χέρια των Γάλλων ιμπεριαλιστών, που προμηθεύουν τα στρατεύματα τόσο της Πολωνίας όσο και του Βράνγκελ με πυρομαχικά. Αλλά αυτές οι τρεις δυνάμεις δεν τα πάνε καλά μαζί. Η Γαλλία λέει στους Πολωνούς ότι δεν πρέπει να αρπάξουν πάρα πολλούς πόρους, πάρα πολλά εδάφη, γιατί μια τσαρική Ρωσία δε</p>

		θα τους αφήσει ποτέ να τα κρατήσουν. Στη συνέχεια, λέει στον Wrangel ότι δεν πρέπει να ενεργήσει έτσι ώστε να αποκαταστήσει την εξουσία των παλιών γαιοκτημόνων, για παράδειγμα των Denikin , Kolchak και Yudenich, κι έτσι δείχνει ότι όταν οι παλιοί γαιοκτήμονες διευθύνουν τους στρατούς της λευκής φρουράς ή όταν οι αξιωματικοί τους διοικούν τους στρατούς, όσο περισσότερα εδάφη καταλαμβάνουν, τόσο πιο γρήγορα οδηγούνται στην καταστροφή τους, γιατί στο τέλος οι αγρότες ξεσηκώνονται εναντίον τους
	4 (3)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
	(1)	Στις 12 Ιουλίου, όπως είναι πολύ πιθανόν να θυμάστε, λάβαμε ξαφνικά ένα τηλεγράφημα από τον Γραμματέα της Κοινωνίας των Εθνών ότι η πολωνική κυβέρνηση ήταν πρόθυμη να ξεκινήσει διαπραγματεύσεις για ειρήνη με βάση εθνογραφικά όρια, υπό την προϋπόθεση ότι ολόκληρη η Γαλικία θα δοθεί στην Πολωνία. Μια αναταραχή χωρίς προηγούμενο προκλήθηκε στον παγκόσμιο Τύπο. Αυτή τη φορά ήταν που όλα γίνονταν για την ειρήνη. Όταν προτείναμε την ειρήνη τον Απρίλιο, ή ακόμα και νωρίτερα, την άνοιξη του 1920, όλες αυτές οι εφημερίδες σιώπησαν ή προέτρεψαν την Πολωνία να πολεμήσει. Όμως όταν είχαμε νικήσει την Πολωνία και ήταν η Πολωνία που ζητούσε ειρήνη - στην οποία απαντήσαμε δηλώνοντας ξεκάθαρα και ειλικρινά την άποψή μας ότι η Κοινωνία των Εθνών δεν αντιπροσώπευε καμία δύναμη και ότι δεν μπορούσαμε να βασιστούμε σε καμία υπόσχεση που έδωσε- όλοι έγειραν τεράστιο θόρυβο και απαίτησαν να σταματήσουμε. Τώρα που οι κατευθύνσεις του πολέμου άλλαξαν και χθες ανακοινώσαμε ότι προσφέρουμε στην Πολωνία ειρήνη με όρους ευνοϊκότερους από αυτούς που είχε προτείνει η Κοινωνία των Εθνών, υπό την προϋπόθεση ότι η ειρήνη θα υπογραφόταν πριν από τις 5 Οκτωβρίου, ολόκληρος ο αστικός Τύπος σιώπησε ξανά. Σιωπούν για την ειρήνη όταν επιτίθενται στους Μπολσεβίκους, αλλά προκαλούν κατακραυγή όταν επιτίθενται οι Μπολσεβίκοι. Και μετά από όλα αυτά θέλουν να πιστεύουμε ότι ο αστικός Τύπος θέλει ειρήνη.
	(2)	Έτσι έχουν τα πράγματα στη διεθνή κατάσταση. Στον πόλεμο κατά της Αντάντ, λόγω της ήττας που υποστήκαμε στη Βαρσοβία και της επίθεσης που συνεχίζεται τώρα στο μέτωπο της Δύσης και του Wrangel, η θέση μας είναι και πάλι εξαιρετικά κρίσιμη.

	(3)	Σας καλώ να ακολουθήσετε το παράδειγμα των εργατών μας στην Πετρούπολη, οι οποίοι πρόσφατα, μετά από αναφορά εκπροσώπου της Κομμουνιστικής Διεθνούς για την κατάσταση στα μέτωπα, άρχισαν για άλλη μια φορά να καταβάλλουν τεράστιες προσπάθειες για να βοηθήσουν στην υπόθεση, ξεκινώντας πάλι με πυρομαχικά για τους άνδρες του Κόκκινου Στρατού και οικοδομώντας τη δύναμη του Κόκκινου Στρατού. Γνωρίζετε ότι κάθε βήμα που γίνεται στα μετόπισθεν για να βοηθήσει τον Κόκκινο Στρατό έχει άμεση επίδραση στο ηθικό των ανδρών του Κόκκινου Στρατού. Γνωρίζετε ότι το κρύο του φθινοπώρου επηρεάζει τους άνδρες του Κόκκινου Στρατού, τους καταθλίβει, δημιουργεί νέες δυσκολίες, αυξάνει τον αριθμό των ασθενών και καταλήγει σε μεγάλες κακουχίες.
	5 (6)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Ήταν τον περασμένο Απρίλιο, και ξέρετε ότι στην αρχή η Πολωνία απάντησε στην επίσημη προσφορά μας για ειρήνη με μια αντιπρόταση, μια πρόταση να υπογραφεί ειρήνη στο Μπορίσοφ, ένα εξαιρετικά σημαντικό στρατηγικό σημείο, το οποίο βρισκόταν στα χέρια τους. Οι διαπραγματεύσεις στο Μπορίσοφ που ελέγχεται από την Πολωνία θα σήμαιναν ότι οι Πολωνοί θα μπορούσαν να προχωρήσουν στα νοτιοδυτικά, ενώ θα μας είχαν εμποδίσει να προχωρήσουμε στα βορειοδυτικά. Σε οποιαδήποτε άλλη πόλη εκτός από το Μπορίσοφ, ήταν η απάντησή μας. Οι Πολωνοί αρνήθηκαν. Σας το υπενθυμίζω έτσι ώστε, όποτε πρέπει να μιλήσετε για αυτό το θέμα, να τονίζετε ακόμη περισσότερο ότι στην αρχή προτείναμε ειρήνη με βάση μια γραμμή που βρίσκεται πιο ανατολικά από την παρούσα, δηλαδή συμφωνήσαμε σε μια ειρήνη όπου η θέση για εμάς τους ίδιους ήταν πιο μειονεκτική.
	(2)	αυτό που απαιτείται είναι βοήθεια από τα συνδικάτα. Τα συνδικάτα πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι, παρά τις επανειλημμένες προσφορές μας για ειρήνη, διακυβεύεται και πάλι η ίδια η ύπαρξη της εργατικής και αγροτικής εξουσίας.
	(3)	Αλλά για να υλοποιηθούν όλες αυτές οι δυνατότητες, πρέπει πάση θυσία να βάλουμε ένα τέλος στον πόλεμο και να επιταχύνουμε την επίθεση εναντίον του Wrangel. Η Κριμαία πρέπει να ανακτηθεί πριν έρθει ο χειμώνας στον νότο και αυτό θα εξαρτηθεί από την ενέργεια και την πρωτοβουλία των ίδιων των εργαζομένων, και πάνω από όλα, ίσως, από την ενέργεια και την πρωτοβουλία κάθε Ρώσου εργάτη δέρματος και του Σωματείου Εργατών Δερματοουργίας.

	(4)	Σας καλώ να ακολουθήσετε το παράδειγμα των εργατών μας στην Πετρούπολη, οι οποίοι πρόσφατα, μετά από αναφορά εκπροσώπου της Κομμουνιστικής Διεθνούς για την κατάσταση στα μέτωπα, άρχισαν για άλλη μια φορά να καταβάλλουν τεράστιες προσπάθειες για να βοηθήσουν στην υπόθεση, ξεκινώντας πάλι με πυρομαχικά για τους άνδρες του Κόκκινου Στρατού και οικοδομώντας τη δύναμη του Κόκκινου Στρατού. Γνωρίζετε ότι κάθε βήμα που γίνεται στα μετόπισθεν για να βοηθήσει τον Κόκκινο Στρατό έχει άμεση επίδραση στο ηθικό των ανδρών του Κόκκινου Στρατού. Γνωρίζετε ότι το κρύο του φθινοπώρου επηρεάζει τους άνδρες του Κόκκινου Στρατού, τους καταθλίβει, δημιουργεί νέες δυσκολίες, αυξάνει τον αριθμό των ασθενών και καταλήγει σε μεγάλες κακουχίες.
	(5)	Σας καλώ να ακολουθήσετε το παράδειγμα των εργατών μας στην Πετρούπολη, οι οποίοι πρόσφατα, μετά από αναφορά εκπροσώπου της Κομμουνιστικής Διεθνούς για την κατάσταση στα μέτωπα, άρχισαν για άλλη μια φορά να καταβάλλουν τεράστιες προσπάθειες για να βοηθήσουν στην υπόθεση, ξεκινώντας πάλι με πυρομαχικά για τους άνδρες του Κόκκινου Στρατού και οικοδομώντας τη δύναμη του Κόκκινου Στρατού. Γνωρίζετε ότι κάθε βήμα που γίνεται στα μετόπισθεν για να βοηθήσει τον Κόκκινο Στρατό έχει άμεση επίδραση στο ηθικό των ανδρών του Κόκκινου Στρατού. Γνωρίζετε ότι το κρύο του φθινοπώρου επηρεάζει τους άνδρες του Κόκκινου Στρατού, τους καταθλίβει, δημιουργεί νέες δυσκολίες, αυξάνει τον αριθμό των ασθενών και καταλήγει σε μεγάλες κακουχίες.
	(6)	Όλη η βοήθεια που δίνεται από τα μετόπισθεν στους άνδρες του Κόκκινου Στρατού βοηθά αμέσως στην ενίσχυση του Κόκκινου Στρατού, στην ενίσχυση του ηθικού του, στη μείωση του αριθμού των ασθενών και στην αύξηση της επιθετικής του δύναμης. Σε κάθε συνάντηση και σε κάθε εργαστήριο, κάθε εργαζόμενος πρέπει τώρα να φτιάξει το σύνθημα «Τα πάντα για τον Κόκκινο Στρατό!» ως το κύριο θέμα των συνομιλιών, των εκθέσεων και των συναντήσεών του.
	6 (11)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Ωστόσο, δηλώσαμε με τους πιο επίσημους και σοβαρούς όρους ότι προτείναμε ειρήνη με βάση την τότε υφιστάμενη γραμμή, αφού εξυψώσαμε τους εργάτες που θα έπρεπε να δώσουν τη ζωή τους σε περίπτωση πολέμου και που θεωρήσαμε ότι

		καμία παραχώρηση δεν ήταν συγκριτικά τόσο σημαντική. Υποθέσαμε ότι το ζήτημα της Λευκορωσίας θα διευθετηθεί, όχι με τη δύναμη των όπλων, αλλά αποκλειστικά μέσω της ενίσχυσης του αγώνα εντός της Πολωνίας. Γνωρίζαμε ότι μπορούσαμε να συμβάλουμε στην απελευθέρωση των εργατών της Πολωνίας, όχι τόσο με τη δύναμη των όπλων όσο με τη δύναμη της προπαγάνδας μας.
	(2)	Στο συνέδριο του Κόμματός μας, το οποίο ολοκληρώθηκε πριν από λίγες μέρες, μπορέσαμε να ακούσουμε μια έκθεση από έναν Πολωνό εργάτη, εκπρόσωπο ενός από τα μεγαλύτερα συνδικάτα στην Πολωνία, που κατάφερε να περάσει από τη Βαρσοβία. Μας είπε για τη δίωξη των εργατών στην Πολωνία, για το πώς οι εργάτες της Βαρσοβίας έβλεπαν τον Κόκκινο Στρατό ως απελευθερωτή τους και πώς περίμεναν τον ερχομό του Ρωσικού Κόκκινου Στρατού, τον οποίο θεωρούν, όχι ως εχθρό τους, αλλά το αντίθετο, ως φίλο τους στον αγώνα τους ενάντια στους γαιοκτήμονες και τους αστούς καταπιεστές της Πολωνίας. Είναι ξεκάθαρο ότι η Πολωνία είναι το πόδι της γάτας της Αντάντ σε μια νέα προσπάθεια να καταστρέψει τη Σοβιετική Δημοκρατία. Ωστόσο, όταν αυτή η προσπάθεια απείλησε να οδηγήσει σε ένα εκ διαμέτρου αντίθετο αποτέλεσμα και ήμασταν στο σημείο να βοηθήσουμε τους Πολωνούς εργάτες να ανατρέψουν την κυβέρνησή τους, ολόκληρος ο ευρωπαϊκός αστικός Τύπος στράφηκε εναντίον μας. Ο σύντροφος Κάμενεφ, που επισκέφθηκε το Λονδίνο, μας είπε εδώ στο Θέατρο Μπολσόι πώς άκουγε καθημερινά τηλεσίγραφα και απειλές από τη βρετανική κυβέρνηση, η οποία ήταν ήδη έτοιμη να κινητοποιήσει ολόκληρο το ναυτικό της εναντίον της Πετρούπολης και να το συγκεντρώσει στην Κρονστάνδη, δήθεν για να υπερασπιστεί την Πολωνία εναντίον μας. Τώρα που οι τύχες του πολέμου άλλαξαν και αποσύρουμε από τους όρους μας όλα όσα η Πολωνία κήρυξε απαράδεκτα, ο αστικός Τύπος σιώπησε. Είναι ξεκάθαρο ότι ο γαλλικός και βρετανικός ιμπεριαλισμός υποκινεί την Πολωνία να κάνει μια νέα προσπάθεια ανατροπής των Σοβιετικών.
	(3)	Νομίζω ότι αυτή είναι μια τελευταία προσπάθεια (και αυτό είναι αναμφίβολα σημαντικό) για μια επίθεση κατά της Σοβιετικής Ρωσίας. Φαίνεται ότι η Πολωνία είναι πολύ στενά συνδεδεμένη με ολόκληρο το σύστημα του διεθνούς ιμπεριαλισμού. Γνωρίζετε ότι, αφού νίκησαν τη Γερμανία, οι συμμαχικοί ιμπεριαλιστές -Γαλλία, Μεγάλη Βρετανία, Αμερική και Ιαπωνία- υπέγραψαν την

Ειρήνη των Βερσαλλιών, η οποία ήταν, τουλάχιστον, πολύ πιο βάνουση από τη διαβόητη Ειρήνη του Μπρεστ-Λιτόφσκ, για την οποία τέτοια κατακραυγή υψώθηκε. Αλλά ενώ οι Γάλλοι, οι Αμερικάνοι και οι Βρετανοί διακήρυξαν από τις χώρες τους ότι αυτός ήταν ένας πόλεμος απελευθέρωσης, ότι σκοπός του ήταν να σώσει την Ευρώπη και τον κόσμο από τους βάρβαρους Ούννους, όπως αποκαλούσαν τους Γερμανούς, για να σώσουν τον κόσμο από τον γερμανικό μιλιταρισμό και τον Κάιζερ, τώρα διαπιστώνουμε ότι η Ειρήνη των Βερσαλλιών ξεπερνά σε θηριωδία οτιδήποτε μπορούσε να κάνει ο Κάιζερ όταν ήταν νικητής. Η παρέμβαση Βρετανών και Γάλλων αξιωματικών στην οικονομική ζωή έχει αποδείξει σε όλες τις ηττημένες χώρες, στη Γερμανία και σε όλες τις χώρες που αποτελούσαν την Αυστροουγγρική Αυτοκρατορία, ότι είναι αδύνατο να ζήσουν κάτω από τέτοιες συνθήκες. Ένας από τους πυλώνες αυτής της τερατώδους ειρήνης είναι η διέλευση της Πολωνίας σε όλη τη Γερμανία, αφού το πολωνικό έδαφος εκτείνεται μέχρι τη θάλασσα. Οι σχέσεις μεταξύ Γερμανίας και Πολωνίας είναι επί του παρόντος τεταμένες στο έπακρο. Στην καταπίεση του γερμανικού πληθυσμού, οι Πολωνοί έχουν την υποστήριξη των στρατευμάτων και των αξιωματικών της Αντάντ. Η Ειρήνη των Βερσαλλιών έχει μετατρέψει την Πολωνία σε ένα ουδέτερο κράτος που πρέπει να προφυλαχθεί από τη γερμανική επαφή με τον σοβιετικό κομμουνισμό και θεωρείται από την Αντάντ ως όπλο κατά των Μπολσεβίκων. Μέσω της Πολωνίας και με τη βοήθεια της Πολωνίας, οι Γάλλοι ελπίζουν να ανακτήσουν τα δεκάδες χιλιάδες εκατομμύρια που έχουν δανειστεί από την τσαρική κυβέρνηση. Γι' αυτό, όταν ξέσπασε ο πόλεμος με την Πολωνία, τον οποίο προσπαθήσαμε να αποτρέψουμε ακόμη και με το τίμημα των βαριών παραχωρήσεων, αποδείχθηκε ότι ήταν ένας πιο άμεσος πόλεμος εναντίον της Αντάντ από ότι οι προηγούμενοι πόλεμοι. Οι προηγούμενοι πόλεμοι ήταν επίσης πόλεμοι κατά της Αντάντ, αλλά έγιναν στο ρωσικό έδαφος ενάντια στους Ρώσους αξιωματικούς, τους λευκοφύλακες και τους αγρότες που είχαν κινητοποιηθεί κι έτσι δεν μπορούσαν να γίνουν πόλεμοι που θα μπορούσαν να κλονίσουν την Ειρήνη των Βερσαλλιών. Εκεί διέφεραν από τον πόλεμο κατά της Πολωνίας. Ο πόλεμος εναντίον του Γιουντένιτς, του Κολτσάκ και του Ντενίκιν ήταν επίσης ένας πόλεμος ενάντια στην Αντάντ, αλλά ταυτόχρονα ήταν ένας πόλεμος της εργατικής Ρωσίας εναντίον ολόκληρης της αστικής Ρωσίας.

(4)	<p>Αν η Πολωνία είχε γίνει Σοβιετική, αν οι εργάτες της Βαρσοβίας είχαν λάβει τη βοήθεια που περίμεναν από τη Σοβιετική Ρωσία και την καλοδέχονταν, η Ειρήνη των Βερσαλλιών θα είχε ακυρωθεί και ολόκληρο το διεθνές σύστημα που δημιουργήθηκε ως αποτέλεσμα της νίκης επί της Γερμανίας θα είχε καταρρεύσει. Η Γαλλία δε θα είχε τότε ένα αποθεματικό που να προστατεύει τη Γερμανία από τη Σοβιετική Ρωσία. Δε θα είχε βάλει έναν πολιορκητικό κριό εναντίον της Σοβιετικής Δημοκρατίας. Δε θα είχε καμία ελπίδα να ανακτήσει τα δεκάδες χιλιάδες εκατομμύριά της και θα κατευθυνόταν προς την καταστροφή ακόμη πιο γρήγορα απ' ό τι τώρα. Η Γαλλία είναι μέχρι τα αυτιά της χρεωμένη. Κάποτε ήταν η πλουσιότερη από τους δανειστές, τώρα χρωστάει στην Αμερική τρεις φορές περισσότερο από άλλες χώρες. Αυτή είναι. Οδεύει προς τη χρεοκοπία. Βυθίζεται πια στην απελπισία. Γι' αυτό η προσέγγιση των Κόκκινων στρατευμάτων στη Βαρσοβία σήμαινε διεθνή κρίση, γι' αυτό ολόκληρος ο αστικός Τύπος ήταν τόσο ταραγμένος από αυτό. Ήταν τέτοια η θέση που, αν ο Κόκκινος Στρατός είχε προχωρήσει νικηφόρα μερικές ακόμα μέρες, όχι μόνο θα είχε καταληφθεί η Βαρσοβία (αυτό δεν θα είχε τόσο μεγάλη σημασία) αλλά η Ειρήνη των Βερσαλλιών θα είχε ακυρωθεί.</p>
(5)	<p>Εκεί έγκειται η διεθνής σημασία αυτού του πολωνικού πολέμου. Ξέρετε ότι δεν είχαμε σχέδια κατάκτησης. Είπα στην αρχή της ομιλίας μου ότι τον Απρίλιο του 1920 σταθήκαμε ανατολικά του Μινσκ και προτείναμε ειρήνη με αυτούς τους όρους, αν μπορούσαμε να σώσουμε τους εργάτες και τους αγρότες της Ρωσίας από έναν νέο πόλεμο. Αλλά επειδή μας έχει επιβληθεί ο πόλεμος, πρέπει να πολεμήσουμε μέχρι να τελειώσει νικηφόρα. Η Ειρήνη των Βερσαλλιών καταπιέζει εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπους. Κλέβει κάρβουνο στη Γερμανία, της κλέβει τα πολλά κοπάδια της και την υποβιβάζει σε μια άνευ προηγουμένου κατάσταση υποτέλειας. Ακόμη και τα πιο υποανάπτυκτα τμήματα του αγροτικού πληθυσμού της Γερμανίας έχουν δηλώσει ότι είναι υπέρ των Μπολσεβίκων, ότι είναι σύμμαχοι των Μπολσεβίκων. Αυτό είναι απολύτως φυσικό, γιατί, στον αγώνα της για ύπαρξη, η Σοβιετική Δημοκρατία είναι η μόνη δύναμη στον κόσμο που πολεμά τον ιμπεριαλισμό - και ο ιμπεριαλισμός σημαίνει τώρα μια συμμαχία Γαλλίας, Βρετανίας και Αμερικής.</p>
(6)	<p>Πλησιάζουμε στον κόμβο του παρόντος διεθνούς συστήματος. Όταν τα κόκκινα στρατεύματα πλησίασαν τα σύνορα της Πολωνίας, η νικηφόρα προέλαση του</p>

		<p>Κόκκινου Στρατού δημιούργησε μια άνευ προηγουμένου πολιτική κρίση. Το κύριο χαρακτηριστικό αυτής της κρίσης ήταν ότι, όταν η βρετανική κυβέρνηση μας απείλησε με πόλεμο και μας είπε ότι αν προχωρήσουμε περισσότερο θα μας πολεμούσαν και θα έστελναν τα πολεμικά τους πλοία εναντίον μας, οι Βρετανοί εργάτες δήλωσαν ότι δε θα επέτρεπαν αυτόν τον πόλεμο. Επιτρέψτε μου να σας πω ότι ο μπολσεβικισμός εξαπλώνεται στους Βρετανούς εργάτες. Ωστόσο, οι κομμουνιστές εκεί είναι εξίσου αδύναμοι σήμερα όπως ήμαστε τον Μάρτιο, τον Απρίλιο και τον Μάιο του 1917, όταν είχαμε το ένα δέκατο των ψήφων σε συνέδρια και συνέδρια. Στο Πρώτο Πανρωσικό Συνέδριο των Σοβιέτ τον Ιούνιο του 1917, δεν είχαμε περισσότερο από 13 τοις εκατό των ψήφων. Παρόμοια κατάσταση υπάρχει στη Μεγάλη Βρετανία: εκεί οι Μπολσεβίκοι είναι μια ασήμαντη μειοψηφία. Αλλά το θέμα είναι ότι οι Βρετανοί μενσεβίκοι ήταν πάντα αντίθετοι στον μπολσεβικισμό και την άμεση επανάσταση, και ευνοούσαν μια συμμαχία με την αστική τάξη.</p>
	(7)	<p>Επαναλαμβάνω ότι αυτό ήταν μια τεράστια καμπή στη βρετανική πολιτική. Η σημασία του για τη Μεγάλη Βρετανία είναι τόσο μεγάλη όσο ήταν για εμάς η επανάσταση του Φεβρουαρίου του 1917. Η επανάσταση του Φεβρουαρίου του 1917 ανέτρεψε τον τσαρισμό και ίδρυσε μια αστική δημοκρατία στη Ρωσία. Δεν υπάρχει δημοκρατία στη Μεγάλη Βρετανία, αλλά η απόλυτα αστική μοναρχία υπάρχει εδώ και πολλούς αιώνες. Οι εργαζόμενοι μπορούν να ψηφίσουν στις βουλευτικές εκλογές, αλλά όλη η εξωτερική πολιτική ασκείται έξω από το Κοινοβούλιο, γιατί είναι η επαρχία του Υπουργικού Συμβουλίου. Γνωρίζουμε από καιρό ότι η βρετανική κυβέρνηση διεξάγει μυστικό πόλεμο κατά της Ρωσίας και βοηθά τους Γιούντενιτς, Κολτσάκ και Ντενίκιν. Συχνά συναντάμε δηλώσεις στον βρετανικό Τύπο ότι η Μεγάλη Βρετανία δεν έχει δικαίωμα να στείλει ούτε έναν στρατιώτη στη Ρωσία. Ποιος, λοιπόν, ψήφισε αυτό το μέτρο; Ποια πράξη του Κοινοβουλίου επέτρεψε τον πόλεμο στη Ρωσία, για να βοηθήσει τους Γιούντενιτς και Κολτσάκ; Δεν υπήρξαν τέτοιες πράξεις και με ενέργειες όπως αυτή, η Μεγάλη Βρετανία παραβίασε το σύνταγμά της. Τι είναι λοιπόν αυτό το Συμβούλιο Δράσης; Ανεξάρτητα από τη Βουλή, αυτό το Συμβούλιο Δράσης έστειλε τελεσίγραφο στην κυβέρνηση εκ μέρους των εργαζομένων. Αυτό είναι ένα βήμα προς τη δικτατορία και δεν υπάρχει άλλη διέξοδος από την κατάσταση. Αυτό συμβαίνει στη Μεγάλη Βρετανία, η οποία είναι μια ιμπεριαλιστική χώρα</p>

		<p>με 400 ή 500 εκατομμύρια ανθρώπους σκλαβωμένους στις αποικίες της. Είναι μια πολύ πιο σημαντική χώρα, που κυβερνά το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της γης. Η προέλαση στην Πολωνία οδήγησε σε τέτοια τροπή που οι Βρετανοί Μενσεβίκοι έχουν συνάψει συμμαχία με τους Ρώσους Μπολσεβίκους. Αυτό έκανε αυτή η επίθεση.</p>
	(8)	<p>Ολόκληρος ο βρετανικός αστικός Τύπος διακήρυξε ότι το Συμβούλιο Δράσης εννοούσε τους Σοβιετικούς. Είχαν δίκιο. Δεν αποκαλούσε τον εαυτό του με αυτό το όνομα, αλλά στην πραγματικότητα αυτό ήταν. Είναι το ίδιο είδος διπλής εξουσίας που είχαμε υπό τον Κερένσκι από τον Μάρτιο του 1917 και μετά, μια εποχή που η Προσωρινή Κυβέρνηση θεωρούνταν η μόνη κυβέρνηση, αλλά στην πραγματικότητα δεν μπορούσε να κάνει τίποτα σημαντικό χωρίς το Σοβιέτ των Αντιπροσώπων των Εργατών και των Αγροτών, μια εποχή όταν είπαμε στους Σοβιετικούς: «Αναλάβετε όλη την εξουσία». Μια παρόμοια κατάσταση έχει προκύψει τώρα στη Βρετανία και οι μενσεβίκοι σε αυτό το «Συμβούλιο Δράσης» υποχρεώθηκαν να υιοθετήσουν μια αντισυνταγματική πορεία. Αυτό θα σας δώσει μια ιδέα για το τι σημαίνει ο πόλεμός μας με την Πολωνία. Αν και η διεθνής αστική τάξη εξακολουθεί να είναι αμέτρητα ισχυρότερη από εμάς, και η βρετανική κυβέρνηση έχει ρίξει όλη την ευθύνη στον Κάμενεφ, τον έδιωξε από τη Μεγάλη Βρετανία και δε θα τον αφήσει να επιστρέψει, αυτό δεν είναι παρά μια κενή και γελοία απειλή, για τους καλύτερους υπερασπιστές των Αμερικανών και των Βρετανών καπιταλιστών, οι μετριοπαθείς βρετανοί εργατικοί ηγέτες - αυτοί οι δεξιοί μενσεβίκοι και οι δεξιοί σοσιαλιστές-επαναστάτες- έχουν ενταχθεί στο Συμβούλιο Δράσης και η Μεγάλη Βρετανία αντιμετωπίζει τώρα μια νέα κρίση. Τώρα απειλείται με γενική απεργία των ανθρακωρύχων. Οι απεργοί απαιτούν, όχι μόνο υψηλότερους μισθούς, αλλά και μείωση των τιμών του άνθρακα. Το ένα κύμα απεργιών διαδέχεται το άλλο στη Μεγάλη Βρετανία. Οι απεργοί ζητούν υψηλότερους μισθούς. Ωστόσο, εάν οι εργαζόμενοι κερδίσουν 10 τοις εκατό αύξηση μισθών σήμερα, οι τιμές θα αυξηθούν κατά 20 τοις εκατό αύριο. Οι τιμές ανεβαίνουν και οι εργαζόμενοι βλέπουν ότι ο αγώνας τους δεν τους οδηγεί πουθενά και ότι, παρά τις αυξήσεις των μισθών, χάνουν, λόγω των υψηλότερων τιμών. Έτσι, οι εργαζόμενοι απαιτούν, όχι μόνο υψηλότερους μισθούς για τους ανθρακωρύχους αλλά και χαμηλότερες τιμές άνθρακα. Αυτό</p>

		οδήγησε τον βρετανικό αστικό Τύπο να πανικοβληθεί με ακόμη μεγαλύτερη φρίκη από όταν μπήκε ο Κόκκινος Στρατός στην Πολωνία.
	(9)	Ξέρετε πώς η ευρωπαϊκή κρίση έχει επηρεάσει την Ιταλία. Η Ιταλία είναι μια από τις νικήτριες δυνάμεις, και όταν οι επιτυχίες του Κόκκινου Στρατού οδήγησαν σε ένα κίνημα στη Γερμανία και σε μια αλλαγή στη βρετανική πολιτική, ο αγώνας στην Ιταλία έγινε τόσο οξύς που οι εργάτες άρχισαν να καταλαμβάνουν τα εργοστάσια, να καταλαμβάνουν τις κατοικίες των ιδιοκτητών των εργοστασίων και να ξεσηκώνουν τον αγροτικό πληθυσμό. Η παρούσα κατάσταση στην Ιταλία απέχει πολύ από κάθε μορφή ταξικής ειρήνης.
	(10)	Γι' αυτό η επανάσταση θα μπορούσε να πετύχει τόσο γρήγορα στη Ρωσία. Ο κόσμος ήταν οπλισμένος. Οι εργάτες και οι αγρότες στο πλευρό μας σαν ένα σώμα. Στην Ευρώπη, όμως, ο πόλεμος έχει τελειώσει. Τα στρατεύματα είχαν διαλυθεί. Οι στρατιώτες επέστρεψαν στα σπίτια τους. Οι εργάτες και οι αγρότες αποπλίζονται. Οι εξελίξεις εκεί είναι τώρα αργές, αλλά υπάρχει κινητικότητα. Η διεθνής αστική τάξη δεν έχει παρά να κινηθεί εναντίον μας για να την καταλάβουν οι ίδιοι οι εργάτες της. Αυτή είναι η διεθνής σημασία του πολέμου με την Πολωνία. Αυτή είναι η πηγή της διεθνούς κρίσης.
	(11)	Εφόσον ο Wrangel έχει έναν στρατό αξιωματικών, μπορεί να βασιστεί σε αυτόν. Η δύναμη του Wrangel έγκειται στην κατοχή του θαυμάσιου όπλου του πιο σύγχρονου τύπου και ενός στρατού αξιωματικών. Όταν πραγματοποίησε απόβαση στην περιοχή Κουμπάν, ο στρατός του επιλέχθηκε ώστε κάθε λόχος και σύνταγμα να μπορέσει να αναπτυχθεί σε μια ολόκληρη μεραρχία, επειδή αποτελούνταν εξ ολοκλήρου από αξιωματικούς. Αλλά μόλις επιχειρήσει να επαναλάβει αυτό που έκαναν στο παρελθόν ο Κολτσάκ, ο Ντενίκιν και ο Γιουντένιτς, δηλαδή να καταλάβουν περισσότερα εδάφη, ώστε να κινητοποιήσουν έναν μεγαλύτερο αγροτικό πληθυσμό και να δημιουργήσουν έναν μαζικό στρατό, η επιτυχία του θα δώσει αμέσως τη θέση του στην ήττα. Όπως ο αγροτικός στρατός ήταν αντίθετος με τον Κολτσάκ, τον Ντενίκιν και τον Γιούντενιτς, έτσι δεν θα βαδίζει και ποτέ με τον βασικό στρατό του Wrangel. Ο εργάτης της Βαρσοβίας που μίλησε στη Διάσκεψη του Κόμματος το διατύπωσε ως εξής: ο πολωνικός στρατός, που στο παρελθόν αποτελούνταν από νεαρούς (ακατέργαστα παλικάρια που μόλις κλήθηκαν για υπηρεσία), έχει καταστραφεί. Άνδρες έως 35 ετών έχουν πλέον κινητοποιηθεί. Αυτοί είναι ενήλικες που έχουν

		περάσει από τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, και αυτός ο στρατός, όσον αφορά τους Πολωνούς γαιοκτήμονες και καπιταλιστές, δεν είναι σε καμία περίπτωση τόσο αξιόπιστος όσο ένας στρατός νέων.
	7 (4)	Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ
	(1)	Όλοι, φυσικά, γνωρίζετε την σοβαρότητα της παρούσας θέσης μας στο μέτωπο. Σε αυτό το πλαίσιο, είναι φυσικό να εξετάσουμε τις συνθήκες που έχουν καταστήσει την κατάσταση τόσο οξεία και της έχουν δώσει μια τέτοια στροφή προς το χειρότερο. Φυσικά θα θυμάστε ότι τον περασμένο Απρίλιο, όταν η πολωνική επίθεση δεν είχε ακόμη ξεκινήσει, η γραμμή του μετώπου βρισκόταν πιο ανατολικά, σε πολλά σημεία πολύ πιο ανατολικά από ότι σήμερα. Όπως ήταν τότε, το Μινσκ αφέθηκε στα χέρια της Πολωνίας. Οι Πολωνοί κατείχαν ολόκληρη τη Λευκορωσία. Όχι μόνο το Συμβούλιο των Λαϊκών Επιτρόπων, αλλά και το ίδιο το Προεδρείο της ίδιας της Πανρωσικής Κεντρικής Εκτελεστικής Επιτροπής - το ανώτατο όργανο της RSFSR - δήλωσε πανηγυρικά σε ένα μανιφέστο στον πολωνικό λαό ότι πρότεινε την ειρήνη και απέρριψε την ιδέα να ληφθούν αποφάσεις με τη βία των όπλων για τη μοίρα της Λευκορωσίας, η οποία δεν ήταν ποτέ Πολωνική, και της οποίας ο αγροτικός πληθυσμός υπέφερε από καιρό από τους Πολωνούς γαιοκτήμονες, και δε θεωρούσαν τους εαυτούς τους Πολωνούς.
	(2)	Όταν πιάσαμε νικηφόρα την επίθεσή μας στην Πολωνία, ολόκληρη η Ευρώπη άρχισε να φωνάζει ότι ήθελε ειρήνη, ότι ολόκληρος ο κόσμος είχε κουραστεί από τον πόλεμο και ότι ήταν καιρός να κάνουμε ειρήνη. Αλλά τώρα που οι Πολωνοί προχωρούν, δεν υπάρχει θόρυβος ότι ο κόσμος έχει κουραστεί από τον πόλεμο. Γιατί αυτό; Είναι επειδή, νικώντας τους Γιουντένιτς, Κολτσάκ και Ντενίκιν, δεν μπορέσαμε να καταστρέψουμε την Ειρήνη των Βερσαλλιών. Απλώς πέφταμε πάνω στον Γιουντένιτς, τον Κολτσάκ και τον Ντενίκιν και τους οδηγήσαμε στη θάλασσα. Ωστόσο, επιτιθέμενοι στην Πολωνία, έτσι επιτιθέμεθα στην ίδια την Αντάντ και καταστρέφοντας τον πολωνικό στρατό καταστρέφουμε την Ειρήνη των Βερσαλλιών, πάνω στην οποία στηρίζεται ολόκληρο το σημερινό σύστημα διεθνών σχέσεων.
	(3)	Κατά τη διάρκεια του πολέμου δεκάδες εκατομμύρια Ρώσοι εργάτες και αγρότες ήταν οπλισμένοι, και ενάντια σε μια τέτοια δύναμη η αστική τάξη και οι

		αξιωματικοί ήταν ανίσχυροι. Τις ημέρες του Οκτώβρη απείλησαν να ηγηθούν του στρατού εναντίον της Πετρούπολης. Παίρναμε δεκάδες χιλιάδες τηλεγραφήματα από όλα τα μέτωπα που έλεγαν: «Πορευόμαστε εναντίον σας για να σας εξαφανίσουμε». « Λοιπόν , κοπιάστε», είπαμε στον εαυτό μας. Όταν έφτασαν εκπρόσωποι από κάθε στρατό, μια ομιλία τριάντα λεπτών ήταν αρκετή για να δείξει ότι οι στρατιώτες ήταν μαζί μας και οι αξιωματικοί έπρεπε να κρατήσουν τη γλώσσα τους. Οι απόπειρες αντίστασης, οι συνωμοσίες των Γιουντένιτς , Κολτσάκ και Ντενίκιν ήρθαν αργότερα, αφού ο στρατός είχε διαλυθεί.
	(4)	Όλη η βοήθεια που δίνεται από τα μετόπισθεν στους άνδρες του Κόκκινου Στρατού βοηθά αμέσως στην ενίσχυση του Κόκκινου Στρατού, στην ενίσχυση του ηθικού του, στη μείωση του αριθμού των ασθενών και στην αύξηση της επιθετικής του δύναμης. Σε κάθε συνάντηση και σε κάθε εργαστήριο, κάθε εργαζόμενος πρέπει τώρα να φτιάξει το σύνθημα «Τα πάντα για τον Κόκκινο Στρατό!» ως το κύριο θέμα των συνομιλιών, των εκθέσεων και των συναντήσεών του.
	9 (7)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	Πλησιάζουμε στον κόμβο του παρόντος διεθνούς συστήματος. Όταν τα κόκκινα στρατεύματα πλησίασαν τα σύνορα της Πολωνίας, η νικηφόρα προέλαση του Κόκκινου Στρατού δημιούργησε μια άνευ προηγουμένου πολιτική κρίση. Το κύριο χαρακτηριστικό αυτής της κρίσης ήταν ότι, όταν η βρετανική κυβέρνηση μας απείλησε με πόλεμο και μας είπε ότι αν προχωρήσουμε περισσότερο θα μας πολεμούσαν και θα έστελναν τα πολεμικά τους πλοία εναντίον μας, οι Βρετανοί εργάτες δήλωσαν ότι δε θα επέτρεπαν αυτόν τον πόλεμο. Επιτρέψτε μου να σας πω ότι ο μπολσεβικισμός εξαπλώνεται στους Βρετανούς εργάτες. Ωστόσο, οι κομμουνιστές εκεί είναι εξίσου αδύναμοι σήμερα όπως ήμασταν τον Μάρτιο, τον Απρίλιο και τον Μάιο του 1917, όταν είχαμε το ένα δέκατο των ψήφων σε συνέδρια και συνέδρια. Στο Πρώτο Πανρωσικό Συνέδριο των Σοβιέτ τον Ιούνιο του 1917, δεν είχαμε περισσότερο από 13 τοις εκατό των ψήφων. Παρόμοια κατάσταση υπάρχει στη Μεγάλη Βρετανία: εκεί οι Μπολσεβίκοι είναι μια ασήμαντη μειοψηφία. Αλλά το θέμα είναι ότι οι Βρετανοί μενσεβίκοι ήταν πάντα αντίθετοι στον μπολσεβικισμό και την άμεση επανάσταση, και ευνοούσαν μια συμμαχία με την αστική τάξη.

(2)	<p>Σήμερα, όμως, οι παλιοί ηγέτες των Βρετανών εργατών έχουν αρχίσει να αμφιταλαντεύονται και έχουν αλλάξει γνώμη στο ότι ήταν αντίθετοι με τη δικτατορία της εργατικής τάξης, αλλά τώρα έχουν έρθει στο πλευρό μας. Έχουν δημιουργήσει ένα Συμβούλιο Δράσης εκεί στη Βρετανία. Αυτή είναι μια ριζική αλλαγή στη βρετανική πολιτική. Δίπλα στο Κοινοβούλιο, το οποίο στη Μεγάλη Βρετανία εκλέγεται τώρα με σχεδόν καθολική ψηφοφορία (από το 1918), δημιουργήθηκε ένα αυτοδιοριζόμενο Συμβούλιο Δράσης που βασίζεται στην υποστήριξη των εργατικών συνδικάτων με μέλη άνω των έξι εκατομμυρίων. Όταν η κυβέρνηση ήθελε να ξεκινήσει πόλεμο κατά της Σοβιετικής Ρωσίας, οι εργάτες δήλωσαν ότι δε θα το επέτρεπαν και είπαν ότι δε θα άφηναν ούτε τους Γάλλους να πολεμήσουν, επειδή οι Γάλλοι εξαρτώνται από τον βρετανικό άνθρακα και αν αυτή η βιομηχανία σταματήσει, θα ήταν σοβαρό πλήγμα για τη Γαλλία.</p>
(3)	<p>Κατά τη διάρκεια του πολέμου δεκάδες εκατομμύρια Ρώσοι εργάτες και αγρότες ήταν οπλισμένοι, και ενάντια σε μια τέτοια δύναμη η αστική τάξη και οι αξιωματικοί ήταν ανίσχυροι. Τις ημέρες του Οκτώβρη απείλησαν να ηγηθούν του στρατού εναντίον της Πετρούπολης. Παίρναμε δεκάδες χιλιάδες τηλεγραφήματα από όλα τα μέτωπα που έλεγαν: «Πορευόμαστε εναντίον σας για να σας εξαφανίσουμε». « Λοιπόν , κοπιάστε», είπαμε στον εαυτό μας. Όταν έφτασαν εκπρόσωποι από κάθε στρατό, μια ομιλία τριάντα λεπτών ήταν αρκετή για να δείξει ότι οι στρατιώτες ήταν μαζί μας και οι αξιωματικοί έπρεπε να κρατήσουν τη γλώσσα τους. Οι απόπειρες αντίστασης, οι συνωμοσίες των Γιουντένιτς , Κολτσάκ και Ντενίκιν ήρθαν αργότερα, αφού ο στρατός είχε διαλυθεί.</p>
(4)	<p>Έτσι έχουν τα πράγματα στη διεθνή κατάσταση. Στον πόλεμο κατά της Αντάντ, λόγω της ήττας που υποστήκαμε στη Βαρσοβία και της επίθεσης που συνεχίζεται τώρα στο μέτωπο της Δύσης και του Wrangel, η θέση μας είναι και πάλι εξαιρετικά κρίσιμη.</p>
(5)	<p>Η κύρια δυσκολία μας στον παρόντα πόλεμο δεν είναι το ανθρώπινο δυναμικό - έχουμε αρκετό από αυτό - αλλά τα εφόδια. Η κύρια δυσκολία σε όλα τα μέτωπα είναι η έλλειψη προμηθειών, η έλλειψη ζεστών ενδυμάτων και υποδημάτων. Υπέροχα παλτά και μπότες - αυτό είναι το βασικό πράγμα που λείπει από τους στρατιώτες μας, και γι' αυτό τον λόγο η αρκετά επιτυχημένη πρόοδος πολλές</p>

		φορές αποτυγχάνει. Αυτή είναι η δυσκολία που μας εμποδίζει να αξιοποιήσουμε γρήγορα για μια νικηφόρα προέλαση τις νέες μονάδες, τις οποίες διαθέτουμε σε επαρκή αριθμό, αλλά που, χωρίς επαρκή εφόδια, δεν μπορούν να συγκροτηθούν και δεν μπορούν να έχουν πραγματική μαχητική αξία.
	(6)	Εξαρτάται από εσάς, γιατί τα μέτρα που λαμβάνονται από τη Σοβιετική Κυβέρνηση και το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν είναι αρκετά. Για να δώσει πραγματική βοήθεια στους άνδρες του Κόκκινου Στρατού, να εξασφαλίσει μια αποφασιστική στροφή προς το καλύτερο και να βελτιώσει τις προμήθειες, τη βοήθεια των σοβιετικών θεσμών, τα διατάγματα του Συμβουλίου των Επιτρόπων του Λαού και του Συμβουλίου Άμυνας. Οι κομματικές αποφάσεις δεν αρκούν:
	(7)	Αλλά για να υλοποιηθούν όλες αυτές οι δυνατότητες , πρέπει πάση θυσία να βάλουμε ένα τέλος στον πόλεμο και να επιταχύνουμε την επίθεση εναντίον του Wrangel. Η Κριμαία πρέπει να ανακτηθεί πριν έρθει ο χειμώνας στον νότο και αυτό θα εξαρτηθεί από την ενέργεια και την πρωτοβουλία των ίδιων των εργαζομένων, και πάνω από όλα, ίσως, από την ενέργεια και την πρωτοβουλία κάθε Ρώσου εργάτη δέρματος και του Σωματείου Εργατών Δερματοurgerίας.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές- α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1920 5 <i>Η ολομέλεια του Σοβιέτ της Μόσχας των βουλευτών των εργατών, των αγροτών και του κόκκινου στρατού και η επιτροπή Μόσχας του RCPB και το συνδικαλιστι κό συμβούλιο της Μόσχας</i>	9 (57)	
	1(12)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες

	(1)	Ξέραμε τότε ότι η νίκη μας θα ήταν διαρκής μόνο όταν ο σκοπός μας είχε θριαμβεύσει σε όλο τον κόσμο, και έτσι όταν αρχίσαμε να εργαζόμαστε για τον σκοπό μας βασιζόμασταν αποκλειστικά στην παγκόσμια επανάσταση.
	(2)	Έχουμε στρέψει όλες μας τις δυνάμεις για να διαλύσουμε αυτή την αστική τάξη και από αυτή την άποψη το έργο μας δεν ήταν ανεπιτυχές. Ο λόγος για αυτό είναι ότι ποντάραμε στην παγκόσμια επανάσταση και αναμφίβολα είχαμε δίκιο σε αυτό.
	(3)	Αν τώρα ρίχναμε μια ματιά στη διεθνή κατάσταση τονίζοντας πάντα ότι βλέπουμε τα πράγματα από τη διεθνή σκοπιά και εξετάσουμε την ιστορία των πολέμων που έχουν διεξαχθεί κατά της Σοβιετικής Ρωσίας, θα δούμε ότι είμαστε σε ειρήνη με σχεδόν όλα τα μικρά αστικά κράτη που συνορεύουν με εμάς, κράτη στα οποία οι μπολσεβίκοι διώκονται και εκτελούνται.
	(4)	Προς το παρόν έχουμε το πάνω χέρι στη μάχη ενάντια στον Wrangel! αναμένουμε νέα που θα ανταποκρίνονται στις προσδοκίες μας. -Είμαστε βέβαιοι ότι εάν δεν καταφέρουμε να καταλάβουμε την Κριμαία εντός των επόμενων ημερών, θα το κάνουμε αρκετές ημέρες αργότερα. Όμως δεν έχουμε καμία εγγύηση ότι αυτή είναι η τελευταία προσπάθεια εναντίον μας από την πλευρά της παγκόσμιας αστικής τάξης. Αντίθετα, στοιχεία που έχουμε στην κατοχή μας δείχνουν ότι αυτή η προσπάθεια θα επαναληφθεί και την άνοιξη. Γνωρίζουμε ότι οι πιθανότητες επιτυχίας τους θα είναι ελάχιστες και γνωρίζουμε επίσης ότι οι στρατιωτικές μας δυνάμεις θα είναι πιο ισχυρές από αυτές οποιασδήποτε άλλης χώρας.
	(5)	Γνωρίζουμε ότι τα πράγματα κινούνται προς αυτή την κατεύθυνση. Γνωρίζουμε ότι το Δεύτερο Συνέδριο της Τρίτης Διεθνούς, που πραγματοποιήθηκε στη Μόσχα το καλοκαίρι, έκανε μια τεράστια δουλειά άνευ προηγουμένου. Μερικοί από εσάς μπορεί να ήσασταν παρόντες όταν ο σύντροφος Ζινόβιεφ παρέδωσε την έκθεσή του, στην οποία ασχολήθηκε λεπτομερώς με το συνέδριο των Γερμανών Ανεξάρτητων στο Χάλε. Πολλοί από εσάς μπορεί να έχετε ακούσει τη -γεμάτη γραφικότητα- περιγραφή των εξελίξεων σε μια χώρα στην οποία οι πιθανότητες επανάστασης είναι οι μεγαλύτερες. Παρόμοια πράγματα συμβαίνουν σε όλες τις χώρες.

(6)		Ο κομμουνισμός αναπτύχθηκε, δυνάμωσε και δημιούργησε κόμματα σε όλες τις ηγετικές χώρες. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, η αιτία της διεθνούς επανάστασης υπέστη πολλές ανατροπές σε ορισμένες μικρές χώρες, όπου η βοήθεια για τη συντριβή του κινήματος προήλθε από τεράστια αρπακτικά όπως η Γερμανία, που βοήθησε στη συντριβή της φινλανδικής επανάστασης, ή αυτοί οι γίγαντες του καπιταλισμού, Βρετανία, Γαλλία και Αυστρία, που συνέτριψαν την επανάσταση στην Ουγγαρία. Με αυτόν τον τρόπο, ωστόσο, έχουν πολλαπλασιάσει τα στοιχεία της επανάστασης στις χώρες τους.
(7)		γι' αυτό λέμε με σιγουριά ότι η θέση μας είναι ασφαλής στο διεθνές πεδίο. Ωστόσο, η νίκη μας απέχει πολύ από το να ολοκληρωθεί, σύντροφοι. Έχουμε κερδίσει λιγότερο από το μισό. Ναι, κερδίσαμε μια τεράστια νίκη χάρη στην αυτοθυσία και τον ενθουσιασμό των Ρώσων εργατών και αγροτών.
(8)		Ωστόσο, μόνο με αυτόν τον ενθουσιασμό και τον ηρωισμό, η υπόθεση της επανάστασης δεν μπορεί να ολοκληρωθεί, να συνεχιστεί μέχρι την πλήρη νίκη. Αυτά τα συστατικά ήταν αρκετά για να διαλύσουν τον εχθρό όταν όρμησε πάνω μας και προσπάθησε να μας εξουδετερώσει. Ήταν αρκετά για τη νίκη σε μια αιματηρή σύγκρουση, αλλά όχι για τον τελικό στόχο. Δεν αρκούν γιατί τώρα βρισκόμαστε αντιμέτωποι με το δεύτερο μισό της αποστολής μας, το πιο σημαντικό και το πιο δύσκολο κομμάτι.
(9)		Αυτά είναι τα προβλήματα που πρέπει να λύσουμε σήμερα. Πρέπει να θυμόμαστε ότι η σημερινή ιδιοσυγκρασία πρέπει να λειτουργήσει για πολύ καιρό ακόμη, ώστε να εξαλειφθεί ο κατακερματισμός της οικονομικής μας ζωής. Δεν μπορούμε να επιστρέψουμε στους παλιούς τρόπους. Ανατρέποντας την κυριαρχία των εκμεταλλευτών έχουμε ήδη καταφέρει το μεγαλύτερο μέρος της δουλειάς.
(10)		Γνωρίζουμε ότι δεν μπορούμε να παρέχουμε επαρκή τροφή για όλους και δεν είμαστε σίγουροι ότι η πείνα και το κρύο δε θα χτυπήσουν τις πόρτες των σπιτιών και των εξοχικών σπιτιών, αλλά ξέρουμε ότι κερδίσαμε. Γνωρίζουμε ότι η παραγωγική μας δύναμη είναι τεράστια ακόμη και τώρα, μετά τους σκληρούς ιμπεριαλιστικούς και εμφυλίους πολέμους. Ξέρουμε ότι

		δε θα αφήσουμε τους εργάτες και τους αγρότες να λιμοκτονήσουν και να παγώσουν.
	(11)	Ωστόσο, για να μπορέσουμε να το κάνουμε αυτό, πρέπει να υπολογίσουμε όλους τους πόρους μας και να τους μοιραστήσουμε σωστά. Δεν ξέρουμε ακόμη πώς να το κάνουμε αυτό, γιατί ο καπιταλισμός δίδαξε κάθε μικροϊδιοκτήτη να κοιτάζει τα δικά του συμφέροντα, να σκέφτεται πώς να πλουτίσει και να γίνει ένας από τους ισχυρότερους όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Δεν έμαθε σε κανέναν πώς να διεξάγει έναν κοινό αγώνα για κάποια συγκεκριμένη ιδέα. Τώρα πρέπει να καθοδηγούμαστε από μια άλλη αρχή.
	(12)	Τότε θα δούμε ότι η νίκη μας για την ολοκλήρωση αυτού του στόχου θα είναι πιο αποτελεσματική και διαρκής από όλες τις αιματηρές μάχες του παρελθόντος.
	2 (9)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης
	(1)	Σύντροφοι, συγκεντρωθήκαμε εδώ σήμερα για να τιμήσουμε τις ημέρες αγώνα του προλεταριάτου μας και τα επαναστατικά μας επιτεύγματα. Σήμερα μπορούμε να πανηγυρίσουμε για τη νίκη μας.
	(2)	Ωστόσο, παρά το γεγονός ότι είναι πολύ πιο δυνατοί από εμάς, μπορούμε να πούμε ότι κερδίσαμε.
	(3)	Και αν, σε μια εποχή που ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος είχε κάνει χίλιες φορές περισσότερα από ό,τι έκανε η προπαγάνδα μας για να ανοίξει το δρόμο για την κατάρρευση του παλιού καθεστώτος, το προλεταριάτο έστω και σε μια μόνο χώρα αναλάμβανε δράση που έληγε με νίκη, αυτό θα ήταν αρκετό για να υπονομεύσει τις δυνάμεις του η παγκόσμια αστική τάξη.
	(4)	Κάνοντας αυτό, ωστόσο, έχει φτάσει στο τέλος της δύναμής της και έχει υπονομεύσει τα θεμέλια της ίδιας της ύπαρξης, όσο ισχυρό κι αν φαίνεται στρατιωτικά, είναι εσωτερικά ανίσχυρο. Αυτό δεν είναι πλέον μια διακήρυξη στο πνεύμα των μπολσεβίκων, αλλά ένα γεγονός που έχει αποδειχθεί με φωτιά και σπαθί. Όσο πλούσια και δυνατή κι αν είναι αυτή η τάξη, είναι καταδικασμένη, ενώ εμείς είμαστε μια τάξη που προχωράμε προς τη νίκη. Αν και είμαστε πιο αδύναμοι από τους εχθρούς μας, κερδίζουμε εδώ και τρία χρόνια, και έχουμε το δικαίωμα να πούμε, χωρίς να καυχόμαστε για το παραμικρό, ότι κερδίσαμε.

(5)	<p>Λέγοντας αυτό, δεν πρέπει να ξεχνάμε μια άλλη πτυχή του θέματος. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι δεν έχουμε κερδίσει περισσότερο από τη μισή νίκη. Κερδίσαμε γιατί μπορέσαμε να αντέξουμε κράτη που είναι πιο δυνατά από εμάς, και επιπλέον ενώσαμε τις δυνάμεις μας με τους μετανάστες εκμεταλλευτές μας -τους γαιοκτήμονες και τους καπιταλιστές. Πάντα γνωρίζαμε και δε θα ξεχάσουμε ποτέ ότι ο δικός μας σκοπός είναι ένας διεθνής σκοπός, και μέχρι να γίνει η επανάσταση σε όλες τις χώρες, συμπεριλαμβανομένων των πλουσιότερων και πιο πολιτισμένων, η νίκη μας θα είναι μόνο μια μισή νίκη, και ίσως ακόμη λιγότερο.</p>
(6)	<p>Ο κομμουνισμός αναπτύχθηκε, δυνάμωσε και δημιούργησε κόμματα σε όλες τις ηγετικές χώρες. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, η αιτία της διεθνούς επανάστασης υπέστη πολλές ανατροπές σε ορισμένες μικρές χώρες, όπου η βοήθεια για τη συντριβή του κινήματος προήλθε από τεράστια αρπακτικά όπως η Γερμανία, που βοήθησε στη συντριβή της φινλανδικής επανάστασης, ή αυτοί οι γίγαντες του καπιταλισμού, Βρετανία, Γαλλία και Αυστρία, που συνέτριψαν την επανάσταση στην Ουγγαρία. Με αυτόν τον τρόπο, ωστόσο, έχουν πολλαπλασιάσει τα στοιχεία της επανάστασης στις χώρες τους.</p>
(7)	<p>γι' αυτό λέμε με σιγουριά ότι η θέση μας είναι ασφαλής στο διεθνές πεδίο. Ωστόσο, η νίκη μας απέχει πολύ από το να ολοκληρωθεί, σύντροφοι. Έχουμε κερδίσει λιγότερο από το μισό. Ναι, κερδίσαμε μια τεράστια νίκη χάρη στην αυτοθυσία και τον ενθουσιασμό των Ρώσων εργατών και αγροτών.</p>
(8)	<p>Ο κύριος λόγος της νίκης μας, η κύρια πηγή της, είναι ο ηρωισμός, η αυτοθυσία και η απaráμιλλη επιμονή που επέδειξαν τα παλικάρια του Στρατού μας που άφησαν τη ζωή τους στο μέτωπο και οι εργάτες και οι αγρότες που έχουν υποφέρει πολλά, ειδικά οι βιομηχανικοί εργάτες, οι περισσότεροι από τους οποίους υπέφεραν περισσότερα αυτά τα τρία χρόνια από ότι οι εργάτες τα πρώτα χρόνια της καπιταλιστικής σκλαβιάς. Έχουν υπομείνει το κρύο, την πείνα και τα βάσανα - όλα αυτά για να διατηρήσουν την εξουσία. Χάρη σε αυτή την επιμονή και αυτόν τον ηρωισμό, έχουν δημιουργήσει ένα υπόβαθρο που έχει αποδειχθεί το μόνο ισχυρό υπόβαθρο που υπάρχει αυτή τη στιγμή μεταξύ των εμπόλεμων δυνάμεων. Γι' αυτό</p>

		είμαστε δυνατοί και σταθεροί, ενώ η Αντάντ διαλύεται σταθερά μπροστά στα μάτια μας.
	(9)	Ωστόσο, στις δύσκολες συνθήκες που εργαζόμαστε, έχουμε βγει νικητές στο μέτωπο. Βλέπουμε ότι το έργο μας προχωρά σήμερα καλύτερα απ' ότι πριν από έναν χρόνο.
	3 (7)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος
	(1)	Παρά τις απaráμιλλες δυσκολίες της ζωής και τις απaráμιλλες προσπάθειες των εχθρών μας, κερδίσαμε. Κερδίζουμε εδώ και τρία χρόνια. Αυτή είναι μια γιγάντια νίκη, μια νίκη που μέχρι τότε κανείς μας δε θα πίστευε ότι είναι εφικτή.
	(2)	Και αν, σε μια εποχή που ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος είχε κάνει χίλιες φορές περισσότερα από ότι έκανε η προπαγάνδα μας για να ανοίξει το δρόμο για την κατάρρευση του παλιού καθεστώτος, το προλεταριάτο έστω και σε μια μόνο χώρα αναλάμβανε δράση που έληγε με νίκη, αυτό θα ήταν αρκετό για να υπονομεύσει τις δυνάμεις του η παγκόσμια αστική τάξη.
	(3)	Αυτά τα κράτη είναι υπηρέτες και σκλάβοι της Αντάντ, και θέλουν να αφανίσουν και να καταστρέψουν τη Σοβιετική Ρωσία, ωστόσο έχουμε συνάψει ειρήνη μαζί τους - ενάντια στις επιθυμίες της Αντάντ. Τρεις τόσο ισχυρές δυνάμεις όπως η Βρετανία, η Γαλλία και η Αμερική δεν μπόρεσαν να ενωθούν εναντίον μας και ηττήθηκαν σε έναν πόλεμο που είχαν ξεκινήσει εναντίον μας με τις κοινές τους δυνάμεις. Γιατί έγινε αυτό; Οφείλεται στο ότι οι οικονομίες και η ζωή τους στις χώρες τους έχουν υπονομευθεί, επειδή είναι ετοιμοθάνατοι, επειδή δεν μπορούν να συνεχίσουν να ζουν με τον παλιό τρόπο, και επειδή η τάξη κατά βούληση της οποίας υπάρχουν - η αστική τάξη - έχει σαπίσει. Αυτή η τάξη οδήγησε πάνω από 10 εκατομμύρια ανθρώπους στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και στην καταστροφή. Για ποιον σκοπό; Με σκοπό τη διχοτόμηση του κόσμου ανάμεσα σε μια χούφτα καπιταλιστών.
	(4)	Παρ' όλα αυτά, ωστόσο, ο κίνδυνος δεν έχει ακόμη ξεπεραστεί, εξακολουθεί να υπάρχει και θα συνεχίσει να το κάνει μέχρι να νικήσει η επανάσταση σε μία ή σε πολλές προηγμένες χώρες.

(5)		<p>Ο κομμουνισμός αναπτύχθηκε, δυνάμωσε και δημιούργησε κόμματα σε όλες τις ηγετικές χώρες. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, η αιτία της διεθνούς επανάστασης υπέστη πολλές ανατροπές σε ορισμένες μικρές χώρες, όπου η βοήθεια για τη συντριβή του κινήματος προήλθε από τεράστια αρπακτικά όπως η Γερμανία, που βοήθησε στη συντριβή της φινλανδικής επανάστασης, ή αυτοί οι γίγαντες του καπιταλισμού, Βρετανία, Γαλλία και Αυστρία, που συνέτριψαν την επανάσταση στην Ουγγαρία. Με αυτόν τον τρόπο, ωστόσο, έχουν πολλαπλασιάσει τα στοιχεία της επανάστασης στις χώρες τους.</p>
(6)		<p>Ο κύριος λόγος της νίκης μας, η κύρια πηγή της, είναι ο ηρωισμός, η αυτοθυσία και η απaráμιλλη επιμονή που επέδειξαν τα παλικάρια του Στρατού μας που άφησαν τη ζωή τους στο μέτωπο και οι εργάτες και οι αγρότες που έχουν υποφέρει πολλά, ειδικά οι βιομηχανικοί εργάτες, οι περισσότεροι από τους οποίους υπέφεραν περισσότερο αυτά τα τρία χρόνια από ότι οι εργάτες τα πρώτα χρόνια της καπιταλιστικής σκλαβιάς. Έχουν υπομείνει το κρύο, την πείνα και τα βάσανα - όλα αυτά για να διατηρήσουν την εξουσία. Χάρη σε αυτή την επιμονή και αυτόν τον ηρωισμό, έχουν δημιουργήσει ένα υπόβαθρο που έχει αποδειχθεί το μόνο ισχυρό υπόβαθρο που υπάρχει αυτή τη στιγμή μεταξύ των εμπόλεμων δυνάμεων. Γι' αυτό είμαστε δυνατοί και σταθεροί, ενώ η Αντάντ διαλύεται σταθερά μπροστά στα μάτια μας.</p>
(7)		<p>Από τον καπιταλισμό κληρονομήσαμε όχι μόνο μια κατεστραμμένη κουλτούρα, όχι μόνο κατεστραμμένα εργοστάσια, όχι μόνο μια απελπισμένη διάνοηση. Κληρονομήσαμε μια διχασμένη και υποανάπτυκτη μάζα μεμονωμένων ιδιοκτητών. Κληρονομήσαμε την απειρία, την απουσία ομαδικού πνεύματος και κάθε συνειδητοποίηση ότι το παρελθόν πρέπει να ταφεί.</p>
4 (6)		<p>Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον</p>
(1)		<p>Σύντροφοι, συγκεντρωθήκαμε εδώ σήμερα για να τιμήσουμε τις ημέρες αγώνα του προλεταριάτου μας και τα επαναστατικά μας επιτεύγματα. Σήμερα μπορούμε να πανηγυρίσουμε για τη νίκη μας.</p>

	(2)	Παρά τις απaráμιλλες δυσκολίες της ζωής και τις απaráμιλλες προσπάθειες των εχθρών μας, κερδίσαμε. Κερδίζουμε εδώ και τρία χρόνια. Αυτή είναι μια γιγάντια νίκη, μια νίκη που μέχρι τότε κανείς μας δε θα πίστευε ότι είναι εφικτή.
	(3)	Πριν από τρία χρόνια, όταν ήμασταν στο Smolny, η εξέγερση των εργατών της Πετρούπολης μας έδειξε ότι ήταν πιο ομόφωνη από ότι θα μπορούσαμε να περιμένουμε, αλλά αν μας είχαν πει εκείνο το βράδυ ότι, τρία χρόνια αργότερα, θα είχαμε αυτό που υπάρχει τώρα, ότι θα είχαμε αυτή τη δική μας νίκη, κανείς, ούτε ο πιο αθεράπευτα αισιόδοξος, δε θα το πίστευε.
	(4)	Ο κύριος λόγος της νίκης μας, η κύρια πηγή της, είναι ο ηρωισμός, η αυτοθυσία και η απaráμιλλη επιμονή που επέδειξαν τα παλικάρια του Στρατού μας που άφησαν τη ζωή τους στο μέτωπο και οι εργάτες και οι αγρότες που έχουν υποφέρει πολλά, ειδικά οι βιομηχανικοί εργάτες, οι περισσότεροι από τους οποίους υπέφεραν περισσότερο αυτά τα τρία χρόνια από ότι οι εργάτες τα πρώτα χρόνια της καπιταλιστικής σκλαβιάς. Έχουν υπομείνει το κρύο, την πείνα και τα βάσανα - όλα αυτά για να διατηρήσουν την εξουσία. Χάρη σε αυτή την επιμονή και αυτόν τον ηρωισμό, έχουν δημιουργήσει ένα υπόβαθρο που έχει αποδειχθεί το μόνο ισχυρό υπόβαθρο που υπάρχει αυτή τη στιγμή μεταξύ των εμπόλεμων δυνάμεων. Γι' αυτό είμαστε δυνατοί και σταθεροί, ενώ η Αντάντ διαλύεται σταθερά μπροστά στα μάτια μας.
	(5)	Το άλλο και πιο δύσκολο κομμάτι της αποστολής μας τώρα έχουμε μπροστά μας. Ο ενθουσιασμός που μας γεμίζει τώρα μπορεί να κρατήσει άλλον έναν χρόνο, ίσως και πέντε χρόνια. Ωστόσο, πρέπει να θυμόμαστε ότι ο αγώνας που θα πρέπει να κάνουμε αποτελείται από συνηθισμένες καθημερινές εργασίες. Γύρω μας υπάρχουν οικονομικές εργασίες μικρής κλίμακας. Επιπλέον, ξέρετε ότι οι μικρές μονάδες που συντηρούν την οικονομική μας ζωή είναι οι ίδιες με αυτές που υπηρέτησαν στο παρελθόν μικροπρεπείς αξιωματούχοι, μικρογραφειοκράτες συνηθισμένοι στον παλιό και εγωιστικό τρόπο διεύθυνσης των πραγμάτων.
	(6)	Με αφορμή αυτές τις γιορτές, με την ευκαιρία αυτής της θριαμβευτικής μας διάθεσης, με την ευκαιρία της τρίτης επετείου από την εγκαθίδρυση της σοβιετικής κυριαρχίας, πρέπει να διαποτίσουμε τον εργασιακό

		ενθουσιασμό, τη θέληση για εργασία και την επιμονή. Η γρήγορη σωτηρία των εργατών και των αγροτών εξαρτάται πλέον από τη σωτηρία της εθνικής οικονομίας.
	5 (5)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Ο σημερινός μας θρίαμβος, η σιγουριά μας ότι θα κερδίσουμε, πρέπει να είναι εμποτισμένα με μια ποιότητα που θα μας επιτρέψει να σημειώσουμε μια νίκη εξίσου καθοριστική στο δεύτερο μισό της αποστολής. Ο απλός ενθουσιασμός, η απλή ετοιμότητα των εργατών και των αγροτών να αντιμετωπίσουν το θάνατο για να ολοκληρώσουμε το δεύτερο μισό του καθήκοντός μας δεν αρκούν, γιατί το δεύτερο καθήκον είναι ένα δυσκολότερο έργο εποικοδομητικής και δημιουργικής εργασίας.
	(2)	Αυτά είναι τα προβλήματα που πρέπει να λύσουμε σήμερα. Πρέπει να θυμόμαστε ότι η σημερινή ιδιοσυγκρασία πρέπει να λειτουργήσει για πολύ καιρό ακόμη, ώστε να εξαλειφθεί ο κατακερματισμός της οικονομικής μας ζωής. Δεν μπορούμε να επιστρέψουμε στους παλιούς τρόπους. Ανατρέποντας την κυριαρχία των εκμεταλλευτών έχουμε ήδη καταφέρει το μεγαλύτερο μέρος της δουλειάς.
	(3)	Πρέπει τώρα να ενώσουμε όλους τους εργαζόμενους, άνδρες και γυναίκες, και να τους κάνουμε να συνεργαστούν. Ήρθαμε εδώ σαν κατακτητές που μπαίνουν τώρα σε νέο έδαφος.
	(4)	Ωστόσο, για να μπορέσουμε να το κάνουμε αυτό, πρέπει να υπολογίσουμε όλους τους πόρους μας και να τους μοιραστήμε σωστά. Δεν ξέρουμε ακόμη πώς να το κάνουμε αυτό, γιατί ο καπιταλισμός δίδαξε κάθε μικροϊδιοκτήτη να κοιτάζει τα δικά του συμφέροντα, να σκέφτεται πώς να πλουτίσει και να γίνει ένας από τους ισχυρότερους όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Δεν έμαθε σε κανέναν πώς να διεξάγει έναν κοινό αγώνα για κάποια συγκεκριμένη ιδέα. Τώρα πρέπει να καθοδηγούμαστε από μια άλλη αρχή.
	(5)	Ο αγώνας ενάντια σε τέτοια πράγματα πρέπει να γίνει το τωρινό μας καθήκον.
	6 (8)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Ξέραμε τότε ότι η νίκη μας θα ήταν διαρκής μόνο όταν ο σκοπός μας είχε θριαμβεύσει σε όλο τον κόσμο, και έτσι όταν αρχίσαμε να εργαζόμαστε για τον σκοπό μας βασιζόμασταν αποκλειστικά στην παγκόσμια επανάσταση.

	(2)	Γνωρίζαμε ότι όλος ο κόσμος οδεύει προς την καταστροφή. Γνωρίζαμε ότι, μετά τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, τα πράγματα δεν μπορούσαν να συνεχιστούν με τον παλιό τρόπο, γιατί ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος είχε καταστρέψει ριζικά όλες τις παλιές οικονομικές και νομικές σχέσεις, όλες τις συνθήκες ύπαρξης στις οποίες βασιζόταν μέχρι τότε η παλιά τάξη πραγμάτων.
	(3)	Κάνοντας αυτό, ωστόσο, έχει φτάσει στο τέλος της δύναμής της και έχει υπονομεύσει τα θεμέλια της ίδιας της ύπαρξης, όσο ισχυρό κι αν φαίνεται στρατιωτικά, είναι εσωτερικά ανίσχυρο. Αυτό δεν είναι πλέον μια διακήρυξη στο πνεύμα των μπολσεβίκων, αλλά ένα γεγονός που έχει αποδειχθεί με φωτιά και σπαθί. Όσο πλούσια και δυνατή κι αν είναι αυτή η τάξη, είναι καταδικασμένη, ενώ εμείς είμαστε μια τάξη που προχωράμε προς τη νίκη. Αν και είμαστε πιο αδύναμοι από τους εχθρούς μας, κερδίζουμε εδώ και τρία χρόνια, και έχουμε το δικαίωμα να πούμε, χωρίς να κανχιόμαστε για το παραμικρό, ότι κερδίσαμε.
	(4)	Σήμερα ο κύριος λόγος για τον οποίο έχουν αποδυναμωθεί από τον αγώνα είναι ότι οι πίσω γραμμές τους δεν είναι εξασφαλισμένες, γιατί σε όλες τις χώρες οι εργάτες και οι αγρότες δε θέλουν να στραφούν εναντίον μας. Και οι ήρωες ναυτικοί έχουν έρθει στο προσκήνιο, όχι μόνο στη δική μας χώρα, στην Κρονστάνδη, αλλά και στις χώρες τους. Σε όλη τη Γαλλία τα ονόματα των ναυτικών που υπηρέτησαν στη Μαύρη Θάλασσα συνδέονται με αναμνήσεις της Ρωσικής επανάστασης. Οι Γάλλοι εργάτες γνωρίζουν ότι όσοι εκτίουν τώρα ποινές στη Γαλλία εξεγέρθηκαν στη Μαύρη Θάλασσα επειδή αρνήθηκαν να γίνουν σφαγείς των Ρώσων εργατών και αγροτών. Γι' αυτό η Αντάντ έχει αποδυναμωθεί,
	(5)	Ο κύριος λόγος της νίκης μας, η κύρια πηγή της, είναι ο ηρωισμός, η αυτοθυσία και η απaráμιλλη επιμονή που επέδειξαν τα παλικάρια του Στρατού μας που άφησαν τη ζωή τους στο μέτωπο και οι εργάτες και οι αγρότες που έχουν υποφέρει πολλά, ειδικά οι βιομηχανικοί εργάτες, οι περισσότεροι από τους οποίους υπέφεραν περισσότερα αυτά τα τρία χρόνια από ότι οι εργάτες τα πρώτα χρόνια της καπιταλιστικής σκλαβιάς. Έχουν υπομείνει το κρύο, την πείνα και τα βάσανα - όλα αυτά για να διατηρήσουν την εξουσία. Χάρη σε αυτή την επιμονή και αυτόν τον ηρωισμό, έχουν

		δημιουργήσει ένα υπόβαθρο που έχει αποδειχθεί το μόνο ισχυρό υπόβαθρο που υπάρχει αυτή τη στιγμή μεταξύ των εμπόλεμων δυνάμεων. Γι' αυτό είμαστε δυνατοί και σταθεροί, ενώ η Αντάντ διαλύεται σταθερά μπροστά στα μάτια μας.
	(6)	Ωστόσο, μόνο με αυτόν τον ενθουσιασμό και τον ηρωισμό, η υπόθεση της επανάστασης δεν μπορεί να ολοκληρωθεί, να συνεχιστεί μέχρι την πλήρη νίκη. Αυτά τα συστατικά ήταν αρκετά για να διαλύσουν τον εχθρό όταν όρμησε πάνω μας και προσπάθησε να μας εξουδετερώσει. Ήταν αρκετά για τη νίκη σε μια αιματηρή σύγκρουση, αλλά όχι για τον τελικό στόχο. Δεν αρκούν γιατί τώρα βρισκόμαστε αντιμέτωποι με το δεύτερο μισό της αποστολής μας, το πιο σημαντικό και το πιο δύσκολο κομμάτι.
	(7)	Ο σημερινός μας θρίαμβος, η σιγουριά μας ότι θα κερδίσουμε, πρέπει να είναι εμποτισμένα με μια ποιότητα που θα μας επιτρέψει να κερδίσουμε μια νίκη εξίσου καθοριστική στο δεύτερο μισό της αποστολής. Ο απλός ενθουσιασμός, η απλή ετοιμότητα των εργατών και των αγροτών να αντιμετωπίσουν το θάνατο για να ολοκληρώσουμε το δεύτερο μισό του καθήκοντός μας δεν αρκούν, γιατί το δεύτερο καθήκον είναι ένα πιο δύσκολο έργο εποικοδομητικής και δημιουργικής εργασίας.
	(8)	Τότε θα δούμε ότι η νίκη μας για την ολοκλήρωση αυτού του στόχου θα είναι πιο αποτελεσματική και διαρκής από όλες τις αιματηρές μάχες του παρελθόντος.
	7 (3)	Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ
	(1)	Παρά τις απaráμιλλες δυσκολίες της ζωής και τις απaráμιλλες προσπάθειες των εχθρών μας, κερδίσαμε. Κερδίζουμε εδώ και τρία χρόνια. Αυτή είναι μια γιγάντια νίκη, μια νίκη που μέχρι τότε κανείς μας δε θα πίστευε ότι είναι εφικτή.
	(2)	Τώρα, μετά από τρία χρόνια, αποδεικνύεται ότι είμαστε ανυπολόγιστα ισχυρότεροι από ότι ήμασταν πριν, αλλά και η παγκόσμια αστική τάξη είναι ακόμα πολύ δυνατή.
	(3)	Μπορέσαμε να δείξουμε ότι η Ρωσία είναι ικανή να παράγει όχι μόνο τους μεμονωμένους ήρωες που μπήκαν στον αγώνα ενάντια στον τσαρισμό και πέθαναν σε μια εποχή που οι εργάτες και οι αγρότες δεν τους υποστήριζαν.

		Είχαμε δίκιο όταν λέγαμε ότι η Ρωσία θα δημιουργούσε τέτοιους ήρωες μέσα από τις μάζες, ότι θα μπορούσε να το κάνει κατά εκατοντάδες και χιλιάδες. Είπαμε ότι θα γινόταν και ότι τότε ο καπιταλισμός θα ήταν χαμένη υπόθεση.
	8 (2)	Η αναπόφευκτη πτώση του προηγούμενου καθεστώτος
	(1)	Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος άλλαξε όλες τις μορφές ζωής που ζούσαμε μέχρι τότε, και δεν είχαμε τρόπο να ξέρουμε ποιες μορφές θα έπαιρνε ο αγώνας, ο οποίος είχε διαρκέσει πολύ περισσότερο από όσο θα περίμενε κανείς.
	(2)	Γνωρίζαμε ότι όλος ο κόσμος οδεύει προς την καταστροφή. Γνωρίζαμε ότι, μετά τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, τα πράγματα δεν μπορούσαν να συνεχιστούν με τον παλιό τρόπο, γιατί ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος είχε καταστρέψει ριζικά όλες τις παλιές οικονομικές και νομικές σχέσεις, όλες τις συνθήκες ύπαρξης στις οποίες βασιζόταν μέχρι τότε η παλιά τάξη πραγμάτων.
	9 (5)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	Πριν από τρία χρόνια, όταν ήμασταν στο Smolny , η εξέγερση των εργατών της Πετρούπολης μας έδειξε ότι ήταν πιο ομόφωνη από ότι θα μπορούσαμε να περιμέναμε, αλλά αν μας είχαν πει εκείνο το βράδυ ότι, τρία χρόνια αργότερα, θα είχαμε αυτό που υπάρχει τώρα, ότι θα είχαμε αυτή τη νίκη μας, κανείς, ούτε ο πιο αθεράπευτος αισιόδοξος, δε θα το πίστευε.
	(2)	Και αν, σε μια εποχή που ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος είχε κάνει χίλιες φορές περισσότερα από ότι έκανε η προπαγάνδα μας για να ανοίξει το δρόμο για την κατάρρευση του παλιού καθεστώτος, το προλεταριάτο έστω και σε μια μόνο χώρα αναλάμβανε δράση που έληγε με νίκη, αυτό θα ήταν αρκετό για να υπονομεύσει τις δυνάμεις του η παγκόσμια αστική τάξη.
	(3)	Λέγοντας αυτό, δεν πρέπει να ξεχνάμε μια άλλη πτυχή του θέματος. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι δεν έχουμε κερδίσει περισσότερο από τη μισή νίκη. Κερδίσαμε γιατί μπορέσαμε να αντέξουμε κράτη που είναι πιο δυνατά από εμάς, και επιπλέον ενώσαμε τις δυνάμεις μας με τους μετανάστες εκμεταλλευτές μας -τους γαιοκτήμονες και τους καπιταλιστές. Πάντα γνωρίζαμε και δε θα ξεχάσουμε ποτέ ότι ο δικός μας σκοπός είναι ένας διεθνής σκοπός, και μέχρι να γίνει η επανάσταση σε όλες τις χώρες,

		συμπεριλαμβανομένων των πλουσιότερων και πιο πολιτισμένων, η νίκη μας θα είναι μόνο μια μισή νίκη, και ίσως ακόμη λιγότερο.
	(4)	Σήμερα ο κύριος λόγος για τον οποίο έχουν αποδυναμωθεί από τον αγώνα είναι ότι οι πίσω γραμμές τους δεν είναι εξασφαλισμένες, γιατί σε όλες τις χώρες οι εργάτες και οι αγρότες δε θέλουν να στραφούν εναντίον μας. Και οι ήρωες ναυτικοί έχουν έρθει στο προσκήνιο, όχι μόνο στη δική μας χώρα, στην Κρονστάνδη, αλλά και στις χώρες τους. Σε όλη τη Γαλλία τα ονόματα των ναυτικών που υπηρέτησαν στη Μαύρη Θάλασσα συνδέονται με αναμνήσεις της Ρωσικής επανάστασης. Οι Γάλλοι εργάτες γνωρίζουν ότι όσοι εκτίουν τώρα ποινές στη Γαλλία εξεγέρθηκαν στη Μαύρη Θάλασσα επειδή αρνήθηκαν να γίνουν σφαγείς των Ρώσων εργατών και αγροτών. Γι' αυτό η Αντάντ έχει αποδυναμωθεί,
	(5)	Ο κύριος λόγος της νίκης μας, η κύρια πηγή της, είναι ο ηρωισμός, η αυτοθυσία και η απaráμιλλη επιμονή που επέδειξαν τα παλικάρια του Στρατού μας που άφησαν τη ζωή τους στο μέτωπο και οι εργάτες και οι αγρότες που έχουν υποφέρει πολλά, ειδικά οι βιομηχανικοί εργάτες, οι περισσότεροι από τους οποίους υπέφεραν περισσότερα αυτά τα τρία χρόνια από ότι οι εργάτες τα πρώτα χρόνια της καπιταλιστικής σκλαβιάς. Έχουν υπομείνει το κρύο, την πείνα και τα βάσανα - όλα αυτά για να διατηρήσουν την εξουσία. Χάρη σε αυτή την επιμονή και αυτόν τον ηρωισμό, έχουν δημιουργήσει ένα υπόβαθρο που έχει αποδειχθεί το μόνο ισχυρό υπόβαθρο που υπάρχει αυτή τη στιγμή μεταξύ των εμπόλεμων δυνάμεων. Γι' αυτό είμαστε δυνατοί και σταθεροί, ενώ η Αντάντ διαλύεται σταθερά μπροστά στα μάτια μας.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές- α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1921 1 Οι εργαζόμενοι άνδρες και γυναίκες, άνδρες του Κόκκινου Στρατού και νέοι της Μόσχας	9 (25)	
	1(4)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Αν οι Βρετανοί δεν είχαν φύγει από τον Αρχάγγελο και οι Γάλλοι ναύτες δεν είχαν φύγει από την Οδησό, και αν ο αλλοδαπός εργάτης είχε ντυθεί με στολή στρατιώτη και είχε σταλεί εναντίον μας δε θα γινόταν υποστηρικτής της σοβιετικής κυριαρχίας, δε θα μπορούσαμε να εγγυηθούμε ακόμη και τώρα για την πιθανότητα επίθεσης εναντίον μας. Αλλά δεν το φοβόμαστε αυτό, γιατί γνωρίζουμε ότι έχουμε πολλούς συμμάχους σε κάθε χώρα.

	(2)	<p>Πάρτε, για παράδειγμα, τη βοήθεια για τους σπόρους που δίνεται στους αγρότες. Γνωρίζετε ότι το σύστημα πιστοποίησης πλεονασμάτων τροφίμων έχει αντικατασταθεί από φόρο σε είδος, και μπορείτε τώρα να δείτε πόσο καλά εισέρχεται αυτός ο φόρος και το δάνειο για τους σπόρους. Τις προάλλες συζητήσαμε πώς να βοηθήσουμε τους αγρότες των περιοχών που έχουν πληγεί από την πείνα να σπείρουν τα ανοιξιιάτικα χωράφια και διαπιστώσαμε ότι η ποσότητα των σπόρων που έχει στην κατοχή του το κράτος δεν είναι αρκετή για να σπείρει ακόμη και όσο σπάρθηκε φέτος. Για να γίνει αυτό, το κράτος χρειάζεται 30 εκατομμύρια λίβρες σιτηρών, ενώ ο φόρος σε είδος θα μας αποφέρει μόνο 15 εκατομμύρια πόντους, οπότε θα πρέπει να αγοράσουμε τα υπόλοιπα 15 εκατομμύρια λίβρες στο εξωτερικό.</p>
	(3)	<p>Τον τελευταίο καιρό είδαμε ότι η βρετανική αστική τάξη κάνει εκστρατεία για την ακύρωση της εμπορικής συμφωνίας με τη Σοβιετική Ρωσία, αλλά οι Βρετανοί εργάτες είναι αντίθετοι σε αυτό. Γνωρίζουμε ότι συνάπτονται συμφωνίες με άλλες χώρες, και όσο δύσκολο κι αν είναι να αγοράσουμε 15 εκατομμύρια λίβρες σιτηρών, θα μπορέσουμε να το κάνουμε.</p>
	(4)	<p>Η οικονομική μας θέση βελτιώνεται κάθε μέρα. Αυτό που θα παρακαλούσα είναι να ανταποκριθείτε στην έκκληση του προηγούμενου συντρόφου και να δουλέψετε περισσότερο στο εσωτερικό της χώρας μας. Η αναγκαιότητα να γίνει αυτό πρέπει να εκτιμηθεί πλήρως, γιατί εργαζόμαστε για να βελτιώσουμε την κτηνοτροφία των αγροτών, και αυτό απαιτεί πολύ μεγαλύτερη προσπάθεια από πριν. Είμαστε βέβαιοι ότι θα μπορέσουμε να το κάνουμε αυτό.</p>
	2 (3)	Λαϊκές επιτυχίες – λαϊκά επιτεύγματα – η εξέχουσα σημασία της λαϊκής βάσης
	(1)	<p>Σύντροφοι, αυτά τα τέσσερα χρόνια ζήσαμε έναν αγώνα απaráμιλλο. Και αν μας είχαν πει πριν από τέσσερα χρόνια ότι ο αλλοδαπός εργάτης δεν ήταν τόσο κοντά στην παγκόσμια επανάσταση, ότι θα έπρεπε να διεξάγουμε ισχυρότερο εμφύλιο πόλεμο για τρία χρόνια, κανείς τότε δε θα πίστευε ότι θα το αντέξουμε.</p>
	(2)	<p>Ωστόσο, παρόλο που μας επιτέθηκαν από όλες τις πλευρές, αντισταθήκαμε στην επίθεση, και αν το καταφέραμε δεν ήταν επειδή έγινε κάποιο θαύμα (γιατί οι έξυπνοι άνθρωποι δεν πιστεύουν στα θαύματα), αλλά επειδή τα στρατεύματα που στάλθηκαν εναντίον μας ήταν ανίσχυρα.</p>

	(3)	<p>Πάρτε, για παράδειγμα, τη βοήθεια για τους σπόρους που δίνεται στους αγρότες. Γνωρίζετε ότι το σύστημα πιστοποίησης πλεονασμάτων τροφίμων έχει αντικατασταθεί από φόρο σε είδος, και μπορείτε τώρα να δείτε πόσο καλά εισέρχεται αυτός ο φόρος και το δάνειο για τους σπόρους. Τις προάλλες συζητήσαμε πώς να βοηθήσουμε τους αγρότες των περιοχών που έχουν πληγεί από την πείνα να σπείρουν τα ανοιξιιάτικα χωράφια και διαπιστώσαμε ότι η ποσότητα των σπόρων που έχει στην κατοχή του το κράτος δεν είναι αρκετή για να σπείρει ακόμη και όσο σπάρθηκε φέτος. Για να γίνει αυτό, το κράτος χρειάζεται 30 εκατομμύρια λίβρες σιτηρών, ενώ ο φόρος σε είδος θα μας αποφέρει μόνο 15 εκατομμύρια πόντους, οπότε θα πρέπει να αγοράσουμε τα υπόλοιπα 15 εκατομμύρια λίβρες στο εξωτερικό.</p>
	3 (3)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – τσαρικό καθεστώς-αστική τάξη- λάθη του παρελθόντος
	(1)	<p>Ωστόσο, παρόλο που μας επιτέθηκαν από όλες τις πλευρές, αντισταθήκαμε στην επίθεση, και αν το καταφέραμε δεν ήταν επειδή έγινε κάποιο θαύμα (γιατί οι έξυπνοι άνθρωποι δεν πιστεύουν στα θαύματα), αλλά επειδή τα στρατεύματα που στάλθηκαν εναντίον μας ήταν ανίσχυρα.</p>
	(2)	<p>και οι καπιταλιστές όλου του κόσμου προσπαθούν να το χρησιμοποιήσουν ως αφορμή για να μας οδηγήσουν σε δουλεία.</p>
	(3)	<p>Τον τελευταίο καιρό είδαμε ότι η βρετανική αστική τάξη κάνει εκστρατεία για την ακύρωση της εμπορικής συμφωνίας με τη Σοβιετική Ρωσία, αλλά οι Βρετανοί εργάτες είναι αντίθετοι σε αυτό. Γνωρίζουμε ότι συνάπτονται συμφωνίες με άλλες χώρες, και όσο δύσκολο κι αν είναι να αγοράσουμε 15 εκατομμύρια λίβρες σιτηρών, θα μπορέσουμε να το κάνουμε.</p>
	4 (4)	Μνήμες – συναισθήματα – σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής – ηθική ανάταση – ηθικό καθήκον
	(1)	<p>Σύντροφοι, δεν μπορώ να μοιραστώ μαζί σας αναμνήσεις που θα ήταν τόσο διδακτικές και ενδιαφέρουσες όσο εκείνες των συντρόφων που ήταν παρόντες στη Μόσχα και συμμετείχαν προσωπικά σε αυτόν ή τον άλλο αγώνα. Δεν ήμουν στη Μόσχα εκείνη τη στιγμή, οπότε νομίζω ότι θα περιοριστώ σε ένα σύντομο μήνυμα χαιρετισμού.</p>
	(2)	<p>Αν οι Βρετανοί δεν είχαν φύγει από τον Αρχάγγελο και οι Γάλλοι ναύτες δεν είχαν φύγει από την Οδησό, και αν ο αλλοδαπός εργάτης είχε ντυθεί με στολή</p>

		στρατιώτη και είχε σταλεί εναντίον μας δε θα γινόταν υποστηρικτής της σοβιετικής κυριαρχίας, δε θα μπορούσαμε να εγγυηθούμε ακόμη και τώρα για την πιθανότητα επίθεσης εναντίον μας. Αλλά δεν το φοβόμαστε αυτό, γιατί γνωρίζουμε ότι έχουμε πολλούς συμμάχους σε κάθε χώρα.
	(3)	Τον τελευταίο καιρό είδαμε ότι η βρετανική αστική τάξη κάνει εκστρατεία για την ακύρωση της εμπορικής συμφωνίας με τη Σοβιετική Ρωσία, αλλά οι Βρετανοί εργάτες είναι αντίθετοι σε αυτό. Γνωρίζουμε ότι συνάπτονται συμφωνίες με άλλες χώρες, και όσο δύσκολο κι αν είναι να αγοράσουμε 15 εκατομμύρια λίβρες σιτηρών, θα μπορέσουμε να το κάνουμε.
	(4)	Η οικονομική μας θέση βελτιώνεται κάθε μέρα. Αυτό που θα παρακαλούσα είναι να ανταποκριθείτε στην έκκληση του προηγούμενου συντρόφου και να δουλέψετε περισσότερο στο εσωτερικό της χώρας μας. Η αναγκαιότητα να γίνει αυτό πρέπει να εκτιμηθεί πλήρως, γιατί εργαζόμαστε για να βελτιώσουμε την κτηνοτροφία των αγροτών, και αυτό απαιτεί πολύ μεγαλύτερη προσπάθεια από πριν. Είμαστε βέβαιοι ότι θα μπορέσουμε να το κάνουμε αυτό.
	5 (3)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Ένας από τους προηγούμενους συντρόφους ολοκλήρωσε την ομιλία του με μια έκκληση προς τους ίδιους τους εργάτες να εργαστούν σκληρά στα συνδικαλιστικά και σοβιετικά όργανα και να βάλουν όλη τους την ενέργεια σε αυτό το έργο. Θα ήθελα να υποστηρίξω αυτήν την έκκληση.
	(2)	Και ο σύντροφος που σας έκανε έκκληση εδώ να εργαστείτε ως ομάδα είχε δίκιο, και τον υποστηρίζω ολόψυχα, γιατί ξέρετε ότι η πείνα μάς επιτέθηκε στην πιο δύσκολη ώρα
	(3)	Η οικονομική μας θέση βελτιώνεται κάθε μέρα. Αυτό που θα παρακαλούσα είναι να ανταποκριθείτε στην έκκληση του προηγούμενου συντρόφου και να δουλέψετε περισσότερο στο εσωτερικό της χώρας μας. Η αναγκαιότητα να γίνει αυτό πρέπει να εκτιμηθεί πλήρως, γιατί εργαζόμαστε για να βελτιώσουμε την κτηνοτροφία των αγροτών, και αυτό απαιτεί πολύ μεγαλύτερη προσπάθεια από πριν. Είμαστε βέβαιοι ότι θα μπορέσουμε να το κάνουμε αυτό.
	6 (2)	Πολιτική αντίληψη
	(1)	Σε όλες τις ξένες χώρες βλέπουμε βιομηχανικές κρίσεις και ανεργία σε τεράστια κλίμακα. Η Γερμανία, συντετριμμένη από την ξεδιάντροπη Συνθήκη των Βερσαλλιών, έχει αναγκαστεί εδώ και καιρό να απομακρυνθεί από τη διεθνή

		σκηνή. Έχει συντριβεί σε τέτοιο βαθμό από την ειρήνη των Βερσαλλιών που δεν μπορεί να κάνει εμπόριο. Οι Σύμμαχοι συνήψαν την άνευ προηγουμένου ειρήνη των Βερσαλλιών, και παρ' όλα αυτά βγαίνουν χαμένοι και οι ίδιοι.
	(2)	Η οικονομική μας θέση βελτιώνεται κάθε μέρα. Αυτό που θα παρακαλούσα είναι να ανταποκριθείτε στην έκκληση του προηγούμενου συντρόφου και να δουλέψετε περισσότερο στο εσωτερικό της χώρας μας. Η αναγκαιότητα να γίνει αυτό πρέπει να εκτιμηθεί πλήρως, γιατί εργαζόμαστε για να βελτιώσουμε την κτηνοτροφία των αγροτών, και αυτό απαιτεί πολύ μεγαλύτερη προσπάθεια από πριν. Είμαστε βέβαιοι ότι θα μπορέσουμε να το κάνουμε αυτό.
	7 (2)	Η δύναμη και αποτελεσματικότητα του κόμματος της κυβέρνησης και των Σοβιέτ
	(1)	Σύντροφοι, αυτά τα τέσσερα χρόνια ζήσαμε έναν αγώνα απaráμιλλο. Και αν μας είχαν πει πριν από τέσσερα χρόνια ότι ο αλλοδαπός εργάτης δεν ήταν τόσο κοντά στην παγκόσμια επανάσταση, ότι θα έπρεπε να διεξάγουμε ισχυρότερο εμφύλιο πόλεμο για τρία χρόνια, κανείς τότε δε θα πίστευε ότι θα το αντέξουμε.
	(2)	Η οικονομική μας θέση βελτιώνεται κάθε μέρα. Αυτό που θα παρακαλούσα είναι να ανταποκριθείτε στην έκκληση του προηγούμενου συντρόφου και να δουλέψετε περισσότερο στο εσωτερικό της χώρας μας. Η αναγκαιότητα να γίνει αυτό πρέπει να εκτιμηθεί πλήρως, γιατί εργαζόμαστε για να βελτιώσουμε την κτηνοτροφία των αγροτών, και αυτό απαιτεί πολύ μεγαλύτερη προσπάθεια από πριν. Είμαστε βέβαιοι ότι θα μπορέσουμε να το κάνουμε αυτό.
	9 (4)	Οι δυσκολίες των εργαζόμενων μαζών
	(1)	Σύντροφοι, δεν μπορώ να μοιραστώ μαζί σας αναμνήσεις που θα ήταν τόσο διδακτικές και ενδιαφέρουσες όσο εκείνες των συντρόφων που ήταν παρόντες στη Μόσχα και συμμετείχαν προσωπικά σε αυτόν ή τον άλλο αγώνα. Δεν ήμουν στη Μόσχα εκείνη τη στιγμή, οπότε νομίζω ότι θα περιοριστώ σε ένα σύντομο μήνυμα χαιρετισμού.
	(2)	Σύντροφοι, αυτά τα τέσσερα χρόνια ζήσαμε έναν αγώνα απaráμιλλο. Και αν μας είχαν πει πριν από τέσσερα χρόνια ότι ο αλλοδαπός εργάτης δεν ήταν τόσο κοντά στην παγκόσμια επανάσταση, ότι θα έπρεπε να διεξάγουμε ισχυρότερο εμφύλιο πόλεμο για τρία χρόνια, κανείς τότε δε θα πίστευε ότι θα το αντέξουμε.
	(3)	Όμως υπάρχουν μάζες εργαζομένων που μας επιτρέπουν να συνεχίσουμε τον αγώνα εναντίον τους.

	(4)	<p>Η οικονομική μας θέση βελτιώνεται κάθε μέρα. Αυτό που θα παρακαλούσα είναι να ανταποκριθείτε στην έκκληση του προηγούμενου συντρόφου και να δουλέψετε περισσότερο στο εσωτερικό της χώρας μας. Η αναγκαιότητα να γίνει αυτό πρέπει να εκτιμηθεί πλήρως, γιατί εργαζόμαστε για να βελτιώσουμε την κτηνοτροφία των αγροτών, και αυτό απαιτεί πολύ μεγαλύτερη προσπάθεια από πριν. Είμαστε βέβαιοι ότι θα μπορέσουμε να το κάνουμε αυτό.</p>
--	-----	--

Παράρτημα Β – Κλείδες Παρατήρησης Μουσολίνι

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1922 1 Λαός- Εργατική τάξη	10 (31)	
	1 (4)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα - μεταρρυθμίσεις
	(1)	Θα έχετε την ευκαιρία να συνειδητοποιήσετε ότι πιο πολύτιμες από τα λόγια μου θα είναι οι πράξεις της κυβέρνησής μου, η οποία, σε ό,τι κάνει, θα εμπνέεται και θα υποστηρίζει αυτές τις τρεις θεμελιώδεις αρχές:
	(2)	Έχοντας υπόψη αυτές τις τρεις βασικές αρχές, σκοπεύω να προσφέρω ειρήνη στην Ιταλία και να την κάνω πιο σεβαστή στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.
	(3)	Όμως, ως αρχηγός της κυβέρνησης, σας λέω ότι αυτή της οποίας προεδρεύω είναι σοβαρή, ισχυρή και σίγουρη για τον εαυτό της, χωρίς αργοκίνητη γραφειοκρατία. Είναι μια Κυβέρνηση που θέλει να ενεργεί προς το συμφέρον των εργατικών τάξεων, συμφέροντα που θα αναγνωρίζονται πάντα ως δίκαια.
	(4)	Κρατήστε σαν θησαυρό αυτές τις λέξεις στις καρδιές σας και θυμηθείτε το σύνθημα των Φασιστικών Συνδικάτων: «Η χώρα δεν πρέπει να αρνηθεί αλλά να κατακτηθεί».

	3 (2)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι
	(1)	Είμαι, ωστόσο, ο εχθρός αυτών που, στο όνομα των ψεύτικων και γελοίων ιδεολογιών, προσπαθούν να εξαπατήσουν τους εργάτες και να τους οδηγήσουν στην καταστροφή.
	(2)	Και αν υπάρχουν εξεγερμένες μειονότητες και μειονότητες που προκαλούν αναταραχές, πρέπει να εξαλειφθούν αδυσώπητα.
	4 (5)	Μνήμες - Συναισθήματα
	(1)	Είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος που βλέπω αυτά τα έργα, τα οποία μου είναι ήδη γνωστά από όσα έχουν επιτευχθεί αυτά τα τελευταία πέντε επίπονα χρόνια.
	(2)	Συγκινήθηκα βαθιά σήμερα καθώς επισκεπτόμουν το εργοστάσιο και μου φάνηκε για μια στιγμή πως ξαναζούσα τα περασμένα χρόνια της νιότης μου. Γιατί δεν προέρχομαι από αριστοκρατική και επιφανή οικογένεια. Οι πρόγονοί μου ήταν αγρότες χωρικοί και ο πατέρας μου ήταν σιδεράς που λύγιζε το πυρωμένο σίδηρο στο αμόνι. Μερικές φορές, όταν ήμουν αγόρι, βοηθούσα τον πατέρα μου στη σκληρή και ταπεινή δουλειά του και τώρα έχω το απείρως δυσκολότερο έργο σφυριλατήσω ψυχές. Στα είκοσι δούλεψα με τα χέρια μου —επαναλαμβάνω, με τα χέρια μου— πρώτα ως παλικάρι του τέκτονα και μετά ως μασόνος. Και δεν σας το λέω για να σας προκαλέσω τη συμπάθεια, αλλά για να σας δείξω πόσο αδύνατο είναι να είμαι ενάντια στην εργατική τάξη.
	(3)	Εσείς, εργάτες, δεν πρέπει να πιστεύετε ότι είναι μόνο ο αρχηγός της κυβέρνησης που σας μιλάει τώρα, αλλά ένας άνθρωπος που σας γνωρίζει καλά και που τον γνωρίζετε καλά' ένας άνθρωπος που καταλαβαίνει την αξία σας, τι μπορείτε και τι δεν μπορείτε να κάνετε.
	(4)	Αυτό είναι το μήνυμα που έρχεται από τους νεκρούς μας, οι οποίοι, πλανημένοι από πάνω μας, επαναλαμβάνουν αυτή την απαίτηση.
	(5)	Ο ιταλικός λαός πρέπει με κάποιο τρόπο να βρει αυτό το μέσο αρμονίας που είναι απαραίτητο για την ανοικοδόμηση και την ανάπτυξη του πολιτισμού.
	5 (5)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Θα πρέπει όμως γίνουν ξεκάθαρες εξηγήσεις και να συνάψουμε οριστικές συμφωνίες για να αποφύγουμε τη διχόνοια αργότερα.

	(2)	Προκειμένου να μας ακούνε σε διεθνή συνέδρια - συνέδρια που έχουν τη μεγαλύτερη σημασία για εσάς τους εργατές - είναι απαραίτητο να διατηρηθεί η πιο άκαμπτη πειθαρχία στο σπίτι μας/στη χώρα μας, καθώς κανείς δεν θα μας ακούσει εάν έχουμε μια (δια)ταραγμένη και άστατη χώρα πίσω μας.
	(3)	Οι εργατές νόμιζαν ότι μπορούσαν, και έπρεπε, να αποσυνδεθούν από τη ζωή του έθνους' και αυτό ήταν μεγάλο λάθος. Θα έπρεπε, αντίθετα, το έθνος να είναι το πιο οικείο μέρος, έτσι ώστε όλος ο μακροχρόνιος και επίπονος κόπος μας να μην πάει χαμένος.
	(4)	Αυτό είναι το μήνυμα που έρχεται από τους νεκρούς μας, οι οποίοι, πλανημένοι από πάνω μας, επαναλαμβάνουν αυτή την απαίτηση.
	(5)	Κρατήστε σαν θησαυρό αυτές τις λέξεις στις καρδιές σας και θυμηθείτε το σύνθημα των Φασιστικών Συνδικάτων: «Η χώρα δεν πρέπει να αρνηθεί αλλά να κατακτηθεί».
	6 (3)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία
	(1)	Η κυβέρνηση της οποίας έχω την τιμή να προεδρεύω δεν είναι, δεν μπορεί και δεν επιθυμεί να είναι αντιπρολεταριάτο.
	(2)	Θα έχετε την ευκαιρία να συνειδητοποιήσετε ότι πιο πολύτιμες από τα λόγια μου θα είναι οι πράξεις της κυβέρνησής μου, η οποία, σε ό,τι κάνει, θα εμπνέεται και θα υποστηρίζει αυτές τις τρεις θεμελιώδεις αρχές:
	(3)	Σηκώνω το ποτήρι μου μαζί σας και πίνω για το μέλλον και τις τύχες της ιταλικής βιομηχανίας, ώστε να κατέχει μια ένδοξη θέση στα μάτια όλου του κόσμου.
	7 (4)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
	(1)	Εάν οι εργατικές οργανώσεις επιλέξουν να με υποστηρίξουν, δε θα τις απορρίψω.
	(2)	Πρώτον: Το Έθνος, που είναι μια αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα.
	(3)	Κανείς δε θέλει να μπει σε περιπέτειες που θα θέσουν σε κίνδυνο τη ζωή και τον πλούτο των πολιτών' αλλά, από την άλλη πλευρά, ούτε επιθυμούμε να ακολουθήσουμε μια πολιτική παραίτησης ούτε να επιτρέψουμε στην Ιταλία να θεωρείται η τελευταία μεταξύ των εθνών.
	(4)	Οι εργατές νόμιζαν ότι μπορούσαν, και έπρεπε, να αποσυνδεθούν από τη ζωή του έθνους' και αυτό ήταν μεγάλο λάθος. Θα έπρεπε, αντίθετα, το έθνος να είναι το πιο

		οικείο μέρος, έτσι ώστε όλος ο μακροχρόνιος και επίπονος κόπος μας να μην πάει χαμένος.
	8 (3)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης
	(1)	Η κυβέρνηση της οποίας έχω την τιμή να προεδρεύω δεν είναι, δεν μπορεί και δεν επιθυμεί να είναι αντιπρολεταριάτο.
	(2)	Η κυβέρνησή μου είναι πολύ ισχυρή και δε χρειάζεται να αναζητήσει μεγάλη εξωτερική υποστήριξη· ούτε το ζητάει ούτε το αρνείται.
	(3)	Όμως, ως αρχηγός της κυβέρνησης, σας λέω ότι αυτή της οποίας προεδρεύω είναι σοβαρή, ισχυρή και σίγουρη για τον εαυτό της, χωρίς αργοκίνητη γραφειοκρατία. Είναι μια Κυβέρνηση που θέλει να ενεργεί προς το συμφέρον των εργατικών τάξεων, συμφέροντα που θα αναγνωρίζονται πάντα ως δίκαια.
	9 (3)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Η κυβέρνηση της οποίας έχω την τιμή να προεδρεύω δεν είναι, δεν μπορεί και δεν επιθυμεί να είναι αντιπρολεταριάτο.
	(2)	Συγκινήθηκα βαθιά σήμερα καθώς επισκεπτόμουν το εργοστάσιο και μου φάνηκε για μια στιγμή πως ξαναζούσα τα περασμένα χρόνια της νιότης μου. Γιατί δεν προέρχομαι από αριστοκρατική και επιφανή οικογένεια. Οι πρόγονοί μου ήταν αγρότες χωρικοί και ο πατέρας μου ήταν σιδηράς που λύγιζε το πυρωμένο σίδηρο στο αμόνι. Μερικές φορές, όταν ήμουν αγόρι, βοηθούσα τον πατέρα μου στη σκληρή και ταπεινή δουλειά του και τώρα έχω το απείρως δυσκολότερο έργο σφυριλατήσω ψυχές. Στα είκοσι δούλεψα με τα χέρια μου —επαναλαμβάνω, με τα χέρια μου— πρώτα ως παλικάρι του τέκτονα και μετά ως μασόνος. Και δεν σας το λέω για να σας προκαλέσω τη συμπάθεια, αλλά για να σας δείξω πόσο αδύνατο είναι να είμαι ενάντια στην εργατική τάξη.
	(3)	Εσείς, εργάτες, δεν πρέπει να πιστεύετε ότι είναι μόνο ο αρχηγός της κυβέρνησης που σας μιλάει τώρα, αλλά ένας άνθρωπος που σας γνωρίζει καλά και που τον γνωρίζετε καλά· ένας άνθρωπος που καταλαβαίνει την αξία σας, τι μπορείτε και τι δεν μπορείτε να κάνετε.
	10 (2)	Ο λαός-η λαϊκή βάση

	(1)	Οι εργάτες αποτελούν ζωτικό μέρος του έθνους· είναι Ιταλοί και, όπως όλοι οι Ιταλοί, όταν εργάζονται, όταν παράγουν και όταν ζουν με τάξη, πρέπει να προστατεύονται, να τους σέβονται και να τους υπερασπίζονται.
	(2)	Η αναγκαιότητα της παραγωγής, γιατί η μεγαλύτερη και καλύτερη παραγωγή δεν είναι μόνο προς το συμφέρον του καπιταλιστή αλλά και του εργάτη· αφού ο εργάτης μαζί με τον καπιταλιστή χάνει τα προς το ζην και βυθίζεται στη φτώχεια αν η παραγωγή του έθνους δε βρει αγορά στα εμπορικά κέντρα του κόσμου. Τρίτον: Η προστασία των νόμιμων δικαιωμάτων των εργατικών τάξεων.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1923 1 Λαός- εργατική τάξη	10 (27)	
	1 (6)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις
	(1)	Πρέπει οπωσδήποτε να γνωρίζετε το γεγονός ότι δείχνω μεγάλο ενδιαφέρον για την πόλη σας—ένα ενδιαφέρον που χρονολογείται από το 1915 όταν η Γένοβα, μαζί με το Μιλάνο και τη Ρώμη, μας οδήγησε στην επανάσταση· γιατί η επανάσταση που έφερε τους φασίστες στην εξουσία ξεκίνησε τον Μάιο του 1915, συνεχίστηκε τον Οκτώβριο του 1922 και συνεχίζεται ακόμα, και θα συνεχιστεί για κάποιο χρονικό διάστημα.
	(2)	Πρέπει να σας πω ότι η Κυβέρνηση της οποίας έχω την τιμή να προεδρεύω ποτέ δεν είχε, δεν μπορεί και δεν θα έχει ποτέ την πρόθεση να ακολουθήσει μια λεγόμενη αντεργατική πολιτική.
	(3)	Η Κυβέρνηση, όπως βλέπετε, κυβερνά για όλους, πάνω από τα κεφάλια όλων και, αν χρειαστεί, εναντίον όλων. Κυβερνά για όλους, γιατί λαμβάνει υπόψη όλα τα γενικά συμφέροντα·

	(4)	Το μόνο που εκτελούμε τώρα είναι πραγματικά δουλειά εκ των έσω. Απελευθερώνουμε τους πολίτες από το βάρος των νόμων που ήταν αποτέλεσμα μιας ανόητης δημαγωγικής πολιτικής. Απελευθερώνουμε το κράτος από όλες εκείνες τις υπερδομές που το πνίγουν, από όλες τις οικονομικές λειτουργίες που δεν ήταν ικανό να επιτελέσει· εργαζόμαστε για την εξισορρόπηση του προϋπολογισμού, που σημαίνει την αποκατάσταση της αξίας της λίρας, που σημαίνει την κατοχύρωση μιας θέσης αξιοπρέπειας και επιρροής στον διεθνή κόσμο.
	(5)	Η Ιταλία που θέλουμε να φτιάξουμε, την οποία οικοδομούμε μέρα με τη μέρα, την οποία θα καταφέρουμε να βελτιώσουμε. Είναι ο στόχος μας και η αμετακίνητη αποφασιστικότητά μας να το κάνουμε και θα είναι ένα θαυμάσιο δημιούργημα δύναμης και σοφίας.
	(6)	Μπορείτε να είστε βέβαιοι ότι σε αυτήν την Ιταλία ο εργάτης —και κάθε είδους εργασία, τόσο η πνευματική όσο και η χειρωνακτική— θα είναι, όπως είναι και το σωστό, η προτεραιότητα.
	2 (2)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Πρέπει οπωσδήποτε να γνωρίζετε το γεγονός ότι δείχνω μεγάλο ενδιαφέρον για την πόλη σας—ένα ενδιαφέρον που χρονολογείται από το 1915 όταν η Γένοβα, μαζί με το Μιλάνο και τη Ρώμη, μας οδήγησε στην επανάσταση· γιατί η επανάσταση που έφερε τους φασίστες στην εξουσία ξεκίνησε τον Μάιο του 1915, συνεχίστηκε τον Οκτώβριο του 1922 και συνεχίζεται ακόμα, και θα συνεχιστεί για κάποιο χρονικό διάστημα.
	(2)	Δε λέω πράγματα που δεν έχουν μελετηθεί καλά και δεν έχουν επανεξεταστεί καλά· και, μετά από δύο μήνες διακυβέρνησης, σας λέω ότι αν η φασιστική επανάσταση είχε αναβληθεί για ακόμη μερικούς μήνες ή ίσως μόνο για μερικές εβδομάδες, το έθνος θα είχε περιέλθει σε κατάσταση χάους.
	3 (2)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι
	(1)	Έχουν λυτρωθεί, γιατί δεν πιστεύουν πλέον στην Ασιατική Ουτοπία που ήρθε από τη Ρωσία·
	(2)	κυβερνά ενάντια σε όλους, όταν οποιαδήποτε ομάδα, είτε της μεσαίας τάξης είτε του προλεταριάτου, προσπαθεί να βάλει τα συμφέροντά της πάνω από τα γενικά συμφέροντα του έθνους.
	4 (2)	Μνήμες - Συναισθήματα

	(1)	Με μεγάλη χαρά λαμβάνω το μήνυμά σας και σας ευχαριστώ με ειλικρινή εγκαρδιότητα.
	(2)	Αντιθέτως, θέλω να επαινέσω τις εργατικές τάξεις, που δε βάζουν εμπόδια στην Κυβέρνηση, που εργάζονται και πρακτικά έχουν καταργήσει τις απεργίες.
	6 (4)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Πρέπει να σας πω ότι η Κυβέρνηση της οποίας έχω την τιμή να προεδρεύω ποτέ δεν είχε, δεν μπορεί και δεν θα έχει ποτέ την πρόθεση να ακολουθήσει μια λεγόμενη αντεργατική πολιτική.
	(2)	Είμαι βέβαιος ότι αν οι εργατικές τάξεις -της οποίας είστε η αριστοκρατική μειοψηφία- συνεχίσουν να προσφέρουν αυτήν την ηρεμία και πειθαρχία, το έθνος, που βρισκόταν στα πρόθυρα της καταστροφής, θα ανακάμψει πλήρως.
	(3)	Δε λέω πράγματα που δεν έχουν μελετηθεί καλά και δεν έχουν επανεξεταστεί καλά και, μετά από δύο μήνες διακυβέρνησης, σας λέω ότι αν η φασιστική επανάσταση είχε αναβληθεί για ακόμη μερικούς μήνες ή ίσως μόνο για μερικές εβδομάδες, το έθνος θα είχε περιέλθει σε κατάσταση χάους.
	(4)	Η Ιταλία που θέλουμε να φτιάξουμε, την οποία οικοδομούμε μέρα με τη μέρα, την οποία θα καταφέρουμε να βελτιώσουμε. Είναι ο στόχος μας και η αμετακίνητη αποφασιστικότητά μας να ΤΟ κάνουμε και θα είναι ένα θαυμάσιο δημιούργημα δύναμης και σοφίας.
	7 (3)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
	(1)	πιστεύουν στον εαυτό τους, στη δουλειά τους, πιστεύουν στις δυνατότητες, για τις οποίες είμαι βέβαιος, ενός ευημερούντος ιταλικού έθνους.
	(2)	Σας ενδιαφέρει άμεσα αυτό το μεγαλείο του έθνους και εσείς, που προέρχεστε από ένα τόσο ζωντανό κέντρο όπως η Γένοβα, είστε οι πιο κατάλληλοι για να νιώσετε αυτή τη ζύμωση της νέας ζωής, όλη αυτή την δυναμική προετοιμασία για ένα νέο πεπρωμένο.
	(3)	Η Κυβέρνηση, όπως βλέπετε, κυβερνά για όλους, πάνω από τα κεφάλια όλων και, αν χρειαστεί, εναντίον όλων. Κυβερνά για όλους, γιατί λαμβάνει υπόψη όλα τα γενικά συμφέροντα.
	8 (3)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης

	(1)	Πρέπει να σας πω ότι η Κυβέρνηση της οποίας έχω την τιμή να προεδρεύω ποτέ δεν είχε, δεν μπορεί και δεν θα έχει ποτέ την πρόθεση να ακολουθήσει μια λεγόμενη αντεργατική πολιτική.
	(2)	Η Κυβέρνηση, όπως βλέπετε, κυβερνά για όλους, πάνω από τα κεφάλια όλων και, αν χρειαστεί, εναντίον όλων. Κυβερνά για όλους, γιατί λαμβάνει υπόψη όλα τα γενικά συμφέροντα.
	(3)	Η Ιταλία που θέλουμε να φτιάξουμε, την οποία οικοδομούμε μέρα με τη μέρα, την οποία θα καταφέρουμε να βελτιώσουμε. Είναι ο στόχος μας και η αμετακίνητη αποφασιστικότητά μας να ΤΟ κάνουμε και θα είναι ένα θαυμάσιο δημιούργημα δύναμης και σοφίας.
	9 (1)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Δε λέω πράγματα που δεν έχουν μελετηθεί καλά και δεν έχουν επανεξεταστεί καλά και, μετά από δύο μήνες διακυβέρνησης, σας λέω ότι αν η φασιστική επανάσταση είχε αναβληθεί για ακόμη μερικούς μήνες ή ίσως μόνο για μερικές εβδομάδες, το έθνος θα είχε περιέλθει σε κατάσταση χάους.
	10 (4)	Ο λαός-η λαϊκή βάση
	(1)	Αντιθέτως, θέλω να επαινέσω τις εργατικές τάξεις, που δε βάζουν εμπόδια στην Κυβέρνηση, που εργάζονται και πρακτικά έχουν καταργήσει τις απεργίες.
	(2)	Σας ενδιαφέρει άμεσα αυτό το μεγαλείο του έθνους και εσείς, που προέρχεστε από ένα τόσο ζωντανό κέντρο όπως η Γένοβα, είστε οι πιο κατάλληλοι για να νιώσετε αυτή τη ζύμωση της νέας ζωής, όλη αυτή την δυναμική προετοιμασία για ένα νέο πεπρωμένο.
	(3)	Είμαι βέβαιος ότι αν οι εργατικές τάξεις -της οποίας είστε η αριστοκρατική μειοψηφία- συνεχίσουν να προσφέρουν αυτήν την ηρεμία και πειθαρχία, το έθνος, που βρισκόταν στα πρόθυρα της καταστροφής, θα ανακάμψει πλήρως.
	(4)	Μπορείτε να είστε βέβαιοι ότι σε αυτήν την Ιταλία ο εργάτης —και κάθε είδους εργασία, τόσο η πνευματική όσο και η χειρωνακτική— θα είναι, όπως είναι και το σωστό, η προτεραιότητα.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1923 2 Λαός – εργατική τάξη	10 (15)	
	1 (3)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα - μεταρρυθμίσεις
	(1)	Αν ο χρόνος μου δεν ήταν περιορισμένος, θα ήθελα, εδώ, παρουσία των «εργατών του τιμονιού», να τραγουδήσω το εγκώμιο της ταχύτητας, σε αυτήν την εποχή της ταχύτητας.
	(2)	Αν όλοι προχωρήσουμε με αυτή την ενέργεια, την καλή θέληση και το κέφι, θα ξεπεράσουμε την κρίση, η οποία για το θέμα αυτό έχει ήδη εν μέρει ξεπεραστεί.
	(3)	Ανήκουμε στη γενιά των οικοδόμων που με δουλειά και πειθαρχία, με χέρια και μυαλό, επιθυμούμε να φτάσουμε στον απώτερο και πολυπόθητο στόχο, στο μεγαλείο του μελλοντικού έθνους, που θα είναι έθνος παραγωγών και όχι παρασίτων.
	4 (3)	Μνήμες - Συναισθήματα
	(1)	Ευχαριστώ θερμά τον Commendatore De Cupis και όλους τους εργάτες —θα έλεγα τους συναδέλφους μου— για τη θερμή υποδοχή που έλαβα.

	(2)	Αν όλοι προχωρήσουμε με αυτή την ενέργεια, την καλή θέληση και το κέφι, θα ξεπεράσουμε την κρίση, η οποία για το θέμα αυτό έχει ήδη εν μέρει ξεπεραστεί.
	(3)	Χαίρομαι που βλέπω ότι και η Ρώμη ξυπνά και μπορεί να μας προσφέρει τέτοιου είδους έργα. Υποστηρίζω ότι η Ρώμη μπορεί να γίνει βιομηχανικό κέντρο.
	5 (3)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Οι καιροί που ζούμε δεν επιτρέπουν πλέον μια ζωή γεμάτη εγωισμό, παθητικότητα και νοχελικότητα' όλα πρέπει να είναι εν κινήσει, ο καθένας πρέπει να ανεβάσει το επίπεδο της δραστηριότητάς του, τόσο στα γραφεία όσο και στα εργοστάσια όπου γίνεται η δουλειά
	(2)	Παλαιότερα η γραφειοκρατία ήταν βραδυκίνητη με αναβλητικότητα στις αποφάσεις, σήμερα πρέπει να προχωρήσει με τη μέγιστη ταχύτητα.
	(3)	Οι Ρωμαίοι πρέπει να είναι οι πρώτοι που περιφρονούν το να ζήσουν αποκλειστικά με τις αναμνήσεις τους. Το Κολοσσαίο και η Ρωμαϊκή αγορά είναι δόξες του παρελθόντος, αλλά πρέπει να οικοδομήσουμε τις δόξες του σήμερα και του αύριο.
	6 (3)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία
	(1)	Οι καιροί που ζούμε δεν επιτρέπουν πλέον μια ζωή γεμάτη εγωισμό, παθητικότητα και νοχελικότητα' όλα πρέπει να είναι εν κινήσει, ο καθένας πρέπει να ανεβάσει το επίπεδο της δραστηριότητάς του, τόσο στα γραφεία όσο και στα εργοστάσια όπου γίνεται η δουλειά
	(2)	Χαίρομαι που βλέπω ότι και η Ρώμη ξυπνά και μπορεί να μας προσφέρει τέτοιου είδους έργα. Υποστηρίζω ότι η Ρώμη μπορεί να γίνει βιομηχανικό κέντρο.
	(3)	Ανήκουμε στη γενιά των οικοδόμων που με δουλειά και πειθαρχία, με χέρια και μυαλό, επιθυμούμε να φτάσουμε στον απώτερο και πολυπόθητο στόχο, στο μεγαλείο του μελλοντικού έθνους, που θα είναι έθνος παραγωγών και όχι παρασίτων.
	7 (1)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα

	(1)	Χαίρομαι που βλέπω ότι και η Ρώμη ξυπνά και μπορεί να μας προσφέρει τέτοιου είδους έργα. Υποστηρίζω ότι η Ρώμη μπορεί να γίνει βιομηχανικό κέντρο.
	8 (1)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης
	(1)	και η κυβέρνηση, την οποία έχω την τιμή να εκπροσωπώ, είναι η κυβέρνηση της ταχύτητας, δηλαδή, ξεμπερδεύουμε με ό,τι είναι στάσιμο στην εθνική μας ζωή.
	10 (1)	Ο λαός-η λαϊκή βάση
	(1)	Ανήκουμε στη γενιά των οικοδόμων που με δουλειά και πειθαρχία, με χέρια και μυαλό, επιθυμούμε να φτάσουμε στον απώτερο και πολυπόθητο στόχο, στο μεγαλείο του μελλοντικού έθνους, που θα είναι έθνος παραγωγών και όχι παρασίτων.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1923 3 Λαός – εργατική τάξη	10 (23)	
	1 (4)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα - μεταρρυθμίσεις
	(1)	Γνωρίζω ότι μιλώ σε μια συνέλευση όπου οι εργαζόμενοι είναι σίγουρα η τεράστια πλειοψηφία. Λοιπόν, τους λέω με ήρεμα λόγια και με ακόμα πιο ήρεμη συνείδηση ότι η Κυβέρνηση που έχω την τιμή να εκπροσωπώ δεν είναι, δεν μπορεί και δεν θα είναι ποτέ ενάντια στις εργατικές τάξεις. Έξι μήνες διακυβέρνησης είναι ακόμη πολύ λίγοι για να υλοποιηθεί ένα πρόγραμμα, αλλά, κατά τη γνώμη μου, είναι αρκετοί για να δώσουμε μια ιδέα των επιμέρους λεπτομερειών του που σήμερα είναι ακριβείς και ορθές.
	(2)	Η δική μου κυβέρνηση δεν είναι μια κυβέρνηση που εξαπατά τον κόσμο. Δεν μπορούμε, δεν πρόκειται, να δώσουμε υποσχέσεις εάν δεν είμαστε μαθηματικά σίγουροι ότι μπορούμε να τις εκπληρώσουμε.
	(3)	Έχουμε εντοπίσει ένα χάσμα, πολύ ξεκάθαρο και βαθύ, μεταξύ αυτού που ήταν η Ιταλία του χθες και αυτού που είναι η Ιταλία του σήμερα. Στην Ιταλία του

		σήμερα, όλες οι τάξεις πρέπει να κινούνται μια σφαίρα δράσης για τη γόνιμη συνεργασία τους. Η πάλη μεταξύ των τάξεων μπορεί να είναι ένα επεισόδιο στη ζωή ενός λαού, δεν μπορεί να είναι η καθημερινότητα, κάτι που θα σήμαινε την καταστροφή του πλούτου και, ως εκ τούτου, την παγκόσμια φτώχεια.
	(4)	Η συνεργασία, πολίτες, ανάμεσα σε αυτόν που εργάζεται και σε αυτόν που απασχολεί εργατικά χέρια/εργαζόμενους, ανάμεσα σε αυτόν που δουλεύει με τα χέρια του και σε αυτόν που δουλεύει με το μυαλό του, όλα αυτά τα στοιχεία παραγωγής έχουν τους αναπόφευκτους και απαραίτητους βαθμούς και καταστατικά τους, μέσα από αυτό το πρόγραμμα θα φτάσει σε κατάσταση ευημερίας και το έθνος σε ευημερία και μεγαλείο.
	2 (1)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Έχουμε εντοπίσει ένα χάσμα, πολύ ξεκάθαρο και βαθύ, μεταξύ αυτού που ήταν η Ιταλία του χθες και αυτού που είναι η Ιταλία του σήμερα. Στην Ιταλία του σήμερα, όλες οι τάξεις πρέπει να κινούνται μια σφαίρα δράσης για τη γόνιμη συνεργασία τους. Η πάλη μεταξύ των τάξεων μπορεί να είναι ένα επεισόδιο στη ζωή ενός λαού, δεν μπορεί να είναι η καθημερινότητα, κάτι που θα σήμαινε την καταστροφή του πλούτου και, ως εκ τούτου, την παγκόσμια φτώχεια.
	4 (3)	Μνήμες - Συναισθήματα
	(1)	Φασίστες, πώς θα βρω τα κατάλληλα λόγια για να σας ευχαριστήσω για αυτό το υπέροχο καλωσόρισμα; Πριν από λίγα λεπτά ο δήμαρχός σας έδωσε φωνή στον χαιρετισμό της πόλης και της επαρχίας.
	(2)	Σήμερα πέρασα από τα εύφορα εδάφη σας, τα αυλάκια των ποταμών, που ανοίχτηκαν από την επίμονη δουλειά σας. Όλη η Ιταλία πρέπει να είναι ευγνώμων σε αυτόν τον εργατικό λαό, ο οποίος επίσης, έχοντας συνειδητοποιήσει τα υπέρτατα συμφέροντα του έθνους, έχει τώρα ακόμη περισσότερο το δικαίωμα να του φέρονται φιλικά και με απόλυτο σεβασμό.
	(3)	Αυτή η πτήση ήταν πολύ σημαντική, καθώς είχε σκοπό να δείξει ότι έξι μήνες θητείας δε με έχουν καθλώσει ακόμα στην προεδρική μου καρέκλα και ότι εγώ, όπως εσείς, όπως όλοι σας, είμαι ακόμα έτοιμος να τολμήσω, να πολεμήσω, αν

		χρειαστεί, να πεθάνω, για να μη χαθούν οι καρποί της μεγάλης φασιστικής επανάστασης! Ζήτω ο Φασισμός! Ζήτω η Ιταλία!
	5 (1)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Έχουμε εντοπίσει ένα χάσμα, πολύ ξεκάθαρο και βαθύ, μεταξύ αυτού που ήταν η Ιταλία του χθες και αυτού που είναι η Ιταλία του σήμερα. Στην Ιταλία του σήμερα, όλες οι τάξεις πρέπει να κινούνται μια σφαίρα δράσης για τη γόνιμη συνεργασία τους. Η πάλη μεταξύ των τάξεων μπορεί να είναι ένα επεισόδιο στη ζωή ενός λαού, δεν μπορεί να είναι η καθημερινότητα, κάτι που θα σήμαινε την καταστροφή του πλούτου και, ως εκ τούτου, την παγκόσμια φτώχεια.
	6 (3)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία
	(1)	Η δική μου κυβέρνηση δεν είναι μια κυβέρνηση που εξαπατά τον κόσμο. Δεν μπορούμε, δεν πρόκειται, να δώσουμε υποσχέσεις εάν δεν είμαστε μαθηματικά σίγουροι ότι μπορούμε να τις εκπληρώσουμε.
	(2)	Η συνεργασία, πολίτες, ανάμεσα σε αυτόν που εργάζεται και σε αυτόν που απασχολεί εργατικά χέρια/εργαζόμενους, ανάμεσα σε αυτόν που δουλεύει με τα χέρια του και σε αυτόν που δουλεύει με το μυαλό του, όλα αυτά τα στοιχεία παραγωγής έχουν τους αναπόφευκτους και απαραίτητους βαθμούς και καταστατικά τους, μέσα από αυτό το πρόγραμμα θα φτάσει σε κατάσταση ευημερίας και το έθνος σε ευημερία και μεγαλείο.
	(3)	Αν δεν ήμουν σίγουρος για τα λόγια μου, δεν θα τα έλεγα ενώπιόν σας σε μια τέτοια επίσημη και αξέχαστη περίπτωση. (Χειροκροτήματα.) Φασίστες! Μια μέρα περνούσα με ένα από αυτά τα αεροπλάνα πάνω από την πόλη σας.
	7 (2)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
	(1)	Σήμερα πέρασα από τα εύφορα εδάφη σας, τα αυλάκια των ποταμών, που ανοίχτηκαν από την επίμονη δουλειά σας. Όλη η Ιταλία πρέπει να είναι ευγνώμων σε αυτόν τον εργατικό λαό, ο οποίος επίσης, έχοντας συνειδητοποιήσει τα υπέρτατα συμφέροντα του έθνους, έχει τώρα ακόμη περισσότερο το δικαίωμα να του φέρονται φιλικά και με απόλυτο σεβασμό.
	(2)	Η συνεργασία, πολίτες, ανάμεσα σε αυτόν που εργάζεται και σε αυτόν που απασχολεί εργατικά χέρια/εργαζόμενους, ανάμεσα σε αυτόν που δουλεύει με τα

		<p>χέρια του και σε αυτόν που δουλεύει με το μυαλό του, όλα αυτά τα στοιχεία παραγωγής έχουν τους αναπόφευκτους και απαραίτητους βαθμούς και καταστατικά τους, μέσα από αυτό το πρόγραμμα θα φτάσει σε κατάσταση ευημερίας και το έθνος σε ευημερία και μεγαλείο.</p>
	8 (2)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης
	(1)	<p>Γνωρίζω ότι μιλώ σε μια συνέλευση όπου οι εργαζόμενοι είναι σίγουρα η τεράστια πλειοψηφία. Λοιπόν, τους λέω με ήρεμα λόγια και με ακόμα πιο ήρεμη συνείδηση ότι η Κυβέρνηση που έχω την τιμή να εκπροσωπώ δεν είναι, δεν μπορεί και δεν θα είναι ποτέ ενάντια στις εργατικές τάξεις. Έξι μήνες διακυβέρνησης είναι ακόμη πολύ λίγοι για να υλοποιηθεί ένα πρόγραμμα, αλλά, κατά τη γνώμη μου, είναι αρκετοί για να δώσουμε μια ιδέα των επιμέρους λεπτομερειών του που σήμερα είναι ακριβείς και ορθές.</p>
	(2)	<p>Η δική μου κυβέρνηση δεν είναι μια κυβέρνηση που εξαπατά τον κόσμο. Δεν μπορούμε, δεν πρόκειται, να δώσουμε υποσχέσεις εάν δεν είμαστε μαθηματικά σίγουροι ότι μπορούμε να τις εκπληρώσουμε.</p>
	9 (4)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	<p>Γνωρίζω ότι μιλώ σε μια συνέλευση όπου οι εργαζόμενοι είναι σίγουρα η τεράστια πλειοψηφία. Λοιπόν, τους λέω με ήρεμα λόγια και με ακόμα πιο ήρεμη συνείδηση ότι η Κυβέρνηση που έχω την τιμή να εκπροσωπώ δεν είναι, δεν μπορεί και δεν θα είναι ποτέ ενάντια στις εργατικές τάξεις. (Ζωηρά χειροκροτήματα) Έξι μήνες διακυβέρνησης είναι ακόμη πολύ λίγοι για να υλοποιηθεί ένα πρόγραμμα, αλλά, κατά τη γνώμη μου, είναι αρκετοί για να δώσουμε μια ιδέα των επιμέρους λεπτομερειών του που σήμερα είναι ακριβείς και ορθές.</p>
	(2)	<p>Η δική μου κυβέρνηση δεν είναι μια κυβέρνηση που εξαπατά τον κόσμο. Δεν μπορούμε, δεν πρόκειται, να δώσουμε υποσχέσεις εάν δεν είμαστε μαθηματικά σίγουροι ότι μπορούμε να τις εκπληρώσουμε.</p>

	(3)	Αν δεν ήμουν σίγουρος για τα λόγια μου, δεν θα τα έλεγα ενώπιόν σας σε μια τέτοια επίσημη και αξέχαστη περίπτωση. (Χειροκροτήματα.) Φασίστες! Μια μέρα περνούσα με ένα από αυτά τα αεροπλάνα πάνω από την πόλη σας.
	(3)	Αυτή η πτήση ήταν πολύ σημαντική, καθώς είχε σκοπό να δείξει ότι έξι μήνες θητείας δε με έχουν καθηλώσει ακόμα στην προεδρική μου καρέκλα και ότι εγώ, όπως εσείς, όπως όλοι σας, είμαι ακόμα έτοιμος να τολμήσω, να πολεμήσω, αν χρειαστεί, να πεθάνω, για να μη χαθούν οι καρποί της μεγάλης φασιστικής επανάστασης! Ζήτω ο Φασισμός! Ζήτω η Ιταλία!
	10 (3)	Ο λαός-η λαϊκή βάση
	(1)	Σήμερα πέρασα από τα εύφορα εδάφη σας, τα αυλάκια των ποταμών, που ανοίχτηκαν από την επίμονη δουλειά σας. Όλη η Ιταλία πρέπει να είναι ευγνώμων σε αυτόν τον εργατικό λαό, ο οποίος επίσης, έχοντας συνειδητοποιήσει τα υπέρτατα συμφέροντα του έθνους, έχει τώρα ακόμη περισσότερο το δικαίωμα να του φέρονται φιλικά και με απόλυτο σεβασμό.
	(2)	Γνωρίζω ότι μιλώ σε μια συνέλευση όπου οι εργαζόμενοι είναι σίγουρα η τεράστια πλειοψηφία. Λοιπόν, τους λέω με ήρεμα λόγια και με ακόμα πιο ήρεμη συνείδηση ότι η Κυβέρνηση που έχω την τιμή να εκπροσωπώ δεν είναι, δεν μπορεί και δεν θα είναι ποτέ ενάντια στις εργατικές τάξεις. (Ζωηρά χειροκροτήματα) Έξι μήνες διακυβέρνησης είναι ακόμη πολύ λίγοι για να υλοποιηθεί ένα πρόγραμμα, αλλά, κατά τη γνώμη μου, είναι αρκετοί για να δώσουμε μια ιδέα των επιμέρους λεπτομερειών του που σήμερα είναι ακριβείς και ορθές.
	(3)	Ο κόσμος έχει παραπλανηθεί και εξαπατηθεί για πολύ καιρό ώστε οι άνδρες της γενιάς μας να συνεχίσουν αυτό το χαμηλής απόδοσης εμπόριο.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1923 4 Λαός – Εργατική τάξη	10 (33)	
	1 (6)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις
	(1)	Πολίτες του Σάσαρι! Περήφανοι άνθρωποι της Σαρδηνίας! Το ταξίδι που έκανα σήμερα δεν είναι και δεν πρέπει να ερμηνευθεί ως υπουργική περιοδεία. Σκόπευα να κάνω ένα προσκύνημα αφοσίωσης και αγάπης στη μαγευτική γη σας.
	(2)	Η Εθνική Κυβέρνηση την οποία έχω την τιμή να διευθύνω είναι μια κυβέρνηση που βασίζεται σε εσάς και μπορείτε κι εσείς να βασιστείτε σε αυτήν. Είναι μια κυβέρνηση που προέκυψε από μια διπλή νίκη του λαού. Δεν μπορεί, επομένως, να είναι ενάντια στις εργατικές τάξεις. Σου έρχεται να της πεις ειλικρινά και με αφοσίωση ποιες είναι οι ανάγκες σου. Έχετε ξεχαστεί και παραμεληθεί για πάρα πολύ καιρό! Στη Ρώμη σχεδόν δε γνώριζαν την ύπαρξη της Σαρδηνίας!
	(3)	Σκοπεύουμε να αναστήσουμε ξανά τις πόλεις και όλη τους τη γη, γιατί αυτός που συνέβαλε στον πόλεμο δικαιούται περισσότερο να λάβει εν ειρήνη.

	(4)	Η Εθνική Κυβέρνηση την οποία έχω την τιμή να διευθύνω είναι μια κυβέρνηση που βασίζεται σε εσάς και μπορείτε κι εσείς να βασιστείτε σε αυτήν. Είναι μια κυβέρνηση που προέκυψε από μια διπλή νίκη του λαού. Δεν μπορεί, επομένως, να είναι ενάντια στις εργατικές τάξεις. Σου έρχεται να της πεις ειλικρινά και με αφοσίωση ποιες είναι οι ανάγκες σου. Έχετε ξεχαστεί και παραμεληθεί για πάρα πολύ καιρό! Στη Ρώμη σχεδόν δε γνώριζαν την ύπαρξη της Σαρδηνίας!
	(5)	Σας κοίταξα βαθιά στα μάτια, αναγνώρισα ότι είστε άξιοι απόγονοι αυτής της ιταλικής φυλής που ήταν σπουδαία, αυτής της ιταλικής φυλής που έδωσε τρεις φορές τον πολιτισμό μας στον βάρβαρο κόσμο, αυτής της ιταλικής φυλής που θέλουμε να διαμορφώσουμε με όλους τους αγώνες που είναι απαραίτητοι για πειθαρχία, για δουλειά, για πίστη.
	(6)	Είμαι βέβαιος ότι, όπως η Σαρδηνία υπήρξε σπουδαία στον πόλεμο, το ίδιο θα είναι και στην ειρήνη.
	2 (3)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Όσοι ακολούθησαν τη θαυμάσια προσπάθεια της φυλής μας, αυτοί που βυθίστηκαν στη βρωμιά των χαρακωμάτων, νέοι της γενιάς μου — περήφανοι και περιφρονητικοί απέναντι στον θάνατο— όλοι όσοι φέρουν στην καρδιά τους την πίστη της πατρίδας τους, όλοι αυτοί, ω άντρες της Ταξιαρχίας του Sassari, ω πολίτες του Sassari, σας αποτίνουν φόρο τιμής ως ένα δείγμα, ως μια μαρτυρία απεριόριστης αγάπης.
	(2)	Το Sassari έχει ήδη περάσει ένδοξα στην ιστορία.
	(3)	Λοιπόν! Σας υπόσχομαι ότι θα έχετε νερό· έχετε το δικαίωμα να το έχετε. (Χειροκροτήματα) Εάν η Εθνική Κυβέρνηση σας χορηγήσει -που θα σας χορηγήσει- τα τρία ή τα τέσσερα εκατομμύρια που απαιτούνται γι' αυτόν τον σκοπό, θα έχει κάνει απλώς το καθήκον της, γιατί ενώ αλλού νέοι άνδρες με φαρδιούς ώμους δούλευαν στον τόρνο, οι άνθρωποι της Σαρδηνίας πολέμησαν και πέθαναν στα χαρακώματα.
	3 (1)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι
	(1)	Τι σημασία έχει αν κάποιος τεμπέλης γραφειοκράτης δεν έχει λάβει ακόμη υπόψη του τις ανάγκες σας;
	4 (7)	Μνήμες - Συναισθήματα

	(1)	Πολίτες του Σάσαρι! Περήφανοι άνθρωποι της Σαρδηνίας! Το ταξίδι που έκανα σήμερα δεν είναι και δεν πρέπει να ερμηνευθεί ως υπουργική περιοδεία. Σκόπευα να κάνω ένα προσκύνημα αφοσίωσης και αγάπης στη μαγευτική γη σας.
	(2)	Λυπάμαι για το γεγονός ότι μέχρι σήμερα κανένας αρχηγός κυβέρνησης, κανένας υπουργός, δεν αισθάνθηκε το στοιχειώδες καθήκον να έρθει εδώ για να γνωρίσει εσάς και τις ανάγκες σας, να έρθει και να σας εκφράσει πόσα σας χρωστάει η Ιταλία!
	(3)	Για μήνες, για χρόνια, κατά τη διάρκεια των μακρών χρόνων της αιματηρής μας θυσίας και της ιερής μας δόξας, το όνομα του Sassari, αφιερωμένο στην ιστορία από τα δελτία του πολέμου, αντηχεί στην ψυχή όλης της Ιταλίας.
	(4)	Όσοι ακολούθησαν τη θαυμάσια προσπάθεια της φυλής μας, αυτοί που βυθίστηκαν στη βρωμιά των χαρακωμάτων, νέοι της γενιάς μου — περήφανοι και περιφρονητικοί απέναντι στον θάνατο— όλοι όσοι φέρουν στην καρδιά τους την πίστη της πατρίδας τους, όλοι αυτοί, ω άντρες της Ταξιαρχίας του Sassari, ω πολίτες του Sassari, σας αποτίνουν φόρο τιμής ως ένα δείγμα, ως μια μαρτυρία απεριόριστης αγάπης.
	(5)	Στεναχωρήθηκα σήμερα όταν μου είπαν ότι αυτή η πόλη δεν έχει νερό. Είναι πολύ λυπηρό που μια πόλη ηρώων πρέπει να αντέχει τη δίψα.
	(6)	Είμαι ενθουσιασμένος, με συγκινεί βαθιά η υποδοχή που μου κάνατε.
	(7)	Σας χαιρετώ, ω υπέροχοι γιοι αυτού του πετρώδους, σιδηρούχου και μέχρι τώρα ξεχασμένου νησιού. Σας αγκαλιάζω όλους με αγάπη. Δε σας μιλάει ο αρχηγός της Κυβέρνησης, είναι ο αδερφός, ο στρατιώτης των χαρακωμάτων. Φωνάξτε λοιπόν μαζί μου: Ζήτω ο Βασιλιάς! Ζήτω η Ιταλία! Ζήτω η Σαρδηνία!
	5 (2)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Λοιπόν! Σας υπόσχομαι ότι θα έχετε νερό· έχετε το δικαίωμα να το έχετε. (Χειροκροτήματα) Εάν η Εθνική Κυβέρνηση σας χορηγήσει -που θα σας χορηγήσει- τα τρία ή τα τέσσερα εκατομμύρια που απαιτούνται γι' αυτόν τον σκοπό, θα έχει κάνει απλώς το καθήκον της, γιατί ενώ αλλού νέοι άνδρες με φαρδιούς ώμους δούλευαν στον τόρνο, οι άνθρωποι της Σαρδηνίας πολέμησαν και πέθαναν στα χαρακώματα.

	(2)	Αλλά επειδή ο πόλεμος σάς αποκάλυψε στην Ιταλία, όλοι οι Ιταλοί πρέπει να θυμούνται τη Σαρδηνία, όχι μόνο με λόγια, αλλά και με πράξεις.
	6 (4)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία
	(1)	Όσοι ακολούθησαν τη θαυμάσια προσπάθεια της φυλής μας, αυτοί που βυθίστηκαν στη βρωμιά των χαρακωμάτων, νέοι της γενιάς μου — περήφανοι και περιφρονητικοί απέναντι στον θάνατο— όλοι όσοι φέρουν στην καρδιά τους την πίστη της πατρίδας τους, όλοι αυτοί, ω άντρες της Ταξιαρχίας του Sassari, ω πολίτες του Sassari, σας αποτίνουν φόρο τιμής ως ένα δείγμα, ως μια μαρτυρία απεριόριστης αγάπης.
	(2)	Η Εθνική Κυβέρνηση την οποία έχω την τιμή να διευθύνω είναι μια κυβέρνηση που βασίζεται σε εσάς και μπορείτε κι εσείς να βασιστείτε σε αυτήν. Είναι μια κυβέρνηση που προέκυψε από μια διπλή νίκη του λαού. Δεν μπορεί, επομένως, να είναι ενάντια στις εργατικές τάξεις. Σου έρχεται να της πεις ειλικρινά και με αφοσίωση ποιες είναι οι ανάγκες σου. Έχετε ξεχαστεί και παραμεληθεί για πάρα πολύ καιρό! Στη Ρώμη σχεδόν δε γνώριζαν την ύπαρξη της Σαρδηνίας!
	(3)	Σας κοίταξα βαθιά στα μάτια, αναγνώρισα ότι είστε άξιοι απόγονοι αυτής της ιταλικής φυλής που ήταν σπουδαία, αυτής της ιταλικής φυλής που έδωσε τρεις φορές τον πολιτισμό μας στον βάρβαρο κόσμο, αυτής της ιταλικής φυλής που θέλουμε να διαμορφώσουμε με όλους τους αγώνες που είναι απαραίτητοι για πειθαρχία, για δουλειά, για πίστη.
	(4)	Είμαι βέβαιος ότι, όπως η Σαρδηνία υπήρξε σπουδαία στον πόλεμο, το ίδιο θα είναι και στην ειρήνη.
	7 (3)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
	(1)	Για μήνες, για χρόνια, κατά τη διάρκεια των μακρών χρόνων της αιματηρής μας θυσίας και της ιερής μας δόξας, το όνομα του Sassari, αφιερωμένο στην ιστορία από τα δελτία του πολέμου, αντηχεί στην ψυχή όλης της Ιταλίας.
	(2)	Η Εθνική Κυβέρνηση την οποία έχω την τιμή να διευθύνω είναι μια κυβέρνηση που βασίζεται σε εσάς και μπορείτε κι εσείς να βασιστείτε σε αυτήν. Είναι μια κυβέρνηση που προέκυψε από μια διπλή νίκη του λαού. Δεν μπορεί, επομένως, να είναι ενάντια στις εργατικές τάξεις. Σου έρχεται να της πεις ειλικρινά και με αφοσίωση ποιες είναι οι ανάγκες σου. Έχετε ξεχαστεί και παραμεληθεί για πάρα πολύ καιρό! Στη Ρώμη σχεδόν δε γνώριζαν την ύπαρξη της Σαρδηνίας!

	(3)	Σας κοίταξα βαθιά στα μάτια, αναγνώρισα ότι είστε άξιοι απόγονοι αυτής της ιταλικής φυλής που ήταν σπουδαία, αυτής της ιταλικής φυλής που έδωσε τρεις φορές τον πολιτισμό μας στον βάρβαρο κόσμο, αυτής της ιταλικής φυλής που θέλουμε να διαμορφώσουμε με όλους τους αγώνες που είναι απαραίτητοι για πειθαρχία, για δουλειά, για πίστη.
	8 (1)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης
	(1)	Η Εθνική Κυβέρνηση την οποία έχω την τιμή να διευθύνω είναι μια κυβέρνηση που βασίζεται σε εσάς και μπορείτε κι εσείς να βασιστείτε σε αυτήν. Είναι μια κυβέρνηση που προέκυψε από μια διπλή νίκη του λαού. Δεν μπορεί, επομένως, να είναι ενάντια στις εργατικές τάξεις. Σου έρχεται να της πεις ειλικρινά και με αφοσίωση ποιες είναι οι ανάγκες σου. Έχετε ξεχαστεί και παραμεληθεί για πάρα πολύ καιρό! Στη Ρώμη σχεδόν δε γνώριζαν την ύπαρξη της Σαρδηνίας!
	9 (2)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Πριν λίγες μέρες, στην επέτειο του πολέμου, πήγα με αεροπλάνο στα νεκροταφεία του Carso. Υπάρχουν πολλά αδέρφια σας που κοιμούνται σε εκείνα τα νεκροταφεία τον ύπνο που δεν γνωρίζει ξύπνημα. Τους έχω γνωρίσει, έχω ζήσει μαζί τους, έχω πονέσει μαζί τους. Ήταν μεγαλειώδεις, μακρόθυμοι, δεν παραπονέθηκαν, άντεξαν και όταν ήρθε η τραγική ώρα να προχωρήσουν από τα χαρακώματα ήταν οι πρώτοι και δε ρώτησαν ποτέ γιατί.
	(2)	Σας χαιρετώ, ω υπέροχοι γιοι αυτού του πετρώδους, σιδηρούχου και μέχρι τώρα ξεχασμένου νησιού. Σας αγκαλιάζω όλους με αγάπη. Δε σας μιλάει ο αρχηγός της Κυβέρνησης, είναι ο αδερφός, ο στρατιώτης των χαρακωμάτων. Φωνάξτε λοιπόν μαζί μου: Ζήτω ο Βασιλιάς! Ζήτω η Ιταλία! Ζήτω η Σαρδηνία!
	10 (4)	Ο λαός-η λαϊκή βάση
	(1)	Λυπάμαι για το γεγονός ότι μέχρι σήμερα κανένας αρχηγός κυβέρνησης, κανένας υπουργός, δεν αισθάνθηκε το στοιχειώδες καθήκον να έρθει εδώ για να γνωρίσει εσάς και τις ανάγκες σας, να έρθει και να σας εκφράσει πόσα σας χρωστάει η Ιταλία!
	(2)	Λοιπόν! Σας υπόσχομαι ότι θα έχετε νερό· έχετε το δικαίωμα να το έχετε. (Χειροκροτήματα) Εάν η Εθνική Κυβέρνηση σας χορηγήσει -που θα σας χορηγήσει- τα τρία ή τα τέσσερα εκατομμύρια που απαιτούνται γι' αυτόν τον

		σκοπό, θα έχει κάνει απλώς το καθήκον της, γιατί ενώ αλλού νέοι άνδρες με φαρδιούς ώμους δούλευαν στον τόρνο, οι άνθρωποι της Σαρδηνίας πολέμησαν και πέθαναν στα χαρακώματα.
	(3)	Πριν λίγες μέρες, στην επέτειο του πολέμου, πήγα με αεροπλάνο στα νεκροταφεία του Carso. Υπάρχουν πολλά αδέρφια σας που κοιμούνται σε εκείνα τα νεκροταφεία τον ύπνο που δεν γνωρίζει ξύπνημα. Τους έχω γνωρίσει, έχω ζήσει μαζί τους, έχω πονέσει μαζί τους. Ήταν μεγαλειώδεις, μακρόθυμοι, δεν παραπονέθηκαν, άντεξαν και όταν ήρθε η τραγική ώρα να προχωρήσουν από τα χαρακώματα ήταν οι πρώτοι και δε ρώτησαν ποτέ γιατί.
	(4)	Η Εθνική Κυβέρνηση την οποία έχω την τιμή να διευθύνω είναι μια κυβέρνηση που βασίζεται σε εσάς και μπορείτε κι εσείς να βασιστείτε σε αυτήν. Είναι μια κυβέρνηση που προέκυψε από μια διπλή νίκη του λαού. Δεν μπορεί, επομένως, να είναι ενάντια στις εργατικές τάξεις. Σου έρχεται να της πεις ειλικρινά και με αφοσίωση ποιες είναι οι ανάγκες σου. Έχετε ξεχαστεί και παραμεληθεί για πάρα πολύ καιρό! Στη Ρώμη σχεδόν δε γνώριζαν την ύπαρξη της Σαρδηνίας!

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1923 4 Λαός – Εργατική τάξη	10 (33)	
	1 (6)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις
	(1)	Πολίτες του Σάσαρι! Περήφανοι άνθρωποι της Σαρδηνίας! Το ταξίδι που έκανα σήμερα δεν είναι και δεν πρέπει να ερμηνευθεί ως υπουργική περιοδεία. Σκόπευα να κάνω ένα προσκύνημα αφοσίωσης και αγάπης στη μαγευτική γη σας.
	(2)	Η Εθνική Κυβέρνηση την οποία έχω την τιμή να διευθύνω είναι μια κυβέρνηση που βασίζεται σε εσάς και μπορείτε κι εσείς να βασιστείτε σε αυτήν. Είναι μια κυβέρνηση που προέκυψε από μια διπλή νίκη του λαού. Δεν μπορεί, επομένως, να είναι ενάντια στις εργατικές τάξεις. Σου έρχεται να της πεις ειλικρινά και με αφοσίωση ποιες είναι οι ανάγκες σου. Έχετε ξεχαστεί και παραμεληθεί για πάρα πολύ καιρό! Στη Ρώμη σχεδόν δε γνώριζαν την ύπαρξη της Σαρδηνίας!
	(3)	Σκοπεύουμε να αναστήσουμε ξανά τις πόλεις και όλη τους τη γη, γιατί αυτός που συνέβαλε στον πόλεμο δικαιούται περισσότερο να λάβει εν ειρήνη.

	(4)	Η Εθνική Κυβέρνηση την οποία έχω την τιμή να διευθύνω είναι μια κυβέρνηση που βασίζεται σε εσάς και μπορείτε κι εσείς να βασιστείτε σε αυτήν. Είναι μια κυβέρνηση που προέκυψε από μια διπλή νίκη του λαού. Δεν μπορεί, επομένως, να είναι ενάντια στις εργατικές τάξεις. Σου έρχεται να της πεις ειλικρινά και με αφοσίωση ποιες είναι οι ανάγκες σου. Έχετε ξεχαστεί και παραμεληθεί για πάρα πολύ καιρό! Στη Ρώμη σχεδόν δε γνώριζαν την ύπαρξη της Σαρδηνίας!
	(5)	Σας κοίταξα βαθιά στα μάτια, αναγνώρισα ότι είστε άξιοι απόγονοι αυτής της ιταλικής φυλής που ήταν σπουδαία, αυτής της ιταλικής φυλής που έδωσε τρεις φορές τον πολιτισμό μας στον βάρβαρο κόσμο, αυτής της ιταλικής φυλής που θέλουμε να διαμορφώσουμε με όλους τους αγώνες που είναι απαραίτητοι για πειθαρχία, για δουλειά, για πίστη.
	(6)	Είμαι βέβαιος ότι, όπως η Σαρδηνία υπήρξε σπουδαία στον πόλεμο, το ίδιο θα είναι και στην ειρήνη.
	2 (3)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Όσοι ακολούθησαν τη θαυμάσια προσπάθεια της φυλής μας, αυτοί που βυθίστηκαν στη βρωμιά των χαρακωμάτων, νέοι της γενιάς μου — περήφανοι και περιφρονητικοί απέναντι στον θάνατο— όλοι όσοι φέρουν στην καρδιά τους την πίστη της πατρίδας τους, όλοι αυτοί, ω άντρες της Ταξιαρχίας του Sassari, ω πολίτες του Sassari, σας αποτίνουν φόρο τιμής ως ένα δείγμα, ως μια μαρτυρία απεριόριστης αγάπης.
	(2)	Το Sassari έχει ήδη περάσει ένδοξα στην ιστορία.
	(3)	Λοιπόν! Σας υπόσχομαι ότι θα έχετε νερό· έχετε το δικαίωμα να το έχετε. (Χειροκροτήματα) Εάν η Εθνική Κυβέρνηση σας χορηγήσει -που θα σας χορηγήσει- τα τρία ή τα τέσσερα εκατομμύρια που απαιτούνται γι' αυτόν τον σκοπό, θα έχει κάνει απλώς το καθήκον της, γιατί ενώ αλλού νέοι άνδρες με φαρδιούς ώμους δούλευαν στον τόρνο, οι άνθρωποι της Σαρδηνίας πολέμησαν και πέθαναν στα χαρακώματα.
	3 (1)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι
	(1)	Τι σημασία έχει αν κάποιος τεμπέλης γραφειοκράτης δεν έχει λάβει ακόμη υπόψη του τις ανάγκες σας;
	4 (7)	Μνήμες - Συναισθήματα

	(1)	Πολίτες του Σάσαρι! Περήφανοι άνθρωποι της Σαρδηνίας! Το ταξίδι που έκανα σήμερα δεν είναι και δεν πρέπει να ερμηνευθεί ως υπουργική περιοδεία. Σκόπευα να κάνω ένα προσκύνημα αφοσίωσης και αγάπης στη μαγευτική γη σας.
	(2)	Λυπάμαι για το γεγονός ότι μέχρι σήμερα κανένας αρχηγός κυβέρνησης, κανένας υπουργός, δεν αισθάνθηκε το στοιχειώδες καθήκον να έρθει εδώ για να γνωρίσει εσάς και τις ανάγκες σας, να έρθει και να σας εκφράσει πόσα σας χρωστάει η Ιταλία!
	(3)	Για μήνες, για χρόνια, κατά τη διάρκεια των μακρών χρόνων της αιματηρής μας θυσίας και της ιερής μας δόξας, το όνομα του Sassari, αφιερωμένο στην ιστορία από τα δελτία του πολέμου, αντηχεί στην ψυχή όλης της Ιταλίας.
	(4)	Όσοι ακολούθησαν τη θαυμάσια προσπάθεια της φυλής μας, αυτοί που βυθίστηκαν στη βρωμιά των χαρακωμάτων, νέοι της γενιάς μου — περήφανοι και περιφρονητικοί απέναντι στον θάνατο— όλοι όσοι φέρουν στην καρδιά τους την πίστη της πατρίδας τους, όλοι αυτοί, ω άντρες της Ταξιαρχίας του Sassari, ω πολίτες του Sassari, σας αποτίνουν φόρο τιμής ως ένα δείγμα, ως μια μαρτυρία απεριόριστης αγάπης.
	(5)	Στεναχωρήθηκα σήμερα όταν μου είπαν ότι αυτή η πόλη δεν έχει νερό. Είναι πολύ λυπηρό που μια πόλη ηρώων πρέπει να αντέχει τη δίψα.
	(6)	Είμαι ενθουσιασμένος, με συγκινεί βαθιά η υποδοχή που μου κάνατε.
	(7)	Σας χαιρετώ, ω υπέροχοι γιοι αυτού του πετρώδους, σιδηρούχου και μέχρι τώρα ξεχασμένου νησιού. Σας αγκαλιάζω όλους με αγάπη. Δε σας μιλάει ο αρχηγός της Κυβέρνησης, είναι ο αδερφός, ο στρατιώτης των χαρακωμάτων. Φωνάξτε λοιπόν μαζί μου: Ζήτω ο Βασιλιάς! Ζήτω η Ιταλία! Ζήτω η Σαρδηνία!
	5 (2)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Λοιπόν! Σας υπόσχομαι ότι θα έχετε νερό· έχετε το δικαίωμα να το έχετε. (Χειροκροτήματα) Εάν η Εθνική Κυβέρνηση σας χορηγήσει -που θα σας χορηγήσει- τα τρία ή τα τέσσερα εκατομμύρια που απαιτούνται γι' αυτόν τον σκοπό, θα έχει κάνει απλώς το καθήκον της, γιατί ενώ αλλού νέοι άνδρες με φαρδιούς ώμους δούλευαν στον τόρνο, οι άνθρωποι της Σαρδηνίας πολέμησαν και πέθαναν στα χαρακώματα.

	(2)	Αλλά επειδή ο πόλεμος σάς αποκάλυψε στην Ιταλία, όλοι οι Ιταλοί πρέπει να θυμούνται τη Σαρδηνία, όχι μόνο με λόγια, αλλά και με πράξεις.
	6 (4)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία
	(1)	Όσοι ακολούθησαν τη θαυμάσια προσπάθεια της φυλής μας, αυτοί που βυθίστηκαν στη βρωμιά των χαρακωμάτων, νέοι της γενιάς μου — περήφανοι και περιφρονητικοί απέναντι στον θάνατο— όλοι όσοι φέρουν στην καρδιά τους την πίστη της πατρίδας τους, όλοι αυτοί, ω άντρες της Ταξιαρχίας του Sassari, ω πολίτες του Sassari, σας αποτίνουν φόρο τιμής ως ένα δείγμα, ως μια μαρτυρία απεριόριστης αγάπης.
	(2)	Η Εθνική Κυβέρνηση την οποία έχω την τιμή να διευθύνω είναι μια κυβέρνηση που βασίζεται σε εσάς και μπορείτε κι εσείς να βασιστείτε σε αυτήν. Είναι μια κυβέρνηση που προέκυψε από μια διπλή νίκη του λαού. Δεν μπορεί, επομένως, να είναι ενάντια στις εργατικές τάξεις. Σου έρχεται να της πεις ειλικρινά και με αφοσίωση ποιες είναι οι ανάγκες σου. Έχετε ξεχαστεί και παραμεληθεί για πάρα πολύ καιρό! Στη Ρώμη σχεδόν δε γνώριζαν την ύπαρξη της Σαρδηνίας!
	(3)	Σας κοίταξα βαθιά στα μάτια, αναγνώρισα ότι είστε άξιοι απόγονοι αυτής της ιταλικής φυλής που ήταν σπουδαία, αυτής της ιταλικής φυλής που έδωσε τρεις φορές τον πολιτισμό μας στον βάρβαρο κόσμο, αυτής της ιταλικής φυλής που θέλουμε να διαμορφώσουμε με όλους τους αγώνες που είναι απαραίτητοι για πειθαρχία, για δουλειά, για πίστη.
	(4)	Είμαι βέβαιος ότι, όπως η Σαρδηνία υπήρξε σπουδαία στον πόλεμο, το ίδιο θα είναι και στην ειρήνη.
	7 (3)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
	(1)	Για μήνες, για χρόνια, κατά τη διάρκεια των μακρών χρόνων της αιματηρής μας θυσίας και της ιερής μας δόξας, το όνομα του Sassari, αφιερωμένο στην ιστορία από τα δελτία του πολέμου, αντηχεί στην ψυχή όλης της Ιταλίας.
	(2)	Η Εθνική Κυβέρνηση την οποία έχω την τιμή να διευθύνω είναι μια κυβέρνηση που βασίζεται σε εσάς και μπορείτε κι εσείς να βασιστείτε σε αυτήν. Είναι μια κυβέρνηση που προέκυψε από μια διπλή νίκη του λαού. Δεν μπορεί, επομένως, να είναι ενάντια στις εργατικές τάξεις. Σου έρχεται να της πεις ειλικρινά και με αφοσίωση ποιες είναι οι ανάγκες σου. Έχετε ξεχαστεί και παραμεληθεί για πάρα πολύ καιρό! Στη Ρώμη σχεδόν δε γνώριζαν την ύπαρξη της Σαρδηνίας!

	(3)	Σας κοίταξα βαθιά στα μάτια, αναγνώρισα ότι είστε άξιοι απόγονοι αυτής της ιταλικής φυλής που ήταν σπουδαία, αυτής της ιταλικής φυλής που έδωσε τρεις φορές τον πολιτισμό μας στον βάρβαρο κόσμο, αυτής της ιταλικής φυλής που θέλουμε να διαμορφώσουμε με όλους τους αγώνες που είναι απαραίτητοι για πειθαρχία, για δουλειά, για πίστη.
	8 (1)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης
	(1)	Η Εθνική Κυβέρνηση την οποία έχω την τιμή να διευθύνω είναι μια κυβέρνηση που βασίζεται σε εσάς και μπορείτε κι εσείς να βασιστείτε σε αυτήν. Είναι μια κυβέρνηση που προέκυψε από μια διπλή νίκη του λαού. Δεν μπορεί, επομένως, να είναι ενάντια στις εργατικές τάξεις. Σου έρχεται να της πεις ειλικρινά και με αφοσίωση ποιες είναι οι ανάγκες σου. Έχετε ξεχαστεί και παραμεληθεί για πάρα πολύ καιρό! Στη Ρώμη σχεδόν δε γνώριζαν την ύπαρξη της Σαρδηνίας!
	9 (2)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Πριν λίγες μέρες, στην επέτειο του πολέμου, πήγα με αεροπλάνο στα νεκροταφεία του Carso. Υπάρχουν πολλά αδέρφια σας που κοιμούνται σε εκείνα τα νεκροταφεία τον ύπνο που δεν γνωρίζει ξύπνημα. Τους έχω γνωρίσει, έχω ζήσει μαζί τους, έχω πονέσει μαζί τους. Ήταν μεγαλειώδεις, μακρόθυμοι, δεν παραπονέθηκαν, άντεξαν και όταν ήρθε η τραγική ώρα να προχωρήσουν από τα χαρακώματα ήταν οι πρώτοι και δε ρώτησαν ποτέ γιατί.
	(2)	Σας χαιρετώ, ω υπέροχοι γιοι αυτού του πετρώδους, σιδηρούχου και μέχρι τώρα ξεχασμένου νησιού. Σας αγκαλιάζω όλους με αγάπη. Δε σας μιλάει ο αρχηγός της Κυβέρνησης, είναι ο αδερφός, ο στρατιώτης των χαρακωμάτων. Φωνάξτε λοιπόν μαζί μου: Ζήτω ο Βασιλιάς! Ζήτω η Ιταλία! Ζήτω η Σαρδηνία!
	10 (4)	Ο λαός-η λαϊκή βάση
	(1)	Λυπάμαι για το γεγονός ότι μέχρι σήμερα κανένας αρχηγός κυβέρνησης, κανένας υπουργός, δεν αισθάνθηκε το στοιχειώδες καθήκον να έρθει εδώ για να γνωρίσει εσάς και τις ανάγκες σας, να έρθει και να σας εκφράσει πόσα σας χρωστάει η Ιταλία!
	(2)	Λοιπόν! Σας υπόσχομαι ότι θα έχετε νερό´ έχετε το δικαίωμα να το έχετε. (Χειροκροτήματα) Εάν η Εθνική Κυβέρνηση σας χορηγήσει -που θα σας χορηγήσει- τα τρία ή τα τέσσερα εκατομμύρια που απαιτούνται γι' αυτόν τον

		σκοπό, θα έχει κάνει απλώς το καθήκον της, γιατί ενώ αλλού νέοι άνδρες με φαρδιούς ώμους δούλευαν στον τόρνο, οι άνθρωποι της Σαρδηνίας πολέμησαν και πέθαναν στα χαρακώματα.
	(3)	Πριν λίγες μέρες, στην επέτειο του πολέμου, πήγα με αεροπλάνο στα νεκροταφεία του Carso. Υπάρχουν πολλά αδέρφια σας που κοιμούνται σε εκείνα τα νεκροταφεία τον ύπνο που δεν γνωρίζει ξύπνημα. Τους έχω γνωρίσει, έχω ζήσει μαζί τους, έχω πονέσει μαζί τους. Ήταν μεγαλειώδεις, μακρόθυμοι, δεν παραπονέθηκαν, άντεξαν και όταν ήρθε η τραγική ώρα να προχωρήσουν από τα χαρακώματα ήταν οι πρώτοι και δε ρώτησαν ποτέ γιατί.
	(4)	Η Εθνική Κυβέρνηση την οποία έχω την τιμή να διευθύνω είναι μια κυβέρνηση που βασίζεται σε εσάς και μπορείτε κι εσείς να βασιστείτε σε αυτήν. Είναι μια κυβέρνηση που προέκυψε από μια διπλή νίκη του λαού. Δεν μπορεί, επομένως, να είναι ενάντια στις εργατικές τάξεις. Σου έρχεται να της πεις ειλικρινά και με αφοσίωση ποιες είναι οι ανάγκες σου. Έχετε ξεχαστεί και παραμεληθεί για πάρα πολύ καιρό! Στη Ρώμη σχεδόν δε γνώριζαν την ύπαρξη της Σαρδηνίας!

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1923 5 Λαός – Εργατική τάξη	10 (31)	
	1 (3)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις
	(1)	Ήρθα στη Σαρδηνία όχι μόνο για να γνωρίσω τον τόπο σας, καθώς σαράντα οκτώ ώρες δε θα ήταν αρκετές για αυτόν τον σκοπό, και ακόμη λιγότερες δε θα ήταν αρκετές για να εξετάσω προσεκτικά τις ανάγκες σας. Τις γνωρίζω· οι πολιτικοί τις γνωρίζουν τα τελευταία πενήντα χρόνια.
	(2)	Ανάμεσα σε όλες τις εντυπώσεις που σχημάτισα όταν ήρθα εδώ, μια συγκλόνισε την απολύτως αδιάλλακτη φασιστική καρδιά μου. Μου είπαν ότι η Σαρδηνία, για ειδικούς τοπικούς λόγους, ήταν ανθεκτική στον φασισμό. Και εδώ υπήρξε μια άλλη παρεξήγηση. Αλλά από σήμερα τα σώματα του στρατού και οι λεγεώνες, οι χιλιάδες δυνατοί μελανοχίτωνες, τα συνδικάτα, οι φασίστες, όλη η νεολαία αυτού του νησιού είναι εκεί για να δείξει ότι ο φασισμός, που αντιπροσωπεύει ένα ακαταμάχητο κίνημα για την αναγέννηση της φυλής, ήταν δεσμευμένος να πάρει μαζί του αυτό το νησί όπου η ιταλική φυλή αναδεικνύεται τόσο υπέροχα.

	(3)	Μετά από αυτήν την ομιλία μου, που έμελλε να είναι μια πράξη αφοσίωσης, ένας δεσμός ένωσης μεταξύ μας, ας χαιρετίσουμε ο ένας τον άλλον φωνάζοντας: Ζήτω ο Βασιλιάς! Ζήτω η Ιταλία! Ζήτω ο Φασισμός!
	2 (3)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Σας χαιρετώ, Μελανοχίτωνες! Είδαμε ο ένας τον άλλον στη Ρώμη και οι ομάδες που έρχονταν από τη Σαρδηνία επευφημήθηκαν στην πρωτεύουσα. Κρατάτε στις καρδιές σας την πίστη που σε μια στιγμή οδήγησε χιλιάδες χιλιάδων φασίστες από όλες τις πόλεις, από όλα τα χωριά της Ιταλίας, στη Ρώμη.
	(2)	Κανείς δεν μπορούσε ποτέ να φανταστεί ότι θα μας αφαιρέσει τον καρπό της νίκης που έχουμε πληρώσει με τόσο αίμα που χύθηκε γενναιόδωρα από νέους που πρόσφεραν τη ζωή τους για να συντρίψουν τον ιταλικό μολσεβικισμό. Χιλιάδες και χιλιάδες από αυτούς που υπέστησαν μαρτύρια στα χαρακώματα, που ξανάρχισαν τον αγώνα μετά το τέλος του πολέμου, που κέρδισαν - όλοι αυτοί όργωσαν μια σύνδεση ανάμεσα στην Ιταλία του χθες, του σήμερα και του αύριο.
	(3)	Σήμερα επισκέφτηκα τα θαυμάσια έργα της τεχνητής λίμνης Tirso. Δεν είναι μόνο δόξα για τη Σαρδηνία, αντιπροσωπεύουν κι ένα αριστούργημα για το οποίο μπορεί να είναι περήφανο ολόκληρο το έθνος.
	3 (2)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι
	(1)	Αυτές οι ανάγκες βρίσκονται ήδη ενώπιον του έθνους, και αν μέχρι σήμερα δεν έχουν ακόμη ικανοποιηθεί, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η Ρώμη δεν είχε αυτή τη σιδερένια θέληση για αναγέννηση που είναι ο άξονας, η ουσία της πίστης της φασιστικής κυβέρνησης για το μέλλον της χώρας μας.
	(2)	Κανείς δεν μπορούσε ποτέ να φανταστεί ότι θα μας αφαιρέσει τον καρπό της νίκης που έχουμε πληρώσει με τόσο αίμα που χύθηκε γενναιόδωρα από νέους που πρόσφεραν τη ζωή τους για να συντρίψουν τον ιταλικό μολσεβικισμό. Χιλιάδες και χιλιάδες από αυτούς που υπέστησαν μαρτύρια στα χαρακώματα, που ξανάρχισαν τον αγώνα μετά το τέλος του πολέμου, που κέρδισαν - όλοι αυτοί όργωσαν μια σύνδεση ανάμεσα στην Ιταλία του χθες, του σήμερα και του αύριο.
	4 (6)	Μνήμες - Συναισθήματα

	(1)	Θέλω να σας πω, και αυτή είναι η αλήθεια, ότι καμία πόλη δε μου έκανε την υποδοχή που μου ετοιμάσατε σήμερα. Ήξερα ότι η πόλη του Κάλιαρι κατοικούνταν από άνδρες με δυνατά συναισθήματα, ήξερα ότι ένα φλογερό πνεύμα αναγέννησης παλλόταν στις καρδιές σας.
	(2)	Σας ευχαριστώ, λοιπόν, Πολίτες, από τα βάθη της καρδιάς μου.
	(3)	Περνώντας από τη χώρα σας, βρήκα εδώ ένα ζωντανό, παλλόμενο μέλος της μητέρας πατρίδας. Πραγματικά αυτό, το δικό σας νησί, είναι το δυτικό προπύργιο του έθνους· είναι σαν μια καρδιά της Ρώμης που βρίσκεται στη μέση της θάλασσας μας.
	(4)	Ανάμεσα σε όλες τις εντυπώσεις που σχημάτισα όταν ήρθα εδώ, μια συγκλόνισε την απολύτως αδιάλλακτη φασιστική καρδιά μου. Μου είπαν ότι η Σαρδηνία, για ειδικούς τοπικούς λόγους, ήταν ανθεκτική στον φασισμό. Και εδώ υπήρξε μια άλλη παρεξήγηση. Αλλά από σήμερα τα σώματα του στρατού και οι λεγεώνες, οι χιλιάδες δυνατοί μελανοχίτωνες, τα συνδικάτα, οι φασίστες, όλη η νεολαία αυτού του νησιού είναι εκεί για να δείξει ότι ο φασισμός, που αντιπροσωπεύει ένα ακαταμάχητο κίνημα για την αναγέννηση της φυλής, ήταν δεσμευμένος να πάρει μαζί του αυτό το νησί όπου η ιταλική φυλή αναδεικνύεται τόσο υπέροχα.
	(5)	Σήμερα επισκέφτηκα τα θαυμάσια έργα της τεχνητής λίμνης Tirso. Δεν είναι μόνο δόξα για τη Σαρδηνία, αντιπροσωπεύουν κι ένα αριστούργημα για το οποίο μπορεί να είναι περήφανο ολόκληρο το έθνος.
	(6)	Μετά από αυτήν την ομιλία μου, που έμελλε να είναι μια πράξη αφοσίωσης, ένας δεσμός ένωσης μεταξύ μας, ας χαιρετίσουμε ο ένας τον άλλον φωνάζοντας: Ζήτω ο Βασιλιάς! Ζήτω η Ιταλία! Ζήτω ο Φασισμός!
	5 (1)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Πολίτες του Κάλιαρι! Πρέπει σίγουρα να παίξετε κάποιο ρόλο σε αυτό το μεγάλο δράμα.
	6 (5)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία
	(1)	Οι ζητωκραυγές με τις οποίες με υποδεχθήκατε, το στριμωγμένο πλήθος στο ρωμαϊκό αμφιθέατρο, όλα αυτά μου λένε ότι εδώ ο φασισμός έχει βαθιές ρίζες.

	(2)	Αυτές οι ανάγκες βρίσκονται ήδη ενώπιον του έθνους, και αν μέχρι σήμερα δεν έχουν ακόμη ικανοποιηθεί, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η Ρώμη δεν είχε αυτή τη σιδερένια θέληση για αναγέννηση που είναι ο άξονας, η ουσία της πίστης της φασιστικής κυβέρνησης για το μέλλον της χώρας μας.
	(3)	Πιστεύω, και το λέω εδώ, παρουσία σας, πιστεύω ότι λίγες περιοχές της Ιταλίας μπορούν να σας ανταγωνιστούν όσον αφορά την αγάπη για την Πατρίδα.
	(4)	Ανάμεσα σε όλες τις εντυπώσεις που σχημάτισα όταν ήρθα εδώ, μια συγκλόνησε την απολύτως αδιάλλακτη φασιστική καρδιά μου. Μου είπαν ότι η Σαρδηνία, για ειδικούς τοπικούς λόγους, ήταν ανθεκτική στον φασισμό. Και εδώ υπήρξε μια άλλη παρεξήγηση. Αλλά από σήμερα τα σώματα του στρατού και οι λεγεώνες, οι χιλιάδες δυνατοί μελανοχίτωνες, τα συνδικάτα, οι φασίστες, όλη η νεολαία αυτού του νησιού είναι εκεί για να δείξει ότι ο φασισμός, που αντιπροσωπεύει ένα ακαταμάχητο κίνημα για την αναγέννηση της φυλής, ήταν δεσμευμένος να πάρει μαζί του αυτό το νησί όπου η ιταλική φυλή αναδεικνύεται τόσο υπέροχα.
	(5)	Εσείς, αναμφίβολα, επιθυμείτε να ζήσετε τη ζωή της μεγάλης εθνικής μας κοινότητας, αυτής της αγαπημένης μας Ιταλίας, αυτής της αξιολάτρευτης μητέρας που είναι το όνειρό μας, η ελπίδα μας, η πίστη μας, η ιδιοσυγκρασία μας, γιατί οι άνθρωποι πεθαίνουν, ίσως και οι κυβερνήσεις, αλλά η Ιταλία ζει και δε θα πεθάνει ποτέ!
	7 (8)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
	(1)	Οι ζητωκραυγές με τις οποίες με υποδεχθήκατε, το στριμωγμένο πλήθος στο ρωμαϊκό αμφιθέατρο, όλα αυτά μου λένε ότι εδώ ο φασισμός έχει βαθιές ρίζες.
	(2)	Αυτές οι ανάγκες βρίσκονται ήδη ενώπιον του έθνους, και αν μέχρι σήμερα δεν έχουν ακόμη ικανοποιηθεί, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η Ρώμη δεν είχε αυτή τη σιδερένια θέληση για αναγέννηση που είναι ο άξονας, η ουσία της πίστης της φασιστικής κυβέρνησης για το μέλλον της χώρας μας.
	(3)	Περνώντας από τη χώρα σας, βρήκα εδώ ένα ζωντανό, παλλόμενο μέλος της μητέρας πατρίδας. Πραγματικά αυτό, το δικό σας νησί, είναι το δυτικό προπύργιο του έθνους' είναι σαν μια καρδιά της Ρώμης που βρίσκεται στη μέση της θάλασσας μας.

	(4)	Μερικές από τις οροσειρές σας μου θυμίζουν τους πρόποδες του Κόμο· ορισμένες πεδιάδες μοιάζουν με αυτές της κοιλάδας του Πάδου· αλλά πάνω απ' όλα έχω δει στα πλήθη που έχουν μαζευτεί γύρω από τα πανό μας τα όμορφα βλαστάρια της ιταλικής φυλής, αθάνατα στον χρόνο και στον χώρο.
	(5)	Κανείς δεν μπορούσε ποτέ να φανταστεί ότι θα μας αφαιρέσει τον καρπό της νίκης που έχουμε πληρώσει με τόσο αίμα που χύθηκε γενναιόδωρα από νέους που πρόσφεραν τη ζωή τους για να συντρίψουν τον ιταλικό μολοσεβικισμό. Χιλιάδες και χιλιάδες από αυτούς που υπέστησαν μαρτύρια στα χαρακώματα, που ξανάρχισαν τον αγώνα μετά το τέλος του πολέμου, που κέρδισαν - όλοι αυτοί όργωσαν μια σύνδεση ανάμεσα στην Ιταλία του χθες, του σήμερα και του αύριο.
	(6)	Εσείς, αναμφίβολα, επιθυμείτε να ζήσετε τη ζωή της μεγάλης εθνικής μας κοινότητας, αυτής της αγαπημένης μας Ιταλίας, αυτής της αξιολάτρευτης μητέρας που είναι το όνειρό μας, η ελπίδα μας, η πίστη μας, η ιδιοσυγκρασία μας, γιατί οι άνθρωποι πεθαίνουν, ίσως και οι κυβερνήσεις, αλλά η Ιταλία ζει και δε θα πεθάνει ποτέ!
	(7)	Σήμερα επισκέφτηκα τα θαυμάσια έργα της τεχνητής λίμνης Tirso. Δεν είναι μόνο δόξα για τη Σαρδηνία, αντιπροσωπεύουν κι ένα αριστούργημα για το οποίο μπορεί να είναι περήφανο ολόκληρο το έθνος.
	(8)	Μετά από αυτήν την ομιλία μου, που έμελλε να είναι μια πράξη αφοσίωσης, ένας δεσμός ένωσης μεταξύ μας, ας χαιρετίσουμε ο ένας τον άλλον φωνάζοντας: Ζήτω ο Βασιλιάς! Ζήτω η Ιταλία! Ζήτω ο Φασισμός!
	8 (1)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης
	(1)	Αυτές οι ανάγκες βρίσκονται ήδη ενώπιον του έθνους, και αν μέχρι σήμερα δεν έχουν ακόμη ικανοποιηθεί, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η Ρώμη δεν είχε αυτή τη σιδερένια θέληση για αναγέννηση που είναι ο άξονας, η ουσία της πίστης της φασιστικής κυβέρνησης για το μέλλον της χώρας μας.
	10 (2)	Ο λαός-η λαϊκή βάση
	(1)	Μερικές από τις οροσειρές σας μου θυμίζουν τους πρόποδες του Κόμο· ορισμένες πεδιάδες μοιάζουν με αυτές της κοιλάδας του Πάδου· αλλά πάνω απ'

		όλα έχω δει στα πλήθη που έχουν μαζευτεί γύρω από τα πανό μας τα όμορφα βλαστάρια της ιταλικής φυλής, αθάνατα στον χρόνο και στον χώρο.
	(2)	Κανείς δεν μπορούσε ποτέ να φανταστεί ότι θα μας αφαιρέσει τον καρπό της νίκης που έχουμε πληρώσει με τόσο αίμα που χύθηκε γενναιόδωρα από νέους που πρόσφεραν τη ζωή τους για να συντρίψουν τον ιταλικό μπόλσεβικισμό. Χιλιάδες και χιλιάδες από αυτούς που υπέστησαν μαρτύρια στα χαρακώματα, που ξανάρχισαν τον αγώνα μετά το τέλος του πολέμου, που κέρδισαν - όλοι αυτοί όργωσαν μια σύνδεση ανάμεσα στην Ιταλία του χθες, του σήμερα και του αύριο.

Έτος	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά		
Ακροατήριο		
1923	10 (14)	
6		
Λαός-εκπαιδευτικοί		
	1 (1)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις
	(1)	Η φασιστική κυβέρνηση αισθάνεται και γνωρίζει ότι το μεγαλείο της χώρας, στην οποία όλοι μας πρέπει να αφιερώσουμε ό,τι καλύτερο από τις δυνάμεις μας, θα επιτευχθεί από τις νέες γενιές.
	2 (2)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Ορθώς ειπώθηκε ότι στις σκοτεινές προπολεμικές μέρες τα σχολεία του Εθνικού Συνδέσμου και γενικά τα σχολεία που είχαν εμπιστευθεί σε Ιταλούς δασκάλους αντιπροσώπευαν το κέντρο γύρω από το οποίο γαλουχήθηκαν οι ελπίδες και η πίστη της ιταλικής φυλής.
	(2)	Περάσατε μπροστά από τον Άγνωστο Πολεμιστή και σίγουρα πήρατε κάτι από το πνεύμα του.
	3 (1)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι
	(1)	που ήταν σκλάβοι της Αυστρίας
	4 (2)	Μνήμες - Συναισθήματα

	(1)	Αυτό το λαμπερό πρωινό προσφέρατε στην πρωτεύουσα ένα υπέροχο θέαμα. Οι Ρωμαίοι, έχοντας ζήσει πολλές χιλιετίες ιστορίας, είναι μάλλον δύσκολοι στο να εντυπωσιάζονται από τα γεγονότα και δεν παρασύρονται εύκολα από υπερβολικό ενθουσιασμό. Σίγουρα πάντως έχουν γεμίσει σήμερα με θαυμασμό αυτή τη σκηνή της πολλά υποσχόμενης νεολαίας που τους προσέφεραν οι μαθητές εδώ συγκεντρωμένοι από όλα τα μέρη της Ιταλίας και ιδιαίτερα από τη Venezia Giulia, ιδιαίτερα αγαπητή στην καρδιά όλων των Ιταλών.
	(2)	Είμαι στην ευχάριστη θέση να σας εκφράσω την αδελφική μου συμπάθεια. Είμαι στην ευχάριστη θέση να προσθέσω ότι η Εθνική Κυβέρνηση, η Φασιστική Κυβέρνηση, εκτιμά πολύ τα χαρακτηριστικά της εκπαίδευσης και τρέφει βαθύ σεβασμό για τους δασκάλους όλων των τάξεων, όλων των σχολείων.
	5 (3)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Η φασιστική κυβέρνηση αισθάνεται και γνωρίζει ότι το μεγαλείο της χώρας, στην οποία όλοι μας πρέπει να αφιερώσουμε ό,τι καλύτερο από τις δυνάμεις μας, θα επιτευχθεί από τις νέες γενιές.
	(2)	Εσείς, πρέπει να είστε οι τεχνίτες —όπως δείχνετε ότι είστε— αυτής της μεγάλης ιταλικής αποκατάστασης. Το καθήκον σας είναι να συνδυάσετε με δεξιοτεχνία την πνευματική ζωή των Ιταλών
	(3)	Πάρτε τον στην Τεργέστη κοντά στο άλλο μεγάλο πνεύμα αυτού που ήταν ο πρόδρομος της απελευθέρωσης σας και του δικού μας: τον Γκουλιέλμο Ομπερντάν!
	6 (1)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία
	(1)	Ορθώς ειπώθηκε ότι στις σκοτεινές προπολεμικές μέρες τα σχολεία του Εθνικού Συνδέσμου και γενικά τα σχολεία που είχαν εμπιστευθεί σε Ιταλούς δασκάλους αντιπροσώπευαν το κέντρο γύρω από το οποίο γαλουχήθηκαν οι ελπίδες και η πίστη της ιταλικής φυλής.
	7 (1)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
	(1)	Ορθώς ειπώθηκε ότι στις σκοτεινές προπολεμικές μέρες τα σχολεία του Εθνικού Συνδέσμου και γενικά τα σχολεία που είχαν εμπιστευθεί σε Ιταλούς δασκάλους αντιπροσώπευαν το κέντρο γύρω από το οποίο γαλουχήθηκαν οι ελπίδες και η πίστη της ιταλικής φυλής.

	8 (1)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης
	(1)	Είμαι στην ευχάριστη θέση να σας εκφράσω την αδελφική μου συμπάθεια. Είμαι στην ευχάριστη θέση να προσθέσω ότι η Εθνική Κυβέρνηση, η Φασιστική Κυβέρνηση, εκτιμά πολύ τα χαρακτηριστικά της εκπαίδευσης και τρέφει βαθύ σεβασμό για τους δασκάλους όλων των τάξεων, όλων των σχολείων.
	10 (2)	Ο λαός-η λαϊκή βάση
	(1)	Αυτό το λαμπερό πρωινό προσφέρατε στην πρωτεύουσα ένα υπέροχο θέαμα. Οι Ρωμαίοι, έχοντας ζήσει πολλές χιλιετίες ιστορίας, είναι μάλλον δύσκολοι στο να εντυπωσιάζονται από τα γεγονότα και δεν παρασύρονται εύκολα από υπερβολικό ενθουσιασμό. Σίγουρα πάντως έχουν γεμίσει σήμερα με θαυμασμό αυτή τη σκηνή της πολλά υποσχόμενης νεολαίας που τους προσέφεραν οι μαθητές εδώ συγκεντρωμένοι από όλα τα μέρη της Ιταλίας και ιδιαίτερα από τη Venezia Giulia, ιδιαίτερα αγαπητή στην καρδιά όλων των Ιταλών.
	(2)	με αυτή των Ιταλών που ύψωσαν το ανάστημά τους και θυσιάστηκαν κατά εκατοντάδες χιλιάδες για να σπάσουν τα δεσμά τους.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1923 7 Λαός – Εργατική τάξη	10 (33)	
	1 (6)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα - μεταρρυθμίσεις
	(1)	Στη συνέχεια, υπάρχει η απτή συμβολική σημασία της χειρονομίας αλληλεγγύης προς τους αδελφούς μας στη νότια Ιταλία.
	(2)	Και μόνο με την άνοδο της φασιστικής κυβέρνησης η Basilicata θα αποκτήσει τελικά ένα υδραγωγείο.
	(3)	Πολλές δεκάδες δήμοι στην Καλαβρία και εκατοντάδες δήμοι στη Σικελία βρίσκονται σε μια κατάσταση που μπορεί να οριστεί ως απολύτως πρωτόγονη. Στη Μεσσήνη περίπου 60.000 Ιταλοί πολίτες ζουν σε στρατώνες εδώ και δεκαπέντε χρόνια. Αυτές οι επαίσχυντες συνθήκες διαβίωσης είναι ακατάλληλες για τα ανθρώπινα όντα.
	(4)	Και η Εθνική Κυβέρνηση συναντά αυτούς τους ανθρώπους όχι με λόγια, αλλά με πράξεις. Έτσι αυτοί οι άνθρωποι δεν αισθάνονται πλέον ξεχασμένοι, δεν αισθάνονται πλέον παραμελημένοι. Έχουν απτή, καθημερινή τεκμηρίωση ότι η

		κυβέρνηση φροντίζει επίσης αυτό το παραγωγικό, σοβαρό, σκληρά εργαζόμενο μέρος της Ιταλίας, το οποίο είναι ένα μεγάλο απόθεμα για τα πεπρωμένα του έθνους.
	(5)	Αυτή η χειρονομία θα εδραιώσει τους δεσμούς αδελφότητας μεταξύ των κατοίκων του Μιλάνου και των ανθρώπων του νότου και των νησιών.
	(6)	Έτσι, σιγά σιγά, με τη θέληση της Κυβέρνησης και με αυτή την ορμητικότητα της ανθρώπινης αλληλεγγύης που αγγίζει όλη την Ιταλία και που συγκεντρώνει όλους τους γιους του Έθνους, θα φτάσουμε σε αυτόν τον στόχο με όλες μας τις δυνάμεις και με όλη μας την ενέργεια.
	2 (4)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Ο D'Azeglio είπε ότι, έχοντας διαμορφώσει την Ιταλία, ήταν απαραίτητο να διαμορφώσει και τους Ιταλούς. Ίσως η Ιταλία να μην έχει τελειώσει ακόμα, όντως δεν έχει τελειώσει, αλλά οι Ιταλοί διαμορφώνονται μέσα από τις προσπάθειες του πολέμου, μέσα από τους σκληρούς αγώνες της μεταπολεμικής περιόδου και μέσα από τη φασιστική επανάσταση.
	(2)	αλλά και την επίγνωση της σημασίας του εθνικού αισθήματος. Αυτή η εθνική συνείδηση έχει εξαπλωθεί σε όλες τις γωνιές της χερσονήσου από βορρά προς νότο.
	(3)	Και η Εθνική Κυβέρνηση συναντά αυτούς τους ανθρώπους όχι με λόγια, αλλά με πράξεις. Έτσι αυτοί οι άνθρωποι δεν αισθάνονται πλέον ξεχασμένοι, δεν αισθάνονται πλέον παραμελημένοι. Έχουν απτή, καθημερινή τεκμηρίωση ότι η κυβέρνηση φροντίζει επίσης αυτό το παραγωγικό, σοβαρό, σκληρά εργαζόμενο μέρος της Ιταλίας, το οποίο είναι ένα μεγάλο απόθεμα για τα πεπρωμένα του έθνους.
	(4)	Το Μιλάνο ήταν το πρώτο που βοήθησε τη Μεσίνα. Πολλές χιλιάδες νότιοι ζουν στο Μιλάνο. και όταν «χτυπούσε το κουδούνι»/ ήρθε η στιγμή για εθνική αλληλεγγύη, το Μιλάνο ανταποκρινόταν πάντα θαυμάσια στην πρώτη γραμμή.
	4 (3)	Μνήμες - Συναισθήματα
	(1)	Όλα αυτά ενέπνευσαν υπερηφάνεια για το αίσθημα του να είναι κανείς Ιταλός

	(2)	Ο λαός του νότου είναι ευαίσθητος και συναισθηματικός, εκτιμά κάθε γενναιόδωρη χειρονομία και θέλει να αισθάνεται όλο και πιο στενά συνδεδεμένος με τη μεγάλη οικογένεια [του Έθνους].
	(3)	Το Μιλάνο, τολμώ να πω, είναι αγαπητό στην καρδιά όλων των νοτιών.
	5 (2)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Παράλληλα με αυτά τα κυβερνητικά έργα, είναι επίσης απαραίτητο να προσκομιστούν αποδείξεις αλληλεγγύης...
	(2)	Είναι ο στόχος που θερμαίνει/αναζωπυρώνει κάθε πνεύμα και που πρέπει επίσης να μας παρακινεί στο σκοτεινό καθημερινό έργο του μόχθου με πειθαρχία, αρμονία και πνεύμα ευσεβούς υπακοής.
	6 (2)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία
	(1)	Έτσι, σιγά σιγά, με τη θέληση της Κυβέρνησης και με αυτή την παρόρμηση της ανθρώπινης αλληλεγγύης που αγγίζει όλη την Ιταλία και που συγκεντρώνει όλους τους γιους του Έθνους, θα φτάσουμε σε αυτόν τον στόχο με όλες μας τις δυνάμεις και με όλη μας την ενέργεια.
	(2)	Αυτός ο στόχος δεν είναι πλέον μια απλή λέξη, γιατί η Ιταλία υπάρχει και οι Ιταλοί υπάρχουν. Και αυτός ο στόχος είναι το μεγαλείο της Πατρίδας.
	7 (7)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
	(1)	αλλά και την επίγνωση της σημασίας του εθνικού αισθήματος. Αυτή η εθνική συνείδηση έχει εξαπλωθεί σε όλες τις γωνιές της χερσονήσου από βορρά προς νότο.
	(2)	Κι όμως αυτοί οι άνθρωποι όχι μόνο δεν υπήρξαν ποτέ μπολσεβίκοι, αλλά ούτε καν παραπονιούνται: είναι δυνατοί, υπομονετικοί, καρτερικοί. Αλλά και ανυπόμονοι. Ανυπόμονοι για μια Εθνική Κυβέρνηση.
	(3)	Και η Εθνική Κυβέρνηση συναντά αυτούς τους ανθρώπους όχι με λόγια, αλλά με πράξεις. Έτσι αυτοί οι άνθρωποι δεν αισθάνονται πλέον ξεχασμένοι, δεν αισθάνονται πλέον παραμελημένοι. Έχουν απτή, καθημερινή τεκμηρίωση ότι η κυβέρνηση φροντίζει επίσης αυτό το παραγωγικό, σοβαρό, σκληρά εργαζόμενο μέρος της Ιταλίας, το οποίο είναι ένα μεγάλο απόθεμα για τα πεπρωμένα του έθνους.

	(4)	Ο λαός του νότου είναι ευαίσθητος και συναισθηματικός, εκτιμά κάθε γενναιόδωρη χειρονομία και θέλει να αισθάνεται όλο και πιο στενά συνδεδεμένος με τη μεγάλη οικογένεια [του Έθνους].
	(5)	Το Μιλάνο ήταν το πρώτο που βοήθησε τη Μεσίνα. Πολλές χιλιάδες νότιοι ζουν στο Μιλάνο. και όταν «χτυπούσε το κουδούνι»/ ήρθε η στιγμή για εθνική αλληλεγγύη, το Μιλάνο ανταποκρινόταν πάντα θαυμάσια στην πρώτη γραμμή.
	(6)	Έτσι, σιγά σιγά, με τη θέληση της Κυβέρνησης και με αυτή την ορμητικότητα της ανθρώπινης αλληλεγγύης που αγγίζει όλη την Ιταλία και που συγκεντρώνει όλους τους γιους του Έθνους, θα φτάσουμε σε αυτόν τον στόχο με όλες μας τις δυνάμεις και με όλη μας την ενέργεια.
	(7)	Αυτός ο στόχος δεν είναι πλέον μια απλή λέξη, γιατί η Ιταλία υπάρχει και οι Ιταλοί υπάρχουν. Και αυτός ο στόχος είναι το μεγαλείο της Πατρίδας.
	8 (3)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης
	(1)	Κι όμως αυτοί οι άνθρωποι όχι μόνο δεν υπήρξαν ποτέ μπολσεβίκοι, αλλά ούτε καν παραπονιούνται: είναι δυνατοί, υπομονετικοί, καρτερικοί. Αλλά και ανυπόμονοι. Ανυπόμονοι για μια Εθνική Κυβέρνηση.
	(2)	Και η Εθνική Κυβέρνηση συναντά αυτούς τους ανθρώπους όχι με απλά (ρητορικά) λόγια, αλλά με πράξεις. Έτσι αυτοί οι άνθρωποι δεν αισθάνονται πλέον ξεχασμένοι, δεν αισθάνονται πλέον παραμελημένοι. Έχουν απτή, καθημερινή τεκμηρίωση ότι η κυβέρνηση φροντίζει επίσης αυτό το παραγωγικό, σοβαρό, σκληρά εργαζόμενο μέρος της Ιταλίας, το οποίο είναι/αποτελεί ένα μεγάλο απόθεμα για τα πεπρωμένα του έθνους.
	(3)	Έτσι, σιγά σιγά, με τη θέληση της Κυβέρνησης και με αυτή την ορμητικότητα της ανθρώπινης αλληλεγγύης που αγγίζει όλη την Ιταλία και που συγκεντρώνει όλους τους γιους του Έθνους, θα φτάσουμε σε αυτόν τον στόχο με όλες μας τις δυνάμεις και με όλη μας την ενέργεια.
	9 (1)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Επισκέφτηκα τη νότια Ιταλία και ανέφερα περίεργες και αντιφατικές εντυπώσεις.
	10 (5)	Ο λαός-η λαϊκή βάση

	(1)	Είναι ένας υπέροχος, σοβαρός και πατριωτικός λαός του οποίου τα ένστικτα και οι παραδόσεις δεν έχουν ποτέ μολυνθεί από βόρειες ή ρωσικές ασθένειες. Αλλά σε ορισμένες περιοχές ζουν σε συνθήκες διαβίωσης που θα τις ονόμαζα πρωτόγονες. Κανένας από τους δήμους στη Basilicata δεν έχει νερό, και όχι μόνο για πλύσιμο, αλλά και πόσιμο!
	(2)	Πολλές δεκάδες δήμοι στην Καλαβρία και εκατοντάδες δήμοι στη Σικελία βρίσκονται σε μια κατάσταση που μπορεί να οριστεί ως απολύτως πρωτόγονη. Στη Μεσσήνη περίπου 60.000 Ιταλοί πολίτες ζουν σε στρατώνες εδώ και δεκαπέντε χρόνια. Αυτές οι επαίσχυντες συνθήκες διαβίωσης είναι ακατάλληλες για τα ανθρώπινα όντα.
	(3)	Κι όμως αυτοί οι άνθρωποι όχι μόνο δεν υπήρξαν ποτέ μπολσεβίκοι, αλλά ούτε καν παραπονιούνται: είναι δυνατοί, υπομονετικοί, καρτερικοί. Αλλά και ανυπόμονοι. Ανυπόμονοι για μια Εθνική Κυβέρνηση.
	(4)	Ο λαός του νότου είναι ευαίσθητος και συναισθηματικός, εκτιμά κάθε γενναιόδωρη χειρονομία και θέλει να αισθάνεται όλο και πιο στενά συνδεδεμένος με τη μεγάλη οικογένεια [του Έθνους].
	(5)	Το Μιλάνο ήταν το πρώτο που βοήθησε τη Μεσίνα. Πολλές χιλιάδες νότιοι ζουν στο Μιλάνο. και όταν «χτυπούσε το κουδούνι»/ ήρθε η στιγμή για εθνική αλληλεγγύη, το Μιλάνο ανταποκρινόταν πάντα θαυμάσια στην πρώτη γραμμή.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1924 1 Λαός- εργατική τάξη	10 (18)	
	1 (2)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα - μεταρρυθμίσεις
	(1)	Από την άλλη πλευρά, έχετε δει ότι αυτή η κρίση είχε μια χρησιμότητα, αφού μας επέτρεψε να διαχωρίσουμε τους αληθινούς από τους ψεύτικους φίλους και να διακρίνουμε τους φασίστες που έχουν θέληση, πάθος και πίστη από αυτούς τους φασίστες που δίνουν πάντα υπερβολική σημασία στους ψιθύρους της κοινής γνώμης και που φορούν το σήμα μόνο όταν τους βολεύει. (<i>Χειροκρότημα</i>).
	(2)	Αυτό πρέπει να τελειώσει!
	2 (1)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Από την άλλη πλευρά, έχετε δει ότι αυτή η κρίση είχε μια χρησιμότητα, αφού μας επέτρεψε να διαχωρίσουμε τους αληθινούς από τους ψεύτικους φίλους και να διακρίνουμε τους φασίστες που έχουν θέληση, πάθος και πίστη από αυτούς τους φασίστες που δίνουν πάντα υπερβολική σημασία στους ψιθύρους της κοινής γνώμης και που φορούν το σήμα μόνο όταν τους βολεύει. (<i>Χειροκρότημα</i>).

	3 (1)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι
	(1)	Από την άλλη πλευρά, έχετε δει ότι αυτή η κρίση είχε μια χρησιμότητα, αφού μας επέτρεψε να διαχωρίσουμε τους αληθινούς από τους ψεύτικους φίλους και να διακρίνουμε τους φασίστες που έχουν θέληση, πάθος και πίστη από αυτούς τους φασίστες που δίνουν πάντα υπερβολική σημασία στους ψιθύρους της κοινής γνώμης και που φορούν το σήμα μόνο όταν τους βολεύει. (<i>Χειροκρότημα</i>).
	4 (3)	Μνήμες - Συναισθήματα
	(1)	Καθώς αρχίζω να μιλάω μπροστά σας, αισθάνομαι τα λεπτά στιλέτα του Λαϊκού Κόμματος, τα λαμπερά νέα περίστροφα του τριμερούς φιλελευθερισμού, ακόμη και τα τρομπόνια της σοσιαλδημοκρατίας, όλα στραμμένα πάνω μου.
	(2)	Θέλω να σας χαιρετήσω, μικροαστούς των αξιόλογων, ενωμένων και αξιόπιστων επαρχιών.
	(3)	Λυπάμαι πολύ που η Κυβέρνηση αυτούς τους δύο μήνες, λόγω πολιτικών γεγονότων, δεν ήταν ικανή να καθοδηγήσει τη διοίκησή της, η οποία συνίσταται στο να δώσει στον ιταλικό λαό δρόμους, υδραγωγεία, σπίτια.
	5 (3)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Θα ήθελα να φέρετε στις πολύ πυκνοκατοικημένες πόλεις το πνεύμα σας γεμάτο σοφό βάθος, την δωρικότητά σας, το να ονομάζετε τα πράγματα με το όνομά τους, τη μυρωδιά της υπαίθρου σας, την ενέργεια αυτού του φανταστικού λαού που ασχολείται με την κτηνοτροφία και τη γεωργία. (<i>Χειροκρότημα</i>). Πρέπει να κάνουμε τον φασισμό φαινόμενο κατεξοχήν αγροτικό. Στο βάθος των πόλεων υπάρχουν όλα τα υπολείμματα των παλιών κομμάτων, των παλιών αιρέσεων, των παλιών θεσμών. Ο ιταλικός λαός είναι κυρίως αγροτικός: από τα τέσσερα εκατομμύρια μαχητές, σίγουρα τα τρεισήμισι εκατομμύρια ήταν αγρότες. Οι φασίστες της υπαίθρου είναι οι πιο αξιόλογοι, οι στρατιώτες της υπαίθρου είναι οι πιο πειθαρχημένοι. Μπορείτε να τους ζητήσετε να υπομείνουν την κούραση, να αντέξουν τις κακουχίες και να παραμείνουν αυστηρά πειθαρχημένοι.
	(2)	Αυτό πρέπει να τελειώσει!
	(3)	Ένας Γερμανός φιλόσοφος είπε κάποτε: «Ζήσε επικίνδυνα». Θα ήθελα αυτό να είναι το σύνθημα του ιταλικού φασισμού: «Ζήσε επικίνδυνα». Αυτό πρέπει να σημαίνει

		να είσαι έτοιμος για όλα, για οποιαδήποτε θυσία, κάθε κίνδυνο, οποιαδήποτε ενέργεια, όταν πρόκειται για την υπεράσπιση της Πατρίδας και του Φασισμού.
	6 (4)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία
	(1)	Τόσες φήμες και τόσα λόγια γεμίζουν τους ορίζοντες. Λέξεις που έρχονται και φεύγουν και δεν αφήνουν κανένα ίχνος· θα μπορούσαν να γεμίσουν έναν τόμο. Πρώτα ήταν η ελευθερία, η οποία αφαιρέθηκε από τον ιταλικό λαό. (<i>Ο Ντούτσε χαμογελάει, σταυρώνει τα χέρια του και κοιτάζοντας ευθεία μπροστά, λέει</i>): Αλλά ο ιταλικός λαός δε μου τη ζήτησε ποτέ!
	(2)	Από την άλλη πλευρά, έχετε δει ότι αυτή η κρίση είχε μια χρησιμότητα, αφού μας επέτρεψε να διαχωρίσουμε τους αληθινούς από τους ψεύτικους φίλους και να διακρίνουμε τους φασίστες που έχουν θέληση, πάθος και πίστη από αυτούς τους φασίστες που δίνουν πάντα υπερβολική σημασία στους ψιθύρους της κοινής γνώμης και που φορούν το σήμα μόνο όταν τους βολεύει. (<i>Χειροκρότημα</i>).
	(3)	Κύριοι, ο καθένας μπορεί να πλεύσει σε μια ήρεμη θάλασσα, όταν οι άνεμοι φουσκώνουν τα πανιά, όταν δεν υπάρχουν κύματα ή κυκλώνες. Η πραγματικά σπουδαία και ηρωική πράξη είναι να μπορείς να πλέεις όταν μαίνεται η καταιγίδα.
	(4)	Ένας Γερμανός φιλόσοφος είπε κάποτε: «Ζήσε επικίνδυνα». Θα ήθελα αυτό να είναι το σύνθημα του ιταλικού φασισμού: «Ζήσε επικίνδυνα». Αυτό πρέπει να σημαίνει να είσαι έτοιμος για όλα, για οποιαδήποτε θυσία, κάθε κίνδυνο, οποιαδήποτε ενέργεια, όταν πρόκειται για την υπεράσπιση της Πατρίδας και του Φασισμού.
	7 (1)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
	(1)	Ένας Γερμανός φιλόσοφος είπε κάποτε: «Ζήσε επικίνδυνα». Θα ήθελα αυτό να είναι το σύνθημα του ιταλικού φασισμού: «Ζήσε επικίνδυνα». Αυτό πρέπει να σημαίνει να είσαι έτοιμος για όλα, για οποιαδήποτε θυσία, κάθε κίνδυνο, οποιαδήποτε ενέργεια, όταν πρόκειται για την υπεράσπιση της Πατρίδας και του Φασισμού.
	9 (1)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Τόσες φήμες και τόσα λόγια γεμίζουν τους ορίζοντες. Λέξεις που έρχονται και φεύγουν και δεν αφήνουν κανένα ίχνος· θα μπορούσαν να γεμίσουν έναν τόμο. Πρώτα ήταν η ελευθερία, η οποία αφαιρέθηκε από τον ιταλικό λαό. (<i>Ο Ντούτσε χαμογελάει, σταυρώνει τα χέρια του και κοιτάζοντας ευθεία μπροστά, λέει</i>): Αλλά ο ιταλικός λαός δε μου τη ζήτησε ποτέ!

10 (2)	Ο λαός-η λαϊκή βάση
(1)	<p>Θα ήθελα να φέρετε στις πολύ πυκνοκατοικημένες πόλεις το πνεύμα σας γεμάτο σοφό βάθος, την δωρικότητά σας, το να ονομάζετε τα πράγματα με το όνομά τους, τη μυρωδιά της υπαίθρου σας, την ενέργεια αυτού του φανταστικού λαού που ασχολείται με την κτηνοτροφία και τη γεωργία. (<i>Χειροκρότημα</i>). Πρέπει να κάνουμε τον φασισμό φαινόμενο κατεξοχήν αγροτικό. Στο βάθος των πόλεων υπάρχουν όλα τα υπολείμματα των παλιών κομμάτων, των παλιών αιρέσεων, των παλιών θεσμών. Ο ιταλικός λαός είναι κυρίως αγροτικός: από τα τέσσερα εκατομμύρια μαχητές, σίγουρα τα τρεισήμισι εκατομμύρια ήταν αγρότες. Οι φασίστες της υπαίθρου είναι οι πιο αξιόλογοι, οι στρατιώτες της υπαίθρου είναι οι πιο πειθαρχημένοι. Μπορείτε να τους ζητήσετε να υπομείνουν την κούραση, να αντέξουν τις κακουχίες και να παραμείνουν αυστηρά πειθαρχημένοι.</p>
(2)	<p>Ένας Γερμανός φιλόσοφος είπε κάποτε: «Ζήσε επικίνδυνα». Θα ήθελα αυτό να είναι το σύνθημα του ιταλικού φασισμού: «Ζήσε επικίνδυνα». Αυτό πρέπει να σημαίνει να είσαι έτοιμος για όλα, για οποιαδήποτε θυσία, κάθε κίνδυνο, οποιαδήποτε ενέργεια, όταν πρόκειται για την υπεράσπιση της Πατρίδας και του Φασισμού.</p>

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1924 2 Λαός-εργατική τάξη	10 (28)	
	1 (5)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις
	(1)	Εδώ, σήμερα, θέλω να μνημονεύσω όλους τους στρατιώτες της Ιταλίας: από εκείνους που γεννήθηκαν στα ψηλά βουνά, από τους οποίους ήρθαν εκείνα τα μεγάλα, ηρωικά, τρομερά τάγματα των Άλπεων, οι ένδοξοι πεζοί της Romagna, του Abruzzo, της Απουλίας, της Καλαβρίας, της ηρωικής Σικελίας, της πολύ ηρωικής Σαρδηνίας.
	(2)	Πώς πρέπει να τιμούμε —πραγματικά— αυτούς τους ταπεινούς άντρες που θυσιάστηκαν, πώς πρέπει να τοποθετήσουμε τη λατρεία της Νίκης ακόμα πιο ψηλά; Σίγουρα αυτή η λατρεία εκφράζεται και μέσα από υλικά έργα, σίγουρα αυτή η πλατεία προορίζεται να μιλήσει με μεγάλη ευγλωττία για τις ευγενείς αρχές σε αυτούς των σημερινών και των μελλοντικών γενεών!

	(3)	Λίγο πριν βγω εδώ, μπήκα στην εκκλησία και γονάτισα μπροστά στον βωμό. Αυτό δεν έγινε για να αποτίнуμε επιφανειακό φόρο τιμής στη θρησκεία του κράτους.
	(4)	Με αυτή τη σκέψη ως κίνητρο των πράξεών σας θα δείτε πώς η Πατρίδα υπηρετείται πάνω από όλα με σιωπή, αυτοταπείνωση, πειθαρχία, χωρίς πολλά ή μεγάλα λόγια αλλά με άψογα καθημερινά έργα.
	(5)	Και υποσχόμαστε —προς τιμήν της μνήμης τους, σήμερα, αύριο και για πάντα— να αφιερωθούμε στο να κάνουμε την Ιταλία ολοένα μεγαλύτερη, αντάξια του παρελθόντος της και ακόμη πιο αντάξια του μέλλοντός της.
	2 (2)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Είναι ο στρατός που, μετά από αιώνες διχασμού, υποτέλειας και παρακμής, μπόρεσε να συγκεντρώσει την καλύτερη νεολαία της Ιταλίας, να την ενσωματώσει σε έναν μεγάλο ισχυρό και περίπλοκο οργανισμό και μπόρεσε —μέσα από πολλές μάχες και τεράστιες θυσίες αίματος— να γκρεμίσει και να καταστρέψει για πάντα μια από τις πιο ισχυρές Αυτοκρατορίες που γνώρισε η Ιστορία!
	(2)	Όλη αυτή η υπέροχη νεολαία, σε μια δεδομένη στιγμή, άφησε το σπίτι της, την οικογένειά της, δε ρώτησε γιατί - γιατί δε χρειαζόταν να ρωτήσει - και πήγε να γνωρίσει μια μοίρα θυσίας και θανάτου!
	4 (8)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι
	(1)	Μου κάνατε την ύψιστη τιμή ζητώντας μου να εγκαινιάσω αυτό το μνημείο αφιερωμένο στην Ιταλική Νίκη, το οποίο ήδη δικαίως θεωρείται το καλύτερο του είδους του.
	(2)	Χαίρομαι που βρίσκομαι ανάμεσά σας. Είμαι στην ευχάριστη θέση να αποτίνω φόρο τιμής στη Βισένζα, σε αυτήν την ευγενή ιταλική πόλη που ήταν πάντα το προπύργιο της Βενετίας και της Ιταλίας στον αγώνα κατά της Αυτοκρατορίας των Αψβούργων και που γνώρισε όλα τα βασανιστήρια και όλες τις δόξες από το 1848 έως τον Παγκόσμιο Πόλεμο.
	(3)	Θέλω να αποτίνω φόρο τιμής στις μητέρες και τις χήρες των Πεσόντων, των Νεκρών μας, τις οποίες τιμούμε όχι με το να τις θυμόμαστε τόσο συχνά, αλλά

		μάλλον φέρνοντας τη μνήμη και τη διδασκαλία τους απευθείας στις καρδιές μας.
	(4)	Θα ήθελα επίσης να χαιρετίσω τους ακρωτηριασμένους τραυματίες πολέμου—είναι τιμή μου που είμαι σύντροφός τους - και τους βετεράνους του Μεγάλου Πολέμου που βίωσαν τα λασπωμένα, αιματηρά και τρομερά βάσανα των χαρακωμάτων.
	(5)	Απευθύνω χαιρετισμό και άπειρη ευγνωμοσύνη στους εκπροσώπους του Ιταλικού Στρατού.
	(6)	Είναι αδύνατο να είσαι εδώ χωρίς να νιώθεις ότι κατακλύζεσαι από ένα βαθύ συναίσθημα, ούτε μπορεί κανείς να σταθεί σε αυτό το μέρος χωρίς να σκεφτεί όλη την εποχή του μακροχρόνιου, αιματηρού και ένδοξου πολέμου μας.
	(7)	Για άλλη μια φορά θέλω να σας ευχαριστήσω που με καλωσορίσατε και θέλω να σας ευχαριστήσω για τη σημαντική και βαθιά στοχαστική προσοχή με την οποία δεχτήκατε τα λόγια μου. Αυτό σημαίνει ότι η γη σας ήταν ήδη προετοιμασμένη να τα υποδεχτεί.
	(8)	Χαιρετίζουμε τον Βασιλιά με αφοσιωμένη και ευλαβική ψυχή. Χαιρετίζουμε τους ζωντανούς και πεσόντες στρατιώτες που υπερασπίστηκαν τα ιερά σύνορα της Ιταλίας στην κλειστή αψίδα του βουνού από το Stelvio μέχρι τη θάλασσα.
	5 (3)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Πώς πρέπει να τιμούμε —πραγματικά— αυτούς τους ταπεινούς άντρες που θυσιάστηκαν, πώς πρέπει να τοποθετήσουμε τη λατρεία της Νίκης ακόμα πιο ψηλά; Σίγουρα αυτή η λατρεία εκφράζεται και μέσα από υλικά έργα, σίγουρα αυτή η πλατεία προορίζεται να μιλήσει με μεγάλη ευγλωττία για τις ευγενείς αρχές σε αυτούς των σημερινών και των μελλοντικών γενεών!
	(2)	Αλλά οι νίκες τιμώνται εξίσου κυρίως με άλλους τρόπους: πρέπει να γίνουμε καλύτεροι, όλοι οι Ιταλοί πρέπει να θεωρούνται στρατιώτες πιστοί στη θέση τους, πιστοί στην αποστολή τους. Η ειρηνική, τακτική, αποτελεσματική εργασία πρέπει να γίνει ο θεμελιώδης κανόνας της ζωής για όλους τους καλούς Ιταλούς πολίτες. Πρέπει να σεβόμαστε τους νόμους και τις

		παραδόσεις, ό,τι αντιπροσωπεύει το πνευματικό και θεμελιώδες στοιχείο της ζωής ενός λαού.
	(3)	Ας καθαρίσουμε τώρα από το μυαλό μας από όλα όσα μπορούν να χωρίσουν τους Ιταλούς μεταξύ τους, και ας σηκώσουμε μόνο μια σκέψη αγνότητας και δόξας.
	6 (3)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία
	(1)	Ήταν η έκφραση μιας βαθιάς πεποίθησης, γιατί πιστεύω ότι ένας λαός δεν μπορεί να γίνει μεγάλος και ισχυρός, έχοντας επίγνωση των πεπρωμένων του, χωρίς θρησκεία· εκτός αν κοιτάζει τη θρησκεία και αισθάνεται την ανάγκη της ως ουσιαστικό στοιχείο της δημόσιας και ιδιωτικής ζωής της.
	(2)	Με αυτή τη σκέψη ως κίνητρο των πράξεών σας θα δείτε πώς η Πατρίδα υπηρετείται πάνω από όλα με σιωπή, αυτοταπείνωση, πειθαρχία, χωρίς πολλά ή μεγάλα λόγια αλλά με άψογα καθημερινά έργα.
	(3)	Και υποσχόμαστε —προς τιμήν της μνήμης τους, σήμερα, αύριο και για πάντα— να αφιερωθούμε στο να κάνουμε την Ιταλία ολοένα μεγαλύτερη, αντάξια του παρελθόντος της και ακόμη πιο αντάξια του μέλλοντός της.
	7 (4)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
	(1)	Και ακόμα κι όταν τα αεροπλάνα πετούσαν στον ουρανό της, ακόμα κι όταν ένιωθε την ξένη απειλή να πλησιάζει και ο βρυχηθμός του εχθρικού κανονιού ήταν καθαρός, το πνεύμα της Βιτσέντζα δε λύγισε ποτέ!
	(2)	Εσείς, αγαπητοί πολίτες της Βιτσέντζα, ζήσατε αυτόν τον πόλεμο· τον έχετε ζήσει έντονα στο πετσί σας, είδατε πόση προσπάθεια έκανε ο ιταλικός λαός γι' αυτό, είδατε πως αυτός ο πόλεμος έγινε αληθινά από ολόκληρο τον λαό.
	(3)	Με αυτή τη σκέψη ως κίνητρο των πράξεών σας θα δείτε πώς η Πατρίδα υπηρετείται πάνω από όλα με σιωπή, αυτοταπείνωση, πειθαρχία, χωρίς πολλά ή μεγάλα λόγια αλλά με άψογα καθημερινά έργα.
	(4)	Ας καθαρίσουμε τώρα από το μυαλό μας από όλα όσα μπορούν να χωρίσουν τους Ιταλούς μεταξύ τους, και ας σηκώσουμε μόνο μια σκέψη αγνότητας και δόξας.
	9 (1)	Η ταυτότητα του ηγέτη

	(1)	Θα ήθελα επίσης να χαιρετίσω τους ακρωτηριασμένους τραυματίες πολέμου—είναι τιμή μου που είμαι σύντροφός τους - και τους βετεράνους του Μεγάλου Πολέμου που βίωσαν τα λασπωμένα, αιματηρά και τρομερά βάσανα των χαρακωμάτων.
	10 (2)	Ο λαός-η λαϊκή βάση
	(1)	Και ακόμα κι όταν τα αεροπλάνα πετούσαν στον ουρανό της, ακόμα κι όταν ένωθε την ξένη απειλή να πλησιάζει και ο βρυχηθμός του εχθρικού κανονιού ήταν καθαρός, το πνεύμα της Βιτσέντζα δε λύγισε ποτέ!
	(2)	Εσείς, αγαπητοί πολίτες της Βιτσέντζα, ζήσατε αυτόν τον πόλεμο· τον έχετε ζήσει έντονα στο πετσί σας, είδατε πόση προσπάθεια έκανε ο ιταλικός λαός γι' αυτό, είδατε πως αυτός ο πόλεμος έγινε αληθινά από ολόκληρο τον λαό.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1926 1 Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά	10 (9)	
	1 (1)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα - μεταρρυθμίσεις
	(1)	Ο τόνος της φωνής μου δεν έχει αλλάξει, ούτε η πολύ επίμονη θέλησή μου έχει ξεθωριάσει. Δεν είναι αλήθεια ότι η καρδιά σας χτυπά ταυτόχρονα με τη δική μου; ("Ναι ναι!"). Γιατί είμαστε όλοι αγωνιστές για τον ίδιο σκοπό, φορείς της ίδιας πίστης! Ζήτω ο φασισμός, ζήτω η Ιταλία!
	2 (1)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Έχουν περάσει τρία χρόνια από την τελευταία φορά που στάθηκα σε αυτό το μπαλκόνι, κατά τη διάρκεια των οποίων έχουν συμβεί πολλά γεγονότα και περιπέτειες. Όμως παραμένω ο ίδιος άνθρωπος.
	4 (2)	Μνήμες - Συναισθήματα

	(1)	Κάθε φορά που επιστρέφω στην πόλη σας, νιώθω σαν να βρίσκομαι πίσω, ανάμεσα στους ανθρώπους της οικογένειάς μου, ανάμεσα σε ανθρώπους που συνδέονται μαζί μου με άρρηκτους κοινούς φυλετικούς δεσμούς.
	(2)	Ο τόνος της φωνής μου δεν έχει αλλάξει, ούτε η πολύ επίμονη θέλησή μου έχει ξεθωριάσει. Δεν είναι αλήθεια ότι η καρδιά σας χτυπά ταυτόχρονα με τη δική μου; ("Ναι ναι!"). Γιατί είμαστε όλοι αγωνιστές για τον ίδιο σκοπό, φορείς της ίδιας πίστης! Ζήτω ο φασισμός, ζήτω η Ιταλία!
	6 (1)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη – ιδεολογία
	(1)	Κάθε φορά που επιστρέφω στην πόλη σας, νιώθω σαν να βρίσκομαι πίσω, ανάμεσα στους ανθρώπους της οικογένειάς μου, ανάμεσα σε ανθρώπους που συνδέονται μαζί μου με άρρηκτους κοινούς φυλετικούς δεσμούς.
	7 (2)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
	(1)	Κάθε φορά που επιστρέφω στην πόλη σας, νιώθω σαν να βρίσκομαι πίσω, ανάμεσα στους ανθρώπους της οικογένειάς μου, ανάμεσα σε ανθρώπους που συνδέονται μαζί μου με άρρηκτους κοινούς φυλετικούς δεσμούς.
	(2)	Ο τόνος της φωνής μου δεν έχει αλλάξει, ούτε η πολύ επίμονη θέλησή μου έχει ξεθωριάσει. Δεν είναι αλήθεια ότι η καρδιά σας χτυπά ταυτόχρονα με τη δική μου; ("Ναι ναι!"). Γιατί είμαστε όλοι αγωνιστές για τον ίδιο σκοπό, φορείς της ίδιας πίστης! Ζήτω ο φασισμός, ζήτω η Ιταλία!
	9 (2)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Κάθε φορά που επιστρέφω στην πόλη σας, νιώθω σαν να βρίσκομαι πίσω, ανάμεσα στους ανθρώπους της οικογένειάς μου, ανάμεσα σε ανθρώπους που συνδέονται μαζί μου με άρρηκτους κοινούς φυλετικούς δεσμούς.
	(2)	Έχουν περάσει τρία χρόνια από την τελευταία φορά που στάθηκα σε αυτό το μπαλκόνι, κατά τη διάρκεια των οποίων έχουν συμβεί πολλά γεγονότα και περιπέτειες. Όμως παραμένω ο ίδιος άνθρωπος.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)	Γλωσσικού τύπου παρατηρήσεις
1932 1 Πολίτες και Μελανοχίτωνες	10 (66)		
	1 (13)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα - μεταρρυθμίσεις	
	(1)	Υποσχέθηκα ότι ο δέκατος χρόνος της φασιστικής εποχής δε θα ολοκληρωνόταν χωρίς να επισκεφτώ πρώτα την πόλη σας.	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (υποσχέθηκα, χωρίς να επισκεφτώ)
	(2)	Αν πριν από εννέα χρόνια η επαφή μας ήταν ζωντανή, το πλήθος –που σήμερα βρίσκεται μπροστά μου– μου επιτρέπει να επιβεβαιώσω ενώπιον της Ιταλίας και ενώπιον του κόσμου ότι το Πιεμόντε πρόκειται να τοποθετηθεί στην πρώτη γραμμή του ιταλικού φασιστικού κινήματος. (<i>Ενθουσιώδεις επευφημίες</i>). Πώς θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά;	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (να επιβεβαιώσω) Ρητορική ερώτηση (Πώς θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά;)

	(3)	Για να διαλύσω κάθε αμφιβολία, ανακοινώνω ότι από εδώ και στο εξής οι επαφές μεταξύ μας θα είναι συχνότερες, έστω και λιγότερο επίσημες.	Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν την ενότητα (οι επαφές μεταξύ εμού και εσάς) Αντωνυμίες για την ενότητα (εμού και εσάς)
	(4)	Σκοπεύω το Τορίνο - μια πόλη αγαπητή σε μένα, μια πόλη αγαπητή σε όλους τους Ιταλούς - να διατηρήσει τη θέση του, το κύρος του, την κλάση του ως μια μεγάλη εργατική πόλη.	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (σκοπεύω)
	(5)	Υπήρχε ένας πολύ απλός τρόπος για να δοκιμάσουμε την ειλικρίνιά μας: να δοκιμάσουμε τον εαυτό μας.	Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν την ενότητα σε α' πληθυντικό (για να δοκιμάσουμε) Αντωνυμίες για την ενότητα (τον εαυτό μας)
	(6)	δηλώνω, για να καταλάβουν όλοι, ότι η Ιταλία ακολουθεί μια πολιτική ειρήνης, αληθινής ειρήνης που δεν μπορεί να διαχωριστεί από τη δικαιοσύνη, ειρήνη που πρέπει να δώσει ισορροπία στην Ευρώπη, μια ειρήνη που πρέπει να κατέβει στις καρδιές των ανθρώπων ως ελπίδα και πίστη!	Ρήματα που επιτάσσουν- προστάζουν (πρέπει να δώσει ισορροπία, πρέπει να κατέβει στις καρδιές των ανθρώπων)
	(7)	Σας δηλώνω τώρα ότι θα παραμείνουμε στην Κοινωνία των Εθνών' ειδικά σήμερα, που είναι εξαιρετικά άρρωστη, δεν πρέπει να την εγκαταλείψουμε ενώ βρίσκεται στο κρεβάτι.	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (σας δηλώνω) Επιτακτικότητα της χρονικής συγκυρίας (τώρα, σήμερα)

			Το κράτος ως ένα σώμα (ειδικά σήμερα, που είναι εξαιρετικά άρρωστη, δεν πρέπει να την εγκαταλείψουμε βρισκόμενη στο κρεβάτι)
	(8)	Υπάρχει ένα άλλο ερώτημα: αυτό που αφορά το γερμανικό ζήτημα της ισότητας. Και εδώ ο φασισμός είχε ακριβείς ιδέες και οδηγίες. Το γερμανικό αίτημα για νομική ισότητα είναι απολύτως δικαιολογημένο. Πρέπει να το αναγνωρίσουμε, όσο πιο γρήγορα τόσο το καλύτερο!	Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (πρέπει να το αναγνωρίσουμε)
	(9)	Πρέπει επίσης να προσθέσω ότι οι ιταλικές βιομηχανικές τάξεις κινούνται σε αυτήν την αρμονική τροχιά: μένουν σταθερές στην προσδοκία καλύτερων εποχών.	Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους φασίστες (ατμόσφαιρα αρμονίας)
	(10)	Το Τορίνο ήταν υπέροχο στο κοινωνικό του έργο. Έχουμε ήδη απομακρυνθεί από την πολύ περιορισμένη έννοια της φιλανθρωπίας και έχουμε καταλήξει σε μια ευρύτερη και βαθύτερη έννοια της ευημερίας.	Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν την ενότητα(έχουμε απομακρυνθεί, έχουμε καταλήξει) Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους φασίστες (ευημερίας)
	(11)	Είμαστε κατά του συστήματος επιδοτήσεων. Όσοι διαβάζουν τα χρονικά αυτών των ημερών καταλαβαίνουν ότι δελνούν τίποτα. Είμαστε επίσης αντίθετοι σε όλα τα πλάγια μέτρα και σε όλες τις	Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν την ενότητα (είμαστε κατά, είμαστε αντίθετοι)

		προτάσεις για αλλαγή της αξίας του νομίσματός μας, που το θεωρώ άυλο σημαία του Έθνους. (Ζεστό χειροκρότημα). Σε μέρη που έχει ανατιμηθεί, οι συνθήκες ζωής του κόσμου δεν έχουν βελτιωθεί καθόλου.	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (θεωρώ)
	(12)	Από πολιτική άποψη, ακόμη και πενήντα γκρίζοι χειμώνες θα μπορούσαν να περάσουν χωρίς να συμβεί τίποτα, ειδικά αφού, μετά τους γκρίζους χειμώνες, θα ερχόταν άνοιξη ευημερίας και δόξας ως επιβράβευση για το θάρρος μας.	Λέξεις και φράσεις που δοξάζουν (άνοιξη δόξας) Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους φασίστες (άνοιξη ευημερίας, ως επιβράβευση για το θάρρος μας) Αντωνυμίες για την ενότητα (μας)
	(13)	Ποιο είναι λοιπόν το σύνθημα για τη νέα δεκαετία προς την οποία συναντάμε την ψυχή της δεκαετίας του 1920; Η λέξη είναι αυτή: «Να βαδίσουμε, να χτίσουμε και, αν χρειαστεί, να πολεμήσουμε και να νικήσουμε!».	Ρητορική ερώτηση (Ποιο είναι [...] του 1920;) Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν την ενότητα (να βαδίσουμε, να χτίσουμε, να πολεμήσουμε, να νικήσουμε) Βεβαιότητα για τη νίκη (να πολεμήσουμε και να νικήσουμε)
	2 (4)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες	
	(1)	Εδώ στο Τορίνο, η ζωνή διμοιρία δε γνώριζε όρια στη θυσία της. Το Τορίνο έδωσε στον φασισμό μια ασκητική φιγούρα. Μιλάω για τον Mario Gioda .	Λέξεις και φράσεις που δοξάζουν (δε γνώριζε όρια στη θυσία της)

		(<i>Το πλήθος φωνάζει: « Παρών!»</i>). Έδωσε έναν Υπουργό και έναν Κουαδρουμβίρη, που σε ειρήνη και πόλεμο αξίζει τον τίτλο του ήρωα στην κυριολεξία.	Το κράτος ως ένα σώμα - αναλογικός/μεταφορικός/προβολικός τρόπος σκέψης (Το Τορίνο έδωσε στον φασισμό μια ασκητική φιγούρα) Λέξεις και φράσεις που δοξάζουν (αξίζει τον τίτλο του ήρωα)
	(2)	Υπήρχε πάντα ηθική επαφή και πνευματική επικοινωνία, και μπορώ να πω με καθαρή συνείδηση ότι κανένα από τα προβλήματα που επηρεάζουν την πόλη σας δε με άφησε αδιάφορο.	Το κράτος ως ένα σώμα - αναλογικός/μεταφορικός/προβολικός τρόπος σκέψης (ηθική επαφή, πνευματική επικοινωνία) Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (μπορώ να πω με καθαρή συνείδηση, δε με άφησε αδιάφορο)
	(3)	Λοιπόν, αν γινόταν αυτός ο υποθετικός πόλεμος, τότε το αποτέλεσμα είναι ήδη αποφασισμένο, γιατί μεταξύ των αρχών που προκύπτουν και επιβεβαιώνονται σήμερα και εκείνων που φθίνουν, η νίκη ανήκει στους πρώτους, δηλαδή σε εμάς!	Βεβαιότητα για τη νίκη (η νίκη ανήκει στους πρώτους, δηλαδή σε εμάς) Αντωνυμίες για την ενότητα (σε εμάς) Επιτακτικότητα της χρονικής συγκυρίας (σήμερα)
	(4)	Πρέπει επίσης να προσθέσω ότι οι ιταλικές βιομηχανικές τάξεις κινούνται σε αυτήν την αρμονική τροχιά: μένουν σταθερές στην προσδοκία καλύτερων εποχών.	Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους φασίστες (μένουν σταθερές στην προσδοκία καλύτερων εποχών)

	3 (8)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι	
	(1)	Κάποιοι ισχυρίστηκαν ότι οι πρακτικές και συγκεκριμένες προτάσεις μας ήταν εμπνευσμένες από μακιαβελικούς υπολογισμούς. Τίποτα δε θα μπορούσε να είναι πιο ψεύτικο.	Αντωνυμίες για την ενότητα ([οι πρακτικές και συγκεκριμένες προτάσεις] μας) Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (τίποτα δε θα μπορούσε να είναι πιο ψεύτικο)
	(2)	Κι όμως, πέρα από τα σύνορά μας, υπάρχουν λαϊκοί άνθρωποι που δε συγχωρούν τη φασιστική Ιταλία που στέκεται στα πόδια της. Γι' αυτά τα απομεινάρια όλων των μασονικών στοών, είναι πραγματικά ανήκουστο σκάνδαλο η ύπαρξη της Φασιστικής Ιταλίας, γιατί αντιπροσωπεύει μια τεκμηριωμένη κοροϊδία των ξεπερασμένων αρχών τους.	Αντωνυμίες για την ενότητα ([τα σύνορά] μας) Το κράτος ως ένα σώμα - αναλογικός/μεταφορικός/προβολικός τρόπος σκέψης (που στέκεται στα πόδια της) Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (λαϊκοί άνθρωποι, μια τεκμηριωμένη κοροϊδία των αρχών τους)
	(3)	Επινόησαν την έννοια του «λαού», για να μην τους μιλήσουμε με ειλικρινή τρόπο όπως εμείς· το επινόησαν για να τους μπερδέψουν, να τους δώσουν φανταστικές ανάγκες και ψεύτικα δικαιώματα. Δε θα ήταν απρόθυμοι να σκεφτούν αυτό που θα μπορούσε να ονομαστεί πόλεμος δογμάτων μεταξύ αντιτιθέμενων αρχών, αφού κανείς δεν είναι χειρότερος εχθρός της ειρήνης από	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (για να τους μπερδέψουν, φανταστικές ανάγκες, ψευδαισθητικά δικαιώματα, πόλεμος δογμάτων μεταξύ αντιτιθέμενων αρχών, χειρότερος εχθρός της ειρήνης, ειρηνευτική φιλοδοξία)

		εκείνους που μετατρέπουν τον καναπέ και την ειρηνευτική φιλοδοξία σε επάγγελμα.	
	(4)	Ωστόσο η Κοινωνία των Εθνών είναι υπερβολικά οικουμενική. Είναι αναμφισβήτητο ότι οι οδηγίες της χάνουν την αποτελεσματικότητά τους όσο αυξάνεται η απόσταση. Αν και μπορεί να έχει κάποια αποτελεσματικότητα στις ευρωπαϊκές υποθέσεις, όταν έχουμε να κάνουμε με την Άπω Ανατολή και τη Νότια Αμερική, οι λέξεις παραμένουν μόνο λέξεις: παράλογες και ανούσιες.	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (οι οδηγίες της χάνουν την αποτελεσματικότητά τους, παράλογες και ανούσιες) Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν την ενότητα (όταν έχουμε να κάνουμε)
	(5)	Δε θέλουμε ηγεμονίες στην Ευρώπη. Είμαστε κατά της διεκδίκησης οποιασδήποτε ηγεμονίας, ειδικά αν θέλει να αποκρυσταλλώσει μια θέση ευρεσιτεχνίας ως προς την αδικία.	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (κατά της διεκδίκησης οποιασδήποτε ηγεμονίας, θέση ευρεσιτεχνίας αδικίας) Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν την ενότητα (δε θέλουμε, είμαστε)
	(6)	Αν η συνεργασία είναι απαραίτητη στις εύκολες στιγμές, είναι απαραίτητη στις δύσκολες στιγμές, όταν κάθε διασπορά ενέργειας και κάθε διαμάχη συνιστά αληθινή προδοσία κατά της Πατρίδας.	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (διασπορά ενέργειας, διαμάχη, αληθινή προδοσία) Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους φασίστες (συνεργασία, εύκολες και δύσκολες στιγμές)
	(7)	Όπως είναι αλήθεια ότι είμαστε συγκεντρωμένοι εδώ σε αυτήν την πλατεία σήμερα, έτσι είναι αλήθεια ότι οι	Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν την ενότητα (είμαστε συγκεντρωμένοι)

		αυξημένες μάζες των ανέργων από όλη τη Μεγάλη Βρετανία κινούνται προς το Λονδίνο.	
	(8)	Κάποιοι νομίζουν ότι μας απασχολεί ο χειμώνας για πολιτικούς λόγους. Αυτό είναι ψευδές.	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (κάποιοι νομίζουν, αυτό είναι ψευδές)
	4 (8)	Μνήμες - Συναισθήματα	
	(1)	Είμαι περήφανος που βρίσκομαι εδώ ανάμεσά σας και σας δηλώνω με κάθε ειλικρίνεια ότι η ένθερμη και ενθουσιώδης υποδοχή σας ξεπέρασε τις προσδοκίες μου.	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (είμαι, βρίσκομαι, δηλώνω, τις προσδοκίες μου) Αναφορά στην ακροατήριο (η ένθερμη και ενθουσιώδης υποδοχή σας)
	(2)	Οι άνθρωποι του Τορίνο, που ανήκουν σε μια φυλή πολεμιστών και εργατών, ήρθαν να με συναντήσουν με όλο τον παλμό μιας αληθινής και βαθιάς πίστης.	Αναφορά στο ακροατήριο (οι άνθρωποι του Τορίνο) Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους φασίστες (που ανήκουν σε μια φυλή πολεμιστών και εργατών)
	(3)	Το Τορίνο είναι μια ρωμαϊκή πόλη, όχι μόνο επειδή χτίστηκε από τον Ιούλιο Καίσαρα. Είναι ρωμαϊκό λόγω της αντοχής του. Είναι ρωμαϊκό λόγω της ανδρείας που έχει δείξει ανά τους αιώνες σε πολιορκίες και αξέχαστες μάχες· είναι ρωμαϊκό γιατί έδωσε φλόγα και αίμα στην ενοποίηση της Πατρίδος.	Λέξεις και φράσεις που δοξάζουν (ανδρείας, έδωσε φλόγα και αίμα) Λέξεις και φράσεις που δοξάζουν (ρωμαϊκό, της αντοχής του, της ανδρείας, αξέχαστες μάχες, έδωσε φλόγα κι αίμα)

	(4)	Υπήρχε πάντα ηθική επαφή και πνευματική επικοινωνία, και μπορώ να πω με καθαρή συνείδηση ότι κανένα από τα προβλήματα που επηρεάζουν την πόλη σας δε με άφησε αδιάφορο.	βλ.2(2)
	(5)	Σκοπεύω το Τορίνο - μια πόλη αγαπητή σε μένα, μια πόλη αγαπητή σε όλους τους Ιταλούς - να διατηρήσει τη θέση του, το κύρος του, την κλάση του ως μια μεγάλη εργατική πόλη.	βλ.1(4)
	(6)	δηλώνω, για να καταλάβουν όλοι, ότι η Ιταλία ακολουθεί μια πολιτική ειρήνης, αληθινής ειρήνης που δεν μπορεί να διαχωριστεί από τη δικαιοσύνη, ειρήνη που πρέπει να δώσει ισορροπία στην Ευρώπη, μια ειρήνη που πρέπει να κατέβει στις καρδιές των ανθρώπων ως ελπίδα και πίστη!	βλ.1(6)
	(7)	Αντίθετα, από την ανθρώπινη σκοπιά είναι αυτό που με ανησυχεί, γιατί η ίδια η σκέψη μιας οικογένειας χωρίς τα απαραίτητα για τη ζωή μου προκαλεί οξεία σωματική ταλαιπωρία. Ξέρω πώς είναι να είναι το σπίτι έρημο και το τραπέζι άδειο, γιατί το έζησα.	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (με ανησυχεί, για τη ζωή μου, ξέρω πώς είναι, το έζησα) Το κράτος ως ένα σώμα - αναλογικός/μεταφορικός/προβολικός τρόπος σκέψης (προκαλεί οξεία σωματική ταλαιπωρία)
	(8)	Σύντροφοι του Τορίνο! Αυτή η πραγματικά υπέροχη κοινωνία, για την οποία αυτή τη στιγμή είμαστε μια καρδιά και μια ψυχή (κραυγές: «Ναι!»), δε θα	Αναφορά στην ακροατήριο (σύντροφοι του Τορίνο)

		μπορούσε να κλείσει χωρίς να απευθύνει μια σκέψη γεμάτη βαθιά αφοσίωση στον Αυτού Μεγαλειότητα τον Βασιλιά που αντιπροσωπεύει τη συνέχεια, τη ζωντάνια και την ιερότητα της Πατρίδας.	Το κράτος ως ένα σώμα - αναλογικός/μεταφορικός/προβολικός τρόπος σκέψης (είμαστε μια καρδιά και μια ψυχή) Επιτακτικότητα της χρονικής συγκυρίας (αυτή τη στιγμή) Λέξεις και φράσεις που δοξάζουν (βαθιά αφοσίωση στον Αυτού Μεγαλειότητα τον Βασιλιά, την ιερότητα της Πατρίδας)
	5 (6)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές	
	(1)	Τώρα οι καλοπροαίρετοι πρέπει να ανοίξουν τα αυτιά τους, και ειδικά αυτοί που είναι κακοπροαίρετοι πρέπει να ανοίξουν τα αυτιά τους. Από αυτή τη συνοριακή πόλη, που ποτέ δε φοβήθηκε τον πόλεμο	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (κακοπροαίρετοι) Ρήματα που επιτάσσουν- προστάζουν (πρέπει να ανοίξουν) Λέξεις και φράσεις που δοξάζουν (ποτέ δε φοβήθηκε)
	(2)	δηλώνω, για να καταλάβουν όλοι, ότι η Ιταλία ακολουθεί μια πολιτική ειρήνης, αληθινής ειρήνης που δεν μπορεί να διαχωριστεί από τη δικαιοσύνη, ειρήνη που πρέπει να δώσει ισορροπία στην Ευρώπη, μια ειρήνη που πρέπει να κατέβει στις καρδιές των ανθρώπων ως ελπίδα και πίστη!	βλ.1(6)

	(3)	Υπάρχει ένα άλλο ερώτημα: αυτό που αφορά το γερμανικό ζήτημα της ισότητας. Και εδώ ο φασισμός είχε ακριβείς ιδέες και οδηγίες. Το γερμανικό αίτημα για νομική ισότητα είναι απολύτως δικαιολογημένο. Πρέπει να το αναγνωρίσουμε, όσο πιο γρήγορα τόσο το καλύτερο!	βλ.1(8)
	(4)	Αν η συνεργασία είναι απαραίτητη στις εύκολες στιγμές, είναι απαραίτητη στις δύσκολες στιγμές, όταν κάθε διασπορά ενέργειας και κάθε διαμάχη συνιστά αληθινή προδοσία κατά της Πατρίδας.	βλ.3(6)
	(5)	Πρέπει να κάνουμε ένα ακόμη βήμα μπροστά: από την ευημερία πρέπει να επιτύχουμε την πλήρη εφαρμογή της εθνικής αλληλεγγύης.	Ρήματα που επιτάσσουν- προστάζουν (πρέπει να κάνουμε, πρέπει να επιτύχουμε) Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν την ενότητα (την πλήρη εφαρμογή της εθνικής αλληλεγγύης)
	(6)	Ποιο είναι λοιπόν το σύνθημα για τη νέα δεκαετία προς την οποία συναντάμε την ψυχή της δεκαετίας του 1920; Η λέξη είναι αυτή: «Να βαδίσουμε, να χτίσουμε και, αν χρειαστεί, να πολεμήσουμε και να νικήσουμε!».	βλ.1(13)
	6 (14)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού - πολιτική αντίληψη - ιδεολογία	
	(1)	Αν πριν από εννέα χρόνια η επαφή μας ήταν ζωντανή, το πλήθος –που σήμερα βρίσκεται μπροστά μου– μου επιτρέπει να	βλ.1(2)

		<p>επιβεβαιώσω ενώπιον της Ιταλίας και ενώπιον του κόσμου ότι το Πιεμόντε πρόκειται να τοποθετηθεί στην πρώτη γραμμή του ιταλικού φασιστικού κινήματος. (<i>Ενθουσιώδεις επευφημίες</i>).</p> <p>Πώς θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά;</p>	
	(2)	<p>Υπήρχε ένας πολύ απλός τρόπος για να δοκιμάσουμε την ειλικρίνειά μας: να δοκιμάσουμε τον εαυτό μας.</p>	βλ.1(5)
	(3)	<p>δηλώνω, για να καταλάβουν όλοι, ότι η Ιταλία ακολουθεί μια πολιτική ειρήνης, αληθινής ειρήνης που δεν μπορεί να διαχωριστεί από τη δικαιοσύνη, ειρήνη που πρέπει να δώσει ισορροπία στην Ευρώπη, μια ειρήνη που πρέπει να κατέβει στις καρδιές των ανθρώπων ως ελπίδα και πίστη!</p>	<p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους φασίστες (μια πολιτική αληθινής ειρήνης, δικαιοσύνη, ισορροπία)</p>
	(4)	<p>Κι όμως, πέρα από τα σύνορά μας, υπάρχουν λαϊκοί άνθρωποι που δε συγχωρούν τη φασιστική Ιταλία που στέκεται στα πόδια της. Γι' αυτά τα απομεινάρια όλων των μασονικών στοών, είναι πραγματικά ανήκουστο σκάνδαλο η ύπαρξη της Φασιστικής Ιταλίας, γιατί αντιπροσωπεύει μια τεκμηριωμένη κοροϊδία των ξεπερασμένων αρχών τους.</p>	βλ.3(2)
	(5)	<p>Επινόησαν την έννοια του «λαού», για να μην τους μιλήσουμε με ειλικρινή τρόπο όπως εμείς: το επινόησαν για να τους μπερδέψουν, να τους δώσουν φανταστικές ανάγκες και ψεύτικα δικαιώματα. Δε θα ήταν απρόθυμοι να</p>	<p>Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (για να τους μπερδέψουν, κανείς δεν είναι χειρότερος εχθρός της ειρήνης...σε επάγγελμα)</p>

		σκεφτούν αυτό που θα μπορούσε να ονομαστεί πόλεμος δογμάτων μεταξύ αντιτιθέμενων αρχών, αφού κανείς δεν είναι χειρότερος εχθρός της ειρήνης από εκείνους που μετατρέπουν τον καναπέ και την ειρηνευτική φιλοδοξία σε επάγγελμα.	Αντωνυμίες για τους αντιπάλους (τους [μιλήσουμε], κανείς, εκείνους)
	(6)	Ωστόσο η Κοινωνία των Εθνών είναι υπερβολικά οικουμενική. Είναι αναμφισβήτητο ότι οι οδηγίες της χάνουν την αποτελεσματικότητά τους όσο αυξάνεται η απόσταση. Αν και μπορεί να έχει κάποια αποτελεσματικότητα στις ευρωπαϊκές υποθέσεις, όταν έχουμε να κάνουμε με την Άπω Ανατολή και τη Νότια Αμερική, οι λέξεις παραμένουν μόνο λέξεις: παράλογες και ανούσιες.	βλ.3(4)
	(7)	Έχουν γίνει προσπάθειες να ελευθερωθεί η Ευρώπη από αυτή την υπερβολικά οικουμενική κατασκευή. Αλλά νομίζω ότι εάν —με βάση τη δικαιοσύνη και τη βάση της αναγνώρισης των ιερών μας δικαιωμάτων, που αποκτήθηκαν με το αίμα πολλών νέων ιταλικών γενεών— υπήρχαν άρριοι οι απαραίτητες και επαρκείς προϋποθέσεις για μια συνεργασία μεταξύ των τεσσάρων μεγάλων δυτικών δυνάμεων, η Ευρώπη θα πετύχαινε την ειρήνη από πολιτική άποψη και ίσως η οικονομική κρίση που μας κυριεύει να έφτανε στο τέλος της.	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (νομίζω) Αντωνυμίες για την ενότητα ([των ιερών] μας [διακιωμάτων], [η οικονομική κρίση που] μας [κυριεύει]) Λέξεις και φράσεις που δοξάζουν (που αφιερώθηκαν με το αίμα πολλών νέων ιταλικών γενεών)

(8)		<p>Ταυτόχρονα, όσο διαρκεί η διάσκεψη για τον αφοπλισμό, η Γερμανία δεν μπορεί να ζητήσει παροπλισμό με κανέναν τρόπο, αλλά όταν τελειώσει η διάσκεψη για τον αφοπλισμό και εάν έχει αρνητικό αποτέλεσμα, τότε η Γερμανία δε θα μπορέσει να παραμείνει στη Λίγκα των Εθνών αν δεν ακυρωθεί αυτό το χάσμα που τη μείωσε μέχρι τώρα.</p>	<p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν την ενότητα (η Γερμανία δεν μπορεί, η Γερμανία δε θα μπορέσει)</p>
(9)		<p>Δε θέλουμε ηγεμονίες στην Ευρώπη. Είμαστε κατά της διεκδίκησης οποιασδήποτε ηγεμονίας, ειδικά αν θέλει να αποκρυσταλλώσει μια θέση ευρεσιτεχνίας ως προς την αδικία.</p>	<p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν την ενότητα (είμαστε κατά της διεκδίκησης οποιασδήποτε ηγεμονίας)</p>
(10)		<p>Όσο για την εσωτερική πολιτική, ξέρετε ότι το Κόμμα άνοιξε ξανά τις πόρτες του. Ο μεγάλος Castaldi μου λέει ότι τα αιτήματα από το Τορίνο ανέρχονται σε ένα σημαντικό αριθμό, αυτό των 20.000. Υπέροχα! Πρέπει όμως να του υπενθυμίσω και να υπενθυμίσω σε όλους ότι η πολιτική οργάνωση του Καθεστώτος ονομάζεται Κόμμα, γιατί είναι το Κόμμα που πραγματοποίησε την Επανάσταση. Ωστόσο, αυτή η λέξη δεν έχει τίποτα κοινό με την έννοια των παλαιών κομμάτων. Το Εθνικοφασιστικό Κόμμα είναι στρατός ή, αν θέλετε, είναι Τάγμα. Μπαίνει κανείς σε αυτό μόνο για να υπηρετήσει και να υπακούσει.</p>	<p>Λεκτικές τοποθετήσεις που σχετίζονται με την ιδεολογία (του Καθεστώτος , το Κόμμα, το Εθνικοκοφασιστικό Κόμμα, Τάγμα)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους φασίστες (το Κόμμα άνοιξε ξανά τις πόρτες του, για να υπηρετήσει και να υπακούσει)</p>
(11)		<p>Το Τορίνο ήταν υπέροχο στο κοινωνικό του έργο. Έχουμε ήδη απομακρυνθεί από</p>	<p>Αναφορά στην ακροατήριο (Το Τορίνο ήταν υπέροχο)</p>

		την πολύ περιορισμένη έννοια της φιλανθρωπίας και έχουμε καταλήξει σε μια ευρύτερη και βαθύτερη έννοια της ευημερίας.	Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν την ενότητα (έχουμε απομακρυνθεί, έχουμε καταλήξει [...] ευημερίας)
	(12)	Είμαστε κατά του συστήματος επιδοτήσεων. Όσοι διαβάζουν τα χρονικά αυτών των ημερών καταλαβαίνουν ότι δελύνουν τίποτα. Είμαστε επίσης αντίθετοι σε όλα τα πλάγια μέτρα και σε όλες τις προτάσεις για αλλαγή της αξίας του νομίσματός μας, που το θεωρώ άυλο σημαία του Έθνους.(Ζεστό χειροκρότημα). Σε μέρη που έχει ανατιμηθεί, οι συνθήκες ζωής του κόσμου δεν έχουν βελτιωθεί καθόλου.	βλ.1(11)
	(13)	Από πολιτική άποψη, ακόμη και πενήντα γκρίζοι χειμώνες θα μπορούσαν να περάσουν χωρίς να συμβεί τίποτα, ειδικά αφού, μετά τους γκρίζους χειμώνες, θα ερχόταν άνοιξη ευημερίας και δόξας ως επιβράβευση για το θάρρος μας.	βλ.1(12)
	(14)	Σύντροφοι του Τορίνο! Αυτή η πραγματικά υπέροχη κοινωνία, για την οποία αυτή τη στιγμή είμαστε μια καρδιά και μια ψυχή (κραυγές: «Ναι!»), δε θα μπορούσε να κλείσει χωρίς να απευθύνει μια σκέψη γεμάτη βαθιά αφοσίωση στον Αυτού Μεγαλειότητα τον Βασιλιά που αντιπροσωπεύει τη συνέχεια, τη ζωντάνια και την ιερότητα της Πατρίδας.	βλ.4(8)

	7 (6)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα	
	(1)	Οι άνθρωποι του Τορίνο, που ανήκουν σε μια φυλή πολεμιστών και εργατών, ήρθαν να με συναντήσουν με όλο τον παλμό μιας αληθινής και βαθιάς πίστης.	βλ.4(3)
	(2)	Αν πριν από εννέα χρόνια η επαφή μας ήταν ζωντανή, το πλήθος –που σήμερα βρίσκεται μπροστά μου– μου επιτρέπει να επιβεβαιώσω ενώπιον της Ιταλίας και ενώπιον του κόσμου ότι το Πιεμόντε πρόκειται να τοποθετηθεί στην πρώτη γραμμή του ιταλικού φασιστικού κινήματος. (<i>Ενθουσιώδεις επευφημίες</i>). Πώς θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά;	βλ.1(2)
	(3)	Το Τορίνο είναι μια ρωμαϊκή πόλη, όχι μόνο επειδή χτίστηκε από τον Ιούλιο Καίσαρα. Είναι ρωμαϊκό λόγω της αντοχής του. Είναι ρωμαϊκό λόγω της ανδρείας που έχει δείξει ανά τους αιώνες σε πολιορκίες και αξέχαστες μάχες· είναι ρωμαϊκό γιατί έδωσε φλόγα και αίμα στην ενοποίηση της Πατρίδος.	βλ.4(3)
	(4)	Λοιπόν, αν γινόταν αυτός ο υποθετικός πόλεμος, τότε το αποτέλεσμα είναι ήδη αποφασισμένο, γιατί μεταξύ των αρχών που προκύπτουν και επιβεβαιώνονται σήμερα και εκείνων που φθίνουν, η νίκη ανήκει στους πρώτους , δηλαδή σε εμάς!	βλ.2(3)

	(5)	Πρέπει να κάνουμε ένα ακόμη βήμα μπροστά: από την ευημερία πρέπει να επιτύχουμε την πλήρη εφαρμογή της εθνικής αλληλεγγύης.	Ρήματα που επιτάσσουν- προσιτάζουν (πρέπει να κάνουμε, πρέπει να πετύχουμε) Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους φασίστες (την πλήρη εφαρμογή της εθνικής αλληλεγγύης)
	(6)	Σύντροφοι του Τορίνο! Αυτή η πραγματικά υπέροχη κοινωνία, για την οποία αυτή τη στιγμή είμαστε μια καρδιά και μια ψυχή (κραυγές: «Ναι!»), δε θα μπορούσε να κλείσει χωρίς να απευθύνει μια σκέψη γεμάτη βαθιά αφοσίωση στον Αυτού Μεγαλειότητα τον Βασιλιά που αντιπροσωπεύει τη συνέχεια, τη ζωντάνια και την ιερότητα της Πατρίδας.	βλ.4(8)
	8 (1)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης	
	(1)	Όσο για την εσωτερική πολιτική, ξέρετε ότι το Κόμμα άνοιξε ξανά τις πόρτες του. Ο μεγάλος Castaldi μου λέει ότι τα αιτήματα από το Τορίνο ανέρχονται σε ένα σημαντικό αριθμό, αυτό των 20.000. Υπέροχα! Πρέπει όμως να του υπενθυμίσω και να υπενθυμίσω σε όλους ότι η πολιτική οργάνωση του Καθεστώτος ονομάζεται Κόμμα, γιατί είναι το Κόμμα που πραγματοποίησε την Επανάσταση. Ωστόσο, αυτή η λέξη δεν έχει τίποτα κοινό με την έννοια των παλαιών κομμάτων. Το Εθνικοφασιστικό	βλ.6(10)

		Κόμμα είναι στρατός ή, αν θέλετε, είναι Τάγμα. Μπαίνει κανείς σε αυτό μόνο για να υπηρετήσει και να υπακούσει.	
	9 (2)	Η ταυτότητα του ηγέτη	
	(1)	Έχω κρατήσει την υπόσχεσή μου.	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (έχω κρατήσει την υπόσχεσή μου)
	(2)	Αντίθετα, από την ανθρώπινη σκοπιά είναι αυτό που με ανησυχεί, γιατί η ίδια η σκέψη μιας οικογένειας χωρίς τα απαραίτητα για τη ζωή μου προκαλεί οξεία σωματική ταλαιπωρία. Ξέρω πώς είναι να είναι το σπίτι έρημο και το τραπέζι άδειο, γιατί το έζησα.	βλ.4(7)
	10 (3)	Ο λαός-η λαϊκή βάση	
	(1)	Οι άνθρωποι του Τορίνο, που ανήκουν σε μια φυλή πολεμιστών και εργατών, ήρθαν να με συναντήσουν με όλο τον παλμό μιας αληθινής και βαθιάς πίστης.	βλ.4(3)
	(2)	Μια άλλη πυξίδα που μας καθοδηγεί στην πορεία μας: η ταξική συνεργασία. Σε αυτήν την πόλη, που έχει τόσους πολλούς εργαζόμενους, θα ήθελα να επιβεβαιώσω πανηγυρικά ότι οι εργατικές τάξεις έχουν εκπληρώσει το καθήκον τους μπροστά στην κρίση και έχουν επωμιστεί το αναπόφευκτο βάρος στους ώμους τους.	Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν την ενότητα (η πυξίδα που μας καθοδηγεί, η ταξική συνεργασία) Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (θα ήθελα να βεβαιώσω) Λέξεις και φράσεις που δοξάζουν (οι εργατικές τάξεις έχουν εκπληρώσει το καθήκον τους, έχουν επωμιστεί το αναπόφευκτο βάρος στους ώμους τους)

	(3)	Όπως είναι αλήθεια ότι είμαστε συγκεντρωμένοι εδώ σε αυτήν την πλατεία σήμερα, έτσι είναι αλήθεια ότι οι αυξημένες μάζες των ανέργων από όλη τη Μεγάλη Βρετανία κινούνται προς το Λονδίνο.	βλ.3(7)
--	-----	--	---------

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές -α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1934 1 Λαός – Εργατική τάξη	10 (31)	
	1 (5)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα - μεταρρυθμίσεις
	(1)	Ήρθα να σας επισκεφτώ για να κρατήσω την υπόσχεσή μου και είμαι πραγματικά χαρούμενος για αυτή τη μέρα,
	(2)	Τι ήταν η Απουλία πριν από την Επανάσταση; Μια περιοχή στην οποία ένα ένδοξο παρελθόν είχε αφήσει μνημεία απaráμιλλης ομορφιάς. Αυτό είναι το παρελθόν. Όμως εμείς οι φασίστες αγωνιζόμαστε για το μέλλον, το οποίο το νιώθουμε ως δημιούργημα της θέλησής μας, προσηλωμένο στον στόχο της νίκης.
	(3)	Η Φασιστική Επανάσταση έχει πάει πολύ μακριά στον πολιτικό τομέα. Αλλά χρειάζεται ακόμα περισσότερη δουλειά. Δεν είναι τυχαίο που εισαγάγαμε σ' εσάς την έννοια της Επανάστασης ως αιώνιο τρόπο κατάκτησης. (<i>Συγχαρητήρια</i>). Στον οικονομικό τομέα έχουμε βάλει τις βάσεις από το 1926: οι προτάσεις είναι εκεί.
	(4)	Τώρα θα προχωρήσουμε.

	(5)	Κάποιοι μπορεί να με ρωτήσουν: ποιος είναι ο στόχος; Απαντώ: στόχος της πορείας μας στον οικονομικό τομέα είναι η πραγματοποίηση μιας ανώτερης κοινωνικής δικαιοσύνης για τον ιταλικό λαό.
	2 (6)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Το Fiera del Levante (<i>εκθεσιακό εμπορικό κέντρο</i>) είναι ένα υπέροχο επίτευγμα του φασιστικού Μπάρι, είναι ένα θαυμάσιο παράδειγμα επίμονης θέλησης και πνεύματος οργάνωσης.
	(2)	Στην τριχλιετή ιστορία του, ο ιταλικός λαός έχει δώσει τρομερά παραδείγματα νομικής, πολιτικής και κοινωνικής οργάνωσης.
	(3)	Τι ήταν η Απουλία πριν από την Επανάσταση; Μια περιοχή στην οποία ένα ένδοξο παρελθόν είχε αφήσει μνημεία απaráμιλλης ομορφιάς. Αυτό είναι το παρελθόν. Όμως εμείς οι φασίστες αγωνιζόμαστε για το μέλλον, το οποίο το νιώθουμε ως δημιουργήμα της θέλησής μας, προσηλωμένο στον στόχο της νίκης.
	(4)	Η Απουλία σήμερα, με το Μπάρι επικεφαλής της, είναι μια βαθιά φασιστική γη, που έχει δώσει φοβερά τάγματα δράσης, που έχει δώσει Μάρτυρες, των οποίων η μνήμη ζει για πάντα στις καρδιές μας. Σήμερα αισθάνεστε σαν ένα οικείο μέρος του σώματος του ιταλικού λαού.
	(5)	Θα ήθελα να επισημάνω αυτό το γεγονός: δεν είναι άνευ σημασίας ότι ένα караβάνι ήρθε στο Μπάρι από το Τορίνο. Με αυτό το Τορίνο απέδειξε για άλλη μια φορά αυτή την πατριωτική και εθνική ευαισθησία που, στην εποχή της Ιταλικής Ενοποίησης, το έκανε το προπύργιο της Πατρίδας. (<i>Χειροκρότημα</i>). Αξίζει επίσης να αναφέρουμε ότι ένας από τους πιο στενούς φίλους και συνεργάτες του Camillo Cavour ήταν από το Μπάρι: ο Giuseppe Massari (<i>χειροκρότημα</i>), ο οποίος άφησε ένα ημερολόγιο στο οποίο, μέρα με τη μέρα, δείχνει πώς ο Cavour έζησε και αγωνίστηκε για την ανεξαρτησία και το μέλλον της Πατρίδας.
	(6)	Η Φασιστική Επανάσταση έχει πάει πολύ μακριά στον πολιτικό τομέα. Αλλά χρειάζεται ακόμα περισσότερη δουλειά. Δεν είναι τυχαίο που εισαγάγαμε σ' εσάς την έννοια της Επανάστασης ως αιώνιο τρόπο κατάκτησης. (<i>Συγχαρητήρια</i>). Στον οικονομικό τομέα έχουμε βάλει τις βάσεις από το 1926: οι προτάσεις είναι εκεί.
	3 (1)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι

	(1)	Κάποιοι νόμιζαν ότι τέτοια χαρακτηριστικά δεν υπήρχαν στον ιταλικό λαό. Αυτός ήταν ένας λανθασμένος ισχυρισμός από όσους δε μας γνωρίζουν πολύ καλά.
	4 (5)	Μνήμες - Συναισθήματα
	(1)	Ήρθα να σας επισκεφτώ για να κρατήσω την υπόσχεσή μου (<i> παρατεταμένο χειροκρότημα </i>) και είμαι πραγματικά χαρούμενος για αυτή τη μέρα,
	(2)	που με έφερε σε επαφή με τον γενναιόδωρο λαό της Απουλίας (<i> πολύ δυνατό χειροκρότημα </i>), έναν λαό δυνατών αγροτών και επιχειρηματιών ναυτικών —δύο τύποι Ιταλών που είναι ιδιαίτερα αγαπητοί στην καρδιά μου.
	(3)	Η Μεσόγειος είναι σίγουρα μια νότια θάλασσα. Στις ακτές της Μεσογείου γεννήθηκαν οι μεγάλες φιλοσοφίες, οι μεγάλες θρησκείες, οι μεγάλοι ποιητές και μια αυτοκρατορία που άφησε ανεξίτηλα ίχνη στην ιστορία όλων των πολιτισμένων λαών.
	(4)	Τριάντα αιώνες ιστορίας μας επιτρέπουν να κοιτάξουμε με υπέρτατο οίκτο ορισμένα δόγματα πέρα από τις Άλπεις, που υποστηρίζονται από τους απογόνους ανθρώπων που δεν μπορούσαν να γράψουν, και επομένως δεν μπορούσαν να τεκμηριώσουν την ύπαρξή τους, σε μια εποχή που η Ρώμη είχε ήδη τον Καίσαρα, τον Βιργίλιο και τον Αύγουστο.
	(5)	Η Απουλία σήμερα, με το Μπάρι επικεφαλής της, είναι μια βαθιά φασιστική γη, που έχει δώσει φοβερά τάγματα δράσης, που έχει δώσει Μάρτυρες, των οποίων η μνήμη ζει για πάντα στις καρδιές μας. Σήμερα αισθάνεστε σαν ένα οικείο μέρος του σώματος του ιταλικού λαού.
	5 (1)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Λέω σε όλους και ιδιαίτερα στους λαούς της Ανατολής, που είναι τόσο κοντά μας και με τους οποίους έχουμε επαφή για πολλούς αιώνες, λέω: πιστέψτε στη συνεργατική βούληση της φασιστικής Ιταλίας, συνεργαστείτε μαζί μας , ας ανταλλάξουμε αγαθά και ιδέες, ας δούμε —με την κοινή προσπάθεια όλων, κοντινών και μακρινών— αν είναι δυνατόν να ξεφύγουμε από αυτή την κατάθλιψη που κυριεύει τα πνεύματα και αφανίζει τη ζωή.
	6 (7)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία

	(1)	Στο τέλος αυτής της φλογερής και ηλιόλουστης ημέρας -άρα μιας φασιστικής μέρας- σίγουρα δε θέλετε να ακούσετε έναν πολιτικό λόγο με την παραδοσιακή έννοια του όρου.
	(2)	Τι ήταν η Απουλία πριν από την Επανάσταση; Μια περιοχή στην οποία ένα ένδοξο παρελθόν είχε αφήσει μνημεία απaráμιλλης ομορφιάς. Αυτό είναι το παρελθόν. Όμως εμείς οι φασίστες αγωνιζόμαστε για το μέλλον, το οποίο το νιώθουμε ως δημιουργήμα της θέλησής μας, προσηλωμένο στον στόχο της νίκης.
	(3)	Η Απουλία σήμερα, με το Μπάρι επικεφαλής της, είναι μια βαθιά φασιστική γη, που έχει δώσει φοβερά τάγματα δράσης, που έχει δώσει Μάρτυρες, των οποίων η μνήμη ζει για πάντα στις καρδιές μας. Σήμερα αισθάνεστε σαν ένα οικείο μέρος του σώματος του ιταλικού λαού.
	(4)	Θα ήθελα να επισημάνω αυτό το γεγονός: δεν είναι άνευ σημασίας ότι ένα караβάνι ήρθε στο Μπάρι από το Τορίνο. Με αυτό το Τορίνο απέδειξε για άλλη μια φορά αυτή την πατριωτική και εθνική ευαισθησία που, στην εποχή της Ιταλικής Ενοποίησης, το έκανε το προπύργιο της Πατρίδας. (<i>Χειροκρότημα</i>). Αξίζει επίσης να αναφέρουμε ότι ένας από τους πιο στενούς φίλους και συνεργάτες του Camillo Cavour ήταν από το Μπάρι: ο Giuseppe Massari (<i>χειροκρότημα</i>), ο οποίος άφησε ένα ημερολόγιο στο οποίο, μέρα με τη μέρα, δείχνει πώς ο Cavour έζησε και αγωνίστηκε για την ανεξαρτησία και το μέλλον της Πατρίδας.
	(5)	Η Φασιστική Επανάσταση έχει πάει πολύ μακριά στον πολιτικό τομέα. Αλλά χρειάζεται ακόμα περισσότερη δουλειά. Δεν είναι τυχαίο που εισαγάγαμε σ' εσάς την έννοια της Επανάστασης ως αιώνιο τρόπο κατάκτησης. (<i>Συγχαρητήρια</i>). Στον οικονομικό τομέα έχουμε βάλει τις βάσεις από το 1926: οι προτάσεις είναι εκεί.
	(6)	Κάποιοι μπορεί να με ρωτήσουν: ποιος είναι ο στόχος; Απαντώ: στόχος της πορείας μας στον οικονομικό τομέα είναι η πραγματοποίηση μιας ανώτερης κοινωνικής δικαιοσύνης για τον ιταλικό λαό.
	(7)	Υπό το σύμβολο του φασισμού, κερδίσαμε. Υπό το σύμβολο του φασισμού θα νικήσουμε και αύριο. Πειστήκατε;
	7 (3)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
	(1)	Η Απουλία σήμερα, με το Μπάρι επικεφαλής της, είναι μια βαθιά φασιστική γη, που έχει δώσει φοβερά τάγματα δράσης, που έχει δώσει Μάρτυρες, των οποίων η μνήμη

		ζει για πάντα στις καρδιές μας. Σήμερα αισθάνεστε σαν ένα οικείο μέρος του σώματος του ιταλικού λαού.
	(2)	Θα ήθελα να επισημάνω αυτό το γεγονός: δεν είναι άνευ σημασίας ότι ένα караβάνι ήρθε στο Μπάρι από το Τορίνο. Με αυτό το Τορίνο απέδειξε για άλλη μια φορά αυτή την πατριωτική και εθνική ευαισθησία που, στην εποχή της Ιταλικής Ενοποίησης, το έκανε το προπύργιο της Πατρίδας. (<i>Χειροκρότημα</i>). Αξίζει επίσης να αναφέρουμε ότι ένας από τους πιο στενούς φίλους και συνεργάτες του Camillo Cavour ήταν από το Μπάρι: ο Giuseppe Massari (<i>χειροκρότημα</i>), ο οποίος άφησε ένα ημερολόγιο στο οποίο, μέρα με τη μέρα, δείχνει πώς ο Cavour έζησε και αγωνίστηκε για την ανεξαρτησία και το μέλλον της Πατρίδας.
	(3)	Υπό το σύμβολο του φασισμού, κερδίσαμε. Υπό το σύμβολο του φασισμού θα νικήσουμε και αύριο. Πειστήκατε;
	10 (3)	Ο λαός-η λαϊκή βάση
	(1)	που με έφερε σε επαφή με τον γενναϊόδρο λαό της Απουλίας, έναν λαό δυνατών αγροτών και επιχειρηματιών ναυτικών —δύο τύποι Ιταλών που είναι ιδιαίτερα αγαπητοί στην καρδιά μου.
	(2)	Στην τριχλιετή ιστορία του, ο ιταλικός λαός έχει δώσει τρομερά παραδείγματα νομικής, πολιτικής και κοινωνικής οργάνωσης.
	(3)	Κάποιοι μπορεί να με ρωτήσουν: ποιος είναι ο στόχος; Απαντώ: στόχος της πορείας μας στον οικονομικό τομέα είναι η πραγματοποίηση μιας ανώτερης κοινωνικής δικαιοσύνης για τον ιταλικό λαό.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές - α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1935 1 Γυναίκες της Ιταλίας	10 (31)	
	1 (6)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα - μεταρρυθμίσεις
		Έχετε κάθε δικαίωμα να αποτελέσετε την εμπροσθοφυλακή αυτού του γυναικείου ιταλικού στρατού στον οποίο το καθεστώς έχει εμπιστευθεί το καθήκον της μεθοδικής αντίδρασης με ενέργεια και στιβαρότητα
		Επομένως, το Κόμμα και το Καθεστώς βασίζονται σε εσάς, στην ευαισθησία σας, στην υπομονή σας, στην επιμονή σας, και πάνω απ' όλα βασίζονται σε αυτό το πνεύμα του φλεγόμενου πατριωτισμού που καίει στις καρδιές όλων των Ιταλίδων.
		Αυτή είναι η πραγματικότητα του σήμερα.
		Ποιο είναι όμως το έγκλημα που υποτίθεται ότι έχει διαπράξει η Ιταλία; Κανένα, εκτός αν είναι έγκλημα να επαναφέρεις τον πολιτισμό, να χτίζεις δρόμους και σχολεία, να διαδίδεις την υγιή και τη σύγχρονη πρόοδο. Δεν είναι η οικονομική πτυχή των κυρώσεων που μας ενοχλεί τόσο πολύ. Οι οικονομικές κυρώσεις, κατά μία έννοια, θα είναι χρήσιμες για τον ιταλικό λαό. Σήμερα επιτέλους συνειδητοποιήσαμε ότι έχουμε πολύ περισσότερες πρώτες ύλες από ότι πιστεύαμε προηγουμένως.
		Αυτό που περιφρονούμε για τις κυρώσεις είναι ο ηθικός τους χαρακτήρας.

		Ακόμα κι όταν όλα αυτά τελειώσουν, δε θα το ξεχάσουμε: η μνήμη αυτών των κυρώσεων θα μείνει βαθιά στην ψυχή μας.
	2 (1)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
		Ποιο είναι όμως το έγκλημα που υποτίθεται ότι έχει διαπράξει η Ιταλία; Κανένα, εκτός αν είναι έγκλημα να επαναφέρεις τον πολιτισμό, να χτίζεις δρόμους και σχολεία, να διαδίδεις την υγιή και τη σύγχρονη πρόοδο. Δεν είναι η οικονομική πτυχή των κυρώσεων που μας ενοχλεί τόσο πολύ. Οι οικονομικές κυρώσεις, κατά μία έννοια, θα είναι χρήσιμες για τον ιταλικό λαό. Σήμερα επιτέλους συνειδητοποιήσαμε ότι έχουμε πολύ περισσότερες πρώτες ύλες από ότι πιστεύαμε προηγουμένως.
	3 (5)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι
		ενάντια στην αποκρουστική οικονομική πολιορκία που στραγγαλίζει την Ιταλία.
		Κατά τη διάρκεια των ένδοξων και τραγικών χρόνων του Παγκοσμίου Πολέμου, όταν αυτή η οδυνηρή είδηση μεταδόθηκε στο κατώφλι σας, αν κάποιος σας έλεγε ότι μια μέρα οι χώρες στις οποίες είχατε προσφέρει τη ζωή στους νεαρούς γιους σας θα προμήθευαν μια μέρα την Ιταλία εχθρούς με εκρηκτικά όπλα για χρήση κατά των ιταλικών στρατευμάτων,
		Χωρίς συγκίνηση διάβασα χθες την επιστολή της μητέρας του Filippo Corridoni , η οποία θυμήθηκε το μήνυμα που έστειλε ο γιος της στη Συνδικαλιστική Ένωση του Μιλάνου, όταν έφευγε για το Μέτωπο: «Θα πολεμήσουμε για το μαρτυρικό Βέλγιο, για την εισβολή στη Γαλλία' για την απειλούμενη Αγγλία...»
		Τώρα αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι που βοηθήσαμε συνωμοτούν εναντίον της Ιταλίας.
		Τολμούν να εξισώσουν την Αιθιοπία με την Ιταλία σαν να ήταν ίσες, τολμούν να τις συγκρίνουν με τον ιταλικό λαό, τον ιταλικό λαό που συνεισέφερε τόσο πολύ στον πολιτισμό του κόσμου, έναν λαό που οι ειδικοί στη Γενεύη αντιμετωπίζουν τώρα ως αρουραίους εργαστηρίου πάνω στους οποίους μπορούν να κάνουν τα σκληρά πειράματά τους ατιμώρητα.
	4 (5)	Μνήμες - Συναισθήματα

		Πρώτα απ' όλα, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω που δεχτήκατε με τον μεγαλύτερο αυθορμητισμό την έκκληση που σας απηύθυνε το ανώτατο όργανο του καθεστώτος στην πρόσφατη συνεδρίασή σας.
		Επομένως, το Κόμμα και το Καθεστώς βασίζονται σε εσάς, στην ευαισθησία σας, στην υπομονή σας, στην επιμονή σας, και πάνω απ' όλα βασίζονται σε αυτό το πνεύμα του φλεγόμενου πατριωτισμού που τρέμει στις καρδιές όλων των Ιταλίδων.
		Αυτό που περιφρονούμε για τις κυρώσεις είναι ο ηθικός τους χαρακτήρας.
		Ακόμα κι όταν όλα αυτά τελειώσουν, δε θα το ξεχάσουμε: η μνήμη αυτών των κυρώσεων θα μείνει βαθιά στην ψυχή μας.
		Δε θέλω να προσθέσω τίποτα άλλο γιατί όλα όσα έχω πει και θα μπορούσα να πω υπάρχουν ήδη στις ψυχές σας. Είμαι βέβαιος ότι, όταν επιστρέψετε στις πόλεις σας, θα μεταδώσετε αυτά τα λόγια από τα βάθη της καρδιάς σας και θα τα διαδώσετε παντού, ώστε να γίνουν το «τάγμα» όλων των γυναικών της Ιταλίας και ολόκληρου του ιταλικού λαού.
	6 (4)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία
		Έχετε κάθε δικαίωμα να αποτελέσετε την εμπροσθοφυλακή αυτού του γυναικείου ιταλικού στρατού στον οποίο το καθεστώς έχει εμπιστευθεί το καθήκον της μεθοδικής αντίδρασης με ενέργεια και στιβαρότητα
		Επομένως, το Κόμμα και το Καθεστώς βασίζονται σε εσάς, στην ευαισθησία σας, στην υπομονή σας, στην επιμονή σας, και πάνω απ' όλα βασίζονται σε αυτό το πνεύμα του φλεγόμενου πατριωτισμού που καίει στις καρδιές όλων των Ιταλίδων.
		Τολμούν να εξισώσουν την Αιθιοπία με την Ιταλία σαν να ήταν ίσες, τολμούν να τις συγκρίνουν με τον ιταλικό λαό, τον ιταλικό λαό που συνεισέφερε τόσο πολύ στον πολιτισμό του κόσμου, έναν λαό που οι ειδικοί στη Γενεύη αντιμετωπίζουν τώρα ως αρουραίους εργαστηρίου πάνω στους οποίους μπορούν να κάνουν τα σκληρά πειράματά τους ατιμώρητα.
		Δε θέλω να προσθέσω τίποτα άλλο γιατί όλα όσα έχω πει και θα μπορούσα να πω υπάρχουν ήδη στις ψυχές σας. Είμαι βέβαιος ότι, όταν επιστρέψετε στις πόλεις σας, θα μεταδώσετε αυτά τα λόγια από τα βάθη της καρδιάς σας

		και θα τα διαδώσετε παντού, ώστε να γίνουν το «τάγμα» όλων των γυναικών της Ιταλίας και ολόκληρου του ιταλικού λαού.
	7 (4)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
		Έχετε κάθε δικαίωμα να αποτελέσετε την εμπροσθοφυλακή αυτού του γυναικείου ιταλικού στρατού στον οποίο το καθεστώς έχει εμπιστευθεί το καθήκον της μεθοδικής αντίδρασης με ενέργεια και στιβαρότητα
		Επομένως, το Κόμμα και το Καθεστώς βασίζονται σε εσάς, στην ευαισθησία σας, στην υπομονή σας, στην επιμονή σας, και πάνω απ' όλα βασίζονται σε αυτό το πνεύμα του φλεγόμενου πατριωτισμού που καίει στις καρδιές όλων των Ιταλίδων.
		Ποιο είναι όμως το έγκλημα που υποτίθεται ότι έχει διαπράξει η Ιταλία; Κανένα, εκτός αν είναι έγκλημα να επαναφέρεις τον πολιτισμό, να χτίζεις δρόμους και σχολεία, να διαδίδεις την υγιή και τη σύγχρονη πρόοδο. Δεν είναι η οικονομική πτυχή των κυρώσεων που μας ενοχλεί τόσο πολύ. Οι οικονομικές κυρώσεις, κατά μία έννοια, θα είναι χρήσιμες για τον ιταλικό λαό. Σήμερα επιτέλους συνειδητοποιήσαμε ότι έχουμε πολύ περισσότερες πρώτες ύλες από ότι πιστεύαμε προηγουμένως.
		Δε θέλω να προσθέσω τίποτα άλλο γιατί όλα όσα έχω πει και θα μπορούσα να πω υπάρχουν ήδη στις ψυχές σας. Είμαι βέβαιος ότι, όταν επιστρέψετε στις πόλεις σας, θα μεταδώσετε αυτά τα λόγια από τα βάθη της καρδιάς σας και θα τα διαδώσετε παντού, ώστε να γίνουν το «τάγμα» όλων των γυναικών της Ιταλίας και ολόκληρου του ιταλικού λαού.
	8 (1)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης
		Επομένως, το Κόμμα και το Καθεστώς βασίζονται σε εσάς, στην ευαισθησία σας, στην υπομονή σας, στην επιμονή σας, και πάνω απ' όλα βασίζονται σε αυτό το πνεύμα του φλεγόμενου πατριωτισμού που καίει στις καρδιές όλων των Ιταλίδων.
	9 (1)	Η ταυτότητα του ηγέτη
		Χωρίς συγκίνηση διάβασα χθες την επιστολή της μητέρας του Filippo Corridoni , η οποία θυμήθηκε το μήνυμα που έστειλε ο γιος της στη Συνδικαλιστική Ένωση του Μιλάνου, όταν έφευγε για το Μέτωπο: «Θα

		πολεμήσουμε για το μαρτυρικό Βέλγιο, για την εισβολή στη Γαλλία· για την απειλούμενη Αγγλία...»
	10 (4)	Ο λαός-η λαϊκή βάση
		Έχετε κάθε δικαίωμα να αποτελέσετε την εμπροσθοφυλακή αυτού του γυναικείου ιταλικού στρατού στον οποίο το καθεστώς έχει εμπιστευθεί το καθήκον της μεθοδικής αντίδρασης με ενέργεια και στιβαρότητα
		θα είχατε απορρίψει μια τέτοια ιδέα που θα τη θεωρούσατε κακή φαντασία.
		Τολμούν να εξισώσουν την Αιθιοπία με την Ιταλία σαν να ήταν ίσες, τολμούν να τις συγκρίνουν με τον ιταλικό λαό, τον ιταλικό λαό που συνεισέφερε τόσο πολύ στον πολιτισμό του κόσμου, έναν λαό που οι ειδικοί στη Γενεύη αντιμετωπίζουν τώρα ως αρουραίους εργαστηρίου πάνω στους οποίους μπορούν να κάνουν τα σκληρά πειράματά τους ατιμώρητα.
		Δε θέλω να προσθέσω τίποτα άλλο γιατί όλα όσα έχω πει και θα μπορούσα να πω υπάρχουν ήδη στις ψυχές σας. Είμαι βέβαιος ότι, όταν επιστρέψετε στις πόλεις σας, θα μεταδώσετε αυτά τα λόγια από τα βάθη της καρδιάς σας και θα τα διαδώσετε παντού, ώστε να γίνουν το «τάγμα» όλων των γυναικών της Ιταλίας και ολόκληρου του ιταλικού λαού.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές- α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1938 1 Λαός- εργατική τάξη	10 (54)	
	1 (13)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις
	(1)	Δεν ήρθα εδώ για να τονώσω το ηθικό σας, όπως ανόητα έχουν γράψει ορισμένοι κρετίνοι ξένοι συγγραφείς.
	(2)	Ήρθα εδώ για να να δω την πρόοδό σας...
	(3)	Η Τεργέστη βρίσκεται τώρα αντιμέτωπη με αυτή τη νέα κατάσταση, αλλά η Τεργέστη είναι έτοιμη να την αντιμετωπίσει και να την ξεπεράσει... Η Τεργέστη βασίζεται στη δύναμή της. Η Τεργέστη δεν μπορεί και ποτέ δε θα γυρίσει την πλάτη στη θάλασσα της.
	(4)	Αυτό που πρόκειται να σας πω δεν υπαγορεύεται αποκλειστικά από την πολιτική του Άξονα Ρώμης-Βερολίνου, ή ακόμα και από αισθήματα φιλίας που μας δένουν με τους Μαγυάρους, τους Πολωνούς και με τις εθνικότητες αυτής της χώρας που θα μπορούσε κανείς να περιγράψει ως «Πολυπολιτισμική Πολιτεία 2 ». Αυτό που πρόκειται να σας πω υπαγορεύεται από μια αίσθηση συνείδησης που θα ήθελα να

		αποκαλώ ευρωπαϊκή και όχι ιταλική. Όταν τα προβλήματα που θέτει η ιστορία φτάνουν σε τόσο βασανιστικό βαθμό πολυπλοκότητας, η λύση τους πρέπει να είναι αυτή που είναι η πιο απλή, η πιο λογική, η πιο ριζοσπαστική, αυτή που εμείς οι φασίστες ονομάζουμε ολοκληρωτική.
	(5)	Η λύση στο πρόβλημα που βασανίζει αυτή τη στιγμή την Ευρώπη έχει μόνο ένα όνομα: δημοψήφισμα. Δημοψήφισμα για όλες τις εθνικότητες που το απαιτούν, για τις εθνικότητες που αναγκάστηκαν να ενταχθούν στην ευρύτερη Τσεχοσλοβακία, η οποία σήμερα καταδεικνύει την έμφυτη προσποίησης της.
	(6)	Ελπίζουμε ότι αυτές τις τελευταίες ώρες θα επιτευχθεί ειρηνική λύση. Ευχόμαστε επίσης, εάν αυτό δεν είναι δυνατό, να περιοριστεί και να οριοθετηθεί η απορρέουσα σύγκρουση.
	(7)	Αν όμως αυτό δεν συμβεί και υπάρξει μια καθολική συμμαχία υπέρ ή κατά της Πράγας, ας γίνει γνωστό ότι η θέση της Ιταλίας έχει ήδη επιλεγεί.
	(8)	Όσον αφορά την εσωτερική πολιτική, το τρέχον φλέγον ζήτημα είναι το φυλετικό ζήτημα. Επίσης σε αυτόν τον τομέα θα υιοθετήσουμε τις απαραίτητες λύσεις.
	(9)	Η θέση μας έχει καθοριστεί από αυτά τα αδιαμφισβήτητα στοιχεία.
	(10)	Όταν όλα ειπωθούν και γίνουν όπως πρέπει, ο κόσμος θα εκπλαγεί ίσως περισσότερο από τη γενναιοδωρία μας παρά από τη σοβαρότητά μας.
	(11)	δηλαδή εκτός κι αν οι Σημίτες πέρα από τα σύνορά μας και εντός της χώρας μας, και κυρίως οι ισχυροί φίλοι και υπερασπιστές τους, μας αναγκάσουν να σκληρύνουμε ριζικά την πολιτική μας.
	(12)	Σε ό,τι αφορά ιδιαίτερα εσάς, αγαπητοί κάτοικοι της Τεργέστης, θα γίνουν τα πάντα για να τροφοδοτηθεί και να αναβαθμιστεί το εμπόριό σας, το οποία είναι η δεύτερη μεγαλύτερη οικονομική δύναμη στην Ιταλία. (<i>Πολύ ζωνρό χειροκρότημα</i>). Θα δοθεί δουλειά στα εργαστήρια και τα ναυπηγεία σας, που έχουν παγκόσμια αξιολογη φήμη.
	(13)	και γι' αυτό διεκδικώ περήφανα το προνόμιο να πετύχω αυτό που ήταν για πολλούς αιώνες ιδανικό της πόλης σας: ένα Πανεπιστήμιο, που θα ολοκληρωθεί τα επόμενα χρόνια. Η Πάδοβα, που για πολλούς αιώνες ήταν το μοναδικό πανεπιστήμιο του βενετσιάνικου λαού, μέσα στον άγρυπνο πατριωτισμό της, θα είναι αυτή που θα κρατήσει το λάβαρο στη νέα της Ιουλιανή αδερφή.

	2 (5)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	εκείνη η ορατά παλλόμενη δόνηση του μεγάλου γεγονότος που πραγματοποιήθηκε με την Ιταλική Νίκη.
	(2)	Επέστρεψα το 1920 και το 1921, όταν βασανίζομασταν από τα ζητήματα μιας μέτριας και από ορισμένες απόψεις απεχθούς ειρήνης, ενώ η διμοιρία της Τριεστίνης καθάριζε δυναμικά και ηρωικά την πόλη σας από τα πολλά λείψανα του παλιού καθεστώτος.
	(3)	Επιστρέφω κοντά σας σήμερα μετά από πολλά χρόνια, και από την πρώτη κιόλας ματιά μου μπόρεσα να αναγνωρίσω τη μεγάλη και ισχυρή πρόοδο που σημείωσε η Τεργέστη σας—η Τεργέστη μας.
	(4)	Ήρθε η νίκη. Είχατε επανενωθεί πολιτικά με την Ιταλία — λέω πολιτικά, γιατί ήσασταν ήδη πνευματικά ενωμένοι.
	(5)	Μόλις τοποθετήθηκε αυτή η ιστορική θέση, το αυτοκρατορικό σας υπόβαθρο γκρεμίστηκε. Όμως η Τεργέστη ξανάρχισε με ενθουσιασμό την πορεία με δική της πρωτοβουλία, με τις ναυτικές της παραδόσεις, με τη μακρά προετοιμασία της. Αυτό που έχει κάνει η Τεργέστη τα τελευταία είκοσι χρόνια είναι ορατό και θαυμάζεται τόσο από Ιταλούς όσο και από ξένους.
	3 (7)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι
	(1)	Επέστρεψα το 1920 και το 1921, όταν βασανίζομασταν από τα ζητήματα μιας μέτριας και από ορισμένες απόψεις απεχθούς ειρήνης, ενώ η διμοιρία της Τριεστίνης καθάριζε δυναμικά και ηρωικά την πόλη σας από τα πολλά λείψανα του παλιού καθεστώτος.
	(2)	Το 1914 η διπλή μοναρχία ρίσκαρε, έπαιξε ένα ακραίο στοίχημα: έχασαν.
	(3)	Ο Βρετανός πρωθυπουργός πρέπει να αντιλήφθηκε αυτή την αναγκαιότητα όταν έτρεξε από το Λονδίνο στο Μόναχο, ένας ιπτάμενος αγγελιοφόρος της ειρήνης, γιατί όχι μόνο οι καθυστερήσεις δε βοηθούν στη λύση, αλλά κάνουν πιο βέβαιη μια θανατηφόρα σύγκρουση. Αυτή η λύση, παρά την εκστρατεία της Μόσχας, διεισδύει ήδη στην καρδιά των ευρωπαϊκών λαών.

	(4)	Όσοι πιστεύουν ότι μιμηθήκαμε υπάκουα οποιονδήποτε, ή χειρότερα, ενεργήσαμε βάσει υποδείξεων, είναι ανόητοι
	(5)	Το εβραϊκό πρόβλημα είναι επομένως μόνο μια πτυχή αυτού του φαινομένου.
	(6)	Ο Εβραίος υπήρξε παγκοσμίως, για δεκαέξι χρόνια, παρά την πολιτική μας, ένας ασυμβίβαστος εχθρός του φασισμού . Στην Ιταλία η πολιτική μάς οδήγησε, στα σημειτικά στοιχεία, σε αυτό που σήμερα μπορεί να ονομαστεί «αληθινή βιασύνη για την επιβίβαση στο πλοίο». Ωστόσο, οι ιταλικής υπηκοότητας Εβραίοι που έχουν αδιαμφισβήτητη στρατιωτική ή πολιτική αξία έναντι της Ιταλίας και του καθεστώτος, θα βρουν κατανόηση και δικαιοσύνη. Όσο για τους άλλους, τους περιμένει μια πολιτική διαχωρισμού.
	(7)	δηλαδή εκτός κι αν οι Σημίτες πέρα από τα σύνορά μας και εντός της χώρας μας, και κυρίως οι ισχυροί φίλοι και υπερασπιστές τους, μας αναγκάσουν να σκληρύνουμε ριζικά την πολιτική μας.
	4 (6)	Μνήμες - Συναισθήματα
	(1)	Είναι η τέταρτη φορά που έχω την τύχη, την τιμή και τη χαρά να μιλήσω μαζί σας. Η πρώτη φορά ήταν τον Δεκέμβριο του 1918, όταν στην αύρα της πόλης σας και στις ψυχές σας υπήρχε ακόμα
	(2)	Όταν το 1866 το νεαρό Βασίλειο της Ιταλίας, στρατιωτικά συμμαχικό με την Πρωσία, σταμάτησε τα σύνορά του στον ποταμό Judrio, φάνηκε στον επιπόλαιο παρατηρητή ότι η μοίρα της Τεργέστης ήταν προδιαγεγραμμένη. Δεκαέξι χρόνια αργότερα, η Τεργέστη απάντησε με την κίνηση του Ομπερντάν, ενώ ο αλυτρωτισμός φούντωσε σε ολόκληρη την ιταλική νεολαία.
	(3)	Μόλις τοποθετήθηκε αυτή η ιστορική θέση, το αυτοκρατορικό σας υπόβαθρο γκρεμίστηκε. Όμως η Τεργέστη ξανάρχισε με ενθουσιασμό την πορεία με δική της πρωτοβουλία, με τις ναυτικές της παραδόσεις, με τη μακρά προετοιμασία της. Αυτό που έχει κάνει η Τεργέστη τα τελευταία είκοσι χρόνια είναι ορατό και θαυμάζεται τόσο από Ιταλούς όσο και από ξένους.
	(4)	Τον Μάρτιο του 1938 έλαβε χώρα ένα μοιραίο γεγονός [το Anschluss- η προσάρτηση της Αυστρίας από τους Ναζί], το οποίο είχε ήδη σκιαγραφηθεί από το 1878, όπως πολύ καλά γνωρίζετε. Εκατομμύρια άντρες το ήθελαν, κανείς δεν τους εναντιώθηκε.

	(5)	Ελπίζουμε ότι αυτές τις τελευταίες ώρες θα επιτευχθεί ειρηνική λύση. Ευχόμαστε επίσης, εάν αυτό δεν είναι δυνατό, να περιοριστεί και να οριοθετηθεί η απορρέουσα σύγκρουση.
	(6)	στους οποίους δεν ξέρουμε αν πρέπει να δείξουμε την περιφρόνηση ή τον οίκτο μας.
	5 (4)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	αλλά πρέπει να τις αναλάβουν δυναμικά και εξ ολοκλήρου.
	(2)	Αυτό που πρόκειται να σας πω δεν υπαγορεύεται αποκλειστικά από την πολιτική του Άξονα Ρώμης-Βερολίνου, ή ακόμα και από αισθήματα φιλίας που μας δένουν με τους Μαγυάρους, τους Πολωνούς και με τις εθνικότητες αυτής της χώρας που θα μπορούσε κανείς να περιγράψει ως «Πολυπολιτισμική Πολιτεία 2 ». Αυτό που πρόκειται να σας πω υπαγορεύεται από μια αίσθηση συνείδησης που θα ήθελα να αποκαλώ ευρωπαϊκή και όχι ιταλική. Όταν τα προβλήματα που θέτει η ιστορία φτάνουν σε τόσο βασανιστικό βαθμό πολυπλοκότητας, η λύση τους πρέπει να είναι αυτή που είναι η πιο απλή, η πιο λογική, η πιο ριζοσπαστική, αυτή που εμείς οι φασίστες ονομάζουμε ολοκληρωτική.
	(3)	Αλλά πρέπει να ειπωθεί και κάτι άλλο: μερικές φορές τα γεγονότα κινούνται με ταχύτητα χιονοστιβάδας και τότε καθίσταται απαραίτητο να ληφθούν άμεσα μέτρα για την αποφυγή αναταραχών και επιπλοκών.
	(4)	Το φυλετικό πρόβλημα δεν ξέσπασε ξαφνικά από το πουθενά, όπως νομίζουν όσοι δεν είναι συνηθισμένοι στα ξαφνικά ξυπνήματα— αφού είναι συνηθισμένοι στους μεγάλους ύπνους της πολυθρόνας. Σχετίζεται με την αυτοκρατορική κατάκτηση γιατί η ιστορία μας διδάσκει ότι οι αυτοκρατορίες κατακτούνται με όπλα, αλλά κατέχονται από το κύρος. Και για το κύρος είναι απαραίτητο να έχουμε μια ξεκάθαρη, αυστηρή φυλετική συνείδηση, που να καθιερώνει όχι μόνο τις διαφορές, αλλά και με μεγάλη σαφήνεια τα σημεία στα οποία είμαστε ανώτεροι.
	6 (5)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία
	(1)	Αυτό που πρόκειται να σας πω δεν υπαγορεύεται αποκλειστικά από την πολιτική του Άξονα Ρώμης-Βερολίνου, ή ακόμα και από αισθήματα φιλίας που μας δένουν με τους Μαγυάρους, τους Πολωνούς και με τις εθνικότητες αυτής της χώρας που θα μπορούσε κανείς να περιγράψει ως « Μωσαϊκή(πολυπολιτισμική) Πολιτεία Νο 2 ». Αυτό που πρόκειται να σας πω υπαγορεύεται από μια αίσθηση συνείδησης που

		θα ήθελα να αποκαλώ ευρωπαϊκή και όχι ιταλική. Όταν τα προβλήματα που θέτει η ιστορία φτάνουν σε τόσο βασανιστικό βαθμό πολυπλοκότητας, η λύση τους πρέπει να είναι αυτή που είναι η πιο απλή, η πιο λογική, η πιο ριζοσπαστική, αυτή που εμείς οι φασίστες ονομάζουμε ολοκληρωτική.
	(2)	Το φυλετικό πρόβλημα δεν ξέσπασε ξαφνικά από το πουθενά, όπως νομίζουν όσοι δεν είναι συνηθισμένοι στα ξαφνικά ξυπνήματα— αφού είναι συνηθισμένοι στους μεγάλους ύπνους της πολυθρόνας. Σχετίζεται με την αυτοκρατορική κατάκτηση γιατί η ιστορία μας διδάσκει ότι οι αυτοκρατορίες κατακτούνται με όπλα, αλλά κατέχονται από το κύρος. Και για το κύρος είναι απαραίτητο να έχουμε μια ξεκάθαρη, αυστηρή φυλετική συνείδηση, που να καθιερώνει όχι μόνο τις διαφορές, αλλά και με μεγάλη σαφήνεια τα σημεία στα οποία είμαστε ανώτεροι.
	(3)	Η θέση μας έχει καθοριστεί από αυτά τα αδιαμφισβήτητα στοιχεία.
	(4)	Αλλά για εμάς τους φασίστες η πηγή όλων των πραγμάτων είναι η αιώνια δύναμη του πνεύματος.
	(5)	Άντρες και γυναίκες της Τεργέστης! Μετά από αυτά που είπα, σας ρωτάω τώρα: Υπάρχει κάποιος ανάμεσά σας με ιταλικό αίμα και ψυχή (φωνάζει: «Όλοι μας!») που μπορεί για μια στιγμή — επαναλαμβάνω, για μια φευγαλέα στιγμή— να αμφισβητήσει το μέλλον της πόλης σας (φωνάζει: «Όχι!») ενωμένοι κάτω από το σύμβολο του Lictor, που αντιπροσωπεύει το θράσος, την επιμονή, την επέκταση και τη δύναμη;
	7 (2)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
	(1)	Ήρθε η νίκη. Είχατε επανενωθεί πολιτικά με την Ιταλία — λέω πολιτικά, γιατί ήσασταν ήδη πνευματικά ενωμένοι.
	(2)	Άντρες και γυναίκες της Τεργέστης! Μετά από αυτά που είπα, σας ρωτάω τώρα: Υπάρχει κάποιος ανάμεσά σας με ιταλικό αίμα και ψυχή (φωνάζει: «Όλοι μας!») που μπορεί για μια στιγμή — επαναλαμβάνω, για μια φευγαλέα στιγμή— να αμφισβητήσει το μέλλον της πόλης σας (φωνάζει: «Όχι!») ενωμένοι κάτω από το σύμβολο του Lictor, που αντιπροσωπεύει το θράσος, την επιμονή, την επέκταση και τη δύναμη;
	8 (2)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης

	(1)	Το φυλετικό πρόβλημα δεν ξέσπασε ξαφνικά από το πουθενά, όπως νομίζουν όσοι δεν είναι συνηθισμένοι στα ξαφνικά ξυπνήματα— αφού είναι συνηθισμένοι στους μεγάλους ύπνους της πολυθρόνας. Σχετίζεται με την αυτοκρατορική κατάκτηση γιατί η ιστορία μας διδάσκει ότι οι αυτοκρατορίες κατακτούνται με όπλα, αλλά κατέχονται από το κύρος. Και για το κύρος είναι απαραίτητο να έχουμε μια ξεκάθαρη, αυστηρή φυλετική συνείδηση, που να καθιερώνει όχι μόνο τις διαφορές, αλλά και με μεγάλη σαφήνεια τα σημεία στα οποία είμαστε ανώτεροι.
	(2)	Δεν πρέπει ποτέ να έχετε την εντύπωση ότι η Ρώμη—μόνο και μόνο επειδή είναι μακρινή πόλη—είναι μακριά. Όχι! Η Ρώμη είναι εδώ. Είναι παρούσα στον λόφο σας και στη θάλασσα σας είναι παρούσα στους αιώνες που ήταν και στους αιώνες που θα έρθουν (στο εξής) εδώ, με τους νόμους της, με τα χέρια της και με τον Βασιλιά της.
	9 (5)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Επέστρεψα το 1920 και το 1921, όταν βασανιζόμασταν από τα ζητήματα μιας μέτριας και από ορισμένες απόψεις απεχθούς ειρήνης, ενώ η διμοιρία της Τριεστίνης καθάριζε δυναμικά και ηρωικά την πόλη σας από τα πολλά λείψανα του παλιού καθεστώτος.
	(2)	Επιστρέφω κοντά σας σήμερα μετά από πολλά χρόνια, και από την πρώτη κιόλας ματιά μου μπόρεσα να αναγνωρίσω τη μεγάλη και ισχυρή πρόοδο που σημείωσε η Τεργέστη σας—η Τεργέστη μας.
	(3)	Δεν ήρθα εδώ για να τονώσω το ηθικό σας, όπως ανόητα έχουν γράψει ορισμένοι κρετίνοι ξένοι συγγραφείς.
	(4)	και γι' αυτό διεκδικώ περήφανα το προνόμιο να πετύχω αυτό που ήταν για πολλούς αιώνες ιδανικό της πόλης σας: ένα Πανεπιστήμιο, που θα ολοκληρωθεί τα επόμενα χρόνια. Η Πάδοβα, που για πολλούς αιώνες ήταν το μοναδικό πανεπιστήμιο του βενετσιάνικου λαού, μέσα στον άγρυπνο πατριωτισμό της, θα είναι αυτή που θα κρατήσει το λάβαρο στη νέα της Ιουλιανή αδερφή.
	(5)	και γι' αυτό διεκδικώ περήφανα το προνόμιο να πετύχω αυτό που ήταν για πολλούς αιώνες ιδανικό της πόλης σας: ένα Πανεπιστήμιο, που θα ολοκληρωθεί τα επόμενα χρόνια. Η Πάδοβα, που για πολλούς αιώνες ήταν το μοναδικό πανεπιστήμιο του

		βενετσιάνικου λαού, μέσα στον άγρυπνο πατριωτισμό της, θα είναι αυτή που θα κρατήσει το λάβαρο στη νέα της Ιουλιανή αδερφή.
	10 (5)	Ο λαός-η λαϊκή βάση
	(1)	Δεν το χρειάζεστε, γιατί το ηθικό σας ήταν πάντα πολύ υψηλό.
	(2)	Τέσσερα μακρά χρόνια σας περιμέναμε, αγαπητοί Τριεστίνοι , περισσότερα από τα προηγούμενα πενήντα χρόνια.
	(3)	Μόλις τοποθετήθηκε αυτή η ιστορική θέση, το αυτοκρατορικό σας υπόβαθρο γκρεμίστηκε. Όμως η Τεργέστη ξανάρχισε με ενθουσιασμό την πορεία με δική της πρωτοβουλία, με τις ναυτικές της παραδόσεις, με τη μακρά προετοιμασία της. Αυτό που έχει κάνει η Τεργέστη τα τελευταία είκοσι χρόνια είναι ορατό και θαυμάζεται τόσο από Ιταλούς όσο και από ξένους.
	(4)	Λαέ της Τεργέστης! Υπάρχουν στιγμές στη ζωή των λαών κατά τις οποίες οι άνθρωποι που τους καθοδηγούν δεν χρειάζεται να αρνηθούν τις ευθύνες τους,
	(5)	Άντρες και γυναίκες της Τεργέστης! Μετά από αυτά που είπα, τώρα σας ρωτάω: Υπάρχει κάποιος ανάμεσά σας από ιταλικό αίμα και ψυχή (φωνάζει: «Όλοι μας!») που μπορεί για μια στιγμή — επαναλαμβάνω, για μια φευγαλέα στιγμή— να αμφισβητήσει το μέλλον της πόλης σας (φωνάζει: «Όχι!») ενωμένοι κάτω από το σύμβολο του Lictor, που αντιπροσωπεύει το θράσος, την επιμονή, την επέκταση και τη δύναμη;

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1939 1 Λαός-εργατική τάξη	10 (15)	
	1 (2)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα - μεταρρυθμίσεις
	(1)	Το κύριο πλεονέκτημα είναι ο Φράνκο και τα στρατεύματά του, αλλά είχαν βοήθεια από τους στρατιώτες του ένδοξου στρατού μας και τους Μελανοχίτωνες . Είπαν να μην περάσουμε, και περάσαμε. Αλλά είναι ακόμα πιο σημαντικό να πούμε ότι θα περάσουμε ξανά.
	(2)	Με διπλωματία ή χωρίς, δε σκοπεύουμε να μείνουμε αιώνια αιχμάλωτοι της Μεσογείου.
	2 (2)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Το κύριο πλεονέκτημα είναι ο Φράνκο και τα στρατεύματά του, αλλά είχαν βοήθεια από τους στρατιώτες του ένδοξου στρατού μας και τους Μελανοχίτωνες . Είπαν να μην περάσουμε, και περάσαμε. Αλλά είναι ακόμα πιο σημαντικό να πούμε ότι θα περάσουμε ξανά.
	(2)	Όλες οι ελπίδες, όλες οι προφητείες της Αριστεράς -ηλίθιες και άθλιες- διαγεύσθηκαν από τη θέλησή μας, την επιμονή μας, την πίστη μας και από τις ιταλικές ξιφολόγχες. Οι ομιλίες μπορεί να είναι περιττές και επιβλαβείς αν δε συνοδεύονται από γεγονότα.

	3 (1)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι
	(1)	Όλες οι ελπίδες, όλες οι προφητείες της Αριστεράς -ηλίθιες και άθλιες- διαψεύστηκαν από τη θέλησή μας, την επιμονή μας, την πίστη μας και από τις ιταλικές ξιφολόγχες. Οι ομιλίες μπορεί να είναι περιττές και επιβλαβείς αν δε συνοδεύονται από γεγονότα.
	4 (4)	Μνήμες - Συναισθήματα
	(1)	Σύντροφοι, συναντιόμαστε σε μια στιγμή που χαρά και περηφάνια γεμίζουν τις καρδιές μας
	(2)	Νιώθω τον ενθουσιασμό σας από τα λόγια μου που επηρεάζουν άμεσα τις καρδιές σας.
	(3)	Η επαρχία σας έχει την τιμή και την υπερηφάνεια να γεννήσει έναν από τους κουαντρομβίρους της Επανάστασης [Michele Bianchi] (<i>χειροκροτήματα</i>) και τώρα τα λείψανά του στεγάζονται στους λόφους του Belmonte, με θέα στη θάλασσα της Ρώμης. Για δεκαπέντε χρόνια ήταν ένας από τους πιο στενούς μου συντρόφους.
	(4)	Σύντροφοι! Σε κάθε στιγμή της ζωής σας να είστε Φασίστες, να είστε Ιταλοί, να είστε περήφανοι και άξιοι της μνήμης Του.
	5 (1)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Σύντροφοι! Σε κάθε στιγμή της ζωής σας να είστε Φασίστες, να είστε Ιταλοί, να είστε περήφανοι και άξιοι της μνήμης Του.
	6 (3)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία
	(1)	Μπορούσα να βασιστώ απόλυτα στις αρετές του, που ήταν οι αρετές της γης και της φυλής σας: πολύ τυπικές ιταλικές αρετές.
	(2)	Μπορώ να θυμηθώ μια φράση του, που ήταν σπάνιας και βαθιάς ευγλωττίας: «Ακόμα και όταν δίνεις τα πάντα για την Πατρίδα, δε δίνεις αρκετά».
	(3)	Σύντροφοι! Σε κάθε στιγμή της ζωής σας να είστε Φασίστες, να είστε Ιταλοί, να είστε περήφανοι και άξιοι της μνήμης Του.
	7 (1)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα

	(1)	Μπορώ να θυμηθώ μια φράση του, που ήταν σπάνιας και βαθιάς ευγλωττίας: «Ακόμα και όταν δίνεις τα πάντα για την Πατρίδα, δε δίνεις αρκετά».
	8 (1)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης
	(1)	Χάρη σε εμάς η σφυροδρέπανη σημαία εξαφανίστηκε εντελώς από το γενναιόδωρο έδαφος της Ισπανίας.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1939 2 Λαός-εργατική τάξη	10 (62)	
	1 (15)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα - μεταρρυθμίσεις
	(1)	Κοιτάζοντας πίσω τα τελευταία επτά χρόνια, τώρα που έχω την τύχη και τη χαρά να επιστρέψω ξανά κοντά σας, σας ρωτώ: Ο ιταλικός λαός παρέμεινε πιστός σε αυτή την τάξη πραγμάτων; (<i>Ο κόσμος φωνάζει: «Ναι!»</i>). Είναι ο ιταλικός λαός έτοιμος να παραμείνει πιστός;
	(2)	Καθώς σας μιλάω, εκατομμύρια άνδρες, ίσως εκατοντάδες εκατομμύρια άνδρες σε όλο τον κόσμο, μέσα από σκαμπανεβάσματα αισιοδοξίας και απαισιοδοξίας, αναρωτιούνται: «Οδεύουμε προς την ειρήνη ή τον πόλεμο;». Είναι ένα σοβαρό ερώτημα για όλους, αλλά ειδικά για εκείνους που έχουν την ευθύνη να λάβουν αυτήν την απόφαση.
	(3)	Υπάρχουν κάποιοι κόμποι στην ευρωπαϊκή πολιτική, αλλά για να λυθούν αυτά τα προβλήματα, ίσως δεν είναι απαραίτητο να καταφύγουμε στα όπλα. Ωστόσο,

		αυτοί οι κόμποι πρέπει να λυθούν μια για πάντα, γιατί μερικές φορές μια σκληρή πραγματικότητα είναι προτιμότερη από μια υπερβολικά μεγάλη αβεβαιότητα.
	(4)	Αυτή δεν είναι μόνο η σκέψη της Ιταλίας, αλλά είναι και η σκέψη της Γερμανίας, άρα και του Άξονα, εκείνου του Άξονα που, αφού υπήρξε για πολλά χρόνια μια παράλληλη δράση δύο Καθεστώτων και δύο Επαναστάσεων, θα γίνει - μέσω του συμφώνου του Μιλάνου και μέσω της στρατιωτικής συμμαχίας που θα υπογραφεί αυτό τον μήνα στο Βερολίνο—μια αχώριστη κοινωνία μεταξύ δύο κρατών και δύο λαών.
	(5)	Θα βαδίσουμε με τη Γερμανία, για να δώσουμε στην Ευρώπη αυτή την ειρήνη με δικαιοσύνη, που είναι κοινή επιθυμία όλων των λαών.
	(6)	Δεν θέλουμε ειρήνη απλώς και μόνο επειδή η εσωτερική μας κατάσταση είναι «καταστροφική», όπως ισχυρίζονται.
	(7)	Οι εποχές του Φραγκίσκου Α' και του Καρόλου Η' έχουν περάσει· ένας πόλεμος που δεν τον έχουμε κατά νου. Επίσης, πίσω από τις Άλπεις δεν υπήρχε, όπως υπάρχει σήμερα, ένας τρομερά δεμένος λαός 45 εκατομμυρίων ψυχών, και οι ξένοι εισβολείς από το Talamone μέχρι το Fornovo δε θα είχαν ποτέ τόσο μεγάλη παρουσία στην Ιταλία.
	(8)	Αλλά πρέπει να αναρωτηθούμε: η ειλικρινής επιθυμία για ειρήνη από τα ολοκληρωτικά κράτη αντιστοιχεί σε μια εξίσου ειλικρινή επιθυμία για ειρήνη από την πλευρά των μεγάλων δημοκρατιών; (<i>Το πλήθος φωνάζει: «Όχι! Όχι!»</i>). Έχετε ήδη απαντήσει: θα περιοριστώ στο να πω ότι η κατάσταση των πραγμάτων μας δίνει σίγουρα λόγους αμφιβολίας.
	(9)	Και προσπαθούμε να το αντικαταστήσουμε με περισσότερες ή λιγότερες εγγυήσεις, λίγο πολύ μονομερείς.
	(10)	Οι πόλεμοι δεν κερδίζονται μόνο με χρυσό. Εκτός από τον χρυσό, η θέληση είναι πιο σημαντική και το θάρρος είναι ακόμα πιο σημαντικό. Ένα τρομερό στράτευμα 150 εκατομμυρίων ταχέως αναπτυσσόμενων ανδρών, που εκτείνεται από τη Βαλτική έως τον Ινδικό Ωκεανό, δε θα συντριβεί. Κάθε επίθεση θα είναι άχρηστη, κάθε επίθεση θα αποκρούεται.
	(11)	Μετά το σύστημα των όπλων, θα καταρρεύσει και το σύστημα των εγγυήσεων.

	(12)	Και θα σας είναι επίσης ξεκάθαρο γιατί οπλιζόμαστε όλο και πιο δυνατά. (<i>το πλήθος απαντά με μια πολύ δυνατή κραυγή: «Ναι!»</i>) Για να μπορέσουμε να προστατεύσουμε την ειρήνη μας και να υπερασπιστούμε τον εαυτό μας ανά πάσα στιγμή από οποιαδήποτε επιθετικότητα μας απειλεί.
	(13)	Σύντροφοι! Θα αποφύγω να συζητήσω εσωτερικά θέματα. Αυτά τα θέματα μπορούν να περιοριστούν σε μία μόνο πρόταση: στην Ιταλία ο Λαός και το Καθεστώς αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο.
	(14)	Από κοινωνικής πλευράς, θα τηρήσουμε αυστηρά την πίστη στα αξιώματα της Επανάστασής μας. Μέσα από την εκπαίδευση των νέων γενεών, θα αναδημιουργήσουμε τον φυσικό και ηθικό τύπο του Νέου Ιταλού. Μέσω της αξιοποίησης των υπερπόντιων εδαφών μας, σκοπεύουμε να βελτιώσουμε τις συνθήκες διαβίωσης των εργαζομένων.
	(15)	Σύντροφοι! Ό,τι κι αν συμβεί, σας λέω με απόλυτη βεβαιότητα ότι όλοι οι στόχοι μας θα επιτευχθούν.
	2 (6)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Πράγματι, ο ιταλικός λαός έχει προχωρήσει μπροστά και έχει δημιουργήσει, πολέμησε και νίκησε. Πολέμησαν και κέρδισαν στην Αφρική,
	(2)	Πολέμησαν και κέρδισαν ενάντια στις κυρώσεις που επέβαλε η Κοινωνία των Εθνών,
	(3)	Πολέμησαν και κέρδισαν στην Ισπανία, στο πλευρό του ηρωικού πεζικού του Φράνκο, ενάντια σε έναν δημοκρατικό-μπολσεβίκικο συνασπισμό που βγήκε κυριολεκτικά διαλυμένος από τον πόλεμο.
	(4)	Μια περίληψη αυτών των τελευταίων επτά ετών: η κατάκτηση της Αυτοκρατορίας· η ένωση του Βασιλείου της Αλβανίας με το Βασίλειο της Ιταλίας· η αύξηση της δύναμής μας σε όλους τους τομείς.
	(5)	Πριν από ενενήντα χρόνια, το μικρό Πιεμόντε τόλμησε να αμφισβητήσει μια αυτοκρατορία αιώνων. Φαινόταν σαν μια πράξη απερίσκεπτης τρέλας. Αντίθετα, ήταν μια μεγάλη πράξη πίστης και αυτή η πράξη πίστης βρισκόταν στον απόηχο της ιστορίας. Και από τότε, όλοι οι λαοί που έκαναν τους εαυτούς τους εμπνευστές ενός ενιαίου κινήματος ονομάζονταν «Πιεμόντε».

	(6)	Τι τόξο ισχύος αναδύθηκε αυτά τα 90 χρόνια! Ποιος σήμερα θα μπορούσε να αμφιβάλλει για το μέλλον μας;
	3 (8)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι
	(1)	εναντίον ενός εχθρού που οι Ευρωπαίοι στρατιωτικοί εμπειρογνώμονες θεωρούσαν ως απολύτως αήττητο. Το ακούσατε αυτό; Ανίκητος!
	(2)	βρίσκονται τώρα θαμμένες σε εκείνο το μεγάλο μαυσωλείο από μάρμαρο που είχε ανεγερθεί στις όχθες της λίμνης της Γενεύης.
	(3)	Όσοι κάθε πρωί αναζητούν απεγνωσμένα μια πιθανή ρωγμή ή θραύσμα, τώρα θα είναι μπερδεμένοι και ταπεινωμένοι.
	(4)	Τα τελευταία 17 χρόνια οι αντίπαλοί μας περίμεναν μάταια την περίφημη «καταστροφή» και θα συνεχίσουν να περιμένουν μάταια για πολύ καιρό.
	(5)	Και ούτε οφείλεται σε απόφιο φόβο πολέμου, ένα συναίσθημα που μας είναι άγνωστο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι μηρυκασμοί ορισμένων στρατηγών από γειτονικές χώρες - οι οποίοι γελοία μιλούν για μια βόλτα στην κοιλάδα του Πάδου - μας κάνουν να γελάμε.
	(6)	Και στην ένδοξη στρατιωτική σας ιστορία, αγαπητέ Πιεμοντέζε, υπάρχουν πολλά αξιομνημόνευτα επεισόδια που δείχνουν ότι δεν είναι πολύ συνετό για αυτούς τους αλαζονικούς στρατηγούς να προτείνουν μια εύκολη εισβολή στην Ιταλία.
	(7)	Τα τελευταία χρόνια ο γεωγραφικός χάρτης των τριών ηπείρων έχει τροποποιηθεί αλλά πρέπει να σημειωθεί ότι ούτε η Ιαπωνία, ούτε η Γερμανία, ούτε η Ιταλία έχουν αφαιρέσει ούτε μια τετραγωνική ίντσα εδάφους ούτε έναν κάτοικο από την κυριαρχία των μεγάλων δημοκρατιών. Πώς εξηγείτε λοιπόν αυτή την οργή; (<i>Ο κόσμος φωνάζει: «Φόβος!»</i>). Περιμένουν πραγματικά να πιστέψουμε ότι οφείλεται σε ηθικούς ενδοιασμούς; Ίσως αγνοούμε τις μεθόδους με τις οποίες χτίστηκαν οι αυτοκρατορίες τους και τις μεθόδους με τις οποίες διατηρούνται ακόμη; (<i>Το πλήθος απαντά: «Τις ξέρουμε!»</i>). Επομένως, δεν είναι θέμα εδάφους είναι άλλο θέμα. Ένα σύστημα κατασκευάστηκε στις Βερσαλλίες. Ήταν το σύστημα των όπλων που στόχευαν στη Γερμανία και την Ιταλία. Τώρα αυτό το σύστημα έχει καταρρεύσει ανεπανόρθωτα.

	(8)	Το ότι οι δημοκρατίες δεν είναι ειλικρινά αφοσιωμένες στην υπόθεση της ειρήνης αποδεικνύεται από ένα αδιαμφισβήτητο γεγονός: ότι έχουν ήδη ξεκινήσει αυτό που θα μπορούσε να ονομαστεί λευκός πόλεμος: δηλαδή ένας πόλεμος στην οικονομική σφαίρα. Αυταπατώνται νομίζοντας ότι μας αποδυναμώνουν!
	4 (10)	Μνήμες - Συναισθήματα
	(1)	Θυμάστε τα τελευταία λόγια της ομιλίας που είχα την τιμή να εκφωνήσω ενώπιόν σας πριν από επτά χρόνια;
	(2)	Κοιτάζοντας πίσω τα τελευταία επτά χρόνια, τώρα που έχω την τύχη και τη χαρά να επιστρέψω ξανά κοντά σας, σας ρωτώ: Ο ιταλικός λαός παρέμεινε πιστός σε αυτή την τάξη πραγμάτων; (<i>Ο κόσμος φωνάζει: «Ναι!»</i>). Είναι ο ιταλικός λαός έτοιμος να παραμείνει πιστός;
	(3)	οι οποίες, δε λυπάμαι που το λέω,
	(4)	Καθώς σας μιλάω, εκατομμύρια άνδρες, ίσως εκατοντάδες εκατομμύρια άνδρες σε όλο τον κόσμο, μέσα από σκαμπανεβάσματα αισιοδοξίας και απαισιοδοξίας, αναρωτιούνται: «Οδεύουμε προς την ειρήνη ή τον πόλεμο;». Είναι ένα σοβαρό ερώτημα για όλους, αλλά ειδικά για εκείνους που έχουν την ευθύνη να λάβουν αυτήν την απόφαση.
	(5)	Και ούτε οφείλεται σε άτοφιο φόβο πολέμου, ένα συναίσθημα που μας είναι άγνωστο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι μηρυκασμοί ορισμένων στρατηγών από γειτονικές χώρες - οι οποίοι γελοία μιλούν για μια βόλτα στην κοιλάδα του Πάδου - μας κάνουν να γελάμε.
	(6)	Και στην ένδοξη στρατιωτική σας ιστορία, αγαπητέ Πιεμοντέζε, υπάρχουν πολλά αξιομνημόνευτα επεισόδια που δείχνουν ότι δεν είναι πολύ συνετό για αυτούς τους αλαζονικούς στρατηγούς να προτείνουν μια εύκολη εισβολή στην Ιταλία.
	(7)	Οι πόλεμοι δεν κερδίζονται μόνο με χρυσό. Εκτός από τον χρυσό, η θέληση είναι πιο σημαντική και το θάρρος είναι ακόμα πιο σημαντικό. Ένα τρομερό στράτευμα 150 εκατομμυρίων ταχέως αναπτυσσόμενων ανδρών, που εκτείνεται

		από τη Βαλτική έως τον Ινδικό Ωκεανό, δε θα συντριβεί. Κάθε επίθεση θα είναι άχρηστη, κάθε επίθεση θα αποκρούεται.
	(8)	Όλα αυτά απαιτούν αυστηρή πειθαρχία, συντονισμό προσπαθειών και ενίσχυση της πρωτόγνωρης θέλησής μας. Αλλά τίποτα από όλα αυτά δεν μπορεί να τρομάξει τους Ιταλούς της φασιστικής εποχής και λιγότερο από όλους, εσάς.
	(9)	Πριν από ενενήντα χρόνια, το μικρό Πιεμόντε τόλμησε να αμφισβητήσει μια αυτοκρατορία αιώνων. Φαινόταν σαν μια πράξη απερίσκεπτης τρέλας. Αντίθετα, ήταν μια μεγάλη πράξη πίστης και αυτή η πράξη πίστης βρισκόταν στον απόηχο της ιστορίας. Και από τότε, όλοι οι λαοί που έκαναν τους εαυτούς τους εμπνευστές ενός ενιαίου κινήματος ονομάζονταν «Πιεμόντε».
	(10)	Θα έπρεπε να είναι το κίνητρο μιας βαθιάς υπερηφάνειας για τον λαό του Τορίνο να θυμάται εκείνη την εποχή και να συγκρίνει την Ιταλία του 1848 με την Ιταλία του δέκατου έβδομου έτους της φασιστικής εποχής.
	5 (5)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Προχωρήστε μπροστά και δημιουργήστε και, αν χρειαστεί, πολεμήστε και κερδίστε.
	(2)	Υπάρχουν κάποιοι κόμποι στην ευρωπαϊκή πολιτική, αλλά για να λυθούν αυτά τα προβλήματα, ίσως δεν είναι απαραίτητο να καταφύγουμε στα όπλα. Ωστόσο, αυτοί οι κόμποι πρέπει να λυθούν μια για πάντα, γιατί μερικές φορές μια σκληρή πραγματικότητα είναι προτιμότερη από μια υπερβολικά μεγάλη αβεβαιότητα.
	(3)	Καλούμε τους πολεμιστές των μεγάλων δημοκρατιών να κρίνουν δίκαια την άποψή μας.
	(4)	Όλα αυτά απαιτούν αυστηρή πειθαρχία, συντονισμό προσπαθειών και ενίσχυση της πρωτόγνωρης θέλησής μας. Αλλά τίποτα από όλα αυτά δεν μπορεί να τρομάξει τους Ιταλούς της φασιστικής εποχής και λιγότερο από όλους, εσάς.
	(5)	Θα έπρεπε να είναι το κίνητρο μιας βαθιάς υπερηφάνειας για τον λαό του Τορίνο να θυμάται εκείνη την εποχή και να συγκρίνει την Ιταλία του 1848 με την Ιταλία του δέκατου έβδομου έτους της φασιστικής εποχής.
	6 (10)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία

	(1)	Τώρα απαντώ σε αυτό το ερώτημα δηλώνοντας ότι, μέσω μιας αντικειμενικής, ψυχρής ανάλυσης της κατάστασης, δεν υπάρχουν επί του παρόντος στην Ευρώπη ζητήματα τέτοιου μεγέθους και οξύτητας που να δικαιολογούν έναν ευρωπαϊκό πόλεμο που εξελίσσεται σε παγκόσμιο πόλεμο.
	(2)	Υπάρχουν κάποιοι κόμποι στην ευρωπαϊκή πολιτική, αλλά για να λυθούν αυτά τα προβλήματα, ίσως δεν είναι απαραίτητο να καταφύγουμε στα όπλα. Ωστόσο, αυτοί οι κόμποι πρέπει να λυθούν μια για πάντα, γιατί μερικές φορές μια σκληρή πραγματικότητα είναι προτιμότερη από μια υπερβολικά μεγάλη αβεβαιότητα.
	(3)	Αυτή δεν είναι μόνο η σκέψη της Ιταλίας, αλλά είναι και η σκέψη της Γερμανίας, άρα και του Άξονα, εκείνου του Άξονα που, αφού υπήρξε για πολλά χρόνια μια παράλληλη δράση δύο Καθεστώτων και δύο Επαναστάσεων, θα γίνει - μέσω του συμφώνου του Μιλάνου και μέσω της στρατιωτικής συμμαχίας που θα υπογραφεί αυτό τον μήνα στο Βερολίνο—μια αχώριστη κοινωνία μεταξύ δύο κρατών και δύο λαών.
	(4)	Και κανείς δεν καλλιεργεί γελοίες, περιττές ψευδαισθήσεις και κανείς δεν παραδίνεται σε μια επιφανειακή σοφιστική ηθικολογία, γιατί το δόγμα του φασισμού είναι ξεκάθαρο και η θέλησή μου άκαμπτη. Όπως και πριν, και ακόμη περισσότερο από πριν.
	(5)	Και στην ένδοξη στρατιωτική σας ιστορία, αγαπητέ ΠιEMONΤΈΞε, υπάρχουν πολλά αξιομνημόνευτα επεισόδια που δείχνουν ότι δεν είναι πολύ συνετό για αυτούς τους αλαζονικούς στρατηγούς να προτείνουν μια εύκολη εισβολή στην Ιταλία.
	(6)	Αλλά πρέπει να αναρωτηθούμε: η ειλικρινής επιθυμία για ειρήνη από τα ολοκληρωτικά κράτη αντιστοιχεί σε μια εξίσου ειλικρινή επιθυμία για ειρήνη από την πλευρά των μεγάλων δημοκρατιών; (<i>Το πλήθος φωνάζει: «Όχι! Όχι!»</i>). Έχετε ήδη απαντήσει: θα περιοριστώ στο να πω ότι η κατάσταση των πραγμάτων μας δίνει σίγουρα λόγους αμφιβολίας.
	(7)	Τα τελευταία χρόνια ο γεωγραφικός χάρτης των τριών ηπείρων έχει τροποποιηθεί· αλλά πρέπει να σημειωθεί ότι ούτε η Ιαπωνία, ούτε η Γερμανία, ούτε η Ιταλία έχουν αφαιρέσει ούτε μια τετραγωνική ίντσα εδάφους ούτε έναν κάτοικο από την κυριαρχία των μεγάλων δημοκρατιών. Πώς εξηγείτε λοιπόν

		αυτή την οργή; (<i>Ο κόσμος φωνάζει: «Φόβος!»</i>). Περιμένουν πραγματικά να πιστέψουμε ότι οφείλεται σε ηθικούς ενδοιασμούς; Ίσως αγνοούμε τις μεθόδους με τις οποίες χτίστηκαν οι αυτοκρατορίες τους και τις μεθόδους με τις οποίες διατηρούνται ακόμη; (<i>Το πλήθος απαντά: «Τις ξέρουμε!»</i>). Επομένως, δεν είναι θέμα εδάφους· είναι άλλο θέμα. Ένα σύστημα κατασκευάστηκε στις Βερσαλλίες. Ήταν το σύστημα των όπλων που στόχευαν στη Γερμανία και την Ιταλία. Τώρα αυτό το σύστημα έχει καταρρεύσει ανεπανόρθωτα.
	(8)	Οι πόλεμοι δεν κερδίζονται μόνο με χρυσό. Εκτός από τον χρυσό, η θέληση είναι πιο σημαντική και το θάρρος είναι ακόμα πιο σημαντικό. Ένα τρομερό στράτευμα 150 εκατομμυρίων ταχέως αναπτυσσόμενων ανδρών, που εκτείνεται από τη Βαλτική έως τον Ινδικό Ωκεανό, δε θα συντριβεί. Κάθε επίθεση θα είναι άχρηστη, κάθε επίθεση θα αποκρούεται.
	(9)	Αυτό έπρεπε να σας το πω, αγαπητοί σύντροφοι, γιατί δεν είναι στο στυλ του φασισμού να δίνει υπερβολικές ελπίδες ή ψεύτικες ψευδαισθήσεις.
	(10)	Όλα αυτά απαιτούν αυστηρή πειθαρχία, συντονισμό προσπαθειών και ενίσχυση της πρωτόγνωρης θέλησής μας. Αλλά τίποτα από όλα αυτά δεν μπορεί να τρομάξει τους Ιταλούς της φασιστικής εποχής και λιγότερο από όλους, εσάς.
	7 (3)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
	(1)	Τα τελευταία χρόνια ο γεωγραφικός χάρτης των τριών ηπείρων έχει τροποποιηθεί· αλλά πρέπει να σημειωθεί ότι ούτε η Ιαπωνία, ούτε η Γερμανία, ούτε η Ιταλία έχουν αφαιρέσει ούτε μια τετραγωνική ίντσα εδάφους ούτε έναν κάτοικο από την κυριαρχία των μεγάλων δημοκρατιών. Πώς εξηγείτε λοιπόν αυτή την οργή; (<i>Ο κόσμος φωνάζει: «Φόβος!»</i>). Περιμένουν πραγματικά να πιστέψουμε ότι οφείλεται σε ηθικούς ενδοιασμούς; Ίσως αγνοούμε τις μεθόδους με τις οποίες χτίστηκαν οι αυτοκρατορίες τους και τις μεθόδους με τις οποίες διατηρούνται ακόμη; (<i>Το πλήθος απαντά: «Τις ξέρουμε!»</i>). Επομένως, δεν είναι θέμα εδάφους· είναι άλλο θέμα. Ένα σύστημα κατασκευάστηκε στις Βερσαλλίες. Ήταν το σύστημα των όπλων που στόχευαν στη Γερμανία και την Ιταλία. Τώρα αυτό το σύστημα έχει καταρρεύσει ανεπανόρθωτα.
	(2)	Ένας δυνατός λαός όπως οι Ιταλοί αγαπά την αλήθεια και τον ρεαλισμό.

	(3)	Όλα αυτά απαιτούν αυστηρή πειθαρχία, συντονισμό προσπαθειών και ενίσχυση της πρωτόγνωρης θέλησής μας. Αλλά τίποτα από όλα αυτά δεν μπορεί να τρομάξει τους Ιταλούς της φασιστικής εποχής και λιγότερο από όλους, εσάς.
	10 (5)	Ο λαός-η λαϊκή βάση
	(1)	Λαέ της Σαβοΐας, του πιο φασιστικού, εργατικού και πιστού Τορίνο! Σύντροφοι
	(2)	Και στην ένδοξη στρατιωτική σας ιστορία, αγαπητέ Πεμοντέζε, υπάρχουν πολλά αξιομνημόνευτα επεισόδια που δείχνουν ότι δεν είναι πολύ συνετό για αυτούς τους αλαζονικούς στρατηγούς να προτείνουν μια εύκολη εισβολή στην Ιταλία.
	(3)	Οι πόλεμοι δεν κερδίζονται μόνο με χρυσό. Εκτός από τον χρυσό, η θέληση είναι πιο σημαντική και το θάρρος είναι ακόμα πιο σημαντικό. Ένα τρομερό στράτευμα 150 εκατομμυρίων ταχέως αναπτυσσόμενων ανδρών, που εκτείνεται από τη Βαλτική έως τον Ινδικό Ωκεανό, δε θα συντριβεί. Κάθε επίθεση θα είναι άχρηστη, κάθε επίθεση θα αποκρούεται.
	(4)	Ένας δυνατός λαός όπως οι Ιταλοί αγαπά την αλήθεια και τον ρεαλισμό.
	(5)	Θα έπρεπε να είναι το κίνητρο μιας βαθιάς υπερηφάνειας για τον λαό του Τορίνο να θυμάται εκείνη την εποχή και να συγκρίνει την Ιταλία του 1848 με την Ιταλία του δέκατου έβδομου έτους της φασιστικής εποχής

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές - α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1939 3 Λαός – εργατική τάξη	10 (16)	
	1 (4)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα - μεταρρυθμίσεις
	(1)	Από το βασιλικό Τορίνο —πάντα βασιλικό και επίσημο στην προνοητική αστική του γεωμετρία— στις άλλες επαρχιακές πρωτεύουσες και μικρότερες πόλεις της επαρχίας, στα χωριά και τα πιο απομακρυσμένα αγροκτήματα στην ύπαιθρο, έχω σχηματίσει τις πιο ξεκάθαρες/σαφείς εντυπώσεις για τις οποίες δε θα μιλήσω μόνο σε εσάς αλλά σε όλους τους Ιταλούς.
	(2)	Την Κυριακή ανακοίνωσα στο Τορίνο ότι είχε συναφθεί Σύμφωνο Συμμαχίας μεταξύ Ιταλίας και Γερμανίας. Αυτό το σύμφωνο θα υπογραφεί την ερχόμενη Δευτέρα. Έτσι θα σχηματιστεί ένα μπλοκ 150 εκατομμυρίων ανδρών, εναντίον των οποίων δεν μπορεί να γίνει τίποτα. Αυτό το μπλοκ, το οποίο είναι τρομερό σε όπλα και άνδρες, επιθυμεί την ειρήνη·
	(3)	αλλά είναι έτοιμη να το επιβάλει (όλος ο λαός φωνάζει: «Ναι! Ναι!») εάν οι μεγάλες συντηρητικές και αντιδραστικές δημοκρατίες θέλουν να σταματήσουν την ακαταμάχητη πορεία μας.

	(4)	Μίλησα ξεκάθαρα στο Τορίνο. Αυτό που είπα εδώ στο Κόνι μπορεί να θεωρηθεί ως τελική δήλωση. Τώρα θα σιωπήσω. Σε περίπτωση ανάγκης θα μιλήσει ο κόσμος.
	2 (3)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Το Πιεμόντε είναι ισχυρό στην ένδοξη στρατιωτική του παράδοση αιώνων, ισχυρό στην αστική πειθαρχία που ποτέ δε χαλάρωσε, ισχυρό στην ιδιοσυγκρασία και τον χαρακτήρα του και, πάνω απ' όλα, στη συνείδηση ότι ήταν ο αρχιτέκτονας της ενότητας και της ανεξαρτησίας της Πατρίδας .
	(2)	Το Πιεμόντε έχει μόνο μια αγάπη: την Ιταλία. Το Πιεμόντε λειτουργεί. Το έχω δει στη δουλειά αυτές τις μέρες, στους τομείς όπου η γεωργία είναι σε μεγάλο βαθμό μηχανοποιημένη , στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις, στα ορυχεία, από τα οποία η Cogne , την οποία επισκέφτηκα σήμερα το πρωί, προμηθεύει 1000 τόνους εξαιρετικού ορυκτού την ημέρα. Ο κάτοικος του Πιεμόντε λειτουργεί με αποφασιστικότητα, με ακριβή ρυθμό και με έμπνευση τις επιταγές της αυταρχικότητας. Σε όλες τις βιομηχανίες του —από χαρτοποιεία μέχρι κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, μέχρι έργα μηχανικής και χάλυβα— το
	(3)	Το Πιεμόντε έχει φτάσει σχεδόν σε πλήρη αυταρχικότητα και από αυτή την άποψη αποτελεί παράδειγμα για ολόκληρη την Ιταλία. Εδώ οι άνθρωποι έχουν την πίστη στην αυταρχικότητα ως προϋπόθεση για την ανεξαρτησία μας, όπως πριν από εκατό χρόνια πίστευαν στην ανεξαρτησία και την ενότητα του Έθνους. Ο κάτοικος του Πιεμόντε είναι σύμφωνος με την πολιτική του Άξονα. Καμία πόλη δεν μπορεί να το μαρτυρήσει περισσότερο από το Κόνι, το οποίο έχει αντισταθεί σε τόσες πολλές πολιορκίες.
	4 (1)	Μνήμες - Συναισθήματα
	(1)	Για δεύτερη φορά έχω την τιμή να είμαι μαζί σας, οι πιο περήφανοι άνθρωποι της μεγάλης υπαίθρου. Το ταξίδι μου στο Πιεμόντε ολοκληρώνεται εδώ.
	6 (3)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία
	(1)	Το Πιεμόντε έχει μόνο μια αγάπη: την Ιταλία. Το Πιεμόντε λειτουργεί. Το έχω δει στη δουλειά αυτές τις μέρες, στους τομείς όπου η γεωργία είναι σε μεγάλο βαθμό μηχανοποιημένη , στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις, στα ορυχεία, από τα

		<p>οποία η Cogne , την οποία επισκέφτηκα σήμερα το πρωί, προμηθεύει 1000 τόνους εξαιρετικού ορυκτού την ημέρα. Ο κάτοικος του Πιεμόντε λειτουργεί με αποφασιστικότητα, με ακριβή ρυθμό και με έμπνευση τις επιταγές της αυταρχικότητας. Σε όλες τις βιομηχανίες του —από χαρτοποιεία μέχρι κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, μέχρι έργα μηχανικής και χάλυβα— το Πιεμόντε έχει φτάσει σχεδόν σε πλήρη αυταρχικότητα και από αυτή την άποψη αποτελεί παράδειγμα για ολόκληρη την Ιταλία. Εδώ οι άνθρωποι έχουν την πίστη στην αυταρχικότητα ως προϋπόθεση για την ανεξαρτησία μας, όπως πριν από εκατό χρόνια πίστευαν στην ανεξαρτησία και την ενότητα του Έθνους. Ο κάτοικος του Πιεμόντε είναι σύμφωνος με την πολιτική του Άξονα. Καμία πόλη δεν μπορεί να το μαρτυρήσει περισσότερο από το Κόνι, το οποίο έχει αντισταθεί σε τόσες πολλές πολιορκίες.</p>
	(2)	<p>Την Κυριακή ανακοίνωσα στο Τορίνο ότι είχε συναφθεί Σύμφωνο Συμμαχίας μεταξύ Ιταλίας και Γερμανίας. Αυτό το σύμφωνο θα υπογραφεί την ερχόμενη Δευτέρα. Έτσι θα σχηματιστεί ένα μπλοκ 150 εκατομμυρίων ανδρών, εναντίον των οποίων δεν μπορεί να γίνει τίποτα. Αυτό το μπλοκ, το οποίο είναι τρομερό σε όπλα και άνδρες, επιθυμεί την ειρήνη.</p>
	(3)	<p>Σήμερα το πρωί, στους τοίχους ενός ορυχείου στο Κόνι , βρήκα αυτή την επιγραφή: «45 εκατομμύρια Ιταλοί, 10 εκατομμύρια στρατιώτες και μία μόνο διαθήκη».</p>
	7 (2)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
	(1)	<p>Το Πιεμόντε έχει μόνο μια αγάπη: την Ιταλία. Το Πιεμόντε λειτουργεί. Το έχω δει στη δουλειά αυτές τις μέρες, στους τομείς όπου η γεωργία είναι σε μεγάλο βαθμό μηχανοποιημένη , στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις, στα ορυχεία, από τα οποία η Cogne , την οποία επισκέφτηκα σήμερα το πρωί, προμηθεύει 1000 τόνους εξαιρετικού ορυκτού την ημέρα. Ο κάτοικος του Πιεμόντε λειτουργεί με αποφασιστικότητα, με ακριβή ρυθμό και με έμπνευση τις επιταγές της αυταρχικότητας. Σε όλες τις βιομηχανίες του —από χαρτοποιεία μέχρι κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, μέχρι έργα μηχανικής και χάλυβα— το Πιεμόντε έχει φτάσει σχεδόν σε πλήρη αυταρχικότητα και από αυτή την άποψη αποτελεί παράδειγμα για ολόκληρη την Ιταλία. Εδώ οι άνθρωποι έχουν την πίστη στην αυταρχικότητα ως προϋπόθεση για την ανεξαρτησία μας, όπως πριν από</p>

		εκατό χρόνια πίστευαν στην ανεξαρτησία και την ενότητα του Έθνους. Ο κάτοικος του Πιεμόντε είναι σύμφωνος με την πολιτική του Άξονα. Καμία πόλη δεν μπορεί να το μαρτυρήσει περισσότερο από το Κόνι, το οποίο έχει αντισταθεί σε τόσες πολλές πολιορκίες.
	(2)	Σήμερα το πρωί, στους τοίχους ενός ορυχείου στο Κόνι , βρήκα αυτή την επιγραφή: «45 εκατομμύρια Ιταλοί, 10 εκατομμύρια στρατιώτες και μία μόνο διαθήκη».
	10 (3)	Ο λαός-η λαϊκή βάση
	(1)	Για δεύτερη φορά έχω την τιμή να είμαι μαζί σας, οι πιο περήφανοι άνθρωποι της μεγάλης υπαίθρου. Το ταξίδι μου στο Πιεμόντε ολοκληρώνεται εδώ.
	(2)	Ο κάτοικος του Πιεμόντε είναι εκατό τοις εκατό φασίστας. (<i>Ο κόσμος απαντά με μια κραυγή: "Ναι! Ναι!"</i>). Ας ειπωθεί μια για πάντα, για να διαλύσουμε κάθε γελοία ψευδαίσθηση για το αντίθετο.
	(3)	Το Πιεμόντε έχει μόνο μια αγάπη: την Ιταλία. Το Πιεμόντε λειτουργεί. Το έχω δει στη δουλειά αυτές τις μέρες, στους τομείς όπου η γεωργία είναι σε μεγάλο βαθμό μηχανοποιημένη , στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις, στα ορυχεία, από τα οποία η Cogne , την οποία επισκέφτηκα σήμερα το πρωί, προμηθεύει 1000 τόνους εξαιρετικού ορυκτού την ημέρα. Ο κάτοικος του Πιεμόντε λειτουργεί με αποφασιστικότητα, με ακριβή ρυθμό και με έμπνευση τις επιταγές της αυταρχικότητας. Σε όλες τις βιομηχανίες του —από χαρτοποιεία μέχρι κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, μέχρι έργα μηχανικής και χάλυβα— το Πιεμόντε έχει φτάσει σχεδόν σε πλήρη αυταρχικότητα και από αυτή την άποψη αποτελεί παράδειγμα για ολόκληρη την Ιταλία. Εδώ οι άνθρωποι έχουν την πίστη στην αυταρχικότητα ως προϋπόθεση για την ανεξαρτησία μας, όπως πριν από εκατό χρόνια πίστευαν στην ανεξαρτησία και την ενότητα του Έθνους. Ο κάτοικος του Πιεμόντε είναι σύμφωνος με την πολιτική του Άξονα. Καμία πόλη δεν μπορεί να το μαρτυρήσει περισσότερο από το Κόνι, το οποίο έχει αντισταθεί σε τόσες πολλές πολιορκίες.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1940 1 Λαός-αγρότες	10 (6)	
	1 (1)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις
		Μου δίνει μεγάλη χαρά που σας υποδέχομαι σε αυτό το κτίριο, για να ανταμείψω την αναλλοίωτη πίστη σας στη γη σας και να σας εκφράσω την ευγνωμοσύνη όλου του έθνους, γιατί αντιπροσωπεύετε το λουλούδι της φυλής μας
	2 (1)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
		Γίναμε μάρτυρες της δύναμης και της αποφασιστικότητάς σας ανά τους αιώνες και τις γενιές.
	4 (1)	Μνήμες - Συναισθήματα
		Μου δίνει μεγάλη χαρά που σας υποδέχομαι σε αυτό το κτίριο, για να ανταμείψω την αναλλοίωτη πίστη σας στη γη σας και να σας εκφράσω την ευγνωμοσύνη όλου του έθνους, γιατί αντιπροσωπεύετε το λουλούδι της φυλής μας
	6 (1)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία
		Είμαι βέβαιος ότι στο μέλλον, και σε κάθε περίπτωση, θα παραμείνετε πάντα πιστοί στο χώμα, σε εκείνο το μικρότερο έδαφος που αφιερώνετε

		τις επίπονες και έξυπνες προσπάθειές σας και σε εκείνο το μεγαλύτερο έδαφος που έχει ένα απαραβίαστο όνομα, ιερό για όλους μας : Ιταλία!
	7 (2)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
		Μου δίνει μεγάλη χαρά που σας υποδέχομαι σε αυτό το κτίριο, για να ανταμείψω την αναλλοίωτη πίστη σας στη γη σας και να σας εκφράσω την ευγνωμοσύνη όλου του έθνους, γιατί αντιπροσωπεύετε το λουλούδι της φυλής μας
		Είμαι βέβαιος ότι στο μέλλον, και σε κάθε περίπτωση, θα παραμείνετε πάντα πιστοί στο χώμα, σε εκείνο το μικρότερο έδαφος που αφιερώνετε τις επίπονες και έξυπνες προσπάθειές σας και σε εκείνο το μεγαλύτερο έδαφος που έχει ένα απαραβίαστο όνομα, ιερό για όλους μας : Ιταλία!

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1943 1 Ο λαός της Ρώμης	10 (19)	
	1 (4)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα - μεταρρυθμίσεις
	(1)	οι αιματηρές θυσίες αυτών των δύσκολων καιρών θα ανταμειφθούν με νίκη, γιατί ο Θεός είναι δίκαιος και η Ιταλία είναι αθάνατη.
	(2)	Αυτή η μεγάλη επιχείρηση δεν έχει τελειώσει' απλά διακόπτεται.
	(3)	Ξέρω, νιώθω, ότι εκατομμύρια Ιταλοί κατακλύζονται από μια απροσδιόριστη λαχτάρα - μια λαχτάρα για την Αφρική. ("Ναι!"). Και υπάρχει μόνο μία θεραπεία: η επιστροφή. Και θα επιστρέψουμε!
	(4)	Οι κατηγορηματικές επιταγές της ώρας είναι οι εξής: να τιμούνται οι μαχητές, να περιφρονούν τους οπαδούς και να πυροβολούν προδότες κάθε τάξης και φυλής.
	2 (1)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Πριν από επτά χρόνια μαζευτήκαμε εδώ στην πλατεία για να γιορτάσουμε τη θριαμβευτική ολοκλήρωση μιας εκστρατείας στην

		οποία αφηγήσαμε τον κόσμο και ανοίξαμε νέους δρόμους στον πολιτισμό.
	3 (1)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι
	(1)	Οι κατηγορηματικές επιταγές της ώρας είναι οι εξής: να τιμούνται οι μαχητές, να περιφρονούν τους οπαδούς και να πυροβολούν προδότες κάθε τάξης και φυλής.
	4 (4)	Μνήμες - Συναισθήματα
	(1)	Νιώθω τη δόνηση στις αρχαίες φωνές σας. Έχετε μια αδιάφθορη πίστη μαζί με την υπέρτατη σιγουριά: πίστη στον φασισμό και σιγουριά ότι
	(2)	Πριν από επτά χρόνια μαζευτήκαμε εδώ στην πλατεία για να γιορτάσουμε τη θριαμβευτική ολοκλήρωση μιας εκστρατείας στην οποία αφηγήσαμε τον κόσμο και ανοίξαμε νέους δρόμους στον πολιτισμό.
	(3)	Ξέρω, νιώθω, ότι εκατομμύρια Ιταλοί κατακλύζονται από μια απροσδιόριστη λαχτάρα - μια λαχτάρα για την Αφρική. ("Ναι!"). Και υπάρχει μόνο μία θεραπεία: η επιστροφή. Και θα επιστρέψουμε!
	(4)	Αυτό δεν είναι μόνο η θέλησή μου. Είμαι βέβαιος ότι είναι και η δική σας και ολόκληρου του ιταλικού λαού.
	5 (1)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Οι κατηγορηματικές επιταγές της ώρας είναι οι εξής: να τιμούνται οι μαχητές, να περιφρονούν τους οπαδούς και να πυροβολούν προδότες κάθε τάξης και φυλής.
	6 (3)	Το μεγαλείο του ιταλικού φασισμού -πολιτική αντίληψη - ιδεολογία
	(1)	Νιώθω τη δόνηση στις αρχαίες φωνές σας. Έχετε μια αδιάφθορη πίστη (το πλήθος ξεσπά σε μια τρομερή κραυγή: "Ναι!") μαζί με την υπέρτατη σιγουριά: πίστη στον φασισμό ("Ναι!") και σιγουριά ότι
	(2)	οι αιματηρές θυσίες αυτών των δύσκολων καιρών θα ανταμειφθούν με νίκη (πολύ δυνατές, παρατεταμένες επευφημίες), γιατί ο Θεός είναι δίκαιος και η Ιταλία είναι αθάνατη.

	(3)	Αυτό δεν είναι μόνο η θέλησή μου. Είμαι βέβαιος ότι είναι και η δική σας και ολόκληρου του ιταλικού λαού.
	7 (2)	Η εθνική υπόσταση του φασιστικού κράτους και η εθνική ενότητα
	(1)	Νιώθω τη δόνηση στις αρχαίες φωνές σας. Έχετε μια αδιάφορη πίστη (<i>το πλήθος ξεσπά σε μια τρομερή κραυγή: "Ναι!"</i>) μαζί με την υπέρτατη σιγουριά: πίστη στον φασισμό (<i>"Ναι!"</i>) και σιγουριά ότι
	(2)	Αυτό δεν είναι μόνο η θέλησή μου. Είμαι βέβαιος ότι είναι και η δική σας και ολόκληρου του ιταλικού λαού.
	9 (1)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Αυτό δεν είναι μόνο η θέλησή μου. Είμαι βέβαιος ότι είναι και η δική σας και ολόκληρου του ιταλικού λαού.
	10 (2)	Ο λαός-η λαϊκή βάση
	(1)	Νιώθω τη δόνηση στις αρχαίες φωνές σας. Έχετε μια αδιάφορη πίστη (<i>το πλήθος ξεσπά σε μια τρομερή κραυγή: "Ναι!"</i>) μαζί με την υπέρτατη σιγουριά: πίστη στον φασισμό (<i>"Ναι!"</i>) και σιγουριά ότι
	(2)	Αυτό δεν είναι μόνο η θέλησή μου. Είμαι βέβαιος ότι είναι και η δική σας και ολόκληρου του ιταλικού λαού.

Παράρτημα Γ – Κλείδες Παρατήρησης Χίτλερ

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1935 1 Ο γερμανικός λαός	12 (16)	
	1 (5)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις – προσδοκίες
	(1)	Θέλουμε να κάνουμε το καθήκον μας, να πάρουμε τον ίδιο δρόμο χωρίς να κοιτάξουμε πίσω, όπως κάναμε μέχρι τώρα. Θέλουμε να βαδίσουμε μέσα από τις δυσκολίες αυτής της εποχής, δυνατοί και προετοιμασμένοι, και να μην αποδυναμωθούμε ποτέ. Θέλουμε να κάνουμε το σωστό και να μη φοβόμαστε κανέναν,
	(2)	Το θέμα είναι μάλλον ότι κάποιος προσπαθεί να κάνει το σωστό και ποτέ δε συνθηκολογεί μπροστά σε όποιες δυσκολίες μπορεί να προκύψουν! Όποιος αναγκαστεί να εξαλείψει τέτοια αγωνία όπως εμείς πρέπει να αναζητήσει νέους δρόμους.
	(3)	Ψάξαμε για τους δικούς μας δρόμους και τους βρήκαμε. Πιστεύω ότι η απόδειξη βρίσκεται σε αγώνες όπως αυτοί. Πού αλλού θα μπορούσε να είναι δυνατόν σχεδόν εξήντα εκατομμύρια ενός μεγάλου λαού να συρρέουν μαζί μια μέρα προκειμένου

		όχι μόνο να μαρτυρήσουν επίσημα την ενότητά τους, αλλά και την αλληλεγγύη τους σε αυτό το καθεστώς και αυτό το σύστημα;
	(4)	Η γερμανική μας Βέρμαχτ επανήλθε στη ζωή. Ο γερμανικός στόλος θα ζωντανέψει ξανά. Οι γερμανικές πόλεις και τα όμορφα χωριά προστατεύονται, παρακολουθούνται από τη δύναμη του έθνους και των όπλων.
	(5)	Θέλουμε να κάνουμε το καθήκον μας, να πάρουμε τον ίσιο δρόμο χωρίς να κοιτάξουμε πίσω, όπως κάναμε μέχρι τώρα. Θέλουμε να βαδίσουμε μέσα από τις δυσκολίες αυτής της εποχής, δυνατοί και προετοιμασμένοι, και να μην αποδυναμωθούμε ποτέ. Θέλουμε να κάνουμε το σωστό και να μην φοβόμαστε κανέναν,
	2 (1)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Το θέμα είναι μάλλον ότι κάποιος προσπαθεί να κάνει το σωστό και ποτέ δε συνθηκολογεί μπροστά σε όποιες δυσκολίες μπορεί να προκύψουν! Όποιος αναγκαστεί να εξαλείψει τέτοια αγωνία όπως εμείς πρέπει να αναζητήσει νέους δρόμους.
	3 (2)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα
	(1)	Δυστυχώς, οι προκάτοχοί μας στην εξουσία απέτυχαν σε σχέση με αυτό και δε μας κληροδότησαν καμία συνταγή για το πώς θα μπορούσε να ανακουφιστεί μια τέτοιου είδους στενοχώρια.
	(2)	σε αντίθεση με τους αδύναμους που δεν μπορούν να καταλάβουν ότι ο λαός μας έχει καταλάβει ότι οι ενέργειες που κάνουμε είναι προς το συμφέρον όλων.
	4 (1)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Πολύ πέρα από αυτό, θέλουμε να πούμε ευχαριστώ για ένα ιδιαίτερο επίτευγμα: αυτή την ώρα, θέλουμε να ευχαριστήσουμε τις εκατοντάδες χιλιάδες Γερμανίδες που μας έκαναν για άλλη μια φορά το πιο όμορφο δώρο που έχουν να μας κάνουν: πολλές εκατοντάδες χιλιάδων μικρών παιδιών!
	5 (1)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Ωστόσο, για να εκπληρωθεί αυτό το καθήκον, είναι απαραίτητο για κάθε άτομο να κατανοήσει ότι η πειθαρχία και η τάξη που του ζητείται είναι προς όφελός του και ότι η αρχή που απαιτεί κάτι τέτοιο ενεργεί προς το συμφέρον του. Αυτό πρέπει να

		το καταλάβουν όλοι, γιατί όλοι κερδίζουν από αυτό. Και έτσι στρέφομαι για άλλη μια φορά σε εσάς, αγρότες μου.
	6 (1)	Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Όταν δουλεύεις το χώμα σου, όταν περπατάς πίσω από το άροτρο, όταν φυτεύεις και όταν τελικά εξοπλίζεσαι για τη σοδειά, δε θα το απολάμβανες αν στεκόταν συνεχώς δίπλα σου κάποιος που δεν ήξερε τίποτα για τη γεωργία αλλά που ένιωθε την ανάγκη να σε επικρίνει συνεχώς. Αγαπητοί μου χωρικοί, τι θα κάνατε με έναν τέτοιο άνθρωπο; Και αν προσπαθήσουμε να αμυνθούμε απέναντι σε αυτούς τους ανθρώπους, λένε, «Υπάρχει ανάγκη για κριτική». Όχι, αξιότιμοι κύριοι, δεν υπάρχει ανάγκη για κριτική: υπάρχει ανάγκη για δουλειά! Χρειάζεται κάποιος να έχει το θάρρος να αναλάβει την ευθύνη και να σταθεί δίπλα σας μέχρι θανάτου. Πού θα βρισκόταν η ανθρωπότητα αν στη θέση της εργασίας και της ευθύνης μόνο η κριτική ήταν ο κυρίαρχος, ο ελεγκτικός και ο καθοδηγητικός παράγοντας στις ζωές των ανθρώπων; Αυτό που όλοι μας έχουμε δει σήμερα με τα μάτια μας, αυτή η υπέροχη επίδειξη στρατιωτικής δράσης [!], δε θα ήταν δυνατή ως προς τις προϋποθέσεις, την προετοιμασία και την απόδοσή της, εάν αυτός ο θεσμός βασιζόταν στον κανόνα που λέει «Οι κριτικοί είναι ευπρόσδεκτοι εδώ», αντί για «Εδώ δίνονται εντολές και αυτές τηρούνται!» Δεν είναι δύσκολο, εν όψει του τεράστιου όγκου δουλειάς που επιτελείται παντού στη Γερμανία, να διαπιστωθεί - με το σημειωματάριο στο χέρι- ότι κάπου, κάποτε, ίσως έχει γίνει κάποιο λάθος. Δεν έχω δει ακόμη τον αγρότη που μπορεί να δηλώσει ότι ποτέ δεν είχε κακή σοδειά, ποτέ ίσως δεν μπορούσε να κάνει κάτι πιο παράλογο. Δεν είναι αυτό το θέμα.
	9 (1)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Πού είναι ο πολιτικός, ποιος ο αρχηγός του κράτους που μπορεί να πάει στον λαό του, όπως εγώ έρχομαι σ' εσάς,
	10 (2)	Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
	(1)	Η Πρόνοια μας έδωσε τη δυνατότητα φέτος να θερίσουμε μια σοδειά όχι μόνο σε αφθονία από οικονομική άποψη. Μας έχει ευλογήσει ακόμη περισσότερο: από την αρχή του τρέχοντος έτους και μετά, η Γερμανία κατάφερε να πετύχει πολλές και καθοριστικές νίκες.

	(2)	και θέλουμε να υποβάλουμε ένα αίτημα στον Παντοδύναμο να ευλογήσει το έργο μας και το επόμενο έτος, να προσφέρει γενναιόδωρα και με αφθονία στα χωράφια μας και σε όλους μας μεγάλη επιτυχία. Είθε κυρίως να κρατήσει ζωντανή στον λαό μας τη σωστή διορατικότητα, να εξασφαλίσει γι 'αυτό την εσωτερική ειρήνη και να ενσταλάξει μέσα μας όλη τη σοφία και τη σύνεση να κάνουμε το σωστό, ώστε ο λαός μας να ζήσει και η Γερμανία να μην πεθάνει ποτέ.
	11 (2)	Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης
	(1)	Ο λαός μας αριθμεί εξήντα οκτώ εκατομμύρια. Αυτά τα εξήντα οκτώ εκατομμύρια είναι οι εντολείς μας· είμαστε υποχρεωμένοι απέναντι σε όλους αυτούς, υπεύθυνοι απέναντι σε όλους. Όλοι θέλουν να ζήσουν· όλοι πρέπει να φάνε· χρειάζονται ελευθερία, και έτσι όλοι έχουν εξουσία στις πράξεις μας. Μόνο ο λαός μας είναι ο κύριος μας -Κύριε- και είναι αυτός ο λαός που τον υπηρετούμε σύμφωνα με όσα βαθιά ξέρουμε και πιστεύουμε.
	(2)	Πολύ πέρα από αυτό, θέλουμε να πούμε ευχαριστώ για ένα ιδιαίτερο επίτευγμα: αυτή την ώρα, θέλουμε να ευχαριστήσουμε τις εκατοντάδες χιλιάδες Γερμανίδες που μας έκαναν για άλλη μια φορά το πιο όμορφο δώρο που έχουν να μας κάνουν: πολλές εκατοντάδες χιλιάδων μικρών παιδιών!

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)	Γλωσσικού τύπου παρατηρήσεις
1936 1 Ο γερμανικός λαός	12 (51)		
	1 (8)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες	
	(1)	Προσπάθησα να φέρω στον γερμανικό λαό εσωτερική ειρήνη. Σήμερα, μετά από τρία χρόνια, μπορώ να πω: ο γερμανικός λαός είναι εσωτερικά ο πιο ικανοποιημένος λαός στον κόσμο.	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (προσπάθησα να φέρω) Επιτακτικότητα της χρονικής συγκυρίας (σήμερα, μετά από τρία χρόνια) Αναφορά στην ακροατήριο (ο γερμανικός λαός είναι

			εσωτερικά ο πιο ικανοποιημένος λαός στον κόσμο)
(2)	<p>Προσπάθησα να εισάγω τη λογική στις σχέσεις της Γερμανίας με το περιβάλλον της. Προσπάθησα να προωθήσω αυτές τις σχέσεις με βάση αρχές που έχουν αποδειχτεί αιώνια δίκαιες, αρχές της αίσθησης του ανήκειν στην ανθρώπινη φυλή και της εργασίας για λογαριασμό της ανθρώπινης κοινότητας. Προσπάθησα να καταστήσω σαφές στον κόσμο και στον γερμανικό λαό ότι η Ευρώπη είναι ένας περιορισμένος όρος· ότι δεν έχουν γίνει μεγάλες αλλαγές σε αυτή τη μικρή Ευρώπη εδώ και αιώνες· ότι εδώ στην Ευρώπη έχουμε μια οικογένεια λαών· ότι τα μεμονωμένα μέλη αυτής της οικογένειας είναι, παρ' όλα αυτά, τρομερά ενωμένα. Το γεγονός ότι αντιπροσωπεύουν έθνη πλούσια σε παραδόσεις κοιτάζοντας πίσω σε ένα σπουδαίο παρελθόν και έναν πολιτισμό που αποκαλούν δικό τους και ότι εναποθέτουν περήφανα τις ελπίδες τους στο μέλλον. Προσπάθησα να καταστήσω κατανοητό στον λαό μας και, επιπλέον, και στους άλλους, ότι κάθε σύγκρουση γεμάτη μίσος θα αποφέρει μόνο πολύ βραχυπρόθεσμες, μικρές επιτυχίες.</p>	<p>Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (προσπάθησα να εισάγω, προσπάθησα να προωθήσω, προσπάθησα να καταστήσω)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους εθνικοσοσιαλιστές (δίκαιες, της κοινής αίσθησης του ανήκειν στην ανθρώπινη φυλή, της ανθρώπινης κοινότητας, οικογένεια λαών, [μέλη] ενωμένα)</p> <p>Επίκληση στο συναίσθημα (σύγκρουση γεμάτη μίσος)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που δοξάζουν (περήφανα)</p>	
(3)	<p>Προσπάθησα, βασιζόμενος σε αυτή την αρκετά νηφάλια σκέψη, να βελτιώσω τις σχέσεις της Γερμανίας με το</p>	<p>Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (προσπάθησα,</p>	

		<p>περιβάλλον της, και οι προσπάθειές μου πέτυχαν. Πριν από τρία χρόνια, όταν η Γερμανία βρέθηκε σε βαθιά αντίθεση με την Πολωνία, κατάφερα να μειώσω σταδιακά αυτές τις εντάσεις και χάρη στη βαθιά κατανόηση ενός άλλου μεγάλου ηγέτη και πολιτικού, η προσπάθεια δύο λαών να πλησιάσουν αργά ο ένας τον άλλον ήταν επιτυχής. Από αυτή την προσέγγιση προέκυψε σταδιακά μια κατανόηση, και από αυτή την κατανόηση η πεποίθηση της αναγκαιότητας να ζούμε δίπλα δίπλα σε φιλικό κλίμα, και από αυτήν με τη σειρά της αναπτύχθηκε η αμοιβαία εκτίμηση.</p>	<p>βασιζόμενος, να βελτιώσω, οι προσπάθειές μου, κατάφερα να μειώσω)</p> <p>Εγκώμιο για τους συμμάχους (βαθιά κατανόηση ενός άλλου μεγάλου ηγέτη, η προσπάθεια ήταν επιτυχής, την κατανόηση, να ζούμε σε φιλικό κλίμα, αμοιβαία εκτίμηση)</p>
	(4)	<p>Προσπάθησα να επιφέρω μια ομαλοποίηση αυτής της σχέσης μεταξύ των δύο λαών, όσον αφορά τη Γερμανία. Αυτό ήταν επιτυχές προς όφελος και των δύο λαών. Προσπάθησα να μεταφέρω την ίδια ιδέα από την Ανατολή στη Δύση.</p>	<p>Αυτοναφορικότητα του ηγέτη (προσπάθησα, αυτό ήταν επιτυχές)</p>
	(5)	<p>Μόνο αυτή η ισότητα δικαιωμάτων μπορεί να επιφέρει αμοιβαίο σεβασμό, και μόνο από αυτόν τον αμοιβαίο σεβασμό μπορεί να προκύψει η εκτίμηση του ενός για τον άλλον, και μόνο από αυτή την εκτίμηση του ενός για τον άλλον μπορεί τελικά να αναπτυχθεί η αμοιβαία εκτίμηση. Και οι δύο λαοί έχουν ποτίσει τα πεδία των μαχών αμέτρητες φορές με το αίμα των καλύτερων ανδρών τους. Τα σύνορα κινήθηκαν πενήντα, εκατό χιλιόμετρα πέρα δώθε από τη μια πλευρά στην άλλη. Μια τελική απόφαση δε θα ερχόταν ποτέ με αυτόν τον τρόπο. Ωστόσο, οι δύο λαοί θα έχαναν ξανά και ξανά τους καλύτερους άνδρες τους, ενώ η οικονομία τους υπέφερε από τον κόπο και τη δυσπιστία, τον φόβο και το μίσος.</p>	<p>Εγκώμιο για τους συμμάχους (ισότητα δικαιωμάτων, αμοιβαίος σεβασμός, εκτίμηση, αμοιβαία εκτίμηση)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που δοξάζουν (με το αίμα των καλύτερων ανδρών τους)</p>

			Επίκληση στο συναίσθημα (κόπος, δυσπιστία, φόβος, μίσος)
(6)	<p>Θέλω εμείς στη Γερμανία να έχουμε τα καλύτερα γήπεδα. Το οδικό μας δίκτυο να επεκτείνεται ο πολιτισμός μας γίνεται να ανυψώνεται και να εξελίσσεται. Θέλω οι πόλεις μας να γίνουν όμορφες. Θέλω να φτάσω τη Γερμανία στην κορυφή σε κάθε τομέα της πολιτιστικής ζωής και των πολιτιστικών φιλοδοξιών. Αυτή είναι η φιλοδοξία μου!</p>	<p>Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (θέλω)</p> <p>Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (η φιλοδοξία μου, θέλω να φτάσω)</p> <p>Αντωνυμίες για την ενότητα (εμείς, [το οδικό] μας [δίκτυο], [ο πολιτισμός] μας, [οι πόλεις] μας)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους εθνικοσοσιαλιστές (ανυψωμένος, εκλεπτυσμένος, τη Γερμανία στην κορυφή, σε κάθε τομέας)</p>	
(7)	<p>Θέλω η εργασιακή ικανότητα του λαού μου να μην είναι σε αγρανάπαυση, αλλά να αξιοποιηθεί για να μας δώσει νέες αξίες. Θέλω να μετατρέψω αυτήν την εργασιακή ικανότητα σε οφέλη για τον λαό μας, σε ζωή και χαρά για</p>	<p>Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (θέλω)</p>	

		<p>τον λαό μας. Θέλω να αφιερώσω τις προσπάθειές μου στο να διασφαλίσω ότι αυτός ο λαός μπορεί να ζήσει τη ζωή του όσο το δυνατόν πιο απαλλαγμένος από φροντίδες. Θα αφιερώσω τις προσπάθειές μου για να διασφαλίσω ότι τα αγαθά της ζωής του κατανέμονται όσο το δυνατόν πιο ορθολογικά.</p>	<p>Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (θέλω να μετατρέψω, θέλω να αφιερώσω, θα αφιερώσω)</p> <p>Αντωνυμίες για την ενότητα ([η ικανότητα του λαού] μου, [για να] μας [δώσει], [για τον λαό] μας)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους εθνικοσοσιαλιστές (την εργασιακή ικανότητα σε ομορφιά, σε ζωή και χαρά, πιο απαλλαγμένος από φροντίδες, τα αγαθά της ζωής του κατανέμονται όσο το δυνατόν πιο ορθολογικά)</p>
	(8)	<p>Το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα θέλει μόνο να βοηθήσει αυτούς τους ανθρώπους· θέλει να προσπαθήσει να κάνει τη ζωή τους πιο εύκολη, να την οργανώσει πιο ευχάριστα.</p>	<p>Λεκτικές τοποθετήσεις που σχετίζονται με την ιδεολογία (το</p>

		Προς αυτόν τον σκοπό, θα θέσει βάλει τα δυνατά της, θα προσφέρει την ιδιοφυΐα της και το οργανωτικό της ταλέντο στην υπηρεσία της διατήρησης αυτής της ζωής.	Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα) Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους εθνικοσοσιαλιστές (να κάνει τη ζωή τους πιο εύκολη, να την οργανώσει πιο ευχάριστα)
	2 (3)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες	
	(1)	Προσπάθησα να εισάγω τη λογική στις σχέσεις της Γερμανίας με το περιβάλλον της. Προσπάθησα να προωθήσω αυτές τις σχέσεις με βάση αρχές που έχουν αποδειχτεί αιώνια δίκαιες, αρχές της αίσθησης του ανήκειν στην ανθρώπινη φυλή και της εργασίας για λογαριασμό της ανθρώπινης κοινότητας. Προσπάθησα να καταστήσω σαφές στον κόσμο και στον γερμανικό λαό ότι η Ευρώπη είναι ένας περιορισμένος όρος· ότι δεν έχουν γίνει μεγάλες αλλαγές σε αυτή τη μικρή Ευρώπη εδώ και αιώνες· ότι εδώ στην Ευρώπη έχουμε μια οικογένεια λαών· ότι τα μεμονωμένα μέλη αυτής της οικογένειας είναι, παρ' όλα αυτά, τρομερά ενωμένα. Το γεγονός ότι αντιπροσωπεύουν έθνη πλούσια σε παραδόσεις κοιτάζοντας πίσω σε ένα σπουδαίο παρελθόν και έναν πολιτισμό που αποκαλούν δικό τους και ότι εναποθέτουν περήφανα τις ελπίδες τους στο μέλλον. Προσπάθησα να καταστήσω κατανοητό στον λαό μας και, επιπλέον, και στους άλλους, ότι κάθε σύγκρουση	βλ.1(2)

		γεμάτη μίσος θα αποφέρει μόνο πολύ βραχυπρόθεσμες, μικρές επιτυχίες.	
	(2)	Προσπάθησα, βασιζόμενος σε αυτή την αρκετά νηφάλια σκέψη, να βελτιώσω τις σχέσεις της Γερμανίας με το περιβάλλον της, και οι προσπάθειές μου πέτυχαν. Πριν από τρία χρόνια, όταν η Γερμανία βρέθηκε σε βαθιά αντίθεση με την Πολωνία, κατάφερα να μειώσω σταδιακά αυτές τις εντάσεις και χάρη στη βαθιά κατανόηση ενός άλλου μεγάλου ηγέτη και πολιτικού, η προσπάθεια δύο λαών να πλησιάσουν αργά ο ένας τον άλλον ήταν επιτυχής. Από αυτή την προσέγγιση προέκυψε σταδιακά μια κατανόηση, και από αυτή την κατανόηση η πεποίθηση της αναγκαιότητας να ζούμε δίπλα δίπλα σε φιλικό κλίμα, και από αυτήν με τη σειρά της αναπτύχθηκε η αμοιβαία εκτίμηση.	βλ. 1(3)
	(3)	Προσπάθησα να επιφέρω μια ομαλοποίηση αυτής της σχέσης μεταξύ των δύο λαών, όσον αφορά τη Γερμανία. Αυτό ήταν επιτυχές προς όφελος και των δύο λαών. Προσπάθησα να μεταφέρω την ίδια ιδέα από την Ανατολή στη Δύση.	βλ. 1(4)
	3 (2)	Εξωτερικοί δάκτυλοι- προκάτοχοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα (επίθεση στο ήθος του αντιπάλου)	
	(1)	Όταν ανέλαβα την κυβέρνηση πριν από τρία χρόνια, ο γερμανικός λαός περιτριγυριζόταν μόνο από εχθρότητα στην Ευρώπη.	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (ο γερμανικός λαός περιβαλλόταν μόνο από εχθρότητα στην Ευρώπη)
	(2)	Ωστόσο, δε θέλω κανένας άλλος να παρεμβαίνει εδώ και να πιστεύει ότι μπορεί να μας αφαιρέσει οτιδήποτε! Ζω	Λεκτικές τοποθετήσεις που σχετίζονται με την

		<p>μόνο για τον λαό μου και το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα έχει στον νου του μόνο αυτόν τον λαό. Ζω μόνο για τη σκέψη του μέλλοντος αυτού του λαού βλέποντας μπροστά μου αυτά τα αμέτρητα εκατομμύρια ανθρώπων που εργάζονται τόσο σκληρά και έχουν τόσα λίγα να ζήσουν, που συχνά πρέπει να παλέψουν με τόσα πολλά και που τόσο σπάνια ευνοούνται από την τύχη.</p>	<p>ιδεολογία (το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα)</p> <p>Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (δε θέλω, ζω μόνο για τον λαό μου, ζω μόνο για τη σκέψη αυτού του λαού)</p> <p>Επίκληση στο συναίσθημα (ζω μόνο για τον λαό μου, ζω μόνο για τη σκέψη του μέλλοντος αυτού του λαού)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους εθνικοσοσιαλιστές (τα αμέτρητα εκατομμύρια ανθρώπων που εργάζονται τόσο σκληρά και έχουν τόσα λίγα να ζήσουν, συχνά πρέπει να παλέψουν, σπάνια ευνοούνται από την τύχη)</p>
--	--	--	---

4 (3)		Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής (θυμικό – επίκληση στο συναίσθημα)	
	(1)	Είναι προσωπική μου επιθυμία να επιλύσω τις μεγάλες διαφορές στη ζωή των λαών, όπως έχω να κάνω το ίδιο και με τις διαφορές σε αυτήν τη χώρα - από τη σκοπιά του νόμου, της δικαιοσύνης και άρα της λογικής. Θα μπορούσε να πει κανείς, «αυτό δεν είναι δυνατό, αυτό είναι στη φαντασία, αυτά είναι ιδεολογίες».	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (είναι προσωπική μου επιθυμία να επιλύσω) Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (θα μπορούσε να πει κανείς, «αυτό δεν είναι δυνατό, αυτό είναι φανταστικό, αυτά είναι ιδεολογίες»)
	(2)	Προσπάθησα, βασιζόμενος σε αυτή την αρκετά νηφάλια σκέψη, να βελτιώσω τις σχέσεις της Γερμανίας με το περιβάλλον της, και οι προσπάθειές μου πέτυχαν. Πριν από τρία χρόνια, όταν η Γερμανία βρέθηκε σε βαθιά αντίθεση με την Πολωνία, κατάφερα να μειώσω σταδιακά αυτές τις εντάσεις και χάρη στη βαθιά κατανόηση ενός άλλου μεγάλου ηγέτη και πολιτικού, η προσπάθεια δύο λαών να πλησιάσουν αργά ο ένας τον άλλον ήταν επιτυχής. Από αυτή την προσέγγιση προέκυψε σταδιακά μια κατανόηση, και από αυτή την κατανόηση η πεποίθηση της αναγκαιότητας να ζούμε δίπλα δίπλα σε φιλικό κλίμα, και από αυτήν με τη σειρά της αναπτύχθηκε η αμοιβαία εκτίμηση.	βλ. 1(3)
	(3)	Μόνο αυτή η ισότητα δικαιωμάτων μπορεί να επιφέρει αμοιβαίο σεβασμό, και μόνο από αυτόν τον αμοιβαίο σεβασμό μπορεί να προκύψει η εκτίμηση του ενός για τον	βλ. 1(5)

		<p>άλλον, και μόνο από αυτή την εκτίμηση του ενός για τον άλλον μπορεί τελικά να αναπτυχθεί η αμοιβαία εκτίμηση. Και οι δύο λαοί έχουν ποτίσει τα πεδία των μαχών αμέτρητες φορές με το αίμα των καλύτερων ανδρών τους. Τα σύνορα κινήθηκαν πενήντα, εκατό χιλιόμετρα πέρα δώθε από τη μια πλευρά στην άλλη. Μια τελική απόφαση δε θα ερχόταν ποτέ με αυτόν τον τρόπο. Ωστόσο, οι δύο λαοί θα έχαναν ξανά και ξανά τους καλύτερους άνδρες τους, ενώ η οικονομία τους υπέφερε από τον κόπο και τη δυσπιστία, τον φόβο και το μίσος.</p>	
	5 (4)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές	
	(1)	<p>Είναι προσωπική μου επιθυμία να επιλύσω τις μεγάλες διαφορές στη ζωή των λαών, όπως έχω να κάνω το ίδιο και με τις διαφορές σε αυτήν τη χώρα - από τη σκοπιά του νόμου, της δικαιοσύνης και άρα της λογικής. Θα μπορούσε να πει κανείς, «αυτό δεν είναι δυνατό, αυτό είναι στη φαντασία, αυτά είναι ιδεολογίες».</p>	<i>βλ.4(1)</i>
	(2)	<p>Σε κάθε περίπτωση, πιστεύω ότι θα χρειαστεί να κάνουμε τα πάντα για να βοηθήσουμε αυτόν τον λόγο να υπερισχύσει. Η δική μου πολιτική προσέγγιση βασίζεται σε αυτό, δηλαδή στην ιδέα ότι μπορεί να υπάρχουν είτε δύο εταίροι με ίσα δικαιώματα είτε κανένας.</p>	<p>Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (θα χρειαστεί να κάνουμε τα πάντα)</p> <p>Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (πιστεύω, η δική μου πολιτική προσέγγιση)</p>
	(3)	<p>Πιστεύω ότι η ήρεμη διαβούλευση πρέπει κάποτε να δείξει σε αυτούς τους δύο λαούς τον δρόμο προς την αλληλοκατανόηση.</p>	<p>Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (πιστεύω, Δεν είναι για τον εαυτό μου)</p>

			<p>Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (πρέπει να δείξει)</p> <p>Εγκώμιο για τους συμμάχους (σε αυτούς τους δύο λαούς τον δρόμο προς την κατανόηση)</p>
(4)	<p>Γι ' αυτό σας ζητώ να πάτε στις κάλπες την ημέρα των εκλογών. Κάντε το καθήκον σας και μην ξεχνάτε: η Γερμανία δε βασίζεται μόνο σε έναν άνθρωπο αλλά σε ολόκληρο τον γερμανικό λαό. Και ένας άντρας μόνο μπορεί να είναι ο εκπρόσωπος αυτού του λαού , εφόσον αυτός ο λαός στέκεται πίσω από αυτόν τον άντρα - άνδρας προς άνδρα και γυναίκα προς γυναίκα. Δεν είναι για τον εαυτό μου που σας ζητώ να κάνετε το καθήκον σας αυτήν την 29η Μαρτίου, αλλά για τον λαό μας και το μέλλον του.</p>	<p>Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (σας ζητώ να πάτε στις κάλπες, κάντε το καθήκον σας)</p> <p>Αναφορά στην ακροατήριο (κάντε το καθήκον σας, μην ξεχνάτε, ολόκληρο τον γερμανικό λαό)</p> <p>Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν και ενισχύουν τους συντρόφους εθνικοσοσιαλιστές (για τον λαό και για το μέλλον του)</p>	

6 (13)		Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού – οι σκοποί της εθνικοσοσιαλιστικής ιδέας (σε τι πιστεύουμε)	
	(1)	<p>Λοιπόν, πιστεύω σε αυτές τις ιδεολογίες, και θαυμάσια πράγματα έχουν ήδη πραγματοποιηθεί σε αυτόν τον τομέα! Δεν προσεγγίζω τον γερμανικό λαό ως αδρανή παπαγάλο. Μπορώ να πω: αυτές οι σκέψεις με καθοδηγούσαν τρία χρόνια και με καθοδήγησαν σωστά.</p>	<p>Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (πιστεύω, δεν προσεγγίζω, αυτές οι σκέψεις με καθοδηγούσαν)</p> <p>Το κράτος ως ένα σώμα - αναλογικός/μεταφορικός/προβολικός τρόπος σκέψης (δεν προσεγγίζω τον γερμανικό λαό ως αδρανή παπαγάλο)</p>
	(2)	<p>Προσπάθησα να εισάγω τη λογική στις σχέσεις της Γερμανίας με το περιβάλλον της. Προσπάθησα να προωθήσω αυτές τις σχέσεις με βάση αρχές που έχουν αποδειχτεί αιώνια δίκαιες, αρχές της αίσθησης του ανήκειν στην ανθρώπινη φυλή και της εργασίας για λογαριασμό της ανθρώπινης κοινότητας. Προσπάθησα να καταστήσω σαφές στον κόσμο και στον γερμανικό λαό ότι η Ευρώπη είναι ένας περιορισμένος όρος· ότι δεν έχουν γίνει μεγάλες αλλαγές σε αυτή τη μικρή Ευρώπη εδώ και αιώνες· ότι εδώ στην Ευρώπη έχουμε μια οικογένεια λαών· ότι τα μεμονωμένα μέλη αυτής της οικογένειας είναι, παρ' όλα αυτά, τρομερά ενωμένα. Το γεγονός ότι αντιπροσωπεύουν έθνη πλούσια σε παραδόσεις κοιτάζοντας πίσω σε ένα σπουδαίο παρελθόν και έναν πολιτισμό που αποκαλούν δικό τους και ότι</p>	βλ.1(2)

		εναποθέτουν περήφανα τις ελπίδες τους στο μέλλον. Προσπάθησα να καταστήσω κατανοητό στον λαό μας και, επιπλέον, και στους άλλους, ότι κάθε σύγκρουση γεμάτη μίσος θα αποφέρει μόνο πολύ βραχυπρόθεσμες, μικρές επιτυχίες.	
(3)	Τα ευρωπαϊκά σύνορα των κρατών μπορεί να αλλάξουν, αλλά οι λαοί τους παραμένουν σταθεροί! Μπορεί κανείς να αλλάξει τα σύνορα μεταξύ κρατών, αλλά τα σύνορα μεταξύ των λαών είναι ουσιαστικά αναλλοίωτα! Δεν υπάρχουν άδειοι χώροι στην Ευρώπη τους οποίους θα μπορούσαν να πλημμυρίσουν οι μάζες στην Ευρώπη. Δεν υπάρχουν μη ενωμένοι λαοί στην Ευρώπη που θα μπορούσαν εύκολα να στερηθούν τον ουσιαστικό τους χαρακτήρα. Ούτε όμως υπάρχει καμία αναγκαιότητα γι' αυτό, και, ως εκ τούτου, είναι παράλογο να επιχειρούμε να αφαιρέσουμε έναν λαό από την ατομικότητά του και να τον αναγκάσουμε να αντιμετωπίσει μια ξένη.	Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν την ενότητα (είναι παράλογο να επιχειρούμε) Αναφορά στην ακροατήριο (τα σύνορα μεταξύ των λαών έχουν γίνει ουσιαστικά αναλλοίωτα)	
(4)	Είμαι της πεποίθησης ότι, μετά από κάποιο χρονικό διάστημα, θα έχει γίνει ακατανόητο ότι δύο λαοί θα μπορούσαν ενδεχομένως να έχουν ζήσει στο πλαίσιο μιας εξελισσόμενης, λεγόμενης «παραδοσιακής αρχέγονης σχέσης».	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (είμαι της πεποίθησης)	
(5)	Και εδώ προσπάθησα ως Γερμανός Εθνικοσοσιαλιστής - ως ο πρώτος, πιστεύω - να δείξω ότι η περαιτέρω διατήρηση αυτού του λεγόμενου «δόγματος της κληρονομικής έχθρας» πρέπει να είναι και είναι παράλογη -γιατί είναι άσκοπη- και για τους δύο λαούς. Ομολογουμένως, και εδώ, πολλοί θα πουν ίσως ότι δεν είναι παρά ένα ιδανικό. Ωστόσο, πιστεύω σε αυτό το ιδανικό και πιστεύω ότι μια μέρα η λογική θα θριαμβεύσει και εδώ!	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (προσπάθησα να δείξω, πιστεύω) Λεκτικές τοποθετήσεις που σχετίζονται με την ιδεολογία (ως	

			Γερμανός Εθνικοσοσιαλιστής) Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν την ενότητα (μια μέρα η λογική θα θριαμβεύσει και εδώ)
	(6)	Σε κάθε περίπτωση, πιστεύω ότι θα χρειαστεί να κάνουμε τα πάντα για να βοηθήσουμε αυτόν τον λόγο να υπερισχύσει. Η δική μου πολιτική προσέγγιση βασίζεται σε αυτό, δηλαδή στην ιδέα ότι μπορεί να υπάρχουν είτε δύο εταίροι με ίσα δικαιώματα είτε κανένα.	βλ.5(2)
	(7)	Μόνο αυτή η ισότητα δικαιωμάτων μπορεί να επιφέρει αμοιβαίο σεβασμό, και μόνο από αυτόν τον αμοιβαίο σεβασμό μπορεί να προκύψει η εκτίμηση του ενός για τον άλλον, και μόνο από αυτή την εκτίμηση του ενός για τον άλλον μπορεί τελικά να αναπτυχθεί η αμοιβαία εκτίμηση. Και οι δύο λαοί έχουν ποτίσει τα πεδία των μαχών αμέτρητες φορές με το αίμα των καλύτερων ανδρών τους. Τα σύνορα κινήθηκαν πενήντα, εκατό χιλιόμετρα πέρα δώθε από τη μια πλευρά στην άλλη. Μια τελική απόφαση δε θα ερχόταν ποτέ με αυτόν τον τρόπο. Ωστόσο, οι δύο λαοί θα έχαναν ξανά και ξανά τους καλύτερους άνδρες τους, ενώ η οικονομία τους υπέφερε από τον κόπο και τη δυσπιστία, τον φόβο και το μίσος.	βλ.1(5)
	(8)	Και αυτό είναι που διαθέτω προς μια τέτοια αλληλοκατανόηση, ως εκπρόσωπος για περισσότερα από εξήντα επτά εκατομμύρια ανθρώπους! Και πάλι, υπάρχουν πολλοί που λένε ότι η λογική δεν είναι αυτή που έχει σημασία' υπάρχουν και άλλες αδυναμίες που πρέπει να ληφθούν υπόψη. Πιστεύω ότι δεν υπάρχει	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (προσφέρω, ως εκπρόσωπος, πιστεύω)

		τίποτα αξιόλογο που να μην μπορεί τελικά να το συλλάβει και η λογική.	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (υπάρχουν πολλοί που λένε ότι η λογική δεν είναι αυτή που έχει σημασία)
(9)		Αντιτάσσομαι στο ότι, στον πολιτειακό τρόπο, ορισμένες απόψεις που δεν μπορούν να στηριχτούν στη λογική θεωρούνται σωστές. Μερικές φορές μου έχουν πει: αλλά αυτό δε συνέβη ποτέ στο παρελθόν, και η πολιτεία έχει αποδείξει ότι δεν είναι εφικτό μακροπρόθεσμα. Όχι, η πολιτεία μάς διδάσκει το αντίθετο, ότι οι προηγούμενες πολιτικές δεν οδήγησαν σε μακροπρόθεσμη επιτυχία, και ως εκ τούτου απορρίπτω αυτό το είδος πολιτικού πνεύματος.	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (οι προηγούμενες πολιτικές δεν οδήγησαν σε μακροπρόθεσμη επιτυχία)
(10)		Μου λένε ότι, αν είσαι Γερμανός εθνικιστής, πρέπει να θέλεις στρατιωτικούς θριάμβους. Μπορώ μόνο να πω ότι η φιλοδοξία μου στρέφεται προς εντελώς διαφορετικούς θριάμβους. Είμαι Γερμανός εθνικιστής και θα εκπροσωπήσω τον λαό μου με όλο το ζήλο ενός στρατιώτη σαν αυτόν στον μεγάλο στρατό του παρελθόντος.	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (η φιλοδοξία μου στρέφεται, είμαι, θα εκπροσωπήσω) Λεκτικές τοποθετήσεις που σχετίζονται με την ιδεολογία (Γερμανός εθνικιστής)
(11)		Είναι η φιλοδοξία μου να δημιουργήσω ένα μνημείο για τον εαυτό μου στον γερμανικό λαό. Αλλά γνωρίζω επίσης ότι θα ήταν καλύτερο να χτιστεί αυτό το μνημείο σε καιρό ειρήνης παρά σε καιρό πολέμου. Η φιλοδοξία μου στοχεύει στη δημιουργία των καλύτερων δυνατών ιδρυμάτων για την εκπαίδευση του λαού μας.	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (είναι η φιλοδοξία μου να δημιουργήσω, για τον εαυτό μου, γνωρίζω)

			Αντωνυμίες για την ενότητα ([του λαού] μας)
	(12)	Ωστόσο, δε θέλω κανένας άλλος να παρεμβαίνει εδώ και να πιστεύει ότι μπορεί να μας αφαιρέσει οτιδήποτε! Ζω μόνο για τον λαό μου και το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα έχει στον νου του μόνο αυτόν τον λαό. Ζω μόνο για τη σκέψη του μέλλοντος αυτού του λαού βλέποντας μπροστά μου αυτά τα αμέτρητα εκατομμύρια ανθρώπων που εργάζονται τόσο σκληρά και έχουν τόσα λίγα να ζήσουν, που συχνά πρέπει να παλέψουν με τόσα πολλά και που τόσο σπάνια ευνοούνται από την τύχη.	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (δε θέλω, ζω, μπροστά μου, για τον λαό μου) Αντωνυμίες για την ενότητα ([μπορεί να] μας [αφαιρέσει] οτιδήποτε) Λεκτικές τοποθετήσεις που σχετίζονται με την ιδεολογία (το Εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα)
	(13)	Ενώ εμείς θα χαθούμε, η Γερμανία θα επιβιώσει! Μπορεί να πεθάνουμε, αλλά η Γερμανία πρέπει να ζήσει, τώρα και για πάντα!	Λέξεις και φράσεις που αναδεικνύουν την ενότητα (εμείς θα χαθούμε)
	7 (4)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα	
	(1)	Μου λένε ότι, αν είσαι Γερμανός εθνικιστής, πρέπει να θέλεις στρατιωτικούς θριάμβους. Μπορώ μόνο να πω ότι η φιλοδοξία μου στρέφεται προς εντελώς διαφορετικούς θριάμβους. Είμαι Γερμανός εθνικιστής και θα εκπροσωπήσω τον λαό μου με όλο το ζήλο ενός στρατιώτη σαν αυτόν στον μεγάλο στρατό του παρελθόντος.	<i>βλ.6(10)</i>

	(2)	Θέλω εμείς στη Γερμανία να έχουμε τα καλύτερα γήπεδα. Το οδικό μας δίκτυο να επεκτείνεται' ο πολιτισμός μας γίνεται να ανυψώνεται και να εξελίσσεται. Θέλω οι πόλεις μας να γίνουν όμορφες. Θέλω να φτάσω τη Γερμανία στην κορυφή σε κάθε τομέα της πολιτιστικής ζωής και των πολιτιστικών φιλοδοξιών. Αυτή είναι η φιλοδοξία μου!	βλ. 1(6)
	(3)	Θέλω η εργασιακή ικανότητα του λαού μου να μην είναι σε αγρανάπαυση, αλλά να αξιοποιηθεί για να μας δώσει νέες αξίες. Θέλω να μετατρέψω αυτήν την εργασιακή ικανότητα σε οφέλη για τον λαό μας, σε ζωή και χαρά για τον λαό μας. Θέλω να αφιερώσω τις προσπάθειές μου στο να διασφαλίσω ότι αυτός ο λαός μπορεί να ζήσει τη ζωή του όσο το δυνατόν πιο απαλλαγμένος από φροντίδες. Θα αφιερώσω τις προσπάθειές μου για να διασφαλίσω ότι τα αγαθά της ζωής του κατανέμονται όσο το δυνατόν πιο ορθολογικά.	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (θέλω, θέλω να μετατρέψω, θέλω να αφιερώσω, για να διασφαλίσω, θα αφιερώσω, τις προσπάθειές μου) Αντωνυμίες για την ενότητα ([για τον λαό] μας)
	(4)	Ενώ εμείς θα χαθούμε, η Γερμανία θα επιβιώσει! Μπορεί να πεθάνουμε, αλλά η Γερμανία πρέπει να ζήσει, τώρα και για πάντα!	βλ. 6(13)
	8 (2)	Η δύναμη-στιβαρότητα-αποτελεσματικότητα του κόμματος/της κυβέρνησης	
	(1)	Και το χειρότερο ήταν ότι αυτή η νοοτροπία φαινόταν να δημιουργεί τόσο λίγο προβληματισμό σε κάθε πλευρά' ούτε εδώ ούτε αλλού είχαν σκεφτεί τα προβλήματα με αρκετή νηφαλιότητα. Οι άνθρωποι επέτρεπαν στους εαυτούς τους να οδηγηθούν σε μίσος, φθόνο, φόβο και ζήλια.	Λέξεις και φράσεις που στηλιτεύουν τους αντιπάλους (ούτε εδώ ούτε αλλού είχαν σκεφτεί τα προβλήματα με αρκετή νηφαλιότητα)

	(2)	Το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα θέλει μόνο να βοηθήσει αυτούς τους ανθρώπους· θέλει να προσπαθήσει να κάνει τη ζωή τους πιο εύκολη, να την οργανώσει πιο ευχάριστα. Προς αυτόν τον σκοπό, θα θέσει βάλει τα δυνατά της, θα προσφέρει την ιδιοφυΐα της και το οργανωτικό της ταλέντο στην υπηρεσία της διατήρησης αυτής της ζωής.	<i>βλ.1(8)</i>
	9 (6)	Η ταυτότητα του ηγέτη/αρχηγού	
	(1)	Είναι προσωπική μου επιθυμία να επιλύσω τις μεγάλες διαφορές στη ζωή των λαών, όπως έχω να κάνω το ίδιο και με τις διαφορές σε αυτήν τη χώρα - από τη σκοπιά του νόμου, της δικαιοσύνης και άρα της λογικής. Θα μπορούσε να πει κανείς, «αυτό δεν είναι δυνατό, αυτό είναι στη φαντασία, αυτά είναι ιδεολογίες».	<i>βλ.4(1)</i>
	(2)	Είμαι της πεποίθησης ότι, μετά από κάποιο χρονικό διάστημα, θα έχει γίνει ακατανόητο ότι δύο λαοί θα μπορούσαν ενδεχομένως να έχουν ζήσει στο πλαίσιο μιας εξελισσόμενης, λεγόμενης «παραδοσιακής αρχέγονης σχέσης».	<i>βλ.6(4)</i>
	(3)	Και εδώ προσπάθησα ως Γερμανός Εθνικοσοσιαλιστής - ως ο πρώτος, πιστεύω- να δείξω ότι η περαιτέρω διατήρηση αυτού του λεγόμενου «δόγματος της κληρονομικής έχθρας» πρέπει να είναι και είναι παράλογη -γιατί είναι άσκοπη- και για τους δύο λαούς. Ομολογουμένως, και εδώ, πολλοί θα πουν ίσως ότι δεν είναι παρά ένα ιδανικό. Ωστόσο, πιστεύω σε αυτό το ιδανικό και πιστεύω ότι μια μέρα η λογική θα θριαμβεύσει και εδώ!	<i>βλ.6(5)</i>
	(4)	Και αυτό είναι που διαθέτω προς μια τέτοια αλληλοκατανόηση, ως εκπρόσωπος για περισσότερα από εξήντα επτά εκατομμύρια ανθρώπους! Και πάλι, υπάρχουν πολλοί που λένε ότι η λογική δεν είναι αυτή που έχει σημασία· υπάρχουν και άλλες αδυναμίες που	<i>βλ.6(8)</i>

		πρέπει να ληφθούν υπόψη. Πιστεύω ότι δεν υπάρχει τίποτα αξιόλογο που να μην μπορεί τελικά να το συλλάβει και η λογική.	
	(5)	Μου λένε ότι, αν είσαι Γερμανός εθνικιστής, πρέπει να θέλεις στρατιωτικούς θριάμβους. Μπορώ μόνο να πω ότι η φιλοδοξία μου στρέφεται προς εντελώς διαφορετικούς θριάμβους. Είμαι Γερμανός εθνικιστής και θα εκπροσωπήσω τον λαό μου με όλο το ζήλο ενός στρατιώτη σαν αυτόν στον μεγάλο στρατό του παρελθόντος.	βλ.6(10)
	(6)	Γι ' αυτό σας ζητώ να πάτε στις κάλπες την ημέρα των εκλογών. Κάντε το καθήκον σας και μην ξεχνάτε: η Γερμανία δε βασίζεται μόνο σε έναν άνθρωπο αλλά σε ολόκληρο τον γερμανικό λαό. Και ένας άντρας μόνο μπορεί να είναι ο εκπρόσωπος αυτού του λαού , εφόσον αυτός ο λαός στέκεται πίσω από αυτόν τον άντρα - άνδρας προς άνδρα και γυναίκα προς γυναίκα. Δεν είναι για τον εαυτό μου που σας ζητώ να κάνετε το καθήκον σας αυτήν την 29η Μαρτίου, αλλά για τον λαό μας και το μέλλον του.	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (ζητώ, για τον εαυτό μου) Ρήματα που επιτάσσουν-προστάζουν (κάντε, μην ξεχνάτε) Αναφορά στο ακροατήριο (σας [ζητώ], το καθήκον [σας])
	11 (6)	Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης	
	(1)	Δε γνωρίζω κανένα καθεστώς της αστικής τάξης, κανένα καθεστώς εργατών, κανένα καθεστώς κατοίκων των πόλεων, κανένα καθεστώς εμπορικών συναλλαγών ή εμπορίου. Ούτε γνωρίζω κάποιο καθεστώς βιομηχανίας. Ξέρω μόνο ένα καθεστώς: αυτό του γερμανικού λαού!	Αυτοαναφορικότητα του ηγέτη (δε γνωρίζω) Αναφορά στο ακροατήριο (του γερμανικού λαού)

	(2)	Προσπάθησα να φέρω στον γερμανικό λαό εσωτερική ειρήνη. Σήμερα, μετά από τρία χρόνια, μπορώ να πω: ο γερμανικός λαός είναι εσωτερικά ο πιο ικανοποιημένος λαός στον κόσμο.	<i>βλ.1(1)</i>
	(3)	Τα ευρωπαϊκά σύνορα των κρατών μπορεί να αλλάξουν, αλλά οι λαοί τους παραμένουν σταθεροί! Μπορεί κανείς να αλλάξει τα σύνορα μεταξύ κρατών, αλλά τα σύνορα μεταξύ των λαών είναι ουσιαστικά αναλλοίωτα! Δεν υπάρχουν άδειοι χώροι στην Ευρώπη τους οποίους θα μπορούσαν να πλημμυρίσουν οι μάζες στην Ευρώπη. Δεν υπάρχουν μη ενωμένοι λαοί στην Ευρώπη που θα μπορούσαν εύκολα να στερηθούν τον ουσιαστικό τους χαρακτήρα. Ούτε όμως υπάρχει καμία αναγκαιότητα γι' αυτό, και, ως εκ τούτου, είναι παράλογο να επιχειρούμε να αφαιρέσουμε έναν λαό από την ατομικότητά του και να τον αναγκάσουμε να αντιμετωπίσει μια ξένη.	<i>βλ.6(3)</i>
	(4)	Θέλω η εργασιακή ικανότητα του λαού μου να μην είναι σε αγρανάπαυση, αλλά να αξιοποιηθεί για να μας δώσει νέες αξίες. Θέλω να μετατρέψω αυτήν την εργασιακή ικανότητα σε οφέλη για τον λαό μας, σε ζωή και χαρά για τον λαό μας. Θέλω να αφιερώσω τις προσπάθειές μου στο να διασφαλίσω ότι αυτός ο λαός μπορεί να ζήσει τη ζωή του όσο το δυνατόν πιο απαλλαγμένος από φροντίδες. Θα αφιερώσω τις προσπάθειές μου για να διασφαλίσω ότι τα αγαθά της ζωής του κατανέμονται όσο το δυνατόν πιο ορθολογικά.	<i>βλ.7(3)</i>
	(5)	Ωστόσο, δεν θέλω κανένας άλλος να παρεμβαίνει εδώ και να πιστεύει ότι μπορεί να μας αφαιρέσει οτιδήποτε! Ζω μόνο για τον λαό μου και το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα έχει στον νου του μόνο αυτόν τον λαό. Ζω μόνο για τη σκέψη του μέλλοντος αυτού του λαού βλέποντας μπροστά μου αυτά τα αμέτρητα εκατομμύρια ανθρώπων	<i>βλ.6(12)</i>

		που εργάζονται τόσο σκληρά και έχουν τόσα λίγα να ζήσουν, που συχνά πρέπει να παλέψουν με τόσες πολλές φροντίδες και που τόσο σπάνια ευνοούνται από την τύχη.	
	(6)	Γι ' αυτό σας ζητώ να πάτε στις κάλπες την ημέρα των εκλογών. Κάντε το καθήκον σας και μην ξεχνάτε: η Γερμανία δε βασίζεται μόνο σε έναν άνθρωπο αλλά σε ολόκληρο τον γερμανικό λαό. Και ένας άντρας μόνο μπορεί να είναι ο εκπρόσωπος αυτού του λαού , εφόσον αυτός ο λαός στέκεται πίσω από αυτόν τον άντρα - άνδρας προς άνδρα και γυναίκα προς γυναίκα. Δεν είναι για τον εαυτό μου που σας ζητώ να κάνετε το καθήκον σας αυτήν την 29η Μαρτίου, αλλά για τον λαό μας και το μέλλον του.	<i>βλ. 11(6)</i>

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1936 2 Οι διανοούμενοι της Γερμανίας	12 (46)	
	1 (8)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Ο μόνος μου στόχος είναι αυτός ο γερμανικός λαός να γίνει ισότιμο μέλος της ευρωπαϊκής κοινότητας.
	(2)	Ο Φύρερ και ο λαός έχουν μόνο μία επιθυμία: να ζήσουν ειρηνικά και σε φιλικό κλίμα με τους άλλους λαούς. Ωστόσο, έχουν επίσης εστίασει μόνο σε μία απόφαση: σε καμία περίπτωση να μην εγκαταλείψουν την αξίωση για ισότητα δικαιωμάτων.
	(3)	Αυτό το πρόβλημα πρέπει να λυθεί, και υπάρχει μόνο ένας τρόπος για να γίνει: ή θα λυθεί αξιοπρεπώς, που αυτός είναι και ο στόχος μας και έτσι θα μπορέσουμε να συνεργαστούμε με την υπόλοιπη Ευρώπη, ή η Γερμανία θα ακολουθήσει μόνη της τον δρόμο της - αλλά σε καμία περίπτωση δε θα προδώσει ξανά τα δικαιώματά της ή την τιμή της!

	(4)	Αυτή η αποφασιστικότητα δεν αποτελεί απειλή για κανέναν. Αντιθέτως! Αφαιρεί ένα φοβερό βάρος από τον κόσμο! Στη βάση αυτής της αποφασιστικότητας έγινε η γενναιόδωρη προσφορά μας, μια προσφορά η οποία ελπίζουμε -ακόμα ελπίζουμε- ότι μπορεί να συμβάλει στο να δώσει στην Ευρώπη την πολυαναμενόμενη ειρήνη. Στεκόμαστε σε αυτήν την προσφορά. Ο κόσμος ρωτά: «Ναι, αλλά θα την τηρήσουν;». Ο κόσμος δεν έχει καμία δουλειά να μιλάει για συμμόρφωση με τις συνθήκες. Θα μπορούσαμε να εγκαθιδρύσουμε μια ισορροπία που να δείχνει πώς τηρούνται οι συνθήκες από το 1918. Ο γερμανικός λαός δε θα επιτρέψει σε κανέναν να του αρνηθεί την τιμή του.
	(5)	Εμείς, από την πλευρά μας, δεν επιχειρούμε να λογοκρίνουμε άλλους λαούς. Έχω προγραμματίσει αυτές τις εκλογές για να δουν όλοι ότι δεν είμαι ο μόνος που έχω αυτή τη γενική ιδέα περί τιμής· την έχει ολόκληρο το έθνος! Ας φανεί ότι δεν κάνω αυτή την προσφορά ειρήνης μόνος μου, αλλά για λογαριασμό αυτών των εξήντα επτά εκατομμυρίων· και επιπλέον ότι δεν είμαι ο μόνος που απορρίπτω προσβλητικές απαιτήσεις αλλά ότι και ολόκληρος ο γερμανικός λαός δε θα υποστηρίξει μια τέτοιου είδους μεταχείριση!
	(6)	Θέλω επίσης αυτή η ψηφοφορία να δείξει στον κόσμο ότι ο γερμανικός λαός δεν τυραννιέται στη Γερμανία από την κυριαρχία των όπλων, αλλά ότι εδώ η κυβέρνηση υποστηρίζεται από την εμπιστοσύνη όλου του πληθυσμού.
	(7)	Γι' αυτό βρίσκεστε εδώ σήμερα, μαζί με εκατοντάδες χιλιάδες συντοπίτες αυτής της Χανσεατικής πόλης. Αυτός είναι ο λόγος που χιλιάδες πρωτοστάτες στο Κίνημά μου επισκέπτονται τον Γερμανό Gaus τις τελευταίες εβδομάδες. Στόχος είναι να ενισχυθεί ο άρρηκτος δεσμός του Κινήματος του καθεστώτος, του Κόμματος και του γερμανικού λαού με την ηγεσία του!
	(8)	Και αυτός είναι ο λόγος που εσύ, γερμανικό λαέ, πηγαίνεις στις κάλπες στις 29 Μαρτίου. Σου έχω μάθει να έχεις πίστη, τώρα δείξε μου την πίστη σου αυτή!
	2 (1)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Ακόμα κι αν ο υπόλοιπος κόσμος δεν έχει χάσει ακόμα το πνεύμα των Βερσαλλιών, ο γερμανικός λαός το απέρριψε, μια για πάντα!
	3 (5)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα

	(1)	Είναι κρίμα που οι πολιτικοί -και ο πληθυσμός- του υπόλοιπου κόσμου δεν μπορούν να στρέψουν το βλέμμα τους στη σύγχρονη Γερμανία.
	(2)	Ωστόσο, χρειάζομαι τον γερμανικό λαό σε μια μάχη που δίνω μόνο για χάρη του, σε μια μάχη για ίσα γερμανικά δικαιώματα, σε μια μάχη ενάντια στην αλαζονεία άλλων που αντιμετωπίζουν και πάλι τον γερμανικό λαό ως κατώτερο.
	(3)	Λυπάμαι για τους πολιτικούς που πιστεύουν ότι μια τέτοια συμμετοχή προλογίζεται καλύτερα από μια νέα δυσφήμιση του γερμανικού έθνους. Αν έβλεπαν πέρα από το τώρα, πέρα από την υποτιθέμενη επιτυχία μερικών ημερών, εβδομάδων ή μηνών, θα τους τρόμαζε η συνειδητοποίηση των αναπόφευκτων συνεπειών μιας τέτοιας ιστορικής δράσης.
	(4)	Το πρόβλημα το οποίο αντιμετωπίζουμε δεν είναι η αναθεώρηση της επιστολής της Συνθήκης, αλλά η αναθεώρηση μιας προοπτικής που αποδεικνύεται στο γεγονός ότι τώρα, δεκαεπτά χρόνια μετά το τέλος του Πολέμου, επιμένουν με την πεποίθηση ότι είναι δυνατόν να αρνηθούμε στον γερμανικό λαό την ισότητα των δικαιωμάτων του.
	(5)	Και αν κάποιος πει, «Όμως αυτό το ξέρουμε ούτως ή άλλως! Γιατί όλος αυτός ο ενθουσιασμός και η ταλαιπωρία, όλες αυτές οι συγκεντρώσεις και μετά η ψηφοφορία ξανά;» -Αγαπητέ μου φίλε! πιστεύεις ότι όλα αυτά δε σημαίνουν δουλειά και κόπο για μένα; Κατά τη γνώμη μου, αν δουλέψεις δύο τρία χρόνια, μπορείς να πας και εσύ μια φορά στις κάλπες!
	4 (2)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Λυπάμαι για τους πολιτικούς που πιστεύουν ότι μια τέτοια συμμετοχή προλογίζεται καλύτερα από μια νέα δυσφήμιση του γερμανικού έθνους. Αν έβλεπαν πέρα από το τώρα, πέρα από την υποτιθέμενη επιτυχία μερικών ημερών, εβδομάδων ή μηνών, θα τους τρόμαζε η συνειδητοποίηση των αναπόφευκτων συνεπειών μιας τέτοιας ιστορικής δράσης.
	(2)	Το πρόβλημα το οποίο αντιμετωπίζουμε δεν είναι η αναθεώρηση της επιστολής της Συνθήκης, αλλά η αναθεώρηση μιας προοπτικής που αποδεικνύεται στο γεγονός ότι τώρα, δεκαεπτά χρόνια μετά το τέλος του Πολέμου, επιμένουν με την πεποίθηση ότι είναι δυνατόν να αρνηθούμε στον γερμανικό λαό την ισότητα των δικαιωμάτων του.

5 (7)		Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Χρειάζομαι το γερμανικό έθνος για να διακηρύξω μαζί του σε όλο τον κόσμο τον όρκο ότι, ό,τι κι αν συμβεί, δε θα υποχωρήσουμε ούτε εκατοστό από τις διεκδικήσεις μας για ισότητα δικαιωμάτων.
	(2)	Όχι επειδή επιθυμούμε μια διατάραξη της ευρωπαϊκής τάξης, αλλά επειδή είμαστε πεπεισμένοι ότι μια τάξη στην Ευρώπη νοείται μακροπρόθεσμα μόνο αν ληφθούν υπόψη λαοί με ίσα δικαιώματα.
	(3)	Ο Φύρερ και ο λαός έχουν μόνο μία επιθυμία: να ζήσουν ειρηνικά και σε φιλικό κλίμα με τους άλλους λαούς. Ωστόσο, έχουν επίσης εστίασει μόνο σε μία απόφαση: σε καμία περίπτωση να μην εγκαταλείψουν την αξίωση για ισότητα δικαιωμάτων.
	(4)	Αυτό το πρόβλημα πρέπει να λυθεί, και υπάρχει μόνο ένας τρόπος για να γίνει: ή θα λυθεί αξιοπρεπώς, που αυτός είναι και ο στόχος μας και έτσι θα μπορέσουμε να συνεργαστούμε με την υπόλοιπη Ευρώπη, ή η Γερμανία θα ακολουθήσει μόνη της τον δρόμο της - αλλά σε καμία περίπτωση δε θα προδώσει ξανά τα δικαιώματά της ή την τιμή της!
	(5)	Θέλω επίσης αυτή η ψηφοφορία να δείξει στον κόσμο ότι ο γερμανικός λαός δεν τυραννιέται στη Γερμανία από την κυριαρχία των όπλων, αλλά ότι εδώ η κυβέρνηση υποστηρίζεται από την εμπιστοσύνη όλου του πληθυσμού.
	(6)	Γι' αυτό σήμερα, γερμανικό λαέ μου, σε καλώ: στάσου πίσω μου με την πίστη σου! Γίνε η πηγή της δύναμης και της πίστης μου.
	(7)	Και αυτός είναι ο λόγος που εσύ, γερμανικό λαέ, πηγαίνεις στις κάλπες στις 29 Μαρτίου. Σου έχω μάθει να έχεις πίστη, τώρα δείξε μου την πίστη σου αυτή!
6 (4)		Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Θα άλλαζαν, πιστεύω την εσφαλμένη αντίληψή τους ότι αυτός ο λαός μαραζώνει κάτω από μια δικτατορία που τον καταπιέζει, και από την λανθασμένη αντίληψη ότι μπορεί κανείς να κάνει με αυτόν τον λαό ό,τι θέλει! [-] Ο γερμανικός λαός θα ψηφίσει στις 29 Μαρτίου όχι για το καθεστώς μου - δεν χρειάζομαι ψήφους γι' αυτό [!].

	(2)	Η άποψη ότι είναι δυνατό να βασιστεί η ευρωπαϊκή τάξη στη δυσφήμιση ενός πληθυσμού εξήντα επτά εκατομμυρίων για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα δεν έχει ιστορική βάση, είναι παράλογη και με μεγάλη ανοησία.
	(3)	Αυτή η αποφασιστικότητα δεν αποτελεί απειλή για κανέναν. Αντιθέτως! Αφαιρεί ένα φοβερό βάρος από τον κόσμο! Στη βάση αυτής της αποφασιστικότητας έγινε η γενναιόδωρη προσφορά μας, μια προσφορά η οποία ελπίζουμε -ακόμα ελπίζουμε- ότι μπορεί να συμβάλει στο να δώσει στην Ευρώπη την πολυαναμενόμενη ειρήνη. Στεκόμαστε σε αυτήν την προσφορά. Ο κόσμος ρωτά: «Ναι, αλλά θα την τηρήσουν;». Ο κόσμος δεν έχει καμία δουλειά να μιλάει για συμμόρφωση με τις συνθήκες. Θα μπορούσαμε να εγκαθιδρύσουμε μια ισορροπία που να δείχνει πώς τηρούνται οι συνθήκες από το 1918. Ο γερμανικός λαός δε θα επιτρέψει σε κανέναν να του αρνηθεί την τιμή του.
	(4)	Και αν κάποιος πει, «Όμως αυτό το ξέρουμε ούτως ή άλλως! Γιατί όλος αυτός ο ενθουσιασμός και η ταλαιπωρία, όλες αυτές οι συγκεντρώσεις και μετά η ψηφοφορία ξανά;» -Αγαπητέ μου φίλε! πιστεύεις ότι όλα αυτά δε σημαίνουν δουλειά και κόπο για μένα; Κατά τη γνώμη μου, αν δουλέψεις δύο τρία χρόνια, μπορείς να πας και εσύ μια φορά στις κάλπες!
	7 (6)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα
	(1)	Χρειάζομαι το γερμανικό έθνος για να διακηρύξω μαζί του σε όλο τον κόσμο τον όρκο ότι, ό,τι κι αν συμβεί, δε θα υποχωρήσουμε ούτε εκατοστό από τις διεκδικήσεις μας για ισότητα δικαιωμάτων.
	(2)	Εγώ, από την άλλη, πρέπει να ομολογήσω: ποτέ το Κόμμα δεν ήταν τόσο δεμένο μαζί μου και ποτέ αυτή η ενότητα μεταξύ του Φύρερ και του Κινήματος δεν ήταν πιο δυνατή από τότε που οι αντίπαλοι πίστευαν ότι μας είχαν ήδη κατακτήσει ή ότι ήταν ικανοί να μας τσακίσουν! Πάντα πετυχαίναμε με τη μεγαλύτερη αποφασιστικότητα στη σοβαρότερη κρίση. Ξέρω ότι ο γερμανικός λαός θα μείνει ως ένα, ενωμένος όσο ποτέ άλλοτε, ό,τι κι αν συμβεί.
	(3)	Αυτό το πρόβλημα πρέπει να λυθεί, και υπάρχει μόνο ένας τρόπος για να γίνει: ή θα λυθεί αξιοπρεπώς, που αυτός είναι και ο στόχος μας και έτσι θα μπορέσουμε να συνεργαστούμε με την υπόλοιπη Ευρώπη, ή η Γερμανία θα ακολουθήσει μόνη της

		τον δρόμο της - αλλά σε καμία περίπτωση δε θα προδώσει ξανά τα δικαιώματά της ή την τιμή της!
	(4)	Αυτή η αποφασιστικότητα δεν αποτελεί απειλή για κανέναν. Αντιθέτως! Αφαιρεί ένα φοβερό βάρος από τον κόσμο! Στη βάση αυτής της αποφασιστικότητας έγινε η γενναιόδωρη προσφορά μας, μια προσφορά η οποία ελπίζουμε -ακόμα ελπίζουμε- ότι μπορεί να συμβάλει στο να δώσει στην Ευρώπη την πολυαναμενόμενη ειρήνη. Στεκόμαστε σε αυτήν την προσφορά. Ο κόσμος ρωτά: «Ναι, αλλά θα την τηρήσουν;». Ο κόσμος δεν έχει καμία δουλειά να μιλάει για συμμόρφωση με τις συνθήκες. Θα μπορούσαμε να εγκαθιδρύσουμε μια ισορροπία που να δείχνει πώς τηρούνται οι συνθήκες από το 1918. Ο γερμανικός λαός δε θα επιτρέψει σε κανέναν να του αρνηθεί την τιμή του.
	(5)	Εμείς, από την πλευρά μας, δεν επιχειρούμε να λογοκρίνουμε άλλους λαούς. Έχω προγραμματίσει αυτές τις εκλογές για να δουν όλοι ότι δεν είμαι ο μόνος που έχω αυτή τη γενική ιδέα περί τιμής' την έχει ολόκληρο το έθνος! Ας φανεί ότι δεν κάνω αυτή την προσφορά ειρήνης μόνος μου, αλλά για λογαριασμό αυτών των εξήντα επτά εκατομμυρίων' και επιπλέον ότι δεν είμαι ο μόνος που απορρίπτω προσβλητικές απαιτήσεις αλλά ότι και ολόκληρος ο γερμανικός λαός δε θα υποστηρίξει μια τέτοιου είδους μεταχείριση!
	(6)	Γι' αυτό βρίσκεστε εδώ σήμερα, μαζί με εκατοντάδες χιλιάδες συντοπίτες αυτής της Χανσεατικής πόλης. Αυτός είναι ο λόγος που χιλιάδες πρωτοστάτες στο Κίνημά μου επισκέπτονται τον Γερμανό Gaus τις τελευταίες εβδομάδες. Στόχος είναι να ενισχυθεί ο άρρηκτος δεσμός του Κινήματος του καθεστώτος, του Κόμματος και του γερμανικού λαού με την ηγεσία του!
	8 (1)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα του κυβέρνησης
	(1)	Αυτή η αποφασιστικότητα δεν αποτελεί απειλή για κανέναν. Αντιθέτως! Αφαιρεί ένα φοβερό βάρος από τον κόσμο! Στη βάση αυτής της αποφασιστικότητας έγινε η γενναιόδωρη προσφορά μας, μια προσφορά η οποία ελπίζουμε -ακόμα ελπίζουμε- ότι μπορεί να συμβάλει στο να δώσει στην Ευρώπη την πολυαναμενόμενη ειρήνη. Στεκόμαστε σε αυτήν την προσφορά. Ο κόσμος ρωτά: «Ναι, αλλά θα την τηρήσουν;». Ο κόσμος δεν έχει καμία δουλειά να μιλάει για συμμόρφωση με τις συνθήκες. Θα μπορούσαμε να εγκαθιδρύσουμε μια ισορροπία

		που να δείχνει πώς τηρούνται οι συνθήκες από το 1918. Ο γερμανικός λαός δε θα επιτρέψει σε κανέναν να του αρνηθεί την τιμή του.
	9 (4)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Ωστόσο, χρειάζομαι τον γερμανικό λαό σε μια μάχη που δίνω μόνο για χάρη του, σε μια μάχη για ίσα γερμανικά δικαιώματα, σε μια μάχη ενάντια στην αλαζονεία άλλων που αντιμετωπίζουν και πάλι τον γερμανικό λαό ως κατώτερο.
	(2)	Εγώ, από την άλλη, πρέπει να ομολογήσω: ποτέ το Κόμμα δεν ήταν τόσο δεμένο μαζί μου και ποτέ αυτή η ενότητα μεταξύ του Φύρερ και του Κινήματος δεν ήταν πιο δυνατή από τότε που οι αντίπαλοι πίστευαν ότι μας είχαν ήδη κατακτήσει ή ότι ήταν ικανοί να μας τσακίσουν! Πάντα πετυχαίναμε με τη μεγαλύτερη αποφασιστικότητα στη σοβαρότερη κρίση. Ξέρω ότι ο γερμανικός λαός θα μείνει ως ένα, ενωμένος όσο ποτέ άλλοτε, ό,τι κι αν συμβεί.
	(3)	Εμείς, από την πλευρά μας, δεν επιχειρούμε να λογοκρίνουμε άλλους λαούς. Έχω προγραμματίσει αυτές τις εκλογές για να δουν όλοι ότι δεν είμαι ο μόνος που έχω αυτή τη γενική ιδέα περί τιμής· την έχει ολόκληρο το έθνος! Ας φανεί ότι δεν κάνω αυτή την προσφορά ειρήνης μόνος μου, αλλά για λογαριασμό αυτών των εξήντα επτά εκατομμυρίων· και επιπλέον ότι δεν είμαι ο μόνος που απορρίπτω προσβλητικές απαιτήσεις αλλά ότι και ολόκληρος ο γερμανικός λαός δε θα υποστηρίξει μια τέτοιου είδους μεταχείριση!
	(4)	Εγώ ο ίδιος προέρχομαι από τον γερμανικό λαό. Μέσα σε δεκαπέντε χρόνια έχω καταφέρει να βγω μπροστά από αυτόν τον λαό με το Κίνημά μου. Δε με διόρισε κανένας να σταθώ πάνω από αυτόν τον λαό. Είναι μέσα από τον λαό που εξελίχθηκα, είναι μέσα στον λαό που παρέμεινα, και είναι στον λαό που θα επιστρέψω! Θα εστιάσω τη φιλοδοξία μου στο γεγονός ότι δεν υπάρχει πολιτικός που να ξέρω σε αυτόν τον κόσμο και που να έχει περισσότερο δίκιο από εμένα λέγοντας ότι είναι εκπρόσωπος του λαού του!
	10 (1)	Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
	(1)	Μην ξεχνάτε: όποιος δεν εγκαταλείπει τις αρχές του σε αυτόν τον κόσμο δε θα τον εγκαταλείψει ούτε ο Παντοδύναμος! Ο Παντοδύναμος θα βοηθά πάντα εκείνους που βοηθούν τον εαυτό τους. Θα τους δείχνει πάντα τον δρόμο προς τα δικαιώματά τους, την ελευθερία τους και άρα προς το μέλλον τους.

11 (7)		Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης
	(1)	Θα άλλαζαν, πιστεύω την εσφαλμένη αντίληψή τους ότι αυτός ο λαός μαραζώνει κάτω από μια δικτατορία που τον καταπιέζει, και από την λανθασμένη αντίληψη ότι μπορεί κανείς να κάνει με αυτόν τον λαό ό,τι θέλει! [-] Ο γερμανικός λαός θα ψηφίσει στις 29 Μαρτίου όχι για το καθεστώς μου - δεν χρειάζομαι ψήφους γι' αυτό [!].
	(2)	Ωστόσο, χρειάζομαι τον γερμανικό λαό σε μια μάχη που δίνω μόνο για χάρη του, σε μια μάχη για ίσα γερμανικά δικαιώματα, σε μια μάχη ενάντια στην αλαζονεία άλλων που αντιμετωπίζουν και πάλι τον γερμανικό λαό ως κατώτερο.
	(3)	Όχι επειδή επιθυμούμε μια διατάραξη της ευρωπαϊκής τάξης, αλλά επειδή είμαστε πεπεισμένοι ότι μια τάξη στην Ευρώπη νοείται μακροπρόθεσμα μόνο αν ληφθούν υπόψη λαοί με ίσα δικαιώματα.
	(4)	Εγώ, από την άλλη, πρέπει να ομολογήσω: ποτέ το Κόμμα δεν ήταν τόσο δεμένο μαζί μου και ποτέ αυτή η ενότητα μεταξύ του Φύρερ και του Κινήματος δεν ήταν πιο δυνατή από τότε που οι αντίπαλοι πίστευαν ότι μας είχαν ήδη κατακτήσει ή ότι ήταν ικανοί να μας τσακίσουν! Πάντα πετυχαίναμε με τη μεγαλύτερη αποφασιστικότητα στη σοβαρότερη κρίση. Ξέρω ότι ο γερμανικός λαός θα μείνει ως ένα, ενωμένος όσο ποτέ άλλοτε, ό,τι κι αν συμβεί.
	(5)	Ακόμα κι αν ο υπόλοιπος κόσμος δεν έχει χάσει ακόμα το πνεύμα των Βερσαλλιών, ο γερμανικός λαός το απέρριψε, μια για πάντα!
	(6)	Αυτή η αποφασιστικότητα δεν αποτελεί απειλή για κανέναν. Αντιθέτως! Αφαιρεί ένα φοβερό βάρος από τον κόσμο! Στη βάση αυτής της αποφασιστικότητας έγινε η γενναιόδωρη προσφορά μας, μια προσφορά η οποία ελπίζουμε -ακόμα ελπίζουμε- ότι μπορεί να συμβάλει στο να δώσει στην Ευρώπη την πολυαναμενόμενη ειρήνη. Στεκόμαστε σε αυτήν την προσφορά. Ο κόσμος ρωτά: «Ναι, αλλά θα την τηρήσουν;». Ο κόσμος δεν έχει καμία δουλειά να μιλάει για συμμόρφωση με τις συνθήκες. Θα μπορούσαμε να εγκαθιδρύσουμε μια ισορροπία που να δείχνει πώς τηρούνται οι συνθήκες από το 1918. Ο γερμανικός λαός δε θα επιτρέψει σε κανέναν να του αρνηθεί την τιμή του.
	(7)	Και αυτός είναι ο λόγος που εσύ, γερμανικό λαέ, πηγαίνεις στις κάλπες στις 29 Μαρτίου. Σου έχω μάθει να έχεις πίστη, τώρα δείξε μου την πίστη σου αυτή!

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1936 3 Οι διανοούμενοι της Γερμανίας	12 (38)	
	1 (7)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Δεν κάνω τη ζωή του βουλευτή που κινείται στο σκοτάδι· στέκομαι ανοιχτά μπροστά σε ολόκληρο τον λαό· μπορεί κανείς να παρακολουθήσει την πορεία μου και την κάθε μου ενέργεια και να καταλήξει στα δικά του συμπεράσματα. Εκείνη την εποχή [1933] ζητήθηκε δράση! Θα μπορούσε να υπάρχει μόνο μία ηγεσία, μία βούληση και μία αποφασιστικότητα. Όχι σαράντα επτά πράξεις, αλλά μια πράξη.
	(2)	Ο γερμανικός λαός παρέμεινε τίμιος και αγνός όλα αυτά τα χρόνια, παρόλο που οι πρώην εκπρόσωποί του τον έσυραν στη λάσπη! [-] Αφήστε τον υπόλοιπο κόσμο να προσκολλάται στους τύπους, εγώ προσκολλώμαι σε μια αιώνια ηθική! Αφήστε τους να δημιουργούν τομές, δεσμεύομαι για το αιώνιο δικαίωμα ενός λαού να ζήσει! Στα ίσα δικαιώματα και στις ίσες υποχρεώσεις επίσης.
	(3)	Αφήστε τους άλλους να προσπαθήσουν να γοητεύσουν με ομολογίες ενοχής μέσα από αυτές τις επιστολές και τις δηλώσεις. Είμαι αναγκασμένος, ως εκπρόσωπος του γερμανικού λαού, να υπερασπιστώ το

		δικαίωμα του έθνους στη ζωή, για την τιμή του, για την ελευθερία του και για τα ζωτικά του συμφέροντα.
	(4)	Τρία χρόνια τώρα αγωνίζομαι για αυτές τις αρχές της γερμανικής ισότητας των δικαιωμάτων. Δε θέλουμε να στερήσουμε τίποτα από τους άλλους, αλλά ούτε θα επιτρέψουμε να στερηθεί τίποτα η Γερμανία! Δε θέλουμε να προσβάλουμε την τιμή κανενός άλλου, αλλά ούτε θα επιτρέψουμε να αντιμετωπίζεται ελαφρά η γερμανική τιμή, όπως γίνεται στο πνεύμα των Βερσαλλιών.
	(5)	Δε θέλουμε να κλέψουμε την ειρήνη και την ελευθερία από άλλους λαούς. Θέλουμε όμως να έχουμε και τη δική μας ελευθερία και την ειρήνη μας! [-] Όταν λένε, "Γιατί αυτό πρέπει να γίνει τώρα, σε αυτά τα τρία χρόνια φυσικά αυτά δημιουργήθηκαν χωρίς αμφιβολία πολύ υψηλά ιδανικά, αλλά γιατί πρέπει να είναι τώρα απ' όλες τις εποχές;" Η απάντησή μου είναι: επειδή ζω τώρα, γι' αυτό πρέπει να είναι τώρα.
	(6)	Οι ενέργειές μου είναι αυτές που θέλει ολόκληρος ο λαός! Ένας λαός ολόκληρος ορθώνεται! Ως εκ τούτου, παρουσιάσαμε ένα σαφές πρόγραμμα στον λαό και την επόμενη Τρίτη θα παρουσιάσω ξανά αυτό το πρόγραμμα με ακόμη πιο ξεκάθαρους και πιο επείγοντες όρους. Θέλω να δείξω στον κόσμο τι είναι δυνατόν να γίνει, τι είμαστε έτοιμοι να κάνουμε, όπως του είπα σήμερα τι είναι αδύνατο και τι δε θα κάνουμε ποτέ.
	(7)	Δεν είμαι ο Φύρερ του γερμανικού λαού για να κάνω πολιτικές κινήσεις. Έχω διοριστεί από τον γερμανικό λαό απλώς να εκπροσωπώ τα συμφέροντά του. Αυτή είναι η πρόθεσή μου. Αν γίνεται λόγος για «συμβολική πράξη» θα τη δούμε στην πράξη-έχω ήδη κινηθεί προς αυτή την κατεύθυνση.
	2 (2)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Και αυτός που αξιολογεί δίκαια αυτά τα τρία χρόνια, δε θα μπορέσει να αρνηθεί ότι σημαντικά γεγονότα από την πλευρά της παγκόσμιας ιστορίας έχουν γίνει μέσα σε αυτό το σύντομο χρονικό διάστημα: η Γερμανία όχι μόνο έχει ενωθεί, αλλά έχει γίνει και ισχυρότερη σε κάθε τομέα της ζωής της.

	(2)	Έχω ανακοινώσει στον κόσμο ένα πρόγραμμα για τη διεθνή ειρήνη εδώ και 25 χρόνια. Έχω δώσει τον λόγο μου και τον λόγο του έθνους για αυτό.
	3 (4)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα
	(1)	Ο γερμανικός λαός παρέμεινε τίμιος και αγνός όλα αυτά τα χρόνια, παρόλο που οι πρώην εκπρόσωποί του τον έσυραν στη λάσπη! [-] Αφήστε τον υπόλοιπο κόσμο να προσκολλάται στους τύπους, εγώ προσκολλώμαι σε μια αιώνια ηθική! Αφήστε τους να δημιουργούν τομές, δεσμεύομαι για το αιώνιο δικαίωμα ενός λαού να ζήσει! Στα ίσα δικαιώματα και στις ίσες υποχρεώσεις επίσης.
	(2)	Αυτός που θα πίστευε ότι μπορεί να αρνηθεί να μας δώσει τιμή και ισότητα δικαιωμάτων, δεν πρέπει να μιλάει για ειρήνη! Δεν πιστεύει στην ειρήνη και δε θέλει ειρήνη. Θέλει να σπείρει διχόνοια μεταξύ των λαών, ίσως για να κάνει πολιτικές συμφωνίες όπου ευδοκιμεί αυτή η διχόνοια.
	(3)	Δεν πιστεύω ότι σήμερα κάποιος λαός θέλει σοβαρά να καταπιέζεται ένας γειτονικός λαός. Δεν πιστεύω ότι κανένας λαός θέλει έναν γειτονικό λαό να ταπεινώνεται, να εκπληρώνει παράλογες απαιτήσεις που θα έκαναν κάθε αξιοπρεπή άνθρωπο να γίνει κατακόκκινος από ντροπή. Δεν το πιστεύω αυτό!
	(4)	Όταν σήμερα άλλοι πολιτικοί μάς θέτουν παράλογες απαιτήσεις, τις οποίες πιθανότατα θα απέρριπταν με μεγάλη αγανάκτηση αν ίσχυαν για τους δικούς τους ανθρώπους, δε θα έπρεπε να εκπλαγούν αν η ίδια απόρριψη αντηχεί και σε αυτούς από τη Γερμανία σήμερα.
	4 (1)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Δε θέλουμε να κλέψουμε την ειρήνη και την ελευθερία από άλλους λαούς. Θέλουμε όμως να έχουμε και τη δική μας ελευθερία και την ειρήνη μας! [-] Όταν λένε, "Γιατί αυτό πρέπει να γίνει τώρα, σε αυτά τα τρία χρόνια φυσικά αυτά δημιουργήθηκαν χωρίς αμφιβολία πολύ υψηλά ιδανικά, αλλά γιατί πρέπει να είναι τώρα απ' όλες τις εποχές;" Η απάντησή μου είναι: επειδή ζω τώρα, γι' αυτό πρέπει να είναι τώρα.
	5 (3)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές

	(1)	Αφήστε τους άλλους να προσπαθήσουν να γοητεύσουν με ομολογίες ενοχής μέσα από αυτές τις επιστολές και τις δηλώσεις. Είμαι αναγκασμένος, ως εκπρόσωπος του γερμανικού λαού, να υπερασπιστώ το δικαίωμα του έθνους στη ζωή, για την τιμή του, για την ελευθερία του και για τα ζωτικά του συμφέροντα.
	(2)	Κάθε γενιά έχει καθήκον να διορθώσει ό,τι έχει γίνει λάθος μέσα από τις πράξεις της και στον καιρό της. Η γενιά μας έπεσε και η γενιά μας πρέπει να ξανασηκωθεί!
	(3)	Καλώ τώρα τη Γερμανία να δείξει συμβολικά στον υπόλοιπο κόσμο στις 29 Μαρτίου ότι αυτή η χειρονομία αντανακλά τη θέλησή της. Και θα ήθελα -επαναλαμβάνω- να προσκαλέσω άλλους πολιτικούς να κάνουν την ίδια συμβολική πράξη!
	6 (4)	Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Σήμερα πρόκειται για έναν διαφορετικό λαό απ' ό,τι πριν από τέσσερα ή πέντε, ή και δέκα χρόνια. Σήμερα αυτός ο λαός έχει διαφορετικό πνεύμα. Καθοδηγείται από διαφορετική θέληση και στηρίζεται σε διαφορετική πίστη! Ο κόσμος πρέπει να ξέρει ότι αυτή η δήθεν παλιά Γερμανία δεν υπάρχει πια σήμερα! Δεν πρέπει να εκπλήσσονται που δεν υπάρχει πια. Στην πραγματικότητα, δεν υπήρξε ποτέ! Ο υπόλοιπος κόσμος το μόνο που έκανε ήταν να πιστέψει ότι υπήρξε!
	(2)	Αφήστε τους άλλους να προσπαθήσουν να γοητεύσουν με ομολογίες ενοχής μέσα από αυτές τις επιστολές και τις δηλώσεις. Είμαι αναγκασμένος, ως εκπρόσωπος του γερμανικού λαού, να υπερασπιστώ το δικαίωμα του έθνους στη ζωή, για την τιμή του, για την ελευθερία του και για τα ζωτικά του συμφέροντα.
	(3)	Δε θέλουμε να κλέψουμε την ειρήνη και την ελευθερία από άλλους λαούς. Θέλουμε όμως να έχουμε και τη δική μας ελευθερία και την ειρήνη μας! [-] Όταν λένε, "Γιατί αυτό πρέπει να γίνει τώρα, σε αυτά τα τρία χρόνια φυσικά αυτά δημιουργήθηκαν χωρίς αμφιβολία πολύ υψηλά ιδανικά, αλλά γιατί πρέπει να είναι τώρα απ' όλες τις εποχές;" Η απάντησή μου είναι: επειδή ζω τώρα, γι' αυτό πρέπει να είναι τώρα.

	(4)	Δεν πιστεύω ότι σήμερα κάποιος λαός θέλει σοβαρά να καταπιέζεται ένας γειτονικός λαός. Δεν πιστεύω ότι κανένας λαός θέλει έναν γειτονικό λαό να ταπεινώνεται, να εκπληρώνει παράλογες απαιτήσεις που θα έκαναν κάθε αξιοπρεπή άνθρωπο να γίνει κατακόκκινος από ντροπή. Δεν το πιστεύω αυτό!
	7 (3)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα
	(1)	Τρία χρόνια τώρα αγωνίζομαι για αυτές τις αρχές της γερμανικής ισότητας των δικαιωμάτων. Δε θέλουμε να στερήσουμε τίποτα από τους άλλους, αλλά ούτε θα επιτρέψουμε να στερηθεί τίποτα η Γερμανία! Δε θέλουμε να προσβάλουμε την τιμή κανενός άλλου, αλλά ούτε θα επιτρέψουμε να αντιμετωπίζεται ελαφρά η γερμανική τιμή, όπως γίνεται στο πνεύμα των Βερσαλλιών.
	(2)	Δε θέλουμε να κλέψουμε την ειρήνη και την ελευθερία από άλλους λαούς. Θέλουμε όμως να έχουμε και τη δική μας ελευθερία και την ειρήνη μας! [-] Όταν λένε, "Γιατί αυτό πρέπει να γίνει τώρα, σε αυτά τα τρία χρόνια φυσικά αυτά δημιουργήθηκαν χωρίς αμφιβολία πολύ υψηλά ιδανικά, αλλά γιατί πρέπει να είναι τώρα απ' όλες τις εποχές;" Η απάντησή μου είναι: επειδή ζω τώρα, γι' αυτό πρέπει να είναι τώρα.
	(3)	Οι ενέργειές μου είναι αυτές που θέλει ολόκληρος ο λαός! Ένας λαός ολόκληρος ορθώνεται! Ως εκ τούτου, παρουσιάσαμε ένα σαφές πρόγραμμα στον λαό και την επόμενη Τρίτη θα παρουσιάσω ξανά αυτό το πρόγραμμα με ακόμη πιο ξεκάθαρους και πιο επείγοντες όρους. Θέλω να δείξω στον κόσμο τι είναι δυνατόν να γίνει, τι είμαστε έτοιμοι να κάνουμε, όπως του είπα σήμερα τι είναι αδύνατο και τι δε θα κάνουμε ποτέ.
	8 (4)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα του κυβερνήσεως
	(1)	Ο γερμανικός λαός παρέμεινε τίμιος και αγνός όλα αυτά τα χρόνια, παρόλο που οι πρώην εκπρόσωποί του τον έσυραν στη λάσπη! [-] Αφήστε τον υπόλοιπο κόσμο να προσκολλάται στους τύπους, εγώ προσκολλώμαι σε μια αιώνια ηθική! Αφήστε τους να δημιουργούν τομές, δεσμεύομαι για το αιώνιο δικαίωμα ενός λαού να ζήσει! Στα ίσα δικαιώματα και στις ίσες υποχρεώσεις επίσης.

	(2)	Τρία χρόνια τώρα αγωνίζομαι για αυτές τις αρχές της γερμανικής ισότητας των δικαιωμάτων. Δε θέλουμε να στερήσουμε τίποτα από τους άλλους, αλλά ούτε θα επιτρέψουμε να στερηθεί τίποτα η Γερμανία! Δε θέλουμε να προσβάλουμε την τιμή κανενός άλλου, αλλά ούτε θα επιτρέψουμε να αντιμετωπίζεται ελαφρά η γερμανική τιμή, όπως γίνεται στο πνεύμα των Βερσαλλιών.
	(3)	Οι ενέργειές μου είναι αυτές που θέλει ολόκληρος ο λαός! Ένας λαός ολόκληρος ορθώνεται! Ως εκ τούτου, παρουσιάσαμε ένα σαφές πρόγραμμα στον λαό και την επόμενη Τρίτη θα παρουσιάσω ξανά αυτό το πρόγραμμα με ακόμη πιο ξεκάθαρους και πιο επείγοντες όρους. Θέλω να δείξω στον κόσμο τι είναι δυνατόν να γίνει, τι είμαστε έτοιμοι να κάνουμε, όπως του είπα σήμερα τι είναι αδύνατο και τι δε θα κάνουμε ποτέ.
	(4)	Καλώ τώρα τη Γερμανία να δείξει συμβολικά στον υπόλοιπο κόσμο στις 29 Μαρτίου ότι αυτή η χειρονομία αντανακλά τη θέλησή της. Και θα ήθελα -επαναλαμβάνω- να προσκαλέσω άλλους πολιτικούς να κάνουν την ίδια συμβολική πράξη!
	9 (6)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Δεν κάνω τη ζωή του βουλευτή που κινείται στο σκοτάδι· στέκομαι ανοιχτά μπροστά σε ολόκληρο τον λαό· μπορεί κανείς να παρακολουθήσει την πορεία μου και την κάθε μου ενέργεια και να καταλήξει στα δικά του συμπεράσματα. Εκείνη την εποχή [1933] ζητήθηκε δράση! Θα μπορούσε να υπάρχει μόνο μία ηγεσία, μία βούληση και μία αποφασιστικότητα. Όχι σαράντα επτά πράξεις, αλλά μια πράξη.
	(2)	Ο γερμανικός λαός παρέμεινε τίμιος και αγνός όλα αυτά τα χρόνια, παρόλο που οι πρώην εκπρόσωποί του τον έσυραν στη λάσπη! [-] Αφήστε τον υπόλοιπο κόσμο να προσκολλάται στους τύπους, εγώ προσκολλώμαι σε μια αιώνια ηθική! Αφήστε τους να δημιουργούν τομές, δεσμεύομαι για το αιώνιο δικαίωμα ενός λαού να ζήσει! Στα ίσα δικαιώματα και στις ίσες υποχρεώσεις επίσης.
	(3)	Αφήστε τους άλλους να προσπαθήσουν να γοητεύσουν με ομολογίες ενοχής μέσα από αυτές τις επιστολές και τις δηλώσεις. Είμαι

		αναγκασμένος, ως εκπρόσωπος του γερμανικού λαού, να υπερασπιστώ το δικαίωμα του έθνους στη ζωή, για την τιμή του, για την ελευθερία του και για τα ζωτικά του συμφέροντα.
	(4)	Θα ήθελα να ευχαριστήσω την Πρόνοια και τον Παντοδύναμο που με επέλεξαν από όλους τους ανθρώπους για να μου επιτραπεί να διεξάγω αυτή τη μάχη για τη Γερμανία. Είναι η πιο υπέροχη μάχη και το πιο υπέροχο καθήκον που μπορεί να ανατεθεί σε θνητό άνθρωπο: να υπερασπιστεί έναν λαό που είναι επιρρεπής, που προσβάλλεται, του οποίου την τιμή οι άνθρωποι νομίζουν ότι μπορούν να καταπατήσουν.
	(5)	Οι ενέργειές μου είναι αυτές που θέλει ολόκληρος ο λαός! Ένας λαός ολόκληρος ορθώνεται! Ως εκ τούτου, παρουσιάσαμε ένα σαφές πρόγραμμα στον λαό και την επόμενη Τρίτη θα παρουσιάσω ξανά αυτό το πρόγραμμα με ακόμη πιο ξεκάθαρους και πιο επείγοντες όρους. Θέλω να δείξω στον κόσμο τι είναι δυνατόν να γίνει, τι είμαστε έτοιμοι να κάνουμε, όπως του είπα σήμερα τι είναι αδύνατο και τι δε θα κάνουμε ποτέ.
	(6)	Δεν είμαι ο Φύρερ του γερμανικού λαού για να κάνω πολιτικές κινήσεις. Έχω διοριστεί από τον γερμανικό λαό απλώς να εκπροσωπώ τα συμφέροντά του. Αυτή είναι η πρόθεσή μου. Αν γίνεται λόγος για «συμβολική πράξη» θα τη δούμε στην πράξη-έχω ήδη κινηθεί προς αυτή την κατεύθυνση.
	10 (1)	Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
	(1)	Θα ήθελα να ευχαριστήσω την Πρόνοια και τον Παντοδύναμο που με επέλεξαν από όλους τους ανθρώπους για να μου επιτραπεί να διεξάγω αυτή τη μάχη για τη Γερμανία. Είναι η πιο υπέροχη μάχη και το πιο υπέροχο καθήκον που μπορεί να ανατεθεί σε θνητό άνθρωπο: να υπερασπιστεί έναν λαό που είναι επιρρεπής, που προσβάλλεται, του οποίου την τιμή οι άνθρωποι νομίζουν ότι μπορούν να καταπατήσουν.
	11 (3)	Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης
	(1)	Σήμερα πρόκειται για έναν διαφορετικό λαό απ' ότι πριν από τέσσερα ή πέντε, ή και δέκα χρόνια. Σήμερα αυτός ο λαός έχει διαφορετικό πνεύμα. Καθοδηγείται από διαφορετική θέληση και στηρίζεται σε διαφορετική

		πίστη! Ο κόσμος πρέπει να ξέρει ότι αυτή η δήθεν παλιά Γερμανία δεν υπάρχει πια σήμερα! Δεν πρέπει να εκπλήσσονται που δεν υπάρχει πια. Στην πραγματικότητα, δεν υπήρξε ποτέ! Ο υπόλοιπος κόσμος το μόνο που έκανε ήταν να πιστέψει ότι υπήρξε!
	(2)	Ο γερμανικός λαός παρέμεινε τίμιος και αγνός όλα αυτά τα χρόνια, παρόλο που οι πρώην εκπρόσωποί του τον έσυραν στη λάσπη! [-] Αφήστε τον υπόλοιπο κόσμο να προσκολλάται στους τύπους, εγώ προσκολλώμαι σε μια αιώνια ηθική! Αφήστε τους να δημιουργούν τομές, δεσμεύομαι για το αιώνιο δικαίωμα ενός λαού να ζήσει! Στα ίσα δικαιώματα και στις ίσες υποχρεώσεις επίσης.
	(3)	Οι λαοί λαχταρούν ειρήνη, πράγματι, αλλά μια ειρήνη που τους επιτρέπει να ζουν δίπλα δίπλα με ίσα δικαιώματα.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1936 4 Οι λαϊκοί σύντροφοι	12 (32)	
	1 (2)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Το αντίθετο: σε αυτά τα τρία χρόνια και τρεις μήνες, προσπαθήσαμε να εισαγάγουμε αυτήν την αποφασιστικότητα στην ευρωπαϊκή ζωή ως παράγοντα σταθερότητάς της. Πώς μπορούμε να τους βοηθήσουμε εάν οι άλλοι δε συμφωνούν; Το έχουμε δει τις τελευταίες εβδομάδες.
	(2)	Τι γίνεται όμως με εμάς; Ταυτόχρονα δηλώνουμε ότι είμαστε έτοιμοι, ανεξαρτήτως παρελθόντος ή παρόντος, να δώσουμε το χέρι μας φιλικά σε όλους τους λαούς, να συνάψουμε συνθήκες μαζί τους,
	2 (4)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Εμείς οι ίδιοι μπορέσαμε να αντιμετωπίσουμε τις εσωτερικές μας δυσκολίες χωρίς να βλάψουμε κανέναν άλλον άνθρωπο.
	(2)	Σε αυτά τα τρία χρόνια δεν κάναμε τίποτα που θα μπορούσε να έχει προκαλέσει πόνο σε άλλους ανθρώπους. Δεν έχουμε κάνει ούτε μια κίνηση που θα μπορούσε να βλάψει κανέναν. Δεν έχουμε απλώσει τα χέρια μας για να πιάσουμε τίποτα

		που δεν μας ανήκε. Έχουμε μείνει εντός των συνόρων μας, έχουμε δώσει το χέρι μας στους άλλους δεκάδες φορές φιλικά. Τι άλλο να περιμένει κανείς;
	(3)	Μέσα σε αυτά τα τρία χρόνια και τρεις μήνες, ο γερμανικός λαός έχει γίνει ισχυρός και αποφασιστικός εσωτερικά. Ωστόσο, ποτέ δεν έκανε κατάχρηση της αποφασιστικότητάς του να απειλήσει κάποιον άλλον.
	(4)	Μόλις πρόσφατα κάναμε στον κόσμο μια γενναιόδωρη προσφορά, που δε σχεδιάστηκε από λίγους νομικούς εμπειρογνώμονες και δικηγόρους, αλλά προέρχεται από υγιή κοινή λογική, απλή και ξεκάθαρη. Εάν υπάρχει θέληση, αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο μπορεί να δοθεί στην Ευρώπη εσωτερική γαλήνη και αίσθημα ασφάλειας.
	3 (3)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα
	(1)	Λύστε τα δικά σας προβλήματα και μην προσπαθήσετε να εμπλέξετε άλλους σε ό,τι αφορά στους δικούς σας καβγάδες.
	(2)	βλέπουμε να ξεσπά άλλη μια συκοφαντική εκστρατεία δυσφήμισης. Για άλλη μια φορά διαδίδονται ψέματα ότι η Γερμανία θα εισβάλει στην Αυστρία αύριο ή μεθαύριο. Αναρωτιέμαι: ποια είναι αυτά τα στοιχεία που δεν έχουν επιθυμία για ηρεμία, για ειρήνη, για κατανόηση που έχουν την ανάγκη να προκαλούν συνεχώς ταραχές και να σπέρνουν τους σπόρους της δυσπιστίας, ποιοι είναι αυτοί οι άνθρωποι;
	(3)	Ξέρω (Χειροκροτήματα που διαρκούν αρκετά λεπτά), ξέρω ότι δε θα έπρεπε να πάρουν όλοι τα όπλα αν αυτοί οι ταραξίες πετύχουν τα σχέδιά τους. Δεν είναι αυτοί! Όχι, σε κανένα έθνος! Είναι μια μικρή ομάδα συμφερόντων, μια διεθνής κλίκα που ζει από το να ξεσηκώνει προκαλώντας αναταραχές άλλους λαούς. Γνωρίζουμε τέτοιους ανθρώπους από τη χώρα μας και βλέπουμε τα ίχνη που αφήνουν ανάμεσα στους λαούς.
	4 (4)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Πόσο υπέροχο είναι σήμερα να υπάρχουν άνθρωποι εδώ που δεν προσπαθούν μεταξύ τους να κάνουν τη ζωή τους δύσκολη και πικρή, αλλά που αρχίζουν να δείχνουν όλο και περισσότερο ενδιαφέρον ο ένας για τον άλλον! Είμαστε τόσο τυχεροί που μπορούμε να ζούμε ανάμεσα σε αυτούς τους ανθρώπους

	(2)	είμαι περήφανος που είμαι ο Φύρερ σας. Τόσο περήφανος που δεν μπορώ να φανταστώ τίποτα σε αυτόν τον κόσμο ικανό να με πείσει να το ανταλλάξω με κάτι άλλο. Θα ήμουν νωρίτερα, χίλιες φορές νωρίτερα, ο τελευταίος λαϊκός σύντροφος ανάμεσά σας παρά ένας βασιλιάς οπουδήποτε αλλού. Και αυτή η περηφάνια με γεμίζει σήμερα πάνω από όλα.
	(3)	Όταν οδηγούσα σε αυτούς τους μεγάλους δρόμους νωρίτερα και είδα αριστερά και δεξιά αυτές τις εκατοντάδες χιλιάδες και εκατομμύρια λαϊκούς συντρόφους που είχαν έρθει από τα εργοστάσια και τα εργαστήριά τους, από τα εργοστάσιά μας και τα λογιστήρια μας, η καρδιά μου κόντευε να σπάσει, ένιωσα πραγματικά αυτό: αυτή είναι η δική μας Γερμανία! Αυτός είναι ο λαός μας, ο υπέροχος γερμανικός μας λαός και το αγαπητό μας γερμανικό Ράιχ!
	(4)	Ως εκ τούτου, σας ζητώ αυτή την ώρα να σκεφτείτε με την καρδιά και να επιτρέψετε στο πνεύμα σας να κοιτάξει πίσω στο παρελθόν και να μοιραστεί νιώθοντας την καλή τύχη που ήρθαμε να απολαύσουμε λόγω του ότι βρήκαμε τον δρόμο μας πίσω σε μια κοινότητα, σε έναν λαό.
	5 (6)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Λύστε τα δικά σας προβλήματα και μην προσπαθήσετε να εμπλέξετε άλλους σε ό,τι αφορά στους δικούς σας καβγάδες.
	(2)	Ξέρω (Χειροκροτήματα που διαρκούν αρκετά λεπτά), ξέρω ότι δε θα έπρεπε να πάρουν όλοι τα όπλα αν αυτοί οι ταραξίες πετύχουν τα σχέδιά τους. Δεν είναι αυτοί! Όχι, σε κανένα έθνος! Είναι μια μικρή ομάδα συμφερόντων, μια διεθνής κλίκα που ζει από το να ξεσηκώνει προκαλώντας αναταραχές άλλους λαούς. Γνωρίζουμε τέτοιους ανθρώπους από τη χώρα μας και βλέπουμε τα ίχνη που αφήνουν ανάμεσα στους λαούς.
	(3)	Επομένως, είναι ακόμη πιο απαραίτητο για εμάς να είμαστε ενωμένοι περισσότερο από ποτέ -και γι' αυτόν τον λόγο κυρίως- ενωμένοι με σταθερότητα ανάμεσά μας.
	(4)	Αυτή την ώρα πιστεύω ότι μπορούμε να έχουμε μόνο μία επιθυμία: αφήστε τους άλλους λαούς να ρίξουν μια ματιά εδώ μέσα, αφήστε τους να δουν μόνο αυτόν τον τόμο της ειρήνης και του μόχθου και πιστεύω ότι θα έπαιρναν αυτούς τους λάτρεις και θα τους πετούσαν έξω!

	(5)	Ως εκ τούτου, σας ζητώ αυτή την ώρα να σκεφτείτε με την καρδιά και να επιτρέψετε στο πνεύμα σας να κοιτάξει πίσω στο παρελθόν και να μοιραστεί νιώθοντας την καλή τύχη που ήρθαμε να απολαύσουμε λόγω του ότι βρήκαμε τον δρόμο μας πίσω σε μια κοινότητα, σε έναν λαό.
	(6)	Και ας υποσχεθούμε την αφοσίωσή μας σε αυτόν τον λαό αυτή την πρώτη Μαΐου της εργασίας και στην εθνική κοινότητα με τον παλιό μας όρκο: στον γερμανικό μας λαό και στο γερμανικό μας Ράιχ: Sieg Heil
	6 (3)	Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Στη Γερμανία δε χρειαζόμαστε - και μπορώ να σας πω αυτό πάνω απ' όλα σήμερα, λαϊκοί μου σύντροφοι-, δε χρειάζεται να κάνω κάποια ένδοξη πράξη που θα φέρει τον θάνατο σε εκατομμύρια ανθρώπους για να κερδίσω εκτίμηση και σεβασμό από τον λαό μου. Τον έχω ούτως ή άλλως! Δε στέκομαι σε ασταθές έδαφος· δε χρειάζεται να οδηγήσω εκατομμύρια ανθρώπους μας στον βωμό για θυσία για να πιστέψουν, ίσως, σε μένα εκατομμύρια άλλοι!
	(2)	Αυτή την ώρα πιστεύω ότι μπορούμε να έχουμε μόνο μία επιθυμία: αφήστε τους άλλους λαούς να ρίξουν μια ματιά εδώ μέσα, αφήστε τους να δουν μόνο αυτόν τον τόμο της ειρήνης και του μόχθου και πιστεύω ότι θα έπαιρναν αυτούς τους λάτρεις και θα τους πετούσαν έξω!
	(3)	Και ας υποσχεθούμε την αφοσίωσή μας σε αυτόν τον λαό αυτή την πρώτη Μαΐου της εργασίας και στην εθνική κοινότητα με τον παλιό μας όρκο: στον γερμανικό μας λαό και στο γερμανικό μας Ράιχ: Sieg Heil
	7 (6)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα
	(1)	Το αντίθετο: σε αυτά τα τρία χρόνια και τρεις μήνες, προσπαθήσαμε να εισαγάγουμε αυτήν την αποφασιστικότητα στην ευρωπαϊκή ζωή ως παράγοντα σταθερότητάς της. Πώς μπορούμε να τους βοηθήσουμε εάν οι άλλοι δε συμφωνούν; Το έχουμε δει τις τελευταίες εβδομάδες.
	(2)	Τι γίνεται όμως με εμάς; Ταυτόχρονα δηλώνουμε ότι είμαστε έτοιμοι, ανεξαρτήτως παρελθόντος ή παρόντος, να δώσουμε το χέρι μας φιλικά σε όλους τους λαούς, να συνάψουμε συνθήκες μαζί τους,

	(3)	Πόσο υπέροχο είναι στη Γερμανία να έχεις έναν λαό που οδηγεί τον εαυτό του, διατάσσει τον εαυτό του και καθοδηγεί τον εαυτό του αντί να κυβερνάται αποκλειστικά με τον φόβο κάποιου!
	(4)	Όταν οδηγούσα σε αυτούς τους μεγάλους δρόμους νωρίτερα και είδα αριστερά και δεξιά αυτές τις εκατοντάδες χιλιάδες και εκατομμύρια λαϊκούς συντρόφους που είχαν έρθει από τα εργοστάσια και τα εργαστήριά τους, από τα εργοστάσιά μας και τα λογιστήρια μας, η καρδιά μου κόντευε να σπάσει, ένιωσα πραγματικά αυτό: αυτή είναι η δική μας Γερμανία! Αυτός είναι ο λαός μας, ο υπέροχος γερμανικός μας λαός και το αγαπητό μας γερμανικό Ράιχ!
	(5)	Τότε θα καταλάβαιναν και θα κατανοούσαν γιατί αυτή η πιο ιερή εθνική κοινότητα είναι και θα είναι πάντα ο πιο ιερός εγγυητής μιας γνήσιας ευρωπαϊκής τάξης και επομένως μιας αληθινά ανθρώπινης κουλτούρας και ενός αληθινά ανθρώπινου πολιτισμού.
	(6)	Και ας υποσχεθούμε την αφοσίωσή μας σε αυτόν τον λαό αυτή την πρώτη Μαΐου της εργασίας και στην εθνική κοινότητα με τον παλιό μας όρκο: στον γερμανικό μας λαό και στο γερμανικό μας Ράιχ: Sieg Heil
	8 (1)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα του κυβέρνησης
	(1)	Σε αυτά τα τρία χρόνια δεν κάναμε τίποτα που θα μπορούσε να έχει προκαλέσει πόνο σε άλλους ανθρώπους. Δεν έχουμε κάνει ούτε μια κίνηση που θα μπορούσε να βλάψει κανέναν. Δεν έχουμε απλώσει τα χέρια μας για να πιάσουμε τίποτα που δεν μας ανήκε. Έχουμε μείνει εντός των συνόρων μας, έχουμε δώσει το χέρι μας στους άλλους δεκάδες φορές φιλικά. Τι άλλο να περιμένει κανείς;
	9 (1)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	είμαι περήφανος που είμαι ο Φύρερ σας. Τόσο περήφανος που δεν μπορώ να φανταστώ τίποτα σε αυτόν τον κόσμο ικανό να με πείσει να το ανταλλάξω με κάτι άλλο. Θα ήμουν νωρίτερα, χίλιες φορές νωρίτερα, ο τελευταίος λαϊκός σύντροφος ανάμεσά σας παρά ένας βασιλιάς οπουδήποτε αλλού. Και αυτή η περηφάνια με γεμίζει σήμερα πάνω από όλα.
	11 (2)	Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης

	(1)	Πόσο υπέροχο είναι στη Γερμανία να έχεις έναν λαό που οδηγεί τον εαυτό του, διατάσσει τον εαυτό του και καθοδηγεί τον εαυτό του αντί να κυβερνάται αποκλειστικά με τον φόβο κάποιου!
	(2)	Και ας υποσχεθούμε την αφοσίωσή μας σε αυτόν τον λαό αυτή την πρώτη Μαΐου της εργασίας και στην εθνική κοινότητα με τον παλιό μας όρκο: στον γερμανικό μας λαό και στο γερμανικό μας Ράιχ: Sieg Heil

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1936 5 Λαός - Στρατιώτες	12 (18)	
	1 (2)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Η πίστη μας στη Γερμανία είναι ακλόνητη, η θέλησή μας απεριόριστη, και όπου η θέληση και η πίστη ενώνουν τις δυνάμεις τους τόσο θερμά, ο Παράδεισος δεν μπορεί να αρνηθεί την έγκρισή του.
	(2)	Ολόκληρο το έθνος θα σταθεί μαζί για άλλη μια φορά όπως και τα προηγούμενα χρόνια. Το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα και το Κόμμα θα βαδίσουν στο προσκήνιο και περιμένω από κάθε Γερμανό με ευπρέπεια και χαρακτήρα να συμμετάσχει στο βήμα αυτής της φάλαγγας.
	3 (2)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα
	(1)	Μισούσα επίσης την άλλη πλευρά για την υπόσχεση υπεράσπισης. Μιλούσαν για σοσιαλισμό αλλά ήταν ικανοί μόνο να οδηγήσουν τις πλατιές μάζες στη δυστυχία. Κήρυξαν τον παράδεισο στη γη και κατάφεραν μόνο να δημιουργήσουν την κόλαση. Μίλησαν για το πώς σκόπευαν να καταργήσουν τις τάξεις και ίδρυσαν

		στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας. Ήταν οι ίδιοι ψεύτες στις σοσιαλιστικές περιοχές όπως και οι άλλοι στις εθνικές τους περιοχές.
	(2)	Τότε αυτοί οι μικροί κριτικοί, αυτοί οι γελοίοι δημοσιογράφοι εφημερίδων μπορούν να ψεκάσουν κάθε ποσότητα δηλητηρίου στον υπόλοιπο κόσμο, και μπορούμε να πούμε ειλικρινά: παρ'όλα αυτά θα αποτύχουν. Ξεκινάμε λοιπόν τη νέα ετήσια προσπάθεια δωρεάς από την Εθνική Σοσιαλιστική Λαϊκή Πρόνοια για τη χρηματοδότηση φιλανθρωπικού έργου.
	4 (3)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Παλαιότερα, δε μισούσα τίποτα περισσότερο από τη λεγόμενη υπόσχεση υπεράσπισης. Εκεί ήταν πιστοί Γερμανοί πολίτες που έδωσαν τις βροντερές τους τρεις επευφημίες για τον αρχιστράτηγο για πόλεμο και ειρήνη πίσω από κλειστές πόρτες με φυλάκια στον δρόμο. Αλλά όταν έφτασε η ώρα που θα έπρεπε να πάρουν τις θέσεις τους μπροστά στον αρχηγό τους, δε βρίσκονταν πουθενά.
	(2)	Μισούσα επίσης την άλλη πλευρά για την υπόσχεση υπεράσπισης. Μιλούσαν για σοσιαλισμό αλλά ήταν ικανοί μόνο να οδηγήσουν τις πλατιές μάζες στη δυστυχία. Κήρυξαν τον παράδεισο στη γη και κατάφεραν μόνο να δημιουργήσουν την κόλαση. Μίλησαν για το πώς σκόπευαν να καταργήσουν τις τάξεις και ίδρυσαν στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας. Ήταν οι ίδιοι ψεύτες στις σοσιαλιστικές περιοχές όπως και οι άλλοι στις εθνικές τους περιοχές.
	(3)	Όταν βλέπω αυτόν τον τύπο τεμπέλη καραγκιοζοπαίχτη να ταξιδεύει πέρα δώθε στη Γερμανία, να βρίσκει πράγματα να επικρίνει εδώ κι εκεί, στο κάτω κάτω, σχεδόν λυπάμαι αυτόν τον άνθρωπο, γιατί πρέπει να πω στον εαυτό μου: βασικά είναι πολύ αξιολύπητος τύπος· δεν ξέρεις καν πόσο υπέροχο είναι να δουλεύεις, και πάνω απ' όλα δεν έχεις ιδέα για το τι δουλειά πρέπει να κάνεις. Περιπλανιέσαι, με τα χέρια σου πιασμένα πίσω από την πλάτη σου, και παραπονιέσαι· παραπονιέσαι για αυτό, παραπονιέσαι για εκείνο, αλλά δεν έχεις ιδέα για όλα τα πράγματα που πραγματικά συμβαίνουν και όλα αυτά που πρόκειται να συμβούν ακόμη.
	5 (1)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Ολόκληρο το έθνος θα σταθεί μαζί για άλλη μια φορά όπως και τα προηγούμενα χρόνια. Το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα και το Κόμμα θα βαδίσουν στο προσκήνιο

		και περιμένω από κάθε Γερμανό με ευπρέπεια και χαρακτήρα να συμμετάσχει στο βήμα αυτής της φάλαγγας.
	6 (3)	Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Παλαιότερα, δε μισούσα τίποτα περισσότερο από τη λεγόμενη υπόσχεση υπεράσπισης. Εκεί ήταν πιστοί Γερμανοί πολίτες που έδωσαν τις βροντερές τους τρεις επευφημίες για τον αρχιστράτηγο για πόλεμο και ειρήνη πίσω από κλειστές πόρτες με φυλάκια στον δρόμο. Αλλά όταν έφτασε η ώρα που θα έπρεπε να πάρουν τις θέσεις τους μπροστά στον αρχηγό τους, δε βρίσκονταν πουθενά.
	(2)	Όταν βλέπω αυτόν τον τύπο τεμπέλη καραγκιοζοπαίχτη να ταξιδεύει πέρα δώθε στη Γερμανία, να βρίσκει πράγματα να επικρίνει εδώ κι εκεί, στο κάτω κάτω, σχεδόν λυπάμαι αυτόν τον άνθρωπο, γιατί πρέπει να πω στον εαυτό μου: βασικά είναι πολύ αξιολύπητος τύπος· δεν ξέρεις καν πόσο υπέροχο είναι να δουλεύεις, και πάνω απ' όλα δεν έχεις ιδέα για το τι δουλειά πρέπει να κάνεις. Περιπλανιέσαι, με τα χέρια σου πιασμένα πίσω από την πλάτη σου, και παραπονιέσαι· παραπονιέσαι για αυτό, παραπονιέσαι για εκείνο, αλλά δεν έχεις ιδέα για όλα τα πράγματα που πραγματικά συμβαίνουν και όλα αυτά που πρόκειται να συμβούν ακόμη.
	(3)	Η πίστη μας στη Γερμανία είναι ακλόνητη, η θέλησή μας απεριόριστη, και όπου η θέληση και η πίστη ενώνουν τις δυνάμεις τους τόσο θερμά, ο Παράδεισος δεν μπορεί να αρνηθεί την έγκρισή του.
	7 (2)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα
	(1)	Η πίστη μας στη Γερμανία είναι ακλόνητη, η θέλησή μας απεριόριστη, και όπου η θέληση και η πίστη ενώνουν τις δυνάμεις τους τόσο θερμά, ο Παράδεισος δεν μπορεί να αρνηθεί την έγκρισή του.
	(2)	Ολόκληρο το έθνος θα σταθεί μαζί για άλλη μια φορά όπως και τα προηγούμενα χρόνια. Το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα και το Κόμμα θα βαδίσουν στο προσκήνιο και περιμένω από κάθε Γερμανό με ευπρέπεια και χαρακτήρα να συμμετάσχει στο βήμα αυτής της φάλαγγας.
	8 (1)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα του κυβέρνησης

	(1)	Η πίστη μας στη Γερμανία είναι ακλόνητη, η θέλησή μας απεριόριστη, και όπου η θέληση και η πίστη ενώνουν τις δυνάμεις τους τόσο θερμά, ο Παράδεισος δεν μπορεί να αρνηθεί την έγκρισή του.
	9 (2)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Παλαιότερα, δε μισούσα τίποτα περισσότερο από τη λεγόμενη υπόσχεση υπεράσπισης. Εκεί ήταν πιστοί Γερμανοί πολίτες που έδωσαν τις βροντερές τους τρεις επευφημίες για τον αρχιστράτηγο για πόλεμο και ειρήνη πίσω από κλειστές πόρτες με φυλάκια στον δρόμο. Αλλά όταν έφτασε η ώρα που θα έπρεπε να πάρουν τις θέσεις τους μπροστά στον αρχηγό τους, δε βρίσκονταν πουθενά.
	(2)	Όταν βλέπω αυτόν τον τύπο τεμπέλη καταγκιοζοπαίχτη να ταξιδεύει πέρα δώθε στη Γερμανία, να βρίσκει πράγματα να επικρίνει εδώ κι εκεί, στο κάτω κάτω, σχεδόν λυπάμαι αυτόν τον άνθρωπο, γιατί πρέπει να πω στον εαυτό μου: βασικά είναι πολύ αξιολύπητος τύπος· δεν ξέρεις καν πόσο υπέροχο είναι να δουλεύεις, και πάνω απ' όλα δεν έχεις ιδέα για το τι δουλειά πρέπει να κάνεις. Περιπλανιέσαι, με τα χέρια σου πιασμένα πίσω από την πλάτη σου, και παραπονιέσαι· παραπονιέσαι για αυτό, παραπονιέσαι για εκείνο, αλλά δεν έχεις ιδέα για όλα τα πράγματα που πραγματικά συμβαίνουν και όλα αυτά που πρόκειται να συμβούν ακόμη.
	10 (2)	Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
	(1)	Αυτό ήταν το θαύμα - ότι τα πρώτα επτά ενώθηκαν με άλλα επτά και τελικά είκοσι και πενήντα και εκατό και μετά χίλια δέκα χιλιάδες και εκατό χιλιάδες, και ότι δεν κουράστηκαν να παρελαύνουν ξανά και ξανά τον ιδεαλισμό τους και την υπακοή σε αυτόν και όχι στον λεγόμενο πραγματικό σκοπό της ζωής. Και σκεφτείτε τις θυσίες που έπρεπε να κάνουν! Το να το διαβάσεις είναι εύκολο: 400 δολοφονήθηκαν και 42.000 τραυματίες.
	(2)	Η πίστη μας στη Γερμανία είναι ακλόνητη, η θέλησή μας απεριόριστη, και όπου η θέληση και η πίστη ενώνουν τις δυνάμεις τους τόσο θερμά, ο Παράδεισος δεν μπορεί να αρνηθεί την έγκρισή του.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1937 1 Ο γερμανικός λαός	12 (36)	
	1 (5)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Αλλά έχουμε τη θέληση να βρούμε λύση σε αυτό το πρόβλημα και, οπλισμένοι με αυτή τη θέληση, δε θα συνθηκολογήσουμε ποτέ! Και εφαρμόζουμε διεξοδικά τις αντιλήψεις μας στο έργο μας. Θα πρέπει να το δεχτείτε.
	(2)	Έτσι θα εκπαιδεύσουμε τον λαό μας και θα προσπεράσουμε το πείσμα ή τη βλακεία του ατόμου: λυγίστε ή σπάστε, ή το ένα ή το άλλο! Δεν μπορούμε να ανεχτούμε αυτή την αρχή, που δεν είναι η αρχή του γερμανικού λαού, να δέχεται επίθεση από οποιαδήποτε άλλη πλευρά. Αυτό ισχύει και για όλες τις Εκκλησίες. Όσο ασχολούνται με τα θρησκευτικά τους προβλήματα, η Πολιτεία δε θα ασχολείται με αυτά. Εάν, ωστόσο, επιχειρήσουν να υποθέσουν δυνάμει οποιωνδήποτε πράξεων, επιστολών, εγκυκλίων κ.λπ. να διεκδικήσουν δικαιώματα που προέρχονται αποκλειστικά από το Κράτος, θα τους αναγκάσουμε να επιστρέψουν στις σωστές πνευματικές-ποιμαντικές τους δραστηριότητες. Ούτε είναι αποδεκτό να

		επικρίνουμε την ηθική ενός κράτους από εκείνη την περίοδο όταν έχουν περισσότερους από αρκετούς λόγους να αμφισβητήσουν τη δική τους ηθική.
	(3)	Η γερμανική ηγεσία του κράτους θα φροντίσει για την ηθική του γερμανικού κράτους και του λαού - μπορούμε να διαβεβαιώσουμε γι' αυτό όλους τους ενδιαφερόμενους τόσο εντός όσο και εκτός Γερμανίας. [...] Γι' αυτό, αυτή η Πρωτομαγιά είναι η λαμπρή γιορτή της ανάστασης του γερμανικού λαού από τη διχόνοια και τον κατακερματισμό του. Είναι η λαμπρή ημέρα της ανέγερσης μιας νέας και μεγάλης εθνικής κοινότητας που ενώνει πόλη και χώρα, εργάτες, αγρότες και διανοούμενους πάνω και πέρα από οποιεσδήποτε διαιρέσεις, επιτρέποντας στο Ράιχ να σταθεί πάνοπλος ως ο μοναδικός κυβερνών όλων.
	(4)	Τι είναι, λοιπόν, πιο λογικό από το να δεσμευτούμε και πάλι ολόψυχα στον λαό μας αυτή την ημέρα; Δεν μπορούμε να ανανεώσουμε αυτή την υπόσχεση αρκετά συχνά: ότι επιθυμούμε να ανήκουμε σε αυτόν τον λαό, ότι θέλουμε να τον υπηρετήσουμε και θα προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε ο ένας τον άλλον· ότι θέλουμε να ξεπεράσουμε όλα αυτά που μας χωρίζουν και έτσι να νικήσουμε όλους τους ανόητους που μας αμφισβητούν και μας χλευάζουν,
	(5)	ότι σήμερα πάνω απ' όλα θέλουμε να ανανεώσουμε την πίστη μας στον λαό μας, στη σιγουριά μας ότι είναι ένας θαυμάσιος, ικανός, εργατικός και αξιοπρεπής λαός, και ότι αυτός ο λαός θα έχει το δικό του λαμπρό μέλλον, καθώς εμείς είμαστε υπεύθυνοι για αυτό το μέλλον!
	2 (2)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Σε αυτά τα τέσσερα χρόνια, έχουμε δημιουργήσει μια ενιαία τάξη. Έχουμε διασφαλίσει ότι δεν είναι οι άξιοι που θα αποχωρήσουν με τους μισθούς στο τέλος, αλλά τα εκατομμύρια που αποτελούν τις δυνατές εργατικές μάζες στις πόλεις και την ύπαιθρο που μπορούν να κερδίσουν τη δίκαιη ανταμοιβή τους! Στη Γερμανία έχουμε πράγματι διασπαστεί λόγω των προκαταλήψεων.
	(2)	Κι εμείς υποτάξαμε τον εαυτό μας. Για σχεδόν έξι χρόνια ήμουν στρατιώτης και δε διαμαρτυρήθηκα ποτέ, αλλά απλώς υπάκουα τις εντολές ανά πάσα στιγμή. Σήμερα η μοίρα με έχει κάνει αυτόν που δίνει εντολές.
	3 (3)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα

	(1)	Όταν μερικές φορές ακούμε ξένους πολιτικούς να λένε, «Γιατί χρειάζεστε ένα μεγαλύτερο, ευρύτερο πεδίο ζωής;» θα μπορούσαμε να απαντήσουμε ρωτώντας τους με τη σειρά μας: «Τότε γιατί εσείς δίνετε τόσο μεγάλη έμφαση σε αυτό;»
	(2)	Ωστόσο, οι αιώνες που έχουν δημιουργήσει προκατάληψη και παραλογισμό δεν μπορούν να εξαλειφθούν εντελώς μέσα σε τέσσερα χρόνια. Όλα δεν μπορούν να γίνουν ταυτόχρονα!
	(3)	Τι είναι, λοιπόν, πιο λογικό από το να δεσμευτούμε και πάλι ολόψυχα στον λαό μας αυτή την ημέρα; Δεν μπορούμε να ανανεώνουμε αυτή την υπόσχεση αρκετά συχνά: ότι επιθυμούμε να ανήκουμε σε αυτόν τον λαό, ότι θέλουμε να τον υπηρετήσουμε και θα προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε ο ένας τον άλλον· ότι θέλουμε να ξεπεράσουμε όλα αυτά που μας χωρίζουν και έτσι να νικήσουμε όλους τους ανόητους που μας αμφισβητούν και μας χλευάζουν,
	4 (3)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Τα προβλήματα της ζωής μας είναι χειρότερα από αυτά των άλλων λαών. Ίσως υπάρχουν λαοί που μπορούν να αντέξουν οικονομικά την πολυτέλεια να διεξάγουν πόλεμο στη χώρα τους, να τσακώνονται και να χτυπιούνται μεταξύ τους. Εκεί όπου η φύση έχει δώσει στους ανθρώπους τα πάντα σε αφθονία, θα δώσουν ίσως λιγότερη σημασία στην αναγκαιότητα της καθολικής δράσης και επομένως μιας ενιαίας θέλησης.
	(2)	Αλλά έχουμε τη θέληση να βρούμε λύση σε αυτό το πρόβλημα και, οπλισμένοι με αυτή τη θέληση, δε θα συνθηκολογήσουμε ποτέ! Και εφαρμόζουμε διεξοδικά τις αντιλήψεις μας στο έργο μας. Θα πρέπει να το δεχτείτε.
	(3)	Τι είναι, λοιπόν, πιο λογικό από το να δεσμευτούμε και πάλι ολόψυχα στον λαό μας αυτή την ημέρα; Δεν μπορούμε να ανανεώνουμε αυτή την υπόσχεση αρκετά συχνά: ότι επιθυμούμε να ανήκουμε σε αυτόν τον λαό, ότι θέλουμε να τον υπηρετήσουμε και θα προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε ο ένας τον άλλον· ότι θέλουμε να ξεπεράσουμε όλα αυτά που μας χωρίζουν και έτσι να νικήσουμε όλους τους ανόητους που μας αμφισβητούν και μας χλευάζουν,
	5 (3)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Πιστέψτε με, λαϊκοί μου σύντροφοι: απαιτεί περισσότερη εγκεφαλική διεργασία, περισσότερη προσπάθεια και περισσότερη συγκέντρωση για να σχεδιάσετε και να

		εφαρμόσετε ένα τετραετές σχέδιο για να εξασφαλίσετε για τον λαό μας τα απαραίτητα ζωτικά αγαθά για το μέλλον παρά να βάλετε μπρος την πρέσα για να εκτυπώσετε περισσότερα χαρτονομίσματα. Είναι πολύ εύκολο να περπατάς μπροστά στο κοινό και να λες, «Αυξάνουμε μισθούς, αποδοχές και ημερομίσθια» - και , έπειτα, αύριο θα αυξήσουμε και τις τιμές. Και είναι πολύ εύκολο να πούμε, «Θα μειώσουμε τις ώρες εργασίας - αυτό σημαίνει την παραγωγή - και θα αυξήσουμε τους μισθούς αντ 'αυτού». Αυτό μπορεί να είναι δημοφιλές αυτή τη στιγμή.
	(2)	Ωστόσο, προσέξτε, πρώην μέλη της αστικής τάξης, και πρώην αριστοκράτες έχουν επίσης τη θέση τους σε αυτό το Κίνημα. Για εμάς δεν έχει καμία διαφορά από πού προέρχονται. Αυτό που μετράει είναι ότι μπορούν να εργαστούν προς όφελος του λαού μας. Αυτό είναι που έχει σημασία. [...] Γιατί η υποταγή του εαυτού είναι κάτι που πρέπει να το κάνει κάθε άτομο.
	(3)	Και αυτό πρέπει να απαιτήσω από κάθε Γερμανό: και εσείς πρέπει να είστε σε θέση να υπακούσετε. Διαφορετικά δε θα είστε ποτέ ικανοί ή άξιοι να δίνετε εντολές μόνοι σας! Αυτό είναι προαπαιτούμενο!
	6 (7)	Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Όταν μερικές φορές ακούμε ξένους πολιτικούς να λένε, «Γιατί χρειάζεστε ένα μεγαλύτερο, ευρύτερο πεδίο ζωής;» θα μπορούσαμε να απαντήσουμε ρωτώντας τους με τη σειρά μας: «Τότε γιατί εσείς δίνετε τόσο μεγάλη έμφαση σε αυτό;»
	(2)	Αυτός ακριβώς είναι ο λόγος που ο αγώνας της ζωής μας είναι πολύ πιο δύσκολος από αλλού, που πρέπει να βγάλουμε συγκεκριμένα συμπεράσματα από αυτό το γεγονός μέσω του οποίου συντελείται η μοίρα μας. Δεν μπορούμε να υπάρχουμε με φράσεις κλισέ και θεωρίες, αλλά μόνο με τους καρπούς του κόπου μας, τις ικανότητές μας και την ευφυΐα μας. [...] Διότι στο επίκεντρο της εθνικοσοσιαλιστικής οικονομικής μας ηγεσίας δε βρίσκεται η λέξη «θεωρία», ούτε η λέξη «χρήματα», ούτε «κεφάλαιο», αλλά η λέξη «παραγωγή».
	(3)	Πιστέψτε με, λαϊκοί μου σύντροφοι: απαιτεί περισσότερη εγκεφαλική διεργασία, περισσότερη προσπάθεια και περισσότερη συγκέντρωση για να σχεδιάσετε και να εφαρμόσετε ένα τετραετές σχέδιο για να εξασφαλίσετε για τον λαό μας τα απαραίτητα ζωτικά αγαθά για το μέλλον παρά να βάλετε μπρος την πρέσα για να

		εκτυπώσετε περισσότερα χαρτονομίσματα. Είναι πολύ εύκολο να περπατάς μπροστά στο κοινό και να λες, «Αυξάνουμε μισθούς, αποδοχές και ημερομίσθια» - και , έπειτα, αύριο θα αυξήσουμε και τις τιμές. Και είναι πολύ εύκολο να πούμε, «Θα μειώσουμε τις ώρες εργασίας - αυτό σημαίνει την παραγωγή - και θα αυξήσουμε τους μισθούς αντ 'αυτού». Αυτό μπορεί να είναι δημοφιλές αυτή τη στιγμή.
	(4)	Όμως η κατάρρευση είναι αναπόφευκτη, γιατί το άτομο δε ζει με έναν χάρτινο μισθό αλλά με το συνολικό άθροισμα της παραγωγής των λαϊκών συντρόφων του. Αυτή είναι η κύρια αρχή της εθνικοσοσιαλιστικής οικονομικής πολιτικής. [...] Η ίδια η ζωή θέτει σε κάθε γενιά την υποχρέωση να δώσει τη δική της μάχη για αυτή τη ζωή.
	(5)	Έτσι θα εκπαιδύσουμε τον λαό μας και θα προσπεράσουμε το πείσμα ή τη βλακεία του ατόμου: λυγίστε ή σπάστε, ή το ένα ή το άλλο! Δεν μπορούμε να ανεχτούμε αυτή την αρχή, που δεν είναι η αρχή του γερμανικού λαού, να δέχεται επίθεση από οποιαδήποτε άλλη πλευρά. Αυτό ισχύει και για όλες τις Εκκλησίες. Όσο ασχολούνται με τα θρησκευτικά τους προβλήματα, η Πολιτεία δε θα ασχολείται με αυτά. Εάν, ωστόσο, επιχειρήσουν να υποθέσουν δυνάμει οποιωνδήποτε πράξεων, επιστολών, εγκυκλίων κ.λπ. να διεκδικήσουν δικαιώματα που προέρχονται αποκλειστικά από το Κράτος, θα τους αναγκάσουμε να επιστρέψουν στις σωστές πνευματικές-ποιμαντικές τους δραστηριότητες. Ούτε είναι αποδεκτό να επικρίνουμε την ηθική ενός κράτους από εκείνη την περίοδο όταν έχουν περισσότερους από αρκετούς λόγους να αμφισβητήσουν τη δική τους ηθική.
	(6)	Τι είναι, λοιπόν, πιο λογικό από το να δεσμευτούμε και πάλι ολόψυχα στον λαό μας αυτή την ημέρα; Δεν μπορούμε να ανανεώνουμε αυτή την υπόσχεση αρκετά συχνά: ότι επιθυμούμε να ανήκουμε σε αυτόν τον λαό, ότι θέλουμε να τον υπηρετήσουμε και θα προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε ο ένας τον άλλον· ότι θέλουμε να ξεπεράσουμε όλα αυτά που μας χωρίζουν και έτσι να νικήσουμε όλους τους ανόητους που μας αμφισβητούν και μας χλευάζουν,
	(7)	ότι σήμερα πάνω απ' όλα θέλουμε να ανανεώσουμε την πίστη μας στον λαό μας, στη σιγουριά μας ότι είναι ένας θαυμάσιος, ικανός, εργατικός και αξιοπρεπής λαός, και ότι αυτός ο λαός θα έχει το δικό του λαμπρό μέλλον, καθώς εμείς είμαστε υπεύθυνοι για αυτό το μέλλον!

	7 (4)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα
	(1)	Ωστόσο, η Φύση δεν ήταν πολύ ευγενική με εμάς τους Γερμανούς εδώ στη γη. Ένας σπουδαίος λαός, ένας απείρως ικανός λαός, ένας εργατικός λαός, ένας λαός που έχει θέληση να ζήσει και έχει δικαίωμα να έχει απαιτήσεις για τη ζωή, ζει σε έναν χώρο πολύ στενό και πολύ περιορισμένο για να του παρέχει ενδεχομένως όλα όσα χρειάζεται· ακόμη και με τη μεγαλύτερη προκοπή.
	(2)	Αυτός ακριβώς είναι ο λόγος που ο αγώνας της ζωής μας είναι πολύ πιο δύσκολος από αλλού, που πρέπει να βγάλουμε συγκεκριμένα συμπεράσματα από αυτό το γεγονός μέσω του οποίου συντελείται η μοίρα μας. Δεν μπορούμε να υπάρχουμε με φράσεις κλισέ και θεωρίες, αλλά μόνο με τους καρπούς του κόπου μας, τις ικανότητές μας και την ευφυΐα μας. [...] Διότι στο επίκεντρο της εθνικοσοσιαλιστικής οικονομικής μας ηγεσίας δε βρίσκεται η λέξη «θεωρία», ούτε η λέξη «χρήματα», ούτε «κεφάλαιο», αλλά η λέξη «παραγωγή».
	(3)	Δίπλα μου στέκονται Γερμανοί από κάθε τάξη που σήμερα αποτελούν μέρος της ηγεσίας του έθνους: πρώην εργάτες της γεωργίας που τώρα είναι Κυβερνήτες του Ράιχ· πρώην μεταλλουργοί που είναι σήμερα στην περιφερειακή οργανωτική μονάδα του NSDAP.
	(4)	Η γερμανική ηγεσία του κράτους θα φροντίσει για την ηθική του γερμανικού κράτους και του λαού - μπορούμε να διαβεβαιώσουμε γι' αυτό όλους τους ενδιαφερόμενους τόσο εντός όσο και εκτός Γερμανίας. [...] Γι' αυτό, αυτή η Πρωτομαγιά είναι η λαμπρή γιορτή της ανάστασης του γερμανικού λαού από τη διχόνοια και τον κατακερματισμό του. Είναι η λαμπρή ημέρα της ανέγερσης μιας νέας και μεγάλης εθνικής κοινότητας που ενώνει πόλη και χώρα, εργάτες, αγρότες και διανοούμενους πάνω και πέρα από οποιεσδήποτε διαιρέσεις, επιτρέποντας στο Ράιχ να σταθεί πάνοπλος ως ο μοναδικός κυβερνών όλων.
	8 (1)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα του κυβέρνησης
	(1)	Έτσι θα εκπαιδύσουμε τον λαό μας και θα προσπεράσουμε το πείσμα ή τη βλακεία του ατόμου: λυγίστε ή σπάστε, ή το ένα ή το άλλο! Δεν μπορούμε να ανεχτούμε αυτή την αρχή, που δεν είναι η αρχή του γερμανικού λαού, να δέχεται επίθεση από οποιαδήποτε άλλη πλευρά. Αυτό ισχύει και για όλες τις Εκκλησίες. Όσο ασχολούνται με τα θρησκευτικά τους προβλήματα, η Πολιτεία δε θα ασχολείται με

		αυτά. Εάν, ωστόσο, επιχειρήσουν να υποθέσουν δυνάμει οποιωνδήποτε πράξεων, επιστολών, εγκυκλίων κ.λπ. να διεκδικήσουν δικαιώματα που προέρχονται αποκλειστικά από το Κράτος, θα τους αναγκάσουμε να επιστρέψουν στις σωστές πνευματικές-ποιμαντικές τους δραστηριότητες. Ούτε είναι αποδεκτό να επικρίνουμε την ηθική ενός κράτους από εκείνη την περίοδο όταν έχουν περισσότερους από αρκετούς λόγους να αμφισβητήσουν τη δική τους ηθική.
	9 (2)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Μπορεί να θεωρώ τον εαυτό μου ως εξαίρεση. Κι εγώ είμαι παιδί αυτού του λαού και δε βγήκα από κάποιο παλάτι. Προέρχομαι από το εργοτάξιο. Ούτε ήμουν στρατηγός. Ήμουν στρατιώτης όπως εκατομμύρια άλλοι.
	(2)	Κι εμείς υποτάξαμε τον εαυτό μας. Για σχεδόν έξι χρόνια ήμουν στρατιώτης και δε διαμαρτυρήθηκα ποτέ, αλλά απλώς υπάκουα τις εντολές ανά πάσα στιγμή. Σήμερα η μοίρα με έχει κάνει αυτόν που δίνει εντολές.
	10 (3)	Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
	(1)	Ωστόσο, η Φύση δεν ήταν πολύ ευγενική με εμάς τους Γερμανούς εδώ στη γη. Ένας σπουδαίος λαός, ένας απείρως ικανός λαός, ένας εργατικός λαός, ένας λαός που έχει θέληση να ζήσει και έχει δικαίωμα να έχει απαιτήσεις για τη ζωή, ζει σε έναν χώρο πολύ στενό και πολύ περιορισμένο για να του παρέχει ενδεχομένως όλα όσα χρειάζεται ακόμη και με τη μεγαλύτερη προκοπή.
	(2)	Είναι θαύμα το γεγονός ότι, εδώ στη χώρα μας, ένας άγνωστος άνδρας μπόρεσε να βγει από τον στρατό εκατομμυρίων Γερμανών, Γερμανών εργατών και στρατιωτών, για να σταθεί στο προσκήνιο του Ράιχ και του Έθνους!
	(3)	Κι εμείς υποτάξαμε τον εαυτό μας. Για σχεδόν έξι χρόνια ήμουν στρατιώτης και δε διαμαρτυρήθηκα ποτέ, αλλά απλώς υπάκουα τις εντολές ανά πάσα στιγμή. Σήμερα η μοίρα με έχει κάνει αυτόν που δίνει εντολές.
	11 (3)	Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης
	(1)	Ωστόσο, η Φύση δεν ήταν πολύ ευγενική με εμάς τους Γερμανούς εδώ στη γη. Ένας σπουδαίος λαός, ένας απείρως ικανός λαός, ένας εργατικός λαός, ένας λαός που έχει θέληση να ζήσει και έχει δικαίωμα να έχει απαιτήσεις για τη ζωή, ζει σε

		έναν χώρο πολύ στενό και πολύ περιορισμένο για να του παρέχει ενδεχομένως όλα όσα χρειάζεται· ακόμη και με τη μεγαλύτερη προκοπή.
	(2)	Δίπλα μου στέκονται Γερμανοί από κάθε τάξη που σήμερα αποτελούν μέρος της ηγεσίας του έθνους: πρώην εργάτες της γεωργίας που τώρα είναι Κυβερνήτες του Ράιχ· πρώην μεταλλουργοί που είναι σήμερα στην περιφερειακή οργανωτική μονάδα του NSDAP.
	(3)	ότι σήμερα πάνω απ' όλα θέλουμε να ανανεώσουμε την πίστη μας στον λαό μας, στη σιγουριά μας ότι είναι ένας θαυμάσιος, ικανός, εργατικός και αξιοπρεπής λαός, και ότι αυτός ο λαός θα έχει το δικό του λαμπρό μέλλον, καθώς εμείς είμαστε υπεύθυνοι για αυτό το μέλλον!

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1937 2 Οι λαϊκοί σύντροφοι	12 (39)	
	1 (6)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Για εμάς υπήρχε η δύσκολη επιλογή: είτε παραίτηση από τη διεκδίκηση για τα απομεινάρια ενός κακού παρελθόντος, απομεινάρια που είχαν γίνει πια τόσο επιβλαβή - είτε παραίτηση από την αξίωση για το μέλλον της Γερμανίας. Προτιμούμε να εγκαταλείψουμε τη διεκδίκηση του παρελθόντος και να παλέψουμε για ένα μέλλον!
	(2)	Πιστεύουμε ότι σήμερα έχουμε πρακτικά ολοκληρώσει το πρωταρχικό μας καθήκον να δημιουργήσουμε έναν λαό. Μπροστά μας βρίσκεται ένας στόχος, και αυτός ο στόχος μας έχει υπνωτίσει. Είναι κάτω από το ξόρκι αυτού του στόχου προς τον οποίο βαδίζουμε!
	(3)	Σήμερα υπάρχει δουλειά παντού. Ο αγρότης δουλεύει τα χωράφια του, ο εργάτης τον προμηθεύει βιομηχανικά προϊόντα, ένα ολόκληρο έθνος δουλεύει. Η κατάσταση βελτιώνεται! Ο γερμανικός λαός δεν είναι ένας λαός που ξεκινά ξαφνικά πόλεμο σήμερα ή αύριο. Ο Γερμανός δεν είναι μόνο φιλήσυχος στο

		<p>σύνολο του, αλλά πάνω απ' όλα φιλειρηνικός. Θέλει να δουλέψει. Στη χώρα μας υπάρχουν εκατομμύρια αγρότες που θέλουν να καλλιεργήσουν τα χωράφια τους και να μαζέψουν τις καλλιέργειές τους· εκατομμύρια εργαζόμενοι θέλουν να συνεχίσουν την εργασία τους. Αυτός ο λαός δε θέλει να μπλέκει σε καβγάδες, αλλά δε θέλει και οι άλλοι να αναζητούν καβγάδες με εκείνον. Θέλει μόνο το δικαίωμά του να ζει - αν και, προσέξτε, δεν αντιστέκεται στην προσβολή ή την επίθεση από οποιονδήποτε κι από οπουδήποτε κι αν έρχεται. Και σε όποιον πιστεύει ότι, εφόσον ο γερμανικός λαός είναι τόσο φιλειρηνικός, μπορεί να ρίχνει βόμβες σε γερμανικά πλοία που βρίσκονται σε εξέλιξη σε διεθνείς αποστολές, θα δείξουμε ότι ξέρουμε πώς να αμυνόμαστε. Είναι για την προστασία της ελευθερίας μας και ως εκ τούτου για την τιμή μας που δημιουργήσαμε αυτή τη μεγάλη, νέα γερμανική Βέρμαχτ.</p>
	(4)	<p>Ωστόσο, εάν έρθει ποτέ η στιγμή που πρέπει πραγματικά να αφαιρεθούν τα κράνη, θα αφαιρέσουμε και τα δικά μας, με τιμή - αλλά πάντα να είμαστε έτοιμοι, αν χρειαστεί, να τα ξαναβάλουμε στο κεφάλι μας αμέσως.</p>
	(5)	<p>Ποτέ δε θα επιτρέψω σε κανέναν να διαλύσει ποτέ ξανά αυτόν τον λαό , για να τον περιορίσει σε ένα σωρό αντιμαχόμενα θρησκευτικά στρατόπεδα. Έχουμε περάσει αρκετά στη γερμανική ιστορία και δε χρειάζεται να ζήσουμε άλλες τέτοιες εμπειρίες.</p>
	(6)	<p>Γενιά μετά τη γενιά του λαού μας θα βαδίζει έτσι στην ιστορία μας, έχοντας αυτό το λάβαρο πάντα στο μυαλό, αυτό το λάβαρο που μας υποχρεώνει απέναντι στον λαό μας, στην τιμή του, στην ελευθερία του και στην κοινότητά μας - προς την αληθινή εθνική μας Σοσιαλιστική αδελφότητα.</p>
	2 (4)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	<p>Στέκεστε εδώ σε μια αρχαία γερμανική πόλη στην οποία ένας βασιλιάς έχτισε κάποτε τη Walhalla με το κληροδότημα να ενώσει σε αυτήν όλους τους μεγάλους Γερμανούς άνδρες της ιστορίας μας και ως εκ τούτου να εκφράσει τον άρρηκτο δεσμό αίματος του γερμανικού λαού.</p>
	(2)	<p>Δεν έχουμε ασκήσει πολιτική χρήσης φτηνών λαϊκών φράσεων. Έχουμε αφαιρέσει από το χρήμα τα χαρακτηριστικά του που μοιάζουν με φάντασμα και του αναθέσαμε τον ρόλο που του αξίζει: ούτε χρυσός ούτε συνάλλαγμα, αλλά η εργασία από μόνη της είναι το θεμέλιο για τα χρήματα! Δεν υπάρχει αύξηση των</p>

		μισθών αν δε συμβαδίζει με την αύξηση της παραγωγής. Αυτή η οικονομική διορατικότητα μας έδωσε τη δυνατότητα να μειώσουμε τους ανέργους από επτά εκατομμύρια σε περίπου 800.000 και να διατηρήσουμε σχεδόν εντελώς σταθερές τις τιμές για όλα τα βασικά ζωτικά αγαθά.
	(3)	Αυτή η ισότητα δικαιωμάτων συνιστά επίσης τη μοναδική προϋπόθεση για την αποτελεσματικότητα του ανυπολόγιστου οικονομικού μας μόχθου: θα κόπιαζε κανείς καθόλου για την οικονομία εάν δεν μπορούσε να είναι σίγουρος ότι οι καρποί των κόπων του δεν μπορούν ούτε να του κλαπούν ούτε να μειωθούν; Θα σκεφτόταν κανείς το μέλλον των οικονομικών έργων, εάν δεν του έλειπε η ασφάλεια που μόνο η ελευθερία μπορεί να φέρει σε έναν λαό;
	(4)	Μέσα σε μόλις τέσσερα χρόνια, έχουμε διαλύσει κομμάτι κομμάτι τη Συνθήκη που μας επιβλήθηκε και έφερε τη μεγαλύτερη ντροπή στον λαό μας: απελευθερώσαμε το έθνος και του αποκαταστήσαμε όλες τις ιδιότητες που χαρακτηρίζουν έναν ελεύθερο λαό και ένα ελεύθερο έθνος.
	3 (3)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα
	(1)	Ας μην παραπονιέται όποιος μας στέκεται εμπόδιο, αν αργά ή γρήγορα τον σαρώσει η πορεία ενός έθνους.
	(2)	Πιστεύω ότι κάποιοι από αυτούς που δεν είναι ικανοποιημένοι με το γεγονός ότι επιτέλους δημιουργήσαμε έναν λαό θα προσπαθήσουν να αποκαταστήσουν αυτή την κατάσταση στη Γερμανία, αλλά και αυτή η προσπάθεια θα αποτύχει: ποτέ μα ποτέ δε θα καταστρέψουν τον γερμανικό λαό και το γερμανικό Ράιχ. [...]
	(3)	Στη συνέχεια, θα θεωρήσουν απολύτως φυσικό να ακολουθήσει αυτός ο γερμανικός λαός το μόνο μονοπάτι που το όρισε η Πρόνοια δίνοντας σε αυτούς τους ανθρώπους μια κοινή γλώσσα. Επομένως, πηγαίνουμε στο μέλλον με τη βαθύτερη πίστη στον Θεό.
	4 (3)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Γερμανέ, δε χρειάζεται πλέον να σκύβεις το κεφάλι σου: έχεις και πάλι ίσα δικαιώματα και μπορείς να περπατάς περήφανα σε αυτόν τον κόσμο με το κεφάλι ψηλά. Γιατί ξέρεις: κανείς δε θα σε αγγίξει χωρίς ολόκληρος ο λαός να έρθει να σε σώσει!

	(2)	Μόλις πριν από λίγες μέρες, χάρηκα που άκουσα από τα χείλη ενός Άγγλου πολιτικού ότι η Μεγάλη Βρετανία θα ήταν σε θέση να επιβάλει την ειρήνη μόνο εάν είχε στη διάθεσή της ένα μεγάλο απόθεμα όπλων. Αυτή είναι και η άποψή μου για τη Γερμανία.
	(3)	Ήταν οι πιο θλιβερές εμπειρίες από ποτέ. Κάποτε ο λαός μας αριθμούσε 18,5 εκατομμύρια ανθρώπους· μετά από έναν πόλεμο τριάντα ετών, είχαν απομείνει μόλις 3,6 εκατομμύρια.
	6 (9)	Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Στέκεστε εδώ σε μια αρχαία γερμανική πόλη στην οποία ένας βασιλιάς έχτισε κάποτε τη Walhalla με το κληροδότημα να ενώσει σε αυτήν όλους τους μεγάλους Γερμανούς άνδρες της ιστορίας μας και ως εκ τούτου να εκφράσει τον άρρηκτο δεσμό αίματος του γερμανικού λαού.
	(2)	Πιστεύουμε ότι σήμερα έχουμε πρακτικά ολοκληρώσει το πρωταρχικό μας καθήκον να δημιουργήσουμε έναν λαό. Μπροστά μας βρίσκεται ένας στόχος, και αυτός ο στόχος μας έχει υπνωτίσει. Είναι κάτω από το ξόρκι αυτού του στόχου προς τον οποίο βαδίζουμε!
	(3)	Σήμερα υπάρχει δουλειά παντού. Ο αγρότης δουλεύει τα χωράφια του, ο εργάτης τον προμηθεύει βιομηχανικά προϊόντα, ένα ολόκληρο έθνος δουλεύει. Η κατάσταση βελτιώνεται! Ο γερμανικός λαός δεν είναι ένας λαός που ξεκινά ξαφνικά πόλεμο σήμερα ή αύριο. Ο Γερμανός δεν είναι μόνο φιλήσυχος στο σύνολο του, αλλά πάνω απ' όλα φιλειρηνικός. Θέλει να δουλέψει. Στη χώρα μας υπάρχουν εκατομμύρια αγρότες που θέλουν να καλλιεργήσουν τα χωράφια τους και να μαζέψουν τις καλλιέργειές τους· εκατομμύρια εργαζόμενοι θέλουν να συνεχίσουν την εργασία τους. Αυτός ο λαός δε θέλει να μπλέκει σε καβγάδες, αλλά δε θέλει και οι άλλοι να αναζητούν καβγάδες με εκείνον. Θέλει μόνο το δικαίωμά του να ζει - αν και, προσέξτε, δεν αντιστέκεται στην προσβολή ή την επίθεση από οποιονδήποτε κι από οπουδήποτε κι αν έρχεται. Και σε όποιον πιστεύει ότι, εφόσον ο γερμανικός λαός είναι τόσο φιλειρηνικός, μπορεί να ρίχνει βόμβες σε γερμανικά πλοία που βρίσκονται σε εξέλιξη σε διεθνείς αποστολές, θα δείξουμε ότι ξέρουμε πώς να αμυνόμαστε. Είναι για την προστασία της ελευθερίας μας και ως εκ τούτου για την τιμή μας που δημιουργήσαμε αυτή τη μεγάλη, νέα γερμανική Βέρμαχτ.

	(4)	Πιστεύω ότι αυτός είναι απολύτως ο καλύτερος τρόπος για να προωθηθεί τελικά η υπόθεση της ειρήνης.
	(5)	Μόλις πριν από λίγες μέρες, χάρηκα που άκουσα από τα χείλη ενός Άγγλου πολιτικού ότι η Μεγάλη Βρετανία θα ήταν σε θέση να επιβάλει την ειρήνη μόνο εάν είχε στη διάθεσή της ένα μεγάλο απόθεμα όπλων. Αυτή είναι και η άποψή μου για τη Γερμανία.
	(6)	Πιστεύω ότι κάποιοι από αυτούς που δεν είναι ικανοποιημένοι με το γεγονός ότι επιτέλους δημιουργήσαμε έναν λαό θα προσπαθήσουν να αποκαταστήσουν αυτή την κατάσταση στη Γερμανία, αλλά και αυτή η προσπάθεια θα αποτύχει: ποτέ μα ποτέ δε θα καταστρέψουν τον γερμανικό λαό και το γερμανικό Ράιχ. [...]
	(7)	Θα ήταν εφικτά όλα όσα είχαμε πετύχει αν η Πρόνοια δε μας βοηθούσε; Γνωρίζω ότι οι καρποί του ανθρώπινου μόχθου είναι σκληρά κερδισμένοι και παροδικοί, αν δεν ευλογηθούν από τον Παντοδύναμο. Έργο όπως το δικό μας που έχει λάβει τις ευλογίες του Παντοδύναμου δεν μπορεί ποτέ ξανά να αναιρεθεί από απλούς θνητούς.
	(8)	Όσο οι στυλοβάτες του Κινήματος κρατούν αυτό το λάβαρο γερά στη λαβή τους, δεν υπάρχει ζωντανός εχθρός, όσο ισχυρός κι αν είναι, που θα μπορέσει ποτέ να το αποσπάσει από τα χέρια μας.
	(9)	Όσο οι στυλοβάτες του Κινήματος κρατούν αυτό το λάβαρο γερά στη λαβή τους, δεν υπάρχει ζωντανός εχθρός, όσο ισχυρός κι αν είναι, που θα μπορέσει ποτέ να το αποσπάσει από τα χέρια μας.
	7 (6)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα
	(1)	Στέκεστε εδώ σε μια αρχαία γερμανική πόλη στην οποία ένας βασιλιάς έχτισε κάποτε τη Walhalla με το κληροδότημα να ενώσει σε αυτήν όλους τους μεγάλους Γερμανούς άνδρες της ιστορίας μας και ως εκ τούτου να εκφράσει τον άρρηκτο δεσμό αίματος του γερμανικού λαού.
	(2)	Σήμερα υπάρχει δουλειά παντού. Ο αγρότης δουλεύει τα χωράφια του, ο εργάτης τον προμηθεύει βιομηχανικά προϊόντα, ένα ολόκληρο έθνος δουλεύει. Η κατάσταση βελτιώνεται! Ο γερμανικός λαός δεν είναι ένας λαός που ξεκινά ξαφνικά πόλεμο σήμερα ή αύριο. Ο Γερμανός δεν είναι μόνο φιλήσυχος στο σύνολο του, αλλά πάνω απ' όλα φιλειρηνικός. Θέλει να δουλέψει. Στη χώρα μας

		υπάρχουν εκατομμύρια αγρότες που θέλουν να καλλιεργήσουν τα χωράφια τους και να μαζέψουν τις καλλιέργειές τους· εκατομμύρια εργαζόμενοι θέλουν να συνεχίσουν την εργασία τους. Αυτός ο λαός δε θέλει να μπλέκει σε καβγάδες, αλλά δε θέλει και οι άλλοι να αναζητούν καβγάδες με εκείνον. Θέλει μόνο το δικαίωμά του να ζει - αν και, προσέξτε, δεν αντιστέκεται στην προσβολή ή την επίθεση από οποιονδήποτε κι από οπουδήποτε κι αν έρχεται. Και σε όποιον πιστεύει ότι, εφόσον ο γερμανικός λαός είναι τόσο φιλειρηνικός, μπορεί να ρίχνει βόμβες σε γερμανικά πλοία που βρίσκονται σε εξέλιξη σε διεθνείς αποστολές, θα δείξουμε ότι ξέρουμε πώς να αμυνόμαστε. Είναι για την προστασία της ελευθερίας μας και ως εκ τούτου για την τιμή μας που δημιουργήσαμε αυτή τη μεγάλη, νέα γερμανική Βέρμαχτ.
	(3)	Γερμανέ, δε χρειάζεται πλέον να σκύβεις το κεφάλι σου· έχεις και πάλι ίσα δικαιώματα και μπορείς να περπατάς περήφανα σε αυτόν τον κόσμο με το κεφάλι ψηλά. Γιατί ξέρεις: κανείς δε θα σε αγγίξει χωρίς ολόκληρος ο λαός να έρθει να σε σώσει!
	(4)	Δε θα υπήρχε καμία οικονομική επιχείρηση αν δεν υπήρχε η ατσάλινη ασπίδα της πανοπλίας του έθνους από πάνω της! Αν κάποιος μας πει ότι δε θα μπορούμε να τη φορέσουμε σε σύντομο χρονικό διάστημα, ας προσέξει: ο Γερμανός θα φορέσει το ατσάλινο κράνος του! Αρκεί να το φορέσουν οι άλλοι!
	(5)	Γενιά μετά τη γενιά του λαού μας θα βαδίζει έτσι στην ιστορία μας, έχοντας αυτό το λάβαρο πάντα στο μυαλό, αυτό το λάβαρο που μας υποχρεώνει απέναντι στον λαό μας, στην τιμή του, στην ελευθερία του και στην κοινότητά μας - προς την αληθινή εθνική μας Σοσιαλιστική αδελφότητα.
	(6)	Όσο οι στυλοβάτες του Κινήματος κρατούν αυτό το λάβαρο γερά στη λαβή τους, δεν υπάρχει ζωντανός εχθρός, όσο ισχυρός κι αν είναι, που θα μπορέσει ποτέ να το αποσπάσει από τα χέρια μας.
	8 (3)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα του κυβέρνησης
	(1)	Πιστεύουμε ότι σήμερα έχουμε πρακτικά ολοκληρώσει το πρωταρχικό μας καθήκον να δημιουργήσουμε έναν λαό. Μπροστά μας βρίσκεται ένας στόχος, και αυτός ο στόχος μας έχει υπνωτίσει. Είναι κάτω από το ξόρκι αυτού του στόχου προς τον οποίο βαδίζουμε!

	(2)	<p>Σήμερα υπάρχει δουλειά παντού. Ο αγρότης δουλεύει τα χωράφια του, ο εργάτης τον προμηθεύει βιομηχανικά προϊόντα, ένα ολόκληρο έθνος δουλεύει. Η κατάσταση βελτιώνεται! Ο γερμανικός λαός δεν είναι ένας λαός που ξεκινά ξαφνικά πόλεμο σήμερα ή αύριο. Ο Γερμανός δεν είναι μόνο φιλήσυχος στο σύνολο του, αλλά πάνω απ' όλα φιλειρηνικός. Θέλει να δουλέψει. Στη χώρα μας υπάρχουν εκατομμύρια αγρότες που θέλουν να καλλιεργήσουν τα χωράφια τους και να μαζέψουν τις καλλιέργειές τους' εκατομμύρια εργαζόμενοι θέλουν να συνεχίσουν την εργασία τους. Αυτός ο λαός δε θέλει να μπλέκει σε καβγάδες, αλλά δε θέλει και οι άλλοι να αναζητούν καβγάδες με εκείνον. Θέλει μόνο το δικαίωμά του να ζει - αν και, προσέξτε, δεν αντιστέκεται στην προσβολή ή την επίθεση από οποιονδήποτε κι από οπουδήποτε κι αν έρχεται. Και σε όποιον πιστεύει ότι, εφόσον ο γερμανικός λαός είναι τόσο φιλειρηνικός, μπορεί να ρίχνει βόμβες σε γερμανικά πλοία που βρίσκονται σε εξέλιξη σε διεθνείς αποστολές, θα δείξουμε ότι ξέρουμε πώς να αμυνόμαστε. Είναι για την προστασία της ελευθερίας μας και ως εκ τούτου για την τιμή μας που δημιουργήσαμε αυτή τη μεγάλη, νέα γερμανική Βέρμαχτ.</p>
	(3)	<p>Όσο οι στυλοβάτες του Κινήματος κρατούν αυτό το λάβαρο γερά στη λαβή τους, δεν υπάρχει ζωντανός εχθρός, όσο ισχυρός κι αν είναι, που θα μπορέσει ποτέ να το αποσπάσει από τα χέρια μας</p>
	9 (2)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	<p>Πιστεύω ότι αυτός είναι απολύτως ο καλύτερος τρόπος για να προωθηθεί τελικά η υπόθεση της ειρήνης.</p>
	(2)	<p>Ποτέ δε θα επιτρέψω σε κανέναν να διαλύσει ποτέ ξανά αυτόν τον λαό , για να τον περιορίσει σε ένα σωρό αντιμαχόμενα θρησκευτικά στρατόπεδα. Έχουμε περάσει αρκετά στη γερμανική ιστορία και δε χρειάζεται να ζήσουμε άλλες τέτοιες εμπειρίες.</p>
	10 (2)	Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
	(1)	<p>Στη συνέχεια, θα θεωρήσουν απολύτως φυσικό να ακολουθήσει αυτός ο γερμανικός λαός το μόνο μονοπάτι που το όρισε η Πρόνοια δίνοντας σε αυτούς τους ανθρώπους μια κοινή γλώσσα. Επομένως, πηγαίνουμε στο μέλλον με τη βαθύτερη πίστη στον Θεό.</p>

	(2)	<p>Θα ήταν εφικτά όλα όσα είχαμε πετύχει αν η Πρόνοια δε μας βοηθούσε; Γνωρίζω ότι οι καρποί του ανθρώπινου μόχθου είναι σκληρά κερδισμένοι και παροδικοί, αν δεν ευλογηθούν από τον Παντοδύναμο. Έργο όπως το δικό μας που έχει λάβει τις ευλογίες του Παντοδύναμου δεν μπορεί ποτέ ξανά να αναιρεθεί από απλούς θνητούς.</p>
	11 (1)	Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης
	(1)	<p>Σήμερα υπάρχει δουλειά παντού. Ο αγρότης δουλεύει τα χωράφια του, ο εργάτης τον προμηθεύει βιομηχανικά προϊόντα, ένα ολόκληρο έθνος δουλεύει. Η κατάσταση βελτιώνεται! Ο γερμανικός λαός δεν είναι ένας λαός που ξεκινά ξαφνικά πόλεμο σήμερα ή αύριο. Ο Γερμανός δεν είναι μόνο φιλήσυχος στο σύνολο του, αλλά πάνω απ' όλα φιλειρηνικός. Θέλει να δουλέψει. Στη χώρα μας υπάρχουν εκατομμύρια αγρότες που θέλουν να καλλιεργήσουν τα χωράφια τους και να μαζέψουν τις καλλιέργειές τους' εκατομμύρια εργαζόμενοι θέλουν να συνεχίσουν την εργασία τους. Αυτός ο λαός δε θέλει να μπλέκει σε καβγάδες, αλλά δε θέλει και οι άλλοι να αναζητούν καβγάδες με εκείνον. Θέλει μόνο το δικαίωμά του να ζει - αν και, προσέξτε, δεν αντιστέκεται στην προσβολή ή την επίθεση από οποιονδήποτε κι από οπουδήποτε κι αν έρχεται. Και σε όποιον πιστεύει ότι, εφόσον ο γερμανικός λαός είναι τόσο φιλειρηνικός, μπορεί να ρίχνει βόμβες σε γερμανικά πλοία που βρίσκονται σε εξέλιξη σε διεθνείς αποστολές, θα δείξουμε ότι ξέρουμε πώς να αμυνόμαστε. Είναι για την προστασία της ελευθερίας μας και ως εκ τούτου για την τιμή μας που δημιουργήσαμε αυτή τη μεγάλη, νέα γερμανική Βέρμαχτ.</p>

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1937 3 <i>Λαϊκοί σύντροφοι - καλλιτέχνες</i>	12 (35)	
	1 (2)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Η πρώτη από αυτές είναι η γερμανική μας γλώσσα, γιατί τη μιλούν όχι εξήντα οκτώ εκατομμύρια, αλλά ενενήντα πέντε εκατομμύρια άνθρωποι. Ένας δεύτερος παράγοντας είναι το γερμανικό τραγούδι, που τραγουδιέται όχι μόνο εντός των ορίων του Ράιχ αλλά ακούγεται πέρα από αυτά, παντού όπου ζουν Γερμανοί σε όλο τον κόσμο.
	(2)	Σήμερα έχουμε ίσως περισσότερο συνείδηση από ποτέ αυτής της πικρής αλήθειας. Ιδιαίτερα σε αυτούς τους καταστροφικούς και ταραγμένους καιρούς του κόσμου, η γερμανική εθνικότητα στο σύνολό της, συμπεριλαμβανομένων των μελών της πέρα από τα όρια του Ράιχ - κοιτάζει προς αυτήν την αρχαία πατρίδα, στη Γερμανία, και με την απουσία οποιουδήποτε άλλου τρόπου δημιουργίας δεσμού, αναζητά μια σύνδεση στα γερμανικά τραγούδια! Και έτσι τα τραγούδια του λαού μας ακούγονται σήμερα όχι μόνο εντός του Ράιχ, αλλά και πολύ πέρα από τα σύνορά του.

	2 (1)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Το γερμανικό ον ξαναβρήκε τον εαυτό του. Και κάνοντας αυτό, έχει ενεργήσει σύμφωνα με το θέλημα του Δημιουργού του. Ποια δύναμη θα είχε το δικαίωμα και τη δύναμη να εμποδίσει την πορεία της ζωής ενός λαού που δεν αναζητά, στο τραγούδι του, άλλον από τον εαυτό του
	3 (1)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα
	(1)	Υπάρχουν πολλοί, σε άλλες χώρες, που δεν το καταλαβαίνουν αυτό: σε αυτό το τραγούδι πάνω απ' όλα επιλέγουν να δουν κάτι τόσο ιμπεριαλιστικό που είναι πολύ μακριά από την ιδέα τους για τον ιμπεριαλισμό.
	4 (11)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Δεν συνέβαινε πάντα ότι το γερμανικό έθνος μπορούσε να σας καλωσορίσει σε αυτά τα φεστιβάλ στο γερμανικό Ράιχ μέσα από τα λόγια ενός ανθρώπου.
	(2)	Σχεδόν πάντα ήταν η ατυχία του ιδιαίτερου λαού μας να μην είναι πολιτικά ενοποιημένος. Ακόμη και σήμερα, εκατομμύρια Γερμανοί ζουν έξω από το Ράιχ, σχεδόν οι μισοί από εκείνους που έχουν τα σπίτια και τις κατοικίες τους εντός της ίδιας της Γερμανίας. Ωστόσο, ειδικά ένας λαός που δεν μπόρεσε να σχηματίσει μια πολιτική μονάδα για τόσους αιώνες πρέπει να διαθέτει άλλα χαρακτηριστικά που του επιτρέπουν να αντισταθμίσει, τουλάχιστον με την ιδανική έννοια, την έλλειψη πραγματικής πολιτικής ενότητας.
	(3)	Αυτό το τραγούδι μας συντροφεύει σε όλη τη διαδρομή από την κούνια μέχρι τον τάφο. Ζει μέσα μας και μαζί μας και, όπου κι αν βρισκόμαστε, φέρνει στο μυαλό μας την εικόνα της αρχαίας πατρίδας μας, δηλαδή της Γερμανίας και του Γερμανικού Ράιχ. Ένα πουλί που έχει χάσει την όρασή του τείνει να τραγουδά και να εκφράζει τη λύπη του και τα συναισθήματά του ακόμα πιο θερμά στο τραγούδι του. Και ίσως δεν είναι τυχαίο, επίσης, ότι ο Γερμανός - τόσο συχνά αναγκασμένος να υπομείνει μια πολύ βασανισμένη ύπαρξη σε αυτή τη γη - έχει αναζητήσει καταφύγιο στο τραγούδι σε καιρούς σαν αυτούς' εκεί μπόρεσε να εκφράσει όλα όσα του διέψευσε η σκληρή πραγματικότητα.
	(4)	Σήμερα έχουμε ίσως περισσότερο συνείδηση από ποτέ αυτής της πικρής αλήθειας. Ιδιαίτερα σε αυτούς τους καταστροφικούς και ταραγμένους καιρούς του κόσμου, η γερμανική εθνικότητα στο σύνολό της, συμπεριλαμβανομένων των μελών της

		πέρα από τα όρια του Ράιχ - κοιτάζει προς αυτήν την αρχαία πατρίδα, στη Γερμανία, και με την απουσία οποιουδήποτε άλλου τρόπου δημιουργίας δεσμού, αναζητά μια σύνδεση στα γερμανικά τραγούδια! Και έτσι τα τραγούδια του λαού μας ακούγονται σήμερα όχι μόνο εντός του Ράιχ, αλλά και πολύ πέρα από τα σύνορά του.
	(5)	Τραγουδιούνται με πιστή θέρμη, γιατί μέσα τους βρίσκεται η ελπίδα και η λαχτάρα όλων των Γερμανών. Επομένως, προκύπτει ότι το τραγούδι που εμείς οι Γερμανοί αντιλαμβανόμαστε ως το πιο ιερό είναι ένα υπέροχο τραγούδι για αυτή τη λαχτάρα.
	(6)	Ποιος ύμνος για έναν λαό μπορεί να είναι πιο υπέροχος από αυτόν που αποτελεί όρκο να αναζητήσει κανείς την τύχη και την ευημερία του μέσα στον λαό του και να τοποθετήσει τον λαό του πάνω από οτιδήποτε άλλο στη γη; Και όταν σήμερα τραγουδάτε αυτό το τραγούδι των Γερμανών που γεννήθηκε σε μια εποχή βασανιστηρίων, το τραγουδάτε με τη χαρούμενη αίσθηση ότι αυτή η Γερμανία έχει γίνει και πάλι άξια να είναι η Γερμανία μας' ότι στα μάτια μας αξίζει για άλλη μια φορά να στέκεται πάνω από οτιδήποτε άλλο μπόρεσε να μας προσφέρει ο κόσμος.
	(7)	Όποιος αγαπά τον λαό του τόσο πολύ, όποιος αγαπά την πατρίδα του έτσι, δεν μπορεί να είναι κακός! Όποιος σταθεί πίσω από τον λαό του και σταθεί πίσω από την πατρίδα του, έτσι θα καρπώνεται συνεχώς νέα δύναμη και από τους δύο!
	(8)	Για άλλη μια φορά έχουμε μπροστά μας έναν περήφανο λαό και ένα δυνατό Ράιχ, και όλους εκείνους που πρέπει να φύγουν από αυτή την πόλη στο τέλος αυτών των εορταστικών ημερών και να διασχίσουν τα όρια του Ράιχ θα σκεφτούν με περηφάνια, με χαρά και με αυτοπεποίθηση όσα μπόρεσαν να δουν εδώ και όσα τους αποκαλύφθηκαν. Θα φύγουν όλοι με το συναίσθημα: ένας λαός αναδύθηκε για άλλη μια φορά, ένα Ράιχ γεννήθηκε ξανά!
	(9)	ένα δυνατό Ράιχ, έναν περήφανο λαό, τόσο σπουδαίο και τόσο υπέροχο που τώρα κάθε Γερμανός μπορεί για άλλη μια φορά να διακηρύξει με χαρά; Είμαι Γερμανός και είμαι περήφανος για αυτό! Και αυτή η αναγνώριση πρέπει να μας έρθει σε μια τέτοια επίσημη ώρα! Εμείς που είμαστε συγκεντρωμένοι εδώ σήμερα από όλο το γερμανικό gaus, από πολλές περιοχές εκτός του Ράιχ, όλοι αντιλαμβανόμαστε τους εαυτούς μας εδώ ως μια κοινότητα.

	(10)	Είστε τραγουδιστές και άρα οι εκπρόσωποι της γερμανικής εθνικότητας! Είναι μεγάλη χαρά για εμάς να μπορούμε να παραβλέψουμε όλα όσα μας χωρίζουν αυτή την ώρα και να αντιληφθούμε τους εαυτούς μας ως άρρηκτα ενωμένους και ανήκοντες μαζί, ένας για όλους και όλοι για έναν.
	(11)	Και εγώ ο ίδιος είμαι απείρως χαρούμενος και περήφανος που σας καλωσορίζω εδώ αυτή την ώρα εκ μέρους του Ράιχ και του γερμανικού έθνους που κατοικεί στο Ράιχ, και μπορώ να σας ευχαριστήσω όχι μόνο για το γεγονός ότι καλλιεργείτε το γερμανικό τραγούδι, αλλά και για την αφοσίωση σας στο ίδιο το τραγούδι στη γερμανική πατρίδα σας συνδεδεμένοι μαζί της. Σε εσάς που δεν πτοηθήκατε από το μακρύ ταξίδι, σε εσάς που ήρθατε σε αυτή την πόλη από όλες τις γωνίες της Ευρώπης και όχι μόνο, μπορώ να απευθύνω ένα ιδιαίτερο καλωσόρισμα!
	6 (8)	Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Σχεδόν πάντα ήταν η ατυχία του ιδιαίτερου λαού μας να μην είναι πολιτικά ενοποιημένος. Ακόμη και σήμερα, εκατομμύρια Γερμανοί ζουν έξω από το Ράιχ, σχεδόν οι μισοί από εκείνους που έχουν τα σπίτια και τις κατοικίες τους εντός της ίδιας της Γερμανίας. Ωστόσο, ειδικά ένας λαός που δεν μπόρεσε να σχηματίσει μια πολιτική μονάδα για τόσους αιώνες πρέπει να διαθέτει άλλα χαρακτηριστικά που του επιτρέπουν να αντισταθμίσει, τουλάχιστον με την ιδανική έννοια, την έλλειψη πραγματικής πολιτικής ενότητας.
	(2)	Η πρώτη από αυτές είναι η γερμανική μας γλώσσα, γιατί τη μιλούν όχι εξήντα οκτώ εκατομμύρια, αλλά ενενήντα πέντε εκατομμύρια άνθρωποι. Ένας δεύτερος παράγοντας είναι το γερμανικό τραγούδι, που τραγουδιέται όχι μόνο εντός των ορίων του Ράιχ αλλά ακούγεται πέρα από αυτά, παντού όπου ζουν Γερμανοί σε όλο τον κόσμο.
	(3)	Σήμερα έχουμε ίσως περισσότερο συνείδηση από ποτέ αυτής της πικρής αλήθειας. Ιδιαίτερα σε αυτούς τους καταστροφικούς και ταραγμένους καιρούς του κόσμου, η γερμανική εθνικότητα στο σύνολό της, συμπεριλαμβανομένων των μελών της πέρα από τα όρια του Ράιχ - κοιτάζει προς αυτήν την αρχαία πατρίδα, στη Γερμανία, και με την απουσία οποιουδήποτε άλλου τρόπου δημιουργίας δεσμού, αναζητά μια σύνδεση στα γερμανικά τραγούδια! Και έτσι τα τραγούδια του λαού

		μας ακούγονται σήμερα όχι μόνο εντός του Ράιχ, αλλά και πολύ πέρα από τα σύνορά του.
	(4)	Τραγουδιούνται με πιστή θέρμη, γιατί μέσα τους βρίσκεται η ελπίδα και η λαχτάρα όλων των Γερμανών. Επομένως, προκύπτει ότι το τραγούδι που εμείς οι Γερμανοί αντιλαμβανόμαστε ως το πιο ιερό είναι ένα υπέροχο τραγούδι για αυτή τη λαχτάρα.
	(5)	Όποιος αγαπά τον λαό του τόσο πολύ, όποιος αγαπά την πατρίδα του έτσι, δεν μπορεί να είναι κακός! Όποιος σταθεί πίσω από τον λαό του και σταθεί πίσω από την πατρίδα του, έτσι θα καρπώνεται συνεχώς νέα δύναμη και από τους δύο!
	(6)	Αυτός είναι ο λόγος που το γερμανικό τραγούδι ήταν πάντα πηγή δύναμης στο παρελθόν και ο λόγος που έχει αναλάβει ξανά αυτόν τον ρόλο σήμερα. Σήμερα η Γερμανία πάνω απ' όλα είναι μια υπόσχεση που γεμίζει εκατομμύρια ανθρώπων με μεγάλη δύναμη, με την πίστη που είναι ισχυρότερη από οποιαδήποτε άλλη δύναμη που μπορεί να υπάρξει στη γη.
	(7)	Για άλλη μια φορά έχουμε μπροστά μας έναν περήφανο λαό και ένα δυνατό Ράιχ, και όλους εκείνους που πρέπει να φύγουν από αυτή την πόλη στο τέλος αυτών των εορταστικών ημερών και να διασχίσουν τα όρια του Ράιχ θα σκεφτούν με περηφάνια, με χαρά και με αυτοπεποίθηση όσα μπόρεσαν να δουν εδώ και όσα τους αποκαλύφθηκαν. Θα φύγουν όλοι με το συναίσθημα: ένας λαός αναδύθηκε για άλλη μια φορά, ένα Ράιχ γεννήθηκε ξανά!
	(8)	ένα δυνατό Ράιχ, έναν περήφανο λαό, τόσο σπουδαίο και τόσο υπέροχο που τώρα κάθε Γερμανός μπορεί για άλλη μια φορά να διακηρύξει με χαρά; Είμαι Γερμανός και είμαι περήφανος για αυτό! Και αυτή η αναγνώριση πρέπει να μας έρθει σε μια τέτοια επίσημη ώρα! Εμείς που είμαστε συγκεντρωμένοι εδώ σήμερα από όλο το γερμανικό gaus, από πολλές περιοχές εκτός του Ράιχ, όλοι αντιλαμβανόμαστε τους εαυτούς μας εδώ ως μια κοινότητα.
	7 (7)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα
	(1)	Εσείς που ήρθατε εδώ από όλο το Gaus (είδος διοικητικής διαίρεσης) του Ράιχ και από εκείνα τα εδάφη που βρίσκονται εκτός των ορίων του, στα οποία ζείτε ωστόσο ως μέλη της γερμανικής μας εθνικότητας!
	(2)	Σχεδόν πάντα ήταν η ατυχία του ιδιαίτερου λαού μας να μην είναι πολιτικά ενοποιημένος. Ακόμη και σήμερα, εκατομμύρια Γερμανοί ζουν έξω από το Ράιχ,

		σχεδόν οι μισοί από εκείνους που έχουν τα σπίτια και τις κατοικίες τους εντός της ίδιας της Γερμανίας. Ωστόσο, ειδικά ένας λαός που δεν μπόρεσε να σχηματίσει μια πολιτική μονάδα για τόσους αιώνες πρέπει να διαθέτει άλλα χαρακτηριστικά που του επιτρέπουν να αντισταθμίσει, τουλάχιστον με την ιδανική έννοια, την έλλειψη πραγματικής πολιτικής ενότητας.
	(3)	Τραγουδιούνται με πιστή θέρμη, γιατί μέσα τους βρίσκεται η ελπίδα και η λαχτάρα όλων των Γερμανών. Επομένως, προκύπτει ότι το τραγούδι που εμείς οι Γερμανοί αντιλαμβανόμαστε ως το πιο ιερό είναι ένα υπέροχο τραγούδι για αυτή τη λαχτάρα.
	(4)	ένα δυνατό Ράιχ, έναν περήφανο λαό, τόσο σπουδαίο και τόσο υπέροχο που τώρα κάθε Γερμανός μπορεί για άλλη μια φορά να διακηρύξει με χαρά; Είμαι Γερμανός και είμαι περήφανος για αυτό! Και αυτή η αναγνώριση πρέπει να μας έρθει σε μια τέτοια επίσημη ώρα! Εμείς που είμαστε συγκεντρωμένοι εδώ σήμερα από όλο το γερμανικό gaus, από πολλές περιοχές εκτός του Ράιχ, όλοι αντιλαμβανόμαστε τους εαυτούς μας εδώ ως μια κοινότητα.
	(5)	Είστε τραγουδιστές και άρα οι εκπρόσωποι της γερμανικής εθνικότητας! Είναι μεγάλη χαρά για εμάς να μπορούμε να παραβλέψουμε όλα όσα μας χωρίζουν αυτή την ώρα και να αντιληφθούμε τους εαυτούς μας ως άρρηκτα ενωμένους και ανήκοντες μαζί, ένας για όλους και όλοι για έναν.
	(6)	Και εγώ ο ίδιος είμαι απείρως χαρούμενος και περήφανος που σας καλωσορίζω εδώ αυτή την ώρα εκ μέρους του Ράιχ και του γερμανικού έθνους που κατοικεί στο Ράιχ, και μπορώ να σας ευχαριστήσω όχι μόνο για το γεγονός ότι καλλιεργείτε το γερμανικό τραγούδι, αλλά και για την αφοσίωση σας στο ίδιο το τραγούδι στη γερμανική πατρίδα σας συνδεόμενοι μαζί της. Σε εσάς που δεν πτοηθήκατε από το μακρύ ταξίδι, σε εσάς που ήρθατε σε αυτή την πόλη από όλες τις γωνίες της Ευρώπης και όχι μόνο, μπορώ να απευθύνω ένα ιδιαίτερο καλωσόρισμα!
	(7)	Είθε να φύγετε από αυτό το μέρος με την ακλόνητη πίστη: η Γερμανία είναι δυνατή και ποτέ πια αυτό το Ράιχ δε θα παρακμάσει!
	9 (2)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Σήμερα έχω το δικαίωμα να σας καλωσορίσω σε αυτή την πόλη για το μεγάλο σας φεστιβάλ γερμανικού τραγουδιού και να σας συγχαρώ στο όνομα αυτών των εξήντα οκτώ εκατομμυρίων ανθρώπων που ζουν εντός των ορίων του Ράιχ.

	(2)	Και εγώ ο ίδιος είμαι απείρως χαρούμενος και περήφανος που σας καλωσορίζω εδώ αυτή την ώρα εκ μέρους του Ράιχ και του γερμανικού έθνους που κατοικεί στο Ράιχ, και μπορώ να σας ευχαριστήσω όχι μόνο για το γεγονός ότι καλλιεργείτε το γερμανικό τραγούδι, αλλά και για την αφοσίωση σας στο ίδιο το τραγούδι στη γερμανική πατρίδα σας συνδεδεμένοι μαζί της. Σε εσάς που δεν πτοηθήκατε από το μακρύ ταξίδι, σε εσάς που ήρθατε σε αυτή την πόλη από όλες τις γωνιές της Ευρώπης και όχι μόνο, μπορώ να απευθύνω ένα ιδιαίτερο καλωσόρισμα!
	10 (2)	Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
	(1)	Ως εκ τούτου, αυτό το τραγούδι αποτελεί επίσης μια υπόσχεση στον Παντοδύναμο, στο θέλημά Του και στο έργο Του: γιατί ο άνθρωπος δε δημιούργησε αυτόν τον λαό, αλλά τον Θεό, εκείνον τον Θεό που στέκεται πάνω από όλους μας. Αυτός δημιούργησε αυτόν τον λαό και έγινε αυτό που έπρεπε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, και σύμφωνα με τη θέλησή μας, θα παραμείνει και ποτέ πια δε θα ξεθωριάσει!
	(2)	Το γερμανικό ον ξαναβρήκε τον εαυτό του. Και κάνοντας αυτό, έχει ενεργήσει σύμφωνα με το θέλημα του Δημιουργού του. Ποια δύναμη θα είχε το δικαίωμα και τη δύναμη να εμποδίσει την πορεία της ζωής ενός λαού που δεν αναζητά, στο τραγούδι του, άλλον από τον εαυτό του
	11 (1)	Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης
	(1)	Για άλλη μια φορά έχουμε μπροστά μας έναν περήφανο λαό και ένα δυνατό Ράιχ, και όλους εκείνους που πρέπει να φύγουν από αυτή την πόλη στο τέλος αυτών των εορταστικών ημερών και να διασχίσουν τα όρια του Ράιχ θα σκεφτούν με περηφάνια, με χαρά και με αυτοπεποίθηση όσα μπόρεσαν να δουν εδώ και όσα τους αποκαλύφθηκαν. Θα φύγουν όλοι με το συναίσθημα: ένας λαός αναδύθηκε για άλλη μια φορά, ένα Ράιχ γεννήθηκε ξανά!

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1938 1 Ο γερμανικός λαός	12 (30)	
	1 (1)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Όταν μια μέρα δε θα υπάρχουμε πια, τότε οι επόμενες γενιές θα μπορούν να κοιτάζουν πίσω με περηφάνια σ' αυτήν την ημέρα, την ημέρα κατά την οποία ένας μεγάλος λαός επιβεβαίωσε τη γερμανική ενότητα.
	2 (2)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Οι άνθρωποι του Ράιχ μετακόμισαν εδώ και κατά τη διάρκεια των αιώνων εκπλήρωσαν τα καθήκοντά τους στο Ostmark του Ράιχ. Όχι μόνο παρέμειναν Γερμανοί, αλλά έγιναν αυτό που θα μπορούσε κανείς να χαρακτηρίσει ως φορείς της ασπίδας για τη Γερμανία.
	(2)	Στο παρελθόν, εκατομμύρια Γερμανοί έδωσαν το αίμα τους για αυτό το Ράιχ. Πόσο ελεήμονα είναι η μοίρα που επέτρεψε να δημιουργηθεί αυτό το Ράιχ σήμερα χωρίς κανένα βάσανο!

	3 (3)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα
	(1)	Μετά την κατάρρευση του 1918, η Γερμανο-Αυστρία επιθυμούσε να επιστρέψει αμέσως στο Ράιχ. Ο δημοκρατικός κόσμος απέτρεψε το Anschluss (Οστμαρκ) της Γερμανο-Αυστρίας. Τώρα ο λαός έχει στραφεί εναντίον αυτού του κόσμου.
	(2)	Τότε ήρθε η στιγμή που αυτός ο λαός υπέστη κακοποίηση από μια ομάδα που δεν μπορούσε να διεκδικήσει ούτε αριθμητική υπεροχή ούτε ηθική υπεροχή για να δικαιολογήσει την ηγετική της θέση.
	(3)	Πέμπτον, το μόνο που έχω να πω σε όσους εξακολουθούν να παραμένουν ασυγκίνητοι: Στέκομαι εδώ σήμερα γιατί φαντάζομαι ότι μπορώ να τα καταφέρω καλύτερα από τον κ. Schuschnigg!
	4 (4)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Τρίτον, αυτός ο λαός δεν ήθελε ποτέ να χωριστεί από το Ράιχ. Τη στιγμή που η αποστολή του ως ηγέτης των λαών του Ράιχ κατέστη παρωχημένη, η φωνή του αίματός του ακούστηκε.
	(2)	Στις καρδιές τους, εκατοντάδες χιλιάδες ορκίστηκαν μυστικά την πίστη τους.
	(3)	Τέταρτον, το μόνο που μπορώ να πω σε όσους δεν είναι ακόμα ικανοποιημένοι: είναι η πατρίδα μου! Πολέμησα ως αξιοπρεπής Γερμανός στρατιώτης, και μόλις τελείωσε αυτός ο πόλεμος, πήγα σε ένα προσκύνημα μέσω της Γερμανίας και κέρδισα αυτή τη χώρα για μένα, αυτήν την τόσο αγαπητή και όμορφη χώρα. Όταν η Γερμανία ήταν σε απόγνωση, ήμουν τόσο περήφανος που ήμουν Γερμανός. Πάλεψα και αγωνίστηκα για αυτόν τον λαό και κέρδισα την εμπιστοσύνη του. Έχω χάσει τα καλύτερα μου χρόνια γι' αυτόν τον αγώνα! Αυτό το Ράιχ το έχω αγαπήσει πολύ. Δεν πρέπει να αποτελεί έκπληξη που λαχταρούσα να ενσωματώσω τη δική μου πατρίδα σε αυτό το πιο αγαπημένο Ράιχ.
	(4)	Πέμπτον, το μόνο που έχω να πω σε όσους εξακολουθούν να παραμένουν ασυγκίνητοι: Στέκομαι εδώ σήμερα γιατί φαντάζομαι ότι μπορώ να τα καταφέρω καλύτερα από τον κ. Schuschnigg!
	5 (2)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές

	(1)	Τώρα, σήκω, γερμανικέ λαέ, γίνε μέλος σε αυτό, κράτησέ το σφιχτά στα χέρια σου!
	(2)	Είθε κάθε Γερμανός να συνειδητοποιήσει τη σημασία του μέλλοντος, να την αξιολογήσει και μετά να σκύψει το κεφάλι του με ευλάβεια μπροστά στη θέληση του Παντοδύναμου που έκανε αυτό το θαύμα σε όλους μας αυτές τις τελευταίες εβδομάδες!
	6 (6)	Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Πρώτα απ' όλα, αυτή η γη είναι γερμανική γη και οι άνθρωποι της είναι Γερμανοί! Εδώ το Ράιχ ίδρυσε κάποτε το Προτεκτοράτο του Όστμαρκ (<i>To Ostmark ήταν το όνομα που χρησιμοποίησε η ναζιστική προπαγάνδα από το 1938 έως το 1942 για να αντικαταστήσει το όνομα του πρώην ανεξάρτητου Ομοσπονδιακού Κράτους της Αυστρίας μετά το Anschluss με τη ναζιστική Γερμανία. Από το Anschluss μέχρι το 1939, το επίσημο όνομα που χρησιμοποιήθηκε ήταν το Land Österreich.</i>).
	(2)	Δεύτερον, αυτή η γη δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς το Ράιχ για καμία χρονική περίοδο . Τι είναι τα 84.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα σήμερα; Τι είναι εξήμισι εκατομμύρια άνθρωποι; Κανείς δεν τους προσέχει. Και εδώ, επίσης, ισχύει η συνειδητοποίηση ότι κάθε γερμανική φυλή από μόνη της μπορεί να καταστραφεί εύκολα, αλλά μόλις όλες οι φυλές ενωθούν είναι ανίκητες. Η πραγματικότητα έχει αποδείξει ότι αυτή η γη και αυτά τα εξήμισι εκατομμύρια άνθρωποι δεν μπορούν να υπάρχουν σε απομόνωση. Αυτή η μικροσκοπική χώρα είναι ανίκανη να λύσει τα προβλήματα των 300.000 ανέργων και των εκατοντάδων χιλιάδων αποστερημένων. Και αυτό αποδεικνύει ότι μια τόσο μικρή χώρα δεν είναι βιώσιμη μονάδα. Η μεγαλύτερη απόδειξη για την έλλειψη όλων των προαπαιτούμενων για τη ζωή έγκειται στην ανάπτυξη των στατιστικών για τη γέννηση και τη θνησιμότητα. Κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι αυτή είναι η χώρα με τα χαμηλότερα ποσοστά γεννήσεων και τα υψηλότερα ποσοστά θνησιμότητας.
	(3)	Τρίτον, αυτός ο λαός δεν ήθελε ποτέ να χωριστεί από το Ράιχ. Τη στιγμή που η αποστολή του ως ηγέτης των λαών του Ράιχ κατέστη παρωχημένη, η φωνή του αίματός του ακούστηκε.

	(4)	Καθώς το λάβαρο του εθνικοσοσιαλισμού υψωνόταν στη Γερμανία, οι άνθρωποι και εδώ άρχισαν να κοιτάζουν όλο και περισσότερο αυτό το σύμβολο.
	(5)	Τέταρτον, το μόνο που μπορώ να πω σε όσους δεν είναι ακόμα ικανοποιημένοι: είναι η πατρίδα μου! Πολέμησα ως αξιοπρεπής Γερμανός στρατιώτης, και μόλις τελείωσε αυτός ο πόλεμος, πήγα σε ένα προσκύνημα μέσω της Γερμανίας και κέρδισα αυτή τη χώρα για μένα, αυτήν την τόσο αγαπητή και όμορφη χώρα. Όταν η Γερμανία ήταν σε απόγνωση, ήμουν τόσο περήφανος που ήμουν Γερμανός. Πάλεψα και αγωνίστηκα για αυτόν τον λαό και κέρδισα την εμπιστοσύνη του. Έχω χάσει τα καλύτερα μου χρόνια γι' αυτόν τον αγώνα! Αυτό το Ράιχ το έχω αγαπήσει πολύ. Δεν πρέπει να αποτελεί έκκληξη που λαχταρούσα να ενσωματώσω τη δική μου πατρίδα σε αυτό το πιο αγαπημένο Ράιχ.
	(6)	Όταν μια μέρα δε θα υπάρχουμε πια, τότε οι επόμενες γενιές θα μπορούν να κοιτάζουν πίσω με περηφάνια σ' αυτήν την ημέρα, την ημέρα κατά την οποία ένας μεγάλος λαός επιβεβαίωσε τη γερμανική ενότητα.
	7 (4)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα
	(1)	Πρώτα απ' όλα, αυτή η γη είναι γερμανική γη και οι άνθρωποι της είναι Γερμανοί! Εδώ το Ράιχ ίδρυσε κάποτε το Προτεκτοράτο του Όστμαρκ (<i>To Ostmark ήταν το όνομα που χρησιμοποίησε η ναζιστική προπαγάνδα από το 1938 έως το 1942 για να αντικαταστήσει το όνομα του πρώην ανεξάρτητου Ομοσπονδιακού Κράτους της Αυστρίας μετά το Anschluss με τη ναζιστική Γερμανία. Από το Anschluss μέχρι το 1939, το επίσημο όνομα που χρησιμοποιήθηκε ήταν το Land Österreich.</i>).
	(2)	Τρίτον, αυτός ο λαός δεν ήθελε ποτέ να χωριστεί από το Ράιχ. Τη στιγμή που η αποστολή του ως ηγέτης των λαών του Ράιχ κατέστη παρωχημένη, η φωνή του αίματός του ακούστηκε.
	(3)	Καθώς το λάβαρο του εθνικοσοσιαλισμού υψωνόταν στη Γερμανία, οι άνθρωποι και εδώ άρχισαν να κοιτάζουν όλο και περισσότερο αυτό το σύμβολο.
	(4)	Όταν μια μέρα δε θα υπάρχουμε πια, τότε οι επόμενες γενιές θα μπορούν να κοιτάζουν πίσω με περηφάνια σ' αυτήν την ημέρα, την ημέρα κατά την οποία ένας μεγάλος λαός επιβεβαίωσε τη γερμανική ενότητα.

	9 (3)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	<p>Τέταρτον, το μόνο που μπορώ να πω σε όσους δεν είναι ακόμα ικανοποιημένοι: είναι η πατρίδα μου! Πολέμησα ως αξιοπρεπής Γερμανός στρατιώτης, και μόλις τελείωσε αυτός ο πόλεμος, πήγα σε ένα προσκύνημα μέσω της Γερμανίας και κέρδισα αυτή τη χώρα για μένα, αυτήν την τόσο αγαπητή και όμορφη χώρα. Όταν η Γερμανία ήταν σε απόγνωση, ήμουν τόσο περήφανος που ήμουν Γερμανός. Πάλεψα και αγωνίστηκα για αυτόν τον λαό και κέρδισα την εμπιστοσύνη του. Έχω χάσει τα καλύτερα μου χρόνια γι' αυτόν τον αγώνα! Αυτό το Ράιχ το έχω αγαπήσει πολύ. Δεν πρέπει να αποτελεί έκπληξη που λαχταρούσα να ενσωματώσω τη δική μου πατρίδα σε αυτό το πιο αγαπημένο Ράιχ.</p>
	(2)	<p>Πέμπτον, το μόνο που έχω να πω σε όσους εξακολουθούν να παραμένουν ασυγκίνητοι: Στέκομαι εδώ σήμερα γιατί φαντάζομαι ότι μπορώ να τα καταφέρω καλύτερα από τον κ. Schuschnigg!</p>
	(3)	<p>Πιστεύω ότι ήταν επίσης θέλημα Θεού ότι από εδώ ένα αγόρι επρόκειτο να σταλεί στο Ράιχ, να αφηθεί να ωριμάσει και να γίνει ο Φύρερ του έθνους, επιτρέποντάς του έτσι να επανενσωματώσει την πατρίδα του στο Ράιχ. Υπάρχει ένα θεϊκό θέλημα, και το μόνο που είμαστε είναι τα όργανά του. Όταν ο κ. Schuschnigg αθέτησε τον λόγο του στις 9 Μαρτίου, εκείνη ακριβώς τη στιγμή ένιωσα ότι η Πρόνοια με είχε καλέσει. Και όλα αυτά που συνέβησαν τις επόμενες τρεις ημέρες θα μπορούσαν να έχουν συμβεί μόνο επειδή η Πρόνοια το θέλησε. Σε τρεις μέρες ο Κύριος τους χτύπησε! Και κλήθηκα να επανενσωματώσω την πατρίδα μου στο Ράιχ την ίδια μέρα της προδοσίας τους.</p>
	10 (3)	Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
	(1)	<p>Πιστεύω ότι ήταν επίσης θέλημα Θεού ότι από εδώ ένα αγόρι επρόκειτο να σταλεί στο Ράιχ, να αφηθεί να ωριμάσει και να γίνει ο Φύρερ του έθνους, επιτρέποντάς του έτσι να επανενσωματώσει την πατρίδα του στο Ράιχ. Υπάρχει ένα θεϊκό θέλημα, και το μόνο που είμαστε είναι τα όργανά του. Όταν ο κ. Schuschnigg αθέτησε τον λόγο του στις 9 Μαρτίου, εκείνη ακριβώς τη στιγμή ένιωσα ότι η Πρόνοια με είχε καλέσει. Και όλα αυτά που συνέβησαν τις επόμενες τρεις ημέρες θα μπορούσαν να έχουν συμβεί μόνο επειδή η Πρόνοια το θέλησε.</p>

		Σε τρεις μέρες ο Κύριος τους χτύπησε! Και κλήθηκα να επανενσωματώσω την πατρίδα μου στο Ράιχ την ίδια μέρα της προδοσίας τους.
	(2)	Θέλω να ευχαριστήσω Εκείνον που μου επέτρεψε να επιστρέψω στην πατρίδα μου για να την επιστρέψω στο γερμανικό μου Ράιχ!
	(3)	Είθε κάθε Γερμανός να συνειδητοποιήσει τη σημασία του μέλλοντος, να την αξιολογήσει και μετά να σκύψει το κεφάλι του με ευλάβεια μπροστά στη θέληση του Παντοδύναμου που έκανε αυτό το θαύμα σε όλους μας αυτές τις τελευταίες εβδομάδες!
	11 (2)	Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης
	(1)	Τρίτον, αυτός ο λαός δεν ήθελε ποτέ να χωριστεί από το Ράιχ. Τη στιγμή που η αποστολή του ως ηγέτης των λαών του Ράιχ κατέστη παρωχημένη, η φωνή του αίματός του ακούστηκε.
	(2)	Όταν μια μέρα δε θα υπάρχουμε πια, τότε οι επόμενες γενιές θα μπορούν να κοιτάζουν πίσω με περηφάνια σ' αυτήν την ημέρα, την ημέρα κατά την οποία ένας μεγάλος λαός επιβεβαίωσε τη γερμανική ενότητα.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1938 2 Ο γερμανικός λαός	12 (22)	
	1 (3)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Έχω ενεργήσει σύμφωνα με αυτές τις συνειδητοποιήσεις - και εσείς, συμπατριώτες μου, βλέπετε τα αποτελέσματα μπροστά σας. Σε λίγα χρόνια, επιλύσαμε εκείνα τα προβλήματα που προηγουμένως αναμενόταν να αψηφήσουν την επίλυσή τους.
	(2)	Είμαστε υπερήφανοι για αυτή τη σειρά και μέσω αυτής θα αντιμετωπίσουμε όλα τα προβλήματα το συντομότερο δυνατό. Αυτό θα φέρει εκεί την ίδια άνθιση που έχουμε ήδη δει στο Παλαιό Ράιχ.
	(3)	Ωστόσο, έχουμε βάλει τον ακρογωνιαίο λίθο και με αυτή την ευκαιρία γιορτάζουμε τώρα την Πρωτομαγιά. Δική μας ήταν η πεποίθηση· δική μας είναι η θέληση! Ό,τι απομένει να πραγματοποιηθεί, θα επιτευχθεί, αν μόνο οι υποστηρικτές του μεγάλου μας ιδανικού είναι θαρραλέοι και αξιόπιστοι και ακολουθούν αλάνθαστα το μονοπάτι που έχει τεθεί μπροστά τους! Σήμερα γιορτάζουμε την ημέρα αυτού του ιδανικού, την ημέρα της γερμανικής λαϊκής κοινότητας και ως εκ τούτου την ημέρα της γερμανικής εργασίας για την οποία είμαστε όλοι τόσο περήφανοι στις πόλεις καθώς και στην ύπαιθρο. Μια φορά κάθε χρόνο θέλουμε να χαιρόμαστε γι' αυτό

		για το οποίο δημιουργήθηκε αυτή την ημέρα ως ο εορτασμός της γερμανικής εθνικής κοινότητας. Γερμανία – Ζήτω η Νίκη!
	2 (3)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Ξέρω αυτό το σύνθημα: «Ποτέ ξανά πόλεμος». Είναι και το δικό μου μότο. Για αυτόν τον σκοπό έκανα για άλλη μια φορά τη Γερμανία δυνατή και την έκανα να σταθεί στα πόδια της.
	(2)	Έχω ενεργήσει σύμφωνα με αυτές τις συνειδητοποιήσεις - και εσείς, συμπατριώτες μου, βλέπετε τα αποτελέσματα μπροστά σας. Σε λίγα χρόνια, επιλύσαμε εκείνα τα προβλήματα που προηγουμένως αναμενόταν να αγηφήσουν την επίλυσή τους.
	(3)	Ωστόσο, έχουμε βάλει τον ακρογωνιαίο λίθο και με αυτή την ευκαιρία γιορτάζουμε τώρα την Πρωτομαγιά. Δική μας ήταν η πεποίθηση· δική μας είναι η θέληση! Ό,τι απομένει να πραγματοποιηθεί, θα επιτευχθεί, αν μόνο οι υποστηρικτές του μεγάλου μας ιδανικού είναι θαρραλέοι και αξιόπιστοι και ακολουθούν αλάνθαστα το μονοπάτι που έχει τεθεί μπροστά τους! Σήμερα γιορτάζουμε την ημέρα αυτού του ιδανικού, την ημέρα της γερμανικής λαϊκής κοινότητας και ως εκ τούτου την ημέρα της γερμανικής εργασίας για την οποία είμαστε όλοι τόσο περήφανοι στις πόλεις καθώς και στην ύπαιθρο. Μια φορά κάθε χρόνο θέλουμε να χαιρόμαστε γι' αυτό για το οποίο δημιουργήθηκε αυτή την ημέρα ως ο εορτασμός της γερμανικής εθνικής κοινότητας. Γερμανία – Ζήτω η Νίκη!
	3 (1)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα
	(1)	Νωρίτερα υπήρχαν άνθρωποι που δήλωναν: «Να δοθεί ένα τέλος στη μάχη! Ποτέ πια πόλεμος!»- ενώ εσωτερικά άφησαν τη μάχη να μαίνεται.
	4 (4)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Γιορτάζουμε λοιπόν για άλλη μια φορά την Πρωτομαγιά και αυτή τη φορά είναι αφορμή ιδιαίτερα μεγάλης χαράς. Εξήμισι εκατομμύρια Γερμανοί έχουν ενωθεί μαζί μας εντός των συνόρων του ιερού μας Ράιχ.

	(2)	Και αυτοί, επίσης, ακούν αυτή την ώρα, νότια ως το Karawanken , και επίσης είναι χαρούμενοι που αποτελούν πλέον μέρος της μεγάλης κοινότητάς μας.
	(3)	Είμαστε υπερήφανοι για αυτή τη σειρά και μέσω αυτής θα αντιμετωπίσουμε όλα τα προβλήματα το συντομότερο δυνατό. Αυτό θα φέρει εκεί την ίδια άνθιση που έχουμε ήδη δει στο Παλαιό Ράιχ.
	(4)	Ωστόσο, έχουμε βάλει τον ακρογωνιαίο λίθο και με αυτή την ευκαιρία γιορτάζουμε τώρα την Πρωτομαγιά. Δική μας ήταν η πεποίθηση· δική μας είναι η θέληση! Ό,τι απομένει να πραγματοποιηθεί, θα επιτευχθεί, αν μόνο οι υποστηρικτές του μεγάλου μας ιδανικού είναι θαρραλέοι και αξιόπιστοι και ακολουθούν αλάνθαστα το μονοπάτι που έχει τεθεί μπροστά τους! Σήμερα γιορτάζουμε την ημέρα αυτού του ιδανικού, την ημέρα της γερμανικής λαϊκής κοινότητας και ως εκ τούτου την ημέρα της γερμανικής εργασίας για την οποία είμαστε όλοι τόσο περήφανοι στις πόλεις καθώς και στην ύπαιθρο. Μια φορά κάθε χρόνο θέλουμε να χαιρόμαστε γι' αυτό για το οποίο δημιουργήθηκε αυτή την ημέρα ως ο εορτασμός της γερμανικής εθνικής κοινότητας. Γερμανία – Ζήτω η Νίκη!
	5 (3)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Ωστόσο, για να παραμείνουμε τόσο δυνατοί και ακλόνητοι, ώστε καμία αναταραχή στο εξωτερικό να μην μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την ειρήνη στο εσωτερικό, είναι απαραίτητο να τερματιστεί αυτός ο αγώνας για πάντα, ο οποίος διαφορετικά θα μας εμποδίσει να κάνουμε αισθητή τη δύναμή μας στο εξωτερικό. Όχι «ποτέ ξανά πόλεμος» δεν πρέπει να είναι το σύνθημά μας, αλλά μάλλον «ποτέ ξανά εμφύλιος πόλεμος! Ποτέ ξανά ταξική πάλη! Ποτέ ξανά εσωτερική διαμάχη και διχόνοια!».
	(2)	Τώρα πρέπει να πάρουμε αυτά τα νέα εδάφη του Ράιχ στην ισχυρή κοινότητά μας. Πρέπει να αισθανθούν ότι έχουν γίνει μέρος μιας ουσιαστικής τάξης.
	(3)	Γι' αυτό σας απευθύνω έκκληση την Πρωτομαγιά: μη μένετε σε αυτά που μπορεί να μας χωρίζουν ακόμα, αλλά να είστε χαρούμενοι για όσα έχουμε ήδη πετύχει. Επικεντρωθείτε σε αυτά που έχουμε ήδη κοινά! Κανένας

		λαός δε γεννιέται μέσα σε πέντε χρόνια, ούτε ένα κράτος χτίζεται σε πέντε χρόνια.
	6 (2)	Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Ξέρω αυτό το σύνθημα: «Ποτέ ξανά πόλεμος». Είναι και το δικό μου μότο. Για αυτόν τον σκοπό έκανα για άλλη μια φορά τη Γερμανία δυνατή και την έκανα να σταθεί στα πόδια της.
	(2)	Ωστόσο, έχουμε βάλει τον ακρογωνιαίο λίθο και με αυτή την ευκαιρία γιορτάζουμε τώρα την Πρωτομαγιά. Δική μας ήταν η πεποίθηση· δική μας είναι η θέληση! Ό,τι απομένει να πραγματοποιηθεί, θα επιτευχθεί, αν μόνο οι υποστηρικτές του μεγάλου μας ιδανικού είναι θαρραλέοι και αξιόπιστοι και ακολουθούν αλάνθαστα το μονοπάτι που έχει τεθεί μπροστά τους! Σήμερα γιορτάζουμε την ημέρα αυτού του ιδανικού, την ημέρα της γερμανικής λαϊκής κοινότητας και ως εκ τούτου την ημέρα της γερμανικής εργασίας για την οποία είμαστε όλοι τόσο περήφανοι στις πόλεις καθώς και στην ύπαιθρο. Μια φορά κάθε χρόνο θέλουμε να χαιρόμαστε γι' αυτό για το οποίο δημιουργήθηκε αυτή την ημέρα ως ο εορτασμός της γερμανικής εθνικής κοινότητας. Γερμανία – Ζήτω η Νίκη!
	7 (3)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα
	(1)	Ωστόσο, για να παραμείνουμε τόσο δυνατοί και ακλόνητοι, ώστε καμία αναταραχή στο εξωτερικό να μην μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την ειρήνη στο εσωτερικό, είναι απαραίτητο να τερματιστεί αυτός ο αγώνας για πάντα, ο οποίος διαφορετικά θα μας εμποδίσει να κάνουμε αισθητή τη δύναμή μας στο εξωτερικό. Όχι «ποτέ ξανά πόλεμος» δεν πρέπει να είναι το σύνθημά μας, αλλά μάλλον «ποτέ ξανά εμφύλιος πόλεμος! Ποτέ ξανά ταξική πάλη! Ποτέ ξανά εσωτερική διαμάχη και διχόνοια!».
	(2)	Και αυτοί, επίσης, ακούν αυτή την ώρα, νότια ως το Karawanken , και επίσης είναι χαρούμενοι που αποτελούν πλέον μέρος της μεγάλης κοινότητάς μας.
	(3)	Ωστόσο, έχουμε βάλει τον ακρογωνιαίο λίθο και με αυτή την ευκαιρία γιορτάζουμε τώρα την Πρωτομαγιά. Δική μας ήταν η πεποίθηση· δική μας είναι η θέληση! Ό,τι απομένει να πραγματοποιηθεί, θα επιτευχθεί, αν μόνο

		<p>οι υποστηρικτές του μεγάλου μας ιδανικού είναι θαρραλέοι και αξιόπιστοι και ακολουθούν αλάνθαστα το μονοπάτι που έχει τεθεί μπροστά τους! Σήμερα γιορτάζουμε την ημέρα αυτού του ιδανικού, την ημέρα της γερμανικής λαϊκής κοινότητας και ως εκ τούτου την ημέρα της γερμανικής εργασίας για την οποία είμαστε όλοι τόσο περήφανοι στις πόλεις καθώς και στην ύπαιθρο. Μια φορά κάθε χρόνο θέλουμε να χαιρόμαστε γι' αυτό για το οποίο δημιουργήθηκε αυτή την ημέρα ως ο εορτασμός της γερμανικής εθνικής κοινότητας. Γερμανία – Ζήτω η Νίκη!</p>
	8 (1)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα του κυβέρνησης
	(1)	Έχω ενεργήσει σύμφωνα με αυτές τις συνειδητοποιήσεις - και εσείς, συμπατριώτες μου, βλέπετε τα αποτελέσματα μπροστά σας. Σε λίγα χρόνια, επιλύσαμε εκείνα τα προβλήματα που προηγουμένως αναμενόταν να αφηφήσουν την επίλυσή τους.
	9 (1)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Ξέρω αυτό το σύνθημα: «Ποτέ ξανά πόλεμος». Είναι και το δικό μου μότο. Για αυτόν τον σκοπό έκανα για άλλη μια φορά τη Γερμανία δυνατή και την έκανα να σταθεί στα πόδια της.
	11 (1)	Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης
	(1)	Ωστόσο, έχουμε βάλει τον ακρογωνιαίο λίθο και με αυτή την ευκαιρία γιορτάζουμε τώρα την Πρωτομαγιά. Δική μας ήταν η πεποίθηση· δική μας είναι η θέληση! Ό,τι απομένει να πραγματοποιηθεί, θα επιτευχθεί, αν μόνο οι υποστηρικτές του μεγάλου μας ιδανικού είναι θαρραλέοι και αξιόπιστοι και ακολουθούν αλάνθαστα το μονοπάτι που έχει τεθεί μπροστά τους! Σήμερα γιορτάζουμε την ημέρα αυτού του ιδανικού, την ημέρα της γερμανικής λαϊκής κοινότητας και ως εκ τούτου την ημέρα της γερμανικής εργασίας για την οποία είμαστε όλοι τόσο περήφανοι στις πόλεις καθώς και στην ύπαιθρο. Μια φορά κάθε χρόνο θέλουμε να χαιρόμαστε γι' αυτό για το οποίο δημιουργήθηκε αυτή την ημέρα ως ο εορτασμός της γερμανικής εθνικής κοινότητας. Γερμανία – Ζήτω η Νίκη!

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1938 3 Ο γερμανικός λαός	12 (13)	
	1 (3)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Αυτή τη στιγμή, όχι μόνο σας χαιρετίζει εκείνος αλλά και ολόκληρα τα γερμανικά εδάφη του Σουδετού, τα οποία, σε λίγες μέρες, θα ανήκουν στο γερμανικό Ράιχ στο σύνολό του.
	(2)	Αυτός ο χαιρετισμός είναι ταυτόχρονα μια ομολογία: ποτέ ξανά αυτή η γη δε θα χωριστεί από το Ράιχ! Αυτό το Μεγάλο Γερμανικό Ράιχ προστατεύεται από τη γερμανική ασπίδα και από το γερμανικό σπαθί. Εσείς οι ίδιοι είστε μέρος αυτής της προστατευτικής ομπρέλας. Από εδώ και πέρα, όπως όλοι οι άλλοι Γερμανοί, θα πρέπει να κάνετε αυτό που σας αναλογεί.
	(3)	Και όλοι θα είστε πρόθυμοι να κάνετε το ίδιο όπου απειλείται η γερμανική γη ή ο γερμανικός λαός. Σε αυτή τη μοιραία κοινότητα της θέλησης, ο γερμανικός λαός θα διαμορφώσει από εδώ και πέρα το μέλλον της. Και καμία δύναμη στη γη δε θα είναι ποτέ ξανά απειλή για αυτήν! Και έτσι όλη η Γερμανία, από την Ανατολή έως

		τη Δύση, από τον Βορρά έως τον Νότο, είναι έτοιμη να υπερασπιστεί η μία την άλλη.
	4 (2)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Είναι ένας λόγος μεγάλης υπερηφάνειας για όλους μας που κάθε Γερμανός γιος θα συμμετάσχει όχι μόνο στη χαρά της Γερμανίας, αλλά και στα καθήκοντά μας και, αν χρειαστεί, ακόμη και στις θυσίες μας. Για εσάς, αυτό το έθνος ήταν πρόθυμο να πολεμήσει!
	(2)	Μεγάλη ευτυχία επικρατεί σε όλη τη Γερμανία αυτές τις μέρες. Δεν το νιώθετε αυτό μόνο εσείς, το νιώθει ολόκληρο το έθνος που χαίρεται μαζί σας. Η ευτυχία σας είναι η ευτυχία των εβδομήντα πέντε εκατομμυρίων που αποτελούσαν το Ράιχ μέχρι τώρα, όπως η λύπη σας ήταν η λύπη τους μέχρι πριν από λίγες μέρες. Και έτσι βαδίζετε στο μονοπάτι που οδηγεί στο λαμπρό μέλλον της Γερμανίας!
	5 (2)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Αυτός ο χαιρετισμός είναι ταυτόχρονα μια ομολογία: ποτέ ξανά αυτή η γη δε θα χωριστεί από το Ράιχ! Αυτό το Μεγάλο Γερμανικό Ράιχ προστατεύεται από τη γερμανική ασπίδα και από το γερμανικό σπαθί. Εσείς οι ίδιοι είστε μέρος αυτής της προστατευτικής ομπρέλας. Από εδώ και πέρα, όπως όλοι οι άλλοι Γερμανοί, θα πρέπει να κάνετε αυτό που σας αναλογεί.
	(2)	Και όλοι θα είστε πρόθυμοι να κάνετε το ίδιο όπου απειλείται η γερμανική γη ή ο γερμανικός λαός. Σε αυτή τη μοιραία κοινότητα της θέλησης, ο γερμανικός λαός θα διαμορφώσει από εδώ και πέρα το μέλλον της. Και καμία δύναμη στη γη δε θα είναι ποτέ ξανά απειλή για αυτήν! Και έτσι όλη η Γερμανία, από την Ανατολή έως τη Δύση, από τον Βορρά έως τον Νότο, είναι έτοιμη να υπερασπιστεί η μία την άλλη.
	6 (1)	Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Αυτός ο χαιρετισμός είναι ταυτόχρονα μια ομολογία: ποτέ ξανά αυτή η γη δε θα χωριστεί από το Ράιχ! Αυτό το Μεγάλο Γερμανικό Ράιχ προστατεύεται από τη γερμανική ασπίδα και από το γερμανικό σπαθί. Εσείς οι ίδιοι είστε μέρος αυτής της προστατευτικής ομπρέλας. Από εδώ και πέρα, όπως όλοι οι άλλοι Γερμανοί, θα πρέπει να κάνετε αυτό που σας αναλογεί.

	7 (2)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα
	(1)	Σήμερα, για πρώτη φορά, μπορώ να σας χαιρετήσω ως κατοίκους του Έγκερ μου! Μέσα από εμένα σας χαιρετάει όλος ο γερμανικός λαός!
	(2)	Αυτός ο χαιρετισμός είναι ταυτόχρονα μια ομολογία: ποτέ ξανά αυτή η γη δε θα χωριστεί από το Ράιχ! Αυτό το Μεγάλο Γερμανικό Ράιχ προστατεύεται από τη γερμανική ασπίδα και από το γερμανικό σπαθί. Εσείς οι ίδιοι είστε μέρος αυτής της προστατευτικής ομπρέλας. Από εδώ και πέρα, όπως όλοι οι άλλοι Γερμανοί, θα πρέπει να κάνετε αυτό που σας αναλογεί.
	8 (1)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα του κυβέρνησης
	(1)	Και όλοι θα είστε πρόθυμοι να κάνετε το ίδιο όπου απειλείται η γερμανική γη ή ο γερμανικός λαός. Σε αυτή τη μοιραία κοινότητα της θέλησης, ο γερμανικός λαός θα διαμορφώσει από εδώ και πέρα το μέλλον της. Και καμία δύναμη στη γη δε θα είναι ποτέ ξανά απειλή για αυτήν! Και έτσι όλη η Γερμανία, από την Ανατολή έως τη Δύση, από τον Βορρά έως τον Νότο, είναι έτοιμη να υπερασπιστεί η μία την άλλη.
	10 (1)	Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
	(1)	Αυτή την ώρα, ας ευχαριστήσουμε τον Παντοδύναμο που ευλόγησε τα μονοπάτια μας στο παρελθόν, και ας προσευχηθούμε σε Αυτόν: ας μας οδηγήσει στο μονοπάτι της δικαιοσύνης και στο μέλλον.
	11 (1)	Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης
	(1)	Σήμερα, για πρώτη φορά, μπορώ να σας χαιρετήσω ως κατοίκους του Έγκερ μου! Μέσα από εμένα σας χαιρετάει όλος ο γερμανικός λαός!

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1939 1 Λαϊκοί σύντροφοι	12 (88)	
	1 (7)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Εμείς στην Κεντρική Ευρώπη, από την άλλη, δεν έχουμε σφάξει χιλιάδες. Συνεχίζουμε να ρυθμίζουμε τις υποθέσεις μας ήρεμα και με τάξη! Δε θα ήθελα να παραλείψω να αναφέρω εδώ ένα πράγμα: ο γερμανικός λαός του σήμερα, το Γερμανικό Ράιχ του παρόντος δεν είναι πρόθυμος να εγκαταλείψει τα ζωτικά του συμφέροντα.
	(2)	Γίνεται εύκολα κατανοητό ότι μια τέτοια παρατήρηση μας ενδιαφέρει. Είναι εξίσου φυσικό να βγάλουμε τα κατάλληλα συμπεράσματα από αυτό. Θα ήταν στο χέρι της Αγγλίας και της Γαλλίας να υπερασπιστούν αυτό το αεροδρόμιο. Από την άλλη, ήταν στο χέρι μας να αποτρέψουμε μια τέτοια επίθεση. Η πρόθεσή μου ήταν να το πετύχω με τον πιο φυσικό και απλό τρόπο. Μόνο αφού συνειδητοποίησα ότι κάθε τέτοια απόπειρα ήταν προορισμένη να αποτύχει και ότι τα αντιγερμανικά στοιχεία κέρδιζαν ξανά το πάνω χέρι· μόνο αφού είχα δει επίσης ότι αυτό το κράτος είχε πάψει εδώ και καιρό να είναι μια βιώσιμη δομή· ότι είχε ήδη διαλυθεί εσωτερικά. Μόνο τότε αποφάσισα να επαναφέρω εδώ το αρχαίο γερμανικό δίκαιο. Έτσι

		επανένωσα αυτό που η ιστορία και η γεωγραφική θέση, οι κανόνες της κοινής λογικής απαιτούσαν να ενωθούν. Αυτό δεν έγινε για να καταπιέσει τον τσεχικό λαό! Θα απολαμβάνουν μεγαλύτερα προνόμια από πολλούς από τους καταπιεσμένους λαούς στα ενάρετα έθνη.
	(3)	Πιστεύω ότι έχω προσφέρει μεγάλη υπηρεσία στην υπόθεση της ειρήνης, επειδή έλαβα έγκαιρα μέτρα για να αχρηστεύσω αυτό το όπλο που επρόκειτο να είναι αποτελεσματικό εναντίον της Γερμανίας σε περίπτωση πολέμου. Δεν πιστεύω ότι, όταν οι άνθρωποι στο εξωτερικό λένε ότι αυτή [η επίθεση κατά της Τσεχοσλοβακίας] προαναγγέλλει την αρχή μιας γερμανικής επίθεσης στον κόσμο, αυτό εννοείται πολύ σοβαρά. Αν είναι, τότε αυτό είναι σημάδι ένοχης συνείδησης. Ίσως αντανακλά μόνο την αγανάκτηση που νιώθετε για την αποτυχία ενός ευρύτερου σχεδίου; Μήπως χρησιμεύει μόνο στη δημιουργία των τακτικών προϋποθέσεων για μια νέα πολιτική περικύκλωσης; Όποια και αν είναι η περίπτωση, παραμένω πεπεισμένος ότι έχω προσφέρει μεγάλη υπηρεσία στην υπόθεση της ειρήνης. Και με αυτήν την πεποίθηση επέλεξα πριν από τρεις εβδομάδες το όνομα «Κομματικό Συνέδριο Ειρήνης» για το επερχόμενο Συνέδριο του Κόμματος.
	(4)	Η Γερμανία δεν έχει καμία πρόθεση να επιτεθεί σε άλλα έθνη. Αυτό που δε θέλουμε να κάνουμε, ωστόσο, είναι η διεύρυνση των οικονομικών μας σχέσεων. Αυτό είναι δικαίωμά μας. Αρνούμαι να δεχτώ εντολές από οποιονδήποτε ευρωπαϊό πολιτικό ή από οποιονδήποτε άλλο πολιτικό για αυτό το θέμα! Το γερμανικό Ράιχ δεν είναι μόνο ένας σημαντικός παραγωγός, αλλά καταναλώνει και τεράστιες ποσότητες. Ακριβώς όπως αντιπροσωπεύουμε έναν αναντικατάστατο εμπορικό εταίρο με την ιδιότητά μας ως καταναλωτές, ο ρόλος μας ως παραγωγοί μάς παρέχει τα μέσα για να πληρώσουμε για την κατανάλωσή μας τίμια και δίκαια. Δε φιλοξενούμε σχεδιασμούς σε άλλα έθνη, υπό την προϋπόθεση ότι μας αφήνουν επίσης ήσυχους. Σε κάθε περίπτωση, το γερμανικό Ράιχ δεν είναι διατεθειμένο να υποβληθεί σε μια πολιτική εκφοβισμού και περικύκλωσης μακροπρόθεσμα.
	(5)	Πορευόμαστε δίπλα του σήμερα και στο μέλλον, ανεξάρτητα από τις συνθήκες! Και όταν οι δημοσιογράφοι των αντιπάλων μας ξεμείνουν από υλικό για να γράψουν, μιλούν για διχασμούς εντός του Άξονα, για σημάδια διάσπασής του.

	(6)	Να είναι σίγουροι ότι αυτός ο Άξονας αντιπροσωπεύει το πιο φυσικό από τα πολιτικά όργανα σε αυτόν τον κόσμο. Είναι ένας πολιτικός συνδυασμός που οφείλει την ύπαρξή του όχι μόνο στους συλλογισμούς της λογικής και στην επιθυμία για δικαιοσύνη, αλλά και στη δύναμη του ιδεαλισμού. Και αυτή η κατασκευή θα αποδειχθεί πιο ανθεκτική από τις προσωρινές συμμαχίες των μη ομοιογενών σωμάτων στην άλλη πλευρά.
	(6)	Λαϊκοί μου σύντροφοι , όταν ανέλαβα την εξουσία, η Γερμανία ήταν διχασμένη από εσωτερικές συγκρούσεις και ανίκανη. Ήταν ένα παιχνίδι στο έλεος των ξένων δυνάμεων. Σήμερα, είμαστε ενωμένοι εντός της πατρίδας και η οικονομία μας ευδοκιμεί. Στο εξωτερικό μπορεί να μην είμαστε δημοφιλείς, αλλά ο κόσμος μας σέβεται και μας εκτιμά. Και αυτό είναι καθοριστικό!
	2 (11)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Όποιος θέλει να εκτιμήσει πλήρως την άνοδο και την πτώση της Γερμανίας, δεν έχει παρά να κοιτάξει την ιστορία μιας πόλης όπως το Wilhelmshaven. Σήμερα αντηχεί από δημιουργική δραστηριότητα και δουλειά. Ήταν ένα νεκρό σημείο όχι πολύ καιρό πριν - ουσιαστικά χωρίς δικαίωμα ύπαρξης και χωρίς προοπτικές για το μέλλον. Καλά κάνει κανείς να αναλογίζεται αυτό το παρελθόν κάθε τόσο. Η πόλη γνώρισε την πρώτη της άνθηση μαζί με την άνοδο του Γερμανικού Ράιχ, μετά τον αγώνα του για ενοποίηση. Αυτή η Γερμανία ήταν μια Γερμανία της ειρήνης. Ήταν μια εποχή που πολλά από τα λεγόμενα ειρηνόφιλα, ενάρετα έθνη συμμετείχαν σε πλήθος πολέμων, ενώ αυτή η Γερμανία γνώριζε μόνο έναν στόχο: να εξασφαλίσει την ειρήνη, να εργαστεί εν ειρήνη, να προωθήσει την ευημερία των κατοίκων της και να συμβάλει έτσι στην ανθρώπινη κουλτούρα και στον ανθρώπινο πολιτισμό. Εσωτερικά, αυτή η ειρηνική Γερμανία προσπάθησε να φτιάξει τη ζωή της με άπειρη προκοπή, ευρηματικότητα και επιμονή. Εξωτερικά, προσπάθησε να εξασφαλίσει για τον εαυτό της μια θέση στον ήλιο- την οποία άξιζε - συμμετέχοντας σε ειρηνικό ανταγωνισμό με άλλους λαούς.
	(2)	Σήμερα το ιστορικό αρχείο μας λέει πως η Αγγλία ακολούθησε συστηματικά αυτήν την πολιτική περικύκλωσης εκείνη την εποχή. Κανένα έθνος δεν μπορεί να διεκδικήσει τη δόξα ότι πάλεψε μ' εμάς στο έδαφος, λιγότερο από όλα εκείνα τα έθνη των οποίων οι πολιτικοί μιλούν σήμερα! Η Γερμανία παρέμεινε αήττητη στον αγώνα στη γη, στον αέρα και στη θάλασσα.

	(3)	<p>Δεν ξέρουν ότι, όταν η Αγγλία ήταν ακόμη μια μικρή χώρα, ένας Γερμανός αυτοκράτορας απότινε φόρο τιμής σε αυτό το βουνό. Χίλια χρόνια πριν σταθώ εκεί, ο πρώτος Γερμανός βασιλιάς έλαβε τον φόρο τιμής αυτού του λαού. Οι Άγγλοι δεν το γνωρίζουν αυτό. Δεν μπορούν και δε χρειάζεται να γνωρίζουν για αυτό. Αρκεί να το γνωρίζουμε και ότι αυτό ήταν έτσι. Για μια χιλιετία, αυτή η περιοχή αποτελούσε μέρος του ζωτικού χώρου του γερμανικού λαού.</p>
	(4)	<p>Γίνεται εύκολα κατανοητό ότι μια τέτοια παρατήρηση μας ενδιαφέρει. Είναι εξίσου φυσικό να βγάλουμε τα κατάλληλα συμπεράσματα από αυτό. Θα ήταν στο χέρι της Αγγλίας και της Γαλλίας να υπερασπιστούν αυτό το αεροδρόμιο. Από την άλλη, ήταν στο χέρι μας να αποτρέψουμε μια τέτοια επίθεση. Η πρόθεσή μου ήταν να το πετύχω με τον πιο φυσικό και απλό τρόπο. Μόνο αφού συνειδητοποίησα ότι κάθε τέτοια απόπειρα ήταν προορισμένη να αποτύχει και ότι τα αντιγερμανικά στοιχεία κέρδιζαν ξανά το πάνω χέρι· μόνο αφού είχα δει επίσης ότι αυτό το κράτος είχε πάψει εδώ και καιρό να είναι μια βιώσιμη δομή· ότι είχε ήδη διαλυθεί εσωτερικά. Μόνο τότε αποφάσισα να επαναφέρω εδώ το αρχαίο γερμανικό δίκαιο. Έτσι επανένωσα αυτό που η ιστορία και η γεωγραφική θέση, οι κανόνες της κοινής λογικής απαιτούσαν να ενωθούν. Αυτό δεν έγινε για να καταπιέσει τον τσεχικό λαό! Θα απολαμβάνουν μεγαλύτερα προνόμια από πολλούς από τους καταπιεσμένους λαούς στα ενάρετα έθνη.</p>
	(5)	<p>Κάποτε υπέγραψα μια συνθήκη με την Αγγλία: τη Ναυτική Συμφωνία. Βασίστηκε στην επιθυμία που όλοι μοιραζόμαστε: να μη χρειαστεί ποτέ να πολεμήσουμε εναντίον της Αγγλίας. Ωστόσο, αυτή η επιθυμία πρέπει να είναι αμοιβαία. Εάν η Αγγλία δεν το επιθυμεί πλέον αυτό, τότε δεν υπάρχουν πλέον οι πρακτικές προϋποθέσεις γι' αυτή τη συμφωνία. Σε αυτή την περίπτωση, η Γερμανία δε θα ενοχληθεί πολύ.</p>
	(6)	<p>Εξαιτίας αυτού, έκανα τη Γερμανία ξανά δυνατή και έχτισα τη Βέρμαχτ της στη στεριά, στη θάλασσα και στον αέρα. Τώρα που άλλες χώρες δηλώνουν ανοιχτά την πρόθεσή τους να εξοπλίζονται και να επανεξοπλίζονται συνεχώς, μόνο ένα πράγμα μπορώ να πω σε αυτούς τους πολιτικούς: δε θα με εξαντλήσουν! Αποφάσισα να συνεχίσω να βαδίζω σε αυτό το μονοπάτι.</p>
	(7)	<p>Λαϊκοί μου σύντροφοι, είμαι πεπεισμένος ότι όλα τα κράτη θα αντιμετωπίσουν τελικά τα ίδια προβλήματα που αντιμετωπίζαμε κάποτε. Κράτος με κράτος είτε θα</p>

		<p>παραδοθεί σε αυτήν την εβραϊο-μπολσεβικιστική επιδημία είτε θα την πολεμήσει. Το παλέψαμε και φτιάξαμε ένα εθνικό γερμανικό λαϊκό κράτος .</p>
	(8)	<p>Λαϊκοί μου σύντροφοι , όταν ανέλαβα την εξουσία, η Γερμανία ήταν διχασμένη από εσωτερικές συγκρούσεις και ανίκανη. Ήταν ένα παιχνίδι στο έλεος των ξένων δυνάμεων. Σήμερα, είμαστε ενωμένοι εντός της πατρίδας και η οικονομία μας ευδοκιμεί. Στο εξωτερικό μπορεί να μην είμαστε δημοφιλείς, αλλά ο κόσμος μας σέβεται και μας εκτιμά. Και αυτό είναι καθοριστικό!</p>
	(9)	<p>Πάνω απ' όλα, δώσαμε τη μεγαλύτερη δυνατή ευτυχία σε εκατομμύρια λαϊκούς μας συντρόφους: τους δώσαμε τη δυνατότητα να επιστρέψουν στο Μεγάλο Γερμανικό Ράιχ μας. Επιπλέον, μεταδώσαμε μια μεγάλη ευτυχία σε όλη την Κεντρική Ευρώπη, δηλαδή μια ειρήνη που προστατεύεται από τη δύναμη της Γερμανίας.</p>
	(10)	<p>Και καμία δύναμη στη γη δε θα μπορέσει ποτέ να σπάσει αυτή τη δύναμη! Αυτή θα είναι η υπόσχεσή μας! Και έτσι συνειδητοποιούμε ότι δύο εκατομμύρια από τους λαϊκούς μας συντρόφους δε χάθηκαν μάταια στον Μεγάλο Πόλεμο. Οι θυσίες τους έφεραν στη ζωή αυτό το πανίσχυρο νεαρό γερμανικό Ράιχ. Κρατήθηκε στη ζωή. Και, ενόψει αυτών των θυσιών, δε θα αποσυρθούμε ποτέ από το να κάνουμε οι ίδιοι θυσίες, εάν αυτό καταστεί απαραίτητο. Ο κόσμος θα έκανε καλά να το λάβει υπόψη του αυτό! Ας συνάψουν συμφωνίες, ας βγάλουν διακηρύξεις, ό,τι γουστάρουν. Δε βασίζομαι σε χαρτιά. Βασίζομαι σε εσάς, λαϊκοί μου σύντροφοι!</p>
	(11)	<p>Πριν από είκοσι χρόνια, σήμερα, όταν ιδρύθηκε το Κόμμα μας, δεν ήταν παρά μια μικρή δομή. Σκεφτείτε πόσο μακριά έχουμε φτάσει από τότε. Σκεφτείτε το θαύμα που συνέβη. Και, λόγω αυτής της θαυματουργής διαδρομής την οποία έχει διανύσει ο γερμανικός λαός, πιστέψτε ότι βαδίζει και προς ένα μεγάλο μέλλον.</p>
	3 (11)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα
	(1)	<p>Μολονότι αυτή η Γερμανία ήταν ο μεγαλύτερος εγγυητής της ειρήνης για πολλές δεκαετίες, τυλιγμένη στις ειρηνικές επιδιώξεις της, δεν μπόρεσε να εμποδίσει άλλους λαούς, ιδιαίτερα τους πολιτικούς τους, να δουν την άνοδό μας με φθόνο και μίσος. Στο τέλος απάντησαν με πόλεμο.</p>
	(2)	<p>Και ακόμα χάσαμε τον πόλεμο. Γνωρίζουμε τη δύναμη που έφερε τη νίκη επί της Γερμανίας τότε. Ήταν η δύναμη του ψέματος, το δηλητήριο της προπαγάνδας. Δεν</p>

		υποχώρησε πριν από τη διαστρέβλωση και το ψέμα. Και, απροετοίμαστο για αυτήν την επίθεση, το γερμανικό Ράιχ ήταν ανυπεράσπιστο απέναντί της. Όταν άλλοι πολιτικοί επιμένουν ότι το κράτος δικαίου πρέπει να επικρατήσει σε αυτόν τον κόσμο, τότε θα πρέπει να τους επισημάνουμε ότι τα εγκλήματα τους δε συνιστούν νόμο. Η Δικτατορία τους δεν είναι ούτε κάτι σωστό ούτε νόμος.
	(3)	Εάν ένας Άγγλος πολιτικός σήμερα πιστεύει ότι μπορεί να λύσει όλα τα εκκρεμή προβλήματα μέσω ανοιχτών διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων, τότε αυτό θα αποσπάσει από εμένα μόνο ένα σχόλιο: υπήρχε αρκετός χρόνος για αυτό πριν έρθουμε - δεκαπέντε χρόνια! Προφανώς, ο κόσμος σήμερα είναι πεπεισμένος ότι μπορεί να χωρίσει τα έθνη σε δύο κατηγορίες: αυτά που είναι ενάρετα και αυτά που δεν είναι. Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν η Αγγλία και η Γαλλία, ενώ στη δεύτερη η Γερμανία και η Ιταλία.
	(4)	Ίσως αυτός ο Άγγλος πολιτικός θα απαντήσει στη συνέχεια: «Προφανώς, ο Κύριος έχει ήδη εκδώσει την κρίση του. Γιατί δεν παραχώρησε στα ενάρετα έθνη το ένα τέταρτο της επιφάνειας αυτής της γης ενώ πήρε τα πάντα από εκείνα που δεν είναι ενάρετα;» Παρακαλώ, επιτρέψτε μου να κάνω μια ερώτηση εδώ: Με ποια ακριβώς μέσα έχουν οικειοποιηθεί αυτά τα ενάρετα έθνη το ένα τέταρτο της γης; Υπάρχει μόνο μία απάντηση σε αυτό: σίγουρα αυτά τα μέσα δεν ήταν ενάρετα! Εδώ και 300 χρόνια, η Αγγλία ενεργεί με τρόπο που δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως ενάρετος. Και τώρα στα γεράματά της μιλάει για αρετή!
	(5)	Και όπως εμείς οι Γερμανοί δεν έχουμε καμία δουλειά να είμαστε στην Παλαιστίνη, οι Άγγλοι δεν έχουν καμία δουλειά στον γερμανικό μας ζωτικό χώρο! Και τώρα δηλώνουν ότι τα διακυβευόμενα ζητήματα είναι γενικά ζητήματα δικαίου και νομιμότητας. Αυτή η γνώμη θα ήταν καλή μόνο εάν ήταν καθολικά δεσμευτική. Μας λένε ότι δεν έχουμε δικαίωμα να κάνουμε αυτό ή κανένα δικαίωμα να κάνουμε το άλλο. Θα ήθελα να ρωτήσω με τη σειρά μου: Με ποιο δικαίωμα οι Άγγλοι -να αναφέρουν μόνο ένα παράδειγμα- να πυροβολούν Άραβες στην Παλαιστίνη μόνο και μόνο επειδή αυτοί σηκώνονται για να υπερασπιστούν την πατρίδα τους; Ποιος τους δίνει αυτό το δικαίωμα;
	(6)	Ομοίως, δεν είναι πρόθυμοι να σταθούν δίπλα τους και να παρακολουθήσουν τον κίνδυνο που πλησιάζει χωρίς να αναλάβουν οι ίδιοι δράση. Όταν οι Σύμμαχοι μεταμόρφωσαν το πολιτικό τοπίο στην Ευρώπη αδιαφορώντας για την

		πρακτικότητα, τους νόμους, τις παραδόσεις και τη λογική, δεν είχαμε τη δύναμη να το αποτρέψουμε. Αλλά όταν περιμένουν από τη σημερινή Γερμανία να σταθεί υπομονετικά μέχρι την ημέρα που τα κράτη-δορυφόροι τους θα την καταπνίξουν, τα κράτη των οποίων ο λόγος ύπαρξης έγκειται στη δυνατότητά τους να χρησιμοποιηθούν εναντίον της Γερμανίας, τότε προφανώς μπερδεύουν τη σημερινή Γερμανία με αυτήν των προπολεμικών χρόνων!
	(7)	Όποιος δηλώνει πρόθυμος να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά για τις μεγάλες δυνάμεις, να περιμένει να κάψει τα δάχτυλά του. Δεν τρέφουμε μίσος για τον τσέχικο λαό. Για χρόνια οι λαοί μας ζούσαν ο ένας δίπλα στον άλλο. Οι Άγγλοι πολιτικοί δε γνωρίζουν τίποτα από αυτό. Δεν έχουν ιδέα ότι το Κάστρο Hradcany δε χτίστηκε από Άγγλους, αλλά από Γερμανούς. Ούτε οι Άγγλοι έχτισαν τον καθεδρικό ναό του Αγίου Βίτου. Όχι, και οι Γερμανοί δούλεψαν για αυτό. Οι Γάλλοι δε δραστηριοποιήθηκαν ούτε σε αυτόν τον τομέα.
	(8)	Ωστόσο, δεν θα είχαμε τίποτα εναντίον ενός ανεξάρτητου τσεχικού κράτους εάν δεν καταπίεζε τους Γερμανούς και δεν προοριζόταν ως όπλο στην εκκρεμή επίθεση στη Γερμανία. Αυτές τις μέρες, ένας πρώην Γάλλος υπουργός Αεροπορίας έγραψε σε μια εφημερίδα ότι είναι καθήκον αυτού του τσεχικού κράτους να χρησιμεύσει ως βάση, λόγω της εξαιρετικής του θέσης, για να εξαπολύει αεροπορικές επιθέσεις στη βιομηχανική καρδιά της Γερμανίας.
	(9)	Πορευόμαστε δίπλα του σήμερα και στο μέλλον, ανεξάρτητα από τις συνθήκες! Και όταν οι δημοσιογράφοι των αντιπάλων μας ξεμείνουν από υλικό για να γράψουν, μιλούν για διχασμούς εντός του Άξονα, για σημάδια διάσπασής του.
	(10)	Και σε όποιον μου πει σήμερα ότι δεν υπάρχει πλέον ουδεμία ιδεαλιστική ή ιδεολογική διαφορά μεταξύ Αγγλίας και Σοβιετικής Ρωσίας, μπορώ μόνο να πω: Συγχαρητήρια, κύριοι! Πιστεύω ότι πλησιάζει ο καιρός που θα γίνει φανερό ότι η ιδεολογική κοινότητα της φασιστικής Ιταλίας και της εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας είναι διαφορετική από εκείνη της δημοκρατικής Μεγάλης Βρετανίας και της Μπολσεβίκικης Ρωσίας υπό τον Στάλιν.
	(11)	Μόνο εάν εξαλειφθεί το εβραϊκό πνεύμα της διχόνοιας μεταξύ των ανθρώπων, μπορεί να επιτευχθεί μια διαρκής συνεργασία μεταξύ των εθνών, βασισμένη στην αμοιβαία κατανόηση.

4 (7)		Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Κάποτε υπέγραφα μια συνθήκη με την Αγγλία: τη Ναυτική Συμφωνία. Βασίστηκε στην επιθυμία που όλοι μοιραζόμαστε: να μη χρειαστεί ποτέ να πολεμήσουμε εναντίον της Αγγλίας. Ωστόσο, αυτή η επιθυμία πρέπει να είναι αμοιβαία. Εάν η Αγγλία δεν το επιθυμεί πλέον αυτό, τότε δεν υπάρχουν πλέον οι πρακτικές προϋποθέσεις γι' αυτή τη συμφωνία. Σε αυτή την περίπτωση, η Γερμανία δε θα ενοχληθεί πολύ.
	(2)	Είμαστε τόσο σίγουροι για τον εαυτό μας επειδή είμαστε δυνατοί, και είμαστε δυνατοί επειδή είμαστε ενωμένοι και, επιπλέον, επειδή τα μάτια μας είναι ανοιχτά.
	(3)	Και οι φίλοι μας σκέφτονται ακριβώς όπως εμείς. Συγκεκριμένα, αυτό το συναίσθημα μοιράζεται ένα κράτος που είναι στενά συμμαχικό με εμάς.
	(4)	Χαιρετίζουμε την επιτυχία της και συγχαίρουμε την Ισπανία.
	(5)	Χαιρόμαστε που παρατηρούμε πόσο γρήγορα - εξαιρετικά γρήγορα - προέκυψε η ιδεολογική συναισθηματική αλλαγή των προμηθευτών πολεμικού υλικού μεταξύ των Κόκκινων (μπολσεβίκων- Κόκκινου Στρατού). Είμαστε στην ευχάριστη θέση να δούμε πόσο καλά καταλαβαίνουν ξαφνικά την Εθνικιστική Ισπανία και πόσο ανυπόμονα εμπλέκονται σε οικονομικές σχέσεις μαζί της, τώρα που οι εγγενείς προσπάθειές τους έχουν αποτύχει. Αυτό, επίσης, είναι ένα σημάδι για το πού μας οδηγούν τα γεγονότα.
	(6)	Η μόνη του επιθυμία είναι να ζήσει σε ειρήνη και φιλία με όλα τα άλλα κράτη. Δε θα επιτρέψει ποτέ ξανά να παλέψει εντός των εδαφών του από κανένα κράτος!
	(7)	Ζήτω η Γερμανία- Ζήτω η Νίκη! Ζήτω η Νίκη! Ζήτω η Νίκη!
5 (4)		Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Σε αυτήν την πόλη ειδικά, μπορώ με σιγουριά να απευθύνω έκκληση σε εσάς, λαϊκοί μου σύντροφοι : Κοιτάξτε τον κόσμο και τι συμβαίνει γύρω μας με ανοιχτά μάτια. Μην αφήσετε τον εαυτό σας να εξαπατηθεί σχετικά με την πιο κρίσιμη προϋπόθεση για τη ζωή, δηλαδή τη δική σας δύναμη. Όποιος δεν έχει δύναμη, εγκαταλείπει το δικαίωμά του να ζήσει! Το έχουμε δει αυτό τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια.

	(2)	Σήμερα, πρέπει να βασιστούμε στις δικές μας δυνάμεις! Και μπορούμε να είμαστε ικανοποιημένοι με τα αποτελέσματα αυτής της αυτοδυναμίας - τόσο εσωτερικά όσο και εξωτερικά.
	(3)	Και καμία δύναμη στη γη δε θα μπορέσει ποτέ να σπάσει αυτή τη δύναμη! Αυτή θα είναι η υπόσχεσή μας! Και έτσι συνειδητοποιούμε ότι δύο εκατομμύρια από τους λαϊκούς μας συντρόφους δε χάθηκαν μάταια στον Μεγάλο Πόλεμο. Οι θυσίες τους έφεραν στη ζωή αυτό το πανίσχυρο νεαρό γερμανικό Ράιχ. Κρατήθηκε στη ζωή. Και, ενόψει αυτών των θυσιών, δε θα αποσυρθούμε ποτέ από το να κάνουμε οι ίδιοι θυσίες, εάν αυτό καταστεί απαραίτητο. Ο κόσμος θα έκανε καλά να το λάβει υπόψη του αυτό! Ας συνάψουν συμφωνίες, ας βγάλουν διακηρύξεις, ό,τι γουστάρουν. Δε βασίζομαι σε χαρτιά. Βασίζομαι σε εσάς, λαϊκοί μου σύντροφοι!
	(4)	Εμείς οι Γερμανοί ήμασταν τα θύματα της μεγαλύτερης αθέτησης υποσχέσεων όλων των εποχών. Ας φροντίσουμε τώρα ο λαός μας να μη διχαστεί ποτέ ξανά. Τότε καμία δύναμη στη γη δε θα μπορέσει ποτέ να μας απειλήσει ξανά. Και τότε η ειρήνη θα διατηρηθεί για τον λαό μας. Αν χρειαστεί, θα αναγκάσουμε τη διατήρησή του.
	6 (16)	Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Το αιώνιο δικαίωμα στη ζωή όλων των λαών έχει προτεραιότητα έναντι αυτής της Επιβολής. Η Πρόνοια δε δημιούργησε τον γερμανικό λαό, για να συμμορφωθεί υπάκουα σε έναν νόμο, τον οποίο χειροκροτούσαν είτε οι Άγγλοι είτε οι Γάλλοι, αλλά για να πραγματοποιήσει το δικαίωμά του στη ζωή. Και για αυτό είμαστε εδώ!
	(2)	Εάν ένας Άγγλος πολιτικός σήμερα πιστεύει ότι μπορεί να λύσει όλα τα εκκρεμή προβλήματα μέσω ανοιχτών διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων, τότε αυτό θα αποσπάσει από εμένα μόνο ένα σχόλιο: υπήρχε αρκετός χρόνος για αυτό πριν έρθουμε - δεκαπέντε χρόνια! Προφανώς, ο κόσμος σήμερα είναι πεπεισμένος ότι μπορεί να χωρίσει τα έθνη σε δύο κατηγορίες: αυτά που είναι ενάρετα και αυτά που δεν είναι. Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν η Αγγλία και η Γαλλία, ενώ στη δεύτερη η Γερμανία και η Ιταλία.
	(3)	Εάν ένας Βρετανός πολιτικός ζητά σήμερα από εμένα να συζητηθούν πρώτα με την Αγγλία όλα τα προβλήματα που σχετίζονται με τα ζωτικά συμφέροντα της Γερμανίας, τότε θα μπορούσα επίσης να επιμείνω ότι όλα τα ζητήματα που

		εκκρεμούν στη Μεγάλη Βρετανία έπρεπε πρώτα να συζητηθούν μαζί μας. Είναι απολύτως πιθανό οι Άγγλοι να απαντήσουν σε αυτό: «Οι Γερμανοί δεν έχουν δουλειά να βρίσκονται στην Παλαιστίνη!». Πράγματι, δε θέλουμε να είμαστε στην Παλαιστίνη.
	(4)	Και όπως εμείς οι Γερμανοί δεν έχουμε καμία δουλειά να είμαστε στην Παλαιστίνη, οι Άγγλοι δεν έχουν καμία δουλειά στον γερμανικό μας ζωτικό χώρο! Και τώρα δηλώνουν ότι τα διακυβευόμενα ζητήματα είναι γενικά ζητήματα δικαίου και νομιμότητας. Αυτή η γνώμη θα ήταν καλή μόνο εάν ήταν καθολικά δεσμευτική. Μας λένε ότι δεν έχουμε δικαίωμα να κάνουμε αυτό ή κανένα δικαίωμα να κάνουμε το άλλο. Θα ήθελα να ρωτήσω με τη σειρά μου: Με ποιο δικαίωμα οι Άγγλοι -να αναφέρουν μόνο ένα παράδειγμα- να πυροβολούν Άραβες στην Παλαιστίνη μόνο και μόνο επειδή αυτοί σηκώνονται για να υπερασπιστούν την πατρίδα τους; Ποιος τους δίνει αυτό το δικαίωμα;
	(5)	Όποιος δηλώνει πρόθυμος να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά για τις μεγάλες δυνάμεις, να περιμένει να κάψει τα δάχτυλά του. Δεν τρέφουμε μίσος για τον τσέχικο λαό. Για χρόνια οι λαοί μας ζούσαν ο ένας δίπλα στον άλλο. Οι Άγγλοι πολιτικοί δε γνωρίζουν τίποτα από αυτό. Δεν έχουν ιδέα ότι το Κάστρο Hradcany δε χτίστηκε από Άγγλους, αλλά από Γερμανούς. Ούτε οι Άγγλοι έχτισαν τον καθεδρικό ναό του Αγίου Βίτου. Όχι, και οι Γερμανοί δούλεψαν για αυτό. Οι Γάλλοι δε δραστηριοποιήθηκαν ούτε σε αυτόν τον τομέα.
	(6)	Γίνεται εύκολα κατανοητό ότι μια τέτοια παρατήρηση μας ενδιαφέρει. Είναι εξίσου φυσικό να βγάλουμε τα κατάλληλα συμπεράσματα από αυτό. Θα ήταν στο χέρι της Αγγλίας και της Γαλλίας να υπερασπιστούν αυτό το αεροδρόμιο. Από την άλλη, ήταν στο χέρι μας να αποτρέψουμε μια τέτοια επίθεση. Η πρόθεσή μου ήταν να το πετύχω με τον πιο φυσικό και απλό τρόπο. Μόνο αφού συνειδητοποίησα ότι κάθε τέτοια απόπειρα ήταν προορισμένη να αποτύχει και ότι τα αντιγερμανικά στοιχεία κέρδιζαν ξανά το πάνω χέρι' μόνο αφού είχα δει επίσης ότι αυτό το κράτος είχε πάψει εδώ και καιρό να είναι μια βιώσιμη δομή' ότι είχε ήδη διαλυθεί εσωτερικά. Μόνο τότε αποφάσισα να επαναφέρω εδώ το αρχαίο γερμανικό δίκαιο. Έτσι επανένωσα αυτό που η ιστορία και η γεωγραφική θέση, οι κανόνες της κοινής λογικής απαιτούσαν να ενωθούν. Αυτό δεν έγινε για να καταπιέσει τον τσεχικό

		λαό! Θα απολαμβάνουν μεγαλύτερα προνόμια από πολλούς από τους καταπιεσμένους λαούς στα ενάρετα έθνη.
	(7)	Πιστεύω ότι έχω προσφέρει μεγάλη υπηρεσία στην υπόθεση της ειρήνης, επειδή έλαβα έγκαιρα μέτρα για να αχρηστεύσω αυτό το όπλο που επρόκειτο να είναι αποτελεσματικό εναντίον της Γερμανίας σε περίπτωση πολέμου. Δεν πιστεύω ότι, όταν οι άνθρωποι στο εξωτερικό λένε ότι αυτή [η επίθεση κατά της Τσεχοσλοβακίας] προαναγγέλλει την αρχή μιας γερμανικής επίθεσης στον κόσμο, αυτό εννοείται πολύ σοβαρά. Αν είναι, τότε αυτό είναι σημάδι ένοχης συνείδησης. Ίσως αντανακλά μόνο την αγανάκτηση που νιώθετε για την αποτυχία ενός ευρύτερου σχεδίου; Μήπως χρησιμεύει μόνο στη δημιουργία των τακτικών προϋποθέσεων για μια νέα πολιτική περικύκλωσης; Όποια και αν είναι η περίπτωση, παραμένω πεπεισμένος ότι έχω προσφέρει μεγάλη υπηρεσία στην υπόθεση της ειρήνης. Και με αυτήν την πεποίθηση επέλεξα πριν από τρεις εβδομάδες το όνομα «Κομματικό Συνέδριο Ειρήνης» για το επερχόμενο Συνέδριο του Κόμματος.
	(8)	Η Γερμανία δεν έχει καμία πρόθεση να επιτεθεί σε άλλα έθνη. Αυτό που δε θέλουμε να κάνουμε, ωστόσο, είναι η διεύρυνση των οικονομικών μας σχέσεων. Αυτό είναι δικαίωμά μας. Αρνούμαι να δεχτώ εντολές από οποιονδήποτε ευρωπαϊό πολιτικό ή από οποιονδήποτε άλλο πολιτικό για αυτό το θέμα! Το γερμανικό Ράιχ δεν είναι μόνο ένας σημαντικός παραγωγός, αλλά καταναλώνει και τεράστιες ποσότητες. Ακριβώς όπως αντιπροσωπεύουμε έναν αναντικατάστατο εμπορικό εταίρο με την ιδιότητά μας ως καταναλωτές, ο ρόλος μας ως παραγωγοί μάς παρέχει τα μέσα για να πληρώσουμε για την κατανάλωσή μας τίμια και δίκαια. Δε φιλοξενούμε σχεδιασμούς σε άλλα έθνη, υπό την προϋπόθεση ότι μας αφήνουν επίσης ήσυχους. Σε κάθε περίπτωση, το γερμανικό Ράιχ δεν είναι διατεθειμένο να υποβληθεί σε μια πολιτική εκφοβισμού και περικύκλωσης μακροπρόθεσμα.
	(9)	Κάποτε υπέγραψα μια συνθήκη με την Αγγλία: τη Ναυτική Συμφωνία. Βασίστηκε στην επιθυμία που όλοι μοιραζόμαστε: να μη χρειαστεί ποτέ να πολεμήσουμε εναντίον της Αγγλίας. Ωστόσο, αυτή η επιθυμία πρέπει να είναι αμοιβαία. Εάν η Αγγλία δεν το επιθυμεί πλέον αυτό, τότε δεν υπάρχουν πλέον οι πρακτικές προϋποθέσεις γι' αυτή τη συμφωνία. Σε αυτή την περίπτωση, η Γερμανία δε θα ενοχληθεί πολύ.

	(10)	Είμαστε τόσο σίγουροι για τον εαυτό μας επειδή είμαστε δυνατοί, και είμαστε δυνατοί επειδή είμαστε ενωμένοι και, επιπλέον, επειδή τα μάτια μας είναι ανοιχτά.
	(11)	Και πιστεύω ακράδαντα ότι θα προχωρήσουμε πιο γρήγορα σε αυτό από όλους τους άλλους. Καμία δύναμη στη γη δε θα μας πάρει ποτέ ξανά αυτά τα όπλα με κενά λόγια. Ωστόσο, εάν κάποια δύναμη επιδιώξει να μετρήσει τη δύναμή της ενάντια στη δική μας με τη βία, τότε θα πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι ο γερμανικός λαός είναι σε θέση να πάρει πάνω του τον αγώνα ανά πάσα στιγμή. Είναι προαποφασισμένο!
	(12)	Να είναι σίγουροι ότι αυτός ο Άξονας αντιπροσωπεύει το πιο φυσικό από τα πολιτικά όργανα σε αυτόν τον κόσμο. Είναι ένας πολιτικός συνδυασμός που οφείλει την ύπαρξή του όχι μόνο στους συλλογισμούς της λογικής και στην επιθυμία για δικαιοσύνη, αλλά και στη δύναμη του ιδεαλισμού. Και αυτή η κατασκευή θα αποδειχθεί πιο ανθεκτική από τις προσωρινές συμμαχίες των μη ομοιογενών σωμάτων στην άλλη πλευρά.
	(13)	Και σε όποιον μου πει σήμερα ότι δεν υπάρχει πλέον ουδεμία ιδεαλιστική ή ιδεολογική διαφορά μεταξύ Αγγλίας και Σοβιετικής Ρωσίας, μπορώ μόνο να πω: Συγχαρητήρια, κύριοι! Πιστεύω ότι πλησιάζει ο καιρός που θα γίνει φανερό ότι η ιδεολογική κοινότητα της φασιστικής Ιταλίας και της εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας είναι διαφορετική από εκείνη της δημοκρατικής Μεγάλης Βρετανίας και της Μπολσεβίκικης Ρωσίας υπό τον Στάλιν.
	(14)	Αν πραγματικά δεν υπάρχουν ιδεολογικές διαφορές μεταξύ τους, τότε το μόνο που μπορώ να πω είναι: πόσο σωστές ήταν πράγματι οι απόψεις μου για τον μαρξισμό, τον κομμουνισμό και τη δημοκρατία! Γιατί να υπάρχουν δύο φαινόμενα όταν η ουσία είναι στην πραγματικότητα η ίδια; Γινόμαστε μάρτυρες ενός μεγάλου θριάμβου και βιώνουμε μια βαθιά, εσωτερική ικανοποίηση αυτές τις μέρες. Μια γη που ερημώθηκε από τον μπολσεβικισμό απελευθερώθηκε, όπου εκατοντάδες χιλιάδες αθάνατα ανθρώπινα όντα -άνδρες, γυναίκες, παιδιά και ηλικιωμένοι- σφαγιάστηκαν. Έχει απελευθερωθεί παρά τους ιδεολογικούς υποστηρικτές του μπολσεβικισμού στη Μεγάλη Βρετανία, τη Γαλλία και άλλες χώρες. Καταλαβαίνουμε πολύ καλά αυτόν τον αγώνα στην Ισπανία.
	(15)	Λαϊκοί μου σύντροφοι, είμαι πεπεισμένος ότι όλα τα κράτη θα αντιμετωπίσουν τελικά τα ίδια προβλήματα που αντιμετωπίζαμε κάποτε. Κράτος με κράτος είτε θα

		<p>παραδοθεί σε αυτήν την εβραιο-μπολσεβικιστική επιδημία είτε θα την πολεμήσει. Το παλέψαμε και φτιάξαμε ένα εθνικό γερμανικό λαϊκό κράτος .</p>
	(16)	<p>Θα γίνει ο κόσμος φασίστας; Δεν ξέρω. Θα γίνει ο κόσμος εθνικοσοσιαλιστικός; Δεν το πιστεύω. Θα απαλλαγεί τελικά ο κόσμος από τους σοβαρούς κινδύνους του μπολσεβικισμού; Είμαι βαθιά πεπεισμένος γι' αυτό. Και γι' αυτό πιστεύω σε μια τελική συμφιλίωση μεταξύ των λαών [του κόσμου], η οποία θα έρθει αργά ή γρήγορα.</p>
	7 (14)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα
	(1)	<p>Σήμερα το ιστορικό αρχείο μας λέει πως η Αγγλία ακολούθησε συστηματικά αυτήν την πολιτική περικύκλωσης εκείνη την εποχή. Κανένα έθνος δεν μπορεί να διεκδικήσει τη δόξα ότι πάλεψε μ' εμάς στο έδαφος, λιγότερο από όλα εκείνα τα έθνη των οποίων οι πολιτικοί μιλούν σήμερα! Η Γερμανία παρέμεινε αήττητη στον αγώνα στη γη, στον αέρα και στη θάλασσα.</p>
	(2)	<p>Το αιώνιο δικαίωμα στη ζωή όλων των λαών έχει προτεραιότητα έναντι αυτής της Επιβολής. Η Πρόνοια δε δημιούργησε τον γερμανικό λαό, για να συμμορφωθεί υπάκουα σε έναν νόμο, τον οποίο χειροκροτούσαν είτε οι Άγγλοι είτε οι Γάλλοι, αλλά για να πραγματοποιήσει το δικαίωμά του στη ζωή. Και για αυτό είμαστε εδώ!</p>
	(3)	<p>Η Γερμανία δεν έχει καμία πρόθεση να επιτεθεί σε άλλα έθνη. Αυτό που δε θέλουμε να κάνουμε, ωστόσο, είναι η διεύρυνση των οικονομικών μας σχέσεων. Αυτό είναι δικαίωμά μας. Αρνούμαι να δεχτώ εντολές από οποιονδήποτε ευρωπαϊό πολιτικό ή από οποιονδήποτε άλλο πολιτικό για αυτό το θέμα! Το γερμανικό Ράιχ δεν είναι μόνο ένας σημαντικός παραγωγός, αλλά καταναλώνει και τεράστιες ποσότητες. Ακριβώς όπως αντιπροσωπεύουμε έναν αναντικατάστατο εμπορικό εταίρο με την ιδιότητά μας ως καταναλωτές, ο ρόλος μας ως παραγωγοί μάς παρέχει τα μέσα για να πληρώσουμε για την κατανάλωσή μας τίμια και δίκαια. Δε φιλοξενούμε σχεδιασμούς σε άλλα έθνη, υπό την προϋπόθεση ότι μας αφήνουν επίσης ήσυχους. Σε κάθε περίπτωση, το γερμανικό Ράιχ δεν είναι διατεθειμένο να υποβληθεί σε μια πολιτική εκφοβισμού και περικύκλωσης μακροπρόθεσμα.</p>
	(4)	<p>Κάποτε υπέγραψα μια συνθήκη με την Αγγλία: τη Ναυτική Συμφωνία. Βασίστηκε στην επιθυμία που όλοι μοιραζόμαστε: να μη χρειαστεί ποτέ να πολεμήσουμε εναντίον της Αγγλίας. Ωστόσο, αυτή η επιθυμία πρέπει να είναι αμοιβαία. Εάν η</p>

		Αγγλία δεν το επιθυμεί πλέον αυτό, τότε δεν υπάρχουν πλέον οι πρακτικές προϋποθέσεις γι' αυτή τη συμφωνία. Σε αυτή την περίπτωση, η Γερμανία δε θα ενοχληθεί πολύ.
	(5)	Είμαστε τόσο σίγουροι για τον εαυτό μας επειδή είμαστε δυνατοί, και είμαστε δυνατοί επειδή είμαστε ενωμένοι και, επιπλέον, επειδή τα μάτια μας είναι ανοιχτά.
	(6)	Και πιστεύω ακράδαντα ότι θα προχωρήσουμε πιο γρήγορα σε αυτό από όλους τους άλλους. Καμία δύναμη στη γη δε θα μας πάρει ποτέ ξανά αυτά τα όπλα με κενά λόγια. Ωστόσο, εάν κάποια δύναμη επιδιώξει να μετρήσει τη δύναμή της ενάντια στη δική μας με τη βία, τότε θα πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι ο γερμανικός λαός είναι σε θέση να πάρει πάνω του τον αγώνα ανά πάσα στιγμή. Είναι προαποφασισμένο!
	(7)	Και οι φίλοι μας σκέφτονται ακριβώς όπως εμείς. Συγκεκριμένα, αυτό το συναίσθημα μοιράζεται ένα κράτος που είναι στενά συμμαχικό με εμάς.
	(8)	Να είναι σίγουροι ότι αυτός ο Άξονας αντιπροσωπεύει το πιο φυσικό από τα πολιτικά όργανα σε αυτόν τον κόσμο. Είναι ένας πολιτικός συνδυασμός που οφείλει την ύπαρξή του όχι μόνο στους συλλογισμούς της λογικής και στην επιθυμία για δικαιοσύνη, αλλά και στη δύναμη του ιδεαλισμού. Και αυτή η κατασκευή θα αποδειχθεί πιο ανθεκτική από τις προσωρινές συμμαχίες των μη ομοιογενών σωμάτων στην άλλη πλευρά.
	(9)	Και, ως Γερμανοί, μας γεμίζει με ιδιαίτερη περηφάνια που πολλοί νεαροί Γερμανοί εκπλήρωσαν το καθήκον τους εκεί. Ως εθελοντές, βοήθησαν να σπάσει ένα τυραννικό καθεστώς και να αποκατασταθεί σε ένα έθνος το δικαίωμά του στην αυτοδιάθεση.
	(10)	Λαϊκοί μου σύντροφοι, όταν ανέλαβα την εξουσία, η Γερμανία ήταν διχασμένη από εσωτερικές συγκρούσεις και ανίκανη. Ήταν ένα παιχνίδι στο έλεος των ξένων δυνάμεων. Σήμερα, είμαστε ενωμένοι εντός της πατρίδας και η οικονομία μας ευδοκιμεί. Στο εξωτερικό μπορεί να μην είμαστε δημοφιλείς, αλλά ο κόσμος μας σέβεται και μας εκτιμά. Και αυτό είναι καθοριστικό!
	(11)	Πάνω απ' όλα, δώσαμε τη μεγαλύτερη δυνατή ευτυχία σε εκατομμύρια λαϊκούς μας συντρόφους: τους δώσαμε τη δυνατότητα να επιστρέψουν στο Μεγάλο Γερμανικό Ράιχ μας. Επιπλέον, μεταδώσαμε μια μεγάλη ευτυχία σε όλη την

		Κεντρική Ευρώπη, δηλαδή μια ειρήνη που προστατεύεται από τη δύναμη της Γερμανίας.
	(12)	Και καμία δύναμη στη γη δε θα μπορέσει ποτέ να σπάσει αυτή τη δύναμη! Αυτή θα είναι η υπόσχεσή μας! Και έτσι συνειδητοποιούμε ότι δύο εκατομμύρια από τους λαϊκούς μας συντρόφους δε χάθηκαν μάταια στον Μεγάλο Πόλεμο. Οι θυσίες τους έφεραν στη ζωή αυτό το πανίσχυρο νεαρό γερμανικό Ράιχ. Κρατήθηκε στη ζωή. Και, ενόψει αυτών των θυσιών, δε θα αποσυρθούμε ποτέ από το να κάνουμε οι ίδιοι θυσίες, εάν αυτό καταστεί απαραίτητο. Ο κόσμος θα έκανε καλά να το λάβει υπόψη του αυτό! Ας συνάψουν συμφωνίες, ας βγάλουν διακηρύξεις, ό,τι γουστάρουν. Δε βασίζομαι σε χαρτιά. Βασίζομαι σε εσάς, λαϊκοί μου σύντροφοι!
	(13)	Εμείς οι Γερμανοί ήμασταν τα θύματα της μεγαλύτερης αθέτησης υποσχέσεων όλων των εποχών. Ας φροντίσουμε τώρα ο λαός μας να μη διχαστεί ποτέ ξανά. Τότε καμία δύναμη στη γη δε θα μπορέσει ποτέ να μας απειλήσει ξανά. Και τότε η ειρήνη θα διατηρηθεί για τον λαό μας. Αν χρειαστεί, θα αναγκάσουμε τη διατήρησή του.
	(14)	Τότε ο λαός μας θα ευδοκιμήσει και θα ευημερήσει. Θα αφοσιωθεί σε έργα ειρήνης και πολιτισμού με όλη του την ευφύια, τις ικανότητές του, την εργατικότητα και την επιμονή του. Αυτή είναι η επιθυμία μας, αυτό ελπίζουμε και σ' αυτό πιστεύουμε.
	8 (5)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα του κυβέρνησης
	(1)	Εμείς στην Κεντρική Ευρώπη, από την άλλη, δεν έχουμε σφάζει χιλιάδες. Συνεχίζουμε να ρυθμίζουμε τις υποθέσεις μας ήρεμα και με τάξη! Δε θα ήθελα να παραλείψω να αναφέρω εδώ ένα πράγμα: ο γερμανικός λαός του σήμερα, το Γερμανικό Ράιχ του παρόντος δεν είναι πρόθυμος να εγκαταλείψει τα ζωτικά του συμφέροντα.
	(2)	Είμαστε τόσο σίγουροι για τον εαυτό μας επειδή είμαστε δυνατοί, και είμαστε δυνατοί επειδή είμαστε ενωμένοι και, επιπλέον, επειδή τα μάτια μας είναι ανοιχτά.
	(3)	Και, ως Γερμανοί, μας γεμίζει με ιδιαίτερη περηφάνια που πολλοί νεαροί Γερμανοί εκπλήρωσαν το καθήκον τους εκεί. Ως εθελοντές, βοήθησαν να σπάσει ένα τυραννικό καθεστώς και να αποκατασταθεί σε ένα έθνος το δικαίωμά του στην αυτοδιάθεση.

	(4)	Λαϊκοί μου σύντροφοι , όταν ανέλαβα την εξουσία, η Γερμανία ήταν διχασμένη από εσωτερικές συγκρούσεις και ανίκανη. Ήταν ένα παιχνίδι στο έλεος των ξένων δυνάμεων. Σήμερα, είμαστε ενωμένοι εντός της πατρίδας και η οικονομία μας ευδοκιμεί. Στο εξωτερικό μπορεί να μην είμαστε δημοφιλείς, αλλά ο κόσμος μας σέβεται και μας εκτιμά. Και αυτό είναι καθοριστικό!
	(5)	Πριν από είκοσι χρόνια, σήμερα, όταν ιδρύθηκε το Κόμμα μας, δεν ήταν παρά μια μικρή δομή. Σκεφτείτε πόσο μακριά έχουμε φτάσει από τότε. Σκεφτείτε το θαύμα που συνέβη. Και, λόγω αυτής της θαυματουργής διαδρομής την οποία έχει διανύσει ο γερμανικός λαός, πιστέψτε ότι βαδίζει και προς ένα μεγάλο μέλλον.
	9 (4)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Γίνεται εύκολα κατανοητό ότι μια τέτοια παρατήρηση μας ενδιαφέρει. Είναι εξίσου φυσικό να βγάλουμε τα κατάλληλα συμπεράσματα από αυτό. Θα ήταν στο χέρι της Αγγλίας και της Γαλλίας να υπερασπιστούν αυτό το αεροδρόμιο. Από την άλλη, ήταν στο χέρι μας να αποτρέψουμε μια τέτοια επίθεση. Η πρόθεσή μου ήταν να το πετύχω με τον πιο φυσικό και απλό τρόπο. Μόνο αφού συνειδητοποίησα ότι κάθε τέτοια απόπειρα ήταν προορισμένη να αποτύχει και ότι τα αντιγερμανικά στοιχεία κέρδιζαν ξανά το πάνω χέρι· μόνο αφού είχα δει επίσης ότι αυτό το κράτος είχε πάψει εδώ και καιρό να είναι μια βιώσιμη δομή· ότι είχε ήδη διαλυθεί εσωτερικά. Μόνο τότε αποφάσισα να επαναφέρω εδώ το αρχαίο γερμανικό δίκαιο. Έτσι επανένωσα αυτό που η ιστορία και η γεωγραφική θέση, οι κανόνες της κοινής λογικής απαιτούσαν να ενωθούν. Αυτό δεν έγινε για να καταπιέσει τον τσεχικό λαό! Θα απολαμβάνουν μεγαλύτερα προνόμια από πολλούς από τους καταπιεσμένους λαούς στα ενάρετα έθνη.
	(2)	Πιστεύω ότι έχω προσφέρει μεγάλη υπηρεσία στην υπόθεση της ειρήνης, επειδή έλαβα έγκαιρα μέτρα για να αχρηστεύσω αυτό το όπλο που επρόκειτο να είναι αποτελεσματικό εναντίον της Γερμανίας σε περίπτωση πολέμου. Δεν πιστεύω ότι, όταν οι άνθρωποι στο εξωτερικό λένε ότι αυτή [η επίθεση κατά της Τσεχοσλοβακίας] προαναγγέλλει την αρχή μιας γερμανικής επίθεσης στον κόσμο, αυτό εννοείται πολύ σοβαρά. Αν είναι, τότε αυτό είναι σημάδι ένοχης συνείδησης. Ίσως αντανακλά μόνο την αγανάκτηση που νιώθετε για την αποτυχία ενός ευρύτερου σχεδίου; Μήπως χρησιμεύει μόνο στη δημιουργία των τακτικών προϋποθέσεων για μια νέα πολιτική περικύκλωσης; Όποια και αν είναι η

		περίπτωση, παραμένω πεπεισμένος ότι έχω προσφέρει μεγάλη υπηρεσία στην υπόθεση της ειρήνης. Και με αυτήν την πεποίθηση επέλεξα πριν από τρεις εβδομάδες το όνομα «Κομματικό Συνέδριο Ειρήνης» για το επερχόμενο Συνέδριο του Κόμματος.
	(3)	Εξαιτίας αυτού, έκανα τη Γερμανία ξανά δυνατή και έχτισα τη Βέρμαχτ της στη στεριά, στη θάλασσα και στον αέρα. Τώρα που άλλες χώρες δηλώνουν ανοιχτά την πρόθεσή τους να εξοπλίζονται και να επανεξοπλίζονται συνεχώς, μόνο ένα πράγμα μπορώ να πω σε αυτούς τους πολιτικούς: δε θα με εξαντλήσουν! Αποφάσισα να συνεχίσω να βαδίζω σε αυτό το μονοπάτι.
	(4)	Αν πραγματικά δεν υπάρχουν ιδεολογικές διαφορές μεταξύ τους, τότε το μόνο που μπορώ να πω είναι: πόσο σωστές ήταν πράγματι οι απόψεις μου για τον μαρξισμό, τον κομμουνισμό και τη δημοκρατία! Γιατί να υπάρχουν δύο φαινόμενα όταν η ουσία είναι στην πραγματικότητα η ίδια; Γινόμαστε μάρτυρες ενός μεγάλου θριάμβου και βιώνουμε μια βαθιά, εσωτερική ικανοποίηση αυτές τις μέρες. Μια γη που ερημώθηκε από τον μολσεβικισμό απελευθερώθηκε, όπου εκατοντάδες χιλιάδες άθωα ανθρώπινα όντα -άνδρες, γυναίκες, παιδιά και ηλικιωμένοι- σφαγιάστηκαν. Έχει απελευθερωθεί παρά τους ιδεολογικούς υποστηρικτές του μολσεβικισμού στη Μεγάλη Βρετανία, τη Γαλλία και άλλες χώρες. Καταλαβαίνουμε πολύ καλά αυτόν τον αγώνα στην Ισπανία.
	10 (3)	Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
	(1)	Το αιώνιο δικαίωμα στη ζωή όλων των λαών έχει προτεραιότητα έναντι αυτής της Επιβολής. Η Πρόνοια δε δημιούργησε τον γερμανικό λαό, για να συμμορφωθεί υπάκουα σε έναν νόμο, τον οποίο χειροκροτούσαν είτε οι Άγγλοι είτε οι Γάλλοι, αλλά για να πραγματοποιήσει το δικαίωμά του στη ζωή. Και για αυτό είμαστε εδώ!
	(2)	Το μόνο που μπορούμε να πούμε ως απάντηση είναι: Δεν είναι καλύτερα να αφεθεί στον Παντοδύναμο Κύριο να καθορίσει το ποιος είναι ενάρετος και ποιος όχι; Σίγουρα, δεν εξαρτάται από εμάς τους θνητούς να κρίνουμε.
	(3)	Πριν από είκοσι χρόνια, σήμερα, όταν ιδρύθηκε το Κόμμα μας, δεν ήταν παρά μια μικρή δομή. Σκεφτείτε πόσο μακριά έχουμε φτάσει από τότε. Σκεφτείτε το θαύμα που συνέβη. Και, λόγω αυτής της θαυματουργής διαδρομής την οποία έχει διανύσει ο γερμανικός λαός, πιστέψτε ότι βαδίζει και προς ένα μεγάλο μέλλον.

11 (4)	Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης	
(1)		Και πιστεύω ακράδαντα ότι θα προχωρήσουμε πιο γρήγορα σε αυτό από όλους τους άλλους. Καμία δύναμη στη γη δε θα μας πάρει ποτέ ξανά αυτά τα όπλα με κενά λόγια. Ωστόσο, εάν κάποια δύναμη επιδιώξει να μετρήσει τη δύναμή της ενάντια στη δική μας με τη βία, τότε θα πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι ο γερμανικός λαός είναι σε θέση να πάρει πάνω του τον αγώνα ανά πάσα στιγμή. Είναι προαποφασισμένο!
(2)		Πάνω απ' όλα, δώσαμε τη μεγαλύτερη δυνατή ευτυχία σε εκατομμύρια λαϊκούς μας συντρόφους: τους δώσαμε τη δυνατότητα να επιστρέψουν στο Μεγάλο Γερμανικό Ράιχ μας. Επιπλέον, μεταδώσαμε μια μεγάλη ευτυχία σε όλη την Κεντρική Ευρώπη, δηλαδή μια ειρήνη που προστατεύεται από τη δύναμη της Γερμανίας.
(3)		Και καμία δύναμη στη γη δε θα μπορέσει ποτέ να σπάσει αυτή τη δύναμη! Αυτή θα είναι η υπόσχεσή μας! Και έτσι συνειδητοποιούμε ότι δύο εκατομμύρια από τους λαϊκούς μας συντρόφους δε χάθηκαν μάταια στον Μεγάλο Πόλεμο. Οι θυσίες τους έφεραν στη ζωή αυτό το πανίσχυρο νεαρό γερμανικό Ράιχ. Κρατήθηκε στη ζωή. Και, ενόψει αυτών των θυσιών, δε θα αποσυρθούμε ποτέ από το να κάνουμε οι ίδιοι θυσίες, εάν αυτό καταστεί απαραίτητο. Ο κόσμος θα έκανε καλά να το λάβει υπόψη του αυτό! Ας συνάψουν συμφωνίες, ας βγάλουν διακηρύξεις, ό,τι γουστάρουν. Δε βασίζομαι σε χαρτιά. Βασίζομαι σε εσάς, λαϊκοί μου σύντροφοι!
(4)		Τότε ο λαός μας θα ευδοκιμήσει και θα ευημερήσει. Θα αφοσιωθεί σε έργα ειρήνης και πολιτισμού με όλη του την ευφυΐα, τις ικανότητές του, την εργατικότητα και την επιμονή του. Αυτή είναι η επιθυμία μας, αυτό ελπίζουμε και σ' αυτό πιστεύουμε.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1939 2 <i>Λαϊκοί σύντροφοι</i>	12 (57)	
	1 (7)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Ενωμένοι στεκόμαστε διαιρεμένοι πέφτουμε. Ως εκ τούτου, επιθυμούμε να εκπαιδεύσουμε τον λαό μας σε αυτό το πνεύμα. Και αν ένα από αυτά τα πεισματάρικα γέρικα κεφάλια με οδηγεί στην απόγνωση, τότε το μόνο που χρειάζεται να κάνω είναι να κοιτάξω τον γιο του για να ανακτήσω την ελπίδα.
	(2)	Ακόμα κι αν έχει χαθεί κάθε ελπίδα με μερικούς από αυτούς τους παλιούς ταραχοποιούς, η νεολαία τους έχει ήδη ξεπεράσει-δόξα τον Κύριο! Αυτή η νεολαία αντιπροσωπεύει μια νέα φυλή ανθρώπου, τον τύπο που ελπίζουμε να εισαγάγουμε στο μέλλον. Κάνουμε ό,τι μπορεί να γίνει σε αυτό το εκπαιδευτικό εγχείρημα. Είναι αλήθεια ότι μερικές φορές παραβλέπουμε τη λεγόμενη ελευθερία του ατόμου στη διαδικασία. Μπορώ εύκολα να φανταστώ τον έναν ή τον άλλον να λέει: «Με ξεπερνάω γιατί ο γιος μου πρέπει να υπηρετήσει στην εργατική υπηρεσία μόλις τώρα. Γεννήθηκε για κάτι μεγαλύτερο από αυτό. Γιατί να τρέχει τώρα με το φτυάρι στο χέρι; Δεν θα ήταν καλύτερα να ασκούσε τις δυνάμεις της διάνοιάς του;» Πραγματικά, τι ακριβώς καταλαβαίνεις ως «διάνοια»,

		αγαπητέ μου φίλε; Εάν το αγόρι σας περάσει έξι μήνες στη Δύση κρατώντας το όπλο του για χάρη της Γερμανίας, μπορεί κάλλιστα να είναι ότι προσφέρει στη Γερμανία μεγαλύτερη υπηρεσία από ότι θα μπορούσε η «διάνοιά» σας σε μια ζωή.
	(3)	Ελευθερία; Εφόσον τα συμφέροντα της λαϊκής κοινότητας επιτρέπουν την άσκηση της ελευθερίας από το άτομο, θα του παρέχεται αυτή η ελευθερία. Η ελευθερία του ατόμου τελειώνει εκεί που αρχίζει να βλάπτει τα συμφέροντα της συλλογικότητας.
	(4)	Λοιπόν, τουλάχιστον, μπορούμε να χαιρόμαστε που έχουμε απαλλαγεί από αυτά. Το πώς θα τα χειριστούν οι άνθρωποι εκεί, αυτό είναι πραγματικά δικό τους πρόβλημα. Θα φροντίσουμε αυτά τα θέματα να μην αποτελούν πραγματική απειλή για εμάς. Έχω λάβει τις απαραίτητες προφυλάξεις.
	(5)	Τι είναι αυτό που έχω δημιουργήσει και τι αναλαμβάνουν αυτά τα στοιχεία; Υπάρχει ένας μεγάλος λαός εδώ για τον οποίο φέρω την ευθύνη. Προσπαθώ να κάνω αυτόν τον λαό υπέροχο και χαρούμενο. Εδώ αναλαμβάνονται τεράστια έργα: γεννιούνται νέες βιομηχανίες· τεράστια κτίρια βρίσκονται υπό κατασκευή. Πρόκειται να υπηρετήσουν την ανάταση του λαού μας και να μαρτυρήσουν τον πολιτισμό μας - όχι μόνο εδώ στο Βερολίνο, αλλά και σε πολλές άλλες γερμανικές πόλεις. Τα πράγματα που δημιουργήσαμε μέσα σε αυτά τα χρόνια! Τα αμέτρητα έργα που έχουμε ξεκινήσει στην πορεία αυτών των ετών! Και τόσα πολλά από αυτά θα χρειαστούν δέκα με είκοσι χρόνια για να ολοκληρωθούν!
	(6)	Και θα καταλάβετε, ότι δεν μπορώ να βασιστώ σε ισχυρισμούς ή δηλώσεις ανθρώπων που οι ίδιοι είναι αμειβόμενοι υπηρέτες αυτών των πολεμοκάπηλων. Όχι, όντως, βασίζομαι αποκλειστικά στο γερμανικό μου λαό- σ' εσάς! Καλύτερα ασφαλείς παρά περίλυποι. Μια διακήρυξη της Κοινωνίας των Εθνών είναι πολύ καλή, αλλά προτιμώ η ελευθερία μας να είναι εγγυημένη από τις πολύ πιο αξιόπιστες οχυρώσεις που προστατεύουν τη Γερμανία στη Δύση.
	(7)	Η γερμανική Βέρμαχτ εγγυάται για τη γενναία άμυνά της!
	2 (3)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Τι είναι αυτό που έχω δημιουργήσει και τι αναλαμβάνουν αυτά τα στοιχεία; Υπάρχει ένας μεγάλος λαός εδώ για τον οποίο φέρω την ευθύνη. Προσπαθώ να κάνω αυτόν τον λαό υπέροχο και χαρούμενο. Εδώ αναλαμβάνονται τεράστια

		<p>έργα: γεννιούνται νέες βιομηχανίες· τεράστια κτίρια βρίσκονται υπό κατασκευή. Πρόκειται να υπηρετήσουν την ανάταση του λαού μας και να μαρτυρήσουν τον πολιτισμό μας - όχι μόνο εδώ στο Βερολίνο, αλλά και σε πολλές άλλες γερμανικές πόλεις. Τα πράγματα που δημιουργήσαμε μέσα σε αυτά τα χρόνια! Τα αμέτρητα έργα που έχουμε ξεκινήσει στην πορεία αυτών των ετών! Και τόσα πολλά από αυτά θα χρειαστούν δέκα με είκοσι χρόνια για να ολοκληρωθούν!</p>
	(2)	<p>Και αυτό, επίσης, είναι προϊόν της επιμελούς δουλειάς που έκαναν οι Γερμανοί, όπως η εσωτερική στάση του λαού μας είναι προϊόν της επιμέλειας και της δουλειάς εκατομμυρίων από τα πιο ενεργά μέλη του.</p>
	(3)	<p>Καθώς αναλογιζόμαστε το τεράστιο έργο που έγινε τα τελευταία έξι χρόνια, τότε πιστεύω ότι έχουμε το δικαίωμα να ορίζουμε μια ημέρα μια φορά το χρόνο κατά την οποία θα ενωθούμε για να γιορτάσουμε αυτό που ονομάζουμε γερμανική λαϊκή κοινότητα. Διότι αυτό μεταδίδει το νόημα της Πρωτομαγιάς: ημέρα για τον εορτασμό του έργου των Γερμανών στις πόλεις και στην ύπαιθρο· μια μέρα για να γιορτάσουμε τον δημιουργικό άνθρωπο· μια μέρα για να γιορτάσουμε τη λαϊκή μας κοινότητα. Το κίνημά μου εγγυάται τη σωστή εκπαίδευση του λαού μας!</p>
	3 (6)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα
	(1)	<p>Και για οποιονδήποτε δεν καταφέρνει να το καταλάβει - δεν έχω ιδέα πού μπορεί να κρύβεται - η στάση του έξω κόσμου απέναντί μας θα πρέπει να χρησιμεύσει ως άφθονη απόδειξη. Πώς συμπεριφέρονται αυτοί οι άνθρωποι απέναντί μας; Τι να περιμένουμε από αυτούς; Δεν είναι αυτοί για άλλη μια φορά οι ίδιοι υποστηρικτές μιας στρατηγικής περικύκλωσης, οι ίδιοι άνθρωποι που δεν ήξεραν τίποτα παρά μόνο μίσος το έτος 1914; Ναι, πράγματι, είναι για άλλη μια φορά η ίδια κλίκα των πολεμοκάπηλων που μας στοίχειωνε τότε ήδη. Τι να περιμένουμε από αυτούς, λαϊκοί μου σύντροφοι;</p>
	(2)	<p>Γνωρίζω ότι μια συγκεκριμένη διεθνής κλίκα δημοσιογράφων διαδίδει ψέματα για εμάς σε καθημερινή βάση, μας θέτει υπό υποψίες και διαπράττει συκοφαντία εναντίον μας. Αυτό δε με εκπλήσσει καθόλου. Ξέρω αυτά τα πλάσματα από παλιά. Επίσης, είναι εξαγώγιμα είδη για τα οποία το γερμανικό έθνος δεν έχει καμία χρήση. Στην Αμερικανική Ένωση, έχει οργανωθεί μια πραγματική εκστρατεία για μποϊκοτάζ κατά των γερμανικών εξαγωγών μας.</p>

(3)	<p>Ακόμα θυμάμαι έντονα τους πολιτικούς «φίλους» μου από τις ημέρες πριν από την άνοδό μας στην εξουσία. Αυτοί οι σύντροφοι πάντα επέμεναν ότι δεν γνωρίζουν Πατρίδα. Και, πράγματι, αυτό είναι αλήθεια καθώς είναι Εβραίοι και δεν έχουν καμία σχέση με εμάς. Αυτοί οι τύποι επιβεβαιώνουν τώρα τις στάσεις τους και τις παλιές τους υποσχέσεις: έχουν ξεκινήσει μια εκστρατεία μίσους εναντίον της Γερμανίας την οποία επιδιώκουν με όλες τους τις δυνάμεις.</p>
(4)	<p>Ωστόσο, αυτοί οι πολεμοκάπηλοι δε χρειάζονται ειρήνη. Δεν προωθούν την ειρήνη ούτε εργάζονται για αυτήν. Δε χρειάζεται να αναφέρω ονόματα σε αυτό το πλαίσιο. Είναι πάντα τόσο έξυπνοι! Είναι πραγματικά παντογνώστες. Μόνο ένα πράγμα δεν κατάφεραν να προβλέψουν, την άνοδό μου στην εξουσία. Ακόμη και τον Ιανουάριο του 1933, απλώς δεν μπορούσαν να το πιστέψουν. Δεν κατάφεραν επίσης να προβλέψουν ότι θα παραμείνω στην εξουσία. Ακόμη και τον Φεβρουάριο του 1934, απλώς δεν μπορούσαν να το πιστέψουν. Δεν κατάφεραν να προβλέψουν ότι θα ελευθερώσω τη Γερμανία. Ακόμη και το 1935 και το 1936, απλώς δεν μπορούσαν να το πιστέψουν. Δεν κατάφεραν να προβλέψουν ότι θα απελευθερώσω τους Γερμανούς λαϊκούς συντρόφους και θα τους έστελνα σπίτι τους. Ακόμη και το 1937 και το 1938, απλώς δεν μπορούσαν να το πιστέψουν. Δεν κατάφεραν να προβλέψουν ότι ήμουν αποφασισμένος να ελευθερώσω και να επιστρέψω στην πατρίδα τους και τους υπόλοιπους. Ακόμα και τον Φεβρουάριο του τρέχοντος έτους, απλά δεν μπορούσαν να το πιστέψουν. Δεν κατάφεραν να προβλέψουν ότι θα εξαλείψω την ανεργία που πλήττει επτά εκατομμύρια. Ακόμη και πριν από δύο, τρία χρόνια, απλά δεν μπορούσαν να το πιστέψουν. Δεν κατάφεραν να προβλέψουν ότι επρόκειτο να εφαρμόσω το Τετραετές Σχέδιο στη Γερμανία με επιτυχία. Αυτό απλώς δεν μπορούσαν να το πιστέψουν. Δεν προέβλεπαν τίποτα! Και δεν ξέρουν τίποτα ακόμα και σήμερα!</p>
(5)	<p>Αυτοί οι άνθρωποι ήταν πάντα παράσιτα. Τελευταία δεν ξέρω, αλλά έχω την αίσθηση μερικές φορές ότι είναι ένα είδος εγκεφαλικού παρασίτου. Ξέρουν πολύ καλά τι συμβαίνει στον εγκέφαλό μου, για παράδειγμα. Ό,τι και να πω σήμερα, καθώς βρίσκομαι μπροστά σας, το γνώριζαν ήδη χθες. Και ακόμα κι αν εγώ ο ίδιος δεν το ήξερα χθες - το ήξεραν, αυτά τα εξαιρετικά δοχεία σοφίας! Στην πραγματικότητα, αυτά τα πλάσματα ξέρουν τα πάντα. Και, ακόμα κι αν τα γεγονότα αποδεικνύουν ότι οι δηλώσεις τους είναι κραυγαλέα ψέματα, έχουν το θράσος να κάνουν νέες ανακοινώσεις αμέσως. Αυτό είναι ένα παλιό εβραϊκό</p>

		<p>κόλπο. Κρατά τους ανθρώπους από το να έχουν χρόνο για προβληματισμό. Εάν οι άνθρωποι πραγματικά αναλογιστούν όλες αυτές τις διάφορες προφητείες, τις συγκρίνουν με την πραγματικότητα, τότε αυτοί δε θα έπαιρναν ούτε μια δεκάρα για τις ψευδείς αναφορές τους. Επομένως, η τακτική και το τέχνασμα τους είναι, να βρουν τρεις νέες στη θέση της. Και έτσι συνεχίζουν να λένε ψέματα, σύμφωνα με ένα είδος τακτικής χιονοστιβάδας, από σήμερα μέχρι αύριο, από αύριο ως την άλλη μέρα. Η τρέχουσα εκδοχή αυτού είναι ο ισχυρισμός ότι 20.000 Γερμανοί απέτυχαν να προσγειωθούν στο Μαρόκο, αν και η επικείμενη άφιξή τους είχε αναφερθεί νωρίτερα. Αντί να αποβιβαστούν στο Μαρόκο, είχαν προσγειωθεί στη Λιβερία. Λαμβάνοντας υπόψη τον ισχυρισμό της αρχικής έκθεσης ότι αυτές οι προσγειώσεις υποτίθεται ότι θα πραγματοποιούνταν από τη Luftwaffe, φαίνεται ότι αυτά τα αεροπλάνα επιπλέουν από τότε στον αέρα και τώρα έχουν πέσει άθελά τους πάνω από τη Λιβερία. Εάν δε βρεθεί Γερμανός σε ολόκληρη τη Λιβερία οκτώ μέρες μετά, αναμφίβολα θα υποστηρίξουν: «Δεν ήταν τελικά η Λιβερία, αλλά η Μαδαγασκάρη όπου κατευθύνονταν». Και αν αυτό αποδειχτεί επίσης λάθος - καλά, τότε πρέπει να ήταν άλλο μέρος - έχω ήδη απαριθμήσει όλες τις τοποθεσίες που υποτίθεται ότι απειλούνταν από εμάς πριν από το Ράιχσταγκ.</p>
	(6)	<p>Οι πολεμοκάπηλοι που δεν κάνουν τίποτα και, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορούν να βγουν μπροστά στον κόσμο για να πουν: «Έχω δημιουργήσει αυτό ή εκείνο!» - είναι οι άνθρωποι που προσπαθούν να βυθίσουν τον υπόλοιπο κόσμο στην καταστροφή για άλλη μια φορά.</p>
	4 (5)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	<p>Πόσο ασήμαντες είναι όλες οι άλλες μάταιες διαφορές στη ζωή μας εν όψει αυτού! Πόσο εύκολα ξεγελιέται το άτομο από τη ματαιοδοξία και τις έννοιες της δικής του υπέρτατης σημασίας, λαϊκοί μου σύντροφοι! Ένας άνθρωπος σκέφτεται πολύ τον εαυτό του για κάποιον λόγο, ένας άλλος για κάποιον άλλο λόγο. Ο ένας υπερηφανεύεται ότι είναι δέκα εκατοστά ψηλότερος από τον άλλον, ένας άλλος είναι χαρούμενος απλώς και μόνο επειδή θεωρεί τον εαυτό του πιο εμφανίσιμο από τον πρώτο. Ένας άλλος άνδρας πιστεύει ότι φαίνεται ακόμα καλύτερος επειδή οι πρόγονοί του φαίνονταν ήδη καλύτεροι - τίποτα δεν έχει αποδειχθεί, φυσικά. Ωστόσο, ένας άλλος άνδρας θεωρεί ότι έχει ένα πλεονέκτημα επειδή στιγμιαία το πορτοφόλι του είναι πιο γεμάτο από αυτό ενός άλλου. Λέω «στιγμιαία» γιατί η</p>

		<p>εμπειρία έχει δείξει ότι αυτό το φαινόμενο είναι ως επί το πλείστον βραχύβιο. Ένας άλλος άνδρας λέει ακόμη: «Έχω αποφοιτήσει από περισσότερες τάξεις από εσάς. Έχεις πτυχία σαν αυτά που έχω εγώ;» -« Όχι.» - «Επομένως, αξίζω περισσότερο από σένα. Τα πτυχία μου το αποδεικνύουν ολοκληρωτικά». Έτσι η ιστορία συνεχίζεται. Τόσοι πολλοί άνδρες έχουν εξαιρετικά σημαντικά πτυχία που παρέχουν τη βάση για τη δική τους προσωπική έκφραση αλαζονείας.</p>
	(2)	<p>Στη Γερμανία, είμαστε περήφανοι που έχουμε άνδρες επικεφαλής του κράτους μας που μπορούν να αντέξουν κάθε είδους «διανοητική» σύγκριση με τους εκπροσώπους οποιουδήποτε άλλου κράτους. Πάνω από την ελευθερία του ατόμου, όμως, βρίσκεται η ελευθερία του λαού μας. Η ελευθερία του Ράιχ έχει προτεραιότητα και των δύο. Η εντολή της στιγμής αυτής είναι η εξασφάλιση του γερμανικού ζωτικού χώρου. Δε χρειάζεται να τονίσω ότι αγαπάμε την ειρήνη πάνω από όλα.</p>
	(3)	<p>Λοιπόν, τουλάχιστον, μπορούμε να χαιρόμαστε που έχουμε απαλλαγεί από αυτά. Το πώς θα τα χειριστούν οι άνθρωποι εκεί, αυτό είναι πραγματικά δικό τους πρόβλημα. Θα φροντίσουμε αυτά τα θέματα να μην αποτελούν πραγματική απειλή για εμάς. Έχω λάβει τις απαραίτητες προφυλάξεις.</p>
	(4)	<p>Ακόμα θυμάμαι έντονα τους πολιτικούς «φίλους» μου από τις ημέρες πριν από την άνοδό μας στην εξουσία. Αυτοί οι σύντροφοι πάντα επέμεναν ότι δεν γνωρίζουν Πατρίδα. Και, πράγματι, αυτό είναι αλήθεια καθώς είναι Εβραίοι και δεν έχουν καμία σχέση με εμάς. Αυτοί οι τύποι επιβεβαιώνουν τώρα τις στάσεις τους και τις παλιές τους υποσχέσεις: έχουν ξεκινήσει μια εκστρατεία μίσους εναντίον της Γερμανίας την οποία επιδιώκουν με όλες τους τις δυνάμεις.</p>
	(5)	<p>Επομένως, έχω άφθονους λόγους να επιθυμώ την ειρήνη.</p>
	5 (4)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	<p>Και μια ακόμα μεγαλύτερη επίγνωση: αυτό απαιτεί μια λαϊκή κοινότητα, ακόμα κι αν το αίμα από μόνο του είναι ανεπαρκές για αυτό.</p>
	(2)	<p>Και για οποιονδήποτε δεν καταφέρνει να το καταλάβει - δεν έχω ιδέα πού μπορεί να κρύβεται - η στάση του έξω κόσμου απέναντί μας θα πρέπει να χρησιμεύσει ως άφθονη απόδειξη. Πώς συμπεριφέρονται αυτοί οι άνθρωποι απέναντί μας; Τι να περιμένουμε από αυτούς; Δεν είναι αυτοί για άλλη μια φορά οι ίδιοι</p>

		υποστηρικτές μιας στρατηγικής περικύκλωσης, οι ίδιοι άνθρωποι που δεν ήξεραν τίποτα παρά μόνο μίσος το έτος 1914; Ναι, πράγματι, είναι για άλλη μια φορά η ίδια κλίκα των πολεμοκάπηλων που μας στοίχειωνε τότε ήδη. Τι να περιμένουμε από αυτούς, λαϊκοί μου σύντροφοι;
	(3)	Πιστεύω ότι είναι απαραίτητο όλοι οι Γερμανοί να ρίξουν στη θάλασσα αυτές τις γελοίες προκαταλήψεις στον βαθμό που τα απομεινάρια τους να μην υπάρχουν πια. Είναι επιτακτική ανάγκη να ενωθούμε με την πεποίθηση ότι μαζί και ενωμένοι μπορούμε να αντιμετωπίσουμε κάθε κίνδυνο.
	(4)	Αλλά μερικές εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι πρέπει απλώς να το πάρουν αυτό πάνω τους και να το πάρουν μόνοι τους. Επομένως, ένας άλλος μπορεί σίγουρα να αναλάβει ο ίδιος να πάρει το φτυάρι. Και θα σηκώσει αυτό το φτυάρι. Και αυτό αναδεικνύει το προβληματικό θέμα της ελευθερίας.
	6 (13)	Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Τα θεμέλια για τη ζωή ενός λαού δε βρίσκονται σε δόγματα και θεωρίες, αλλά στον ζωτικό του χώρο, σε αυτά που του παρέχει η γη για συντήρηση. Ως εκ τούτου, ο ζωτικός χώρος δεν μπορεί να θεωρηθεί ξεχωριστός από το βιοτικό επίπεδο ενός λαού. Και αυτός ο ζωτικός χώρος δεν είναι αρκετός από μόνος του - και αυτό είναι επίσης μια πραγματικά επαναστατική συνειδητοποίηση - πρέπει να συμπληρώνεται από την προκοπή ενός λαού, την ενέργειά του και την ικανότητά του να καταφέρει να αξιοποιήσει στο έπακρο τον ζωτικό του χώρο.
	(2)	Λαϊκοί σύντροφοι! Κανένας ηγέτης δεν μπορεί να έχει μεγαλύτερη δύναμη από αυτή που του δίνουν οι οπαδοί του. Τι είμαι χωρίς εσάς; Αν μου αρνηθείτε την ομόφωνη αλληλεγγύη σας, τι να κάνω; Είμαι μόνο ένας άντρας. Μπορώ να κατέχω τη μεγαλύτερη δυνατή καλή θέληση - η θέλησή μου δεν έχει μεγαλύτερη αξία για εσάς από τη θέλησή σας για μένα!
	(3)	Πόσο ασήμαντες είναι όλες οι άλλες μάταιες διαφορές στη ζωή μας εν όψει αυτού! Πόσο εύκολα ξεγελιέται το άτομο από τη ματαιοδοξία και τις έννοιες της δικής του υπέρτατης σημασίας, λαϊκοί μου σύντροφοι! Ένας άνθρωπος σκέφτεται πολύ τον εαυτό του για κάποιον λόγο, ένας άλλος για κάποιον άλλο λόγο. Ο ένας υπερηφανεύεται ότι είναι δέκα εκατοστά ψηλότερος από τον άλλον, ένας άλλος είναι χαρούμενος απλώς και μόνο επειδή θεωρεί τον εαυτό του πιο εμφανίσιμο

		<p>από τον πρώτο. Ένας άλλος άνδρας πιστεύει ότι φαίνεται ακόμα καλύτερος επειδή οι πρόγονοί του φαίνονταν ήδη καλύτεροι - τίποτα δεν έχει αποδειχθεί, φυσικά. Ωστόσο, ένας άλλος άνδρας θεωρεί ότι έχει ένα πλεονέκτημα επειδή στιγμιαία το πορτοφόλι του είναι πιο γεμάτο από αυτό ενός άλλου. Λέω «στιγμιαία» γιατί η εμπειρία έχει δείξει ότι αυτό το φαινόμενο είναι ως επί το πλείστον βραχύβιο. Ένας άλλος άνδρας λέει ακόμη: «Έχω αποφοιτήσει από περισσότερες τάξεις από εσάς. Έχεις πτυχία σαν αυτά που έχω εγώ;» -« Όχι.» - «Επομένως, αξίζω περισσότερο από σένα. Τα πτυχία μου το αποδεικνύουν ολοκληρωτικά». Έτσι η ιστορία συνεχίζεται. Τόσοι πολλοί άνδρες έχουν εξαιρετικά σημαντικά πτυχία που παρέχουν τη βάση για τη δική τους προσωπική έκφανση αλαζονείας.</p>
	(4)	<p>Πόσο γελοία είναι όλα αυτά εν όψει της κοινής μοίρας που όλοι μοιραζόμαστε και που κρέμεται τόσο επιτακτικά πάνω από τα κεφάλια όλων μας! Δεν έχει καμία σημασία μπροστά στη μοναδική αλήθεια ότι όλοι μας είτε ενωνόμαστε στον αγώνα μας για να επιβιώσουμε είτε ας χαθούμε μαζί. Αυτό ισχύει εξίσου για τον άνδρα με το λεγόμενο πιο παχύ πορτοφόλι όσο και για τον άνδρα με βαρύτερο οικογενειακό όνομα και τους προγόνους του, καθώς και για τον άνδρα με τη δήθεν πιο ενδεδεγμένη εκπαίδευση. Καλώς ή κακώς, όλοι αλληλοεξαρτόμαστε.</p>
	(5)	<p>Πιστεύω ότι είναι απαραίτητο όλοι οι Γερμανοί να ρίξουν στη θάλασσα αυτές τις γελοίες προκαταλήψεις στον βαθμό που τα απομεινάρια τους να μην υπάρχουν πια. Είναι επιτακτική ανάγκη να ενωθούμε με την πεποίθηση ότι μαζί και ενωμένοι μπορούμε να αντιμετωπίσουμε κάθε κίνδυνο.</p>
	(6)	<p>Ενωμένοι στεκόμαστε διαιρεμένοι πέφτουμε. Ως εκ τούτου, επιθυμούμε να εκπαιδεύσουμε τον λαό μας σε αυτό το πνεύμα. Και αν ένα από αυτά τα πεισματάρικα γέρικα κεφάλια με οδηγεί στην απόγνωση, τότε το μόνο που χρειάζεται να κάνω είναι να κοιτάξω τον γιο του για να ανακτήσω την ελπίδα.</p>
	(7)	<p>Ακόμα κι αν έχει χαθεί κάθε ελπίδα με μερικούς από αυτούς τους παλιούς ταραχοποιούς, η νεολαία τους έχει ήδη ξεπεράσει-δόξα τον Κύριο! Αυτή η νεολαία αντιπροσωπεύει μια νέα φυλή ανθρώπου, τον τύπο που ελπίζουμε να εισαγάγουμε στο μέλλον. Κάνουμε ό,τι μπορεί να γίνει σε αυτό το εκπαιδευτικό εγχείρημα. Είναι αλήθεια ότι μερικές φορές παραβλέπουμε τη λεγόμενη ελευθερία του ατόμου στη διαδικασία. Μπορώ εύκολα να φανταστώ τον έναν ή τον άλλον να λέει: «Με ξεπερνάω γιατί ο γιος μου πρέπει να υπηρετήσει στην</p>

		εργατική υπηρεσία μόλις τώρα. Γεννήθηκε για κάτι μεγαλύτερο από αυτό. Γιατί να τρέχει τώρα με το φτυάρι στο χέρι; Δεν θα ήταν καλύτερα να ασκούσε τις δυνάμεις της διάνοιάς του;» Πραγματικά, τι ακριβώς καταλαβαίνεις ως «διάνοια», αγαπητέ μου φίλε; Εάν το αγόρι σας περάσει έξι μήνες στη Δύση κρατώντας το όπλο του για χάρη της Γερμανίας, μπορεί κάλλιστα να είναι ότι προσφέρει στη Γερμανία μεγαλύτερη υπηρεσία από ότι θα μπορούσε η «διάνοιά» σας σε μια ζωή.
	(8)	Ελευθερία; Εφόσον τα συμφέροντα της λαϊκής κοινότητας επιτρέπουν την άσκηση της ελευθερίας από το άτομο, θα του παρέχεται αυτή η ελευθερία. Η ελευθερία του ατόμου τελειώνει εκεί που αρχίζει να βλάπτει τα συμφέροντα της συλλογικότητας.
	(9)	Στη Γερμανία, είμαστε περήφανοι που έχουμε άνδρες επικεφαλής του κράτους μας που μπορούν να αντέξουν κάθε είδους «διανοητική» σύγκριση με τους εκπροσώπους οποιουδήποτε άλλου κράτους. Πάνω από την ελευθερία του ατόμου, όμως, βρίσκεται η ελευθερία του λαού μας. Η ελευθερία του Ράιχ έχει προτεραιότητα και των δύο. Η εντολή της στιγμής αυτής είναι η εξασφάλιση του γερμανικού ζωτικού χώρου. Δε χρειάζεται να τονίσω ότι αγαπάμε την ειρήνη πάνω από όλα.
	(10)	Θα ήταν πιο έξυπνο, έτσι πιστεύω, αν είχαν εισαγάγει γερμανικά προϊόντα αντί για τους πιο κατώτερους Γερμανούς υπηκόους.
	(11)	Και εγώ; Οπλίζομαι με όλη μου τη δύναμη! Λατρεύω την ειρήνη. Η δουλειά μου ίσως το πιστοποιεί καλύτερα αυτό. Και σε αυτό διαφέρω από αυτούς τους πολεμοκάπηλους.
	(12)	Επομένως, έχω άφθονους λόγους να επιθυμώ την ειρήνη.
	(13)	Και θα καταλάβετε, ότι δεν μπορώ να βασιστώ σε ισχυρισμούς ή δηλώσεις ανθρώπων που οι ίδιοι είναι αμειβόμενοι υπηρέτες αυτών των πολεμοκάπηλων. Όχι, όντως, βασίζομαι αποκλειστικά στο γερμανικό μου λαό- σ' εσάς! Καλύτερα ασφαλείς παρά περίλυποι. Μια διακήρυξη της Κοινωνίας των Εθνών είναι πολύ καλή, αλλά προτιμώ η ελευθερία μας να είναι εγγυημένη από τις πολύ πιο αξιόπιστες οχυρώσεις που προστατεύουν τη Γερμανία στη Δύση.
	7 (9)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα

	(1)	Και μια ακόμα μεγαλύτερη επίγνωση: αυτό απαιτεί μια λαϊκή κοινότητα, ακόμα κι αν το αίμα από μόνο του είναι ανεπαρκές για αυτό.
	(2)	Πόσο γελοία είναι όλα αυτά εν όψει της κοινής μοίρας που όλοι μοιραζόμαστε και που κρέμεται τόσο επιτακτικά πάνω από τα κεφάλια όλων μας! Δεν έχει καμία σημασία μπροστά στη μοναδική αλήθεια ότι όλοι μας είτε ενωνόμαστε στον αγώνα μας για να επιβιώσουμε είτε ας χαθούμε μαζί. Αυτό ισχύει εξίσου για τον άνδρα με το λεγόμενο πιο παχύ πορτοφόλι όσο και για τον άνδρα με βαρύτερο οικογενειακό όνομα και τους προγόνους του, καθώς και για τον άνδρα με τη δήθεν πιο ενδεδεχθή εκπαίδευση. Καλώς ή κακώς, όλοι αλληλοεξαρτόμαστε.
	(3)	Ενωμένοι στεκόμαστε διαιρεμένοι πέφτουμε. Ως εκ τούτου, επιθυμούμε να εκπαιδεύσουμε τον λαό μας σε αυτό το πνεύμα. Και αν ένα από αυτά τα πεισματάρικα γέρικα κεφάλια με οδηγεί στην απόγνωση, τότε το μόνο που χρειάζεται να κάνω είναι να κοιτάξω τον γιο του για να ανακτήσω την ελπίδα.
	(4)	Και, πάνω απ' όλα: έχει συμβάλει στο να ξεπεραστεί η χειρότερη δυνατή μορφή «διανοητικής» σύγχυσης, δηλαδή των εσωτερικών καταγμάτων μέσα σε έναν λαό. Φυσικά, δεν μπορούμε απλά να πούμε: «Α, αν δε θέλει, δε χρειάζεται να δουλέψει». Πιστεύετε πραγματικά ότι η εργασία σε ένα χημικό εργοστάσιο σε μια από τις δημοκρατίες είναι κάτι τόσο απείρως πιο ευχάριστο; Μην έρθεις να μου πεις: «Α, αλήθεια, αυτή είναι η μαγεία της δουλειάς που μυρίζει τόσο δελεαστικά». Σίγουρα όχι! Βρωμάει, αγαπητοί μου κύριοι!
	(5)	Στη Γερμανία, είμαστε περήφανοι που έχουμε άνδρες επικεφαλής του κράτους μας που μπορούν να αντέξουν κάθε είδους «διανοητική» σύγκριση με τους εκπροσώπους οποιουδήποτε άλλου κράτους. Πάνω από την ελευθερία του ατόμου, όμως, βρίσκεται η ελευθερία του λαού μας. Η ελευθερία του Ράιχ έχει προτεραιότητα και των δύο. Η εντολή της στιγμής αυτής είναι η εξασφάλιση του γερμανικού ζωτικού χώρου. Δε χρειάζεται να τονίσω ότι αγαπάμε την ειρήνη πάνω από όλα.
	(6)	Και θα καταλάβετε, ότι δεν μπορώ να βασιστώ σε ισχυρισμούς ή δηλώσεις ανθρώπων που οι ίδιοι είναι αμειβόμενοι υπηρέτες αυτών των πολεμοκάπηλων. Όχι, όντως, βασίζομαι αποκλειστικά στο γερμανικό μου λαό- σ' εσάς! Καλύτερα ασφαλείς παρά περίλυποι. Μια διακήρυξη της Κοινωνίας των Εθνών είναι πολύ

		καλή, αλλά προτιμώ η ελευθερία μας να είναι εγγυημένη από τις πολύ πιο αξιόπιστες οχυρώσεις που προστατεύουν τη Γερμανία στη Δύση.
	(7)	Υπάρχει ο Γερμανός αγρότης που πιστά και γενναία μας εξασφαλίζει ψωμί οργώνοντας τα στρέμματά του επιμελώς και τίμια. Υπάρχει ο Γερμανός εργάτης που, πιστά και γενναία, πηγαίνει να δουλέψει στο εργοστάσιο για να εξασφαλίσει άλλα καταναλωτικά αγαθά για εμάς με ειλικρίνεια και τιμιότητα. Αυτή είναι η βάση της ύπαρξής μας.
	(8)	Καθώς αναλογιζόμαστε το τεράστιο έργο που έγινε τα τελευταία έξι χρόνια, τότε πιστεύω ότι έχουμε το δικαίωμα να ορίζουμε μια ημέρα μια φορά το χρόνο κατά την οποία θα ενωθούμε για να γιορτάσουμε αυτό που ονομάζουμε γερμανική λαϊκή κοινότητα. Διότι αυτό μεταδίδει το νόημα της Πρωτομαγιάς: ημέρα για τον εορτασμό του έργου των Γερμανών στις πόλεις και στην ύπαιθρο· μια μέρα για να γιορτάσουμε τον δημιουργικό άνθρωπο· μια μέρα για να γιορτάσουμε τη λαϊκή μας κοινότητα. Το κίνημά μου εγγυάται τη σωστή εκπαίδευση του λαού μας!
	(9)	Και, όλους εσάς που σας χαιρετώ αυτή τη στιγμή, εσείς εκατομμύρια Γερμανοί στις πόλεις και στην ύπαιθρο, εσείς που αποτελείτε τη γερμανική λαϊκή κοινότητα, είστε οι εγγυητές ότι δε θα καταρρεύσει ποτέ ξανά εσωτερικά! Στο μεγάλο Γερμανικό Ράιχ μας και στον λαό μας, σε Ανατολή και Δύση, και σε Βορρά και Νότο: Ζήτω η Νίκη
	9 (3)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Λαϊκοί σύντροφοι! Κανένας ηγέτης δεν μπορεί να έχει μεγαλύτερη δύναμη από αυτή που του δίνουν οι οπαδοί του. Τι είμαι χωρίς εσάς; Αν μου αρνηθείτε την ομόφωνη αλληλεγγύη σας, τι να κάνω; Είμαι μόνο ένας άντρας. Μπορώ να κατέχω τη μεγαλύτερη δυνατή καλή θέληση - η θέλησή μου δεν έχει μεγαλύτερη αξία για εσάς από τη θέλησή σας για μένα!
	(2)	Και εγώ; Οπλίζομαι με όλη μου τη δύναμη! Λατρεύω την ειρήνη. Η δουλειά μου ίσως το πιστοποιεί καλύτερα αυτό. Και σε αυτό διαφέρω από αυτούς τους πολεμοκάπηλους.
	(3)	Και θα καταλάβετε, ότι δεν μπορώ να βασιστώ σε ισχυρισμούς ή δηλώσεις ανθρώπων που οι ίδιοι είναι αμειβόμενοι υπηρέτες αυτών των πολεμοκάπηλων. Όχι, όντως, βασίζομαι αποκλειστικά στο γερμανικό μου λαό- σ' εσάς! Καλύτερα

		ασφαλείς παρά περίλυποι. Μια διακήρυξη της Κοινωνίας των Εθνών είναι πολύ καλή, αλλά προτιμώ η ελευθερία μας να είναι εγγυημένη από τις πολύ πιο αξιόπιστες οχυρώσεις που προστατεύουν τη Γερμανία στη Δύση.
	10 (1)	Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
	(1)	Ακόμα κι αν έχει χαθεί κάθε ελπίδα με μερικούς από αυτούς τους παλιούς ταραχοποιούς, η νεολαία τους έχει ήδη ξεπεράσει-δόξα τον Κύριο! Αυτή η νεολαία αντιπροσωπεύει μια νέα φυλή ανθρώπου, τον τύπο που ελπίζουμε να εισαγάγουμε στο μέλλον. Κάνουμε ό,τι μπορεί να γίνει σε αυτό το εκπαιδευτικό εγχείρημα. Είναι αλήθεια ότι μερικές φορές παραβλέπουμε τη λεγόμενη ελευθερία του ατόμου στη διαδικασία. Μπορώ εύκολα να φανταστώ τον έναν ή τον άλλον να λέει: «Με ξεπερνάω γιατί ο γιος μου πρέπει να υπηρετήσει στην εργατική υπηρεσία μόλις τώρα. Γεννήθηκε για κάτι μεγαλύτερο από αυτό. Γιατί να τρέχει τώρα με το φτυάρι στο χέρι; Δεν θα ήταν καλύτερα να ασκούσε τις δυνάμεις της διάνοιάς του;» Πραγματικά, τι ακριβώς καταλαβαίνεις ως «διάνοια», αγαπητέ μου φίλε; Εάν το αγόρι σας περάσει έξι μήνες στη Δύση κρατώντας το όπλο του για χάρη της Γερμανίας, μπορεί κάλλιστα να είναι ότι προσφέρει στη Γερμανία μεγαλύτερη υπηρεσία από ότι θα μπορούσε η «διάνοιά» σας σε μια ζωή.
	11 (6)	Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης
	(1)	Λαϊκοί σύντροφοι! Κανένας ηγέτης δεν μπορεί να έχει μεγαλύτερη δύναμη από αυτή που του δίνουν οι οπαδοί του. Τι είμαι χωρίς εσάς; Αν μου αρνηθείτε την ομόφωνη αλληλεγγύη σας, τι να κάνω; Είμαι μόνο ένας άντρας. Μπορώ να κατέχω τη μεγαλύτερη δυνατή καλή θέληση - η θέλησή μου δεν έχει μεγαλύτερη αξία για εσάς από τη θέλησή σας για μένα!
	(2)	Σε αυτή την περίπτωση, η ελευθερία του λαού έχει προτεραιότητα έναντι της ελευθερίας του ατόμου. Παρεμπιπτόντως, σε κανένα άλλο κράτος η πνευματική εργασία δεν εκτιμάται τόσο πολύ όσο στη δική μας. Πιστεύω ότι αυτό είναι εμφανές ήδη στην ηγεσία του.
	(3)	Στη Γερμανία, είμαστε περήφανοι που έχουμε άνδρες επικεφαλής του κράτους μας που μπορούν να αντέξουν κάθε είδους «διανοητική» σύγκριση με τους εκπροσώπους οποιουδήποτε άλλου κράτους. Πάνω από την ελευθερία του ατόμου, όμως, βρίσκεται η ελευθερία του λαού μας. Η ελευθερία του Ράιχ έχει

		προτεραιότητα και των δύο. Η εντολή της στιγμής αυτής είναι η εξασφάλιση του γερμανικού ζωτικού χώρου. Δε χρειάζεται να τονίσω ότι αγαπάμε την ειρήνη πάνω από όλα.
	(4)	Και θα καταλάβετε, ότι δεν μπορώ να βασιστώ σε ισχυρισμούς ή δηλώσεις ανθρώπων που οι ίδιοι είναι αμειβόμενοι υπηρέτες αυτών των πολεμοκάπηλων. Όχι, όντως, βασίζομαι αποκλειστικά στο γερμανικό μου λαό- σ' εσάς! Καλύτερα ασφαλείς παρά περίλυποι. Μια διακήρυξη της Κοινωνίας των Εθνών είναι πολύ καλή, αλλά προτιμώ η ελευθερία μας να είναι εγγυημένη από τις πολύ πιο αξιόπιστες οχυρώσεις που προστατεύουν τη Γερμανία στη Δύση.
	(5)	Υπάρχει ο Γερμανός αγρότης που πιστά και γενναία μας εξασφαλίζει ψωμί οργώνοντας τα στρέμματά του επιμελώς και τίμια. Υπάρχει ο Γερμανός εργάτης που, πιστά και γενναία, πηγαίνει να δουλέψει στο εργοστάσιο για να εξασφαλίσει άλλα καταναλωτικά αγαθά για εμάς με ειλικρίνεια και τιμιότητα. Αυτή είναι η βάση της ύπαρξής μας.
	(6)	Και, όλους εσάς που σας χαιρετώ αυτή τη στιγμή, εσείς εκατομμύρια Γερμανοί στις πόλεις και στην ύπαιθρο, εσείς που αποτελείτε τη γερμανική λαϊκή κοινότητα, είστε οι εγγυητές ότι δε θα καταρρεύσει ποτέ ξανά εσωτερικά! Στο μεγάλο Γερμανικό Ράιχ μας και στον λαό μας, σε Ανατολή και Δύση, και σε Βορρά και Νότο: Ζήτω η Νίκη!

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1940 1 Λαϊκοί σύντροφοι - εργάτες	12 (96)	
	1 (15)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Ογδόντα πέντε εκατομμύρια Γερμανοί έχουν, ως βάση ζωής, μόλις 600.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα -και αυτό μόνο χάρη στην παρέμβασή μας- πάνω στην οποία πρέπει να φτιάξουν τη ζωή τους, και σαράντα έξι εκατομμύρια Άγγλοι έχουν σαράντα εκατομμύρια τετραγωνικά χιλιόμετρα!
	(2)	Και, λαϊκοί μου σύντροφοι , πιστεύω ότι έγινε γνωστό ότι έχω σχέδια ουσίας, όμορφα και υπέροχα σχέδια για τον λαό μου. Έχω τη φιλοδοξία να κάνω τον γερμανικό λαό πλούσιο, τα γερμανικά εδάφη όμορφα.
	(3)	Εύχομαι να ανέβει το βιοτικό επίπεδο του ατόμου. Εύχομαι να αναπτύξουμε την πιο όμορφη και καλύτερη κουλτούρα. Εύχομαι το θέατρο να είναι μια απόλαυση προσιτή για όλο τον λαό και όχι μόνο για τα ανώτερα στρώματα των δέκα χιλιάδων όπως στην Αγγλία. Πέρα από αυτό, εύχομαι το σύνολο του γερμανικού πολιτισμού να ωφελήσει τον λαό.

(4)		Αυτά ήταν τεράστια σχέδια που διαθέταμε και για την πραγματοποίησή τους χρειαζόμουν ανθρώπινο δυναμικό. Ο οπλισμός απλώς απομακρύνει τους άντρες. Έκανα προτάσεις για περιορισμό του οπλισμού.
(5)		Αλλά αν αυτοί οι κύριοι έχουν στόχο να εξαλείψουν το εθνικοσοσιαλιστικό κράτος, να διαλύσουν τον γερμανικό λαό και να τον διασπάσουν ξανά σε χίλια κομμάτια και ούτω καθεξής, όπως έλεγαν και σήμαιναν οι πολεμικοί τους στόχοι, τότε θα έρθουν αντιμέτωποι με μια έκπληξη αυτή τη φορά. Και πιστεύω ότι έχουν έρθει ήδη αντιμέτωποι με μια έκπληξη.
(6)		Και όλοι έζησαν με τη σκέψη: σήμερα έχουμε μια γραμμή Maginot εδώ. Πώς θα το ξεπεράσουμε αυτό; Πόσο θα κοστίζει πάνω από όλα σε αίμα, σε θυσίες και πόσο αργά θα πάει; Και σε έξι εβδομάδες τελείωσε και αυτή η εκστρατεία ! Το Βέλγιο, η Ολλανδία και η Γαλλία καταρρίφθηκαν, η ακτή της Μάγχης καταλήφθηκε, τα στρατεύματά μας εγκαταστάθηκαν εκεί, οι βάσεις μας δημιουργήθηκαν, και εδώ επίσης μπορώ να πω: καμία δύναμη στη γη δεν μπορεί να μας διώξει από αυτά τα κατακτημένα εδάφη παρά τη θέλησή μας!
(7)		Σήμερα είμαστε καλά προετοιμασμένοι για οποιαδήποτε περίπτωση. Η Αγγλία μπορεί να κάνει ό,τι θέλει. Κάθε βδομάδα, θα της δίνονται και άλλα εκκωφαντικά χτυπήματα, και αν επιδιώξει να αποκτήσει έδαφος στην ήπειρο, τότε θα πρέπει να επαναπροσδιορίσουμε τη σχέση μας. Και ξέρω: δεν έχουμε ξεχάσει τίποτα! Ελπίζω και οι Άγγλοι να μην έχουν ξεχάσει τίποτα. Και η μάχη στον αέρα: Δεν το ήθελα, το αναλάβαμε, το κάναμε μέχρι το τέλος! Δεν το ήθελα. Πάντα πάλευα ενάντια σ' αυτό. Κατά τη διάρκεια ολόκληρης της εκστρατείας στην Πολωνία δεν καταφύγαμε σε αυτό. Δεν είχα νυχτερινές επιθέσεις. Στο Λονδίνο είπαν: «Ναι, γιατί δεν μπορούν να πετάξουν τη νύχτα». Λοιπόν, αν μπορούμε ή όχι να πετάξουμε τη νύχτα, μάλλον έχουν αποφασίσει εκείνοι στο μεταξύ. Αλλά τη νύχτα δεν μπορείτε να στοχεύσετε σωστά.
(8)		Και έτσι θα παραμείνει και στο μέλλον. Δε στοχεύουμε να σημειώνουμε επιτυχίες για χάρη του κύρους, ούτε εξαπολύουμε επιθέσεις για χάρη του κύρους, αλλά μάλλον θέλουμε να καθοδηγούμαστε αποκλειστικά από ζοφερές, στρατιωτικές σκέψεις.

	(9)	Δεν επιθυμώ να κάνω πόλεμο, αλλά αν με αναγκάσουν, τότε θα τον κάνω μέχρι την τελευταία μου πνοή. Και μπορώ να το κάνω σήμερα γιατί ξέρω ότι ολόκληρος ο γερμανικός λαός στέκεται πίσω μου.
	(10)	Το ανακοίνωσα στις 3 Σεπτεμβρίου 1939 ότι ο χρόνος δε θα μας κατακτήσει, ότι καμία οικονομική δυσκολία δε θα μας φθείρει και ότι ακόμη λιγότερο τα όπλα μπορούν να μας κατακτήσουν. Αυτό είναι αδύνατο! Αυτή η συνειδητοποίηση εγγυάται τη στάση του γερμανικού λαού. Και αυτή η συνειδητοποίηση θα αποφέρει πλούσιους καρπούς και για τον γερμανικό λαό στο μέλλον. Αφού κερδίσαμε αυτόν τον πόλεμο, τότε δεν τον κέρδισαν λίγοι βιομήχανοι ή εκατομμυριούχοι, ή λίγοι καπιταλιστές, ή λίγοι αριστοκράτες, ή -δεν ξέρω τι-αστοί ή κάτι τέτοιο.
	(11)	Όλοι έχουμε υπέροχα σχέδια, τώρα ήδη, μεγάλα σχέδια που στοχεύουν σε ένα μόνο πράγμα: να φτιάξουμε το γερμανικό λαϊκό κράτος όλο και περισσότερο και να το διαμορφώνω όλο και περισσότερο να οδηγήσει περισσότερο τον γερμανικό λαό στη μεγάλη ιστορία της ζωής μας. Και να αντέξει οικονομικά όλα εκείνα τα πράγματα που κάνουν τη ζωή να αξίζει.
	(12)	Τώρα έχουμε αποφασίσει να καταρρίψουμε όλους τους περιορισμούς που εμποδίζουν το άτομο να αγωνίζεται για την εκπλήρωση των δυνατοτήτων του, να πάρει τη θέση που δικαιωματικά του ανήκει. Έχουμε τη σταθερή βούληση να οικοδομήσουμε ένα κοινωνικό κράτος που πρέπει να χρησιμεύσει και θα χρησιμεύσει ως παράδειγμα για όλα τα κοινωνικά στρώματα. Εκεί κυοφορούμε την τελική μας νίκη! Γιατί έχουμε δει σε τι οδηγεί με τους άλλους.
	(13)	Όταν τελειώσει αυτός ο πόλεμος, τότε η Γερμανία θα ξεκινήσει ένα μεγάλο εγχείρημα: μια κραυγή «Σήκω» θα αντηχεί στα γερμανικά εδάφη. Τότε ο γερμανικός λαός θα εγκαταλείψει την παραγωγή κανονιών και θα ξεκινήσει τους κόπους της ειρήνης και ένα νέο έργο ανοικοδόμησης για τη μάζα των εκατομμυρίων! Τότε θα δείξουμε στον κόσμο ακόμη πιο ξεκάθαρα ποιος είναι ο κυρίαρχος: κεφάλαιο ή παραγωγή! Και τότε από αυτόν τον μόχθο θα προκύψει το μεγάλο γερμανικό Ράιχ το οποίου ονειρευόταν κάποτε ένας μεγάλος Γερμανός ποιητής.
	(14)	Θα τους ανοίξει τον δρόμο στη ζωή. Όταν κάποιος μου λέει: «Αυτό είναι μια ουτοπία, μια ελπίδα!» - λαϊκοί μου σύντροφοι, όταν ξεκίνησα την πορεία μου το έτος 1919, ως άγνωστος, ανώνυμος στρατιώτης, τότε έπρεπε κι εγώ να φτιάξω για

		τον εαυτό μου μια ουτοπία με τη μεγαλύτερη ελπίδα. Πραγματοποιήθηκε! Αυτό που σχεδιάζω και θεωρώ ως στόχο μου που σήμερα ωχριά σε σύγκριση με αυτό που βρίσκεται πίσω μας όσον αφορά τα επιτεύγματα και την επιτυχία. Και θα επιτευχθεί πιο γρήγορα και πιο σίγουρα από ό,τι έχει επιτευχθεί μέχρι τώρα.
	(15)	Ο δρόμος από τον ανώνυμο, άγνωστο άνθρωπο στον Φύρερ του γερμανικού έθνους ήταν πιο δύσκολος από τον δρόμο από τον Φύρερ του γερμανικού έθνους στον σχεδιαστή μιας μεταγενέστερης ειρήνης! Κάποτε έπρεπε να πολεμήσω και να παλέψω για την εμπιστοσύνη σας για μιáμιση δεκαετία. Σήμερα μπορώ να παλέψω και να αγωνιστώ για τη Γερμανία χάρη σε αυτήν την εμπιστοσύνη. Και μια μέρα θα έρθει μια στιγμή που όλοι μας θα συμμετάσχουμε στον αγώνα για αυτό το Ράιχ με αυτοπεποίθηση, γιατί αυτό είναι το Ράιχ της ειρήνης, της εργασίας, της ευημερίας, του πολιτισμού, που θέλουμε να χτίσουμε και που τελικά θα καταφέρουμε να χτίσουμε. Σας ευχαριστώ!
	2 (10)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Αυτό είναι το πρώτο κράτος στη γερμανική μας ιστορία που, ως θέμα αρχής, εξάλειψε κάθε κοινωνική προκατάληψη για την ανάθεση κοινωνικών θέσεων, και αυτό όχι μόνο στην πολιτική ζωή.
	(2)	Πόσο συχνά τους έχω προσφέρει το χέρι μου για βοήθεια; Αμέσως μετά την άνοδό μου στην εξουσία. Γιατί τι σημαίνει οπλισμός; Καταβροχθίζει τόσο πολύ ανθρώπινο δυναμικό. Και ειδικά εγώ που θεωρώ την εργασία ως καθοριστικό παράγοντα, ήθελα να χρησιμοποιήσω γερμανικό εργατικό δυναμικό για άλλα σχέδια.
	(3)	Έχω κάνει ό,τι περνάει από το χέρι μου και εδώ, ό,τι μπορεί να κάνει ένας άντρας, σχεδόν σε σημείο αυτοεξευτελισμού, για να το αποφύγει. Έκανα τη μία προσφορά μετά την άλλη στους Άγγλους. Συζήτησα με τους διπλωμάτες τους εδώ και τους παρακάλεσα να είναι λογικοί. Αλλά δεν μπορούσε να γίνει τίποτα.
	(4)	Ανάμεσά σας, λαϊκοί μου σύντροφοι, υπάρχουν πολλοί παλιοί στρατιώτες του Παγκοσμίου Πολέμου. Και ξέρουν καλά τι σημαίνει χρόνος και απόσταση. Πολλοί από εσάς ήσασταν στην Ανατολή τότε. Όλα εκείνα τα ονόματα που μπορέσατε να διαβάσετε το έτος 1939 ήταν γνωστά σε εσάς από τότε. Ίσως πολλοί από εσάς να παρελάνατε σε κακές καιρικές συνθήκες ή κάτω από έναν καυτό ήλιο, τότε. Οι

		<p>δρόμοι ήταν ατελείωτοι. Και πόσο σκληρά ήταν όλα αυτά για τον αγώνα τότε. Πόσο κοστίζει σε αίμα να προχωράς χιλιόμετρο με το χιλιόμετρο! Και αυτή τη φορά, λαϊκοί μου σύντροφοι, καλύψαμε την απόσταση στην τρεχάλα! Δεκαοχτώ μέρες και το κράτος, που ήθελε να μας κομματιάσει μπροστά στο Βερολίνο, κατακτήθηκε! Και μετά ήρθε η βρετανική επίθεση στη Νορβηγία.</p>
	(5)	<p>Εν πάση περιπτώσει, ξυπνήσαμε ξαφνικά . Και μέσα σε λίγες μέρες εξασφαλίσαμε τη θέση μας μέχρι το Kirkenes, και δε χρειάζεται να σας πω πως μια θέση που θα πάρει ένας Γερμανός στρατιώτης δε θα την πάρει ποτέ κανένας άλλος στρατιώτης! Τότε αποφάσισαν να προχωρήσουν πιο έξυπνα και πιο γρήγορα στη Δύση, στην Ολλανδία και στο Βέλγιο, και αυτό οδήγησε στην έναρξη αυτής της επίθεσης που πολλοί έβλεπαν με φόβο, ειδικά μεταξύ των ηλικιωμένων μας. Ξέρω πολύ καλά τι πίστευαν πολλοί τότε. Είχαν ζήσει τον Παγκόσμιο Πόλεμο στη Δύση, τις μάχες του στη Φλάνδρα, στο Αρτουά και στο Βερντέν.</p>
	(6)	<p>Και όλοι έζησαν με τη σκέψη: σήμερα έχουμε μια γραμμή Maginot εδώ. Πώς θα το ξεπεράσουμε αυτό; Πόσο θα κοστίζει πάνω από όλα σε αίμα, σε θυσίες και πόσο αργά θα πάει; Και σε έξι εβδομάδες τελείωσε και αυτή η εκστρατεία ! Το Βέλγιο, η Ολλανδία και η Γαλλία καταρρίφθηκαν, η ακτή της Μάγχης καταλήφθηκε, τα στρατεύματά μας εγκαταστάθηκαν εκεί, οι βάσεις μας δημιουργήθηκαν, και εδώ επίσης μπορώ να πω: καμία δύναμη στη γη δεν μπορεί να μας διώξει από αυτά τα κατακτημένα εδάφη παρά τη θέλησή μας!</p>
	(7)	<p>Και τώρα, λαϊκοί μου σύντροφοι: αυτές οι θυσίες είναι σκληρές για τους ανθρώπους' για τη σύζυγο που έχασε τον άντρα της και μαζί του ό,τι πιο αγαπημένο έχει' και το ίδιο ισχύει για το παιδί που έχει χάσει τον πατέρα. Και η μάνα που θυσίασε το παιδί της, ή η νύφη ή ο εραστής που έπρεπε να αφήσει τον δικό της να φύγει, για να μην τον ξαναδεί' όλοι τους έχουν κάνει μεγάλες θυσίες. Αλλά όταν αθροίσουμε όλες αυτές τις απώλειες και τις συγκρίνουμε με τις θυσίες του Παγκοσμίου Πολέμου, όσο δύσκολες κι αν είναι για το άτομο. Σκεφτείτε μόνο : δεν είχαμε τόσους νεκρούς όσους η Γερμανία στον αγώνα κατά της Γαλλίας το 1870–71. Και μέσα από αυτές τις θυσίες έχουμε σπάσει τον κλοιό γύρω από τη Γερμανία. Ο αριθμός των τραυματιών είναι επίσης εξαιρετικά χαμηλός, μόνο ένα ποσοστό από αυτό που περιμέναμε.</p>

	(8)	<p>Διότι στάθηκε όρθιος αυτή τη φορά, για πρώτη φορά, όχι με την αίσθηση ότι είναι υπεράριθμος ή ότι έχει το κατώτερο όπλο. Σε όλες τις σφαίρες, τα όπλα μας ήταν τα καλύτερα! Αυτό είναι το επίτευγμά σας! Είναι το αποτέλεσμα της δεξιοτεχνίας, της επιμέλειάς σας, της τεχνογνωσίας σας και της αφοσίωσής σας! Και όταν εκατομμύρια γερμανικές οικογένειες εξακολουθούν να έχουν τον προμηθευτή τους σήμερα, και θα τον έχουν στο μέλλον, όταν αμέτρητοι πατέρες, αμέτρητες μητέρες, έχουν τους γιους τους, τότε αυτό το οφείλουν σε εσάς, εργάτες μου! Τους δώσατε τα όπλα με τα οποία μπόρεσαν να εξασφαλίσουν μια τέτοια νίκη. Όπλα που τους επιτρέπουν να έχουν τόση αυτοπεποίθηση που κάθε στρατιώτης ξέρει: δεν είμαστε μόνο οι καλύτεροι στρατιώτες στον κόσμο, έχουμε επίσης τα καλύτερα όπλα στον κόσμο, και αυτό όχι μόνο σήμερα, αλλά πολύ περισσότερο στο μέλλον ! Και αυτή είναι η διαφορά από τον Παγκόσμιο Πόλεμο. Αλλά όχι μόνο αυτό, αλλά κυρίως: ο Γερμανός στρατιώτης έχει τα δικά του πυρομαχικά αυτή τη φορά.</p>
	(9)	<p>Δεν ξέρω, λαϊκοί μου σύντροφοι, αλλά αν κάποιος αναλάβει να εξισορροπήσει τους λογαριασμούς μετά τον πόλεμο, μπορεί κάλλιστα να μου πει: «Κύριε, σπαταλήσατε χρήματα. Παρήχθησαν πυρομαχικά που δε χρησιμοποιήθηκαν! Όλα είναι ακόμα απλωμένα τριγύρω». Ναι, λαϊκοί μου σύντροφοι, έφτιαξα πυρομαχικά επειδή το έζησα ο ίδιος στον Παγκόσμιο Πόλεμο και επειδή ήθελα να αποφύγω αυτό που συνέβη. Και επειδή είπα: «Οι χειροβομβίδες μπορούν να αντικατασταθούν, οι βόμβες μπορούν να αντικατασταθούν, αλλά οι άνδρες ποτέ!» Και έτσι σε αυτόν τον αγώνα το πρόβλημα με τα πυρομαχικά δεν ήταν γενικά πρόβλημα, εκτός ίσως όταν επρόκειτο για την αντικατάστασή τους.</p>
	(10)	<p>Πιστεύω ότι θα είμαι ευγνώμων για εμένα που προτίμησα να περιμένω σε ορισμένες περιπτώσεις, και με αυτόν τον τρόπο γλίτωσα πολλές θυσίες. Και αυτό επίσης εμπεριέχεται στην ουσία του λαϊκού εθνικοσοσιαλιστικού κράτους, που ακόμα και στον πόλεμο, όπου δεν είναι απολύτως απαραίτητο, σώζει τους ανθρώπους και τους γλιτώνει - είναι τελικά οι δικοί μας λαϊκοί σύντροφοι. Και έτσι, ήδη στην πολωνική εκστρατεία, αποφύγαμε να εξαπολύσουμε πολλές επιθέσεις, προχωρώντας πολύ γρήγορα, γιατί ήμασταν πεπεισμένοι ότι οκτώ ή δεκατέσσερις μέρες αργότερα το πρόβλημα θα είχε λυθεί από μόνο του. Έχουμε σημειώσει πολλές φορές μεγάλες επιτυχίες χωρίς να χρειαστεί να θυσιάσουμε ούτε έναν άνθρωπο. Και αυτό έγινε και στη Δύση.</p>

3 (14)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα	
(1)		Οι ενδιαφερόμενοι λαοί είναι πρώτα απ' όλα ογδόντα πέντε εκατομμύρια Γερμανοί, σαράντα έξι εκατομμύρια Άγγλοι, σαράντα πέντε εκατομμύρια Ιταλοί και περίπου τριάντα επτά εκατομμύρια Γάλλοι που αποτελούν τον πυρήνα εκείνων των κρατών που διεξήγαγαν πόλεμο μεταξύ τους ή το κάνουν ακόμη και σήμερα .
(2)		Όταν συγκρίνω τα θεμέλια της ζωής αυτών των λαών, τότε τα ακόλουθα γεγονότα γίνονται ξεκάθαρα: σαράντα έξι εκατομμύρια Άγγλοι κυβερνούν και κυβερνούν ένα συνολικό συγκρότημα περίπου σαράντα εκατομμυρίων τετραγωνικών χιλιομέτρων σε αυτή τη γη.
(3)		Τριάντα επτά εκατομμύρια Γάλλοι κυβερνούν και διοικούν ένα συγκρότημα περίπου δέκα εκατομμυρίων τετραγωνικών χιλιομέτρων.
(4)		Σαράντα πέντε εκατομμύρια Ιταλοί έχουν μια έκταση, στον βαθμό που αυτή αποτελείται από εκμεταλλεύσιμη γη, μόλις μισού εκατομμυρίου τετραγωνικών χιλιομέτρων στη διάθεσή τους.
(5)		Μετά την ολοκλήρωση του Τριακονταετούς Πολέμου με τη Συνθήκη του Μίνστερ, ο λαός μας τελικά υποδιαιρέθηκε σε εκατοντάδες μικρά κράτη που χρησιμοποίησαν όλη τους τη δύναμη σε αγώνες το ένα εναντίον του άλλου. Πρίγκιπες και πριγκιπάτα, βασιλιάδες και κληρικοί αξιωματούχοι, υποστήριξαν τη διχόνοια μέσα στον λαό μας. Και τελικά , όταν φάνηκε ότι αυτή η καθαρά δυναστική διάλυση της δημόσιας σφαίρας μας μπορούσε να βρει ένα τέλος, τότε ήρθαν τα κόμματα, μετά ήρθαν οι κοσμοθεωρίες , για να συνεχίσουν, από την πλευρά τους, αυτό που κάποτε είχε ξεκινήσει.
(6)		Είναι κατανοητό όταν ένας Άγγλος λέει: «Δε θέλουμε να χαθεί ο κόσμος μας με κανέναν τρόπο». Και δικαίως. Ξέρουν πολύ καλά: δεν απειλούμε την αυτοκρατορία τους. Αλλά λένε και στον εαυτό τους, και δικαίως: «Αν αυτές οι ιδέες που είναι δημοφιλείς στη Γερμανία δεν ξεριζωθούν και εξαλειφθούν, θα έρθουν στον λαό μας, και αυτό είναι το πιο επικίνδυνο. Αυτό δεν το θέλουμε». Και αν ερχόταν έτσι, δε θα έκανε κακό. Αλλά είναι τόσο στενόμυαλοι όσο άλλοι κάποτε που ήταν εδώ μαζί μας.
(7)		Αυτοί οι Άγγλοι καπιταλιστές έχουν την ευκαιρία, να δώσουν ένα μόνο παράδειγμα, να βγάλουν μερίσματα εβδομήντα έξι, ογδόντα, ενενήντα πέντε, 140,

		160 τοις εκατό. Ναι φυσικά, λένε: «Αν αυτές οι γερμανικές μέθοδοι αποκτήσουν χρήματα ή νικήσουν, αυτό θα τελειώσει». Και αυτό είναι απολύτως σωστό. Αυτό δε θα το ανεχόμουν. Νομίζω ότι το έξι τοις εκατό είναι αρκετό, αλλά πρέπει να αφαιρέσουμε ξανά το μισό από αυτό το έξι τοις εκατό, και από το υπόλοιπο πρέπει να έχουμε τεκμηριωμένη απόδειξη ότι επανεπενδύθηκε προς το συμφέρον της λαϊκής κοινότητας.
	(8)	Αλλά ποιοι είναι οι άνθρωποι που ηγούνται της Αγγλίας για άλλη μια φορά σήμερα; Οι ίδιοι άνθρωποι που ταράζονταν ήδη πριν από τον Παγκόσμιο Πόλεμο. Είναι ο ίδιος ο Τσόρτσιλ, ο οποίος ήταν ήδη ο πιο χυδαίος πολεμοχαρής στον Παγκόσμιο Πόλεμο, και ο αείμνηστος Τσάμπερλεϊν που ταράχτηκε εξίσου τότε. Και όλο το κοινό που ανήκει εκεί, και φυσικά αυτός ο λαός που πάντα πιστεύει ότι με τις τρομπέτες της Ιεριχούς μπορεί να καταστρέψει τους λαούς. Αυτά είναι τα παλιά φαντάσματα που αναδύθηκαν για άλλη μια φορά!
	(9)	Ήθελαν πόλεμο και δεν έκαναν καμία προσπάθεια να το κρύψουν. Επί επτά χρόνια, ο Τσόρτσιλ δηλώνει: «Θέλω πόλεμο». Τώρα τον έχει!
	(10)	Ωστόσο, έπρεπε να ακούσω από εκείνους τους Άγγλους, που τα ξέρουν όλα, ότι ήμασταν υποτονικοί τον χειμώνα. Ένας μεγάλος πολιτικός με διαβεβαίωσε μάλιστα ότι έχασα «το τρένο». Ωστόσο, τα καταφέραμε ακριβώς στην ώρα για να επιβιβαστούμε, πριν προλάβουν οι Άγγλοι.
	(11)	Σήμερα είμαστε καλά προετοιμασμένοι για οποιαδήποτε περίπτωση. Η Αγγλία μπορεί να κάνει ό,τι θέλει. Κάθε βδομάδα, θα της δίνονται και άλλα εκκωφαντικά χτυπήματα, και αν επιδιώξει να αποκτήσει έδαφος στην ήπειρο, τότε θα πρέπει να επαναπροσδιορίσουμε τη σχέση μας. Και ξέρω: δεν έχουμε ξεχάσει τίποτα! Ελπίζω και οι Άγγλοι να μην έχουν ξεχάσει τίποτα. Και η μάχη στον αέρα: Δεν το ήθελα, το αναλάβαμε, το κάναμε μέχρι το τέλος! Δεν το ήθελα. Πάντα πάλευα ενάντια σ' αυτό. Κατά τη διάρκεια ολόκληρης της εκστρατείας στην Πολωνία δεν καταφύγαμε σε αυτό. Δεν είχα νυχτερινές επιθέσεις. Στο Λονδίνο είπαν: «Ναι, γιατί δεν μπορούν να πετάξουν τη νύχτα». Λοιπόν, αν μπορούμε ή όχι να πετάξουμε τη νύχτα, μάλλον έχουν αποφασίσει εκείνοι στο μεταξύ. Αλλά τη νύχτα δεν μπορείτε να στοχεύσετε σωστά.
	(12)	Τότε αυτός ο μεγάλος στρατηγός Τσόρτσιλ είχε τη φαινή ιδέα να εξαπολύσει απεριόριστο πόλεμο στον αέρα. Ξεκίνησε με το Freiburg-im-Breisgau. Ούτε ένα

		εργοστάσιο όπλων δεν καταστράφηκε, αλλά, σύμφωνα με τις αγγλικές ειδήσεις, όλα αυτά εδώ είναι απλώς ένα σεληνιακό τοπίο. Και ούτε ένα εργοστάσιο εξοπλισμών δεν έθεσαν εκτός λειτουργίας. Ωστόσο, κατάφεραν να χτυπήσουν πολλές άτυχες οικογένειες: γυναίκες και παιδιά. Ένας από τους αγαπημένους τους στόχους ήταν τα νοσοκομεία. Γιατί; Δε φαίνεται να υπάρχει εξήγηση. Εσείς οι ίδιοι το γνωρίζετε εδώ στο Βερολίνο, πόσο συχνά έριχναν βόμβες στα νοσοκομεία μας.
	(13)	Όλοι αυτοί οι ανόητοι που νόμιζαν ότι θα μπορούσαν να υπάρξουν ρήξεις ανάμεσά μας, έχουν ξεχάσει ότι το Τρίτο Ράιχ δεν είναι πια το Δεύτερο. Και ενωμένος ο γερμανικός λαός στέκεται πίσω μου σήμερα.
	(14)	Πριν από είκοσι χρόνια εξασφάλισαν μια φαινομενική νίκη. Και τι προέκυψε από αυτή τη νίκη; Τίποτα άλλο παρά μιζέρια και απελπισία. Η ανεργία προήλθε από αυτό. Έκαναν τον πόλεμο μόνο για την καταραμένη πλουτοκρατία, για μερικές δυναστείες χρηματοδοτών που διαχειρίζονται τις κεφαλαιαγορές τους, για μερικές εκατοντάδες που στο τέλος ελέγχουν αυτούς τους λαούς. Αυτό πρέπει να χρησιμεύσει ως μάθημα για όλους μας!
	4 (12)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Εύχομαι να ανέβει το βιοτικό επίπεδο του ατόμου. Εύχομαι να αναπτύξουμε την πιο όμορφη και καλύτερη κουλτούρα. Εύχομαι το θέατρο να είναι μια απόλαυση προσιτή για όλο τον λαό και όχι μόνο για τα ανώτερα στρώματα των δέκα χιλιάδων όπως στην Αγγλία. Πέρα από αυτό, εύχομαι το σύνολο του γερμανικού πολιτισμού να ωφελήσει τον λαό.
	(2)	Αλλά το μόνο που έκαναν ήταν να γελάσουν μαζί μου. [-] Διότι ήταν αρκετά ξεκάθαρο: τι ήμουν πριν από τον Παγκόσμιο Πόλεμο; Ένας άγνωστος, ανώνυμος άντρας. Τι ήμουν στον πόλεμο; Ένας μικρός, απλός στρατιώτης. Δε φέρω καμία ευθύνη για τον Παγκόσμιο Πόλεμο.
	(3)	Λυπάμαι που αυτοί οι λαοί, τους οποίους τόσο πολύ ήθελα να ενώσω, πρέπει να πολεμήσουν μεταξύ τους. Στα μάτια μου, θα μπορούσαν να έχουν κάνει μόνο καλό δουλεύοντας μεταξύ τους.
	(4)	Και τώρα, λαϊκοί μου σύντροφοι: αυτές οι θυσίες είναι σκληρές για τους ανθρώπους· για τη σύζυγο που έχασε τον άντρα της και μαζί του ό,τι πιο αγαπημένο έχει· και το ίδιο ισχύει για το παιδί που έχει χάσει τον πατέρα. Και η

		<p>μάννα που θυσιάσε το παιδί της, ή η νύφη ή ο εραστής που έπρεπε να αφήσει τον δικό της να φύγει, για να μην τον ξαναδεί· όλοι τους έχουν κάνει μεγάλες θυσίες. Αλλά όταν αθροίσουμε όλες αυτές τις απώλειες και τις συγκρίνουμε με τις θυσίες του Παγκοσμίου Πολέμου, όσο δύσκολες κι αν είναι για το άτομο. Σκεφτείτε μόνο : δεν είχαμε τόσους νεκρούς όσους η Γερμανία στον αγώνα κατά της Γαλλίας το 1870–71. Και μέσα από αυτές τις θυσίες έχουμε σπάσει τον κλοιό γύρω από τη Γερμανία. Ο αριθμός των τραυματιών είναι επίσης εξαιρετικά χαμηλός, μόνο ένα ποσοστό από αυτό που περιμέναμε.</p>
	(5)	<p>Και γι' αυτό ευχαριστούμε τους στρατιώτες μας που έχουν κατορθώσει τεράστια επιτεύγματα. Και ο Γερμανός στρατιώτης με τη σειρά του σας ευχαριστεί, οπλισμένοι εργάτες μου, για τα όπλα που του δώσατε!</p>
	(6)	<p>Πιστεύω ότι θα είμαι ευγνώμων για εμένα που προτίμησα να περιμένω σε ορισμένες περιπτώσεις, και με αυτόν τον τρόπο γλίτωσα πολλές θυσίες. Και αυτό επίσης εμπεριέχεται στην ουσία του λαϊκού εθνικοσοσιαλιστικού κράτους, που ακόμα και στον πόλεμο, όπου δεν είναι απολύτως απαραίτητο, σώζει τους ανθρώπους και τους γλιτώνει - είναι τελικά οι δικοί μας λαϊκοί σύντροφοι. Και έτσι, ήδη στην πολωνική εκστρατεία, αποφύγαμε να εξαπολύσουμε πολλές επιθέσεις, προχωρώντας πολύ γρήγορα, γιατί ήμασταν πεπεισμένοι ότι οκτώ ή δεκατέσσερις μέρες αργότερα το πρόβλημα θα είχε λυθεί από μόνο του. Έχουμε σημειώσει πολλές φορές μεγάλες επιτυχίες χωρίς να χρειαστεί να θυσιάσουμε ούτε έναν άνθρωπο. Και αυτό έγινε και στη Δύση.</p>
	(7)	<p>Και πέρα από αυτό, όλοι τρέφουμε την ελπίδα ότι θα έρθει κάποια μέρα η ώρα που η λογική θα κυριαρχήσει ξανά και θα επιστρέψει η ειρήνη.</p>
	(8)	<p>Δεν επιθυμώ να κάνω πόλεμο, αλλά αν με αναγκάσουν, τότε θα τον κάνω μέχρι την τελευταία μου πνοή. Και μπορώ να το κάνω σήμερα γιατί ξέρω ότι ολόκληρος ο γερμανικός λαός στέκεται πίσω μου.</p>
	(9)	<p>Εδώ θα ήθελα να ευχαριστήσω, πάνω απ' όλα, τον Γερμανό εργάτη και τον Γερμανό αγρότη. Αυτά τα δύο μου έκαναν εφικτό να προετοιμαστώ για αυτή τη μάχη, και από πλευράς οπλισμού δημιούργησαν τις προϋποθέσεις για να κρατηθώ σταθερά. Και αυτές οι δύο ομάδες μου έκαναν δυνατό να διεξάγω αυτόν τον πόλεμο για όσο διάστημα μπορεί να διαρκέσει. Ευχαριστώ ιδιαίτερα τη Γερμανίδα γυναίκα εδώ, όλες εκείνες τις αμέτρητες γυναίκες, που εν μέρει έπρεπε να κάνουν</p>

		τη σκληρή δουλειά των ανδρών, και που έχουν βυθιστεί στο νέο τους επάγγελμα με αγάπη και ζήλο και, σε τόσα πολλά μέρη, ήρθαν να αντικαταστήσουν τους άνδρες.
	(10)	Ευχαριστώ όλους εκείνους, πάνω απ' όλα, που κάνουν προσωπικές θυσίες, που αντέχουν όλους τους αναγκαίους περιορισμούς. Τους ευχαριστώ στο όνομα όλων εκείνων που σήμερα εκπροσωπούν τον γερμανικό λαό και που θα είναι ο γερμανικός λαός στο μέλλον. Γιατί αυτός ο αγώνας δεν είναι ένας για το παρόν, αλλά πρωτίστως για το μέλλον!
	(11)	Ευχαριστώ όλους εκείνους, πάνω απ' όλα, που κάνουν προσωπικές θυσίες, που αντέχουν όλους τους αναγκαίους περιορισμούς. Τους ευχαριστώ στο όνομα όλων εκείνων που σήμερα εκπροσωπούν τον γερμανικό λαό και που θα είναι ο γερμανικός λαός στο μέλλον. Γιατί αυτός ο αγώνας δεν είναι ένας για το παρόν, αλλά πρωτίστως για το μέλλον!
	(12)	Θα είναι μια Γερμανία στην οποία κάθε γιος προσκολλάται με ζήλο και αγάπη γιατί θα είναι το σπίτι ακόμα και των πιο άθλιων.
	5 (6)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Τι ήταν αυτό που ζήτησα από τον έξω κόσμο; Τίποτα άλλο παρά το δικαίωμα των Γερμανών να ενωθούν, και δεύτερον, να αποκατασταθεί ό,τι τους αφαιρέθηκε. Δε ζήτησα τίποτα που θα μπορούσε να σημαίνει απώλεια για άλλους ανθρώπους.
	(2)	Αντίθετα, ο πόλεμος πρέπει να γίνει. Και γίνεται τώρα, με την αποφασιστικότητα, τα υλικά, τα μέσα και τη λεβεντιά που έχουμε στη διάθεσή μας. Όταν έρθει η ώρα της τελικής σύγκρουσης, τότε θα έρθει και αυτή η σύγκρουση. Ένα πράγμα όμως θα ήθελα να πω στους κυρίους: εμείς θα καθορίσουμε την ώρα! Και θα είμαι προσεκτικός. Θα μπορούσαμε κάλλιστα να είχαμε επιτεθεί στη Δύση το φθινόπωρο του περασμένου έτους. Αλλά ήθελα να περιμένω καλύτερη συγκυρία. Και πιστεύω ότι άξιζε τον κόπο.
	(3)	Ό,τι πρέπει να γίνει, πρέπει να γίνει. Τα υπόλοιπα θέλουμε να τα αποφύγουμε.
	(4)	Και ο κόσμος πρέπει να συνειδητοποιήσει ένα πράγμα: δε θα υπάρξει ήττα της Γερμανίας, ούτε στρατιωτικά, ούτε από άποψη χρόνου ή οικονομικά! Ό,τι κι αν γίνει, η Γερμανία θα βγει νικήτρια από αυτή τη μάχη!

	(5)	Εργάτες μου: πρέπει να δείτε μέσα μου τον εγγυητή σας. Έχω προέλθει από τον λαό. Για αυτόν τον γερμανικό λαό έχω αγωνιστεί σε όλη μου τη ζωή. Μόλις τελειώσει αυτός ο πιο δύσκολος αγώνας της ζωής μου, μπορεί επιτέλους να βρει το τέλος του μόνο σε μια ανανεωμένη δουλειά για τον γερμανικό λαό!
	(6)	Ο δρόμος από τον ανώνυμο, άγνωστο άνθρωπο στον Φύρερ του γερμανικού έθνους ήταν πιο δύσκολος από τον δρόμο από τον Φύρερ του γερμανικού έθνους στον σχεδιαστή μιας μεταγενέστερης ειρήνης! Κάποτε έπρεπε να πολεμήσω και να παλέψω για την εμπιστοσύνη σας για μιáμιση δεκαετία. Σήμερα μπορώ να παλέψω και να αγωνιστώ για τη Γερμανία χάρη σε αυτήν την εμπιστοσύνη. Και μια μέρα θα έρθει μια στιγμή που όλοι μας θα συμμετάσχουμε στον αγώνα για αυτό το Ράιχ με αυτοπεποίθηση, γιατί αυτό είναι το Ράιχ της ειρήνης, της εργασίας, της ευημερίας, του πολιτισμού, που θέλουμε να χτίσουμε και που τελικά θα καταφέρουμε να χτίσουμε. Σας ευχαριστώ!
	6 (8)	Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Δε μιλάω συχνά τώρα πια γιατί [για ένα πράγμα] έχω λίγο χρόνο για να μιλήσω και, για έναν άλλο λόγο, γιατί πιστεύω ότι είναι πιο σημαντικό να ενεργώ παρά να μιλάω αυτή τη στιγμή. Βρισκόμαστε στη μέση μιας αντιπαράθεσης στην οποία διακυβεύονται περισσότερο από απλώς η νίκη αυτής ή της άλλης χώρας. Είναι ο αγώνας δύο κόσμων, ο ένας εναντίον του άλλου. Θα προσπαθήσω- εφόσον ο χρόνος το επιτρέψει [!]- να σας δώσω μια εικόνα για τις βαθύτερες αιτίες αυτής της αντιπαράθεσης. Θα περιορίσω τον προβληματισμό μου στη δυτικοευρωπαϊκή αρένα.
	(2)	Λοιπόν, λαϊκοί μου σύντροφοι, ούτε η Πρόνοια ούτε ο Καλός Κύριος έχουν αναλάβει αυτή τη διαίρεση της γης. Ο ίδιος ο άνθρωπος έχει αναλάβει αυτή τη διαίρεση, και αυτό ουσιαστικά τα τελευταία 300 χρόνια, δηλαδή σε μια περίοδο κατά την οποία ο γερμανικός μας λαός, δυστυχώς, ήταν εσωτερικά ανίκανος και διχασμένος.
	(3)	Δεν πιστεύω ότι μπορεί κανείς να διατηρήσει μια κατάσταση στην οποία ένας άνθρωπος μοχθεί και εργάζεται έναν ολόκληρο χρόνο, μόνο για να πάρει έναν γελοίο μισθό, και ένας άλλος απλώς κάθεται σε ένα δερμάτινο κάθισμα και παίρνει τεράστια ποσά για αυτό. Αυτή είναι μια κατάσταση ανάξια για τον άνθρωπο. [-] Τελικά, υπάρχουν δύο κόσμοι που έρχονται αντιμέτωποι. Και έχουν δίκιο όταν

		λένε: «Δεν μπορούμε ποτέ να συμφιλιωθούμε με τον εθνικοσοσιαλιστικό κόσμο». Γιατί πώς θα μπορούσε ένας στενόμυαλος καπιταλιστής να δηλώσει ότι συμφωνεί με τις αρχές μου;
	(4)	Πόσο συχνά τους έχω προσφέρει το χέρι μου για βοήθεια; Αμέσως μετά την άνοδό μου στην εξουσία. Γιατί τι σημαίνει οπλισμός; Καταβροχθίζει τόσο πολύ ανθρώπινο δυναμικό. Και ειδικά εγώ που θεωρώ την εργασία ως καθοριστικό παράγοντα, ήθελα να χρησιμοποιήσω γερμανικό εργατικό δυναμικό για άλλα σχέδια.
	(5)	Τότε άντλησα ολόκληρη την πίστη μου στον γερμανικό λαό και στο μέλλον του από τις γνώσεις μου για τον Γερμανό στρατιώτη, τον μικρό σωματοφύλακα. Στα μάτια μου, ήταν ένας μεγάλος ήρωας. Φυσικά, και άλλα τμήματα του λαού έκαναν το καλύτερο δυνατό. Αλλά και πάλι υπήρχε μια διαφορά.
	(6)	Και τώρα, Γερμανοί εργάτες μου στην κατασκευή όπλων, το οφείλουμε αυτό στην υπέροχη Wehrmacht μας, που πλημμυρίζει από ένα νέο πνεύμα στο οποίο έχει απορροφηθεί το πνεύμα της λαϊκής μας κοινότητας. Τώρα ξέρει για τι πραγματικά παλεύει.
	(7)	Και ήθελα να επιτεθώ μόνο σε αντικείμενα στρατιωτικής σημασίας. Ήθελα να επιτεθώ στο μέτωπο, να πολεμήσω μόνο εναντίον στρατιωτών, όχι εναντίον γυναικών και παιδιών. Γι' αυτό δεν το κάναμε. Δεν το κάναμε ούτε στη Γαλλία. Δεν πετάξαμε για καμία νυχτερινή επίθεση. Όταν επιτεθήκαμε στο Παρίσι, επιλέξαμε μόνο τοποθεσίες βιομηχανίας εξοπλισμών για την επίθεση. Οι πιλότοι μας στοχεύουν υπέροχα. Όποιος το είδε μπορεί να το επιβεβαιώσει.
	(8)	Πιστεύω ότι θα είμαι ευγνώμων για εμένα που προτίμησα να περιμένω σε ορισμένες περιπτώσεις, και με αυτόν τον τρόπο γλίτωσα πολλές θυσίες. Και αυτό επίσης εμπεριέχεται στην ουσία του λαϊκού εθνικοσοσιαλιστικού κράτους, που ακόμα και στον πόλεμο, όπου δεν είναι απολύτως απαραίτητο, σώζει τους ανθρώπους και τους γλιτώνει - είναι τελικά οι δικοί μας λαϊκοί σύντροφοι. Και έτσι, ήδη στην πολωνική εκστρατεία, αποφύγαμε να εξαπολύσουμε πολλές επιθέσεις, προχωρώντας πολύ γρήγορα, γιατί ήμασταν πεπεισμένοι ότι οκτώ ή δεκατέσσερις μέρες αργότερα το πρόβλημα θα είχε λυθεί από μόνο του. Έχουμε

		σημειώσει πολλές φορές μεγάλες επιτυχίες χωρίς να χρειαστεί να θυσιάσουμε ούτε έναν άνθρωπο. Και αυτό έγινε και στη Δύση.
	7 (6)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα
	(1)	Ήξερα : φυσικά, η Γερμανία δε θα χανόταν, όσο έχει τέτοιους άνδρες. Αλλά έπρεπε επίσης να βιώσω πώς αυτοί οι μαχητές, αυτοί οι στρατιώτες, βρέθηκαν σε μειονεκτική θέση ξανά και ξανά γιατί οι άλλοι μπορούσαν απλώς να τους συντρίψουν από άποψη υλικού. Δεν ήμουν ποτέ πεπεισμένος τότε, ούτε μια φορά, ότι οι Άγγλοι ήταν ανώτεροι από εμάς προσωπικά. Μόνο ένας τρελός μπορεί να ισχυριστεί ότι είχα κόμπλεξ κατωτερότητας με τους Άγγλους. Πρέπει το μυαλό τους να έχει ξεφύγει! Δεν είχα ποτέ κόμπλεξ κατωτερότητας! Και τώρα ήρθα στον πόλεμο.
	(2)	Και τώρα, Γερμανοί εργάτες μου στην κατασκευή όπλων, το οφείλουμε αυτό στην υπέροχη Wehrmacht μας, που πλημμυρίζει από ένα νέο πνεύμα στο οποίο έχει απορροφηθεί το πνεύμα της λαϊκής μας κοινότητας. Τώρα ξέρει για τι πραγματικά παλεύει.
	(3)	Αντίθετα, ο πόλεμος πρέπει να γίνει. Και γίνεται τώρα, με την αποφασιστικότητα, τα υλικά, τα μέσα και τη λεβεντιά που έχουμε στη διάθεσή μας. Όταν έρθει η ώρα της τελικής σύγκρουσης, τότε θα έρθει και αυτή η σύγκρουση. Ένα πράγμα όμως θα ήθελα να πω στους κυρίους: εμείς θα καθορίσουμε την ώρα! Και θα είμαι προσεκτικός. Θα μπορούσαμε κάλλιστα να είχαμε επιτεθεί στη Δύση το φθινόπωρο του περασμένου έτους. Αλλά ήθελα να περιμένω καλύτερη συγκυρία. Και πιστεύω ότι άξιζε τον κόπο.
	(4)	Είμαστε τόσο πεπεισμένοι για την επιτυχία των όπλων μας που μπορούμε να επιτρέψουμε στον εαυτό μας να ενεργήσει έτσι. Ο γερμανικός λαός θα περάσει άνευ όρων.
	(5)	Σήμερα είμαι ο συντηρητής της επερχόμενης ζωής του και ενεργώ ανάλογα. Θα μπορούσα να είχα κάνει μια πολύ πιο άνετη ζωή. Παλεύω είκοσι χρόνια. Και έχω αναλάβει όλες αυτές τις φροντίδες και την ατελείωτη δουλειά για να συνειδητοποιήσω ότι αυτό πρέπει να γίνει για τον γερμανικό μας λαό. Η δική μου ζωή και η υγεία μου δεν έχουν καμία σημασία εδώ. Ξέρω, πάνω απ' όλα, ότι η

		γερμανική Βέρμαχτ στέκεται πίσω μου σε αυτό το πνεύμα σήμερα, άνθρωπος για άνθρωπο, αξιωματικός για αξιωματικό.
	(6)	Όλοι αυτοί οι ανόητοι που νόμιζαν ότι θα μπορούσαν να υπάρξουν ρήξεις ανάμεσά μας, έχουν ξεχάσει ότι το Τρίτο Ράιχ δεν είναι πια το Δεύτερο. Και ενωμένος ο γερμανικός λαός στέκεται πίσω μου σήμερα.
	8 (1)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα του κυβέρνησης
	(1)	Ογδόντα πέντε εκατομμύρια Γερμανοί έχουν, ως βάση ζωής, μόλις 600.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα -και αυτό μόνο χάρη στην παρέμβασή μας- πάνω στην οποία πρέπει να φτιάξουν τη ζωή τους, και σαράντα έξι εκατομμύρια Άγγλοι έχουν σαράντα εκατομμύρια τετραγωνικά χιλιόμετρα!
	9 (13)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Δε μιλάω συχνά τώρα πια γιατί [για ένα πράγμα] έχω λίγο χρόνο για να μιλήσω και, για έναν άλλο λόγο, γιατί πιστεύω ότι είναι πιο σημαντικό να ενεργώ παρά να μιλάω αυτή τη στιγμή. Βρισκόμαστε στη μέση μιας αντιπαράθεσης στην οποία διακυβεύονται περισσότερα από απλώς η νίκη αυτής ή της άλλης χώρας. Είναι ο αγώνας δύο κόσμων, ο ένας εναντίον του άλλου. Θα προσπαθήσω- εφόσον ο χρόνος το επιτρέψει [!]- να σας δώσω μια εικόνα για τις βαθύτερες αιτίες αυτής της αντιπαράθεσης. Θα περιορίσω τον προβληματισμό μου στη δυτικοευρωπαϊκή αρένα.
	(2)	Την περίοδο αυτή οι πιο εργατικοί λαοί της Δυτικής Ευρώπης εξαντλούσαν τη δύναμή τους αποκλειστικά εσωτερικά, ενώ ο έξω κόσμος διαμορφωνόταν. Σε όλη μου τη ζωή υπήρξα ως κάποιος που δεν έχει. Στο σπίτι ήμουν κάποιος που δεν έχει, με συγκαταλέγω στους μη έχοντες και πάντα αγωνιζόμουν για αυτούς. Γι' αυτούς στάθηκα και στέκομαι απέναντι στον κόσμο ως εκπρόσωπος των μη εχόντων!
	(3)	Εγώ ο ίδιος είμαι η καλύτερη απόδειξη γι' αυτό. Δεν είμαι καν συνήγορος. Απλά σκεφτείτε τι σημαίνει αυτό! Και ακόμα είμαι ο Φύρερ σας!
	(4)	Αλλά το μόνο που έκαναν ήταν να γελάσουν μαζί μου. [-] Διότι ήταν αρκετά ξεκάθαρο: τι ήμουν πριν από τον Παγκόσμιο Πόλεμο; Ένας άγνωστος, ανώνυμος άντρας. Τι ήμουν στον πόλεμο; Ένας μικρός, απλός στρατιώτης. Δε φέρω καμία ευθύνη για τον Παγκόσμιο Πόλεμο.

	(5)	Τότε άντλησα ολόκληρη την πίστη μου στον γερμανικό λαό και στο μέλλον του από τις γνώσεις μου για τον Γερμανό στρατιώτη, τον μικρό σωματοφύλακα. Στα μάτια μου, ήταν ένας μεγάλος ήρωας. Φυσικά, και άλλα τμήματα του λαού έκαναν το καλύτερο δυνατό. Αλλά και πάλι υπήρχε μια διαφορά.
	(6)	Ήξερα : φυσικά, η Γερμανία δε θα χανόταν, όσο έχει τέτοιους άνδρες. Αλλά έπρεπε επίσης να βιώσω πώς αυτοί οι μαχητές, αυτοί οι στρατιώτες, βρέθηκαν σε μειονεκτική θέση ξανά και ξανά γιατί οι άλλοι μπορούσαν απλώς να τους συντρίψουν από άποψη υλικού. Δεν ήμουν ποτέ πεπεισμένος τότε, ούτε μια φορά, ότι οι Άγγλοι ήταν ανώτεροι από εμάς προσωπικά. Μόνο ένας τρελός μπορεί να ισχυριστεί ότι είχα κόμπλεξ κατωτερότητας με τους Άγγλους. Πρέπει το μυαλό τους να έχει ξεφύγει! Δεν είχα ποτέ κόμπλεξ κατωτερότητας! Και τώρα ήρθα στον πόλεμο.
	(7)	Έχω κάνει ό,τι περνάει από το χέρι μου και εδώ, ό,τι μπορεί να κάνει ένας άντρας, σχεδόν σε σημείο αυτοεξευτελισμού, για να το αποφύγει. Έκανα τη μία προσφορά μετά την άλλη στους Άγγλους. Συζήτησα με τους διπλωμάτες τους εδώ και τους παρακάλεσα να είναι λογικοί. Αλλά δεν μπορούσε να γίνει τίποτα.
	(8)	Δεν ξέρω, λαϊκοί μου σύντροφοι, αλλά αν κάποιος αναλάβει να εξισορροπήσει τους λογαριασμούς μετά τον πόλεμο, μπορεί κάλλιστα να μου πει: «Κύριε, σπαταλήσατε χρήματα. Παρήχθησαν πυρομαχικά που δε χρησιμοποιήθηκαν! Όλα είναι ακόμα απλωμένα τριγύρω». Ναι, λαϊκοί μου σύντροφοι, έφτιαξα πυρομαχικά επειδή το έζησα ο ίδιος στον Παγκόσμιο Πόλεμο και επειδή ήθελα να αποφύγω αυτό που συνέβη. Και επειδή είπα: «Οι χειροβομβίδες μπορούν να αντικατασταθούν, οι βόμβες μπορούν να αντικατασταθούν, αλλά οι άνδρες ποτέ!» Και έτσι σε αυτόν τον αγώνα το πρόβλημα με τα πυρομαχικά δεν ήταν γενικά πρόβλημα, εκτός ίσως όταν επρόκειτο για την αντικατάστασή τους.
	(9)	Περίμενα έναν μήνα με την πεποίθηση ότι, μετά την εκστρατεία στη Γαλλία, οι Άγγλοι θα εγκατέλειπαν αυτή τη μέθοδο πολέμου. Ήταν μάταιο. Περίμενα έναν δεύτερο, έναν τρίτο μήνα. Λοιπόν, τώρα, αν ούτως ή άλλως πετούν βόμβες τριγύρω, τότε φυσικά δεν μπορώ να απαντήσω στον γερμανικό λαό για το ότι οι δικοί μου λαϊκοί σύντροφοι χάθηκαν ενώ εγώ γλίτωσα άλλους.
	(10)	Δεν είμαι άνθρωπος που πρέπει να εγκαταλείψει έναν καυγά που ξεκίνησε μόλις εις βάρος του. Αυτό το έχω αποδείξει στη ζωή μου, και θα αποδείξω στους κυρίους,

		που γνωρίζουν τη ζωή μου μέχρι τώρα μόνο μέσω του μεταναστευτικού Τύπου, ότι είμαι ακόμα ο ίδιος από αυτή την άποψη! Την εποχή που μπήκα στην πολιτική ζωή, εξήγησα στους οπαδούς μου -και ήταν μια μικροσκοπική συγκέντρωση στρατιωτών και εργατών- ότι στο λεξικό μας και στο δικό μου, μια λέξη δεν υπάρχει και αυτή είναι: συνθηκολόγηση!
	(11)	Σήμερα είμαι ο συντηρητής της επερχόμενης ζωής του και ενεργώ ανάλογα. Θα μπορούσα να είχα κάνει μια πολύ πιο άνετη ζωή. Παλεύω είκοσι χρόνια. Και έχω αναλάβει όλες αυτές τις φροντίδες και την ατελείωτη δουλειά για να συνειδητοποιήσω ότι αυτό πρέπει να γίνει για τον γερμανικό μας λαό. Η δική μου ζωή και η υγεία μου δεν έχουν καμία σημασία εδώ. Ξέρω, πάνω απ' όλα, ότι η γερμανική Βέρμαχτ στέκεται πίσω μου σε αυτό το πνεύμα σήμερα, άνθρωπος για άνθρωπο, αξιωματικός για αξιωματικό.
	(12)	Εργάτες μου: πρέπει να δείτε μέσα μου τον εγγυητή σας. Έχω προέλθει από τον λαό. Για αυτόν τον γερμανικό λαό έχω αγωνιστεί σε όλη μου τη ζωή. Μόλις τελειώσει αυτός ο πιο δύσκολος αγώνας της ζωής μου, μπορεί επιτέλους να βρει το τέλος του μόνο σε μια ανανεωμένη δουλειά για τον γερμανικό λαό!
	10 (2)	Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
	(1)	Λοιπόν, λαϊκοί μου σύντροφοι, ούτε η Πρόνοια ούτε ο Καλός Κύριος έχουν αναλάβει αυτή τη διαίρεση της γης. Ο ίδιος ο άνθρωπος έχει αναλάβει αυτή τη διαίρεση, και αυτό ουσιαστικά τα τελευταία 300 χρόνια, δηλαδή σε μια περίοδο κατά την οποία ο γερμανικός μας λαός, δυστυχώς, ήταν εσωτερικά ανίκανος και διχασμένος.
	(2)	Θα ήταν πιο εύκολο για τον διάβολο να πάει στην εκκλησία και να πάρει αγιασμό.
	11 (8)	Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης
	(1)	Τότε άντλησα ολόκληρη την πίστη μου στον γερμανικό λαό και στο μέλλον του από τις γνώσεις μου για τον Γερμανό στρατιώτη, τον μικρό σωματοφύλακα. Στα μάτια μου, ήταν ένας μεγάλος ήρωας. Φυσικά, και άλλα τμήματα του λαού έκαναν το καλύτερο δυνατό. Αλλά και πάλι υπήρχε μια διαφορά.
	(2)	Αλλά στην άλλη πλευρά στεκόταν ο μικρός σωματοφύλακας. Αυτός ο μικρούλης, που μετά βίας είχε να φάει, που σκλάβωσε απλά για να υπάρχει, και που, παρ' όλα αυτά, πάλεψε σαν ήρωας εκεί έξω για τέσσερα χρόνια. Πάνω του στοίβαξα τις

		ελπίδες μου, πάνω του τράβηξα τον εαυτό μου. Πάλι επάνω. Και όταν όλοι οι άλλοι στη Γερμανία απελπίστηκαν, κοίταξα αυτόν τον μικρό άνθρωπο και ξαναβρήκα την πίστη μου στη Γερμανία.
	(3)	Ήξερα : φυσικά, η Γερμανία δε θα χανόταν, όσο έχει τέτοιους άνδρες. Αλλά έπρεπε επίσης να βιώσω πώς αυτοί οι μαχητές, αυτοί οι στρατιώτες, βρέθηκαν σε μειονεκτική θέση ξανά και ξανά γιατί οι άλλοι μπορούσαν απλώς να τους συντρίψουν από άποψη υλικού. Δεν ήμουν ποτέ πεπεισμένος τότε, ούτε μια φορά, ότι οι Άγγλοι ήταν ανώτεροι από εμάς προσωπικά. Μόνο ένας τρελός μπορεί να ισχυριστεί ότι είχα κόμπλεξ κατωτερότητας με τους Άγγλους. Πρέπει το μυαλό τους να έχει ξεφύγει! Δεν είχα ποτέ κόμπλεξ κατωτερότητας! Και τώρα ήρθα στον πόλεμο.
	(4)	Ανάμεσά σας, λαϊκοί μου σύντροφοι, υπάρχουν πολλοί παλιοί στρατιώτες του Παγκοσμίου Πολέμου. Και ξέρουν καλά τι σημαίνει χρόνος και απόσταση. Πολλοί από εσάς ήσασταν στην Ανατολή τότε. Όλα εκείνα τα ονόματα που μπορέσατε να διαβάσετε το έτος 1939 ήταν γνωστά σε εσάς από τότε. Ίσως πολλοί από εσάς να παρελάνυατε σε κακές καιρικές συνθήκες ή κάτω από έναν καυτό ήλιο, τότε. Οι δρόμοι ήταν ατελείωτοι. Και πόσο σκληρά ήταν όλα αυτά για τον αγώνα τότε. Πόσο κοστίζει σε αίμα να προχωράς χιλιόμετρο με το χιλιόμετρο! Και αυτή τη φορά, λαϊκοί μου σύντροφοι, καλύψαμε την απόσταση στην τρεχάλα! Δεκαοχτώ μέρες και το κράτος, που ήθελε να μας κομματιάσει μπροστά στο Βερολίνο, κατακτήθηκε! Και μετά ήρθε η βρετανική επίθεση στη Νορβηγία.
	(5)	Και τώρα, οπλισμένοι (στην κατασκευή όπλων) Γερμανοί εργάτες μου, το οφείλουμε αυτό στην υπέροχη Wehrmacht μας, που πλημμυρίζει από ένα νέο πνεύμα στο οποίο έχει απορροφηθεί το πνεύμα της λαϊκής μας κοινότητας. Τώρα ξέρει για τι πραγματικά παλεύει.
	(6)	Είμαστε τόσο πεπεισμένοι για την επιτυχία των όπλων μας που μπορούμε να επιτρέψουμε στον εαυτό μας να ενεργήσει έτσι. Ο γερμανικός λαός θα περάσει άνευ όρων.
	(7)	Όλοι αυτοί οι ανόητοι που νόμιζαν ότι θα μπορούσαν να υπάρξουν ρήξεις ανάμεσά μας, έχουν ξεχάσει ότι το Τρίτο Ράιχ δεν είναι πια το Δεύτερο. Και ενωμένος ο γερμανικός λαός στέκεται πίσω μου σήμερα.

	(8)	<p>Εδώ θα ήθελα να ευχαριστήσω, πάνω απ' όλα, τον Γερμανό εργάτη και τον Γερμανό αγρότη. Αυτά τα δύο μου έκαναν εφικτό να προετοιμαστώ για αυτή τη μάχη, και από πλευράς οπλισμού δημιούργησαν τις προϋποθέσεις για να κρατηθώ σταθερά. Και αυτές οι δύο ομάδες μου έκαναν δυνατό να διεξάγω αυτόν τον πόλεμο για όσο διάστημα μπορεί να διαρκέσει. Ευχαριστώ ιδιαίτερα τη Γερμανίδα γυναίκα εδώ, όλες εκείνες τις αμέτρητες γυναίκες, που εν μέρει έπρεπε να κάνουν τη σκληρή δουλειά των ανδρών, και που έχουν βυθιστεί στο νέο τους επάγγελμα με αγάπη και ζήλο και, σε τόσα πολλά μέρη, ήρθαν να αντικαταστήσουν τους άνδρες.</p>
--	-----	---

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1941 1 Λαϊκοί σύντροφοι	12 (24)	
	1 (5)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Η πατρίδα πρέπει επίσης να κάνει πιο δύσκολες θυσίες σε αυτόν τον πόλεμο απ' ότι ποτέ άλλοτε. Ο ηρωισμός του συμβάλλει επίσης στην επιτυχία αυτού του πιο αποφασιστικού αγώνα στη γερμανική ιστορία.
	(2)	Δε θα μπορούσαμε να ολοκληρώσουμε την Ημέρα Μνήμης των Ηρώων με πιο άξιο τρόπο από το να ανανεώνουμε τη δέσμευσή μας στο να μετατρέψουμε τη μάχη για την καταστροφή μας, που υποκινήθηκε από τους διεθνείς αντιπάλους μας, στην απόλυτη γερμανική νίκη. Πίσω μας κρύβεται ένας χειμώνας σκληρής δουλειάς. Ό,τι μπορούσε να βελτιωθεί στην προετοιμασία μας βελτιώθηκε.
	(3)	Κατά τους χειμερινούς μήνες, αν και ο σύμμαχός μας χρειάστηκε να σηκώσει όλη τη δύναμη των βρετανικών επιθέσεων, η γερμανική Βέρμαχτ θα αναλάβει από εδώ και πέρα το μερίδιο του βάρους της. Καμία δύναμη και καμία υποστήριξη στον κόσμο δε θα αλλάξει την έκβαση αυτής της μάχης. Η Αγγλία θα πέσει.

	(4)	Η Γερμανία δεν έχει ζητήσει τίποτα από την Αγγλία και τη Γαλλία. Όλες οι αποκηρύξεις/απαρνήσεις της, οι προτάσεις της για αποπλισμό και ειρήνη, ήταν μάταιες. Η διεθνής πλουτοκρατία θέλει να κάνει αυτόν τον πόλεμο μέχρι τέλους. Έτσι, το τέλος αυτού του πολέμου πρέπει και θα είναι η καταστροφή της.
	(5)	Είθε η Πρόνοια να μας αφήσει να βρούμε τον σωστό δρόμο, για να οδηγήσουμε αυτούς τους ανθρώπους σε μια καλύτερη τάξη, εκείνους τους ανθρώπους που έχουν απαλλαγεί από τα δεσμά τους.
	2 (4)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Ο γερμανικός λαός εξιλεώθηκε για όλα όσα κάποτε εγκατέλειψε και έχασε.
	(2)	Δε θα μπορούσαμε να ολοκληρώσουμε την Ημέρα Μνήμης των Ηρώων με πιο άξιο τρόπο από το να ανανεώνουμε τη δέσμευσή μας στο να μετατρέψουμε τη μάχη για την καταστροφή μας, που υποκινήθηκε από τους διεθνείς αντιπάλους μας, στην απόλυτη γερμανική νίκη. Πίσω μας κρύβεται ένας χειμώνας σκληρής δουλειάς. Ό,τι μπορούσε να βελτιωθεί στην προετοιμασία μας βελτιώθηκε.
	(3)	Ψύχραιμοι και αποφασισμένοι, ξεκινήσαμε το έτος 1941 για να ολοκληρώσουμε αυτό που ξεκίνησε πέρυσι. Ανεξάρτητα από το πού πολεμούν οι Γερμανοί στρατιώτες, σε ποιο έδαφος, σε ποια θάλασσα και σε ποιον εναέριο χώρο, θα ξέρουν ότι αυτός ο αγώνας θα αποφασίσει τη μοίρα, την ελευθερία και το μέλλον του λαού μας για πάντα.
	(4)	Τελειώνοντας αυτόν τον αγώνα νικηφόρα ευχαριστούμε τους ήρωες του παρελθόντος μας με τον πιο άξιο τρόπο, γιατί θα σώσουμε αυτό για το οποίο πέθαναν κάποτε: τη Γερμανία, τον λαό μας και το Μεγάλο Γερμανικό Ράιχ της.
	3 (2)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα
	(1)	Τη στιγμή που η Αγγλία και η Γαλλία κήρυξαν τον πόλεμο, η Αγγλία άρχισε τον πόλεμο εναντίον της ζωής των πολιτών. Στον αποκλεισμό του Παγκοσμίου Πολέμου, στον πόλεμο κατά των γυναικών και των παιδιών, αυτή τη φορά, προστέθηκε ο αεροπορικός πόλεμος και ο πόλεμος με τα πυρά εναντίον ειρηνικών χωριών και πόλεων. Αλίμονο, η Αγγλία θα ηττηθεί και στους δύο απολογισμούς. Το έγκλημα που διέπραξε ο Τσώρτσιλ, ο αεροπορικός πόλεμος - δε θα καταστρέψει τη Γερμανία, αλλά την ίδια τη Βρετανία. Και ο αποκλεισμός επίσης δε θα πλήξει τη Γερμανία, αλλά τους υποκινητές του. Αν η έναρξη του χειμώνα περιόρισε τις

		μάχες στη στεριά, τότε οι μάχες στον αέρα και στη θάλασσα συνεχίστηκαν στη θέση τους.
	(2)	Η Γερμανία δεν έχει ζητήσει τίποτα από την Αγγλία και τη Γαλλία. Όλες οι αποκηρύξεις/απαρνήσεις της, οι προτάσεις της για αφοπλισμό και ειρήνη, ήταν μάταιες. Η διεθνής πλουτοκρατία θέλει να κάνει αυτόν τον πόλεμο μέχρι τέλους. Έτσι, το τέλος αυτού του πολέμου πρέπει και θα είναι η καταστροφή της.
	4 (3)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Ο γερμανικός λαός εξιλεώθηκε για όλα όσα κάποτε εγκατέλειψε και έχασε.
	(2)	Στον ηρωισμό των πληρωμάτων των υποβρυχίων και των αεροπλανοφόρων μας προστίθεται ο ηρωισμός των πιλότων μας.
	(3)	Τελειώνοντας αυτόν τον αγώνα νικηφόρα ευχαριστούμε τους ήρωες του παρελθόντος μας με τον πιο άξιο τρόπο, γιατί θα σώσουμε αυτό για το οποίο πέθαναν κάποτε: τη Γερμανία, τον λαό μας και το Μεγάλο Γερμανικό Ράιχ της.
	5 (1)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Δε θα μπορούσαμε να ολοκληρώσουμε την Ημέρα Μνήμης των Ηρώων με πιο άξιο τρόπο από το να ανανεώνουμε τη δέσμευσή μας στο να μετατρέψουμε τη μάχη για την καταστροφή μας, που υποκινήθηκε από τους διεθνείς αντιπάλους μας, στην απόλυτη γερμανική νίκη. Πίσω μας κρύβεται ένας χειμώνας σκληρής δουλειάς. Ό,τι μπορούσε να βελτιωθεί στην προετοιμασία μας βελτιώθηκε.
	7 (4)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα
	(1)	Και εδώ δεν είναι μόνο ο άντρας που αποδεικνύει τις αντιστασιακές του δυνάμεις, αλλά και πάνω από όλα η γυναίκα. Το έθνος σήμερα έχει γίνει μια μαχητική μονάδα, όχι επειδή έψαχνε αυτόν τον αγώνα, αλλά επειδή αυτός ο αγώνας τού επιβλήθηκε.
	(2)	Στον ηρωισμό των πληρωμάτων των υποβρυχίων και των αεροπλανοφόρων μας προστίθεται ο ηρωισμός των πιλότων μας.
	(3)	Είθε η Πρόνοια να μας αφήσει να βρούμε τον σωστό δρόμο, για να οδηγήσουμε αυτούς τους ανθρώπους σε μια καλύτερη τάξη, εκείνους τους ανθρώπους που έχουν απαλλαγεί από τα δεσμά τους.

	(4)	Τελειώνοντας αυτόν τον αγώνα νικηφόρα ευχαριστούμε τους ήρωες του παρελθόντος μας με τον πιο άξιο τρόπο, γιατί θα σώσουμε αυτό για το οποίο πέθαναν κάποτε: τη Γερμανία, τον λαό μας και το Μεγάλο Γερμανικό Ράιχ της.
	8 (1)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα του κυβέρνησης
	(1)	Η γερμανική Βέρμαχτ έχει πλέον αναδειχθεί για να γίνει το ισχυρότερο στρατιωτικό εργαλείο της ιστορίας μας.
	10 (2)	Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
	(1)	Η Αιώνια Πρόνοια δεν επιτρέπει σε εκείνους που είναι πρόθυμοι να χύσουν το αίμα του ανθρώπου απλώς για τον κανόνα του χρυσού τους, να είναι νικητές.
	(2)	Είθε η Πρόνοια να μας αφήσει να βρούμε τον σωστό δρόμο, για να οδηγήσουμε αυτούς τους ανθρώπους σε μια καλύτερη τάξη, εκείνους τους ανθρώπους που έχουν απαλλαγεί από τα δεσμά τους.
	11 (2)	Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης
	(1)	Ψύχραιμοι και αποφασισμένοι, ξεκινήσαμε το έτος 1941 για να ολοκληρώσουμε αυτό που ξεκίνησε πέρυσι. Ανεξάρτητα από το πού πολεμούν οι Γερμανοί στρατιώτες, σε ποιο έδαφος, σε ποια θάλασσα και σε ποιον εναέριο χώρο, θα ξέρουν ότι αυτός ο αγώνας θα αποφασίσει τη μοίρα, την ελευθερία και το μέλλον του λαού μας για πάντα.
	(2)	Τελειώνοντας αυτόν τον αγώνα νικηφόρα ευχαριστούμε τους ήρωες του παρελθόντος μας με τον πιο άξιο τρόπο, γιατί θα σώσουμε αυτό για το οποίο πέθαναν κάποτε: τη Γερμανία, τον λαό μας και το Μεγάλο Γερμανικό Ράιχ της.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1943 1 Ο γερμανικός λαός	12 (71)	
	1 (9)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Την κατάλληλη στιγμή, έγγραφα θα υποβληθούν στο κοινό που θα αποκαλύψουν την έκταση της συνεισφοράς της Γερμανίας στον σύμμαχό της σε αυτόν τον μοιραίο αγώνα και την έκταση αυτού που συνέχισε να είναι διατεθειμένη να συνεισφέρει.
	(2)	Τα συμφέροντα του γερμανικού λαού για τη διεξαγωγή αυτού του πολέμου είναι για εμάς τόσο ιερά όσο και επιτακτικά. Όλοι γνωρίζουμε ότι, σε αυτόν τον ανελέητο αγώνα, ο ηττημένος θα εκμηδενιστεί, σύμφωνα με τις επιθυμίες των εχθρών μας, ενώ μόνο ο νικητής θα διατηρήσει τα μέσα για να ζήσει. Με ψυχραιμία, είμαστε λοιπόν διατεθειμένοι να λάβουμε αυτά τα μέτρα τόσο μεγάλα όσο και μικρά για να καταστρέψουμε τις ελπίδες των εχθρών μας. Αλλά και αμέτρητοι αξιότιμοι Ιταλοί έχουν πλέον δηλωθεί άρρηκτα συνδεδεμένοι με τον αγώνα των δύο λαών.
	(3)	Περισσότερο από ποτέ, οι Γερμανοί ηγέτες αντιτίθενται σε αυτή τη φιλοδοξία ως μια φανατικά ενωμένη κοινότητα.

	(4)	Και εδώ, αναπτύσσονται τα τεχνολογικά και οργανωτικά μέσα όχι μόνο για να τερματιστούν οριστικά οι τρομοκρατικές του επιθέσεις, αλλά και για να ανταποκριθούν με διαφορετικά και πιο αποτελεσματικά μέτρα.
	(5)	Ενώ σε αυτόν τον πανίσχυρο και μοιραίο αγώνα οι τακτικές ανάγκες μπορεί μερικές φορές να μας αναγκάσουν να εγκαταλείψουμε κάτι στο μέτωπο ή να αποφύγουμε μια συγκεκριμένη απειλή, ο ασάβιλος δακτύλιος που προστατεύει το Ράιχ δε θα σπάσει ποτέ. Σφυρηλατείται από τη γερμανική πατρίδα και συγκρατείται από τον ηρωισμό και το αίμα των στρατιωτών μας.
	(6)	Ειδικά αυτή τη στιγμή, προσδοκώ ότι το έθνος θα εκπληρώσει ακόμη περισσότερο το καθήκον του με σκληρή επιμονή σε όλους τους τομείς αυτού του πανίσχυρου αγώνα. Έχει κάθε λόγο να έχει εμπιστοσύνη στον εαυτό του . Το κόμμα πρέπει να δίνει το παράδειγμα σε όλα. Η πατρίδα μπορεί να κοιτά με περηφάνια τους στρατιώτες της, που ξανά και ξανά κάνουν το καθήκον τους με ηρωικό κίνδυνο ζωής και κάτω από τις πιο δύσκολες συνθήκες.
	(7)	Ο γερμανικός λαός ποτέ πριν δεν είχε περισσότερο δικαίωμα να είναι περήφανος για τον εαυτό του στην ιστορία του όσο σε αυτόν τον ισχυρότερο αγώνα όλων των εποχών. Όλες οι προσπάθειες υποταγής της Γερμανίας στη μοίρα ενός σκλαβωμένου έθνους θα αποτύχουν εξαιτίας αυτής της δύναμης της θέλησης και αυτού του επιτεύγματος. Είθε ο κάθε Γερμανός, ανεξάρτητα από το πού βρίσκεται, να γνωρίζει ότι από αυτόν, από την προσπάθειά του και την προθυμία του να θυσιαστεί εξαρτάται η διατήρηση του λαού μας, η μοίρα και το μέλλον πολλών γενεών.
	(8)	Τα μέτρα που λαμβάνονται για την προστασία των γερμανικών συμφερόντων, ενόψει των εξελίξεων στην Ιταλία, είναι πολύ σκληρά. Όσον αφορά την Ιταλία, ήδη προχωρούν σύμφωνα με το σχέδιο. Το παράδειγμα της προδοσίας της Γιουγκοσλαβίας μάς έδωσε σωτήριες ιδέες και πολύτιμες διαπιστώσεις. Η μοίρα της Ιταλίας μπορεί να χρησιμεύσει ως μάθημα για όλους μας, ώστε,
	(9)	Ο λαός που θα περάσει αυτές τις δοκιμασίες από την Πρόνοια θα λάβει στο τέλος ως ανταμοιβή από τον Παντοδύναμο το δάφνινο στεφάνι του

		νικητή και επομένως το έπαθλο της ζωής. Αυτή η νικήτρια πρέπει και θα είναι η Γερμανία υπό οποιεσδήποτε συνθήκες.
	2 (9)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Αυτό που αυτοί οι άνδρες προσπάθησαν να επιτύχουν για πολλά χρόνια έχει τώρα τεθεί σε εφαρμογή: η μετάβαση της ιταλικής κυβέρνησης από το γερμανικό Ράιχ που ήταν σύμμαχος στην Ιταλία στον κοινό εχθρό.
	(2)	Ως Φύρερ του γερμανικού λαού, καταλάβαινα τις εξαιρετικές εσωτερικές δυσκολίες που αντιμετώπιζε ο Ντούτσε. Επομένως, ούτε αυτή τη στιγμή ούτε αργότερα, προέτρεψα την Ιταλία να τηρήσει τις υποχρεώσεις της προς τη συμμαχία. Αντίθετα, το άφησα τελείως στη διακριτική ευχέρεια της ιταλικής κυβέρνησης είτε να μην μπει καθόλου στον πόλεμο είτε να το κάνει σε σημείο που ένιωθε κατάλληλο και ήταν σε πλήρη ελευθερία να λάβει την απόφαση.
	(3)	Ουδέποτε ο Ντούτσε ή αμφιβάλλω ότι η έκβαση αυτής της μάχης θα έκρινε την ύπαρξη ή την ανυπαρξία του λαού μας. Κατά συνέπεια, η Γερμανία, αν και η ίδια βυθίστηκε σε έναν πιο δύσκολο αγώνα, βοήθησε τον σύμμαχό της με τα μέγιστα δυνατά μέσα. Πολλές προσφορές βοήθειας είτε απορρίφθηκαν πλήρως από τους στρατιωτικούς ηγεμόνες στην Ιταλία από την αρχή είτε έγιναν δεκτές μόνο υπό όρους που δεν μπορούσαν να εκπληρωθούν.
	(4)	Ο Γερμανός στρατιώτης επέδειξε στα κοινά θέατρα του πολέμου μια στάση που τον διακρίνει παντού. Άλλωστε, χωρίς την παρέμβασή του, η Βόρεια Αφρική θα είχε ήδη χαθεί για την Ιταλία τον χειμώνα του 1940–1941. Το όνομα του Στρατάρχη Rommel θα παραμείνει αιώνια συνδεδεμένο με αυτό το γερμανικό επίτευγμα.
	(5)	2 Όταν το Ράιχ αποφάσισε να βοηθήσει την Ιταλία στα Βαλκάνια την άνοιξη του 1941, το έκανε όχι για να πραγματοποιήσει τις δικές του φιλοδοξίες, αλλά απλώς για να βοηθήσει τον σύμμαχο και να εξαλείψει έναν κίνδυνο που προέκυψε από τις πράξεις του και ο οποίος απείλησε φυσικά και τη Γερμανία.

	(6)	<p>Παρ' όλα αυτά, ακόμη και μετά από αυτό το ταπεινωτικό γεγονός, τα γερμανικά στρατεύματα στη Σικελία, οι Γερμανοί πιλότοι, οι άνδρες των U-boat, οι μεταφορείς όλων των τύπων, και ούτω καθεξής, στην ξηρά, στον αέρα και σε θάλασσα έχουν εκπληρώσει στο έπακρο το καθήκον τους. Αν και για λόγους τακτικής ευκολίας, ο εχθρός σήμερα θέλει να κρύψει αυτή την απελπισία, μια μέρα θα ανακαλύψει ότι, με εξαίρεση μερικές γενναίες ιταλικές μονάδες, ήταν πρωτίστως τα γερμανικά στρατεύματα που υπερασπίστηκαν με το αίμα τους όχι μόνο το γερμανικό Ράιχ αλλά και το ιταλικό έδαφος.</p>
	(7)	<p>Λαϊκοί μου σύντροφοι! Δεδομένου ότι είχα αρκετές ευκαιρίες τα τελευταία δύο χρόνια να παρατηρήσω την αυξανόμενη επιρροή αυτών των αντιδραστικών και αντιγερμανικών κύκλων, που ανέλαβαν μια στάση εχθρική προς τα κοινωνικά καθήκοντα στην Ιταλία, δεν υπήρχε αμφιβολία, μετά την ανατροπή του Ντούτσε, για τις πραγματικές προθέσεις αυτής της κυβερνητικής αλλαγής. Εκπληρώνοντας το καθήκον μου, διέταξα όλα εκείνα τα μέτρα που θα μπορούσαν να ληφθούν σε μια τέτοια περίπτωση για να γλιτώσει το γερμανικό Ράιχ από μια μοίρα που ο Στρατάρχης Badoglio και οι άνδρες του όχι μόνο επέφεραν στον Ντούτσε και στον ιταλικό λαό, αλλά και η οποία είχε σκοπό να βυθίσει τη Γερμανία.</p>
	(8)	<p>Ενεργήσαμε σύμφωνα με τη δήλωση του Clausewitz ότι η ηρωική αντίσταση είναι πάντα καλύτερη από τη δειλή παράδοση.</p>
	(9)	<p>Δε βρίσκω λοιπόν τα λόγια να ευχαριστήσω τον γερμανικό λαό, τους άνδρες και τις γυναίκες της πατρίδας, τους στρατιώτες στο μέτωπο, για όσα κάνουν, όσα πρόθυμα αντέχουν και υποφέρουν υπομονετικά. Αυτά τα ευχαριστήρια λόγια μια μέρα θα ειπωθούν από τις επόμενες γενιές, συνειδητοποιώντας ότι η ελεύθερη και κοινωνικά ασφαλής ζωή τους προήλθε από τη θυσία της εποχής μας.</p>
	3 (8)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα
	(1)	<p>Για πολύ καιρό, η κατάρρευση της Ιταλίας που έλαβε χώρα ήταν προβλέψιμη, όχι λόγω της έλλειψης κατάλληλων δυνατοτήτων στην Ιταλία για αποτελεσματική άμυνα, και όχι λόγω της μη άφιξης της</p>

		απαραίτητης γερμανικής βοήθειας. Μάλλον, ήταν το αποτέλεσμα της αποτυχίας -ή καλύτερα της έλλειψης επιθυμίας- εκείνων των στοιχείων που προκάλεσαν τώρα την παράδοση για την ολοκλήρωση της προγραμματισμένης δολιοφθοράς τους.
	(2)	Όταν η Αγγλία και η Γαλλία κήρυξαν τον πόλεμο στο γερμανικό Ράιχ τον Σεπτέμβριο του 1939, η Ιταλία υποχρεώθηκε, με συνθήκη, να δηλώσει αμέσως την αλληλεγγύη της στη Γερμανία. Αυτή η αλληλεγγύη βασίστηκε όχι μόνο στις συμφωνίες του συμφώνου, αλλά και στη μοίρα που σχεδίαζαν οι εχθροί για τη Γερμανία καθώς και για την Ιταλία στο μέλλον. Είναι γνωστό ότι ο Μουσολίνι είχε αποφασίσει αποφασιστικά να διατάξει μια άμεση επιστράτευση. Οι ίδιες δυνάμεις που έφεραν σήμερα την παράδοση κατάφεραν να αποτρέψουν την είσοδο της Ιταλίας στον πόλεμο τον Αύγουστο του 1939.
	(3)	Μέχρι τον Ιούνιο του 1940, ο Μουσολίνι κατάφερε να δημιουργήσει τις εγχώριες προϋποθέσεις ώστε η Ιταλία να ενταχθεί στο πλευρό του Ράιχ. Οι μάχες για την Πολωνία είχαν ήδη αποφασιστεί εκείνη τη στιγμή, όπως και αυτές για τη Νορβηγία, και αυτές κατά της Γαλλίας και των συμμαχικών αγγλικών στρατών της στην ήπειρο.
	(4)	Οι μελλοντικές ιταλικές γενιές θα θεωρήσουν μια μέρα την ανατροπή του ως μια βαθιά ντροπή, μαζί με τις άτιμες προσβολές που υπέστη. Αυτό που τελικά πυροδότησε το από καιρό αποφασισμένο πραξικόπημα ήταν η απαίτηση του Ντούτσε για αυξημένες δικαστικές εξουσίες για την επιτυχή διεξαγωγή του πολέμου. Για το σκοπό αυτό, ήθελε να εφαρμόσει τα πιο αυστηρά μέτρα ενάντια στους ανοιχτούς και κρυφούς σαμποτέρ του πολέμου, ενάντια στους αντιδραστικούς εχθρούς της κοινωνικής δικαιοσύνης και ενάντια στο κίνημα αντίστασης μέσα στον ιταλικό λαό. Μέχρι την τελευταία στιγμή, ο Μουσολίνι επιθυμούσε να εξουδετερώσει τους ύπουλους εχθρούς του ιταλικού λαού σε αυτόν τον αγώνα ζωής και θανάτου για να εξασφαλίσει το μέλλον της Ιταλίας.
	(5)	Εάν οι ηγέτες του ιταλικού κράτους αποφάσισαν τώρα να σπάσουν τη συμμαχία, να αποσυρθούν από τον πόλεμο και, ως εκ τούτου, να μετατρέψουν την ίδια την Ιταλία σε θέατρο πολέμου, μπορούν να δώσουν

		<p>οποιονδήποτε λόγο για να το κάνουν αυτό. Ενώ μπορούν να το παρουσιάσουν αυτό ως αναγκαιότητα, δε θα βρουν ποτέ δικαιολογία για το γεγονός ότι αυτό συνέβη χωρίς να έχει ενημερωθεί ο σύμμαχος εκ των προτέρων. Όχι μόνο αυτό: την ίδια μέρα που ο Στρατάρχης Badoglio υπέγραψε την ανακωχή, ζήτησε από τον Γερμανό επιτετραμμένο στη Ρώμη να έρθει να τον δει και τον διαβεβαίωσε ότι αυτός, ο στρατάρχης Badoglio, δε θα πρόδιδε ποτέ τη Γερμανία, ότι έπρεπε να τον εμπιστευόμαστε και ότι αυτό θα το αποδείκνυε με τις πράξεις του, ότι ήταν άξιος της εμπιστοσύνης μας, ότι η Ιταλία πάνω απ' όλα δε θα σκεφτόταν ποτέ να παραδοθεί. Την ημέρα της παράδοσης, ο βασιλιάς κάλεσε τον Γερμανό επιτετραμμένο και τον διαβεβαίωσε ιδιαίτερα ότι η Ιταλία δε θα παραδοθεί ποτέ, ότι ήταν δεσμευμένη στη Γερμανία καλώς ή κακώς, ότι σκόπευε να σταθεί πιστά στο πλευρό μας. Ναι, ακόμη και μια ώρα μετά την ανακοίνωση της προδοσίας, ο Ιταλός επιτελάρχης Roatta είπε στον στρατιωτικό μας ακόλουθο ότι ήταν ένα βρώμικο ψέμα και μια αγγλική φάρσα προπαγάνδας. Την ίδια στιγμή, ο εκπρόσωπος του ιταλικού υπουργείου Εξωτερικών δήλωσε ότι αυτή η πληροφορία ήταν απλώς μια τυπική βρετανική απάτη και ότι σκόπευε να τη διαψεύσει. Δεκαπέντε λεπτά αργότερα, παραδέχτηκε ότι οι πληροφορίες ήταν πράγματι σωστές και ότι η Ιταλία είχε αποσυρθεί από τον πόλεμο. Στα μάτια των δημοκρατικών πολεμοκάπηλων καθώς και σε εκείνα της σημερινής ιταλικής κυβέρνησης, αυτή η συμπεριφορά μπορεί να φαίνεται εξαιρετικό παράδειγμα τακτικής επιδέξιου πολιτευτικού χαρακτήρα.</p>
	(6)	<p>Η απώλεια της Ιταλίας σημαίνει λίγα στρατιωτικά. Άλλωστε, ο αγώνας σε αυτή τη χώρα γινόταν κυρίως από τις γερμανικές δυνάμεις. Τώρα θα συνεχίσουμε αυτόν τον αγώνα απαλλαγμένοι από κάθε βαρύ φορτίο. Η προσπάθεια της διεθνούς συνωμοσίας των πλουτοκρατών να σπάσει με κουβέντα τη γερμανική αντίσταση, όπως η ιταλική, είναι παιδαριώδης. Πρέπει να μπερδεύουν τον γερμανικό λαό με άλλο λαό. Η ελπίδα τους να βρουν προδότες εδώ σήμερα όπως στην Ιταλία βασίζεται στην πλήρη άγνοια της ουσίας του εθνικοσοσιαλιστικού κράτους. Η πεποίθησή τους ότι μπορούν να επιφέρουν μια 25η Ιουλίου και στη Γερμανία, βασίζεται σε μια θεμελιώδη λανθασμένη αντίληψη για τη θέση μου καθώς και για</p>

		τη στάση των πολιτικών μου συντρόφων, των στραταρχών, των ναυάρχων και των στρατηγών μου.
	(7)	Τα μέτρα που λαμβάνονται για την προστασία των γερμανικών συμφερόντων, ενόψει των εξελίξεων στην Ιταλία, είναι πολύ σκληρά. Όσον αφορά την Ιταλία, ήδη προχωρούν σύμφωνα με το σχέδιο. Το παράδειγμα της προδοσίας της Γιουγκοσλαβίας μάς έδωσε σωτήριες ιδέες και πολύτιμες διαπιστώσεις. Η μοίρα της Ιταλίας μπορεί να χρησιμεύσει ως μάθημα για όλους μας, ώστε,
	(8)	Οι ιταλικές ένοπλες δυνάμεις δεν υπάρχουν πλέον. Αυτό που θα μείνει στην αιωνιότητα θα είναι η περιφρόνηση του κόσμου για τον προδότη.
	4 (9)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Απελευθερωμένος από το μεγάλο βάρος της προσδοκίας που με στοίχειωνε εδώ και καιρό, νομίζω ότι ήρθε η ώρα να μιλήσω ξανά στον γερμανικό λαό, χωρίς να χρειάζεται να καταφύγω σε ψέματα ούτε στον εαυτό μου ούτε στο κοινό.
	(2)	Ως Φύρερ του γερμανικού λαού, καταλάβαινα τις εξαιρετικές εσωτερικές δυσκολίες που αντιμετώπιζε ο Ντούτσε. Επομένως, ούτε αυτή τη στιγμή ούτε αργότερα, προέτρεψα την Ιταλία να τηρήσει τις υποχρεώσεις της προς τη συμμαχία. Αντίθετα, το άφησα τελείως στη διακριτική ευχέρεια της ιταλικής κυβέρνησης είτε να μην μπει καθόλου στον πόλεμο είτε να το κάνει σε σημείο που ένιωθε κατάλληλο και ήταν σε πλήρη ελευθερία να λάβει την απόφαση.
	(3)	Παρ' όλα αυτά, έπρεπε να ευχαριστήσω τον Ντούτσε για τη στάση του, την οποία, όπως ήξερα, κατάφερε μόνο να την αντιμετωπίσει εντός έδρας -όχι εναντίον του ιταλικού λαού, αλλά εναντίον ορισμένων κύκλων- με τις μεγαλύτερες δυσκολίες. Από τότε, το Ράιχ και η Ιταλία πολέμησαν μαζί' σε πολλά θέατρα του πολέμου, έχυσαν το αίμα τους μαζί.
	(4)	Η Γερμανία έκανε αυτή τη θυσία σε μια στιγμή που είχε υπεραρκετές από τις δικές της ανησυχίες, λόγω της φοβερής μεγάλης επίθεσης των Μπολσεβίκων σε όλη την Ευρώπη, η οποία ήταν αναμενόμενη ανά πάσα ώρα και στιγμή.

	(5)	Είναι εύκολο να καταλάβει κανείς τον πόνο που ένιωσα προσωπικά, εν όψει της ιστορικά άνευ προηγούμενου αδικίας που έγινε σε αυτόν τον άνθρωπο, την επαίσχυντη μεταχείρισή του, που τον υποβάθμισε σε επίπεδο κοινού εγκληματία, αυτόν τον άνθρωπο που έζησε μόνο για τον λαό του για πάνω από είκοσι χρόνια. Ήμουν, και είμαι, χαρούμενος που μου επιτρέπεται να αποκαλώ αυτόν τον σπουδαίο και πιστό άνθρωπο φίλο μου.
	(6)	Η δυστυχία μόνο θα ενισχύσει την αποφασιστικότητά μας.
	(7)	Δε βρίσκω λοιπόν τα λόγια να ευχαριστήσω τον γερμανικό λαό, τους άνδρες και τις γυναίκες της πατρίδας, τους στρατιώτες στο μέτωπο, για όσα κάνουν, όσα πρόθυμα αντέχουν και υποφέρουν υπομονετικά. Αυτά τα ευχαριστήρια λόγια μια μέρα θα ειπωθούν από τις επόμενες γενιές, συνειδητοποιώντας ότι η ελεύθερη και κοινωνικά ασφαλής ζωή τους προήλθε από τη θυσία της εποχής μας.
	(8)	Ο ίδιος είμαι απείρως περήφανος που μου επιτρέπεται να γίνω ο Φύρερ αυτού του λαού και
	(9)	την ώρα της πιο τρομερής θλίψης και της πιο πικρής ανάγκης, να μην αποποιηθούμε ποτέ την εθνική τιμή, να σταθούμε πιστά δίπλα στους συμμάχους μας και με πιστή καρδιά να εκπληρώσουμε αυτό που το καθήκον μας απαιτεί.
	5 (8)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Τα συμφέροντα του γερμανικού λαού για τη διεξαγωγή αυτού του πολέμου είναι για εμάς τόσο ιερά όσο και επιτακτικά. Όλοι γνωρίζουμε ότι, σε αυτόν τον ανελέητο αγώνα, ο ηττημένος θα εκμηδενιστεί, σύμφωνα με τις επιθυμίες των εχθρών μας, ενώ μόνο ο νικητής θα διατηρήσει τα μέσα για να ζήσει. Με ψυχραιμία, είμαστε λοιπόν διατεθειμένοι να λάβουμε αυτά τα μέτρα τόσο μεγάλα όσο και μικρά για να καταστρέψουμε τις ελπίδες των εχθρών μας. Αλλά και αμέτρητοι αξιότιμοι Ιταλοί έχουν πλέον δηλωθεί άρρηκτα συνδεδεμένοι με τον αγώνα των δύο λαών.

	(2)	Μόνοι και εγκαταλελειμμένοι, έπρεπε να δεχθούμε τις δηλώσεις πολέμου από τους εχθρούς μας το έτος 1939.
	(3)	Ειδικά αυτή τη στιγμή, προσδοκώ ότι το έθνος θα εκπληρώσει ακόμη περισσότερο το καθήκον του με σκληρή επιμονή σε όλους τους τομείς αυτού του πανίσχυρου αγώνα. Έχει κάθε λόγο να έχει εμπιστοσύνη στον εαυτό του . Το κόμμα πρέπει να δίνει το παράδειγμα σε όλα. Η πατρίδα μπορεί να κοιτά με περηφάνια τους στρατιώτες της, που ξανά και ξανά κάνουν το καθήκον τους με ηρωικό κίνδυνο ζωής και κάτω από τις πιο δύσκολες συνθήκες.
	(4)	Στις ώρες της ταλαιπωρίας, στη διάρκεια πολλών εβδομάδων και μηνών συχνά υπεράνθρωπων προσπαθειών, το μέτωπο να θυμάται πάντα την πατρίδα που σήμερα έχει γίνει και μαχητικό μέτωπο. Εδώ είναι εμφανής ο ηρωισμός των ηλικιωμένων ανδρών και αγοριών, μητέρων, γυναικών και κοριτσιών .
	(5)	Κάθε στρατιώτης λοιπόν έχει το ιερό καθήκον, περισσότερο από ποτέ άλλοτε, να συνεχίσει με τη μεγαλύτερη επιμονή και να κάνει ό,τι πρέπει να γίνει σε αυτόν τον αγώνα.
	(6)	την ώρα της πιο τρομερής θλίψης και της πιο πικρής ανάγκης, να μην αποποιηθούμε ποτέ την εθνική τιμή, να σταθούμε πιστά δίπλα στους συμμάχους μας και με πιστή καρδιά να εκπληρώσουμε αυτό που το καθήκον μας απαιτεί.
	(7)	Ο λαός που θα περάσει αυτές τις δοκιμασίες από την Πρόνοια θα λάβει στο τέλος ως ανταμοιβή από τον Παντοδύναμο το δάφνινο στεφάνι του νικητή και επομένως το έπαθλο της ζωής. Αυτή η νικήτρια πρέπει και θα είναι η Γερμανία υπό οποιεσδήποτε συνθήκες.
	(8)	Ποτέ μην ανεχθείτε την εμφάνιση δύο ηπειρωτικών δυνάμεων στην Ευρώπη. Εξετάστε κάθε προσπάθεια οργάνωσης μιας δεύτερης στρατιωτικής δύναμης κατά μήκος των γερμανικών συνόρων, ακόμα κι αν αυτή συνίσταται απλώς στη συγκρότηση ενός κράτους με δυνατότητα να γίνει στρατιωτική δύναμη, ως πράξη επίθεσης κατά της Γερμανίας. Θεωρήστε όχι ως δικαίωμά σας, αλλά ως καθήκον σας, να

		χρησιμοποιήσετε όλα τα μέσα που έχετε στη διάθεσή σας, συμπεριλαμβανομένης της δύναμης των όπλων, για να εμποδίσετε την ανάδυση ενός τέτοιου κράτους ή, εάν έχει ήδη προκύψει ένα τέτοιο κράτος, την καταστροφή του.
	6 (10)	Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Ως Φύρερ του γερμανικού λαού, καταλάβαινα τις εξαιρετικές εσωτερικές δυσκολίες που αντιμετώπιζε ο Ντούτσε. Επομένως, ούτε αυτή τη στιγμή ούτε αργότερα, προέτρεψα την Ιταλία να τηρήσει τις υποχρεώσεις της προς τη συμμαχία. Αντίθετα, το άφησα τελείως στη διακριτική ευχέρεια της ιταλικής κυβέρνησης είτε να μην μπει καθόλου στον πόλεμο είτε να το κάνει σε σημείο που ένιωθε κατάλληλο και ήταν σε πλήρη ελευθερία να λάβει την απόφαση.
	(2)	Ουδέποτε ο Ντούτσε ή αμφιβάλω ότι η έκβαση αυτής της μάχης θα έκρινε την ύπαρξη ή την ανυπαρξία του λαού μας. Κατά συνέπεια, η Γερμανία, αν και η ίδια βυθίστηκε σε έναν πιο δύσκολο αγώνα, βοήθησε τον σύμμαχό της με τα μέγιστα δυνατά μέσα. Πολλές προσφορές βοήθειας είτε απορρίφθηκαν πλήρως από τους στρατιωτικούς ηγεμόνες στην Ιταλία από την αρχή είτε έγιναν δεκτές μόνο υπό όρους που δεν μπορούσαν να εκπληρωθούν.
	(3)	Επιπλέον, δεν αλλάζω ούτε αρνούμαι τις απόψεις μου όποτε μου φαίνεται σκόπιμο. Πιστεύω ότι, παρά τις αντίθετες απόψεις, η πίστη αντιπροσωπεύει μια αναντικατάστατη αξία στις διεθνείς σχέσεις. Χωρίς αυτό, όλη η ανθρώπινη κοινωνία θα άρχιζε να παραπαίει, και οι οργανώσεις της αργά ή γρήγορα θα διαλύονταν.
	(4)	Η ιστορία κάποτε θα καταλήξει σε διαφορετικό συμπέρασμα. Οι μελλοντικές γενιές Ιταλών θα ντρέπονται για τη χρήση αυτής της τακτικής εναντίον ενός συμμάχου φίλου, ο οποίος με το αίμα του και τις πάσης φύσεως θυσίες εκπλήρωσε το καθήκον του για κάτι περισσότερο από το γράμμα της συνθήκης.
	(5)	Λαϊκοί μου σύντροφοι! Δεδομένου ότι είχα αρκετές ευκαιρίες τα τελευταία δύο χρόνια να παρατηρήσω την αυξανόμενη επιρροή αυτών

		των αντιδραστικών και αντιγερμανικών κύκλων, που ανέλαβαν μια στάση εχθρική προς τα κοινωνικά καθήκοντα στην Ιταλία, δεν υπήρχε αμφιβολία, μετά την ανατροπή του Ντούτσε, για τις πραγματικές προθέσεις αυτής της κυβερνητικής αλλαγής. Εκπληρώνοντας το καθήκον μου, διέταξα όλα εκείνα τα μέτρα που θα μπορούσαν να ληφθούν σε μια τέτοια περίπτωση για να γλιτώσει το γερμανικό Ράιχ από μια μοίρα που ο Στρατάρχης Badoglio και οι άνδρες του όχι μόνο επέφεραν στον Ντούτσε και στον ιταλικό λαό, αλλά και η οποία είχε σκοπό να βυθίσει τη Γερμανία.
	(6)	Τα συμφέροντα του γερμανικού λαού για τη διεξαγωγή αυτού του πολέμου είναι για εμάς τόσο ιερά όσο και επιτακτικά. Όλοι γνωρίζουμε ότι, σε αυτόν τον ανελέητο αγώνα, ο ηττημένος θα εκμηδενιστεί, σύμφωνα με τις επιθυμίες των εχθρών μας, ενώ μόνο ο νικητής θα διατηρήσει τα μέσα για να ζήσει. Με ψυχραιμία, είμαστε λοιπόν διατεθειμένοι να λάβουμε αυτά τα μέτρα τόσο μεγάλα όσο και μικρά για να καταστρέψουμε τις ελπίδες των εχθρών μας. Αλλά και αμέτρητοι αξιότιμοι Ιταλοί έχουν πλέον δηλωθεί άρρηκτα συνδεδεμένοι με τον αγώνα των δύο λαών.
	(7)	Η ιδιωτική μου ζωή έχει πάψει εδώ και καιρό να ανήκει αποκλειστικά σε εμένα. Εργάζομαι με τη συνειδητοποίηση και την αίσθηση του καθήκοντος ότι, με τη συμβολή μου, μπορώ να εξασφαλίσω τη ζωή του λαού μου για τις επόμενες γενιές.
	(8)	Γι' αυτό είχα ήδη πει στο Ράιχσταγκ την 1η Σεπτεμβρίου 1939 ότι ούτε ο χρόνος ούτε η δύναμη των όπλων θα νικούσαν ποτέ τον γερμανικό λαό. Έκτοτε, και κυρίως λόγω των δικών μας δυνάμεων, αναγκάσαμε την υποχώρηση του εχθρού από τα γερμανικά σύνορα, κατά τόπους σε περισσότερα από χίλια χιλιόμετρα. Μόνο αεροπορικάς μπορεί ακόμα να τρομοκρατήσει τη γερμανική πατρίδα.
	(9)	Δε βρίσκω λοιπόν τα λόγια να ευχαριστήσω τον γερμανικό λαό, τους άνδρες και τις γυναίκες της πατρίδας, τους στρατιώτες στο μέτωπο, για όσα κάνουν, όσα πρόθυμα αντέχουν και υποφέρουν υπομονετικά. Αυτά τα ευχαριστήρια λόγια μια μέρα θα ειπωθούν από τις επόμενες γενιές,

		συνειδητοποιώντας ότι η ελεύθερη και κοινωνικά ασφαλής ζωή τους προήλθε από τη θυσία της εποχής μας.
	(10)	την ώρα της πιο τρομερής θλίψης και της πιο πικρής ανάγκης, να μην αποποιηθούμε ποτέ την εθνική τιμή, να σταθούμε πιστά δίπλα στους συμμάχους μας και με πιστή καρδιά να εκπληρώσουμε αυτό που το καθήκον μας απαιτεί.
	7 (6)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα
	(1)	Το αίμα πολλών λαϊκών συντρόφων σφράγισε την πίστη του γερμανικού λαού στη συμμαχία. Το γερμανικό Ράιχ και εγώ ως Φύρερ του θα μπορούσαμε να υποθέσουμε αυτή τη στάση μόνο γνωρίζοντας ότι στην κεφαλή του ιταλικού λαού βρισκόταν ένας από τους σημαντικότερους άνδρες της σύγχρονης εποχής, ο μεγαλύτερος γιος της Ιταλίας από το τέλος της αρχαιότητας. Η άνευ όρων πίστη του ήταν η προϋπόθεση για την επιτυχή διατήρηση της συμμαχίας.
	(2)	Λαϊκοί μου σύντροφοι! Δεδομένου ότι είχα αρκετές ευκαιρίες τα τελευταία δύο χρόνια να παρατηρήσω την αυξανόμενη επιρροή αυτών των αντιδραστικών και αντιγερμανικών κύκλων, που ανέλαβαν μια στάση εχθρική προς τα κοινωνικά καθήκοντα στην Ιταλία, δεν υπήρχε αμφιβολία, μετά την ανατροπή του Ντούτσε, για τις πραγματικές προθέσεις αυτής της κυβερνητικής αλλαγής. Εκπληρώνοντας το καθήκον μου, διέταξα όλα εκείνα τα μέτρα που θα μπορούσαν να ληφθούν σε μια τέτοια περίπτωση για να γλιτώσει το γερμανικό Ράιχ από μια μοίρα που ο Στρατάρχης Badoglio και οι άνδρες του όχι μόνο επέφεραν στον Ντούτσε και στον ιταλικό λαό, αλλά και η οποία είχε σκοπό να βυθίσει τη Γερμανία.
	(3)	Περισσότερο από ποτέ, οι Γερμανοί ηγέτες αντιτίθενται σε αυτή τη φιλοδοξία ως μια φανατικά ενωμένη κοινότητα.
	(4)	Το ότι έχω το δικαίωμα να πιστεύω άνευ όρων σε αυτήν την επιτυχία δε βασίζεται μόνο στη ζωή μου, αλλά και στην άνοδο του λαού μας.
	(5)	Ενώ σε αυτόν τον πανίσχυρο και μοιραίο αγώνα οι τακτικές ανάγκες μπορεί μερικές φορές να μας αναγκάσουν να εγκαταλείψουμε κάτι στο

		μέτωπο ή να αποφύγουμε μια συγκεκριμένη απειλή, ο ασάβινος δακτύλιος που προστατεύει το Ράιχ δε θα σπάσει ποτέ. Σφυρηλατείται από τη γερμανική πατρίδα και συγκρατείται από τον ηρωισμό και το αίμα των στρατιωτών μας.
	(6)	την ώρα της πιο τρομερής θλίψης και της πιο πικρής ανάγκης, να μην αποποιηθούμε ποτέ την εθνική τιμή, να σταθούμε πιστά δίπλα στους συμμάχους μας και με πιστή καρδιά να εκπληρώσουμε αυτό που το καθήκον μας απαιτεί.
	9 (6)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Απελευθερωμένος από το μεγάλο βάρος της προσδοκίας που με στοίχειωνε εδώ και καιρό, νομίζω ότι ήρθε η ώρα να μιλήσω ξανά στον γερμανικό λαό, χωρίς να χρειάζεται να καταφύγω σε ψέματα ούτε στον εαυτό μου ούτε στο κοινό.
	(2)	Ως Φύρερ του γερμανικού λαού, καταλάβαινα τις εξαιρετικές εσωτερικές δυσκολίες που αντιμετώπιζε ο Ντούτσε. Επομένως, ούτε αυτή τη στιγμή ούτε αργότερα, προέτρεψα την Ιταλία να τηρήσει τις υποχρεώσεις της προς τη συμμαχία. Αντίθετα, το άφησα τελείως στη διακριτική ευχέρεια της ιταλικής κυβέρνησης είτε να μην μπει καθόλου στον πόλεμο είτε να το κάνει σε σημείο που ένιωθε κατάλληλο και ήταν σε πλήρη ελευθερία να λάβει την απόφαση.
	(3)	Επιπλέον, δεν αλλάζω ούτε αρνούμαι τις απόψεις μου όποτε μου φαίνεται σκόπιμο. Πιστεύω ότι, παρά τις αντίθετες απόψεις, η πίστη αντιπροσωπεύει μια αναντικατάστατη αξία στις διεθνείς σχέσεις. Χωρίς αυτό, όλη η ανθρώπινη κοινωνία θα άρχιζε να παραπαίει, και οι οργανώσεις της αργά ή γρήγορα θα διαλύονταν.
	(4)	Λαϊκοί μου σύντροφοι! Δεδομένου ότι είχα αρκετές ευκαιρίες τα τελευταία δύο χρόνια να παρατηρήσω την αυξανόμενη επιρροή αυτών των αντιδραστικών και αντιγερμανικών κύκλων, που ανέλαβαν μια στάση εχθρική προς τα κοινωνικά καθήκοντα στην Ιταλία, δεν υπήρχε αμφιβολία, μετά την ανατροπή του Ντούτσε, για τις πραγματικές προθέσεις αυτής της κυβερνητικής αλλαγής. Εκπληρώνοντας το καθήκον

		μου, διέταξα όλα εκείνα τα μέτρα που θα μπορούσαν να ληφθούν σε μια τέτοια περίπτωση για να γλιτώσει το γερμανικό Ράιχ από μια μοίρα που ο Στρατάρχης Badoglio και οι άνδρες του όχι μόνο επέφεραν στον Ντούτσε και στον ιταλικό λαό, αλλά και η οποία είχε σκοπό να βυθίσει τη Γερμανία.
	(5)	Η ιδιωτική μου ζωή έχει πάψει εδώ και καιρό να ανήκει αποκλειστικά σε εμένα. Εργάζομαι με τη συνειδητοποίηση και την αίσθηση του καθήκοντος ότι, με τη συμβολή μου, μπορώ να εξασφαλίσω τη ζωή του λαού μου για τις επόμενες γενιές.
	(6)	Ο ίδιος είμαι απείρως περήφανος που μου επιτρέπεται να γίνω ο Φύρερ αυτού του λαού και
	10 (2)	Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
	(1)	είμαι ευγνώμων στον Κύριο για κάθε ώρα που μου δίνει να συνεισφέρω μέσω της δουλειάς μου στην επιτυχία αυτής της μεγαλύτερης μάχης στην ιστορία μας.
	(2)	Ο λαός που θα περάσει αυτές τις δοκιμασίες από την Πρόνοια θα λάβει στο τέλος ως ανταμοιβή από τον Παντοδύναμο το δάφνινο στεφάνι του νικητή και επομένως το έπαθλο της ζωής. Αυτή η νικήτρια πρέπει και θα είναι η Γερμανία υπό οποιεσδήποτε συνθήκες.
	11 (3)	Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης
	(1)	Ο Γερμανός στρατιώτης επέδειξε στα κοινά θέατρα του πολέμου μια στάση που τον διακρίνει παντού. Άλλωστε, χωρίς την παρέμβασή του, η Βόρεια Αφρική θα είχε ήδη χαθεί για την Ιταλία τον χειμώνα του 1940–1941. Το όνομα του Στρατάρχη Rommel θα παραμείνει αιώνια συνδεδεμένο με αυτό το γερμανικό επίτευγμα.
	(2)	Το ότι έχω το δικαίωμα να πιστεύω άνευ όρων σε αυτήν την επιτυχία δε βασίζεται μόνο στη ζωή μου, αλλά και στην άνοδο του λαού μας.
	(3)	Ο γερμανικός λαός ποτέ πριν δεν είχε περισσότερο δικαίωμα να είναι περήφανος για τον εαυτό του στην ιστορία του όσο σε αυτόν τον ισχυρότερο αγώνα όλων των εποχών. Όλες οι προσπάθειες υποταγής της

		<p>Γερμανίας στη μοίρα ενός σκλαβωμένου έθνους θα αποτύχουν εξαιτίας αυτής της δύναμης της θέλησης και αυτού του επιτεύγματος. Είθε ο κάθε Γερμανός, ανεξάρτητα από το πού βρίσκεται, να γνωρίζει ότι από αυτόν, από την προσπάθειά του και την προθυμία του να θυσιαστεί εξαρτάται η διατήρηση του λαού μας, η μοίρα και το μέλλον πολλών γενεών.</p>
--	--	--

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1944 1 Ο γερμανικός λαός	12 (79)	
	1 (13)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Στον πέμπτο χρόνο του μεγαλύτερου αυτού πολέμου, κανείς δεν μπορεί να αγνοεί τα αίτια και, ως εκ τούτου, το νόημα και το σκοπό αυτού του διεθνούς πολέμου.
	(2)	Ένα είναι σίγουρο: μπορεί να υπάρξει μόνο ένας νικητής σε αυτόν τον αγώνα, και αυτός θα είναι είτε η Γερμανία είτε η Σοβιετική Ένωση! Μια νίκη της Γερμανίας σημαίνει διατήρηση της Ευρώπης· νίκη της Σοβιετικής Ένωσης σημαίνει την καταστροφή της.
	(3)	Το ζήτημα της σωτηρίας των ευρωπαϊκών κρατών και συνεπώς της σωτηρίας της Ευρώπης είναι επομένως ένα ζήτημα που μπορεί να αποφασιστεί μόνο από τον γερμανικό λαό, τη Βέρμαχτ της και τα κράτη που είναι σύμμαχοι της. Ωστόσο, εάν το Ράιχ σπάσει, τότε κανένα άλλο κράτος στην Ευρώπη δε θα είναι σε θέση να προβάλλει αποτελεσματική αντίσταση ενάντια σε αυτή τη νέα εισβολή των Ούγγων.

	(4)	Ως εκ τούτου, το έτος 1933, θέσαμε στον εαυτό μας τέσσερα μεγάλα καθήκοντα μεταξύ πολλών άλλων. Από την επίλυσή τους εξαρτιόταν όχι μόνο το μέλλον του Ράιχ αλλά και η διάσωση της Ευρώπης, ίσως ακόμη και ολόκληρου του ανθρώπινου πολιτισμού
	(5)	Είναι πιο εμφανές στον πόλεμο σήμερα πόσο γρήγορα έγινε η σοσιαλιστική οργάνωση του πολιτικού σώματος. Άλλωστε και η Βέρμαχτ παίζει ρόλο σε αυτή την εξέλιξη. Περισσότερο από το εξήντα τοις εκατό του νέου σώματος αξιωματικών προέρχεται από τους στρατευμένους άνδρες και, ως εκ τούτου, γεφυρώνει το χάσμα στους εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες ή μέλη των κατώτερων μεσαίων στρωμάτων. Η ιστορία κάποτε θα το καταγράψει ως ένα από τα μεγαλύτερα επιτεύγματα μας ότι καταφέραμε να ξεκινήσουμε και να πραγματοποιήσουμε την εθνικοσοσιαλιστική επανάσταση σε αυτό το μεγάλο κράτος, χωρίς να καταστρέψουμε τον εθνικό πλούτο και χωρίς να περιορίσουμε τις δημιουργικές δυνάμεις των παλαιών τάξεων, και κάνοντάς το αυτό, αποκτήσαμε πλήρη ισότητα δικαιωμάτων για όλους. Αυτή η διαδικασία θα συνεχιστεί από τον Εθνικοσοσιαλισμό με αποφασιστικότητα και συνέπεια.
	(6)	Ο Παγκόσμιος Πόλεμος του 1939 θα μπει μια μέρα στην ιστορία ως μια γιγάντια επανάληψη της εσωτερικής πάλης ενάντια στο κόμμα μας το έτος 1924. Όπως και στο παρελθόν, η επίθεση που επεδίωκε την καταστροφή του κινήματος διέδωσε τις ιδέες της σε όλη τη Γερμανία με τη δύναμη μιας έκθεσης,
	(7)	αυτός ο σημερινός αγώνας θα ανοίξει σε λίγα χρόνια τα μάτια άλλων για το εβραϊκό ζήτημα. Θα κάνει την εθνικοσοσιαλιστική λύση αυτού του ζητήματος και τα μέτρα για την εξάλειψή του να φαίνονται εξίσου αξια μίμησης όσο και αυτονομία.
	(8)	Το μεγαλείο της αντιπαράθεσης με τον αντίκτυπό της στην παγκόσμια ιστορία θα εκπαιδεύσει τα μάτια και το μυαλό των εθνών να σκέφτονται και να ενεργούν σε τεράστιες ιστορικές διαστάσεις. Εκατομμύρια στρατιώτες και αιχμάλωτοι πολέμου θα προπαγανδίσουν μια μέρα αυτή τη συνειδητοποίηση.
	(9)	Εγγυητές αυτής της νίκης είναι σήμερα όχι μόνο οι στρατιώτες στο μέτωπο αλλά και οι μαχητές στην πατρίδα. Όπως ακριβώς ο εθνικοσοσιαλισμός γεννήθηκε από τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, έτσι θα λάβει την εξωτερική του τόνωση και ενίσχυση στον Δεύτερο.

	(10)	Όσο δύσκολο κι αν είναι, η πατρίδα δε θα απελπιστεί ποτέ στο τέλος γιατί ξέρει τη μοίρα της και βλέπει τους γιους της να πολεμούν στο μέτωπο για αυτήν. Το μέτωπο δε θα αποκαρδιωθεί. Ακόμα και στις πιο δύσκολες μέρες θα πιάσει ξανά τον εαυτό της γιατί στο χέρι της κρατά όχι μόνο την εργαζόμενη αλλά και την εξίσου γενναία, μαχόμενη πατρίδα.
	(11)	Η προσπάθεια των εχθρών μας να επιφέρουν την κατάρρευση του γερμανικού λαού και του Ράιχ μέσω ισχυρών εκρηκτικών και πυροσβεστικών βομβών στο τέλος θα έχει ως αποτέλεσμα να ενισχύσει ακόμη περισσότερο τη σοσιαλιστική του ενότητα και να δημιουργήσει αυτό το σκληρό κράτος που
	(12)	Η δωδέκατη χρονιά της αναδιοργάνωσης του λαού μας θα έχει τις πιο σκληρές απαιτήσεις σε μέτωπο και πατρίδα. Όσο κι αν μαίνεται η καταιγίδα έξω από τα τείχη του φρουρίου μας, μια μέρα θα υποχωρήσει όπως κάθε τρικυμία.
	(13)	Επομένως, παρ' όλη τη διαβολικότητα των εχθρών μας, αυτός ο αγώνας θα οδηγήσει στο τέλος στη μεγαλύτερη νίκη του Γερμανικού Ράιχ.
	2 (9)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Χωρίς τις 30 Ιανουαρίου 1933 και χωρίς την εθνικοσοσιαλιστική επανάσταση, χωρίς τις τεράστιες εγχώριες προσπάθειες εκκαθάρισης και οικοδομής, δε θα υπήρχε σήμερα κανένας παράγοντας που θα μπορούσε να αντισταχθεί στον κολοσσό των μπολσεβίκων. Εξάλλου, η Γερμανία ήταν τόσο άρρωστη εκείνη την εποχή, τόσο αποδυναμωμένη από την εξάπλωση της εβραϊκής μόλυνσης, που δύσκολα μπορούσε να σκεφτεί να ξεπεράσει τον κίνδυνο των μπολσεβίκων στο εσωτερικό, για να μην αναφέρουμε στο εξωτερικό.
	(2)	Ως εκ τούτου, το έτος 1933, θέσαμε στον εαυτό μας τέσσερα μεγάλα καθήκοντα μεταξύ πολλών άλλων. Από την επίλυσή τους εξαρτιόταν όχι μόνο το μέλλον του Ράιχ αλλά και η διάσωση της Ευρώπης, ίσως ακόμη και ολόκληρου του ανθρώπινου πολιτισμού:
	(3)	Όταν, πριν από έντεκα χρόνια, το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα απέκτησε την εξουσία στο κράτος, μετά από μακρά πάλη με νόμιμα μέσα, είχαν ήδη δημιουργηθεί οι βασικές προϋποθέσεις για την επιτυχή επίλυση αυτών των υποθέσεων. Το γερμανικό λαϊκό κράτος είχε ενσωματωθεί στο ίδιο το κίνημα.

	(4)	Δεν ήταν λοιπόν το κράτος που διαμόρφωσε το κίνημα τα επόμενα χρόνια. Αντίθετα, το κίνημα διαμόρφωσε το κράτος. Ενώ πολλά σπουδαία πράγματα έχουν επιτευχθεί από τότε, το κτίριο της γερμανικής εθνικής κοινότητας βρίσκεται αναμφίβολα στην κορυφή των επιτευγμάτων της εθνικοσοσιαλιστικής επανάστασης.
	(5)	Ήταν η απαλή όσο και επίμονη μετατροπή του πρώην κράτους των τάξεων σε έναν νέο σοσιαλιστικό οργανισμό, ένα λαϊκό κράτος, που από μόνο του έδωσε τη δυνατότητα στο γερμανικό Ράιχ να αποκτήσει ανοσία σε όλες τις απόπειρες μόλυνσης των Μπολσεβίκων. Ένα αποφασιστικό επίτευγμα της εθνικοσοσιαλιστικής επανάστασης είναι ότι, σε αυτήν την κατάσταση σήμερα, κάθε νεαρός Γερμανός, ανεξάρτητα από τη γέννηση, την καταγωγή, τον πλούτο, τη θέση των γονιών του, τη λεγόμενη εκπαίδευση κ.λπ., μπορεί να γίνει ό,τι του αρέσει σύμφωνα με τα χαρίσματά του.
	(6)	Είναι πιο εμφανές στον πόλεμο σήμερα πόσο γρήγορα έγινε η σοσιαλιστική οργάνωση του πολιτικού σώματος. Άλλωστε και η Βέρμαχτ παίζει ρόλο σε αυτή την εξέλιξη. Περισσότερο από το εξήντα τοις εκατό του νέου σώματος αξιωματικών προέρχεται από τους στρατευμένους άνδρες και, ως εκ τούτου, γεφυρώνει το χάσμα στους εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες ή μέλη των κατώτερων μεσαίων στρωμάτων. Η ιστορία κάποτε θα το καταγράψει ως ένα από τα μεγαλύτερα επιτεύγματα μας ότι καταφέραμε να ξεκινήσουμε και να πραγματοποιήσουμε την εθνικοσοσιαλιστική επανάσταση σε αυτό το μεγάλο κράτος, χωρίς να καταστρέψουμε τον εθνικό πλούτο και χωρίς να περιορίσουμε τις δημιουργικές δυνάμεις των παλαιών τάξεων, και κάνοντάς το αυτό, αποκτήσαμε πλήρη ισότητα δικαιωμάτων για όλους. Αυτή η διαδικασία θα συνεχιστεί από τον Εθνικοσοσιαλισμό με αποφασιστικότητα και συνέπεια.
	(7)	Έτσι, η εθνικοσοσιαλιστική κοινότητα μπορεί ήδη σήμερα να θεωρείται ως το ακατάσχετο κέντρο της ευρωπαϊκής αυτοεπιβεβαίωσης. Σε τελική ανάλυση, μόνο ένα κράτος που είναι εντελώς απαλλαγμένο από όλες τις αντικοινωνικές εστίες μόλυνσης στο εσωτερικό μπορεί να αντισταχθεί με ασφάλεια στον μπολσεβικισμό στο εξωτερικό.
	(8)	Ο Παγκόσμιος Πόλεμος του 1939 θα μπει μια μέρα στην ιστορία ως μια γιγάντια επανάληψη της εσωτερικής πάλης ενάντια στο κόμμα μας το έτος 1924. Όπως και

		στο παρελθόν, η επίθεση που επεδίωκε την καταστροφή του κινήματος διέδωσε τις ιδέες της σε όλη τη Γερμανία με τη δύναμη μιας έκθεσης,
	(9)	Το ότι η εθνικοσοσιαλιστική επανάσταση πέρα από αυτό έδωσε στον γερμανικό λαό τα όπλα για να αυτοεπιβεβαιωθεί της εσωτερικής του οργάνωσης, της οικονομίας και της εξουσίας του δεν τεκμηριώνεται πουθενά καλύτερα από αυτόν τον γιγαντιαίο αγώνα που μαίνεται για περισσότερα από πέντε χρόνια τώρα. Αυτός ο αγώνας δε θα ακολουθήσει μια πορεία διαφορετική από αυτή όλων των προηγούμενων μεγάλων πολέμων σε αυτή τη γη. Τα σκαμπανεβάσματα των γεγονότων δεν μπορούν παρά να καταθλίψουν τον άνθρωπο που δεν έχει μάθει να βλέπει και να σκέφτεται με ιστορικούς όρους.
	3 (13)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα
	(1)	Άλλωστε, έχει περάσει πολύς καιρός όταν φαινόταν ακόμη ότι αυτός ο πόλεμος ήταν μια από εκείνες τις ευρωπαϊκές αντιπαραθέσεις που υποκινήθηκαν από την Αγγλία για να αποδυναμώσει την ήπειρο και να διατηρήσει μια ισορροπία δυνάμεων προς όφελος της βρετανικής αυτοκρατορίας. Εκείνες οι δυνάμεις που ξεκίνησαν για πόλεμο στο Λονδίνο από το 1936 έχουν μετατραπεί σήμερα από οδηγό σε οδηγούμενοι. Τα μυαλά που προσπάθησαν να συγκεντρώσουν σύμφωνα με την παλιά βρετανική παράδοση έχουν ξεφύγει από τον έλεγχο των κυρίων τους. Παρατηρήσεις που διαδόθηκαν από ορισμένες αγγλικές εφημερίδες ότι, μετά την ήττα της Γερμανίας, η Ρωσία δε θα είχε κανένα λόγο να προχωρήσει περαιτέρω στην Ευρώπη και, ως εκ τούτου, ότι η Ρωσία θα ήταν ικανοποιημένη να ασχοληθεί με την εκπαίδευση, δηλαδή την εξόντωση του γερμανικού λαού, είναι εξίσου μια εβραϊκή αυθάδεια προσανατολισμένη στους Ευρωπαίους ανόητους όπως και η άλλη άποψη, δηλαδή ότι, πριν τελειώσει αυτός ο πόλεμος, η Αγγλία σε κάθε περίπτωση θα πρωτοστατούσε αμέσως σε έναν νέο αγώνα ενάντια στη Σοβιετική Ένωση.
	(2)	Πρώτα απ' όλα, όποιος κερδίζει αυτόν τον διεθνή πόλεμο δε θα επιτρέψει στους βρετανούς γραφείς εφημερίδων να καθορίσουν τους στόχους του. Και, δεύτερον, σε περίπτωση νίκης του μπολσεβικισμού, το θλιβερό υπόλοιπο της Ευρώπης δύσκολα θα συνέχιζε να πολεμά υπό την ηγεσία της Αγγλίας εναντίον του ευρωπαϊκού-ασιατικού κολοσσού που θα κυβερνούσε τότε την Ευρώπη, ειδικά επειδή μόνο ένας εντελώς ανόητος θα μπορούσε να σκεφτεί τις στρατιωτικές προοπτικές του ότι ένας τέτοιος πόλεμος είναι πολλά υποσχόμενος. Επιπλέον, κάθε Ευρωπαίος γνωρίζει ότι,

		σε μια τέτοια περίπτωση, τα εναπομείναντα ευρωπαϊκά κράτη θα είχαν το προνόμιο -όπως και τα στρατεύματα της Αυτοκρατορίας των Καναδών, Αυστραλών, Νεοζηλανδών ή Νοτιοαφρικανών- μόνο να φέρουν μόνα τους το βάρος της θυσίας αίματος στον αγώνα για τη διατήρηση της βρετανικής κυριαρχίας ώστε να γλιτώσουν οι ίδιοι οι άνδρες της Αγγλίας.
	(3)	Αυτό είναι τόσο ξεκάθαρο που κάθε όχι εντελώς τρελός Άγγλος θα πρέπει να το ξέρει πολύ καλά. Αν παρ' όλα αυτά συμπεριφέρονται σαν τα πράγματα να είναι διαφορετικά, με αληθινή βρετανική υποκρισία, τότε αυτό πρέπει να αποδοθεί στους υπεύθυνους εγκληματίες πολέμου στο Λονδίνο που δε βλέπουν πλέον καμία πιθανότητα να ξεφύγουν από τη συμμετοχή τους.
	(4)	Πάνω απ' όλα, η οδός διαφυγής τους προς τα πίσω στο σπίτι/στη χώρα τους έχει αποκοπεί από τους Εβραίους εξολκείς συρμάτων και τους σκλάβους οδηγούς τους. Επομένως, δεν είναι πλέον ζήτημα για την Αγγλία και τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής αν θέλουν ή όχι να πολεμήσουν τον μπολσεβικισμό μόνες τους μετά από αυτόν τον πόλεμο, αλλά πώς μπορούν να πολεμήσουν τον μπολσεβικισμό στις δικές τους χώρες. Το τι μπορεί στην πραγματικότητα να περιμένει η Ευρώπη από τις βρετανικές υποσχέσεις για βοήθεια έχει αποδειχθεί καλύτερα από την αγγλοαμερικανική στάση για τη μοίρα των Πολωνών, των Φινλανδών και των κρατών της Βαλτικής, καθώς και ολόκληρης της νοτιοανατολικής Ευρώπης.
	(5)	Η αδίστακτη υπόσχεση μιας εγγύησης για να βοηθήσει την Πολωνία οδήγησε κάποτε αυτό το κράτος σε πόλεμο εναντίον της Γερμανίας. Με τον αναληθή ισχυρισμό ότι άλλα κράτη έπρεπε να σωθούν από τη Γερμανία, τους επιβλήθηκαν συμφωνίες αμοιβαίας βοήθειας. Σήμερα, με τα ίδια αναληθή συνθήματα, αυτές οι χώρες εγκαταλείπονται και θυσιάζονται.
	(6)	Παρεμπιπτόντως, όποιος πούλησε στον Εβραίο όπως έκανε η Αγγλία, αργά ή γρήγορα θα πεθάνει από αυτή τη μάλιστα, εκτός και αν καταφέρει να συγκεντρωθεί την τελευταία στιγμή και να αφαιρέσει αυτά τα βακτήρια από το σώμα του με τη βία. Η άποψη ότι είναι δυνατόν να ζήσετε μαζί ειρηνικά ή να επιτύχετε μια συμφιλίωση μεταξύ των συμφερόντων σας και των συμφερόντων αυτής της ζύμωσης της αποσύνθεσης των εθνών είναι σαν να ελπίζετε ότι το ανθρώπινο σώμα θα είναι ικανό να αφομοιώσει τον βάκιλο της πανώλης μακροπρόθεσμα.

(7)		Και το ξέρουν αυτό στο Κρεμλίνο. Επομένως, στην περίπτωση της νίκης τους, ακριβώς ως προληπτικό μέτρο για το μέλλον, η μοίρα του γερμανικού έθνους θα ήταν η πλήρης εξόντωσή του μέσω του μπολσεβικισμού. Και αυτός ο στόχος είναι επίσης η ανοιχτά παραδεκτή πρόθεση του διεθνούς Εβραϊσμού. Δεν έχει σημασία αν οι Εβραίοι υπερασπιστές αυτού του στόχου κάθονται στην Αγγλία ή την Αμερική ή αν διευθύνουν το κεντρικό τους γραφείο στη Μόσχα. Δεν έχει σημασία αν οι Ευρωπαίοι ή οι μη ευρωπαίοι πολιτικοί συνειδητοποιούν αυτό το γεγονός ή αν δε θέλουν να το πιστέψουν. Είναι ακόμη πιο άσχετο αν πιστεύουν στη μια χώρα ή στην άλλη ότι, με το υποχωρητικό χαίδεμα, μπορούν ίσως να αποτοξινώσουν τα εβραϊκά βακτήρια, τα οποία εξέθρεψαν οι ίδιοι. Εάν η Γερμανία δεν κερδίσει, η τύχη των κρατών στη Βόρεια, Κεντρική και Νότια Αμερική θα κριθεί μέσα σε λίγους μήνες.
(8)		Εν τω μεταξύ, ο καταστροφικός Εβραίος Ασσουήρος [Ξέρξης] θα μπορούσε να γιορτάσει την καταστροφή της Ευρώπης σε μια δεύτερη θριαμβευτική γιορτή Πουρίμ.
(9)		Η οικονομική καταστροφή που επέφεραν οι Εβραίοι όπως και σε άλλες χώρες, η ανεργία εκατομμυρίων Γερμανών, η καταστροφή της αγροτιάς, του εμπορίου και της βιομηχανίας προετοίμασαν μόνο τον δρόμο για την προγραμματισμένη εσωτερική κατάρρευση. Αυτό προωθήθηκε με την υποστήριξη της συνεχιζόμενης ύπαρξης μιας παράλογης κατάστασης τάξεων, η οποία θα μπορούσε μόνο να χρησιμεύσει για να μετατρέψει τη λογική των μαζών σε μίσος για να τις κάνει το πρόθυμο όργανο της επανάστασης των μπολσεβίκων. Κινητοποιώντας τους προλετάριους σκλάβους, οι Εβραίοι ήλπιζαν ότι, μετά την καταστροφή της εθνικής διανοήσης, θα μπορούσαν ακόμη περισσότερο να τους μετατρέψουν για τα καλά σε χαμάληδες. Αλλά ακόμα κι αν αυτή η διαδικασία της εξέγερσης των Μπολσεβίκων στο εσωτερικό της Γερμανίας δεν είχε οδηγήσει σε πλήρη επιτυχία, το κράτος με το δημοκρατικό του σύνταγμα της Βαϊμάρης θα είχε μετατραπεί σε κάτι γελοίο ανήμπορο ενόψει των μεγάλων καθηκόντων της τρέχουσας παγκόσμιας πολιτικής.
(10)		Αυτό θα στερήσει από τον διεθνή Εβραίο όλες τις πιθανότητες για ένα εσωτερικό μόρφωμα του πολιτικού μας σώματος.
(11)		Ο ίδιος ο Εβραίος έχει χάσει κάθε δύναμη στο μεγάλο μας Ράιχ. Εξαπολύοντας αυτόν τον πόλεμο εναντίον της εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας, βοήθησε στη διάδοση των ιδεών της εθνικοσοσιαλιστικής επανάστασης και διδάσκοντας άλλα έθνη να

		εκτιμούν τα στοιχεία μιας επιστημονικής συνειδητοποίησης και αντικειμενικής επίλυσης αυτού του ζητήματος.
	(12)	αυτός ο σημερινός αγώνας θα ανοίξει σε λίγα χρόνια τα μάτια άλλων για το εβραϊκό ζήτημα. Θα κάνει την εθνικοσοσιαλιστική λύση αυτού του ζητήματος και τα μέτρα για την εξάλειψή του να φαίνονται εξίσου άξια μίμησης όσο και αυτονομία.
	(13)	Επομένως, παρ' όλη τη διαβολικότητα των εχθρών μας, αυτός ο αγώνας θα οδηγήσει στο τέλος στη μεγαλύτερη νίκη του Γερμανικού Ράιχ.
	4 (2)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Όσο δύσκολο κι αν είναι, η πατρίδα δε θα απελπιστεί ποτέ στο τέλος γιατί ξέρει τη μοίρα της και βλέπει τους γιους της να πολεμούν στο μέτωπο για αυτήν. Το μέτωπο δε θα αποκαρδιωθεί. Ακόμα και στις πιο δύσκολες μέρες θα πιάσει ξανά τον εαυτό της γιατί στο χέρι της κρατά όχι μόνο την εργαζόμενη αλλά και την εξίσου γενναία, μαχόμενη πατρίδα.
	(2)	Το ότι αυτή η τεράστια διαδικασία αλλαγής λαμβάνει χώρα προκαλώντας βάσανα και πόνο, αντιστοιχεί σε έναν αιώνιο νόμο του πεπρωμένου, ο οποίος δηλώνει όχι μόνο ότι όλα τα σπουδαία κερδίζονται με τη μάχη, αλλά και ότι κάθε θνητός έρχεται σε αυτόν τον κόσμο προκαλώντας πόνο.
	5 (8)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Πρώτα απ' όλα, όποιος κερδίσει αυτόν τον διεθνή πόλεμο δε θα επιτρέψει στους βρετανούς γραφείς εφημερίδων να καθορίσουν τους στόχους του. Και, δεύτερον, σε περίπτωση νίκης του μπολσεβικισμού, το θλιβερό υπόλοιπο της Ευρώπης δύσκολα θα συνέχιζε να πολεμά υπό την ηγεσία της Αγγλίας εναντίον του ευρωπαϊκού-ασιατικού κολοσσού που θα κυβερνούσε τότε την Ευρώπη, ειδικά επειδή μόνο ένας εντελώς ανόητος θα μπορούσε να σκεφτεί τις στρατιωτικές προοπτικές του ότι ένας τέτοιος πόλεμος είναι πολλά υποσχόμενος. Επιπλέον, κάθε Ευρωπαίος γνωρίζει ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, τα εναπομείναντα ευρωπαϊκά κράτη θα είχαν το προνόμιο -όπως και τα στρατεύματα της Αυτοκρατορίας των Καναδών, Αυστραλών, Νεοζηλανδών ή Νοτιοαφρικανών- μόνο να φέρουν μόνο τους το βάρος της θυσίας αίματος στον αγώνα για τη διατήρηση της βρετανικής κυριαρχίας ώστε να γλιτώσουν οι ίδιοι οι άνδρες της Αγγλίας.

	(2)	Ένα είναι σίγουρο: μπορεί να υπάρξει μόνο ένας νικητής σε αυτόν τον αγώνα, και αυτός θα είναι είτε η Γερμανία είτε η Σοβιετική Ένωση! Μια νίκη της Γερμανίας σημαίνει διατήρηση της Ευρώπης· νίκη της Σοβιετικής Ένωσης σημαίνει την καταστροφή της.
	(3)	Πρέπει να παραδοθούν, αλλά όχι επειδή κάθε Άγγλος το θέλει αυτό, αλλά επειδή η Αγγλία θα είναι ανίκανη να αποτρέψει αυτήν την εξέλιξη σε περίπτωση νίκης του μπολσεβικισμού. Ναι, όχι μόνο αυτό. Είναι επειδή δεν είναι καν σε θέση να υπερασπιστούν μια διαφορετική πολιτική ενάντια στη δική τους αντιπολίτευση που έχει μολυνθεί από τον μπολσεβικισμό, πόσο μάλλον να εφαρμόσουν με επιτυχία μια τέτοια πολιτική.
	(4)	Για να είμαστε οπλισμένοι σε αυτή την αντιπαράθεση έπρεπε να λυθούν όχι μόνο τα προβλήματα της πολιτικής εξουσίας αλλά και τα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα. Όταν ο Εθνικοσοσιαλισμός ανέλαβε την υλοποίηση του προγράμματός του πριν από έντεκα χρόνια, κατάφερε εγκαίρως να οικοδομήσει ένα κράτος που δεν είχε μόνο τη δύναμη στο εσωτερικό αλλά και τη δύναμη στο εξωτερικό να εκπληρώσει την ίδια ευρωπαϊκή αποστολή που εκπλήρωσε πρώτη η Ελλάδα στην αρχαιότητα· αντιτιθέμενος στους Πέρσες, στη συνέχεια στη Ρώμη, στους Καρχηδόνιους και στη Δύση στους μεταγενέστερους αιώνες αντιτιθέμενος στις εισβολές από την Ανατολή.
	(5)	1. Το Ράιχ έπρεπε να ανακτήσει την εσωτερική κοινωνική ειρήνη που είχε χάσει επιλύοντας τα κοινωνικά ζητήματα. Αυτό σήμαινε ότι τα στοιχεία μιας διαίρεσης σε τάξεις -αστική τάξη και προλεταριάτο- έπρεπε να εξαλειφθούν στις διάφορες εκφάνσεις τους και να αντικατασταθούν από ένα κράτος λαϊκής ενότητας. Η επίκληση στη λογική έπρεπε να συμπληρωθεί με την ανελέητη εξάλειψη των βασικών στοιχείων της αντίστασης σε όλα τα στρατόπεδα.
	(6)	. Η κοινωνική και πολιτική ενοποίηση του έθνους έπρεπε να συμπληρωθεί από μια εθνική, πολιτειακή. Αυτό σήμαινε ότι το σώμα του Ράιχ, το οποίο δεν ήταν μόνο πολιτικά, αλλά και κυβερνητικά διχασμένο, έπρεπε να αντικατασταθεί από ένα ενιαίο εθνικοσοσιαλιστικό κράτος, η κατασκευή και η ηγεσία του οποίου ήταν κατάλληλες για να αντιταχθούν και να αντέξουν ακόμη και τις πιο βαριές επιθέσεις και τις πιο σκληρές δοκιμασίες· του μέλλοντος.

	(7)	Το εθνικά και πολιτικά συνεκτικό συγκεντρωτικό κράτος είχε την αποστολή να δημιουργήσει αμέσως μια Βέρμαχτ, της οποίας η ιδεολογία, η ηθική στάση, η αριθμητική δύναμη και ο υλικός εξοπλισμός θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως όργανο αυτοεπιβεβαίωσης. Αφού ο έξω κόσμος είχε απορρίψει όλες τις γερμανικές προσφορές για περιορισμό του οπλισμού, το Ράιχ έπρεπε να φτιάξει τον δικό του οπλισμό ανάλογα.
	(8)	Για να εξασφαλιστεί η συνέχιση της ύπαρξής του στην Ευρώπη με την προοπτική της πραγματικής επιτυχίας, ήταν απαραίτητο να ενσωματωθούν όλες εκείνες οι χώρες που κατοικούνταν από Γερμανούς ή ήταν περιοχές που ανήκαν στο Γερμανικό Ράιχ για πάνω από χίλια χρόνια και οι οποίες, ως προς την εθνική τους ουσία και οικονομία, ήταν απαραίτητα για τη διατήρηση του Ράιχ, δηλαδή για την πολιτική και στρατιωτική του άμυνα. Μόνο η επίλυση όλων αυτών των καθηκόντων θα μπορούσε να οδηγήσει στη δημιουργία εκείνου του κράτους που ήταν ικανό, στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, να διεξάγει τον αγώνα για την άμυνά του και για τη διατήρηση της ευρωπαϊκής οικογένειας των εθνών.
	6 (12)	Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Πρέπει να παραδοθούν, αλλά όχι επειδή κάθε Άγγλος το θέλει αυτό, αλλά επειδή η Αγγλία θα είναι ανίκανη να αποτρέψει αυτήν την εξέλιξη σε περίπτωση νίκης του μπολσεβικισμού. Ναι, όχι μόνο αυτό. Είναι επειδή δεν είναι καν σε θέση να υπερασπιστούν μια διαφορετική πολιτική ενάντια στη δική τους αντιπολίτευση που έχει μολυνθεί από τον μπολσεβικισμό, πόσο μάλλον να εφαρμόσουν με επιτυχία μια τέτοια πολιτική.
	(2)	Σε λίγο θα ακολουθούσε η δύση. Δέκα χρόνια αργότερα, η αρχαιότερη πολιτισμένη ήπειρος θα είχε χάσει τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της ζωής της. Η τόσο αγαπητή σε όλους μας εικόνα μιας πολιτιστικής και υλικής ανάπτυξης άνω των είκοσι πέντε ετών θα είχε διαγραφεί, τα έθνη ως φορείς αυτού του πολιτισμού, ενώ οι εκπρόσωποι της πνευματικής ηγεσίας αυτών των εθνών θα οδηγούσαν μια άθλια ύπαρξη κάπου στα δάση και τους βάλτους της Σιβηρίας, με την προϋπόθεση ότι δεν εκκαθαρίζονται από έναν πυροβολισμό στο λαιμό.

(3)		Εν τω μεταξύ, ο καταστροφικός Εβραίος Ασσουήρος [Ξέρξης] θα μπορούσε να γιορτάσει την καταστροφή της Ευρώπης σε μια δεύτερη θριαμβευτική γιορτή Πουρίμ.
(4)		. Η κοινωνική και πολιτική ενοποίηση του έθνους έπρεπε να συμπληρωθεί από μια εθνική, πολιτειακή. Αυτό σήμαινε ότι το σώμα του Ράιχ, το οποίο δεν ήταν μόνο πολιτικά, αλλά και κυβερνητικά διχασμένο, έπρεπε να αντικατασταθεί από ένα ενιαίο εθνικοσοσιαλιστικό κράτος, η κατασκευή και η ηγεσία του οποίου ήταν κατάλληλες για να αντιταχθούν και να αντέξουν ακόμη και τις πιο βαριές επιθέσεις και τις πιο σκληρές δοκιμασίες του μέλλοντος.
(5)		Το εθνικά και πολιτικά συνεκτικό συγκεντρωτικό κράτος είχε την αποστολή να δημιουργήσει αμέσως μια Βέρμαχτ, της οποίας η ιδεολογία, η ηθική στάση, η αριθμητική δύναμη και ο υλικός εξοπλισμός θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως όργανο αυτοεπιβεβαίωσης. Αφού ο έξω κόσμος είχε απορρίψει όλες τις γερμανικές προσφορές για περιορισμό του οπλισμού, το Ράιχ έπρεπε να φτιάξει τον δικό του οπλισμό ανάλογα.
(6)		Για να εξασφαλιστεί η συνέχιση της ύπαρξής του στην Ευρώπη με την προοπτική της πραγματικής επιτυχίας, ήταν απαραίτητο να ενσωματωθούν όλες εκείνες οι χώρες που κατοικούνταν από Γερμανούς ή ήταν περιοχές που ανήκαν στο Γερμανικό Ράιχ για πάνω από χίλια χρόνια και οι οποίες, ως προς την εθνική τους ουσία και οικονομία, ήταν απαραίτητα για τη διατήρηση του Ράιχ, δηλαδή για την πολιτική και στρατιωτική του άμυνα. Μόνο η επίλυση όλων αυτών των καθηκόντων θα μπορούσε να οδηγήσει στη δημιουργία εκείνου του κράτους που ήταν ικανό, στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, να διεξάγει τον αγώνα για την άμυνά του και για τη διατήρηση της ευρωπαϊκής οικογένειας των εθνών.
(7)		Δεν ήταν λοιπόν το κράτος που διαμόρφωσε το κίνημα τα επόμενα χρόνια. Αντίθετα, το κίνημα διαμόρφωσε το κράτος. Ενώ πολλά σπουδαία πράγματα έχουν επιτευχθεί από τότε, το κτίριο της γερμανικής εθνικής κοινότητας βρίσκεται αναμφίβολα στην κορυφή των επιτευγμάτων της εθνικοσοσιαλιστικής επανάστασης.
(8)		Έτσι, η εθνικοσοσιαλιστική κοινότητα μπορεί ήδη σήμερα να θεωρείται ως το ακατάσχετο κέντρο της ευρωπαϊκής αυτοεπιβεβαίωσης. Σε τελική ανάλυση, μόνο ένα κράτος που είναι εντελώς απαλλαγμένο από όλες τις αντικοινωνικές εστίες

		μόλυνσης στο εσωτερικό μπορεί να αντιταχθεί με ασφάλεια στον μπολσεβικισμό στο εξωτερικό.
	(9)	Το ότι η νίκη της Γερμανίας και της Ευρώπης επί των εγκληματιών επιτιθέμενων από τη Δύση και την Ανατολή θα σταθεί στο τέλος αυτού του αγώνα δεν έγινε μόνο έκφραση πίστης για κάθε εθνικοσοσιαλιστή, αλλά και στο τέλος ολόκληρου αυτού του αγώνα μέχρι τώρα, εσωτερική του πεποίθηση.
	(10)	Εγγυητές αυτής της νίκης είναι σήμερα όχι μόνο οι στρατιώτες στο μέτωπο αλλά και οι μαχητές στην πατρίδα. Όπως ακριβώς ο εθνικοσοσιαλισμός γεννήθηκε από τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, έτσι θα λάβει την εξωτερική του τόνωση και ενίσχυση στον Δεύτερο.
	(11)	Το ότι αυτή η τεράστια διαδικασία αλλαγής λαμβάνει χώρα προκαλώντας βάσανα και πόνο, αντιστοιχεί σε έναν αιώνιο νόμο του πεπρωμένου, ο οποίος δηλώνει όχι μόνο ότι όλα τα σπουδαία κερδίζονται με τη μάχη, αλλά και ότι κάθε θνητός έρχεται σε αυτόν τον κόσμο προκαλώντας πόνο.
	(12)	Επομένως, παρ' όλη τη διαβολικότητα των εχθρών μας, αυτός ο αγώνας θα οδηγήσει στο τέλος στη μεγαλύτερη νίκη του Γερμανικού Ράιχ.
	7 (10)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα
	(1)	Το ζήτημα της σωτηρίας των ευρωπαϊκών κρατών και συνεπώς της σωτηρίας της Ευρώπης είναι επομένως ένα ζήτημα που μπορεί να αποφασιστεί μόνο από τον γερμανικό λαό, τη Βέρμαχτ της και τα κράτη που είναι σύμμαχοι της. Ωστόσο, εάν το Ράιχ σπάσει, τότε κανένα άλλο κράτος στην Ευρώπη δε θα είναι σε θέση να προβάλλει αποτελεσματική αντίσταση ενάντια σε αυτή τη νέα εισβολή των Ούννων.
	(2)	Το γεγονός ότι ο γερμανικός λαός είναι σήμερα σε θέση να διεξάγει αυτόν τον αποφασιστικό μοιραίο αγώνα για τη διατήρηση του εαυτού του και της ευρωπαϊκής ηπείρου, το οφείλει στη φιλεύσπλαχη διάθεση του Θεού, που επέτρεψε στον εθνικοσοσιαλισμό να φτάσει νικηφόρα τον στόχο του πριν από έντεκα χρόνια, μετά από μια μακρά μάχη για την εξουσία.
	(3)	Για να είμαστε οπλισμένοι σε αυτή την αντιπαράθεση έπρεπε να λυθούν όχι μόνο τα προβλήματα της πολιτικής εξουσίας αλλά και τα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα. Όταν ο Εθνικοσοσιαλισμός ανέλαβε την υλοποίηση του προγράμματός του πριν από έντεκα χρόνια, κατάφερε εγκαίρως να οικοδομήσει ένα κράτος που δεν

		είχε μόνο τη δύναμη στο εσωτερικό αλλά και τη δύναμη στο εξωτερικό να εκπληρώσει την ίδια ευρωπαϊκή αποστολή που εκπλήρωσε πρώτη η Ελλάδα στην αρχαιότητα· αντιτιθέμενος στους Πέρσες, στη συνέχεια στη Ρώμη, στους Καρχηδόνιους και στη Δύση στους μεταγενέστερους αιώνες αντιτιθέμενος στις εισβολές από την Ανατολή.
	(4)	. Η κοινωνική και πολιτική ενοποίηση του έθνους έπρεπε να συμπληρωθεί από μια εθνική, πολιτειακή. Αυτό σήμαινε ότι το σώμα του Ράιχ, το οποίο δεν ήταν μόνο πολιτικά, αλλά και κυβερνητικά διχασμένο, έπρεπε να αντικατασταθεί από ένα ενιαίο εθνικοσοσιαλιστικό κράτος, η κατασκευή και η ηγεσία του οποίου ήταν κατάλληλες για να αντιταχθούν και να αντέξουν ακόμη και τις πιο βαριές επιθέσεις και τις πιο σκληρές δοκιμασίες· του μέλλοντος.
	(5)	Το εθνικά και πολιτικά συνεκτικό συγκεντρωτικό κράτος είχε την αποστολή να δημιουργήσει αμέσως μια Βέρμαχτ, της οποίας η ιδεολογία, η ηθική στάση, η αριθμητική δύναμη και ο υλικός εξοπλισμός θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως όργανο αυτοεπιβεβαίωσης. Αφού ο έξω κόσμος είχε απορρίψει όλες τις γερμανικές προσφορές για περιορισμό του οπλισμού, το Ράιχ έπρεπε να φτιάξει τον δικό του οπλισμό ανάλογα.
	(6)	Για να εξασφαλιστεί η συνέχιση της ύπαρξής του στην Ευρώπη με την προοπτική της πραγματικής επιτυχίας, ήταν απαραίτητο να ενσωματωθούν όλες εκείνες οι χώρες που κατοικούνταν από Γερμανούς ή ήταν περιοχές που ανήκαν στο Γερμανικό Ράιχ για πάνω από χίλια χρόνια και οι οποίες, ως προς την εθνική τους ουσία και οικονομία, ήταν απαραίτητα για τη διατήρηση του Ράιχ, δηλαδή για την πολιτική και στρατιωτική του άμυνα. Μόνο η επίλυση όλων αυτών των καθηκόντων θα μπορούσε να οδηγήσει στη δημιουργία εκείνου του κράτους που ήταν ικανό, στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, να διεξάγει τον αγώνα για την άμυνά του και για τη διατήρηση της ευρωπαϊκής οικογένειας των εθνών.
	(7)	Δεν ήταν λοιπόν το κράτος που διαμόρφωσε το κίνημα τα επόμενα χρόνια. Αντίθετα, το κίνημα διαμόρφωσε το κράτος. Ενώ πολλά σπουδαία πράγματα έχουν επιτευχθεί από τότε, το κτίριο της γερμανικής εθνικής κοινότητας βρίσκεται αναμφίβολα στην κορυφή των επιτευγμάτων της εθνικοσοσιαλιστικής επανάστασης.
	(8)	Έτσι, η εθνικοσοσιαλιστική κοινότητα μπορεί ήδη σήμερα να θεωρείται ως το ακατάσχετο κέντρο της ευρωπαϊκής αυτοεπιβεβαίωσης. Σε τελική ανάλυση, μόνο

		ένα κράτος που είναι εντελώς απαλλαγμένο από όλες τις αντικοινωνικές εστίες μόλυνσης στο εσωτερικό μπορεί να αντισταχθεί με ασφάλεια στον μπολσεβικισμό στο εξωτερικό.
	(9)	Το βήμα από το όραμα ενός ημιτυφλού στρατιώτη το έτος 1918 στην πραγματικότητα του εθνικοσοσιαλιστικού κράτους το έτος 1944 ήταν πιο μεγαλειώδες και δύσκολο από το βήμα από του σημερινό Ράιχ στην τελική νίκη.
	(10)	Πίσω από τα σκοτεινά σύννεφα, ο ήλιος θα ξαναβγεί και θα λάμψει σε αυτούς που έμειναν σταθεροί και ακλόνητοι και που πιστοί στην πίστη τους εκπλήρωσαν το καθήκον τους.
	8 (7)	Η δύναμη και η αποτελεσματικότητα του κυβέρνησης
	(1)	Για να είμαστε οπλισμένοι σε αυτή την αντιπαράθεση έπρεπε να λυθούν όχι μόνο τα προβλήματα της πολιτικής εξουσίας αλλά και τα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα. Όταν ο Εθνικοσοσιαλισμός ανέλαβε την υλοποίηση του προγράμματός του πριν από έντεκα χρόνια, κατάφερε εγκαίρως να οικοδομήσει ένα κράτος που δεν είχε μόνο τη δύναμη στο εσωτερικό αλλά και τη δύναμη στο εξωτερικό να εκπληρώσει την ίδια ευρωπαϊκή αποστολή που εκπλήρωσε πρώτη η Ελλάδα στην αρχαιότητα: αντιτιθέμενος στους Πέρσες, στη συνέχεια στη Ρώμη, στους Καρχηδόνιους και στη Δύση στους μεταγενέστερους αιώνες αντιτιθέμενος στις εισβολές από την Ανατολή.
	(2)	Για να εξασφαλιστεί η συνέχιση της ύπαρξής του στην Ευρώπη με την προοπτική της πραγματικής επιτυχίας, ήταν απαραίτητο να ενσωματωθούν όλες εκείνες οι χώρες που κατοικούνταν από Γερμανούς ή ήταν περιοχές που ανήκαν στο Γερμανικό Ράιχ για πάνω από χίλια χρόνια και οι οποίες, ως προς την εθνική τους ουσία και οικονομία, ήταν απαραίτητα για τη διατήρηση του Ράιχ, δηλαδή για την πολιτική και στρατιωτική του άμυνα. Μόνο η επίλυση όλων αυτών των καθηκόντων θα μπορούσε να οδηγήσει στη δημιουργία εκείνου του κράτους που ήταν ικανό, στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, να διεξάγει τον αγώνα για την άμυνά του και για τη διατήρηση της ευρωπαϊκής οικογένειας των εθνών.
	(3)	Όταν, πριν από έντεκα χρόνια, το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα απέκτησε την εξουσία στο κράτος, μετά από μακρά πάλη με νόμιμα μέσα, είχαν ήδη δημιουργηθεί οι

		<p>βασικές προϋποθέσεις για την επιτυχή επίλυση αυτών των υποθέσεων. Το γερμανικό λαϊκό κράτος είχε ενσωματωθεί στο ίδιο το κίνημα.</p>
	(4)	<p>Είναι πιο εμφανές στον πόλεμο σήμερα πόσο γρήγορα έγινε η σοσιαλιστική οργάνωση του πολιτικού σώματος. Άλλωστε και η Βέρμαχτ παίζει ρόλο σε αυτή την εξέλιξη. Περισσότερο από το εξήντα τοις εκατό του νέου σώματος αξιωματικών προέρχεται από τους στρατευμένους άνδρες και, ως εκ τούτου, γεφυρώνει το χάσμα στους εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες ή μέλη των κατώτερων μεσαίων στρωμάτων. Η ιστορία κάποτε θα το καταγράψει ως ένα από τα μεγαλύτερα επιτεύγματα μας ότι καταφέραμε να ξεκινήσουμε και να πραγματοποιήσουμε την εθνικοσοσιαλιστική επανάσταση σε αυτό το μεγάλο κράτος, χωρίς να καταστρέψουμε τον εθνικό πλούτο και χωρίς να περιορίσουμε τις δημιουργικές δυνάμεις των παλαιών τάξεων, και κάνοντάς το αυτό, αποκτήσαμε πλήρη ισότητα δικαιωμάτων για όλους. Αυτή η διαδικασία θα συνεχιστεί από τον Εθνικοσοσιαλισμό με αποφασιστικότητα και συνέπεια.</p>
	(5)	<p>Έτσι, η εθνικοσοσιαλιστική κοινότητα μπορεί ήδη σήμερα να θεωρείται ως το ακατάσχετο κέντρο της ευρωπαϊκής αυτοεπιβεβαίωσης. Σε τελική ανάλυση, μόνο ένα κράτος που είναι εντελώς απαλλαγμένο από όλες τις αντικοινωνικές εστίες μόλυνσης στο εσωτερικό μπορεί να αντιταχθεί με ασφάλεια στον μπολσεβικισμό στο εξωτερικό.</p>
	(6)	<p>Το βήμα από το όραμα ενός ημιτυφλού στρατιώτη το έτος 1918 στην πραγματικότητα του εθνικοσοσιαλιστικού κράτους το έτος 1944 ήταν πιο μεγαλειώδες και δύσκολο από το βήμα από του σημερινό Ράιχ στην τελική νίκη.</p>
	(7)	<p>Πίσω από τα σκοτεινά σύννεφα, ο ήλιος θα ξαναβγεί και θα λάμψει σε αυτούς που έμειναν σταθεροί και ακλόνητοι και που πιστοί στην πίστη τους εκπλήρωσαν το καθήκον τους.</p>
	10 (3)	Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
	(1)	<p>Το γεγονός ότι ο γερμανικός λαός είναι σήμερα σε θέση να διεξάγει αυτόν τον αποφασιστικό μοιραίο αγώνα για τη διατήρηση του εαυτού του και της ευρωπαϊκής ηπείρου, το οφείλει στη φιλεύσπλαχνη διάθεση του Θεού, που επέτρεψε στον εθνικοσοσιαλισμό να φτάσει νικηφόρα τον στόχο του πριν από έντεκα χρόνια, μετά από μια μακρά μάχη για την εξουσία.</p>

	(2)	η Πρόνοια προόρισε για να δημιουργήσει την ιστορία της Ευρώπης στους επόμενους αιώνες.
	(3)	Όσο μεγαλύτερες είναι οι ανησυχίες μας σήμερα, τόσο μεγαλύτερα θα φαίνονται τα επιτεύγματά μας στον Παντοδύναμο, ο οποίος μια μέρα θα ζυγίσει, θα κρίνει και θα ανταμείψει εκείνους που αντιμετώπισαν έναν κόσμο εχθρών, κρατήθηκαν πιστά στη σημαία τους και την προχώρησαν χωρίς να αποκαρδιωθούν.
	11 (2)	Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης
	(1)	Το ζήτημα της σωτηρίας των ευρωπαϊκών κρατών και συνεπώς της σωτηρίας της Ευρώπης είναι επομένως ένα ζήτημα που μπορεί να αποφασιστεί μόνο από τον γερμανικό λαό, τη Βέρμαχτ της και τα κράτη που είναι σύμμαχοι της. Ωστόσο, εάν το Ράιχ σπάσει, τότε κανένα άλλο κράτος στην Ευρώπη δε θα είναι σε θέση να προβάλει αποτελεσματική αντίσταση ενάντια σε αυτή τη νέα εισβολή των Ούννων.
	(2)	Εγγυητές αυτής της νίκης είναι σήμερα όχι μόνο οι στρατιώτες στο μέτωπο αλλά και οι μαχητές στην πατρίδα. Όπως ακριβώς ο εθνικοσοσιαλισμός γεννήθηκε από τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, έτσι θα λάβει την εξωτερική του τόνωση και ενίσχυση στον Δεύτερο.

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1944 2 Ο γερμανικός λαός	12 (22)	
	1 (4)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Για να διασφαλίσω τελικά την τάξη, διόρισα τον υπουργό του Ράιχ Χίμλερ ως διοικητή του στρατού αντικατάστασης. Ζήτησα από τον στρατηγό Γκουντέριαν να ενταχθεί στο γενικό επιτελείο για να αντικαταστήσει τον αρχηγό του γενικού επιτελείου, που επί του παρόντος δεν είναι διαθέσιμος λόγω ασθένειας, και διόρισα έναν δεύτερο δοκιμασμένο αρχηγό από το ανατολικό μέτωπο ως βοηθό του.
	(2)	Είμαι πεπεισμένος ότι συντρίβοντας αυτήν την πολύ μικρή κλίκα προδοτών και συνωμοτών, δημιουργούμε επιτέλους μια ατμόσφαιρα πίσω στην πατρίδα, όπως αυτή που χρειάζονται οι μαχητές στο μέτωπο.
	(3)	Αυτή τη φορά θα ξεκαθαρίσουμε τους λογαριασμούς με τον τρόπο που έχουμε συνηθίσει ως εθνικοσοσιαλιστές. Είμαι πεπεισμένος ότι κάθε αξιοπρεπής αξιωματικός, κάθε γενναίος στρατιώτης θα το καταλάβει αυτή την ώρα. Η μοίρα της

		Γερμανίας, αν πετύχει αυτή η προσπάθεια σήμερα, μπορεί να γίνει όραμα μόνο από πολύ λίγους ανθρώπους.
	(4)	Το θεωρώ επίσης ως τον προειδοποιητικό δάχτυλο της Πρόνοιας ότι πρέπει να συνεχίσω τη δουλειά μου και, ως εκ τούτου, θα τη συνεχίσω!
	3 (3)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα
	(1)	Δεν ξέρω πόσες φορές σχεδιάστηκε και έγινε μια απόπειρα δολοφονίας εναντίον μου. Σας μιλάω σήμερα για δύο λόγους:
	(2)	Σε μια ώρα που οι γερμανικοί στρατοί στέκονται εν μέσω ενός πιο δύσκολου αγώνα, μια πολύ μικρή ομάδα βρέθηκε στη Γερμανία, όπως και στην Ιταλία, που πίστευε ότι μπορούσε να αποπειραθεί να με μαχαιρώσει πισώπλατα όπως το έτος 1918´ ήταν τρομερό λάθος αυτή τη φορά. Ο ισχυρισμός αυτών των σφετεριστών ότι δεν είμαι πια στη ζωή, αντικρούεται αυτή τη στιγμή, καθώς σας μιλάω, αγαπητοί μου λαϊκοί σύντροφοι. Αυτός ο κύκλος που αποτελείται από αυτούς τους σφετεριστές είναι πολύ μικρός. Δεν έχει καμία σχέση με τη γερμανική Βέρμαχτ και κυρίως με τον Γερμανικό Στρατό. Είναι μια πολύ μικρή ομάδα εγκληματικών στοιχείων που θα εξοντωθούν ανελέητα. Διατάσσω λοιπόν αυτή τη στιγμή τα εξής:
	(3)	Άλλωστε, είναι αδύνατο εκατοντάδες χιλιάδες και εκατομμύρια γενναίοι άνδρες να δίνουν τα πάντα, ενώ μια πολύ μικρή παρέα από φιλόδοξα, αξιολύπητα πλάσματα στην πατρίδα προσπαθεί συνεχώς να υπονομεύσει αυτή τη στάση.
	4 (4)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Επιτρέψτε μου να ομολογήσω επίσημα ενώπιον ολόκληρου του έθνους ότι από την ημέρα που μετακόμισα στη Wilhelmstrasse έχω μόνο μία σκέψη: να εκπληρώσω το καθήκον μου όσο καλύτερα γνωρίζω και πιστεύω.
	(2)	Είμαι πεπεισμένος ότι συντρίβοντας αυτήν την πολύ μικρή κλίκα προδοτών και συνωμοτών, δημιουργούμε επιτέλους μια ατμόσφαιρα πίσω στην πατρίδα, όπως αυτή που χρειάζονται οι μαχητές στο μέτωπο.
	(3)	Είμαι ευγνώμων στην Πρόνοια και τον Δημιουργό μου όχι επειδή διατήρησε τη ζωή μου - η ζωή μου δεν είναι τίποτα άλλο από φροντίδα και δουλειά για τον λαό μου - αλλά επειδή μου έδωσε την ευκαιρία να συνεχίσω να έχω αυτές τις έγνοιες και να

		επιμείνω πάρα πολύ στη δουλειά μου, όσο καλύτερα μπορώ ενώπιον της συνείδησής μου.
	(4)	Μπορώ να σας χαιρετήσω με χαρά για άλλη μια φορά ιδιαίτερα, παλιοί μου συντρόφοι, αφού είχα και πάλι το προνόμιο να αποδράσω από μια μοίρα που δε σήμαινε τίποτα φρικτό για μένα, αλλά θα σήμαινε κάτι φρικτό για τον γερμανικό λαό.
	5 (3)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Κανένα πολιτικό γραφείο να μη δέχεται εντολές από οποιοδήποτε αξίωμα οικειοποιημένο από τους σφετεριστές.
	(2)	Ότι κανένα στρατιωτικό αξίωμα, κανέναν αρχηγός στρατευμάτων, κανέναν στρατιώτη δεν πρέπει να συμμορφώνεται με οποιοδήποτε είδος διαταγής από αυτούς τους σφετεριστές. Αντιθέτως, όλοι έχουν καθήκον είτε να συλλάβουν αμέσως αυτόν που διαβιβάζει ή εκδίδει μια τέτοια εντολή είτε, σε περίπτωση αντίστασης, να τον πυροβολήσουν αμέσως.
	(3)	Κάθε Γερμανός, ανεξάρτητα από το ποιος μπορεί να είναι, έχει το καθήκον να αντιταχθεί ανελέητα σε αυτά τα στοιχεία, είτε να τα συλλάβει αμέσως είτε -αν έπρεπε να αντισταθούν- να τα πυροβολήσει χωρίς περαιτέρω θόρυβο. Οι εντολές έχουν βγει σε όλα τα στρατεύματα. Θα τους εκτελέσουν με τυφλή πίστη και σύμφωνα με το είδος της υπακοής που γνωρίζει ο Γερμανικός Στρατός.
	6 (2)	Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Επιτρέψτε μου να ομολογήσω επίσημα ενώπιον ολόκληρου του έθνους ότι από την ημέρα που μετακόμισα στη Wilhelmstrasse έχω μόνο μία σκέψη: να εκπληρώσω το καθήκον μου όσο καλύτερα γνωρίζω και πιστεύω.
	(2)	Αυτή τη φορά θα ξεκαθαρίσουμε τους λογαριασμούς με τον τρόπο που έχουμε συνηθίσει ως εθνικοσοσιαλιστές. Είμαι πεπεισμένος ότι κάθε αξιοπρεπής αξιωματικός, κάθε γενναίος στρατιώτης θα το καταλάβει αυτή την ώρα. Η μοίρα της Γερμανίας, αν πετύχει αυτή η προσπάθεια σήμερα, μπορεί να γίνει όραμα μόνο από πολύ λίγους ανθρώπους.
	7 (2)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα

	(1)	Από τότε που συνειδητοποίησα ότι αυτός ο πόλεμος ήταν αναπόφευκτος και δεν μπορούσε να καθυστερήσει άλλο, δεν ήξερα τίποτα άλλο από έγνοιες και δουλειά και, σε αμέτρητες μέρες και νύχτες που ξενυχτούσα, ζούσα μόνο για τον λαό μου!
	(2)	Μπορώ να σας χαιρετήσω με χαρά για άλλη μια φορά ιδιαίτερα, παλιοί μου συντρόφοι, αφού είχα και πάλι το προνόμιο να αποδράσω από μια μοίρα που δε σήμαινε τίποτα φρικτό για μένα, αλλά θα σήμαινε κάτι φρικτό για τον γερμανικό λαό.
	9 (1)	Η ταυτότητα του ηγέτη
	(1)	Από τότε που συνειδητοποίησα ότι αυτός ο πόλεμος ήταν αναπόφευκτος και δεν μπορούσε να καθυστερήσει άλλο, δεν ήξερα τίποτα άλλο από έγνοιες και δουλειά και, σε αμέτρητες μέρες και νύχτες που ξενυχτούσα, ζούσα μόνο για τον λαό μου!
	10 (3)	Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
	(1)	Το θεωρώ αυτό ως επιβεβαίωση της αποστολής μου από την Πρόνοια να συνεχίσω να επιδιώκω τον στόχο της ζωής μου, όπως έκανα μέχρι τώρα.
	(2)	Είμαι ευγνώμων στην Πρόνοια και τον Δημιουργό μου όχι επειδή διατήρησε τη ζωή μου - η ζωή μου δεν είναι τίποτα άλλο από φροντίδα και δουλειά για τον λαό μου - αλλά επειδή μου έδωσε την ευκαιρία να συνεχίσω να έχω αυτές τις έγνοιες και να επιμείνω πάρα πολύ στη δουλειά μου, όσο καλύτερα μπορώ ενώπιον της συνείδησής μου.
	(3)	Το θεωρώ επίσης ως τον προειδοποιητικό δάχτυλο της Πρόνοιας ότι πρέπει να συνεχίσω τη δουλειά μου και, ως εκ τούτου, θα τη συνεχίσω!

Έτος Αριθμός ομιλίας με χρονική σειρά Ακροατήριο	Θεματικές κατηγορίες (αναφορές – α/α)	Παρουσίαση – Ανάδειξη (σώμα κειμένου ανά θεματική κατηγορία)
1945 1 Ο γερμανικός λαός	12 (58)	
	1 (4)	Πολιτική: προθέσεις - πρόγραμμα – μεταρρυθμίσεις - προσδοκίες
	(1)	Η φρικτή μοίρα που κατακλύζει σήμερα την Ανατολή και που εξοντώνει δεκάδες και εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπινα όντα σε χωριά και πόλεις της αγοράς, στην ύπαιθρο και στις πόλεις, με τη μέγιστη δυνατή προσπάθεια, θα νικηθεί και θα ξεπεραστεί από εμάς, παρ' όλες τις οπισθοδρομήσεις και τις σκληρές δοκιμασίες.
	(2)	Αν δεν εισέβαλε στην Ευρώπη ήδη από τα έτη 1919-1920, απέτυχε μόνο επειδή ήταν πολύ αδύναμη εκείνη την εποχή και πολύ κακώς οπλισμένη. Η προσπάθειά της να εξαλείψει την Πολωνία δεν εγκαταλείφθηκε λόγω συμπόνιας για τους Πολωνούς, αλλά λόγω της χαμένης μάχης της Βαρσοβίας. Η πρόθεσή της να καταστρέψει την Ουγγαρία δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ, όχι επειδή το ξανασκέφτηκε, αλλά επειδή η δύναμη των Μπολσεβίκων δεν μπορούσε να συντηρηθεί στρατιωτικά.

	(3)	Είναι, επομένως, ακόμη περισσότερο ανυπέββλητη θέλησή μας να μην αποσυρθούμε από τίποτα σε αυτόν τον αγώνα για να σώσουμε τον λαό μας από αυτή την πιο φρικιαστική μοίρα όλων των εποχών και να υπακούμε σταθερά και πιστά στην εντολή για τη διατήρηση του έθνους μας.
	(4)	Το ότι αυτή η άμυνα συνδέεται με ανώνυμη ατυχία, ταλαιπωρία και πόνο χωρίς όμοια, μας επιτρέπει να προσκολληθούμε ακόμη περισσότερο σε αυτόν τον λαό. Ωστόσο, μας επιτρέπει επίσης να κερδίσουμε τη σκληρότητα που είναι απαραίτητη για να κάνουμε το καθήκον μας ακόμα και στα χειρότερα σημεία κρίσης.
	(5)	Η Γερμανία δε θα έχει ποτέ αυτή τη μοίρα! Η νίκη που κατακτήθηκε πριν από δώδεκα χρόνια στο εσωτερικό της χώρας μας το εγγυάται. Ό,τι και να σκέφτονται οι εχθροί μας, ό,τι βάσανα μπορεί να προκαλέσουν οι γερμανικές πόλεις, τα γερμανικά τοπία και κυρίως ο λαός μας, ωχριά σε σύγκριση με την αδιόρθωτη δυστυχία και κακοτυχία που θα μας έπληττε όλους, αν νικήσει η πλουτοκρατική-μπολσεβίκικη συνωμοσία .
	(6)	Θα συνεχίσω λοιπόν τα επόμενα χρόνια να ακολουθώ τον δρόμο της ασυμβίβαστης εκπροσώπησης των συμφερόντων του λαού μου, αγνοώντας κάθε ανάγκη και κίνδυνο και γεμάτος με την ιερή πεποίθηση ότι
	(7)	Περιμένω λοιπόν από κάθε Γερμανό να εκπληρώσει στο έπακρο το καθήκον του και να αναλάβει κάθε θυσία που θα του ζητηθεί και θα πρέπει να του ζητηθεί. Περιμένω από κάθε υγιή άνθρωπο να ρισκάρει τη ζωή και τα μέλη του σε αυτή τη μάχη. Περιμένω από κάθε άρρωστο, ανάπηρο ή κατά τ' άλλα απαραίτητο άνθρωπο να εργαστεί με τη μέγιστη δυνατή προσπάθεια. Περιμένω από τους κατοίκους των πόλεων να σφυρηλατήσουν τα όπλα για αυτόν τον αγώνα και περιμένω από κάθε αγρότη να δώσει ψωμί στους στρατιώτες και τους εργάτες αυτού του αγώνα περιορίζοντας τη δική του κατανάλωση όσο το δυνατόν περισσότερο. Περιμένω από όλες τις γυναίκες και τα κορίτσια να στηρίζουν αυτόν τον αγώνα με τον μέγιστο ζήλο, όπως έχουν κάνει μέχρι τώρα.
	(8)	Όσο σοβαρή κι αν είναι η κρίση αυτή τη στιγμή, θα την ξεπεράσουμε στο τέλος, παρ' όλα αυτά, χάρη στην αμετάβλητη θέλησή μας, την ετοιμότητά μας για θυσίες και τις ικανότητές μας. Θα επιβιώσουμε από αυτή τη

		δυστυχία. Και σε αυτόν τον αγώνα δε θα κερδίσει η Κεντρική Ασία αλλά η Ευρώπη!
	(9)	Και επικεφαλής του θα είναι το ένα έθνος που, για μιάμιση χιλιετία, εκπροσωπεί την Ευρώπη ως ηγεμονική δύναμή της ενάντια στην Ανατολή και θα την εκπροσωπεί στο μέλλον: το Μεγάλο Γερμανικό μας Ράιχ, το γερμανικό έθνος!
	2 (5)	Στρατιωτικές - πολιτικές – εθνικές επιτυχίες
	(1)	Δεν επρόκειτο να υποστηρίξουμε με κάθε τρόπο αυτό που είχε γίνει σάπιο ή σάπιο και να το διατηρήσουμε τεχνητά, αλλά ζήτημα αναγκαιότητας αντικατάστασής του με κάτι εμφανώς υγιές. Μια παρελθούσα κοινωνική τάξη είχε καταρρεύσει και κάθε προσπάθεια διατήρησής της ήταν βέβαιο ότι θα αποτύγχανε.
	(2)	Σε αυτά τα έξι χρόνια, πετύχαμε τόσα τεράστια επιτεύγματα και σχεδιάσαμε ακόμη μεγαλύτερα· τόσα πολλά και τόσο σπουδαία πράγματα που προκαλέσαμε όλο και περισσότερο τον φθόνο του δημοκρατικού, άχρηστου κόσμου μας. Το καθοριστικό, ωστόσο, ήταν ότι καταφέραμε με υπεράνθρωπες προσπάθειες σε αυτά τα έξι χρόνια να αναδιοργανώσουμε την άμυνα του γερμανικού δημοσίου φορέα, κάτι που σήμαινε όχι τόσο να του δώσουμε την υλική στρατιωτική δύναμη όσο την πνευματική δύναμη αντίστασης που ήταν απαραίτητη για την αυτοδιεκδίκηση.
	(3)	Αν αυτό δεν είναι καθόλου δυνατό, τότε οφείλεται στο ότι, από το έτος 1933, έχει γίνει μια εσωτερική αλλαγή στον γερμανικό λαό.
	(4)	Έτσι, ο Εθνικοσοσιαλισμός, εν μέσω μιας γιγάντιας οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής ανασυγκρότησης, έδωσε στον γερμανικό λαό έναν οπλισμό, ιδιαίτερα σε επίπεδο εκπαίδευσης, που από μόνος του ήταν κατάλληλος να μετατραπεί σε στρατιωτικές αξίες. Η δύναμη αντίστασης του έθνους μας έχει αυξηθεί τόσο τρομερά από τις 30 Ιανουαρίου 1933, που δεν μπορεί πλέον να συγκριθεί με την προηγούμενη εποχή. Η διατήρηση αυτής της εσωτερικής δύναμης αντίστασης είναι επομένως ο πιο σίγουρος εγγυητής της τελικής νίκης!

	(5)	Το ότι ο εθνικοσοσιαλισμός ξύπνησε και ενίσχυσε αυτό το πνεύμα στον γερμανικό μας λαό είναι το μεγαλύτερο επίτευγμά του. Μόλις ηχήσουν οι καμπάνες της ειρήνης μετά από αυτό το πανίσχυρο διεθνές δράμα, τότε οι άνθρωποι θα συνειδητοποιήσουν τι οφείλει ο γερμανικός λαός σε αυτήν την πνευματική αναγέννηση: δεν είναι τίποτα λιγότερο από την ύπαρξή της σε αυτόν τον κόσμο.
	3 (3)	Εξωτερικοί δάκτυλοι - πολιτικοί αντίπαλοι – εβραϊκό ζήτημα
	(1)	Ξεκίνησε και υλοποιήθηκε σύμφωνα με το σχέδιο μέσω της Συνθήκης των Βερσαλλιών, η διαδικασία της οικονομικής καταστροφής και εξόντωσης της δημοκρατικής δημοκρατίας οδήγησε σε μια κατάσταση που σιγά σιγά θεωρούνταν μόνιμη: σχεδόν επτά εκατομμύρια άνεργοι, επτά εκατομμύρια εργαζόμενοι μερικής απασχόλησης, κατεστραμμένοι αγρότες, κατεστραμμένο εμπόριο και αντίστοιχη κατάρρευση του εμπορίου. Τα γερμανικά λιμάνια ήταν μόνο νεκροταφεία πλοίων. Η οικονομική κατάσταση του Ράιχ απείλησε ανά πάσα στιγμή να οδηγήσει στην κατάρρευση όχι μόνο του έθνους, αλλά και επαρχιών και των τοπικών κοινοτήτων.
	(2)	Ωστόσο, αυτό που ήταν καθοριστικό ήταν το εξής: πίσω από αυτή τη συστηματική οικονομική καταστροφή της Γερμανίας βρισκόταν το φάντασμα του ασιατικού μπολσεβικισμού, όπως και σήμερα. Και όπως σε μεγάλη κλίμακα σήμερα, ο αστικός κόσμος σε πολύ μικρότερη κλίμακα ήταν εντελώς ανίκανος, τα χρόνια πριν από την κατάληψη της εξουσίας μας, να αντιταχθεί αποτελεσματικά σε αυτήν την εξέλιξη. Ακόμη και μετά την κατάρρευση του έτους 1918, δεν είχε ακόμη αναγνωριστεί ότι ένας παλιός κόσμος έφευγε και ένας νέος κόσμος γεννιόταν.
	(3)	Μας παραχώρησαν μόνο έξι χρόνια ειρήνης μετά τις 30 Ιανουαρίου 1933.
	(4)	Δεν χρειάζεται να το συζητήσουμε αυτό με άμυαλους/άνοητους που δε θα πεθάνουν ποτέ και που πιστεύουν ότι μια ανυπεράσπιστη Γερμανία δε θα είχε γίνει θύμα αυτής της εβραϊκής διεθνούς παγκόσμιας συνωμοσίας λόγω της ανικανότητάς της. Αυτό δεν είναι άλλο από το να ανατρέπουμε τους νόμους της φύσης!

	(5)	Ο Εβραίος άρχισε αμέσως τη συστηματική κατάρρευση του λαού μας. Με αυτόν τον τρόπο, βρήκε τους καλύτερους συμμάχους σε εκείνους τους πεισματάρηδες πολίτες που δεν ήθελαν να παραδεχτούν ότι
	(6)	Πριν από λίγους μήνες και εβδομάδες, οι πολιτικοί των Συμμάχων μιλούσαν ακόμη ανοιχτά για τη μοίρα της Γερμανίας. Στη συνέχεια, μερικά χαρτιά τούς προειδοποίησαν ότι θα ήταν πιο σοφό αν προτιμούσαν να δίνουν υποσχέσεις, παρόλο που δεν υπήρχε πρόθεση να τηρήσουν αυτές τις υποσχέσεις.
	(7)	Ωστόσο, δεν είναι καθόλου σημαντικό ότι στις δημοκρατίες οι πολιτικές δραστηριότητες και τα ψέματα συμβαδίζουν. Αυτό που είναι σημαντικό είναι ότι οποιαδήποτε υπόσχεση δίνουν αυτοί οι πολιτικοί σε ένα έθνος είναι εντελώς ασήμαντη σήμερα, γιατί δεν είναι πλέον σε θέση να ακολουθήσουν οποιαδήποτε τέτοια διαβεβαίωση. Αυτό δε διαφέρει από το να διαβεβαιώνει ένα πρόβατο ένα άλλο ότι θα το προστατεύσει από την τίγρη.
	(8)	Σε αντίθεση με αυτό, επαναλαμβάνω την προφητεία μου: όχι μόνο η Αγγλία δεν θα είναι σε θέση να δαμάσει τον μπολσεβικισμό, αλλά και η δική της ανάπτυξη θα ακολουθήσει την αναπόφευκτη πορεία αυτής της εκφυλιστικής ασθένειας.
	(9)	Οι Εβραίοι του Κρεμλίνου κινούνται αποκλειστικά για λόγους τακτικής στις αποφάσεις τους να προχωρήσουν με ωμή βία στη μία περίπτωση και προσωρινό περιορισμό στην άλλη. Το τέλος θα είναι πάντα το ίδιο.
	4 (4)	Μνήμες – Συναισθήματα – Σημασία της παρούσας ιστορικής στιγμής
	(1)	Όταν, πριν από δώδεκα χρόνια, ο εκλιπών πλέον πρόεδρος του Ράιχ φον Χίντενμπουργκ μου εμπιστεύτηκε, ως αρχηγός του ισχυρότερου κόμματος, την καγκελαρία, η Γερμανία αντιμετώπισε την ίδια κατάσταση στο εσωτερικό όπως και σήμερα στο εξωτερικό όσον αφορά τη διεθνή πολιτική.
	(2)	Το ότι αυτή η άμυνα συνδέεται με ανώνυμη ατυχία, ταλαιπωρία και πόνο χωρίς όμοια, μας επιτρέπει να προσκολληθούμε ακόμη περισσότερο σε αυτόν τον λαό. Ωστόσο, μας επιτρέπει επίσης να κερδίσουμε τη

		σκληρότητα που είναι απαραίτητη για να κάνουμε το καθήκον μας ακόμα και στα χειρότερα σημεία κρίσης.
	(3)	Είναι, επομένως, ακόμη πιο απαραίτητο στη δωδέκατη επέτειο της κατάληψης της εξουσίας να κάνει κανείς την καρδιά του πιο δυνατή από ποτέ και να σκληρώνει τον εαυτό του στην ιερή αποφασιστικότητα να πάρει τα όπλα, ανεξάρτητα από το πού, ανεξάρτητα από τις συνθήκες, ώσπου επιτέλους η νίκη να στεφανώσει τις προσπάθειές μας.
	(4)	Όσο σοβαρή κι αν είναι η κρίση αυτή τη στιγμή, θα την ξεπεράσουμε στο τέλος, παρ' όλα αυτά, χάρη στην αμετάβλητη θέλησή μας, την ετοιμότητά μας για θυσίες και τις ικανότητές μας. Θα επιβιώσουμε από αυτή τη δυστυχία. Και σε αυτόν τον αγώνα δε θα κερδίσει η Κεντρική Ασία αλλά η Ευρώπη!
	5 (8)	Απαιτήσεις-εντολές-διαταγές
	(1)	Αυτό σημαίνει όχι μόνο το καθήκον μας απέναντι στην αξιοπρεπή, αιώνια Γερμανία, αλλά και το καθήκον μας απέναντι σε εκείνους τους λίγους ανθρώπους χωρίς τιμή που χωρίζουν τον εαυτό τους από τον λαό τους.
	(2)	Επομένως, υπάρχει μόνο μια εντολή για εμάς σε αυτόν τον μοιραίο αγώνα: Όποιος αγωνίζεται έντιμα μπορεί να σώσει τη ζωή του και των αγαπημένων του· όποιος επιτίθεται στο έθνος από την πίσω πόρτα, ως άσπονδος δειλός, κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες θα πεθάνει με επαίσχυντο θάνατο.
	(3)	Είναι, επομένως, ακόμη πιο απαραίτητο στη δωδέκατη επέτειο της κατάληψης της εξουσίας να κάνει κανείς την καρδιά του πιο δυνατή από ποτέ και να σκληρώνει τον εαυτό του στην ιερή αποφασιστικότητα να πάρει τα όπλα, ανεξάρτητα από το πού, ανεξάρτητα από τις συνθήκες, ώσπου επιτέλους η νίκη να στεφανώσει τις προσπάθειές μας.
	(4)	Μαζί, ισοδυναμούν με ένα μόνο καθήκον, δηλαδή, να εργαστώ για τον λαό μου και να παλέψω για αυτό.
	(5)	Γι' αυτό απευθύνω έκκληση αυτή την ώρα σε ολόκληρο τον γερμανικό λαό, αλλά ιδιαίτερα στους παλιούς μου συντρόφους και σε όλους τους στρατιώτες που βρίσκονται επικεφαλής του, να οπλιστούν με ένα ακόμη μεγαλύτερο, σκληρό πνεύμα αντίστασης, έως ότου, όπως παλιά, να

		μπορούν να βάλουν στον τάφο των νεκρών αυτού του πανίσχυρου αγώνα ένα στεφάνι με τόξο που γράφει: Μα εσύ θριάμβευσες στο τέλος!
	(6)	Περιμένω λοιπόν από κάθε Γερμανό να εκπληρώσει στο έπακρο το καθήκον του και να αναλάβει κάθε θυσία που θα του ζητηθεί και θα πρέπει να του ζητηθεί. Περιμένω από κάθε υγιή άνθρωπο να ρισκάρει τη ζωή και τα μέλη του σε αυτή τη μάχη. Περιμένω από κάθε άρρωστο, ανάπηρο ή κατά τ' άλλα απαραίτητο άνθρωπο να εργαστεί με τη μέγιστη δυνατή προσπάθεια. Περιμένω από τους κατοίκους των πόλεων να σφυρηλατήσουν τα όπλα για αυτόν τον αγώνα και περιμένω από κάθε αγρότη να δώσει ψωμί στους στρατιώτες και τους εργάτες αυτού του αγώνα περιορίζοντας τη δική του κατανάλωση όσο το δυνατόν περισσότερο. Περιμένω από όλες τις γυναίκες και τα κορίτσια να στηρίζουν αυτόν τον αγώνα με τον μέγιστο ζήλο, όπως έχουν κάνει μέχρι τώρα.
	(7)	Απευθύνομαι στη γερμανική νεολαία με ιδιαίτερη σιγουριά . Σχηματίζοντας μια τέτοια αφοσιωμένη κοινότητα, έχουμε το δικαίωμα να βαδίσουμε ενώπιον του Παντοδύναμου και να Του ζητήσουμε το έλεος και τις ευλογίες Του.
	(8)	Άλλωστε, ένα έθνος δεν μπορεί να κάνει περισσότερα από αυτό: όσοι μπορούν να πολεμήσουν, να πολεμήσουν. Αυτοί που μπορούν να εργαστούν, να εργαστούν' και όλοι μαζεύονται για να θυσιαστούν έχοντας μόνο μια σκέψη στο μυαλό: να εξασφαλίσουν την ελευθερία, την εθνική τιμή και ένα μέλλον για τη ζωή.
	6 (7)	Πολιτική αντίληψη – το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού
	(1)	Δεν επρόκειτο να υποστηρίξουμε με κάθε τρόπο αυτό που είχε γίνει σάπιο ή σάπιο και να το διατηρήσουμε τεχνητά, αλλά ζήτημα αναγκαιότητας αντικατάστασής του με κάτι εμφανώς υγιές. Μια παρελθούσα κοινωνική τάξη είχε καταρρεύσει και κάθε προσπάθεια διατήρησής της ήταν βέβαιο ότι θα αποτύγχανε.
	(2)	Αν υπήρχε ακόμη σήμερα μια Γερμανία της Συνθήκης των Βερσαλλιών, η Ευρώπη θα είχε παρασυρθεί από καιρό από τις πλημμύρες της Κεντρικής Ασίας.

	(3)	<p>Από πότε η αλεπού δε σκοτώνει την ανυπεράσπιστη χήνα μόνο και μόνο επειδή η χήνα δεν είναι από τη φύση της επιθετική και από πότε ο λύκος γίνεται ειρηνιστής επειδή τα πρόβατα δε φορούν πανοπλία; Αυτό - όπως είπα προηγουμένως, υπάρχουν αστικά πρόβατα που πιστεύουν ότι η ανοησία με κάθε σοβαρότητα αποδεικνύει πόσο απαραίτητο ήταν να εξαλειφθεί μια εποχή της οποίας το εκπαιδευτικό σύστημα ήταν ικανό να εκτρέφει τέτοιες προσωπικότητες, να τις συντηρεί και να τους παρέχει πολιτική επιρροή. Πολύ πριν έρθει στην εξουσία ο εθνικοσοσιαλισμός, μαίνεται ήδη ένας ανελέητος αγώνας εναντίον αυτού του εβραιο-ασιατικού μολσεβικισμού.</p>
	(4)	<p>η εποχή του αστικού κόσμου είχε τελειώσει και δε θα επέστρεφε ποτέ, ότι η εποχή του ασυγκράτητου οικονομικού φιλελευθερισμού ανήκε στο παρελθόν και δεν μπορούσε παρά να οδηγήσει σε κατάρρευση, ότι τα μεγάλα καθήκοντα του παρόντος μπορούν να τα διαχειριστούν μόνο η αυταρχική, συγκεντρωμένη δύναμη του έθνους που βασίζεται στον νόμο των ίσων δικαιωμάτων για όλους και των ίσων καθηκόντων που προκύπτουν, πράγμα που, με τη σειρά του, σημαίνει ότι η εκπλήρωση αυτών των ίσων καθηκόντων, που θα είναι αναπόφευκτη, οδηγεί σε ίσα δικαιώματα.</p>
	(5)	<p>Εάν σήμερα η Ευρώπη πέσει θύμα μιας σοβαρής ασθένειας, τότε τα πληγέντα κράτη είτε θα πρέπει να την ξεπεράσουν επιστρατεύοντας όλη τους τη δύναμη αντίστασης, είτε θα είναι καταδικασμένα. Όμως εκείνος που αναρρώνει, δηλαδή ο επιζών, ξεπερνά τις κορυφώσεις μιας τέτοιας ασθένειας μόνο σε μια κρίση που τον αποδυναμώνει πολύ.</p>
	(6)	<p>Ως αδυσώπητος εθνικοσοσιαλιστής και μαχητής του λαού μου, θα ήθελα να διαβεβαιώσω αυτούς τους άλλους πολιτικούς μια για πάντα αυτή την ώρα ότι κάθε προσπάθεια εντυπωσιασμού της εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας με φράσεις του τύπου του Wilson προϋποθέτει μια αφέλεια που η σημερινή Γερμανία δε γνωρίζει.</p>

	(7)	Οι δημοκρατίες δεν μπορούν πλέον να απαλλαγούν από τα πνεύματα που οι ίδιες έχουν συγκεντρώσει από τις στέπες της Ασίας. Όλα τα μικρά ευρωπαϊκά έθνη που συνθηκολόγησαν με εμπιστοσύνη στις διαβεβαιώσεις των Συμμάχων οδεύουν προς την πλήρη εξόντωσή τους. Το αν θα συναντήσουν αυτή τη μοίρα νωρίτερα ή αργότερα - εν όψει του αναπόφευκτού της - δεν έχει καμία σημασία.
	7 (5)	Η εθνική ενότητα- το έθνος ως ένα σώμα
	(1)	Έτσι, δε διέφερε από αυτό που συμβαίνει τώρα σε μεγάλη κλίμακα, όταν επίσης τα αστικά κράτη είναι καταδικασμένα και μόνο οι κοινότητες που έχουν σαφή προσανατολισμό και είναι ιδεολογικά οχυρωμένες έχουν πιθανότητες να επιβιώσουν από αυτή τη σοβαρότερη ευρωπαϊκή κρίση εδώ και πολλούς αιώνες.
	(2)	Ως αδυσώπητος εθνικοσοσιαλιστής και μαχητής του λαού μου, θα ήθελα να διαβεβαιώσω αυτούς τους άλλους πολιτικούς μια για πάντα αυτή την ώρα ότι κάθε προσπάθεια εντυπωσιασμού της εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας με φράσεις του τύπου του Wilson προϋποθέτει μια αφέλεια που η σημερινή Γερμανία δε γνωρίζει.
	(3)	Άλλωστε, ένα έθνος δεν μπορεί να κάνει περισσότερα από αυτό: όσοι μπορούν να πολεμήσουν, να πολεμήσουν. Αυτοί που μπορούν να εργαστούν, να εργαστούν' και όλοι μαζεύονται για να θυσιαστούν έχοντας μόνο μια σκέψη στο μυαλό: να εξασφαλίσουν την ελευθερία, την εθνική τιμή και ένα μέλλον για τη ζωή.
	(4)	Όσο σοβαρή κι αν είναι η κρίση αυτή τη στιγμή, θα την ξεπεράσουμε στο τέλος, παρ' όλα αυτά, χάρη στην αμετάβλητη θέλησή μας, την ετοιμότητά μας για θυσίες και τις ικανότητές μας. Θα επιβιώσουμε από αυτή τη δυστυχία. Και σε αυτόν τον αγώνα δε θα κερδίσει η Κεντρική Ασία αλλά η Ευρώπη!
	(5)	Και επικεφαλής του θα είναι το ένα έθνος που, για μιάμιση χιλιετία, εκπροσωπεί την Ευρώπη ως ηγεμονική δύναμή της ενάντια στην Ανατολή

		και θα την εκπροσωπεί στο μέλλον: το Μεγάλο Γερμανικό μας Ράιχ, το γερμανικό έθνος!
	9 (3)	
	(1)	Ως αδυσώπητος εθνικοσοσιαλιστής και μαχητής του λαού μου, θα ήθελα να διαβεβαιώσω αυτούς τους άλλους πολιτικούς μια για πάντα αυτή την ώρα ότι κάθε προσπάθεια εντυπωσιασμού της εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας με φράσεις του τύπου του Wilson προϋποθέτει μια αφέλεια που η σημερινή Γερμανία δε γνωρίζει.
	(2)	Αυτή τη μέρα, θα ήθελα να μην αφήσω καμία αμφιβολία για ένα άλλο πράγμα: παρά το εχθρικό περιβάλλον, κάποια στιγμή στο παρελθόν επέλεξα τον δρόμο μου στο βάθος της ύπαρξής μου και ακολούθησα αυτό το μονοπάτι ως άγνωστος, ανώνυμος φίλος, μέχρι την τελική νίκη. Συχνά κηρυγμένος νεκρός και πάντα ευχόμενος νεκρός, επιτέλους ήμουν ο νικητής! Η παρούσα ζωή μου επίσης καθορίζεται αποκλειστικά από τα καθήκοντα που με βαρύνουν.
	(3)	Θα συνεχίσω λοιπόν τα επόμενα χρόνια να ακολουθώ τον δρόμο της ασυμβίβαστης εκπροσώπησης των συμφερόντων του λαού μου, αγνοώντας κάθε ανάγκη και κίνδυνο και γεμάτος με την ιερή πεποίθηση ότι
	10 (4)	Η παρουσία του θεϊκού στοιχείου
	(1)	Ο Παντοδύναμος δημιούργησε τον λαό μας. Υπερασπιζόμαστε την ύπαρξή του, υπερασπιζόμαστε τη δημιουργία Του.
	(2)	Μόνο Αυτός μπορεί να με απαλλάξει από αυτό το καθήκον, Αυτός που με κάλεσε να το αναλάβω. Ήταν στα χέρια της Πρόνοιας να με εξαφανίσει μέσω της βόμβας που εξερράγη μόλις ενάμιση μέτρο μακριά μου στις 20 Ιουλίου και, ως εκ τούτου, να τελειώσει το έργο της ζωής μου. Το ότι ο Παντοδύναμος με προστάτεψε εκείνη την ημέρα είναι κάτι που θεωρώ ως επιβεβαίωση της αποστολής που μου ανατέθηκε.
	(3)	ο Παντοδύναμος δε θα εγκαταλείψει στο τέλος αυτόν που δεν ήθελε τίποτα άλλο στη ζωή του παρά να χαρίσει στον λαό του μια μοίρα που δεν του άξιζε ποτέ ως προς τους αριθμούς και τη σημασία του.

	(4)	Απευθύνομαι στη γερμανική νεολαία με ιδιαίτερη σιγουριά . Σχηματίζοντας μια τέτοια αφοσιωμένη κοινότητα, έχουμε το δικαίωμα να βαδίσουμε ενώπιον του Παντοδύναμου και να Του ζητήσουμε το έλεος και τις ευλογίες Του.
	11 (1)	Η δύναμη της ελίτ
	(1)	Από πότε η αλεπού δε σκοτώνει την ανυπεράσπιστη χήνα μόνο και μόνο επειδή η χήνα δεν είναι από τη φύση της επιθετική και από πότε ο λύκος γίνεται ειρηνιστής επειδή τα πρόβατα δε φορούν πανοπλία; Αυτό - όπως είπα προηγουμένως, υπάρχουν αστικά πρόβατα που πιστεύουν ότι η ανοησία με κάθε σοβαρότητα αποδεικνύει πόσο απαραίτητο ήταν να εξαλειφθεί μια εποχή της οποίας το εκπαιδευτικό σύστημα ήταν ικανό να εκτρέφει τέτοιες προσωπικότητες, να τις συντηρεί και να τους παρέχει πολιτική επιρροή. Πολύ πριν έρθει στην εξουσία ο εθνικοσοσιαλισμός, μαίνεται ήδη ένας ανελέητος αγώνας εναντίον αυτού του εβραιο-ασιατικού μολοσεβικισμού.
	11 (3)	Η εξέχουσα σημασία της εργατικής τάξης
	(1)	Αν αυτό δεν είναι καθόλου δυνατό, τότε οφείλεται στο ότι, από το έτος 1933, έχει γίνει μια εσωτερική αλλαγή στον γερμανικό λαό.
	(2)	Ομοίως, η προσπάθεια συντριβής της Γερμανίας δεν εγκαταλείφθηκε επειδή η επιτυχία της δεν ήταν πλέον επιθυμητή, αλλά επειδή δεν ήταν δυνατό να εξαλειφθεί η υπόλοιπη φυσική θέληση του λαού μας να αντισταθεί.
	(3)	Το ότι αυτή η άμυνα συνδέεται με ανώνυμη ατυχία, ταλαιπωρία και πόνο χωρίς όμοια, μας επιτρέπει να προσκολληθούμε ακόμη περισσότερο σε αυτόν τον λαό. Ωστόσο, μας επιτρέπει επίσης να κερδίσουμε τη σκληρότητα που είναι απαραίτητη για να κάνουμε το καθήκον μας ακόμα και στα χειρότερα σημεία κρίσης.